

Mijn mijmeringen
bij het Bijbelboek
GENESIS

Voorwoord bij mijn mijmeringen

De reden waarom ik deze Bijbelbeschrijvingen '*mijn mijmeringen*' heb genoemd is omdat het ten eerste mijn persoonlijke mijmeringen zijn en ten tweede omdat het gedachten zijn die ik de vrije loop laat. *Mijn mijmeringen* zijn niet altijd even theologisch onderbouwd want dan zou het een Bijbelstudie zijn. Bij *mijn mijmeringen* gaat het ook niet over goed of fout, over gelijk of ongelijk.

Mijn mijmeringen zijn ontstaan in één van de moeilijkste fasen uit mijn leven. Een fase waarbij ik snoeihard geconfronteerd werd met afwijzing, wantrouwen, miscommunicatie en verlies van dierbare vriendschapsrelaties. Een fase waarin ik helemaal teruggeworpen ben op God in Jezus Christus alleen. (Achteraf zeg ik: '*gelukkig maar!*').

In mijn gebeden en smekingen bij God Almachtig in die moeilijke tijd werd het duidelijk dat ik iets moest doen. Ik had voor mijn verjaardag een nieuwe Bijbel gekregen in een vertaling die ik nog niet kende namelijk de Herziene Staten Vertaling (HSV). En ik besloot om de Bijbel weer eens opnieuw te gaan lezen. Van A tot Z en nu in de HSV.

Maar al tijdens het eerste hoofdstuk van het Bijbelboek Genesis kwamen er zoveel vragen in mij op dat ik besloot om mijn gedachten gewoon te volgen en datgene wat ik dacht over een bepaald Bijbelgedeelte of Bijbelvers gewoon eens op papier te zetten. En zó ontstond een eerste versie van *mijn mijmeringen*. Per vers een gedachten opsomming.

Op dat moment had ik nog helemaal geen gedachten om er een boek van te maken. Het waren immers *mijn mijmeringen*. Wat zou een ander daar aan hebben? En gezien mijn ervaringen uit het recente verleden had ik niet erg de behoefte meer om die gedachten met anderen te delen.

Toen ik op deze wijze alle hoofdstukken van het Bijbelboek Genesis op papier had gezet begon ik een lijn te zien, die mij ertoe bracht om alles wat ik op papier had gezet in een leesbaar verhaal te maken. En zo gezegd, zo gedaan.

Toch had ik nog geen enkel idee wat ik verder met *mijn mijmeringen* aan moest. Tot het moment dat ik van iemand uit Australië de tip kreeg om een bepaald boek te lezen. Maar omdat het betreffende boek niet in het Nederlands verkrijgbaar was heb ik de Engelstalige versie gekocht én gelezen. En door dát boek sprak God tot mij om *mijn mijmeringen* **drukrijp** te maken. (Overigens ging dat boek over heel iets anders, maar dat terzijde). En dát is de versie die je nu onder ogen hebt.

Mijn mijmeringen zijn niet bedoeld als 'leer' of zó moet het zijn. Absoluut niet. Laat iedereen zijn gedachten er maar over hebben. Eén grote hoop en wens heb ik. Dat *mijn mijmeringen* anderen jaloers maken om de Bijbel in te duiken. Om zelf in de Bijbel te gaan lezen. En om eens te proberen om al wat geschreven en verteld is door anderen over de verschillende thema's in de Bijbel te laten voor wat het is en te komen tot eigen gedachten, eigen mijmeringen, eigen antwoorden.

Ik ben ervan overtuigd dat wanneer je zélf de Bijbel gaat lezen met een open hart en een open geest, of je nu gelovig bent of ongelovig, de Heilige Geest je gedachten gaat geven over datgene dat je leest. Misschien zijn die gedachten wel totaal afwijkend van alles wat je altijd geleerd is in kerken of gemeenten. Ja, deze gedachten kunnen zelfs totaal afwijkend zijn van datgene dat ouders je geleerd hebben (zonder daar een veroordeling over uit te spreken). Maar het verrijkt je zo enorm. Voor mij is het mijn redding geweest uit die moeilijke fase in mijn leven. En door *mijn mijmeringen* is God Almachtig nog nooit zo dichtbij en nog nooit zo groot geweest als nu.

Ik geloof in een persoonlijk God die op Zijn wijze tot Zijn gemaakte schepselen wil spreken. En dat op een wijze die de betreffende persoon op dát moment nodig heeft in de omstandigheid waarin hij op dát moment verkeert.

Mijn mijmeringen heb ik geschreven in de 'hij-vorm' waar dat van toepassing is. Ik wil hier uitdrukkelijk vermelden dat hier net zo goed de vrouwelijke variant mee bedoeld wordt.

In *mijn mijmeringen* komen ook wel zaken aan de orde waar ik geen antwoord op heb en waar ik de lezer van harte uitnodig om mij te voorzien van nuttige gedachten of informatie. Misschien dat er nog eens een volgende druk komt waarin ik die gedachten of informatie eventueel mee kan nemen.

Ik wil in dit voorwoord nog één opmerking maken. Soms kom je in mijn mijmeringen een verhaal tegen dat in een ander hoofdstuk precies zo geschreven staat. De reden hiervoor is dat ik graag wil dat elk hoofdstuk zelfverklarend is en dat ik niet steeds verwijs naar andere hoofdstukken. Zelf vind ik dat heel storend als ik steeds weer naar een ander gedeelte in een boek moet bladeren om daar nogmaals een bepaald verhaal te lezen.

Als laatste wil ik hier nadrukkelijke mijn dankbaarheid tonen aan mijn gezin. Zij hebben mij laten mijmeren wanneer ik wilde mijmeren. Soms hebben zij met mij gelachen om mijn gedachtespinsels en soms ook hebben zij hun hoofden geschud van verbazing. Mijn kinderen zijn er ook in belangrijke mate oorzaak van dat ik begonnen ben om te mijmeringen omdat ik veel vragen van hen heb gekregen tijdens hun opleidingen, zowel op het middelbaar onderwijs, als het HBO, als de Universiteit over de Bijbel, over het geloof in God Almachtig.

Bovenal heb ik een onlesbare dorst naar Gods Woord. Voor mij is Gods Woord een onuitputtelijke bron van levenskracht. In en door *mijn mijmeringen* heb ik maar één doel voor ogen. En dat is om die Ene God, de Almachtige, de Schepper van hemel en aarde ***in*** Jezus Christus te verheerlijken.

Want mijn geloofsbelijdenis is Opwekkingslied nummer 369:

Door Uw genade, Vader, mogen wij hier binnengaan.
Niet door rechtvaardige daden, maar door het bloed van het Lam.

U roept ons in Uw nabijheid en dankzij Uw Zoon.
Dankzij het bloed dat ons vrijpleit, komen wij voor Uw troon.

Nooit konden wij zonder zonde voor u staan.
Maar in Uw Zoon zijn wij schoon. Door het bloed van het Lam.

Door Uw genade, Vader, Mogen wij het binnengaan.
Niet door rechtvaardige daden, Maar door het bloed van het Lam.

Inhoudsopgave

1.	De schepping	1
2.	De schepping van de mens	12
3.	De zondeval	35
4.	Kaïn en Abel	48
5.	Geslachtsregister van Adam tot Noach	59
6.	Aankondiging van de zondvloed	67
7.	De zondvloed	86
8.	Einde van de zondvloed	94
9.	God's verbond met Noach	99
10.	Nakomelingschap van Noach's zonen	107
11.	De torenbouw van Babel	112
12.	De roeping van Abram	121
13.	Abram en Lot scheiden van elkaar	129
14.	Veldtocht van Abram	133
15.	Beloofte aan Abram	117
16.	Hagar en Ismaël	155
17.	Naamsverandering van Abram en Saraï	160
18.	God verschijnt aan Abraham bij Mamre	169
19.	Verwoesting van Sodom en Gomorra	175
20.	Abraham en Abimelech	185
21.	Izaäk geboren, Ismaël weggestuurd	190
22.	Het offer van Abraham	199
23.	Dood en begrafenis van Sara	212
24.	Izaäk trouwt met Rebekka	214
25.	Verder nageslacht van Abraham	224
26.	Izaäk in Gerar	231
27.	De eerstgeboorte zegen	238
28.	Jakob naar Mesopotamië	245
29.	Jakob bij Laban	249
30.	Rachel jaloers op Lea	254
31.	Jakob moet terug naar Kanaän	261
32.	Jakob is bevreesd voor Ezau	267
33.	Ontmoeting en verzoening met Ezau	273
34.	Dina en de Sichemieten	277
35.	Jakob komt terug in Bethel	284
36.	Het nageslacht van Ezau	294
37.	Jozef en zijn broers	297
38.	Juda en Tamar	306
39.	Jozef in het huis van Potifar	311
40.	De schenker en de bakker dromen	320

Inhoudsopgave (vervolg)

41.	De Farao droomt	326
42.	Jozefs broers gaan naar Egypte	333
43.	De tweede reis van Jozefs broers naar Egypte	338
44.	Jozef beproeft zijn broers	346
45.	Jozef maakt zich bekend	351
46.	Jakob gaat naar Egypte	356
47.	Jakob ontmoet Farao	360
48.	Jakob zegent de zonen van Jozef	364
49.	Jakob zegent zijn zonen	367
50.	De begrafenis van Jakob	369

Hoofdstuk 1

De schepping

Het eerste vers in de Bijbel begint met de memorabele woorden: *'In het begin schiep God de hemel en de aarde'*. Memorabel zijn ze, omdat de meeste mensen die tien beginwoorden uit de Bijbel wel kennen.

Voor mij houden die tien woorden ook een geloofsbelijdenis in. Want ik geloof dat er een Almachtige God is die de hemel en de aarde gemaakt heeft. En ik hoop dat door *'mijn mijmeringen'* ook duidelijk te maken. Want dit geloof in Die Almachtige God betekent niet dat ik geen vragen heb. Dit betekent niet dat alle thema's die met dit geloof in Hem te maken hebben, op alle fronten en terreinen even duidelijk is.

Mijn uitgangspunt is echter: Geloof.

En wat dit geloof voor mij is? De Bijbel geeft daar zelf een antwoord op in Hebr. 11:1 Geloven is voor waar aannemen wat je niet ziet, maar wat er wel is.

Hebr. 11:1 Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

Omdat ik geloof (en neem van mij aan dat de reden waarom ik geloof nog veel en uitgebreid aan de orde komt in *'mijn mijmeringen'*) is voor mij de discussie waar Die Almachtige God dan wel of niet vandaan zou komen en wat het begin van God dan wel of niet zou zijn, een onzinnige discussie.

Ik geloof dat God Almachtig er was, er nu is, en er altijd zal zijn, en nogmaals: bij het lezen van *'mijn mijmeringen'* zul je ook begrijpen waarom ik daar zo stellig over ben. Alleen de gedachte al dat er ná dit leven niets anders zou resten dan een zwart *'niets'* zou mijn leven hier op aarde zinloos en uiterst depressief maken. Nee, de waarde van mijn leven ligt hem in die glorieuze toekomst die de God mij beloofd heeft.

God Almachtig zegt in de Bijbel dat wij mensen *'bijna Goddelijk'* gemaakt zijn (Ps. 8:5). Ik zie dit bevestigd in het feit dat een groot gedeelte van onze hersenen niet werken, inactief zijn. Tenminste dat zegt de wetenschap. Dus, wat is de mens, die met zijn beperkte hoeveelheid actieve hersenen denkt God te kunnen doorgronden en te kunnen begrijpen, laat staan analyseren.

Ps. 8:5 NBG Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt, en hem met heerlijkheid en luister gekroond.

----- ... -----

De Texaanse voorganger Louie Iglio heeft hier een prachtige spreekbeurt over gehouden (kijk maar eens op www.youtube.nl) getiteld *'the awesome God'*, waarin hij de aarde in perspectief zet ten opzichte van de andere hemellichamen in het hele universum.

Wat Louie duidelijk wil maken is dat de aarde in vergelijking met bijvoorbeeld *'onze'* zon, zó klein is, dat wanneer je op de zon zou staan, je die hele aarde niet eens weer kunt vinden. En dat die zon, die in onze ogen zo immens groot is, ten opzichte van andere sterren als Betelgeuse of Canis Majoris zó klein is, dat je die hele immens grote zon (in onze ogen) niet eens meer zou kunnen vinden in het universum.

Als je dan in de Bijbel leest (Ps. 33:6 ^{AV}) dat God Almachtig het hele universum, met al zijn sterren en planeten, als het ware uit Zijn mond heeft laten komen, uitgeademd heeft, wie ben ik dan? En wat heb ik dan nog te zeggen?

En die Almachtige God willen wij ter verantwoording roepen? Die God willen wij vertellen wat Hij zou moeten uitleggen aan ons mensen? Die God willen wij vertellen wat Hij zou moeten doen en moeten zeggen waar Hij vandaan komt? Moet Hij aan ons verantwoording afleggen?

Voor mij zijn bovenstaande vragen ongepast en gewoonweg arrogant. Ik mag het doen met wat Die Almachtige God hierover Zelf zegt in Jes. 55:8-9. Zijn gedachten zijn niet onze gedachten, Zijn wegen zijn hoger dan onze wegen. Deze Bijbeltekst is niet ter beperking van ons mensen, maar mag juist een troost en bescherming zijn. Er ís een God die alles in Zijn hand heeft. En één van de dingen die Hij in Zijn hand heeft is de mens; dat ben ik.

Toen Jezus Christus op aarde werd geboren, zongen de engelen van God Almachtig: *'Vrede op aarde en in de mensen een welbehagen'* (Luk. 2:14). Met andere woorden: Die God heeft een welbehagen in de mensen. Hij heeft een welbehagen in **alle** mensen. Hij heeft een welbehagen in *mij!*

----- ... -----

Dus God Almachtig heeft de aarde en de hemel geschapen. Wanneer, waarom, hoe, waarvoor wordt niet gezegd. God vindt die vragen onbelangrijk, of wij dat nu leuk vinden of niet.

Ik ben ervan overtuigd dat God Almachtig daar goede redenen voor had en heeft. Ook ben ik ervan overtuigd dat mijn leven hier op aarde geen *'op zich zelfstaand'* feit is, maar onderdeel is van een veel groter geheel. Het plan van God.

Ps. 33:6 ^{AV} By the word of the Lord were the heavens made; and all the host of them by the breath of his mouth.

Jesaja 55:8-9 Want, zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten.

Luk. 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen.

Wat God Almachtig hier aan het begin van de Bijbel wél zegt is dat de aarde een watervloed was. En dat het pikkedonker was. Er was geen licht, nergens.

Al mijmerend probeerde ik mij dat voor te stellen, de hele aarde onder water, zoals in de film 'Waterworld', maar dan in het pikkedonker. Geen plaats om te leven lijkt mij.

Het commentaar van Herziene Staten Vertaling (HSV) zegt hierover: *'Het gaat hier echter over de watermassa die bij het begin van de schepping de aarde bedekte, en die aan het eind van de schepping bleef voortbestaan in de vorm van het water onder de aarde en de grote oceanen die de aarde omringen'.*

----- ... -----

Dan maakt God Almachtig het licht. Niet door het opzeggen van een toverformule, niet door een procedure te volgen met als resultaat dat er licht is; nee, gewoon heel eenvoudig, *'en God zei : Laat er licht zijn, en er was licht.'* Om scheiding te maken tussen dag en nacht. Dit is de eerste dag van de schepping.

Uit het feit dat God Almachtig spreekt én het gebeurt, blijkt dat Die God een scheppende Persoon is, een levendmakende Persoon is, wat natuurlijk naast de schepping helemaal zichtbaar is geworden in Zijn Zoon, Jezus Christus. In Jezus Christus zien we God.

Jezus Christus is de Verpersoonlijking van God Almachtig hier op aarde in een lichaam van vlees en bloed. (Joh. 1:1-5). Met andere woorden: God Zélf (Die Geest is), is in de Persoon van Jezus Christus, in een lichaam van vlees en bloed naar deze aarde gekomen. Jezus Christus is zowel God als Mens.

Opmerkelijk vind ik wel dat in Gen. 1:14 staat, op de 4e dag van de schepping, dat de zon, maan en sterren gemaakt worden om scheiding te maken tussen de dag en nacht. Maar deze scheiding tussen dag en nacht was er toch al op de eerste dag?

Op deze eerste scheppingsdag is er nog geen sprake van zon, maan of sterren. Al mijmerend vroeg ik mij af of het licht van de dag dan wel alleen van de zon afkomt. Is het niets Gods Licht dat op ons komt zoals dat in de nieuwe hemel en de nieuwe aarde ook zo zal zijn? (Openb. 21:23, Openb. 22:5)

Al mijmerend vroeg ik mij ook af hoe lang de schepping eigenlijk geduurd heeft. Want pas op de vierde scheppingsdag wordt er iets gezegd over tijd, tijdsaanduiding, van dagen en jaren. Dus op deze eerste scheppingsdag was er helemaal geen tijd, dat bestond gewoon nog niet.

☞ Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen

☞ Gen. 1:14 En God zei: Laten er lichten zijn aan het hemelgewelf om scheiding te maken tussen de dag en de nacht; en laten zij zijn tot tekenen, en tot aanduiding van vaste tijden en van dagen en jaren!

☞ Openb. 21:23 En de stad heeft de zon en de maan niet nodig om haar te beschijnen, want de heerlijkheid van God verlicht haar, en het Lam is haar lamp.

☞ Openb. 22:5 En daar zal geen nacht zijn, en zij hebben geen lamp en ook geen zonlicht nodig, want de Heere God verlicht hen. En zij zullen als koningen regeren in alle eeuwigheid.

En dan komt de tweede scheppingsdag. Hemel en aarde zijn nog steeds een watermassa, en God Almachtig gaat op deze tweede scheppingsdag hemel en aarde scheiden. In de HSV wordt gesproken over een gewelf, in de SV wordt het woord uitspansel genoemd. In de grondtekst wordt gesproken over luchtruim.

Voor mij is dit laatste woord het meest duidelijke. Dit luchtruim (inclusief de aarde) was dus één grote watermassa waarin God Almachtig scheiding maakte tussen water..... en water!

Er wordt een scheiding gemaakt om hemel (wat wij zien als wij naar boven kijken) en aarde te onderscheiden. De aarde was op dat moment dus ook nog steeds één grote watermassa. Pas nadat er een scheiding is gemaakt tussen hemel en aarde, volgt in de volgende scheppingsdagen pas de scheiding tussen het droge op aarde en de zeeën op aarde.

Overigens wordt er in de Bijbel een onderscheid gemaakt tussen de eerste, de tweede en derde hemel. (Openb. 21:1)

- De eerste hemel is wat wij zien als wij naar boven kijken, een hemel van wolken of een hemelsblauwe hemel.
- De term tweede hemel wordt gegeven aan het universum (ook wel hemelse gewesten genoemd. (Ef. 6:12). Deze hemel kunnen wij met het blote oog niet zien. Deze hemel is ook het strijdtoneel tussen de engelen van God Almachtig en de engelen van satan.
- Met de derde hemel wordt de woonplaats van God Almachtig bedoeld. (II Kor. 12:2)

En kennen wij ook niet de uitdrukking: In de zevende hemel zijn? Als een plaats van opperste vreugde, blijdschap en geluk?

-----,-----

Als nu dan de hemel en de aarde zijn gemaakt, gaat God Almachtig verder door de aarde vorm te geven. Ook op aarde wordt het water gescheiden van het droge. De watermassa's worden zeeën genoemd, het droge wordt aarde genoemd.

Deze scheiding van aarde en zeeën is noodzakelijk om 'het groen' op te laten komen op zijn eigen plaats. Ik neem aan dat hiermee het groene gewas bedoeld wordt waarvan in Gen. 1:30 gezegd wordt dat dit tot voedsel voor de dieren zou dienen. Het zaaddragend gewas en de vruchtbomen met hun zaaddragende vruchten worden hier ook gemaakt. Dit diende de mens als voedsel vlg. Gen. 1:29-30

Openb. 21:1 En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbij-gegaan. En de zee was er niet meer.

Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten. -

II Kor. 12:2 Ik ken een mens in Christus, veertien jaar is het geleden - of het in het lichaam gebeurde, weet ik niet; of buiten het lichaam, weet ik niet; God weet het - dat zo iemand tot in de derde hemel werd opgenomen.

Gen. 1:29-30 En God zei: Zie Ik geef u al het zaaddragende gewas dat op heel de aarde is, en alle bomen waaraan zaaddragende boomvruchten zijn; dat zal u tot voedsel dienen. Maar aan al de dieren van de aarde, aan alle vogels in de lucht en aan al wat over de aarde kruipt, waarin leven is, heb Ik al het groene gewas tot voedsel gegeven. En het was zo.

Naar mijn bescheiden mening is dit het enige dat gezegd wordt over het voedsel voor de mens en het voedsel voor de dieren. Wat dan bijvoorbeeld het 'Genesis dieet' zou zijn is mij een raadsel, want het enige dat je in Genesis leest is dat er groen gewas was, en zaaddragend gewas.

Wil je een dieet dààr op baseren dan betekent dit dus dat al het voedsel uit dieren en wat daarvan komt en gemaakt wordt, niet genuttigd zou mogen worden. Maar dàt kom ik verder in de Bijbel echt niet tegen. Het tegenovergestelde is waar; er wordt regelmatig vlees gegeten.

Het niet eten en drinken van alles wat van dieren afkomt noemen wij vegetarisch of veganistisch. Ik wil daar helemaal geen oordeel over vellen, maar zeg niet dat de Bijbel dit voorschrijft. Dat is gewoonweg niet waar.

----- ... -----

Verder met het scheppingsverhaal: op dit moment is er nog steeds geen tijd, dus hoelang dit proces van scheppen geduurd heeft is niet bekend. De Bijbel spreekt over de eerste, tweede, en derde dag, maar voor mij wil dit niet zeggen dat zo een dag precies vierentwintig uur geduurd heeft. Want de zon, maan en de sterren zijn op deze plaats in het scheppingsverhaal nog helemaal niet geschapen. Pas als de zon, maan en sterren een plaats wordt gegeven aan het firmament, lees je ook iets over tijdsaanduiding, zoals dagen en jaren.

----- ... -----

God Almachtig schept de zeedieren en de vogels op de vijfde dag terwijl op de zesde dag de dieren op het land worden geschapen én de mens wordt geschapen.

Waarom deze scheiding tussen vogels en vissen enerzijds en de landdieren en de mens anderzijds? Ik weet het niet.

Landdieren zijn voortgekomen uit de aarde (Gen. 2:19), de mens is ook voortgekomen uit de aarde (stof, materie). Dit in tegenstelling tot wat sommige mensen denken en zeggen dat de mens is voortgekomen uit de dieren, en dat de dieren uiteindelijk zijn voortgekomen uit een soort van 'hete soep'.

Gen. 2:19 De Heer God vormde uit de aardbodem alle dieren van het veld, en alle vogels in de lucht.....

Deze stelling dat de mens uit de dieren voortgekomen zijn onderschrijf ik absoluut niet. Ik zie hierin weer een poging van de mens om de Almacht van God te ontkennen dan wel te minimaliseren tot iets wat de mens begrijpt.

Let eens op vers 21 en vers 25. Alle dieren worden **naar hun soort** geschapen, terwijl de mens **naar Gods beeld** geschapen wordt vlg. Gen. 1:26.

Dàt is een fundamenteel onderscheid tussen mensen en dieren, en naar mijn mening geeft dit ook ondubbelzinnig aan dat de mens nooit uit een dier kan zijn voortgekomen omdat deze beiden fundamenteel anders zijn. Fundamenteel anders geschapen zijn door God Almachtig.

----- ... -----

Nadat de dieren zijn gemaakt, de vissen en de vogels, komt de mens aan de beurt. God Almachtig zegt hier : '*laten Wij mensen maken naar Ons beeld*'. In de grondtekst staat: '*een mens*'. Het Hebreeuwse woord voor '*mens*' is '**ādām**'.

Dat God Almachtig hier in het meervoud spreekt, '*laat Ons*', is opmerkelijk omdat dit maar sporadisch in de Bijbel voorkomt zoals bijvoorbeeld in Gen. 3:22 en bij de torenbouw van Babel (Gen.11:7).

De mens ('**ādām**') is geschapen, mannelijk en vrouwelijk naar Gods Beeld. Dit betekent dat de Almachtige God mannelijke en vrouwelijke eigenschappen heeft. In Matt.23:37 wordt gesproken over een vrouwelijke eigenschap van God als zijnde een hen die haar kuikens onder haar vleugels beschermt.

Ik ben ervan overtuigd dat de mens zelf zoveel nadruk en importantie legt op het man- en vrouw zijn. Dat deze hele strijd om de sexe een pijl van satan is. Want wat is daar allemaal niet mee kapot gemaakt?

Als je de Bijbel goed leest dat zie je dat van zowel de man als de vrouw grote inspanningen gevraagd wordt om de relatie zuiver en gelijkwaardig te houden. (Ef. 5).

De relatie tussen man en vrouw is voor mij een **gelijkwaardige** relatie. Man en vrouw zijn beiden even veel waard. Dus is de hele discussie waarin één van beiden een belangrijker of een hogere plaats toegekend moet worden een onzinnige discussie die nergens toe leidt.

Gelijkwaardigheid is wel iets anders dan hiërarchie. God de Vader, Jezus Christus de Zoon en de Heilige Geest zijn Eén. Dat blijkt ook wel uit Gen.1:26. Tóch zegt Jezus Christus in Joh.14:28 dat de Vader **méér** is dan Hijzelf. En staat er niet in Joh.16:13 geschreven dat de Heilige Geest alleen datgene doet wat de Vader en de Zoon Hem zeggen te doen?

Gen. 1:25 En God schiep de grote zeedieren en alle krioelende levens wezens waarvan het water wemeldt, naar hun soort, en alle gevleugelde vogels naar hun soort, en God zag dat het goed was.

Gen. 1:26 En God zei: laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis.

Gen. 3:22 Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitsteken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig zou leven!

Gen. 11:7 Kom, laten Wij neerdalen en laten Wij hun taal daar verwarren, zodat zij geen van allen elkaars taal zullen begrijpen.

Matt. 23:37 Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild!

Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

Joh. 14:28 U hebt gehoord dat Ik tegen u gezegd heb: Ik ga heen maar kom weer naar u toe. Als u Mij liefhad, zou u zich verblijden, omdat Ik gezegd heb: Ik ga heen naar de Vader; want Mijn Vader is meer dan Ik.

Als God Almachtig de mens geschapen heeft naar Zijn Beeld, heeft Hij hem dan ook niet geschapen in dezelfde hiërarchische relatie zoals Hijzelf ook met de Zoon en de Heilige Geest leeft?

In mijn overtuiging heeft God Almachtig man en vrouw gelijkwaardig aan elkaar gemaakt. Maar gelijkwaardigheid is iets anders dan gelijkheid. Zo zie ik zie er anders uit dan mijn vrouw, heb ik een andere spiermassa, een ander uithoudingsvermogen als mijn vrouw en zo zijn er veel fysieke verschillen op te noemen tussen man en vrouw.

Versta mij goed, ik spreek niet over beter of slechter, of over goed en fout, ik zeg alleen dat een man **NIET** hetzelfde is als een vrouw. Maar nogmaals: beiden zijn **WEL** gelijkwaardig aan elkaar.

----- ... -----

Als God Almachtig de mens geschapen heeft, geeft Hij ze de opdracht om te heersen. Het woord 'heersen' dat in de hoofdstukken 1 en 2 gebruikt wordt is het Hebreeuwse woord '**Radah**' en kun je ook vertalen met: '*dienend leiding geven*'. Zie ook de bediening van Jezus Christus Die gekomen is om te dienen. (Matt. 20:28).

Het woord 'heersen' dat gebruikt wordt vanaf hoofdstuk 3, dus vanaf de zondeval, is het Hebreeuwse woord '**Mashal**' en dat kun je ook vertalen met: '*overheersen*'.

De hoofdstukken 1 en 2 van het Bijbelboek Genesis geeft de beschrijving weer hoe God Almachtig Zijn schepping bedoeld heeft, '*dienend leidinggeven*' van de mens over de schepping was en is daar één van de belangrijkste onderdelen in. Dit '*dienend leidinggeven*' is daarom ook speerpunt van satan geworden om als eerste te vernietigen, of te veranderen in '*overheersen*'. God heeft dit echter nooit zo bedoeld.

Zoals ik hiervoor al schreef is dit Goddelijke heersen ('*dienend leidinggeven*') ook uitgangspunt in de Goddelijke Drie-eenheid. Eerst komt God de Vader, dan God de Zoon en dan God de Heilige Geest.

Je leest echter nergens in de Bijbel dat de Zoon of de Heilige Geest ontevreden is met hun '*2e en 3e plek*'.

Wanneer je echter de Vader of de Zoon of de Heilige Geest **UIT** de Goddelijke Drie-eenheid haalt, en een aparte plaats toekent aan één van Hen, is de veiligheid, de liefde, de aanvaarding en de geborgenheid weg (**VLAG**). Of te wel: de vlag wappert dan niet meer in de top. In dát geval kan er ook geen sprake meer zijn van een Eenheid.

☞ Joh. 16:13 Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

☞ Matt. 20:28 zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.

Dit laatste zie je nogal eens gebeuren in kerkelijke stromingen waar men God de Vader alleen maar als strenge Rechter ziet die alleen maar straft, en waar men Jezus Christus alleen maar als Liefde ziet (overigens even over het hoofd ziende dat in Openb. 6:16 gesproken wordt over de 'toorn van het Lam', waarbij Jezus Christus dus niet alleen maar liefde is!).

Het Goddelijke hiërarchische principe geldt óók voor de relatie Jezus Christus-man-vrouw waarover o.a. Paulus schrijft in I Kor. 11:3 en Ef. 5:22 e.v. Eerst komt Jezus Christus, dan de man en daarna de vrouw.

Dit heeft niets te maken met overheersen of met ongelijkwaardigheid, maar heeft alles te maken met '*dienend leiding geven*'. Zo heeft God Almachtig het bedoeld in de schepping en dat heeft weer niets te maken met wat de mens er van gemaakt heeft door de zondeval.

----- ... -----

Als de mens dan geschapen is, in Goddelijke harmonie met elkaar en met God Almachtig, wordt er nog een korte beschrijving gegeven welk voedsel het best voor de mens is. Het zaaddragende gewas en alle bomen waaraan zaaddragende vruchten groeien.

Zoals ik hiervoor al heb geschreven is het groene gewas voor de dieren. Dit voedselvoorschrift is trouwens één van de eerste dingen dat verandert ná de zondeval, want in Gen. 3:18 wordt gezegd dat het groene gewas er ook voor de mens is. Maar op dit moment is alles in orde.

En God Almachtig zag al wat Hij gemaakt had en zie '*het was zeer goed*'.

Detail: alles wat in de eerste vijf dagen van de schepping gemaakt is wordt '*goed*' genoemd. En datgene dat op de zesde dag gemaakt is wordt '*zeer goed*' genoemd. Ook hier weer dat onderscheid tussen mens en dier.

Opmerkelijk is dan wel dat in Gen. 2:18 God Almachtig zegt dat het **NIET** goed is dat de mens alleen is. Maar of je dit nu als kritiek mag opvatten op het '*goed en zeer goed*' uit het eerste hoofdstuk weet ik niet.

----- ... -----

Openb. 6:16 En zij zeiden tegen de bergen en de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam.

I Kor. 11:3 Maar ik wil dat u weet dat Christus het Hoofd is van iedere man en de man het hoofd van de vrouw en God het Hoofd van Christus

Ef. 5:22-23 ..... want de man is hoofd van de vrouw, zoals ook Christus Hoofd van de gemeente is.....

Gen. 3:18 ..... En u zult het gewas van het veld eten

Gen. 2:18 Ook zei de Heere God: Het is niet goed dat de mens alleen is.....

In het kort :

- **Dag 1:** er wordt een scheiding gemaakt tussen licht en duisternis;
- **Dag 2:** er wordt een scheiding in de watermassa gemaakt; de hemel en de aarde;
- **Dag 3:** er wordt een scheiding gemaakt tussen water en droge grond op de aarde; land en zeeën, en het groene gewas, het zaaddragend gewas en de vruchtbomen worden gemaakt;
- **Dag 4:** de zon, maan en sterren worden gemaakt en hun plaats gegeven;
- **Dag 5:** de zeedieren en de vogels worden geschapen;
- **Dag 6:** de landdieren en de mens worden geschapen.

Men zegt dat men wetenschappelijk kan aantonen dat bijvoorbeeld dinosaurussen en bepaalde gesteenten die men gevonden heeft, miljoenen en miljoenen jaren oud zijn, men spreekt over ijstijden, en andere tijden die er vroeger geweest zijn. De continenten zijn immers ook niet in een paar jaar gevormd. Men zegt daarmee dat dit niet valt te rijmen met de Bijbelse oorsprong en de schepping van zes dagen. Immers de hele Bijbelse historie zou ongeveer zesduizend jaar beslaan. Dat zijn geen miljoenen jaren.

Ik heb hier een eenvoudige theorie over die ik iemand eens hoorde vertellen, en waar ik mij helemaal in kan vinden:

In het paradijs zoals beschreven in Genesis 1 en 2 was alles prima. De boom des levens (Jezus Christus Joh. 1:1-5) zorgde voor oneindig leven, er was geen pijn, geen zorgen, geen verdriet, geen ziekte en ook geen dood.

Hoelang deze periode heeft geduurd, van de schepping tot de zondeval, weten we niet, want er was geen tijd. En zou het daarmee kunnen dat die periode (de schepping) misschien wel miljoenen jaren (of meer) heeft geduurd? We weten het niet omdat er in het paradijs geen tijd was.

Als ziekte en slechtheid niet voorkwamen, dan kwam dus ook incest en inteelt niet voor. Tenminste deze werden niet als ziekte, zonde of slechtheid opgevat, want alles was toch 'goed' in het paradijs!.

Zou het dan kunnen zijn dat de mensen uit Genesis 1 en 2 (dus vóór de zondeval) veel kinderen gehad hebben, die ook met elkaar gemeenschap hadden, waardoor er heel veel nakomelingen zijn gekomen, zonder dat dit hier beschreven is?

📖 Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

Als je de beginhoofdstukken van het boek Genesis leest, zie je dat de eerste mensen héél lang leefden. Leeftijden van meer dan negenhonderd jaar zijn geen uitzondering. Die levensduur wordt pas na Gen. 6:3 korter, tot maximaal honderdtwintig jaar. En in Ps. 90:10 staat geschreven dat onze jaren zeventig zullen zijn. En voor de zeer sterken tachtig jaar.

 Gen. 6:3 Toen zei de HEERE: Mijn Geest zal niet voor eeuwig met de mens twisten, omdat ook hij vlees is, maar zijn dagen zullen honderd-twintig jaar zijn

 Ps. 90:10 De dagen van onze jaren: daarin zijn zeventig jaren, of, als wij zeer sterk zijn, tachtig jaren,

Als het voorgaande waar zou zijn, wat die *'tijdloze periode'* betreft in de schepping, dan zou de wetenschap en de Bijbelse vertelling **niet** met elkaar in conflict hoeven te zijn. En dan zouden alle vragen die gesteld worden over de beginhoofdstukken van Genesis waar direct al over *'vele volken'* gesproken wordt, daarmee beantwoord zijn. En het laat onverlet wat de archeologen en geologen en ander *'logen'* ons wetenschappelijk aanreiken over leeftijden van aarde, dieren, mensen, gesteenten en tijden.

----- ... -----

Ik vond de theorie de moeite waard om hier neer te zetten, omdat dit *'mijmeren'* is.

Dat de Bijbel het ons niet letterlijk vertelt komt omdat God Almachtig het heel eenvoudig niet nodig vond om hier letters en woorden aan te besteden.

Waarom niet?

Omdat God Almachtig de Bijbel heeft laten schrijven om ons mensen te vertellen dat God een plan heeft met de schepping van de aarde en de mensen. Een plan dat God al vóór de grondlegging van de aarde en de mensen die geboren zouden worden heeft samengesteld. Het plan dat ook wel de *'heilsgeschiedenis'* genoemd wordt.

De *'heilsgeschiedenis'* die zijn beslag krijgt in het volk Israël dat God Almachtig Zich ten eigendom heeft gemaakt, om uit dit volk Jezus Christus geboren te laten worden. God Zélf, in een lichaam van vlees en bloed, genaamd Jezus Christus. Hij was en is de aangekondigde Messias uit het Oude Testament (O.T.) van de Bijbel.

Het O.T. laat mij zien waarom God Almachtig in Jezus Christus naar deze aarde **moest** komen. Omdat de mens zich afgekeerd had van Zijn Schepper, en daarom niet meer in de nabijheid van Hem kon komen of leven. Het gevolg hiervan was dat de **hele** mensheid vernietigd zou moeten worden omdat God had bepaald dat de straf op overtreding van de wet de doodstraf was. En zonde is niets anders dan het overtreden van Gods wet. Maar daar kom ik later nog uitgebreid op terug.

Het Nieuwe Testament (N.T.) van de Bijbel laat mij zien dat God Almachtig daadwerkelijk in de Persoon van Jezus Christus naar deze wereld is gekomen. En dat Jezus Christus het weer goed heeft gemaakt tussen God en de mens. En omdat Jezus Christus de kloof heeft gedicht tussen God en de mensen is ook de belofte van het eeuwige leven weer hersteld, zoals God het in eerste instantie ook bedoeld had bij de schepping van de aarde. Maar ook daar kom ik later nog uitgebreid op terug.

-----,-----

Ik wil '*mijn mijmeringen*' van het eerste hoofdstuk uit het boek Genesis dan ook afsluiten met datgene waar ik ook mee begon: Moeten wij ---- beperkte en kleine mensen ---- de Almachtige God ter verantwoording roepen opdat Hij tekst en uitleg geeft hoe alles in elkaar zit?

Ik denk het toch niet.....

Hoofdstuk 2

De schepping van de mens

In de Herziene Staten Vertaling (HSV) wordt gesproken dat de hemel en aarde voltooid zijn en *heel hun legermacht*. Met dit woord '*legermacht*' wordt alles wat leeft bedoeld, dat geschapen is. Mens en dier. En God Almachtig rustte op de zevende dag en heiligde die. Belangrijker nog, Hij ZEGENDE die zevende dag.

Deut. 5:14 maar de zevende dag is de sabbat van de HEERE, uw God. Dan zult u geen enkel werk doen, u, noch uw zoon, noch uw dochter noch uw slaaf, noch uw slavin, noch uw rund, noch uw ezel, noch enig vee van u, noch uw vreemdeling, die binnen uw poorten is, opdat uw slaaf en uw slavin rusten zoals u.

Dat God Almachtig deze dag belangrijk vindt blijkt wel uit het feit dat de zevende dag '*rustdag*' wordt genoemd, en later '*sabbatdag*'. Ja God vindt deze dag zó belangrijk dat de '*sabbatdag*' zelfs in de tien geboden wordt genoemd, en wel in het 5e gebod. (Deut. 5:14)

Is het belangrijk om één dag per week te rusten?

Wetenschappelijk is aangetoond dat een mens niet altijd maar door kan werken. Dat de mens het best functioneert als hij één dag in de week **niet** met werk bezig is. Eén dag in de week niet met de omstandigheden van alle dag bezig zijn, niet bezig zijn met geld verdienen, maar een rustdag. God Almachtig rustte na het gedane werk.

----- ... -----

Dat het christendom de eerste dag van de week (de zondag) als rustdag uitgekozen heeft, is een politiek besluit geweest van keizer Constantijn op 7 maart in het jaar 321 na Christus. Deze beslissing om de '*sabbatdag*' (de zevende dag) in te ruilen voor de zondag (de eerste dag) is echter totaal **NIET** op de Bijbel gefundeerd.

Dat men de dag van opstanding van Jezus Christus daarvoor als argument neemt (eerste dag van de week) is sympathiek maar niet Bijbels gefundeerd.

Als je de geschiedenis verder bestudeert kom je er achter dat keizer Constantijn niets anders wilde dan dat het christendom losgemaakt werd van het Jodendom, met alle maatregelen en gevolgen van dien voor het Joodse volk. Zie bijvoorbeeld het boek 'Weg uit Babylon' van Wim Verwoerd.

Het verhaal gaat dat keizer Constantijn al zijn onderdanen tot christen wilde maken, inclusief de heidense volken in zijn rijk die allemaal hun eigen goden en afgoden hadden.

Keizer Constantijn heeft die heidense volken een ruil voorgesteld die daaruit bestond dat zij hun goden en afgoden mee mochten nemen **in** het christendom, als zij maar akkoord gingen met hun nieuwe naam '*Christen*'.

Omdat veel heidense volken de zonnegod Ra aanbaden is de zondag tot rustdag gemaakt door keizer Constantijn. Overigens is dit besluit zeer goed gedocumenteerd, zoals alles wat in het Romeinse Rijk gebeurde goed gedocumenteerd is.

Maar nogmaals: de zondag als rustdag is **niet** Bijbels gefundeerd. Dit is alleen toebedeeld aan de zevende dag van de week, *nádat* al het werk gedaan is, maar vooral omdat God Almachtig rustte op de zevende dag van de week, deze dag heiligde en zegende.

De instelling van de zondag als rustdag door keizer Constantijn lijkt heel erg op de tactiek van de listige slang uit Genesis 3, die de woorden van God Almachtig zó verdraaid had dat de mens satan geloofde als het ging om het eten van de boom van kennis van goed en kwaad. Het gevolg was dat die mens at van de vrucht die hen verboden was door God. En zo ontstond de zondeval en kwam er een kloof tussen God en de mens. De eerste mens maakte zich los van God, door niet in alles te doen wat God hen gevraagd had.

Satan gebruikte keizer Constantijn om heidense gewoonten het christendom binnen te brengen zoals het vereren van de '*hun*' zonnegod. Het was immers keizer Constantijn's grote wens dat iedereen zich in zijn rijk Christen noemde. En de mensen geloofden hem in plaats van dat zij God Almachtig geloofden, net als de eerste mens satan geloofde en niet God.

De reden om op de eerste dag van de week rustdag te houden klinkt aannemelijk, maar het is een dwaling. Trouwens, wie begint met rusten *voordat* hij aan het werk gaat? Niemand toch? Eerst werken, dan rusten.

Om nu de wekelijkse rustdag (zondag) terug te brengen naar de '*sabbatdag*' zou een geweldige uitdaging zijn omdat de zondag wereldwijd verankerd is in de economische maatschappij. Het zou geweldig zijn als dit teruggedraaid zou kunnen worden, maar ik heb niet de illusie dat in deze tijd van godverlatenheid en goddeloosheid dit snel zal gaan gebeuren.

Dat is ook niet mijn pleidooi. Laten wij in ieder geval eerlijk belijden naar God Almachtig, dat wat wij van de zondag gemaakt hebben niet naar Zijn Woord en wil is, en dat wij de '*sabbatdag*' gemaakt hebben tot een wekelijkse werkdag en daarmee deze heilige door God ingestelde dag ontheiligen.

Heer, vergeef ons alstublieft.

Dan de 'sabbat of sabbatdag' zelf. Wat zegt God Almachtig over deze heilige dag? Wat doet God op de 'sabbat' en wat vraagt God van de mens op de 'sabbat'?

Ik ben eens op zoek gegaan in de Bijbel naar het woord 'sabbat', en heb de gevonden Bijbelgedeelten in twee categorieën gezet, namelijk wat God Almachtig zegt te doen op de 'sabbat' en wat Hij van de mens vraagt om te doen op de 'sabbat'. En daar komt onderstaande tabel uit voort:

Tekst verwijzing	Tekst	God doet	God vraagt de mens
Gen. 2:2-3	Toen God op de zevende dag Zijn werk, dat Hij gemaakt had, voltooid had, rustte Hij op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, want daarop rustte Hij van al Zijn werk, dat God schiep door het te maken.	Rusten Zegenen Heiligen (= apart zetten)	
Ex. 16:29-30	Bedenkt, dat de HERE u de sabbat gegeven heeft; daar-om geeft Hij u op de zesde dag brood voor twee dagen. Ieder moet op zijn plaats blijven ; niemand mag zijn plaats op de zevende dag verlaten. Toen rustte het volk op de zevende dag .		Op de plaats blijven Rusten
Ex. 20:10-11, Ex. 31:14-16, Ex. 34:21, Ex. 35:2	maar de zevende dag is de sabbat van de HERE , uw God; dan zult gij geen werk doen , gij noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont. Want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de HERE de sabbatdag en heiligde die.	Rusten Zegenen Heiligen (= apart zetten)	Niet werken
Ex. 23:12	Zes dagen zult gij uw werk doen, maar op de zevende dag zult gij rusten , opdat uw rund en uw ezel uitrusten, en de zoon van uw slavin en de vreemdeling adem scheppen .		Rusten Adem scheppen
Ex. 31:17	Tussen Mij en de Israëlieten is deze een teken voor altoos , want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt , en op de zevende dag heeft Hij gerust en adem geschept .	Een teken Voor altijd Rusten Adem geschept	
Ex. 35:3	U mag op de sabbatdag in geen van uw woongebieden vuur aansteken		Geen vuur aansteken
Lev. 16:31	Het zal u een volkomen sabbat zijn en gij zult u verootmoedigen , het is een altoos durende inzetting.		Verootmoedigen Voor altijd
Lev. 23:3; Num. 28:25	Zes dagen mag arbeid verricht worden maar op de zevende dag zal er een volkomen sabbat zijn; een heilige samenkomst ; generlei arbeid zult gij verrichten, het is een sabbat voor de HERE in al uw woonplaatsen.		Heilige samenkomst
Deut. 5:12-14	Neem de sabbatdag in acht om die te heiligen, zoals de Here uw God u geboden heeft. Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sabbat van de HERE , uw God; dan zult gij geen werk doen , gij, noch Uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw rund , noch uw ezel, noch uw overige vee, noch de vreemdeling die in uw steden		Niet werken

	woont, opdat uw dienstknecht en uw dienstmaagd rusten zoals gij;		
Neh. 10:31	Ook dat wij, wanneer de volken des lands koopwaar en allerlei koren op de sabbatdag ten verkoop zouden brengen, van hen op de sabbat of op een heilige dag niet zouden kopen , en dat wij in het zevende jaar het land braak zouden laten liggen en geen enkele schuld zouden invorderen.		Niet kopen
Neh. 13:15-16	In die dagen zag ik in Juda mensen, die wijnpersen traden op de sabbat en vrachten koren binnenhaalden en op ezels laadden, als ook wijn, druiven en vijgen en allerlei last, en deze op de sabbatdag naar Jeruzalem brachten. Ik gaf een waarschuwing, toen zij levensmiddelen verkochten .		Niet verkopen
Neh. 13:19	Zodra het dan in de poorten van Jeruzalem donker werd, voor de sabbat, sloot men op mijn bevel de deuren, en ik beval, dat men ze niet zou openen tot na de sabbat. En ik stelde enige van mijn knechten bij de poorten op; er zou geen vracht op de sabbatdag binnenkomen .		Geen handel en geen transport
Psalms 92:1	Een lied, op de sabbatdag. Het is goed de HERE te loven , uw naam psalmen te zingen , o Allerhoogste,		Loven en psalmen zingen
Jes. 56:6-7	En de vreemdelingen die zich bij de HERE aansluiten om Hem te dienen, en om de naam des HEREN lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn, allen die de sabbat onderhouden, zodat zij hem niet ontheiligen, en die vasthouden aan mijn verbond: hen zal Ik ook brengen naar Mijn heilige berg , en Ik zal hen verblijden in Mijn huis van gebed	Brengen naar Zijn heilige berg Verblijden	Brengen naar Zijn heilige berg Verblijden
Jes. 58:13-14	Indien gij niet over de sabbat heenloopt door uw zaken te doen op mijn heilige dag, maar de sabbat een verlustiging noemt, de heilige dag des HEREN van gewicht, en die eert door noch uw gewone bezigheden te doen , noch uw zaken te behartigen, of ijdele taal uit te slaan, Indien u uw voet van de sabbat terughoudt, er mee ophoudt om op Mijn heilige dag te doen wat u zelf wilt , indien u de sabbat een verlustiging noemt..... Indien u de sabbatdag eert door niet uw eigen wegen te volgen, niet uw eigen wensen zoekt of daarover met een woord spreekt , dan zult u vreugde scheppen in de Heere.....		Geen zaken doen Verlustigen (= vieren) Eren Geen door de weekse dingen doen Niet doen wat je zelf wilt
Jer. 17:21-22 Jer. 17:24 Jer. 17:27	zo zegt de HERE: Hoedt u ervoor, om uws levens wil, dat gij op de sabbatdag geen last draagt en door de poorten van Jeruzalem binnenbrengt. Ook zult gij op de sabbatdag geen last naar buiten brengen uit uw huizen of enigerlei werk doen; gij zult de sabbatdag heiligen , gelijk Ik aan uw vaderen geboden heb.		Niet sjouwen Enig werk doen Sabbatdag Heiligen
Matt. 12:8 Mark. 2:28 Luk. 6:5	Want de Zoon des mensen is heer over de sabbat .	Jezus is Heer over de sabbat	
Matt. 12:12	Hoeveel gaat niet een mens een schaap te boven? Derhalve is het geoorloofd op de sabbat wel te doen .		Wél doen

Mark. 2:27	En Hij zeide tot hen: De sabbat is gemaakt om de mens, en niet de mens om de sabbat.		
Mark. 6:2 Luk. 4:16 Luk. 4:31 Luk. 6:6 Luk. 13:10 Hand.18:4	En toen de sabbat aangebroken was, begon Hij te leren in de synagoge. En zeer veeln van die Hem hoorden, stonden versteld en zeiden: Waar heeft Hij deze dingen vandaan en wat is dat voor een wijsheid, die Hem gegeven is? En zulke krachten, als door zijn handen geschieden?		Gods woorden leren, voorlezen
Hand.13:44	En de volgende sabbat kwam bijna de gehele stad bijeen om het woord Gods te horen .		Gods woord horen
Hand.15:21	Immers Mozes heeft van oudsher in iedere stad, die hem prediken, daar hij elke sabbat in de synagogen wordt voorgelezen .		De wet voorlezen
Hand.16:13	En op de sabbatdag gingen wij de poort uit, de rivier langs, waar wij verwachtten, dat een gebedsplaats zou zijn ; en nedergezeten, spraken wij tot de vrouwen, die samengekomen waren.		Over Gods woord spreken

Kortom : Wat vraagt God Almachtig van de mens op de sabbat ?

1. Dat de mens op zijn plaats blijft en rust;
2. Dat de mens niet werkt, koopt of verkoopt; niet sjouwt en de sabbat viert en deze een verlustiging noemt;
3. Dat de mens geen vuur aansteekt;
4. Dat de mens zich voor God Almachtig verootmoedigt, Gods woorden leert, (voor)leest en hoort en over Gods woord spreekt;
5. Dat de mens een heilige samenkomst houdt, Hem looft en psalmen zingen.

En wat doet God Almachtig Zelf op en met de sabbat?

1. God rust, zegent en heiligt de sabbatdag;
2. God heeft de sabbatdag tot een teken voor Zijn kinderen gesteld;
3. God brengt Zijn kinderen naar Zijn heilige berg en verblijdt Zich over hen;
4. God geeft vreugde aan hen die de sabbatdag vieren;
5. God heeft Zijn Zoon Jezus Christus over de sabbatdag gesteld.

----- ... -----

Wat betekent dit nu in gewoon Nederlands voor mij?

Ten eerste dat ik de sabbat mag **vieren**. Een begrafenis vier je niet, dus de sabbat mag een wekelijks terugkerend feest zijn;

Ten tweede is de sabbat voor mij een feest, waarbij ik tijd vrijmaak om God Almachtig te loven, te prijzen en te aanbidden;

Ten derde dat ik de Bijbel lees en voorlees (aan mijn kinderen bijvoorbeeld).

Ten vierde dat ik Gods Woord in bijvoorbeeld een heilige samenkomst.

Ten vijfde dat ik over Gods Woord spreekt.

Kortom, een dag toegewijd aan Hem. En weet je, als je dit een 'moeten' vindt, dan moet je het helemaal niet doen, want dan wordt de sabbat een dag van irritatie en frustratie in plaats van een feestdag. Ook voor wedergeboren Christenen die mogen leven uit genade in plaats van de 'wet'.

Maar wanneer je je verdiept in God Almachtig en in Jezus Christus, en je begrijpt wat Hij voor ons mensen gedaan heeft, dan wil je niet anders dan Hem aanbidden en eren. Niet alleen op de sabbat maar elke dag van de week. Dan ga je automatisch de wekelijkse sabbat een **dag van verlustiging** noemen.

Het mag een uitdaging zijn om van de sabbat een feestdag te maken en niet een dag van 'verveling' of van 'moeten'. Er zijn genoeg creatieve manieren om de sabbat te heiligen (is apart zetten) op een wijze die God Almachtig recht doet en die God een plezier is en de mensen ook. Alleen, met je gezin of met andere mensen daarbij.

Jammer genoeg hebben veel denominaties de 'dag van de Heer' (de zondag) tot een dag van moeten, mag niet, moet wel, gemaakt. Maar dát is niet wat God Almachtig wil. God wil bij Zijn kinderen zijn, zoals Hij in de hof van Eden dagelijks met de eerste mens, 'ādām', wandelde.

Het houden van de sabbat heeft in mijn ogen niets te maken met wetticisme. Alsof het houden van de sabbat jou en mij in de hemel zou kunnen brengen. Paulus schrijft op vele plaatsen in zijn brieven dat rechtvaardiging voor God Almachtig alleen kan komen door het geloof in het Evangelie van Jezus Christus, en nooit door het houden van de wet of door het doen van goede dingen. (Gal. 2:16)

Jezus Christus is Heer over de sabbat en niet andersom. (Matt. 12:8).

Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

Ik geloof dat het sleutelwoord wat betreft de sabbat, het 'vieren' is. Wanneer de sabbat iets anders dan 'vieren' is, dan wordt het een krampachtig volgen van regeltjes en geboden, en dat is wetticisme. Ik ben ervan overtuigd dat God Almachtig het niet zo bedoeld heeft.

-----,-----

Over het wel of niet 'vieren' van de sabbat heb ik voor mijzelf het volgende op papier gezet onder het thema 'ik en de wet', waarbij het overigens niet alleen gaat over het 'vieren van de sabbat', maar ook over andere wetten die God Almachtig in het O.T. geboden heeft aan Zijn volk Israël, zoals bijvoorbeeld: het betalen van de tienden en het vieren van de feestdagen die God verordineerd heeft.

Ik en de wet

Als het gaat om mijn wezen in deze wereld, is het goed dat ik een onderscheid maak tussen enerzijds mijn geest en anderzijds mijn lichaam van vlees en bloed. Mijn wezen is een eenheid van mijn geest, mijn ziel en mijn lichaam van vlees en bloed.

Mijn geest is het die door de Heilige Geest tot bekering komt in Jezus Christus. Mijn geest zit als het ware 'gevangen' in mijn lichaam van vlees en bloed dat op en in deze wereld leeft, totdat God Almachtig mijn 'aardse tent' (I Kor. 5:1) van mij afneemt. Dat betekent dus dat mijn lichaam van vlees en bloed sterft.

Dit geeft ook de enorme strijd aan waar Paulus over schrijft in bijvoorbeeld Rom. 7:14-27, waar hij woorden gebruikt als: Wat ik wil dat doe ik niet en wat ik niet wil dat doe ik wel. (Rom. 7:15)

Met andere woorden: Wat Paulus wil, *dat is zijn geest*, dat wil zijn lichaam van vlees en bloed niet. Omdat dat lichaam van vlees en bloed nu eenmaal in deze zondige wereld leeft en onder de heerschappij van satan staat. Of wat Paulus niet wil, *dat is zijn geest*, dat zijn lichaam van vlees en bloed dat nu juist wél wil. Want het lichaam van vlees en bloed is gevoelig voor vertroeteling. Het lichaam van vlees en bloed wil op de eerste plaats gezet worden, ook al gaat dat ten koste van anderen en/of van ethische zaken.

☞ Matt. 12:8 Want de Zoon des mensen is Heere, óók van de sabbat

☞ II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

☞ Rom. 7:15 Wat ik namelijk tweeeebrenge, doorzie ik niet, want niet wat ik wil, dat doe ik, maar wat ik haat, dat doe ik.

☞ Joh. 12:31 Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze wereld buitengeworpen worden.

☞ Joh. 14:30 Ik zal niet veel meer met u spreken, want de vorst van deze wereld komt en heeft geen macht over Mij.

☞ Joh. 16:11 en van oordeel, omdat de vorst van deze

God Almachtig **in** Jezus Christus heeft mij echter geroepen in deze wereld die onder gezag staat van de 'vorst van deze wereld' (Joh. 12:31, 14:30, 16:11) om de goede daden te doen die God heeft voorbereid (Ef. 2:10). Dat wil dus zeggen dat mijn lichaam moet leren de goede werken te doen die God heeft toeberaid en die Hij door Zijn Heilige Geest bekend gemaakt heeft aan mijn geest. (Rom. 8:13)

Laten we wel zijn: De vorst van deze wereld is satan. En satan is door God Almachtig geschapen om te verwoesten (Jes. 54:16). Van satan kan en zal er nooit iets goed komen omdat hij maar één ding kan en wil, en dat is het vernietigen van de mens. En kijk maar naar ons leven hier in het 'rijke westen'. De overvloed is zó groot dat de mens eraan te gronde gaat. Dàt is het werk van satan. Overigens komt dit thema met uitleg uitgebreid aan bod in bijvoorbeeld Mijn mijmeringen bij de brieven van Paulus deel I.

-----,-----

Om te weten te komen wat die goede daden die God Almachtig voor mij voorbereid heeft om die te doen, kan ik het beste kijken naar Jezus Christus. Hij is naar deze wereld gekomen om het volk Israël de 'leer van bekering' te brengen en om de 'komst van het Koninkrijk van God' aan te kondigen (Matt. 4:17). Overigens deed Johannes de Doper dit ook (Matt. 3:2)

Omdat ik (mijn geest) echter gestorven ben mét Jezus Christus ben ik voor deze wereld dood. (II Kor. 5:15) De 'vorst van deze wereld' heeft niets meer over mij te zeggen. Door mijn bekering ben ik onder de heerschappij van satan vandaag gehaald en ben ik weer onder de heerschappij van God Almachtig gezet. Ik (mijn geest) ben opgestaan met Jezus Christus uit de dood en leef met en in Hem. (Gal. 2:19-20).

Als ik dan niet meer onder heerschappij van deze wereld val, doordat ik bekeerd ben, betekent dit dan ook dat ik niet meer onder de wetten van deze wereld val? Betekent dit dan ook dat ik niets meer van doen heb met de wetten die God Almachtig aan Zijn volk Israël heeft gegeven door Mozes?

Ik kan deze wetten toch niet houden want de Bijbel zegt dat er geen één mens is die dit kan (Ps. 14:1, 14:3, Ps. 53:2, Pred. 7:20, Rom. 3:12)

Het antwoord is heel simpel: De wetten van God Almachtig zijn er nog steeds en zijn ook nog steeds geldig. De uitwerking van die wetten is voor de wedergeboren Christenen echter anders dan voor mensen die God Almachtig **in** Jezus Christus afwijzen.

wereld veroordeeld is.

☞ Ef. 2:10 *Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.*

☞ Rom. 8:13 *Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.*

☞ Jes. 54:16 *Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.*

☞ Matt. 4:17 *Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.*

☞ Matt. 3:1-2 *In die dagen trad Johannes de Doper op en hij predikte in de woestijn van Judea, en zei: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.*

☞ II Kor. 5:15 *En Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem Die voor hen gestorven en opgewekt is.*

☞ Gal. 2:19-20 *Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.*

☞ Ps. 14:1 *De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goed doet.*

Overtreding van de wet leidt tot straf:

Nederlands rechtssysteem:

In Nederland geldt het Nederlands recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in het Nederlands wetboek. Als je in Nederland een wet overtreedt krijg je straf. Bij lichte overtredingen krijg je een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg je een taakstraf of een gevangenisstraf. Uitgangspunt is dat overtreding van de Nederlandse wet leidt tot straf.

Ook in Nederland is het zo dat wanneer je de wet overtreden hebt, al jouw goede daden die jij hebt gedaan, **geen** invloed hebben op de strafmaat. Ik bedoel hiermee dat wanneer je met tachtig kilometer per uur door de stad heen rijdt en je wordt gepakt, dat je jezelf niet kunt beroepen op al je goede dingen die je voor Nederland hebt gedaan. Elke overtreding staat op zich.

Gods rechtssysteem:

In Gods Koninkrijk geldt Gods recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft om Zijn volk Israël daarmee te leren.

Als je in Gods Koninkrijk een wet overtreedt krijg je straf. Het verschil met de Nederlandse wetgeving is echter dat de Nederlandse wet gedifferentieerde straffen kent. Bij lichte overtredingen krijg je een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg je een taakstraf of een gevangenisstraf.

In Gods Koninkrijk is dit niet zo. Overtreding van Gods wet kent maar één straf. En dat is de doodstraf. (Rom. 6:23). Of je dit nu leuk vindt of niet. Of je dit nu eerlijk vindt of niet. Het is gewoon een feit.

Uitgangspunt is dat overtreding van Gods wet leidt tot straf. En net als in het Nederlands recht, worden jouw goede daden niet meegenomen in het bepalen van de strafmaat.

De rechtszitting:

Zowel in het Nederlands rechtssysteem als in het Goddelijk rechtssysteem worden alle overtredingen verzameld in een zogenaamd strafdossier. De Bijbel noemt dat een 'lijst met aanklachten'. En die lijst met aanklachten is bij het Openbaar

Ps. 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zijn zij verdorven; er is niemand die goed doet, zelfs niet één.

Ps. 53:2 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, zij bedrijven gruwelijk onrecht; er is niemand die goeddoet.

Pred. 7:20 Voorzeker, er is geen mens rechtvaardig op de aarde, die goeddoet en niet zondigt.

Rom. 13:12 Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één.

Rom. 6:23 ..... Want het loon van de zonde is de dood.....

Ministerie (OM) in handen. En dit OM dagvaard jou en mij voor de Rechter.

Wie zijn daar in die rechtszaal?

- Het OM (Openbaar Ministerie) in de persoon van satan. Hij is de aanklager. (Job 1, Zach. 3)
- De Rechter. Dit is God Almachtig.
- Onze advocaat. Mijn advocaat is Jezus Christus. Wie is de jouwe?
- Jij en ik. Wij zijn de gedaagden. Wij hebben de wet overtreden.

De meetlat waarlangs de inhoud van ons strafdossier (de *'lijst met aanklachten'*) wordt gelegd is de wet van God Almachtig die Hij aan Mozes had gegeven. Overtreding van de wet van God leidt maar tot één straf; de doodstraf; de eeuwige dood.

En die eeuwige dood is de claim die het OM (satan) op jou en mij legt.

De woorden van satan zijn duidelijk: Hebben jij of ik één of meer zonden bedreven, dan zijn we van hem. Dan klaagt hij jou en mij aan bij God Almachtig, en vraagt God om uitvoering van de straf die op die overtreding staat. En omdat we weten dat satan alleen maar vernietiging, misère en ellende op het oog heeft, betekent dit dat we een niet plezierige toekomst tegemoet gaan.

De rechtszaak begint en de aanklager opent het strafdossier en leest de aanklachten voor. Welke wetten wij hebben overtreden. De Rechter hoort de aanklager aan, en kan niet anders dan jou en mij **schuldig te verklaren** want we hebben allemaal gezondigd.

Dus, jij en ik worden de boeien omgedaan en we zullen de straf moeten ondergaan. Dit geldt voor iedereen.

Het vonnis; de uitspraak:

De Rechter doet uitspraak op basis van wat in ons strafdossier staat. En die straf (de dood) blijft. Wat je ook doet. Hoeveel spijt je ook hebt. Hoeveel je ook huilt, smeekt en bidt.

En nogmaals: Net als in de Nederlandse wetgeving, waarbij het niet uitmaakt hoeveel goede dingen jij en ik in ons leven hebben gedaan hebben, is dat bij Gods wetgeving niet anders. De Rechter kijkt alleen of jij en ik inderdaad schuldig zijn aan het ten laste gelegde. En op basis daarvan spreekt

Hij het vonnis uit. Schuldig of onschuldig.

Er verandert niets meer aan de uitspraak van de Rechter. Er is geen hoger beroep mogelijk. Dit zou ook geen zin hebben want de bewijzen zijn zo overduidelijk dat niemand twijfelt aan de rechtvaardigheid van de uitspraak van de Rechter.

-----,-----

Sleutelwoord in wat ik hiervoor schreef is het woord *'lijst met aanklachten'*. De Rechter beoordeelt en veroordeelt jou en mij op basis van die *'lijst met aanklachten'*. En ieder mens heeft zo een *'lijst met aanklachten'*.

Maar stel nu dat jouw *'lijst met aanklachten'* niets bevat? Stel dat de Rechter het strafdossier opent en daar een *'lijst met aanklachten'* vindt die helemaal leeg is?

Misschien dat de Rechter nog aan de aanklager zal vragen waar de *'lijst met aanklachten'* is, of welke aanklacht het OM heeft. Maar ook het OM, de aanklager, satan, zal moeten toegeven dat er geen *'lijst met aanklachten'* **is**.

In dat geval kan de Rechter niet anders dan vrijspraak uitspreken. En vrijspraak wil zeggen: leven!

De escape:

De vraag is: Hoe krijgen wij nu die *'lijst met aanklachten'* leeg in ons strafdossier, terwijl wijzelf ook wel weten dat wij veel gezondigd hebben. Is er een escape voor de mens om onder de gerechtvaardigde straf uit te komen?

Ja zo een escape is er!

De Rechter Zelf heeft een escape gegeven. Het geloof **in** Jezus Christus (de Zoon van de Rechter) is die escape.

Wanneer jij Jezus Christus als Heer en Verlosser aanneemt, houdt dit in dat met het bloed dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha heeft laten vloeien, jouw *'lijst met*

📖 Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en

aanklachten' wordt schoongemaakt.

Het bloed van Jezus Christus is als gum die de potloodwoorden op het papier uitgumt. Er staat niets meer op dat papier. Er is niets meer te lezen van wat er stond. (Kol. 2:13-14)

En dát blanco papier, zonder aanklachten, gaat dan jouw strafdossier in. En dát blanco papier, zonder aanklachten, is het bewijs voor de Rechter waarop Hij jou niet anders dan **vrijspreken kán**.

De wet verandert niet. De wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft bestaat dus nog steeds en is ook nog steeds geldig. Maar voor hen die Jezus Christus hebben aangenomen zal de uitwerking van die wet niet meer gelden.

-----,-----

Onder welke wetten val ik dan wel?

Onder de wetten van het Koninkrijk van God Almachtig zoals deze door Jezus Christus zijn uitgelegd in bijvoorbeeld de Bergrede (Matt. 5:1-12).

Hoe werken die wetten van het Koninkrijk van God Almachtig dan?

Ook hiervoor mag ik weer kijken naar Jezus Christus. Hij is de vervolmaking van al Gods wetten van het Koninkrijk van God Almachtig. Een Koninkrijk zonder tranen, zonder pijn, zonder rouw, zonder dood. (Openb. 21:4).

Maar ook een Koninkrijk waar de armen van geest, de treurende, de zachtmoedigen, zij die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, de barmhartigen, de reinen van hart, de vredestichters, de vervolgd en de versmiden, het voor het zeggen hebben.

In het Koninkrijk van God Almachtig zijn er geen tien geboden; in het Koninkrijk van God zijn er geen wetten en inzettingen zoals die beschreven zijn in de Bijbelboeken Exodus, Leviticus, Deuteronomium en Numeri. Want iedereen die in het Koninkrijk van God is, is **in** God Almachtig (Joh. 17:9-11, 21-22).

-----,-----

het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Openb. 21:4 En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan.

Joh. 17:9-11 Ik bid voor hen. Ik bid niet voor de wereld, maar voor hen die U Mij gegeven hebt, want zij zijn van U. En al wat van Mij is, is van U, en wat van U is, is van Mij; en Ik ben in hen verheerlijkt. En Ik ben niet meer in de wereld, maar dezen zijn in de wereld, en Ik kom naar U toe. Heilige Vader, bewaar hen die U Mij gegeven hebt in Uw Naam, opdat zij één zullen zijn zoals Wij.

Joh. 17:21-22 opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn,

Ik ben geen wereldinwoner maar een ambassadeur van het Koninkrijk van God Almachtig **in** Jezus Christus. Dat wil zeggen dat de wetten en inzettingen van en voor deze wereld qua uitwerking niet op mij van toepassing zijn. Alleen de wetten en inzettingen van het Koninkrijk van God zijn op mij van toepassing.

Omdat ik één ben **in** en met Jezus Christus kan ik en wil ik niet anders handelen en wandelen (I Joh. 3:9) dan dat de Heilige Geest mij ingeeft (Joh. 14:26) als Plaatsvervanger van Jezus Christus op deze aarde (Joh. 14:16-17, Joh. 16:7, 13).

Alles wat ik doe hier op aarde, mijn handel en wandel, wordt dus ingegeven door de Heilige Geest. De wet die God Almachtig door Mozes aan Zijn volk Israël gaf is en was nodig om de mensen tot zondebesef (Rom. 4:15) en tot bekering over hun zonden te brengen. (zie de hoofdstukken 1 tot en met 8 van het Bijbelboek Romeinen)

Nu die fase voor mij een gepasseerd station is, is die wet voor mij niet meer nodig omdat Jezus Christus die wet voor mij vervuld heeft (Matt. 5:17).

Er is en kan in mij ook helemaal geen verlangen zijn om de wet zoals God Almachtig die Hij door Mozes heen heeft gegeven, te overtreden. Er is en kan in mij helemaal geen verlangen zijn om ook maar iets te doen wat tegen de wil van God in zou gaan, want ik ben **in** Hem en Hij is **in** mij, en Hij heeft nooit gezondigd en kan dit ook niet. (II Kor. 5:21, I Petr. 2:22) Dus ik ook niet.....

Wat dan met het betalen van tienden, het houden van de sabbat, het vieren van de feesten die God aan Zijn volk Israël verordineerd heeft en al die andere wetten die Christenen vandaag de dag nog steeds houden en volgen: Moet ik mij daar dan aan houden in deze wereld?

Voor mij is bepalend wat de Heilige Geest zegt en hoe Hij mij leidt. Wil ik tienden betalen uit liefde voor God Almachtig, om Hem te prijzen en te eren? Do so.....

Wil ik de zevende dag van de week sabbat vieren om Hem te prijzen en te eren? Do so.....

Wil ik de feesten in ere houden die God Almachtig verordineerd heeft aan Zijn volk Israël om hem te prijzen en

opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt. En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die U Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, zoals Wij Eén zijn;

I Joh. 3:9 Ieder die uit God geboren is, doet de zonde niet, want Zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen, omdat hij uit God geboren is.

Joh. 14:26 Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb.

Joh. 14:16-17 En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid, namelijk de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet, maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.

Joh. 16:7 Maar Ik zeg u de waarheid: Het is nuttig voor u dat Ik wegga, want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet naar u toe komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem naar u toe zenden.

Joh. 16:13 Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen

Rom. 4:15 De wet brengt immers toorn teweeg, want waar geen wet is, is ook geen overtreding.

Matt. 5:17 Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te

te eren? Do so.....

Maar dan ook alleen uit liefde en liefde alleen. Niet omdat het moet, of vanuit een kramp, of vanuit mijn (geestelijke) opvoeding. Want niemand kan door het houden van wetten gerechtvaardigd worden voor God Almachtig. Wie je ook bent, wat je ook gedaan hebt. (Gal. 2:16)

Kernwoord in het Koninkrijk van God Almachtig is **Liefde**. En nogmaals: ik ben een inwoner van het Koninkrijk van God.

-----,-----

Het wel of niet houden van wetten die God Almachtig in het O.T. gegeven heeft, heeft alles te maken met mijn persoonlijke relatie met God **in** Jezus Christus.

Maar het is jammer genoeg zo dat heel veel mensen (ook Christenen) die *persoonlijke relatie* met God Almachtig zijn kwijtgeraakt, dat zij zich niet dagelijks bewust meer zijn van het grote wonder dat God Zelf **in** Jezus Christus naar deze aarde is gekomen om de mens die Jezus Christus aanneemt te bevrijden uit de macht van satan.

In plaats van een levendige relatie met hun Heer is een wetboek gekomen met geboden en verboden, met moetens en niet mogens, met straffen en oordelen.

-----,-----

Hoe krijg je dan een levende en levendige relatie met God Almachtig **in** Jezus Christus?

Door zelf op onderzoek te gaan in de Bijbel. Dát is de enige manier. Want Joh. 1:1 zegt dat Jezus Christus het levende Woord is. Met andere woorden: de Bijbel **is** Jezus Christus. Dus als je Hem wilt leren kennen zul je dáár moeten wezen. En dat is echt iets wat je zelf zult moeten doen.

Voorgangers, predikanten, oudsten, evangelisten of wie dan ook, kunnen jou alleen maar de weg wijzen. Maar het in beweging komen zul je zélf moeten doen. Jezus Christus zegt echter Zelf 'dat wie klopt opengedaan zal worden? En dat wie zoekt, zal vinden' (Matt. 7:7-8)

schaffen, maar te vervullen.

☞ II Kor. 5:21 Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, op-dat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem.

☞ I Petr. 2:22 Hij, Die geen zonde gedaan heeft en in Wiens mond geen bedrog gevonden is;

☞ Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

☞ Joh. 1:1 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God

☞ Matt. 7:7-8 Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opengedaan worden. Want ieder die bidt, die ontvangt; wie zoekt, die vindt; en voor wie klopt zal opengedaan worden.

Als ik niet (meer) onder de indruk kan komen van wat God Almachtig heeft gedaan in Jezus Christus, zal ik ook niet méér van Hem te weten willen komen. En als ik niet méér van Hem te weten wil komen, zal ik ook de liefde niet kunnen opbrengen voor Hem om in geen ding Hem ongehoorzaam te zijn.

Maar hierover wordt in '*mijn mijmeringen*' nog genoeg gezegd. Dus hou je ogen en oren open.

----- ... -----

In de schepping schiep God Almachtig het groene gewas, de zaaddragende vruchten etc. Maar er was nog geen struik, geen plant, geen boom, want het had nog niet geregend. God liet een damp uit de aarde opkomen om de aardbodem te bevochtigen.

Maar hoe lang duurt het voordat een zaadje een struik is of een zaadje een boom is geworden die vrucht draagt? Soms wel jaren en jaren.

Als God Almachtig dan in 2 Petr. 3:8 zegt dat één dag bij Hem als duizend jaar is, en duizend jaar als één dag, kan het dan zijn dat de schepping per dag minimaal duizend jaar heeft geduurd?

II Petrus 3:8 Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere is als duizend jaar en duizend jaar als één dag

En als dan op de derde scheppingsdag het groene gewas en de zaaddragende boomvruchten zijn geschapen en op de zesde dag de landdieren en de mens, dan zouden daar twee scheppingsdagen tussen zitten, dus tweeduizend jaar?

Dat lijkt mij wel een mooie tijd om de struiken, de planten, de bomen, het gewas tot volwassenheid te brengen. Om de aarde te laten begroeien zodat mens en dier daarvan konden eten.

In ieder geval plantte God Almachtig de hof van Eden (vers 8), en maakte Hij de vier rivieren die de hof van Eden bevochtigden. Alles werd in gereedheid gebracht om de mens te ontvangen.

Gen. 2:8 Ook plantte de HEERE God een hof in Eden, in het oosten, en Hij plaatste daar de mens, die Hij gevormd had.

Hoe lang dat geduurd heeft, is niet bekend, en God Almachtig vindt het niet belangrijk om het op te laten schrijven in de Bijbel.

----- ... -----

God Almachtig vormde de mens uit het stof van de aarde. Hiermee kan ook bedoeld worden '*materie*'. De materie werd echter pas '*mens*' toen God Zijn levensadem blies in de neusgaten van '*mens*' materie. Toen werd de materie mens een levende ziel, een levend wezen.

Voor alle critici zou het goed zijn dit te blijven bedenken dat zonder de adem van God Almachtig de mens helemaal niet kón en kan leven. De adem van God is LEVENDMAKEND!

Overigens lees ik dit ook in Joh. 20-22 toen Jezus Christus opgestaan was uit de dood. Hij blies op Zijn discipelen en zij werden LEVEND gemaakt en ontvingen de Heilige Geest van God Almachtig.

----- ... -----

Het woord mens is in het Hebreeuws het woord '**ādām**', zoals al eerder genoemd. De naam Adam, als eigen naam (strongs nr. 121) komt pas voor het eerst voor in Gen. 5:3. In de hoofdstukken en verzen daarvóór betekent Adam '*mens*' (strongs nr. 120). Het woord '*mens*' is mannelijk en vrouwelijk, zoals God Almachtig ook Mannelijke en Vrouwelijke eigenschappen heeft.

Het woord '*wezen*' in de context van '*de materie werd een levend wezen*' houdt in geest, ziel en lichaam. Het woord '*wezen*' houdt dus méér in dan alleen lichaam, ziel of geest. Het is de totaliteit van de mens. Zijn hele '*zijn*'.

Zie ook hier weer het grote verschil met de schepping van de vogels, vissen en landdieren die allemaal geschapen zijn naar '*hun soort*'.

De mens is geschapen naar Gods Beeld (Gen. 1:26). Daarom dus een bewijs dat de mens nooit kan zijn voortgekomen uit een dier. Er is en blijft een fundamenteel verschil. Daarnaast is de mens geschapen om **over** de dieren te heersen, Het Hebreeuwse woord '**Radah**', dat is '*dienend leidinggeven*'. Als de mens voortgekomen zou zijn uit de dieren hoe moet je dit heersen dan verklaren?

God Almachtig maakte de hof van Eden, met daarin o.a. de boom des levens en de boom van de kennis van goed en kwaad. De boom des levens zorgt voor eeuwig leven (Gen. 3:22). Maar lees goed wat hier staat : de boom des levens werd in het midden van de hof geplaatst.

Als je de eerste verzen uit het Johannes Evangelie (Joh. 1:1-5) daarbij betreft, waarin staat dat Jezus Christus het Woord is en dat het Woord het Leven is, en dat het Leven het licht van de mensen is, is die boom des levens waar hier over gesproken wordt dan niet Jezus Christus Zelf?

Zolang de mens at van de Boom des Levens had hij eeuwig leven. Zegt Jezus Christus dit ook niet over Zijn lichaam in Joh. 6:51? Dat wie dát Lichaam eet, eeuwig leven zal hebben? En wordt dat ook

Joh. 20:22 En nadat Hij dit gezegd had, blies Hij op hen en zei tegen hen: Ontvang de Heilige Geest.

Gen. 5:3 Adam leefde honderd dertig jaar, en verwekte een zoon.....

Gen. 1:26 En God zeide: Laten wij mensen maken naar Ons Beeld, naar Onze gelijkenis.....

Gen. 3:22 Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitsteken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig zou leven!

Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding ge-maakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven

niet herdacht als we de tafel des Heren vieren? (Het avondmaal?) I Kor. 11:24.

Zo zie je dat al vanaf de eerste verzen van het Bijbelboek Genesis er een directe verbinding ligt naar Jezus Christus. Alleen heette Jezus Christus in het Bijbelboek Genesis (en in het hele O.T.) nog niet zó, want die Naam heeft Hij pas bij Zijn geboorte hier op aarde gekregen.

Dus, zolang de mens 'eet' van die Boom des Levens, zal hij niet sterven. En dat Jezus Christus in die Boom des Levens in het midden van de hof staat om alles bijeen te houden, zo hing Hij ook in het midden van het kruis, als symbool voor de perfecte balans in de relatie God-mens en mens-mens.

Het zijn mijn mijmeringen....

----- ... -----

Over bomen die geneeskrachtig zijn wordt overigens wel meer gesproken in de Bijbel, zoals bijvoorbeeld in Ez. 47:12 en Openb. 22:1-2. Maar de vraag die bij mij opkomt is: waarom een boom van kennis van goed en kwaad?

Dat de boom des levens in de hof geplaatst werd kan ik mij voorstellen. Geen ziekte, geen pijn, eeuwig leven door het eten van de boom des levens, bladeren die geneeskrachtig zijn.

Wat heeft de boom van de kennis van goed en kwaad hier te doen? Wie het weet, mag het zeggen.

Waarom heeft God Almachtig deze grote verleiding toegelaten en het eten van de vrucht daarvan verboden? Overigens het eerste verbod dat in de Bijbel beschreven is. (Gen. 2:16-17).

De hof van Eden, ook wel paradijs genoemd, was vredig, mooi, perfect, zoals God Almachtig perfect is.

Waarom moest de mens met een verbod / gebod geconfronteerd worden? En waarom moest de mens dan met 'verleiding' geconfronteerd worden? Alles was toch goed? (Gen. 1:25) En de mens was toch zeer goed? (Gen. 1:31)

In mijn mijmeringen bij de brieven van Paulus deel I - Romeinen - Hoofdstuk 9 heb ik hierover het volgende geschreven:

In Ex. 9:12 staat dat het God Almachtig is die het hart van de Farao van Egypte verhardde om het volk Israël niet uit Egypte te laten vertrekken.

was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen

☞ Joh. 6:51 Ik ben het levende brood, dat uit de hemel neergedaald is; als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. En het brood dat Ik geven zal, is Mijn vlees, dat Ik geven zal voor het leven van de wereld.

☞ I Kor. 11:24 en nadat Hij gedankt had, brak Hij het en zei: Neem, eet, dit is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt. Doe dat tot Mijn gedachtenis.

☞ Ez. 47:12 En langs de beek, langs de oever ervan, zullen aan deze kant en aan de andere kant allerlei vruchtbomen opkomen, waarvan het blad niet zal verwelken en waarvan de vrucht niet zal opraken. Elke maand zullen ze nieuwe vruchten voortbrengen, want het water ervoor stroomt uit het heiligdom. De vrucht ervan zal tot voedsel dienen en het blad ervan tot genezing.

☞ Openb. 22:1-2 En hij liet mij een zuivere rivier zien, van het water des levens, helder als kristal, die uit de troon van God en van het Lam kwam. In het midden van haar straat en aan de ene en de andere zijde van de rivier bevond zich de Boom des levens, die twaalf vruchten voortbrengt - van maand tot maand geeft Hij Zijn vrucht. En de bladeren van de boom zijn tot genezing van de heiden volken.

☞ Gen. 2:16-17 En de Heere God gebod de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij

De uitleg voor zowel de schepping van satan als van de Farao is hetzelfde: (Rom. 9:17) *'Juist hiertoe heb ik U verwekt: dat Ik in u mijn kracht bewijzen zou, en dat Mijn Naam verkondigd zou worden op de hele aarde'*.

Of zoals ik aan het begin van dit hoofdstuk ergens beschreef: om de tegenstelling tussen satan (die slecht is) en God Almachtig (Die goed is) duidelijk zichtbaar te maken, zodat de mens voor het goede zal kiezen en het slecht zal laten varen (Ps. 25:12, Jes. 7:15,)

En ook Paulus haalt hier het voorbeeld van de Pottenbakker uit Jer. 18:3-6 aan. Het is toch van den zotte dat het klei de Pottenbakker ter verantwoording zou roepen omdat het klei niet gelukkig is met het voorwerp dat de Pottenbakker van hem gemaakt heeft?

God Almachtig heeft een doel met alles wat Hij doet. Mensen die Hij geroepen heeft, de wedergeboren Christen, zullen zich verheerlijk in Zijn Naam **in** Jezus Christus. Mensen die op dit moment nog niet geroepen zijn om nu al te geloven zullen blijven slapen tot het moment komt dat God hen ook wekt en in de gelegenheid stelt met Jezus Christus kennis te maken. (I Petr. 3:19-20)

Maar daarnaast heeft God Almachtig ook schepsels geschapen die slecht zijn, zoals satan en zijn demonen. Ook met een doel, namelijk dat God Almachtig:

- Zijn toorn wilde bewijzen;
- Zijn macht wilde bekendmaken;
- Zijn geduld wilde laten zien;

over al het slechte, terwijl zij echt voor het verderf gemaakt zijn.

En dat allemaal zodat de mensen de rijkdom van Zijn heerlijkheid zullen zien in de wedergeboren Christenen. Zij zijn immers het licht, de lamp die op een paal wordt gezet zodat de wijde omgeving dit licht zal zien? Zijn zijn immers het zout dat de hele maaltijd smaak geeft? (Matt. 5:12-16)

Dat is wel wat anders dan satan wil en doet. Satan wil juist dat het licht gedoofd wordt op de aarde en dat de hele maaltijd, dat is de hele schepping, grauw en zwart wordt, smakeloos, zodat het vernietigd moet worden.

De Bijbel geeft naar mijn inziens hier geen ander antwoord op dan dat het Gods wijze raadsbesluit is geweest om dit zo te doen. Ik schreef al eerder dat een groot gedeelte van de hersenen van de mens niet actief is, dus dat ik niet verbaasd moet zijn wanneer ik

eten, maar van de boom van kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker ook sterven.

Gen. 1:25 ..... En God zag dat het goed was

Gen. 1:31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed.....

Ex. 9:12 Maar de HEERE verhardde het hart van de Farao, zodat hij naar hen niet luisterde, zoals de HEERE tot Mozes gesproken had.

Rom. 9:17 Want de Schrift zegt tegen de Farao: Juist hiertoe heb Ik u verwekt: dat Ik in u Mijn kracht bewijzen zou, en dat Mijn Naam verkondigd zou worden op de hele aarde.

Ps. 25:12 Wie is de man die de HEERE vreest? Hij onderwijst hem in de weg die hij moet kiezen.

Jes. 7:15 Boter en honing zal Hij eten, totdat Hij in staat is het kwade te verwerpen en het goede te kiezen.

Jer. 18:3-6 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in

niet alles begrijp.

De mens is tenslotte geen God Almachtig. Zijn gedachten zijn niet onze gedachten, Zijn wegen zijn niet onze wegen (Jes. 55:8-9).

Toch zou je die vragen kunnen stellen. Vragen als waarom de aarde überhaupt geschapen moest worden, waarom de mens gemaakt moest worden, waarom die boom van kennis van goed en kwaad in het paradijs moest staan, waarom de mens verleid werd.

Werd de mens getest door God Almachtig? Moest satan zijn plaats gewezen worden? waarom, waarom, waarom. Maar weet wel dat elke beantwoorde 'waarom' vraag direct weer andere vragen oproept.

Dit thema is voor mij net zo onbegrijpelijk als het thema van de uitverkiezing. Het geloof is een gift, een cadeau die wij ontvangen hebben van God Almachtig (Ef. 2:5b en 8-9). Maar waarom ik dan wel? Waarom de ander niet?

God Almachtig wist vóór de grondlegging van de aarde al wie in Hem zouden geloven en wie niet. Wie Hem in Jezus Christus zouden gaan aannemen en wie niet. Hoe kan dit? Is dan alles al voorbestemd?

Ik kom hier in 'mijn mijmeringen' nog uitgebreid op terug, want ik geloof dat er wel een antwoord op te geven is. (pag. 55 e.v.)

Voor dit moment volsta ik door aan te geven dat de reden van ons bestaan is om goede werken te doen die God Almachtig van te voren heeft voorbereid. (Ef. 2:10). En dat de wapens die wij van God hebben gekregen **in** Jezus Christus niet voor ons eigen belang zijn maar om de geestelijke bolwerken die tegen God zijn te helpen slechten. (II Kor. 10:3-6 ^{NBV}).

Maar waarom en hoe? Geloof nu maar dat God Almachtig daar een goede reden voor heeft. Dat heet ook 'geloof' wanneer je niet alles begrijpen kunt, beredeneren kunt, analyseren kunt, maar het wel als waar aanneemt. De één noemt dit naïef, de ander noemt dit realistisch.

In dit kader plaats ik voor mijzelf vaak de zondeval, Job en Jezus Christus naast elkaar. We krijgen in Job 1 een aardig beeld gepresenteerd hoe het in de hemel toegaat (toegang). Job die rechtvaardig was en zeer Godvrezend. Satan die God Almachtig verwijt dat het niet anders kan dan dat Job zo Godvrezend is, immers hij heeft alles van God gekregen wat zijn hartje maar begeert?

'Neen, zegt satan, neem Job alles af, en hij zal U verlaten'. In het

Mijn hand, huis van Israël.

☞ I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

☞ Jesaja 55:8-9 Want, zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten

☞ Ef. 2:5b ..... Uit genade bent u zalig geworden

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen die God van te voren voorbereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ II Kor. 10:3-6 NBV We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapens van deze wereld. De wapens waarmee wij strijden dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God. We halen spitsvondigheden neer en iedere verschansing die wordt opgetrokken tegen de kennis van God. We iedere gedachte krijgsgevangen om haar aan Jezus Christus te onderwerpen.

boek Job lees je dan hoe dit allemaal gestalte krijgt en wat er dan allemaal met Job gebeurt. Job raakt alles kwijt, maar behoudt uiteindelijk zijn geloof, en wordt daardoor gerechtvaardigd voor God Almachtig, en ontvangt hij zeventvoudig terug van wat hij eerst had.

Ik geloof dat het boek Job niet alleen de geschiedenis van deze historische figuur wil vertellen. Ik geloof dat Job 1 ook iets wil zeggen over wat in de geestelijke wereld heeft plaatsgevonden, ver voor de totstandkoming van deze aarde. Het bevestigt mij alleen maar dat mijn leven hier op aarde niet een opzichzelfstaand feit is. Er is een samenhang met wat was, wat is en wat komen zal.

Wat heeft Job met de eerste mens te maken ?

Ook de eerste mens had alles wat zijn hart begeerde. Het paradijs, eeuwig leven, geen ziekte, geen zonde, geen dood, prachtige natuur, lekker eten en drinken, kinderen en kleinkinderen (daar ga ik maar van uit) en noem maar op.

Kan er dan niet eenzelfde gebeurtenis hebben plaatsgevonden in de hemel als bij Job? Dat satan ook hier God Almachtig verweet dat de eerste mens het zo goed had en God aanbad omdat God hem alles gegeven had, dat er ook helemaal geen verleiding was, maar dat satan tegen God zei: *'maak een verleiding en zij zullen U verlaten?'* En dat gebeurde ook.

God Almachtig plaatste de boom van de kennis van goed en kwaad in de hof, in die prachtige hof met allemaal prachtige vruchtbomen waarvan de ene vrucht nog mooier en heerlijker was dan de andere vrucht, in de verwachting dat de mens de verleiding zou weerstaan?

Maar de eerste mens faalde, zij zondigden, en bleven in hun zonde. Immers, er komt geen woord van spijt van de eerste mens, maar alleen verwijten aan God Almachtig.

Job faalde ook, hij zondigde, maar kwam net op tijd tot inkeer en belijdenis, waardoor hij gerechtvaardigd werd door God Almachtig.

Jezus Christus faalde niet, nergens in, Hij zondigde niet, en daardoor kon Hij de kloof overbruggen die tussen God Almachtig en de mens was ontstaan.

Het is maar een mijmering!

----- ... -----

Zoals in Gen. 1 al beschreven, is het opmerkelijk dat bij alle dagen van de schepping staat dat het 'goed' was en dat bij de 6e dag staat dat de gehele schepping 'zeer goed' was. Toch begint vers 18 hier met de woorden 'het is niet goed'.

God Almachtig zegt in dit vers dat Hij voor de eerste mens een hulp zal maken die tegenover hem staat.

Dit wordt door veel vrouwen als discriminerend en vernederend gezien.

Dat wordt hier echter zeker niet bedoeld. Het woordje 'hulp' dat hier gebruikt wordt is in de grondtekst het zelfde woordje 'hulp' als in ps. 146:5. Dát kun je toch niet discriminerend noemen, maar mag eerder als een geweldig blijde boodschap gezien worden.

Zoals God Almachtig de hulp van de mens wil zijn mag de vrouw de hulp van de man zijn. Je kunt ook zeggen dat de man hulp-behoevend is. Vanuit dit vers heeft hij een vrouw nodig als hulp en vanuit ps. 146 heeft hij God nodig als hulp. Daarnaast wordt de vrouw als tegenover hem geplaatst. Dat betekent dat ze samen als éénheid worden gezien. De man alleen is niet compleet, de vrouw alleen is niet compleet, alleen samen zijn zij één. Zie ook Gen. 2:24

----- ... -----

God Almachtig vormde uit de aardbodem alle dieren van het veld. In tegenstelling tot Gen. 1 staat dat ook de vogels in de lucht door God uit de aardbodem gevormd zijn. De mens is ook uit de aardbodem gevormd (stof, materie). Toch is er een groot verschil.

Ten eerste zijn alle dieren gemaakt naar hun soort en ten tweede heeft God Almachtig Zijn levensadem in de neusgaten van de mens geblazen waardoor hij een levende ziel werd, een levend wezen. Dat deed Hij niet bij de dieren. Zie Gen. 1 : 21, 24 en Gen. 2 : 7 en zie mijn mijmeringen van Genesis 1.

Eva echter wordt niet op dezelfde wijze geschapen als Adam. Zij wordt gemaakt **uit** de man. Een rib uit de man wordt voorzien van vlees, spieren, organen, huid, vlees en noem maar op, en daar was Eva, 'mannin' genoemd.

Gen. 2:18 Ook zei de HEERE God: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem.

Ps. 146:5 Welzalig is hij die de God van Jakob tot zijn hulp heeft, die zijn verwachting stelt op de HEERE zijn God

Gen. 2:24 Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn.

Gen. 1:21 En God schiep de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens waarvan het water wemelt, naar hun soort, en alle gevleugelde vogels naar hun soort

1:24 En God zei: Laat de aarde levende wezens naar hun soort voortbrengen, vee, kruipende dieren en wilde dieren van de aarde; naar zijn soort

In dit Bijbelgedeelte kun je lezen dat man en vrouw niet gelijk zijn, en nooit gelijk zullen worden. Qua spiermassa zijn mannen anders dan vrouwen, qua body, hersenen en noem maar op zijn mannen anders dan vrouwen. Mannen en vrouwen zijn niet (fysiek) gelijk. Mannen en vrouwen zijn wel gelijkwaardig!

Gelijkwaardig, dat is een ander verhaal. Zie hoofdstuk 1 waar ik schreef over de Goddelijke Eenheid en de huwelijkse eenheid. Deze kunnen alleen bestaan op basis van gelijkwaardigheid, niet op basis van gelijkheid. God de Vader is niet dezelfde Persoon als God de Zoon en ook niet als God de Heilige Geest. In de huwelijkse eenheid is Jezus Christus niet Dezelfde Persoon als de man en de man is niet dezelfde persoon als de vrouw

Man en vrouw worden één. Zoals God Almachtig mannelijk en vrouwelijk is, zo worden man en vrouw hier één in het huwelijk. In Gen. 2:18 staat dat de hulp gemaakt is om tegenover de man te staan, om samen een eenheid te vormen.

De man zal zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, hechten, en zij zullen tot één vlees zijn. Dit zijn trouwens ook woorden die Jezus Christus aanhaalt in Matt. 19:4-5 als Hij spreekt over de heiligheid van het huwelijk.

----- ... -----

Ik heb hierover eens iemand het volgende over horen zeggen: Neem een schoteltje en breek het in tweeën. Plak het daarna met goede tweecomponentenlijm lijm weer aan elkaar. Het schoteltje kan nu op ieder andere plek breken, maar zal op de eerste breuklijn die met tweecomponentenlijm geplakt is nooit meer kunnen breken.

Zó vast is voor God Almachtig ook de relatie man-vrouw. Wanneer zij gemeenschap hebben zijn zij één vlees met elkaar, niet te scheiden, niet uit elkaar te trekken, als Gods Beeld, één. Dit is de kracht van het één zijn in het huwelijk als man en vrouw. Zich aan elkaar verbinden.

Er kan en mag geen sprake zijn van ongelijkwaardigheid. Zo heeft God Almachtig dat nooit bedoeld. God heeft de eenheid man-vrouw gewild zoals Hijzelf Een is, mannelijk en vrouwelijk. Prachtig toch?

----- ... -----

En voor een ieder die naakt vies vindt, of iets om voor te schamen, moet eens terug gaan naar de Bron, hier in Genesis 2. Adam en Eva waren naakt, keken elkaar de hele dag aan, zagen elkaar de

Gen 2:7 toen vormde de Heere God de mens uit het stof van de aardbodem en blies levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen.

Gen. 2:18 Ook zei de HEERE God: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem.

Matt. 19:4-5 En Hij antwoordde en zei tegen hen: Hebt u niet gelezen dat Hij Die de mens gemaakt heeft, hen van het begin af mannelijk en vrouwelijk gemaakt heeft, en gezegd heeft: Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen tot één vlees zijn,

hele dag bij alle werkzaamheden die zij deden, maar zij schaamden zich niet voor elkaar.

Schaamte en angst is iets wat satan deze wereld heeft binnengebracht. Want hij weet dat waar angst en schaamte zijn, de mens niet ten volle kan genieten wat God Almachtig hem allemaal heeft gegeven. Dat zie je ook gelijk in Genesis 3:7.

De zondeval is daar, en direct schamen Adam en Eva zich voor elkaars naaktheid, zodat zij vijgenbladeren nodig hadden om hun naaktheid (schaamte) te verbergen.

📖 Gen. 3:7 Toen werden de ogen van beiden geopend en zij merkten dat zij naakt waren. Zij vlochten vijgenbladeren samen en maakten voor zichzelf schorten.

Hoofdstuk 3

De zondeval

De slang nu was de listigste onder alle dieren van het veld.

De vraag kan gesteld worden wat dit '*listig*' inhoudt. Vlg. de Dikke van Dale betekent '*listig*': slim, sluw, bedrieglijk.

Opmerkelijk vind ik het dat de slang spreekt. Dit kennen we natuurlijk ook van de sprekende ezel en Bileam in Num. 22:28-30 e.v. Het blijft echter een opmerkelijk verschijnsel. Voor ons in ieder geval, voor Eva schijnbaar niet (en ook niet voor Bileam in Num. 22).

Uit de volgende verzen maak ik op dat het satan is die in de gedaante van een slang aan Eva verschijnt, met de juiste herhaling van het verbod van God Almachtig om niet van de vruchten te eten van ALLE bomen die in de hof staan.

De vraag is correct, de toonaard is verkeerd. Want God Almachtig had inderdaad gezegd dat de mens niet van de vruchten van ALLE bomen die in de hof mochten eten. De boom van kennis van goed en kwaad was verboden terrein voor de mens. En dit zegt Eva dan ook tot de slang: '*van de vruchten van de bomen in de hof mogen wij eten, maar van de vruchten van de boom die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd : U mag daarvan niet eten*'. Echter ze voegt daar zelf aan toe: '*en hem niet aanraken*'.

Maar dat laatste had God Almachtig niet gezegd. In deze toevoeging van Eva zit dan ook de valkuil waarin Eva valt. God heeft **NIET** gezegd dat zij de boom van kennis van goed en kwaad niet mocht aanraken. Dit is een aanvulling die Eva zelf maakt.

Waarom? Stoerheid? Overheersen in plaats van heersen?

Wie zal het zeggen. Uit Openbaring 22:18-19 lees ik dat wanneer iemand iets toevoegt of afdoet aan de woorden die God Almachtig spreekt, plagen zullen worden toegevoegd. En dat gebeurt dan ook in Gen. 3:16 e.v.

De juiste en enige manier om satan van repliek te dienen is letterlijk te citeren uit Gods Woord. Dat deed Jezus Christus ook toen hij in de woestijn verleid werd door satan.

Jezus antwoordde satan door drie maal de Schrift te citeren: '*er staat geschreven .....*' (zie bijv. Matt. 4)

Num. 22:28-30 e.v. Toen opende de HEERE de mond van de ezelin en ze zei tegen Bileam: Wat heb ik u misdaan, dat u mij nu driemaal geslagen hebt? Toen zei Bileam tegen de ezelin: Omdat jij de spot met me drijft. Had ik maar een zwaard in mijn hand, dan zou ik je nu doden! De ezelin zei tegen Bileam: Ben ik niet uw ezelin, waarop u gereden hebt sinds u mijn heer werd, tot op deze dag? Was ik ooit gewend u zo te behandelen? Hij zei: Nee!

Openb. 22:18-19 Want ik getuig aan ieder die de woorden van de profetie van dit boek hoort: Als iemand iets aan deze dingen toevoegt zal God hem de plagen toevoegen die in dit boek geschreven zijn. En als iemand afdoet van de woorden van het boek van deze profetie, zal God zijn deel afdoen van het boek des levens, en van de heilige stad, van de dingen die in dit boek geschreven zijn.

Dit citeren van de Bijbel is trouwens één van de sterkste wapens die wij mensen hebben tegen satan en zijn trawanten. Want de Bijbel *is* het Woord van God Almachtig.

Satan kent als geen ander de Bijbel en hij weet als geen ander de klemtoon *nét* iets anders te leggen, of Gods Woord *nét* iets anders uit te leggen, waardoor de mens aan het twijfelen gaat.

Dit hoeft niet, want zoals het kinderliedje het zegt: *'lees je Bijbel, bidt iedere dag'*. En wanneer satan dan met zijn verleiding komt, dan weet je deze te pareren met het Woord van God Almachtig.

----- ... -----

Waarom heeft Eva überhaupt naar de pratende slang geluisterd?

Zou het kunnen zijn dat de mens op dat moment helemaal niets wist van een satan, van goed en kwaad, van bedriegerij? Immers alles was toch perfect in het paradijs. En als het normaal was dat de dieren spreken konden dan was het dus ook niet zo gek dat de slang tot Eva sprak. We lezen in dat verband ook niets van enige verbazing bij Eva.

Hoe het ook zij: Eva vult Gods woorden dus aan met de toevoeging dat de mens de boom van kennis van goed en kwaad niet aan mocht raken.

Satan, slim, sluw en bedrieglijk als hij is (met de wetenschap die wij nu hebben) gebruikt deze toevoeging om als een giftige pijl op Eva af te sturen. Alsof hij zeggen wil: *'Als jij het niet zo nauw neemt met Gods Woord, zet je een deur voor mij open om de discussie met jou aan te gaan'* en om zodoende twijfel te zaaien en om de mens verder van God Almachtig af te brengen. *'Nee Eva, als je van de boom van kennis en goed eet zul je niet sterven, nee dit heeft God vast anders bedoeld'*. Hij bedoelde dat dan de ogen van de mens geopend zouden worden zodat deze als God zou zijn, kennende goed en kwaad.

Ook al zou de eerste mens niets van goed en kwaad kennen of van het bestaan van satan, dan zou ze uit het antwoord van satan kunnen vaststellen dat die **NIET** in overeenstemming is met wat God Almachtig zei. De vraag die je dan moet stellen is: **wie geloof je ?**

Dit principe zie je ook in het verhaal van de verloren zoon of zoals sommigen het ook wel noemen *'de wachtende vader'* uit Lukas 15:11e.v.

De jongste zoon keert terug naar zijn vader met de woorden: *'vader ik heb gezondigd, vader ik ben het niet waard'*.

Het antwoord van de vader is: *'haal het beste gewaad te voorschijn, geef een ring aan zijn vinger, geef hem sandalen aan zijn voeten, slacht het gemeste kalf, laten we eten en drinken en vrolijk zijn.'*

Wie geloof je? De woorden van de jongste zoon of de woorden van de vader?

De oudste zoon zei : *'ik dien u al zoveel jaren, ik heb nooit uw gebod overtreden, u heeft mij nooit een bokje gegeven om met mijn vrienden vrolijk te zijn'*

Het antwoord van de vader is: *'jij bent altijd bij mij, al het mijne is van jou'*.

Wie geloof je? De woorden van de oudste zoon of de woorden van de vader?

Het zijn keuzes die ons voorgelegd worden en waarin wij kiezen. Maar jammer genoeg zijn we vaak als de eerste mens, als de jongste en de oudste zoon, en kiezen we voor het verkeerde. Als we toch eens vaker God Almachtig onze Vader zouden geloven. (let op ! Ik zeg dit allereerst tegen mijzelf).

----- ... -----

De eerste mens kiest er dus voor om satan te geloven in plaats van God Almachtig. Op dat moment worden de vruchten aan de boom van kennis van goed en kwaad mooier, dan worden deze heerlijker, en dan verleidelijker. Eerst was de boom goed, dan is hij een lust en dan is hij begerenswaardiger dan de vruchten van de andere bomen in de hof. En de eerste mens plukte een vrucht en at.

Adam die al die tijd schijnbaar bij haar was en de discussie met satan volgde, maar niet ingreep, werd ook verleid en vervuld met begeerte en ook hij at van de vrucht van de boom van kennis van goed en kwaad, en overtrad willens en wetens Gods gebod.

Om over na te denken!

De eerste mens, hier weergegeven in Adam en Eva, waren een eenheid, een onverbreekelijke eenheid. De fout van de één is de fout van de ander. De fout van de ander is de fout van de één. Ze stonden als tegenover elkaar, ze waren aan elkaar gehecht. Gen. 2:20 en Gen. 2:24

Gen. 2:20 ..... Maar voor de mens vond hij geen hulp als iemand tegenover hem

Gen. 2:24 Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten, en zich aan zijn vrouw hechten, en zij zullen tot één vlees zijn.

In de eerste vijf hoofdstukken van het Bijbelboek Genesis wordt voor Adam (en Eva) nog steeds het Hebreeuwse woord '**ādām**' gebruikt in de grondtekst. En zoals gezegd: dat woord '**ādām**' betekent '*mens*'. In die eerste vijf hoofdstukken is er nog helemaal geen sprake van '*man*' of '*vrouw*'.

----- ... -----

Bij het nemen van beslissingen komen wij vaak bij een '*point of no return*'. Jammer genoeg moet ik uit eigen ervaring bevestigen dat dit zo is. Je kunt af en toe beslissingen nemen die je bij een punt brengen waarin de begeerte en de lust zó groot wordt dat je niet meer terug KUNT.

Ook al waarschuwt iedereen je dat je op de verkeerde weg bent, ook al sleuren en trekken mensen aan je om je van de verkeerde weg af te houden, wanneer je het '*point of no return*' voorbij bent, vlieg je met open ogen de val in. Bijvoorbeeld in het geval van liefde naar overspel toe. Pas ná de daad, pas ná de zonde, kom je tot de ontdekking wat je gedaan hebt. Welk verschrikkelijk onrecht je gepleegd hebt.

Dit lees je ook in het verhaal van Juda en Tamar in Genesis 38 of David en Bathseba in II Samuel 11 of het verhaal van Amnon en Tamar in 2 Samuel. 13.

Terugdraaien is niet meer mogelijk, en je zult moeten leven met deze verschrikkelijk last op je schouders. En satan zal alles in het werk stellen om je zonden steeds weer in herinnering te brengen. Ook al heb je deze aan God Almachtig beleden, ook al ben je van Godswege vrijgemaakt door het bloed van Jezus Christus, toch zal satan altijd proberen jou die vrijheid te ontnemen.

Door je schuldig te laten blijven voelen en je te laten blijven schamen voor je wat je gedaan hebt, zal hij jou van de vrijheid proberen te beroven die God Almachtig beloofd heeft.

Maar ook hier weer de vraag: **Wie geloof je ?**

Geloof je God Almachtig Die in I Joh. 1:9 zegt dat wanneer wij onze zonden belijden, Hij getrouw en rechtvaardig is om onze zonden te vergeven en om ons te reinigen van al onze ongerechtigheden?

I Joh. 1:9b Als wij onze zonden belijden; Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid

Of geloven wij satan die ons influistert dat onze zonden te groot zijn om vergeven te worden?

----- ... -----

De eerste mens komt na de daad er ook achter hoe verschrikkelijk fout ze zijn geweest. Zij komen met een schok tot de ontdekking dat ze naakt zijn, schamen zich voor elkaar, maken van vijgenbladeren rokken en bedekken hun schaamte, en verstoppen zich voor God Almachtig.

Een direct gevolg van het eten van de vrucht van de kennis van goed en kwaad was inderdaad dat hun ogen open gingen. Ze zagen in wat ze verkeerd gedaan hadden, ze schaamden zich, ze verstopten zich, angst kwam in hun leven. Ze begonnen God Almachtig verwijten te maken als: *'De vrouw die U gaf om bij mij te zijn'* en *'de slang heeft mij bedrogen'*. Allemaal eigenschappen die de mens vóór de zondeval niet kende. Wat een schokkende ontdekking moet dit geweest zijn voor de eerste mens.

De vraag blijft bestaan hoe het allemaal mogelijk is dat het zo mis ging. Als God Almachtig van te voren geweten heeft dat de eerste mens zo de mist in zou gaan, en Hij dit al vóór de grondlegging van de aarde wist, voor de schepping van de eerste mens; Wat is dan het nut van dit alles? Heeft God niet een hoger plan? Een plan waar wij niets van weten? Of toch wel?

Voor dit moment zeg ik dat het voldoende is dat ik mij houd aan Jesaja 55:8-9. Dát moet ik eerst aannemen en accepteren. Dát heet geloof.

☞ Jesaja 55:8-9 Want, zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten

God Almachtig hééft een plan, en hoe Hij daartoe gekomen is, wat Hij daarvoor nodig acht is niet aan ons om dat te beoordelen of te veroordelen met onze beperkte gaven, met onze beperkte intelligentie, met onze beperkte hersenactiviteit. Het berustend aannemen dat God alles in Zijn hand heeft moet voldoende voor ons zijn om ons staande te kunnen houden in een wereld vol verleidingen, vol begeerten en vol lusten.

----- ... -----

God Almachtig gaat overigens helemaal niet in op de schaamte en de angst van de eerste mens. Ook gaat hij niet in op de verwijten van de eerste mens: *'De vrouw die U mij gegeven hebt'* of *'De slang heeft mij bedrogen'*.

God Almachtig gaat helemaal niet in discussie en dat is ook weer een opmerkelijk verschil tussen God en satan. Satan zoekt altijd de discussie om zijn gif van twijfel te kunnen inspuiten, God discussieert nooit maar communiceert helder en duidelijk.

De straffen die God Almachtig uitdeelt aan de slang en aan de eerste mens zijn verschrikkelijke straffen die gelden tot en met de dag van vandaag. Op dat moment dat de eerste mens deed wat God verboden had kwam er een onherroepelijke en onoverkomelijke breuk tussen God en de mens.

----- ... -----

De breuk tussen God Almachtig en satan was al vóór de grondlegging van de aarde, al vanaf het moment dat satan gelijk aan God wilde zijn en daarom van zijn voetstuk viel (Jes. 14:12-15, Ez. 28 vanaf vers 11).

Als het gaat over satan zijn er (mijn inziens) twee stromingen die elk verschillende dingen zeggen over satan en over zijn ontstaan.

De ene stroming zegt dat satan als verwoester geschapen is door God Almachtig; om te verwoesten. (Jes 54.16)

De andere stroming zegt dat satan als goede engel door God Almachtig geschapen is maar gevallen is voor de zonde en daarmee een verwoester is geworden.

Beide visies leveren echter ook heel veel nieuwe vragen op (waar ik overigens hier niet op inga).

Visie 1: Satan is als verwoester geschapen om te verwoesten:

In Jes. 54:16 staat dat God Almachtig de verwoester heeft geschapen om te verwoesten. Satan is niets; helemaal niets. Hij is het zelfs niet eens waard om de titel 'vijand van God' te dragen. Want nergens in de Bijbel vindt je die uitspraak. Hij is de tegenstander van God (II Thes. 2:3-4, Tit. 2:8)

Als God Almachtig de verwoester geschapen heeft om te verwoesten dan kan het niet zo zijn dat satan als 'goed' is geschapen en dat hij een hoge functie heeft gehad bij God. (Vaak wordt de term aanbiddingsleider gebruikt). Dat er kwaad in satan is gekomen en dat hij daarom gelijk aan God wilde zijn, ja zelfs méér dan God. Dat hij gerebelleerd heeft tegen God en daarom door God uit de hemel is geknikkerd. En dat satan één derde van de engelen van God achter zich meegenomen heeft.

Dat het 'uit de hemel' gegooid, moet eigenlijk zijn 'uit de hemelse gewesten' gegooid. Want Paulus zegt in Ef. 6:12 dat wij niet te strijden hebben tegen mensen van vlees en bloed, maar tegen o.a. machten in de hemelse gewesten.

☞ Jes. 14:12-15 Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken! En ú zei in uw hart: Ik zal opstijgen naar de hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde. Ik zal opstijgen boven de wolkenhoogten, ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste. Echter, u bent in het rijk van de dood neergestort, in het diepst van de kuil!

☞ Ez. 28: 14-17 U was een cherub die zijn vleugels beschermend uitspreidt. Daarvoor heb Ik u aangesteld. U was op Gods heilige berg, u wandelde te midden van vurige stenen. Volmaakt was u in uw wegen, vanaf de dag dat u geschapen werd, totdat er ongerechtigheid in u gevonden werd. Door de overvloed van uw handel vulde men uw midden met geweld, en ging u zondigen. Daarom verbande Ik u van de berg van God, en deed Ik u verdwijnen, beschermende cherub, uit het midden van de vurige stenen. Vanwege uw schoonheid werd uw hart hoogmoedig, u richtte uw wijsheid te gronde vanwege uw luister. Ik wierp u ter aarde, Ik stelde u voor koningen opdat zij op u neer zouden zien.

☞ Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen die het kolenvuur aan-blaast en het wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de ver-woester geschapen om te gronde te richten.

Voor het begrip van de 'hemelse gewesten' ga ik terug naar Gen. 1:6-8. Er was een watermassa. Eén geheel en God Almachtig maakte scheiding in dat geheel. En die scheiding noemt God het 'gewelf'. Hiermee ontstond mijn inziens de eerste, de tweede en de derde hemel.

De eerste hemel is het wolkendek zoals wij dit boven ons zien, de tweede hemel is de sterrenhemel; het universum en de derde hemel is de woonplaats van God Almachtig.

Paulus spreekt in II Kor. 12:2 bijvoorbeeld over deze derde hemel.

Ik geloof dat satan uit de derde hemel is gegooid (de woonplaats van God Almachtig) naar de tweede hemel. Die tweede hemel is het strijdtoneel tussen Gods engelen en satans engelen.

De teksten die visie 2 gebruikt om aan te tonen waar satan vandaan komt; dat hij als goede engel geschapen is, hoe hoog zijn functie was bij God Almachtig en dat hij gevallen is voor de zonden worden tegengesproken dat het in die betreffende Bijbelgedeelten (Jes. 14:12-20 en Ez. 28:12-19) helemaal niet om een geest gaat (want satan is geest!). Het gaat in die Bijbelgedeelten over de koning van Babel en de koning van Tyrus. Dat zijn mensen en niet een geest.

Visie 2: Satan is als goede engel geschapen door God Almachtig, maar hij is gevallen voor de zonde en daarmee een verwoester geworden:

Deze stroming vertegenwoordigt het gedachtegoed zoals ik dit altijd in de kerk en gemeente geleerd heb. Satan is als goede engel van God Almachtig geschapen; er is kwaad in hem gekomen; hij rebelleerde tegen God omdat hij zelf God wilde zijn of méér dan God en is daarom met een derde van alle engelen (die satan volgde) uit de hemel gegooid op de aarde; en daar doet hij zijn verwoestende werk om te proberen Gods schepping kapot te maken.

De Bijbelgedeelten Jes. 14:12-20 en Ez. 28:12-19 worden daarvoor als uitgangspunt genomen. Maar zoals ik hierboven al aangaf wordt in deze beide Bijbelgedeelten gesproken over mensen, de koningen van Tyrus en Babel. Mensen van vlees en bloed, terwijl satan en zijn engelen geesten zijn.

-----...-----

II Thes. 2:3-4 Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is, de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet

Tit. 2:8 en spreek een gezond woord, boven alle kritiek verheven, zodat de tegenstander beschaamd zal staan en niets kwaads van u te zeggen heeft.

Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Gen. 1:6-8 En God zei: Laat er een gewelf zijn in het midden van het water, en laat dat scheiding maken tussen water en water! En God maakte dat gewelf en maakte scheiding tussen het water dat onder het gewelf is, en het water dat boven het gewelf is. En het was zo. En God noemde het gewelf hemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de tweede dag.

II Kor. 12:2 Ik ken namelijk een mens in Christus, veertien jaar is het geleden – of het in het lichaam gebeurde, weet ik niet; of buiten het lichaam, ik weet het niet; God weet het – dat zo iemand tot in de derde hemel werd opgenomen.

Ik vraag mij nogmaals af of de eerste mens die wetenschap over satan hadden voor de zondeval.

Waarom veroorzaakte de zonde van de mens een definitieve breuk met God Almachtig?

Omdat God Almachtig niet vereenzelvigd kan worden met zonden. Net zoals licht niet vereenzelvigd kan worden met duisternis en dood niet vereenzelvigd kan worden met leven. Je bent óf dood óf levend. Je kunt niet beiden tegelijk zijn.

In Rom. 6:23 staat dat het loon op de zonde de dood is. Daar had satan dus zwaar ongelijk in door te stellen dat het eten van de vrucht van de boom van kennis van goed en kwaad niet tot het sterven zou leiden.

📖 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood,.....

De zonde doodt, punt uit. De mate van zonde is niet van belang, of je nu een pepermuntje steelt of je buurman vermoordt, het is beiden zonde, en het loon op de zonde is de dood. (zie de vergelijking van het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pagina 20-23).

Maar waarom zijn de kinderen van de eerste mens dan ook gedoemd te sterven? Deze kinderen hebben toch niet de zonden bedreven die de ouders begaan hadden?

Bij de seksuele gemeenschap tussen man en vrouw gaat het **levende** zaad van de man over in de vrouw --- letterlijk---. Dus ook in de gemeenschap tussen Adam en Eva. Er wordt dus daadwerkelijk leven overgebracht. Het mannelijke zaadje smelt samen met de vrouwelijke eicel en groeit uit tot een baby.

Bij de geboorte van een kind heeft dat kind dan ook 50% van de karaktereigenschappen van vader en moeder met zich meegenomen. (wij noemen dat ook wel genen). Dus hoe vaak er ook in de generaties na de eerste mens seksuele gemeenschap is geweest; elke keer ging het leven verder in het kind dat geboren zou worden. Met het doorgeven van het zondige leven van de eerste mens naar hun kinderen, is ook die zondigheid en de dood overgegeven aan ons, tot aan de dag van vandaag.

Als je in een glas met water een zwaar vergif doet, zal niemand dat vergiftigde water willen drinken. Doe je nu de helft van dat vergiftigde water eruit en vul je het glas weer aan met schoon water, dan nog zal niemand dat water willen drinken. Ook al herhaal je dit proces veel malen, het gif blijft in het water zitten. Misschien in verdunde vorm, maar ik denk niet dat iemand het dan alsnog zou willen drinken.

Daarom staat er ook geschreven in Ps. 14:1 en Ps. 53:2 en Rom. 3:12 dat er niemand is die goed doet. Het gif is er in gekomen en zit er nog steeds in. Dat betekent tot de dag van vandaag dat wij allemaal sterven zullen en dat alleen al op basis van de zonde van de eerste mens. Dan heb ik het nog niet eens over onze eigen zonden die wij gedaan hebben en doen, die elk op zich al tot de dood zouden leiden.

Wie kan zeggen dat hij nog nooit een leugen verteld heeft? (een leugentje om bestwil is ook een leugen). Dat maakt diegene dus tot een leugenaar.

Wie kan zeggen dat hij nog nooit (in gedachten) een begerige, overspelige gedachte gehad heeft? Dat maakt diegene dus tot een overspeler.

Wie kan zeggen dat hij nog nooit zijn naaste (in gedachten) iets slechts heeft toebedeeld? Dat maakt diegene dus tot een moordenaar.

Wie kan zeggen dat hij nog nooit iets heeft weggenomen, ook al was het maar een pepermuntje? Dat maakt diegene dus tot een dief.

Er is geen mens op aarde die kan zeggen dat hij nog nooit gezondigd heeft. Daar spreekt Paulus dus van in Rom. 6 en hij concludeert dat alle mensen in dat verband op één lijn staan. Iedereen heeft gezondigd, de straf op de zonde is de dood, dus voor God Almachtig is iedereen dood.

Weg schepping, weg mens. Dat was en is het gevolg van de zonde. Een definitieve breuk met God Almachtig. Gods scheppingswerk naar de knoppen, kapot, vernietigt. God kan niet meer dicht bij de mens komen en andersom.

----- ... -----

Wat een somber verhaal. Een verhaal met een slecht einde?

Halleluja, gelukkig niet. Gelukkig heeft God Almachtig, nadat de mens zich zó van Hem afgekeerd had, toch nog een uitweg gegeven. Niet bedacht door de mens, zoals de hele schepping niet bedacht is door de mens.

De mens vindt dat jammer dat hij niet in-control is. Sterker nog, velen vinden dat onuitstaanbaar dat er een Macht is die groter en machtiger is dan hij, die om Zijn redenen de aarde en mens geschapen heeft.

Ps. 14:1 en Ps. 53:2 Er is niemand die goed doet

Rom. 3:12 Allen zijn zij afge-dwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goed doet, er is er zelfs niet één

De mens is van nature visueel ingericht. *'Wat ik niet zie dat geloof ik niet'*. Maar het is een feit dat God Almachtig in zijn oneindige wijsheid, geduld en liefde de mens toch nog een tweede kans gegeven heeft om uit die situatie van *'gescheiden zijn'* met God te komen. En om daarmee uit de situatie van *'dode'* te komen. En wat voor een oplossing.

Maar ook hier weer, dit is een oplossing die God Almachtig gecreëerd heeft, niet de mens. De mens kan daar niets aan toe voegen of aan afdoen. De mens hoeft het alleen maar te geloven, aan te nemen.

En zelfs dát geloof is de mens gegeven (lees Ef. 2:8 e.v.) als een cadeau, als een gift. Er is dus helemaal niets van de mens bij.

📖 Ef. 2:8 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God;

Hieruit blijkt weer dat God Almachtig een plan met de aarde heeft dat ons voorstellingsvermogen ver te boven gaat. God wist alles van te voren. Hij wist van de zondeval dat die er aan ging komen. Hij wist dat ieder mens eigenlijk gedoemd was om te sterven, enerzijds door de oerzonde (de zonde van de eerste mens), anderzijds door hun eigen zonden. Hij wist en weet wie er in Jezus Christus gaan geloven, want het geloof is een gift die Hij gegeven heeft.

'Heer, wat bent U groot en zeer te prijzen. Dat loven en prijzen blijf ik doen, ook al snap ik er niets van. Nog niet.'

Satan dacht dat hij God Almachtig voor altijd verslagen had toen Jezus Christus aan het kruis van Golgotha stierf, maar hij had geen rekening gehouden met de grote scheppende en levendmakende kracht die God had en heeft, door Jezus Christus uit de dood op te laten staan.

Om dát te geloven is de doodssteek voor satan.

----- ... -----

Zo is de eerste mens eigenlijk de ouders van alle stervenden geworden. Want door de zonde van de eerste mens is de dood in de wereld gekomen. Toch schrijft de Bijbel dat Eva de moeder is geworden van alle levenden. Zou dit ook niet zijn omdat de aardse vader en moeder van Jezus Christus, ook nageslacht zijn van Eva?

Door de zondeval van de eerste mens was het eerste wat zichtbaar werd de angst en schaamte. Ineens zagen Adam en Eva dat zij beiden naakt waren, dus maakte God Almachtig voor de eerste mens kleren van huiden. Vanaf dat moment moest er al bloed vloeien. Voor de huiden moeten dieren zijn geslacht.

Maar wat een troostrijke gedachte. God Almachtig verstoot de mens niet maar zorgt ervoor dat hij kleren aan krijgt. hij blijft voor Zijn kinderen zorgen tot en met de dag van vandaag.

Ook over het feit dat God Almachtig de eerste mens met dierenhuiden bekleedde, kun je mijmeren. Heeft God van elk dier meerdere exemplaren geschapen? Of van elk dier één. Als er maar één was van elk dier zouden hier dus al gelijk dieren uitgestorven zijn.

Nee, ook hieruit blijkt mijn inziens dat net als bij de mensen, er op het moment van de zondeval al velen geweest moeten zijn.

Een andere leuke vraag is: hadden de dieren voor de zondeval ook eeuwig leven? Aten zij ook van de boom des levens? Uit Gen. 1:29 en 30 blijkt dat de dieren én de mensen geen vlees aten. Immers het groene gewas diende als voedsel voor de dieren en de zaaddragende vruchten diende als voedsel voor de mens.

Er werd in die tijd niet geslacht en roofdieren bestonden in die vorm ook niet, ze waren er misschien wel, maar roofden niet door andere dieren te verslinden.

----- ... -----

Natuurlijk was de eerste mens verantwoordelijk voor zijn keuzes en zonden, net zoals wij dat zijn. In 2 Sam. 12:13-14 lees je dat David zijn zonde met Bathseba tegenover God Almachtig belijdt, en dat hem vergeving wordt geschonken, maar dat de gevolgen van die zonde wel blijven bestaan. Het kind dat Bathseba baarde uit het overspel met David zou sterven. Dat werd aangekondigd en is ook zo uitgevoerd.

Zo kunnen en zullen onze zonden ook vergeven worden wanneer wij die eerlijk en oprecht aan God Almachtig belijden. (1 Joh. 1:9). Wij blijven echter wel verantwoordelijk voor de gevolgen van die zonden.

Ook de eerste mens blijft verantwoordelijk voor zijn zonden. Men mogen niet (meer) eten van de boom van leven, zodat ze niet meer het eeuwige leven hebben.

Vanaf dit moment zal inteelt zijn intrede doen, waardoor de mens fysiek zwakker wordt en steeds korter leeft tot de 'normale' leeftijd van ongeveer 80 jaar vlg. Ps. 90:10.

☞ Gen. 1:29-30 En God zei: Zie Ik geef u al het zaaddragende gewas dat op heel de aarde is, en alle bomen waaraan zaaddragende boomvruchten zijn; dat zal u tot voedsel dienen. Maar aan al de dieren van de aarde, aan alle vogels in de lucht en aan al wat over de aarde kruipt, waarin leven is, heb Ik al het groene gewas tot voedsel gegeven. En het was zo.

☞ II Sam. 12:13-14 Toen zei David tegen Nathan: Ik heb gezondigd tegen de HEERE. En Nathan zei tegen David: De HEERE heeft ook uw zonde weggenomen; u zult niet sterven. Omdat u echter door deze zaak de vijanden van de HEERE zeer hebt doen lasteren, zal wel de zoon die u geboren is, zeker sterven

☞ 1 Joh. 1:9b Als wij onze zonden belijden; Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te ver-geven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid

☞ Ps. 90:10 De dagen van onze jaren: daarin zijn zeventig jaren, of, als wij zeer sterk zijn, tachtig jaren,

Ook mag de eerste mens niet langer meer in die heerlijke hof van Eden blijven, waar alles in overvloed groeide, en waar ze zo een prachtige tijd hadden gehad. Ze worden de wereld ingestuurd. En om te voorkomen dat ze toch terug wilden keren plaatste God Almachtig Cherub bij de ingang van de hof.

Het woordje Cherub is ook nieuw. Een cherub is engel van God Almachtig. Deze cherubs bestonden dus ook al vóór de schepping en waren en zijn bij God. Verbazingwekkend en niet te vatten.

----- ... -----

Al mijmerend weer die gedachte: Zouden Adam en Eva (de eerste mens) echt alleen geweest zijn? Of zouden zij al veel kinderen en kleinkinderen en achterkleinkinderen gehad hebben? Want in de hof van Eden was geen pijn, geen verdriet, geen ziekte, geen zorg, geen dood en geen tijd. Overigens wordt in deze tekstgedeelten nog steeds gesproken over '**ādām**', het Hebreeuwse woord voor 'mens'

Nog een gedachte: Adam en Eva zijn zelf nooit kind geweest. En dan krijgen ze ineens kinderen. Hoe zouden ze dat gedaan hebben? Ze hebben geen ouders gehad aan wie ze even dingen konden vragen.

Ik geloof dat het antwoord in vers 8 van hoofdstuk 3 staat: '*En zij hoorden de stem van de Heere God, Die in de hof wandelde*'.

Natuurlijk, als je dagelijks met de Heere wandelt, kun je Hem ook dagelijks al je vragen stellen, en Hij zal antwoorden. Dat doet Hij nog steeds (Joh. 14:13)

📖 Joh. 14:13 En wat u ook vragen zult in Mijn Naam, dat zal Ik doen.....

Conclusie: Zonde kun je niet terugdraaien. De situatie van ná de zonde kan niet meer vervangen worden door de situatie van vóór de zonde. Zonde maakt kapot, definitief, onherstelbaar. Dood.

Een grote misvatting in mijn ogen is dat God Almachtig, wanneer Hij ruimschoots en lieflijk zonden vergeeft, Hij ook de **gevolgen** van onze zonden wegneemt. Dat is in de meeste gevallen niet waar, zo blijkt ook uit het verhaal van David en Bathseba.

Ook uit mijn eigen leven kan ik bevestigen dat God Almachtig de mens verantwoordelijk laat voor de gevolgen van de zonde. (Natuurlijk is God bij machte om de gevolgen van de zonde voor een mens ineens weg te nemen, maar meestal doet Hij dat niet).

Nadat God Almachtig de zonden vergeven heeft is het de bedoeling dat wij **MET** Hem naar de gevolgen kijken. Deze eerlijk onder ogen durven zien om dan **MET** Hem de weg van herstel in te slaan, zodat er niet alleen een verticale vergeving en verzoening tot stand is gebracht (van God naar de mens), maar dat er ook een horizontale vergeving en verzoening tot stand wordt gebracht (van mens tot mens).

Dát symboliseert het kruis ook. De verticale balk van het kruis symboliseert de relatie tussen God Almachtig en de mens. De horizontale balk symboliseert de relatie tussen mens en mens. Het kruis is in balans, dat behoren onze relaties ook te zijn, zowel die met God als die van mens tot mens.

Dat Jezus Christus aan het Kruis gestorven is geeft aan dat wij mensen die relaties, die wij door onze zonden kapot hebben gemaakt, nooit meer kunnen herstellen dan alleen door Jezus Christus centraal te stellen, zoals Hij centraal in het midden van het Kruis hing.

En let wel! Een verticale balk als een spoorbiels en een dun luciferhoutje als horizontale balk is geen kruis in balans. Een ieder die dit horen wil, hore het.

----- ... -----

Het dramatisch verhaal van de zondeval laat onze blik richten op die Grote Liefhebbende God Almachtig, en het blijde goede nieuws dat hieruit voortgekomen is. Halleluja. Prijst Hem.

Want ook al heeft de eerste mens zijn rug naar God Almachtig toegekeerd door te zondigen, God heeft de mens nooit verlaten. Het was God die nà de zondeval naar de mens toekwam. Het was God die de mens kleding bezorgde.

Het was en is God Almachtig Die nog steeds voor de mens zorgt, Die de mens roept om bij Hem te komen: *'mens, waar ben je?'* (Gen. 3:9)

📖 Gen. 3:9 En de HEERE God riep Adam en zei tegen hem: Waar bent u?

Hoofdstuk 4

Kaïn en Abel

Hoofdstuk 4 van het boek Bijbelboek Genesis begin met te vermelden dat Adam gemeenschap had met Eva, zijn vrouw. Maar in plaats van de namen Adam en Eva gebruik ik liever de woorden 'de eerste mens'. Enerzijds omdat dit in mijn ogen een juiste vertaling van het Hebreeuwse woord '**ādām**' is, wat wij vertaald hebben met Adam. In de Bijbel kom je pas vanaf hoofdstuk 5 de eigenaam Adam tegen.

Hoe het ook zij: de eerste mens had dus gemeenschap, en hier wordt de seksuele gemeenschap mee bedoeld. Het doet voorkomen alsof dit de eerste keer was, in ieder geval dat het eerste kind van de eerste mens verwekt werd. Uit mijn mijmeringen van de vorige hoofdstukken mag blijken dat ik daar wel mijn twijfels over heb.

Ik heb ook al aangegeven dat gemeenschap tussen man en vrouw in het huwelijk betekent dat er letterlijk leven overgaat van de man naar de vrouw. Het levende zaadje van de man wordt bij de vrouw ingebracht en zal na samensmelting met de eicel van de vrouw een nieuw leven voortbrengen.

Dit is een heel belangrijk geestelijk principe. Net zoals de vrouw als hulp aan de man is gegeven (Gen. 2:18) en tegenover hem staat, samen in de eenheid, en één vlees met hem is in het huwelijk (Gen. 2:24). Je ziet deze samensmelting ook in de baarmoeder gebeuren.

De mannelijke zaadcel en de vrouwelijke eicel vloeien ineen en worden één. Geen onderscheid meer tussen dat wat van de man afkomt of dat wat van de vrouw afkomt. Als de bevruchting heeft plaats gevonden is er van de zaadcel en van de eicel niets meer terug te vinden, ze zijn niet meer, er is nu één nieuwe cel, die zich snel zal vermenigvuldigen en tot een mens zal uitgroeien. Gelukkig is ook dit nog steeds een mysterie voor de mens, en kan ons alleen maar doen richten op God Almachtig, die dit zo mogelijk heeft gemaakt.

----- ... -----

📖 Gen. 2:18 Ook zei de HEERE God: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem.

📖 Gen. 2:24 Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn.

Genesis 4 speelt zich af buiten de hof van Eden, dus na de zondeval. En als je *mijn mijmeringen* van de vorige hoofdstukken van Genesis hebt gelezen kun je daar uit opmaken dat Kaïn en Abel hoogst waarschijnlijk niet de eerste kinderen van de eerste mens waren. Immers: hoe lang heeft de periode van de schepping tot aan de zondeval geduurd? We weten het niet. Dat Kaïn en Abel niet de eerste mensen naast 'Adam en Eva waren' is voor mij zeker. Zie daarvoor het vervolg van Genesis 4.

Dat Kaïn hier als eerste kind van de eerste mens wordt genoemd heeft misschien wel te maken met de uitdrukking van Eva: '*ik heb een man van de HEERE gekregen*'. (Gen. 4:1)

Zou het kunnen zijn dat de eerder verwekte kinderen van de eerste mens, en kinderen van hun kinderen tot volken waren uitgegroeid en NIET in God Almachtig geloofden? Of niet meer in God geloofden?

Zou het kunnen zijn dat de verwijdering uit de hof van Eden van de eerste mens (en hun nageslacht) zo dramatisch is geweest dat het een enorme boosheid heeft opgeleverd naar God Almachtig toe? Want iedereen moest weg uit die prachtige hof van Eden. Waar alles perfect was, geen ziekte, geen pijn, geen dood, geen gebrek. En dan door één zo een '*kleine*' uitglijder van die eerste mens.

We weten het niet. Maar feit is in ieder geval dat in Gen. 4:14 Kaïn angstig zegt dat iedereen die hem tegenkomt, hem zal doden. Iedereen? wie zijn dat dan? En waar komt die iedereen dan vandaan?

En in Gen. 4:17 staat dat Kaïn gemeenschap had met zijn vrouw? Zijn vrouw? Waar komt die dan vandaan? En hij bouwde een stad. Alleen? Nee, een stad bouw je met meerdere mensen en voor inwoners (meervoud). Maar waar komen al die mensen dan vandaan?

Het bovenstaande bevestigt mij alleen maar dat er al veel meer mensen geweest moeten zijn. Dat het nageslacht van de eerste mens al tot volken uitgegroeid was toen zij weg moesten uit de hof van Eden.

Het bevestigt mij alleen maar in mijn gedachte dat niemand weet hoeveel tijd er tussen de scheppingsdagen heeft gezeten omdat er toen nog geen tijd was. Er was geen zonde, dus ook geen tijd, want er was alleen maar leven en geen dood. Er was ook geen ziekte of zwakheid, dus inteelt en incest bestonden niet. Zolang er gegeten werd van de **Boom des Levens** ging alles goed.

Gen. 4:1 En Adam had gemeenschap met Eva, zijn vrouw, en zij werd zwanger en baarde Kaïn, en zei: Ik heb een man van de HEERE gekregen!

Gen. 4:14 Zie, U verdrijft mij heden van het aangezicht van de aardbodem en ik zal voor Uw aangezicht verborgen zijn en dolend en dwalend over de aarde gaan; en het zal zo zijn dat al wie mij tegenkomt, mij zal doden.

Gen. 4:17 En Kaïn had gemeenschap met zijn vrouw, en zij werd zwanger en baarde Henoeh. Kaïn was een stad aan het bouwen, en hij noemde de naam van die stad naar de naam van zijn zoon, Henoeh.

Door de zondeval kwam aan die vrede en rust een abrupt einde. Ik denk dat het een heftige tijd is geweest.

In ieder geval wordt het allemaal niet in de Bijbel beschreven omdat God Almachtig het niet belangrijk vindt om ons te vertellen wat er allemaal tot in detail gebeurd is.

----- ... -----

De geschiedenis gaat verder met de geboorte van de eerste beschreven zoon van 'Adam en Eva'. Aan het kind wordt de naam Kaïn gegeven. Dit betekent: 'Ik ben van de Heere gekregen.' (Gen. 4:1)

📖 Gen. 4:1 En Adam had gemeenschap met Eva, zijn vrouw, en zij werd zwanger en baarde Kaïn, en zei: Ik heb een man van de HEERE gekregen!

En dan wordt Abel geboren. Abel heeft geen naamsverwijzing naar God Almachtig.

Dan wordt weer een sprong in de tijd gemaakt want Kaïn wordt landbouwer, bewerker van de aarde. Zorgdrager voor het groene gewas en de zaaddragende bomen, welke op de 3^e dag gemaakt zijn door God Almachtig.

Abel werd herder van kleinvee, van landdieren welke op de 5^e dag gemaakt zijn door God Almachtig. De Goddelijke hiërarchie klinkt zelfs hier door.

Beide broers brengen een offer aan God Almachtig.

Waar zou die gedachte van offeren vandaan komen? We lezen nergens dat het een opdracht was die God Almachtig gegeven had.

Hoe zouden Abel en Kaïn dit geweten hebben? Het is namelijk de eerste keer dat die woorden überhaupt in de Bijbel voorkomt. Zouden 'Adam en Eva' met hun dagelijkse wandel met God Almachtig in het paradijs vóór de zondeval hierover gesproken hebben?

Ik weet het niet. Feit is in ieder geval dat zowel Kaïn als Abel wisten wat offeren was en hoe zij moesten offeren.

----- ... -----

Volgens de Dikke van Dale is een betekenis van het woord 'offer' iets afstaan wat je dierbaar is. Maar Genesis 4 komt wel ná Genesis 3 waarin de zondeval beschreven wordt. Volgens satan was de zondeval het moment waarop de eerste mens gelijk aan God Almachtig zouden zijn en hun ogen geopend zouden gaan worden. (Gen. 3:5).

De praktijk leerde echter dat schaamte en angst in het leven van de eerste mens kwam (Gen. 3:10). Maar dat niet alleen, ze kregen te maken met nog meer onhebbelijke eigenschappen.

Ik heb eens iemand het volgende horen vertellen:

Uit de Bijbel weten we ook dat het volk Israël, Gods volk, altijd te maken heeft gehad met andere volken waartegen gestreden moest worden. Zo worden in Ex. 34:11 een aantal volken bij naam genoemd die elk voor zich ergens voor staan.

- De Amorieten worden vereenzelvigd met trots
- De Kaänanieten worden vereenzelvigd met hebzucht
- De Hethieten worden vereenzelvigd met angst
- De Periziet worden vereenzelvigd met gebrek aan discipline.
- De Chiwwiet worden vereenzelvigd met slechtheid
- De Jebusieten worden vereenzelvigd met onrecht.

Eerlijkheidshalve moet ik erbij zeggen dat ik geen idee heb waar bovenstaande beschrijvingen van die volken vandaan komen. Het neemt echter niet weg dat die 'slechte' eigenschappen er wél zijn. En dat deze een direct gevolg zijn van de zondeval.

Ik neem aan dat Kaïn en Abel ook te doen hadden met trots, hebzucht, angst, gebrek aan discipline, slechtheid en onrecht. En zij niet alleen, want laten we eens bij ons zelf naar binnen kijken. En laten we eens om ons heen kijken. Het zijn onhebbelijkheden waar alle mensen mee te maken hebben. Alle verleidingen, alle begeerten, macht, jaloezie, afgunst, hebzucht en noem maar op.

-----...-----

Toch ziet het offeren van Kaïn en Abel er vroom uit. Beiden brengen een offer. Kaïn van de opbrengst van de aardbodem, en Abel van de eerstgeborenen van zijn kleinvee.

Het wordt van Kaïn niet genoemd, maar van Abel wordt wel gezegd dat hij de **eerstelingen** van zijn kleinvee offerde. Menselijkerwijs zou je beiden op hetzelfde niveau inschatten. Vrome mannen die beiden offerden.

Gen. 3:5 Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend

Gen. 3:10 En hij zei: Ik hoorde Uw stem in de hof, en ik werd bevreesd.....

Ex. 34:11 Houd u aan wat Ik u heden gebied. Zie, Ik zal de Amorieten, Kanaänieten, Hethieten, Ferezieten, Hevieten en Jebusieten voor u uit verdrijven.

Opmerking: Welke opbrengst van de aardbodem bracht Kaïn? De eerste opbrengst, de tweede opbrengst, de derde?

Nogmaals: alles wijst er op dat er meer mensen waren dan alleen Kaïn en Abel. Dat er meer dieren waren, want er werd geofferd. Dat er opbrengsten waren van het land. En ga zo maar door. Maar hoe het ook zij; aan de buitenkant zijn hier twee vrome mannen die offeren. Maar wat mensen vaak niet zien, ziet God Almachtig wel, omdat God het hart ziet en ziet welke voorwendselen en gedachten daar zijn.

En dan ziet God Almachtig dat Kaïn niet op dezelfde wijze offert als Abel. Dat Kaïn niet met zijn hart offert, maar met zijn vroomheid.

Is dat ook niet het offeren dat God Almachtig verafschuwt bijvoorbeeld in Joel 2:13? Of het offeren dat Jezus Christus aan de kaak stelt als hij met de Farizeeën en Sadduceeën spreekt?

----- ... -----

Overigens wordt mij door God Almachtig weer een belangrijke les geleerd in vers 7: Als je het goede doet, kun je het hoofd opheffen.

Ten eerste wordt er niet gesproken over het resultaat, of hoe je daartoe gekomen bent. Als je oprecht in je daden bent, dan kun je het hoofd opheffen. Vaak ben je voor het resultaat ook afhankelijk van andere mensen, en dan kun jij wel rechtvaardig en eerlijk te werk zijn gegaan, maar als die ander dat niet doet dan? Ben jij dan medeschuldig aan het resultaat?

Ten tweede zegt God Almachtig hier heel duidelijk dat wij moeten **heersen** over de zonde. Hier wordt niet het Hebreeuwse woord 'Radah' gebruikt zoals in Genesis hoofdstuk 1 en 2. (Radah is dienend leidinggeven). Hier wordt het Hebreeuwse woord 'Mashal' gebruikt dat 'overheersen' betekent. Niet machteloos toezien, maar actief bezig zijn.

Hoe ben je actief bezig? Door zo veel mogelijk Gods Woord te openen en je te laten onderwijzen door de Heilige Geest, door Zijn Woord. Door dagelijks met God Almachtig te wandelen. In Joh. 1:1 staat dat Jezus Christus het levendgemaakte Woord is. De Bijbel **is** Jezus Christus. Dus als je iets leest in de Bijbel weet dan dat het Jezus Christus Zelf is die tot jou spreekt.

Met God Almachtig bezig zijn betekent echt niet dat je de hele dag op je knieën moet zitten met de ogen dicht en de handen gevouwen. Met God bezig zijn, met Hem spreken kan ook tijdens het afwassen, strijken, ramen zemen, of wat voor werk dan ook.

Joel 2:13 : En scheur uw hart, niet uw kleren.....

Gen. 4:7 Is het niet zo dat u, als u het goede doet, uw hoofd kunt opheffen? Maar als u niet het goede doet, ligt de zonde aan de deur. Naar u gaat zijn begeerte uit, maar ú moet over hem heersen.

Joh. 1:1-1 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

De eerste mens zich verleiden door satan omdat hij de woorden van God Almachtig aanvulde, waarop satan met de eerste mens in discussie ging, en de eerste mens verloor. En zo ontstond de zonde.

Ken je Bijbel, want satan kent de Bijbel als geen ander. Praat niet zomaar mensen na die je iets proberen te leren vanuit Gods Woord, maar toets het ook en zie of het ook daadwerkelijk geschreven is zoals verteld wordt. Zó weersta je satan, zó weersta je de zonde. (Jac. 4:7)

----- ... -----

Abel offert hier wél met zijn hart, hij aanbidt God Almachtig met zijn offer. Kaïn niet, en dat blijkt wel als hij ontmaskerd wordt. *'Toen Kaïn zag dat op zijn offer geen acht werd geslagen ontstak hij in grote woede.'* (vers 5)

☞ Jac. 4:7 Onderwerp u dan aan God. Bied weerstand aan de duivel en hij zal van u wegvlugten

☞ Gen. 4:5 maar op Kaïn en op zijn offer sloeg Hij geen acht. Toen ontstak Kaïn in grote woede en liet hij zijn hoofd zakken.

Jammer genoeg zien we dat vandaag de dag nog steeds. Ook bij veel mensen die in hun vroomheid de Here offeren, maar in het hart hele andere bedoelingen hebben. Bedoelingen van: status, zie mij eens of hebzucht, ik moet er beter van worden.

Mensen die naar de buitenwereld een rein leven leiden, maar in hun binnenkamer hele andere dingen doen. En wanneer het uitkomt wat de werkelijke bedoelingen waren, slaat de vlam in de pan. Boosheid, paniek, hysterie, rebelsheid, scheuringen, weglopen en noem maar op, tot in het geval van Kaïn zelfs moord.

----- ... -----

God Almachtig ziet het offer van Kaïn, liever gezegd Hij ziet **het hart** van Kaïn en waarschuwt Kaïn nog in bewogenheid. *'Kaïn, hef je hoofd op, doe het goede, want de zonde ligt aan jouw deur en jij gaat er op in'* (Jac. 1:14-15)

☞ Jac. 1:14-15 Maar ieder mens wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlokt. Daarna wanneer de be-geerte bevrucht is, baart ze zonde, en wan-neer de zonde volgroeid is, baart ze de dood.

Satan verzoekt jou en mij ook, maar dat kan hij alleen doen wanneer wij begeerte in ons hart toelaten, en die begeerte brengt zonde voort, en de zonde brengt ons tot de dood.

'Kaïn jij bent gemaakt om over de zonde te heersen, kom op man, doe het goede!' En die boodschap geldt vandaag nog steeds, voor jou en voor mij.

Doe het goede!

----- ... -----

Ik herhaal hier even *mijn mijmering* uit hoofdstuk 3:

Bij het nemen van beslissingen komen wij bij een 'point of no return'. Jammer genoeg moet ik uit eigen ervaring bevestigen dat dit zo is. Je kunt af en toe beslissingen nemen die je bij dit punt brengen waarin de begeerte en de lust zo groot wordt dat je niet meer terug KUNT.

Ook al waarschuwt iedereen je dat je op de verkeerde weg bent, ook al sleuren en trekken mensen aan je om je van de verkeerde weg af te houden, wanneer je het 'point of no return' voorbij bent, vlieg je met open ogen de val in. Bijvoorbeeld in het geval van liefde naar overspel toe.

Het bovenstaande zie je ook bij Kaïn, hij is al over het 'point of no return.' Hij is ontmaskerd, God Almachtig heeft zijn hart gezien en hem er op aangesproken. In plaats van dat Kaïn zich bekeert wordt hij kwaad. En in zijn boosheid doodt hij Abel. De eerste moord op mensen in de Bijbel beschreven.

Wie de schoen past, trekt hem aan. Dit moet jou en mij toch niet onbekend voorkomen.

En net als met de eerste mens, komt God Almachtig. Daar waar God aan de eerste mens in Gen. 3:9 vraagt waar ze zijn, vraagt God hier aan Kaïn waar Abel is. Daar waar de eerste mens in Gen. 3:9 e.v. zich tracht te verstoppen in uitvluchten, doet Kaïn hier hetzelfde. *'Ben ik mijn broeders hoeder?'*

Gen. 3:9 En de HEERE God riep Adam en zei tegen hem: Waar bent u? En hij zei: Ik hoorde Uw stem in de hof en ik werd bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij.

Maar God Almachtig wist wat de eerste mens had gedaan. Kijk maar naar de opmerking die God maakt: *'wie heeft u verteld dat u naakt bent?'*

En God Almachtig weet wat Kaïn heeft gedaan. Kijk maar de opmerking die God maakt: *'het bloed van uw broer roept mij'.*

Zo weet God Almachtig ook wat wij bewust fout doen, en welke zonden wij niet willen opgeven. God spiegelt, Hij brengt omstandigheden, gebeurtenissen en mensen op het pad van die mens die bewust zondigt door te offeren in vroomheid en niet met het hart. En daarbij weet de mens die vroom offert dat echt zelf wel.

God Almachtig roept ons allemaal op om het goede te doen en de zonde te weerstaan. Maar als we dan toch zondigen dan is er die weg van belijdenis, bekering, en vergeving **in** Jezus Christus. Die weg is er NIET als we schuldbelijdenis offeren met in het hart de gedachte om gewoon door te gaan met zondigen.

Vaak zien we aan het gedrag van mensen wat er in hun innerlijk leeft. Jammer genoeg vaak dezelfde boosheid als bij Kaïn, met dezelfde (geestelijke) daden tot gevolg.

----- ... -----

Hier is ook weer een opmerkelijke overeenkomst en verschil met de straf die de eerste mens kreeg van God Almachtig toen hun zonden geopenbaard werden.

In Gen. 3: 17 wordt een vloek uitgesproken door God Almachtig over de aardbodem en niet over de eerste mens. Hier in dit vierde hoofdstuk wordt ook een vloek uitgesproken door God, maar nu over Kaïn zélf.

In Gen. 3:18 e.v. wordt de eerste mens verteld dat hij moet zwoegen op de aarde en dat dorens en distels zullen opkomen en dat hij in het zweet des aanschijns zal moeten zwoegen.

Kaïn krijgt te horen dat de aarde zijn volle opbrengst van gewassen niet zal geven. Kaïn was immers landbouwer! En God Almachtig zegt ook nog dat Kaïn zal dwalen en dolen op de aarde.

Zijn dit niet precies die zaken die de mens van tegenwoordig ook nog meemaakt als gevolg van de zonde? Hoeveel mensen zijn er niet die ronddolen en dwalen op zoek naar hulp, op zoek naar begrip, op zoek naar erkenning?

Is het dan niet prachtig dat Jezus Christus dit beeld aangrijpt in Joh. 10:16 waarin Hij zegt de goede Herder te zijn? En dat Hij op zoek gaat naar verloren schapen, ook al behoort je niet tot Zijn stal? Dat er bij Jezus Christus een oplossing is voor alle problemen?

Jezus Christus is de goede Herder uit Lukas 15:4-7 waarin Hij aangeeft juist op zoek te gaan naar verloren schapen.

----- ... -----

Ja, de vloek ligt er voor Kaïn, maar de troost mag er ook zijn voor de Kaïns van deze tijd. God Almachtig zegt: '*Ga terug naar het goede. Geloof in het goede. Geloof **in** Jezus Christus*'.

Daar waar de eerste mens niet tot een schuldbelijdenis kon komen na hun zonden, en de Hof van Eden werden uitgezet, ziet Kaïn wél in hoe verkeerd hij is geweest. Tenminste zo lijkt het. In de HSV staat dat Kaïn zegt dat zijn misdaden te groot zijn om vergeven te worden; in de grondtekst staat: '*mijn schuld is te groot om te dragen.*' (vers 13)

Gen. 3:17 .... is de aardbodem omwille van u vervloekt....

Gen. 3:18 ... met zwoegen zult u daarvan eten, al de dagen van uw leven; dorens en distels zal hij voor u laten opkomen en u zult het gewas van het veld eten. In het zweet van uw gezicht zult u brood eten,....

Joh. 10:16 Ik heb nog andere schapen, die niet van deze schaaps-kooi zijn; ook die moet Ik binnenbrengen, en zij zullen Mijn stem horen en het zal worden één kudde en één Herder.

Luk. 15:4-7 Welk mens onder u die honderd schapen heeft en er één van verliest, verlaat niet de negenennegentig in de woestijn en gaat achter het verlorene aan, totdat hij het vindt? En als hij het gevonden heeft, legt hij het vol blijdschap op zijn schouders. En als hij thuiskomt, roept hij zijn vrienden en burens bijeen en zegt tegen hen: Wees blij met mij, want ik heb mijn schaap gevonden, dat verloren was. Ik zeg u dat er evenzo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar die zich bekeert, meer dan over negenennegentig rechtvaardigen, die de bekering niet nodig hebben.

Gen. 4:13 En Kaïn zei tegen de HEERE: Mijn misdaad is te groot om vergeven te worden

Dit is ook het verschil tussen spijt hebben en berouw hebben.

Het spijt mij wil zeggen dat je er spijt van hebt omdat het jou belast, jij hebt er een probleem bij, jij ondervindt er nadeel van.

Het berouwt mij wil zeggen dat je spijt heb om wat je God Almachtig hebt aangedaan en wat je een ander hebt aangedaan.

Het lijkt er op dat Kaïn hier spijt betoont omdat hij er last van gaat krijgen. Hij moet gaan dolen en zwerven. Hij moet harder gaan werken omdat er minder opbrengst op het land zal zijn. Er wordt met geen woord gesproken over wat hij zijn ouders heeft aangedaan, wat hij Abel heeft aangedaan, over wat hij God Almachtig heeft aangedaan. Het gaat alleen over zichzelf.

Er komt een enorme angst over hem nu hij beseft dat hij weg moet, weg bij zijn ouders vandaan, weg bij zijn broers en zussen vandaan, weg uit de vertrouwde omgeving.

Maar net als bij de eerste mens troost God Almachtig direct. Bij de eerste mens maakte God kleren van dierenhuiden voor hen, en kleedt hen. Bij Kaïn geeft God hem de verzekering dat hij niet gemakkelijk gedood zal worden omdat zijn dood zeventvoudig gewroken zal worden.

Hij krijgt daar zelfs een teken voor. Wat dat teken is, wordt niet beschreven. Het is in ieder geval voor iedereen duidelijk dat ze van Kaïn af moeten blijven.

Wat hier ook uit blijkt is dat het teken dat Kaïn hier krijgt voor iedereen herkenbaar zal zijn dat dit van God Almachtig afkomt. Als het gewoon een teken zou zijn dat anderen zouden kunnen zien zonder dat zij zelf God kennen, zouden ze Kaïn toch iets kunnen aandoen. Er moet dus iets van dat teken uitgegaan zijn dat zoveel respect of angst oplevert bij andere mensen, dat zij Kaïn met rust laten.

Mij komt de gelijkenis met Openbaring 13:16 in gedachten, dat de mensen die het beest aanbidden een merkteken op hun voorhoofd of hun rechterhand zullen krijgen ter bescherming. Immers alleen met het merkteken zullen ze kunnen kopen en verkopen en zullen ze kunnen eten en drinken.

Het teken dat Kaïn kreeg moest hem beschermen hier op aarde, het merkteken waar Openbaring 13 over spreekt heeft hetzelfde doel. Alleen de gever is Iemand anders.

----- ... -----

Openb. 13:16 En het maakt dat men aan allen, kleinen en groten, rijken en armen, vrijen en slaven een merk-teken geeft op hun rechterhand of op hun voorhoofd,

Het laatste wat we nog van Kaïn lezen is dat hij gaat wonen in het land Nod, trouwt en kinderen en kleinkinderen krijgt. Of hij zich bekeerd heeft tot God Almachtig is niet bekend, ook niet van zijn nageslacht.

Zoals eerder vermeld moeten er al veel mensen op aarde geleefd hebben, want Kaïn gaat zelfs een stad bouwen. Een stad bouw je voor een heleboel mensen, dus er moeten al veel mensen geweest zijn.

----- ... -----

Wat zal deze hele geschiedenis bij de ouders van Kaïn teweeg gebracht hebben? Wat gebeurt er met ouders waarvan de ene broer de andere broer doodt? Verdriet, boosheid, bitterheid, waarom vragen?

'Eva' krijgt na verloop van tijd toch weer een zoon die de moeite waard is genoemd te worden, Seth. Seth wordt genoemd omdat ten tijde van de geboorte van zijn kind Enos, de mensen God Almachtig begonnen aan te roepen.

'Adam' was toen 130 jaar (Gen. 5:3). Gerekend vanaf wanneer?

 Gen. 5:3 Adam leefde 130 jaar .....

Gerekend vanaf zijn schepping in het paradijs?

Gerekend vanaf de zondeval omdat toen het begrip tijd pas ging leven, toen de eerste mens niet meer mochten eten van de boom des levens?

Wie zal het zeggen?

De mensen begonnen de Naam van de Heer aan te roepen. Dat wordt even genoemd, maar wat zou de reden zijn dat men God Almachtig ging aanroepen? Zou dat zijn omdat alles dreigde mis te lopen? Dat de mensheid in die tijd zo ontspoord is dat men gaat inzien dat er iets grondig mis is?

Ook bij ons zie je dat in tijden van rampen en oorlogen de kerken weer vol worden met wanhopige mensen. Mensen die je niet zag toen het allemaal 'goed' ging (in hun ogen tenminste).

Zou dat in die tijd ook al het geval zijn geweest? In hoofdstuk 6 wordt de aankondiging gedaan van de zondvloed. Maar deze zondvloed was pas in het jaar 2.348 voor Christus. (het 1.656^e jaar van de jaartelling) Tussen de geboorte van Seth in het jaar 3.874 voor Christus en de zondvloed ligt dus nog 1.526 jaar. (Bron : Chronologie van de Bijbelse geschiedenis).

Conclusie: Ook in dit vierde hoofdstuk van Genesis ligt een schat aan verborgen wijsheden en herkenbaarheden. Als we maar eens objectief en diep bij onszelf naar binnen zouden durven en willen kijken, wat zullen we dan toch veel overeenkomsten zien met de mensen en gebeurtenissen die in die tijd leefden. En wat zouden we toch diep op onze knieën gaan om God Almachtig aan te roepen. God, Die ons zoveel geopenbaard heeft. God, Die ons zoveel te zeggen heeft. God, Die ons zoveel te geven heeft.

'Heer, vergeef ons, dat we vaak net als de eerste mens, net als Kaïn zijn. Vol met verwijten, vol met het verstoppen, vol met angst, vol met leugens, vol met valse offeranden.

Maar tegelijk, dankbaar dat ook wij Zijn merkteken mogen dragen als bewijs dat wij bij Hem horen, dat God onze Vader is, en dat wij Zijn kinderen mogen zijn'.

Hoofdstuk 5

Geslachtsregister van Adam tot Noach

Hoofdstuk 5 van het boek Genesis geeft een inkijk hoe God Almachtig de schepping bedoeld had, zonder zondeval zoals beschreven in hoofdstuk 3. De eerste mens, hun kinderen en kleinkinderen, etende van de boom des levens (Jezus Christus) en daarmee eeuwig leven hebbend in een omgeving van pais en vree.

Jammer dat het niet zo mocht zijn, maar laten we de eerste mens en anderen niets verwijten, want wat hadden wij in die positie gedaan?

----- ... -----

Waarom leg ik verband tussen de 'boom des levens' uit Gen. 3:22 en Jezus Christus?

In Matt. 6:50-51 staat dit: *'Dit is brood dat uit de hemel neerdaalt, opdat de mens daarvan eet en niet sterft. Ik ben het levende brood dat uit de hemel neergedaald is; als iemand eet van dit brood zal hij **in eeuwigheid** leven. En het brood dat Ik geven zal, is Mijn vlees, dat Ik geven zal voor het leven van de wereld'*

Paulus schrijft hierover in I Kor. 11:24 (wat in de kerken beter bekend is als de woorden die uitgesproken worden bij de tafel des Heren = het avondmaal): *'en nadat Hij gedankt had, brak Hij het brood en zei: Neem, eet, dit is Mijn lichaam dat voor u gebroken wordt'*

Met andere woorden: Wanneer wij 'eten' van Jezus Christus hebben wij eeuwig leven. En hoe meer wij 'eten' en hoe vaker wij 'eten' des te sterker zullen wij worden **in** Jezus Christus omdat wij door Hem te 'eten' meer en meer op Hem zullen gaan lijken.

Die Nieuw Testamentische beschrijving van Jezus Christus komt helemaal overeen met wat geschreven staat over de 'boom des levens' uit het O.T. Daarom geloof ik dat met die 'boom des Levens' Jezus Christus wordt bedoeld. Alleen heette Hij toen nog niet zo want Zijn Naam heeft Hij pas bij Zijn geboorte gekregen op aarde.

----- ... -----

☞ Gen. 3:22 Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitsteken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig zou leven!

☞ Matt. 6:50-51 Dit is brood dat uit de hemel neerdaalt, opdat de mens daarvan eet en niet sterft. Ik ben het levende brood dat uit de hemel neergedaald is; als iemand eet van dit brood zal hij in eeuwigheid leven. En het brood dat Ik geven zal, is Mijn vlees, dat Ik geven zal voor het leven van de wereld

☞ I Kor. 11:24 en nadat Hij gedankt had, brak Hij het brood en zei: Neem, eet, dit is Mijn lichaam dat voor u gebroken wordt'

Ik wil hier nogmaals noemen, dat het onbekend is hoe oud Adam en Eva waren toen de zondeval zich voordeed. Voor hoeveel nageslacht hadden zij al gezorgd? Want de tijd vóór de zondeval kenmerkte zich door het feit dat er **geen tijd** was!

Of zouden Kaïn en Abel echt de eerste kinderen van Adam en Eva zijn geweest en zou Seth pas op 130 jarige leeftijd uit Adam en Eva geboren zijn?

Geboortebeperkende middelen waren er niet. Het lijkt mij meer dan sterk dat zonder geboortebeperkende middelen er op 130 jarige leeftijd van Adam en Eva maar twee kinderen geboren zijn.

Als we hoofdstuk 5 van het boek Genesis lezen, komen we in ieder geval één geslachtslijn tegen.

Niet die van Kaïn, want deze is in het kort al in hoofdstuk 4 beschreven. Niet die van Abel, hij werd vermoord door Kaïn, en of Abel getrouwd was en kinderen, kleinkinderen had is niet bekend.

In hoofdstuk 5 wordt de geslachtslijn van Adam en Eva's kind Seth uitgetekend. Weer de vraag hierbij dat we niet weten of Seth er vóór de zondeval ook al was, en we weten dus ook niet hoe oud Seth was.

De tijdsaanduiding of leeftijdsaanduiding schijnt gestart te zijn vanaf de zondeval.

Adam leefde 130 jaar toen kwam Seth,
Adam leefde dus $130 + 800 = 930$ jaar
Seth leefde 105 jaar toen kwam Enos,
Seth leefde dus $105 + 807 = 912$ jaar
Enos leefde 90 jaar toen kwam Kenan,
Enos leefde dus $90 + 815 = 905$ jaar
Kenan leefde 70 jaar toen kwam Mahalaleël,
Kenan leefde dus totaal $70 + 840 = 910$ jaar
Mahalaleël leefde 65 jaar toen kwam Jered,
Mahalaleël leefde dus $65 + 830 = 885$ jaar
Jered leefde 162 jaar toen kwam Henoch,
Jered leefde dus $162 + 800 = 962$ jaar
Henoch leefde 65 jaar toen kwam Methusalach,
Henoch leefde dus $65 + 300 = 365$ jaar

Het verhaal van Henoch is natuurlijk opzienbarend want er staat geschreven dat Henoch wandelde met God Almachtig en dat God hem 'weggenomen' heeft. Omdat er nooit een lichaam van de overleden Henoch gevonden schijnt te zijn, moet dit dus letterlijk worden genomen.

Ik vind dit een grote overeenkomst hebben met het overlijden van Mozes (Deut. 34:5-6). Mozes ging de berg Nebo op waar hij stierf en God Almachtig begroef hem.

Ook Elia zien we op een bijzondere wijze de aarde verlaten, Elia voer op in een storm naar de hemel (2 Kon. 2:11).

Van Mozes en Elia staat veel geschreven in de Bijbel, hun grote daden, hun rotsvast geloof in God Almachtig bijvoorbeeld. Van Henoch staat niets meer geschreven dan dat hij wandelde met God.

Als het gaat over het 'eenvoudig' wandelen met God Almachtig, wil ik ook Micha 6:8 noemen. Zo simpel, net zo simpel als dat God tegen Kaïn zegt in Gen. 4:7 om het goede te doen om buiten de invloedssfeer van de zonde te blijven.

----- ... -----

Methusalach leefde 187 jaar toen kwam *Lamech*,
Methusalach leefde dus $187 + 782 = 969$ jaar
Lamech leefde 182 jaar toen kwam *Noach*,
Lamech leefde dus $182 + 595 = 777$ jaar.
Noach leefde 500 jaar toen *Sem*, *Cham* en *Jafeth* geboren werden.

Noach werd geboren en Lamech zijn vader zei : 'deze zal ons troosten over ons werk en het zwoegen van onze handen vanwege de aardbodem, die door de Heere vervloekt is'. (Gen. 5:29)

Uit de tabel met jaartallen die op de volgende pagina staat afgedrukt kun je lezen dat vader Lamech, de vader van Noach, Adam nog 56 jaar gekend heeft. Negen generaties dus.

Wat heeft Lamech allemaal van overgrootvader Adam zelf kunnen horen?

Hoe het was in de Hof van Eden?
Hoe mooi het daar was en hoe heerlijk het leven daar was.
Hoe het was om met God Almachtig persoonlijk in de avondkoelte te wandelen en om rechtstreeks met Hem te praten.
Wat er nu precies gebeurd was daar met die vrucht van de verboden boom van kennis van goed en kwaad.
Hoe Adam en Eva tot zonden verleid werden door satan.
Waarom Adam en Eva niet langer in de Hof van Eden mochten wonen.
Welke straffen God Almachtig aan de slang, Eva en Adam gegeven heeft.

En welke verhalen had Lamech nog meer gehoord van overgrootvader Adam?

Deut. 34:5-6 Zo stierf Mozes, de dienaar van de HEERE, daar in het land van Moab, overeenkomstig het woord van de HEERE. En Hij begroef hem in een dal in het land van Moab, tegenover Beth-Peor. En niemand weet waar zijn graf is, tot op deze dag.

II Kon. 2:11 Het gebeurde, terwijl zij al sprekend verder gingen, zie, dat er een vurige wagen met vurige paarden kwam, die tussen hen beiden scheiding maakte. Zo voer Elia in een storm naar de hemel

Micha 6:8 Hij heeft u, mens, bekendgemaakt wat goed is en wat de HEERE van u vraagt: niets anders dan recht te doen, goedertierenheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God.

Gen. 4:7 Maar als u niet het goede doet, ligt de zonde aan de deur.

Gen. 5:29 En hij gaf hem de naam Noach, en zei: Deze zal ons troosten over ons werk en over het zwoegen van onze handen, vanwege de aardbodem, die door de HEERE vervloekt is.

Ik schrijf dit zo, om de algemene kritiek te bestrijden dat het verhaal van de schepping, de hof van Eden, de zondeval, van generatie op generatie verteld is. Er van uitgaande dat er heel veel generaties geweest zijn. En dat bij elk persoon uit die generaties het verhaal misschien wel aangedikt of verdund is weergegeven.

De eerste 874 jaar omvatte wel negen generaties, maar de eerste mens leefde al 874 jaar. En al die generaties hoorden de woorden van overgrootvader Adam uit zijn eigen mond.

Lamech wist dat de aardbodem vervloekt was, niet alleen rechtsreeks van Adam, maar ook van opa Henoeh, die wandelde met God Almachtig.

----- ... -----

Als ik het nauwkeurige geslachtsregister in een tabel zet, ziet dit er als volgt uit:

jaar vanaf begin jaartelling	Naam Geboorte	Naam Overlijden	Jaartelling vanaf Christus
0	Adam		4004 BC
130	Seth		3874
235	Enos		3769
325	Kenan		3679
395	Mahalaleël		3609
460	Jered		3544
622	Henoeh		3382
687	Methusalach		3317
874	Lamech		3130
930		Adam	3074
987		Henoeh	3017
1042		Seth	2962
1056	Noach		2948
1140		Enos	2864
1235		Kenan	2769
1280		Mahalaleël	2724
1422		Jered	2582
1556	Sem, Cham en Jafeth		2448
1651		Lamech	2352
1656		Methusalach	2348
1656	Z O N D V L O E D		2348 BC
2006		Noach	2350

Dat Noach in het 2006^e jaar overleden is staat beschreven in Gen. 9:28-29. Dat was dus in 2350 voor Christus.

----- ... -----

Adam en Eva (in ieder geval Adam, want hoe oud Eva is geworden staat niet beschreven) hebben dus hun achter- achter- achterkleinkind Lamech nog 56 jaar gekend.

Ook blijkt uit de tabel op de vorige pagina dat Adam **GEEN** van zijn achterkleinkinderen uit de geslachtslijn van Seth heeft zien overlijden. Tenminste, niet als ik de Bijbel letterlijk neem, want het wordt gewoonweg niet beschreven. Maar wat een troost voor Adam en Eva; en zo hoort het toch ook te zijn, kinderen behoren hun ouders te begraven en niet andersom.

----- ... -----

Vanuit het geslachtsregister maak ik dus op dat de zondvloed in het **1.656^e jaar** van onze jaartelling is geweest; of te wel in het jaar **2.348 voor Christus**, wat ook bevestigd wordt in het boek *'de Chronologie van de Bijbelse Geschiedenis'*.

Als die zondvloed in het jaar 2.348 voor Christus is geweest dan betekent dat terugrekenend, dat de jaartelling is begonnen op $2.348 + 1.656 = 4.004$ vóór Christus.

Totaal onbetekenend maar wel leuk om te weten.

Nog één feitje: Van Adam tot en met Noach zijn tien geslachten. Dit komt weer overeen met het geslachtsregister uit Lukas 3:36-38.

----- ... -----

Vanuit het geslachtsregister van Genesis 5 kun je nog niet echt zeggen dat de leeftijd van mensen al korter werd. Want Noach werd 950 jaar terwijl Adam 930 jaar werd.

Ook dit bevestigt weer mijn theorie dat er bij de verstoting van de eerste mens uit de Hof van Eden al heel veel mensen geweest moeten zijn. Maar omdat die mensen allemaal destijds in de hof van Eden van de *'boom des levens'* gegeten hadden waren de gevolgen van inteelt nog niet direct zichtbaar en meetbaar.

Pas na de zondvloed, toen de hele mensheid afhankelijk was van Noach, Sem, Cham en Jafeth en hun vrouwen zie je de leeftijd van mensen snel korter worden.

Gen. 9:28-29 En Noach leefde na de vloed driehonderdvijftig jaar. Zo waren al de dagen van Noach negenhonderdvijftig jaar; en hij stierf.

Luk. 3:36-38 de zoon van Noach, de zoon van Lamech, de zoon van Methusalach de zoon van Henoah, de zoon van Jered, de zoon van Mahalalel, de zoon van Kenan, de zoon van Enos, de zoon van Seth, de zoon van Adam, de zoon van God.

Wat mij ook opvalt is dat er in vers 32 staat geschreven dat Noach 500 jaar was toen Sem, Cham en Jafeth geboren werden. Zoals het hier geschreven staat lijkt het dus dat Noach en zijn vrouw een drieling hebben verwekt.

Maar als Noach 500 jaar oud was toen hij Sem, Cham en Jafeth verwekte, en de zondvloed was in het 600^e levensjaar van Noach (Gen. 7:6), dan moeten Sem, Cham en Jafeth dus 100 jaar zijn geweest bij het begin van de zondvloed.

In Gen. 11:10 staat echter dat Sem honderd jaar was toen hij Arpaksad verwekte en dat dit 2 jaar na de zondvloed was. Dat betekent dus dat Sem 98 jaar oud geweest moet zijn bij het begin van de zondvloed. En in Gen. 9:24 staat dat Cham de jongste was, dus moet hij nog jonger geweest zijn dat de hiervoor genoemde 100 jaar.

----- ... -----

Men heeft mij altijd geleerd dat wij niet moeten proberen God Almachtig te analyseren (als dat al mogelijk zou zijn!). Persoonlijk vind ik dit met de geslachtregisters en de jaartallen ook. Het is leuk om te weten, maar gebruik het niet om de Bijbel aan te vallen, of naar je hand te zetten. Daar is God veel te groot voor. En omdat Hij de mensenharten kent is dit misschien ook wel de reden dat dit soort zaken niet naadloos op elkaar aansluiten.

Het gereken en het analyseren leidt alleen maar af van de heilsgeschiedenis.

Wat is die heilsgeschiedenis dan?

De heilsgeschiedenis is wat het woord letterlijk betekent. Het Hebreeuwse woord voor 'heil' is Yeshua. Nieuw Testamentisch is dit Jezus Christus. Dus de heilsgeschiedenis is de weg naar Jezus Christus toe. En het hele O.T. beschrijft uitgebreid die weg.

In het kort komt het erop neer dat er een onoverkomelijke kloof ontstaan is tussen God Almachtig en de mensen door de zondeval (Genesis 3). Omdat de mens gezondigd heeft en God op geen enkele wijze vereenzelvigd kan worden met ook maar de kleinste vorm van zonde is die breuk ontstaan. Want God heeft net zoveel met zonde van doen als licht met duisternis, als leven met dood. Je kunt niet tegelijk levend en tegelijk dood zijn. Zo kan God dus ook niet in één adem genoemd worden met zonde.

Gen. 5:32 Toen Noach vijfhonderd jaar oud was, verwekte Noach Sem, Cham en Jafeth.

Gen. 7:6 Noach was zeshonderd jaar oud toen de watervloed over de aarde kwam.

Gen. 11 :10 Dit zijn de afstammelingen van Sem: Sem was honderd jaar oud, toen hij Arpaksad verwekte, twee jaar na de vloed.

Gen. 9:24 Toen ontwaakte Noach uit zijn roes en kwam hij te weten wat zijn jongste zoon hem aan-gedaan had.

Nu zegt de Bijbel dat het loon op de zonde de dood is (Rom. 6:23, Jac. 1:14-15). En omdat de Bijbel ook zegt dat er niemand is die goed doet (Ps. 14:3, Ps. 53:1,) betekent dit dat de **hele** mensheid ten dode is opgeschreven. Wat je ook gedaan hebt, of je nu een pepermuntje gestolen hebt of je buurman de hersens in elkaar geslagen hebt, zonde is zonde, en daar staat maar één straf op en dat is de dood.

Dat zou betekenen dat de schepping kapot is. Dat het mooiste wat God Almachtig gemaakt heeft voor eeuwig kapot is. En dat ons leven hier op aarde totaal zinloos is. Want wat we ook doen, hoe goed we het ook doen, er is geen redden aan.

Alleen al door de zonde van de eerste mens, maar zeker ook door al onze eigen zonden heeft satan het recht verworven over de mensen te heersen. Hij is nu eigenaar geworden van de mensen net zo lang tot er 'betaald' is aan hem. (I Kor. 6:20, I Kor. 7:23)

En laat God Almachtig in Zijn grootheid **DÁT** nu gedaan hebben. God ZELF is naar deze wereld gekomen **in** Jezus Christus (Joh. 12:46, Joh. 16:28, I Tim. 1:15), en heeft door HEM te laten lijden en sterven aan het Kruis van Golgotha, satan betaald voor de mensen. Dat kon Jezus Christus omdat Hij zonder zonden was.

Of zoals Kol. 2:13-14 het zegt: Jezus heeft de 'lijst met aanklachten' en zonden die tégen mij pleitte aan het Kruis van Golgotha vernietigd. Deze lijst is er niet meer, er is geen aanklacht meer. God Almachtig ziet mij door Jezus Christus heen. En Hij ziet dan Iemand Die zonder zonden is. Zie ook mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse rechtssysteem op pagina 20-23.

Zoals ik hiervoor al zei is het heil tot de mensen gekomen **in** Jezus Christus. De heilsgeschiedenis. En die heilsgeschiedenis gaat dus de vragen beantwoorden wie Jezus Christus is, waar Hij vandaan kwam en wat Hij precies gedaan heeft.

Zo komt Jezus Christus uit het nageslacht van koning David (Luk. 2:4), uit de stam van Juda (zie geslachtsregister Matt. 1, en Hebr. 7:14). Juda was één van de twaalf zonen van Jakob, die gezamenlijk het volk Israël vormen. Jakob was de zoon van Izaäk en Rebekka, en Izaäk was de zoon van Abram en Sara.

De geschiedenis van Abram en Sara lees ik vanaf Genesis hoofdstuk 12. Maar voordat we zover zijn moet er eerst nog het een en ander geschreven worden over wat er tussen het leven van Noach en het leven Abram allemaal gebeurd is. Of in jaartallen gesproken: er moet nog zo een 892 jaar wereldgeschiedenis verteld worden.

----- ... -----

☞ Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood....

☞ Jac. 1:14-15 Maar ieder mens wordt verzocht als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlost. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart zij zonde, en wanneer de zonde volgroeit is, baart ze de dood

☞ Ps. 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zij zij verdorven; er is niemand die goed doet, zelfs niet één.

☞ Ps. 53:1..... er is niemand die goed doet

☞ I Kor. 6:20 U bent immers duur gekocht

☞ I Kor. 7:23 U bent duur gekocht.....

☞ Joh. 12:46 Ik ben een Licht, in de wereld gekomen, opdat ieder die in Mij gelooft, niet in de duisternis blijft

☞ Joh. 16:28 Ik ben van de Vader uitgegaan en ben in de wereld gekomen.....

☞ I Tim. 1:15 Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard dat Christus Jezus in de wereld is gekomen om zondaars zalig te maken.....

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen dat tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

☞ Lukas 2:4 Ook Jozef ging op weg, van Galilea uit de stad Nazareth naar Judea, naar de stad van David, die Bethlehem heet, omdat hij uit het huis en geslacht van David was

Als je de eerste hoofdstukken van het boek Genesis eet, herkauwt, en nogmaals herkauwt; bedenkt, overdenkt, dan kun je niet anders dan tot de slotsom komen dat God Almachtig werkelijk een --- awesome --- God is.

📖 Hebr. 7:14 Het is immers overduidelijk dat onze Heer van Juda afstamt.....

Hoofdstuk 6

De aankondiging van de zondvloed

Het Opmerkelijk is dat zo aan het begin van dit hoofdstuk onderscheid wordt gemaakt tussen 'Gods zonen' enerzijds en de 'dochteren van de mensen' anderzijds. Dat roept direct de vraag op: is er verschil? Zonen en dochters zijn toch allemaal kinderen van mensen? Zij zijn toch allemaal kinderen van God Almachtig?

In de Studie-Bijbel wordt hier het volgende over gezegd:

De eerste mogelijkheid is dat de "zonen Gods" nakomelingen zijn van Seth, en de "dochteren der mensen" zijn nakomelingen van Kaïn. In deze tijd vermengden zij zich weer nadat Kaïn na de dood van Abel weg was gegaan van zijn familie en in Nod, ten oosten van de hof van Eden ging wonen.

De tweede mogelijkheid is dat de "zonen van God" engelen zijn geweest of geesten die in mensen gedaante op de aarde kwamen en trouwden met de "dochteren der mensen".

De derde mogelijkheid die gegeven wordt is dat de "zonen van God" vooraanstaande mensen, koningen of heersers zijn geweest die trouwden met gewone mensen, de "dochteren der mensen" dus.

Zie hier: de Studie-Bijbel kan ook mijmeren. Want deze komt uiteindelijk tot de conclusie dat de tweede verklaring de meest aannemelijke is. Dat de 'zonen Gods' engelen of geesten in mensengedaante zijn geweest die huwden met de 'dochteren van de mensen', en vanuit die gedachte bouwt men verder.

Mijn gedachte is dan: Dat is dan wel jammer voor de 'zonen van de mensen' want die kwamen dus nooit aan de vrouw. Want dan zouden de engelen of geesten in mensengedaante ook vrouwen geweest moeten zijn en daar wordt nadrukkelijk niet over gesproken. Trouwens, ik lees nergens in de Bijbel dat er een engel is geweest die zich openbaarde in een vrouwengedaante.

Een tweede punt (en daar heb ik de meeste moeite mee) is dat de engelen en geesten die hier dan bedoeld zouden worden bij God Almachtig vandaan kwamen. Het zijn engelen en geesten van God die destijds niet meegegaan zijn met satan en zijn wens om net als God te zijn of nog meer, en dus bij God gebleven zijn. En Hem trouw gebleven zijn.

Tenminste als je de visie van de meeste kerken en gemeenten aanhangt dat satan als een goede engel geschapen is en gevallen is voor de zonde (zie pag. 40-41)

Die engelen, Gods engelen, zouden dan hier als 'zonen van God' door hun huwelijk met mensendochters toch besmet worden met zonde omdat de 'dochteren der mensen' zondaren waren. En daarmee zouden die 'zonen van God' mede verantwoordelijk zijn voor de zondvloed?

Dat gaat mij te ver!

In de Studie-Bijbel wordt ook nog geopperd dat de term 'Gods zonen' ook zou kunnen gelden voor de engelen van satan.

Maar die mogelijkheid acht de Studie-Bijbel (net als ik) gelukkig niet als reëel, want wat voor kinderen krijg je dan wanneer een demon trouwt met een mens? *Mijn mijmeringen* zijn meer van menselijke aard.

----- ... -----

Als je de vier Evangeliën goed leest dan is er voor mij toch wel wat meer te vertellen over die 'zonen Gods' en die 'dochteren van de mensen'. Dat heeft alles te maken met enerzijds het volk Israël en anderzijds met het feit dat het geloof een cadeau van God Almachtig is aan sommigen. Niet aan alle mensen. (Ef. 2:8-9). Tenminste nu nog niet.

Wat bedoel ik daarmee?

Ik geloof dat er een onderscheid is tussen mensen. In Gen. 6:2 en 4 wordt gesproken over de 'zonen Gods' en de 'dochteren van de wereld'. En ik betrek daar Ef. 2:8-9 bij waarin Paulus zegt dat het geloof een gave is van God Almachtig die aan sommige mensen gegeven is als een cadeau. (Immers, niet iedereen gelooft). Niet de mens bepaalt wie dat cadeau krijgt, maar God heeft dit al bepaald vóór de grondlegging van de wereld.

Zou het kunnen zijn dat de mensen die dit geloof van God Almachtig gekregen hebben de oorspronkelijke 'zonen Gods' zijn uit Gen. 6:2?

Zou het niet zo zijn dat die 'zonen Gods' het volk Israël is, dat ten tijde van Koning Rehabeam gesplitst is in een twee-stammenrijk en een tien-stammenrijk?

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

☞ Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochteren van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

Beiden rijken hebben koningen gehad, beide rijken zijn de verbanning ingegaan tussen ± 900 en ± 722 voor Christus. Maar het twee-stammenrijk kreeg 70 jaar later van de Perzische Koning Kores toestemming om terug te keren naar Kanaän, om Jeruzalem op te bouwen, de muren te herstellen en de tempel weer in ere te herstellen.

Het tien-stammenrijk is nooit uit de verbanning teruggekeerd maar verstrooid onder alle volken van de wereld (diaspora). Toch spreekt God Almachtig erover dat Zijn volk (het **gehele** volk Israël) herkenbaar zal zijn tot in alle eeuwen.

Zou het dan kunnen zijn dat de wedergeboren Christenen van nu en die geleefd hebben tot nu, nakomelingen zijn van dit tien-stammenrijk? En dat de herkenbaarheid van het volk van God Almachtig het aanbidden van die Ene Almachtige God is in Jezus Christus? En dat deze wedergeboren Christenen een grote liefde voor Zijn volk Israël heeft?

Spreekt God Almachtig er niet over dat vlak voordat Jezus Christus terugkomt naar deze aarde, het volk Israël herenigd zal worden met Juda? (zie het Bijbelboek Hosea).

-----...-----

Bi het schrijven van *mijn mijmeringen* bij andere Bijbelboeken, als Exodus, Jozua, de vier Evangeliën, Openbaring en de brieven van Paulus is mij steeds meer geopenbaard hoe het met deze 'zonen Gods' zit. Ik heb dat in mijn andere boeken beschreven onder de titel 'Eerstelingen en Ambassadeurs'.

De eerstelingen; de ambassadeurs:

Ik geloof dat deze eerstelingen of ambassadeurs het volk Israël is. Het hele volk Israel; dus het twee-stammenrijk en het tien-stammenrijk (hierover later meer).

Het volk Israël dat God Almachtig Zichzelf ten eigendom heeft gemaakt (Ps. 135:4) uit de 'zonen Gods' die al vóór de grondlegging van deze wereld bij God waren (Gen.6:2, Gen. 6:4 en Job 1:6)

Ik ben hierbij bevestigd door Job 38:7 'Toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten'.

We spreken hierbij van hemelse wezens. De morgensterren (letterlijk sterren van de morgen), zongen samen vrolijk en juichten toen God Almachtig de aarde schiep.

Ps. 134:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom.

Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Job 38:7 toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten?

Maar als je het scheppingsverhaal in Gen. 1 en 2 leest, dan zijn de sterren **later** geschapen zijn dan de aarde (Gen. 1:16). Daarom moeten we het woord 'morgensterren' ook niet letterlijk nemen om de volgende redenen:

- Zij juichten en zongen samen; zij worden gepresenteerd als mensen;
- Er is een duidelijke parallel tussen 'de zonen van God' en 'hemelse wezens';
- In de Ugarit worden zij 'sterren van El' genoemd; geschapen wezens met een hoge status (Jes. 14:12)

En neem daarbij het volgende in overweging:

Ex. 4:22	Dan moet u tegen de Farao zeggen: zo zegt de Heere: <i>'Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël';</i>
Deut. 32:6	<i>'Doet u dit de Heere aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u in stand heeft doen houden?';</i>
Hos. 1:10	<i>'Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: u bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God';</i>
Hos. 11:1	<i>'Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen.';</i>
Ps. 29:1	<i>'Geef de Heere, machtige heersers, geef de Heere eer en macht.'</i> Letterlijk staat in deze tekst voor 'machtige heersers' het woord 'zonen van God';
	Want wie kan in de hemel met de Heere gemeten worden? Wie is de Heere gelijk onder de machtige vorsten? Letterlijk staat in deze tekst voor 'machtige vorsten' het woord 'zonen van God';

Gen. 1:16 En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; en ook de sterren.

Jes. 14:12 Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken

Ex. 4:22 Dan moet u tegen de Farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.

Deut. 32:6 Doet u dit de HEERE aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u in stand heeft doen houden?

Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: U bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God.

Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen.

Ps. 29:1 Een psalm van David. Geef de HEERE, machtige heersers, geef de HEERE eer en macht.

Dan. 3:25	Hij antwoordde en zei: 'Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden';
Ps. 82:6	'Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent zonen van de Allerhoogste'.

☞ Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden.

☞ Ps. 82:6 Ík heb wel gezegd: U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste;

Dus: er is een directe relatie tussen God Almachtig en Zijn volk Israël, waarbij het volk Israël vaker aangeduid wordt als 'Zijn zoon' en 'Zijn kinderen'.

Het volk Israël gesplitst in een twee- en een tien-stammenrijk:

Het volk Israël zoals wij dit vandaag kennen, en ook in de tijd dat Jezus Christus op aarde was, is **niet** het **hele** volk Israël zoals dit voortgekomen is uit de twaalf zonen van Jakob.

In ±936 voor Christus regeerde koning Rechabeam over het hele volk Israël. Hij was een zoon van koning Salomo.

Deze koning Rechabeam wilde extra belastingen heffen over het volk Israël, maar het volk was het daar niet mee eens. Het splitste zich. (II Kron. 10:16-17).

Aan de ene kant bleven de stammen Juda en Benjamin Rechabeam trouw (het twee-stammenrijk, ook wel Juda of Efraïm genoemd) en aan de andere kant scheidde de andere tien stammen zich af van hun broeders (het tien-stammenrijk, ook wel Israël genoemd).

Beide rijke bleven naast elkaar bestaan, bevochten elkaar regelmatig en zondigden allebei veel tegen God Almachtig. En wel in die mate dat God beide rijken in ballingschap wegvoerden.

Het twee-stammenrijk werd door de koning van Assyrië (Tiglath-Pileser) weggevoerd naar Assyrië (II Kon. 15:29). Het tien-stammenrijk werd door Nebuzaradan, de bevelhebber en lijfwacht van koning Nebukadnezar, de koning van Babel naar Babel verbannen (II Kon. 25:11).

Het twee-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij de sabbat niet in acht hielden en deze maakten tot een gewone werkdag (wie oren heeft, die hore!).

☞ II Kron. 10:16-17 Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isaï. Ieder naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En heel Israël ging naar zijn tenten. Maar wat betreft de Israëlieten die in de steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning.

☞ II Kon. 15:29 In de dagen van Pekah, de koning van Israël, kwam Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië, en nam Ijon in, en ook Abel-Beth-Maächa, Janoah, Kedes, Hazor, Gilead, Galilea en het hele land van Naftali; en hij voerde de inwoners weg naar Assyrië.

☞ II Kon. 25:11 De rest van het volk dat in de stad was overgebleven, de overlopers die naar de koning van Babel waren overgelopen, en de rest van de menigte voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, in ballingschap.

Het tien-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij steeds maar andere goden achterna liepen en bogen voor afgoden van hout en steen, en God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde daarmee afwezen. (Hos. 8:4, Hos. 8:11-13a).

Het twee-stammenrijk mocht echter van koning Kores van Perzië na zeventig jaar terugkeren om Jeruzalem weer op te bouwen, haar muren te herstellen en zelfs de tempel weer op te bouwen. (II Kron. 36:22-23, Ezra 1:1-2)

II Kron. 36:22-23 *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte: Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt. Wie er onder u ook maar tot al Zijn volk behoort – de HEERE, zijn God, zij met hem en laat hij optrekken.*

Ezra 1:1-2 *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte: Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.*

Dát is het volk Israël dat wij kennen uit de tijd van Jezus Christus. Maar dit is ook het volk dat wij vandaag de dag kennen als het volk Israël. Het huidige Israël wordt hoofdzakelijk bevolkt door het twee-stammenrijk, de Joden. het woord Jood stamt af van het woord Juda.

En het tien-stammenrijk dan?

Dit rijk is nooit weer teruggekomen uit de ballingschap. Het heeft zich vermengd met de lokale bevolking en later met de wereldbevolking. Dit noemen we de Diaspora.

De tekens waaraan het (gehele) volk Israël aan te herkennen is:

God Almachtig heeft tekens gegeven waaraan Zijn volk Israël door de eeuwen heen herkenbaar zou zijn. Dit waren de besnijdenis en de sabbatsviering. (Gen. 17:11 en Ex. 31:16-17)

Hos. 8:4 *Zij hebben koningen aangesteld, maar buiten Mij om; zij hebben vorsten aangesteld, maar zonder Mij erin te kennen. Van hun zilver en hun goud hebben zij voor zichzelf afgodsbeelden gemaakt, zodat zij uitgeroeid zullen worden.*

Hos. 8:11-13 *Ja, Efraim heeft de altaren talrijk gemaakt om te zondigen, het heeft die altaren om te zondigen! Al schrijf Ik voor hen Mijn wet in tienduizendvoud, toch beschouwt men die als iets vreemds. Zij brengen Mijn offergaven en zij eten zelf van het vlees. De HEERE scheidt er geen behagen in.*

Nu zal Hij aan hun ongerechtigheid denken, en hun zonden aan hen vergelden: zij zullen terugkeren naar Egypte.

Gen. 17:11 *U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.*

Ex. 31:16-17 *Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht ne-men, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.*

Het twee-stammenrijk van vandaag, het volk Israël dat wij vandaag de dag kennen, kenmerkt zich nog steeds door deze herkenningstekens. Over de hele wereld zijn Joden herkenbaar aan deze tekens. Het tien-stammenrijk heeft de sabbatsviering opgegeven en ook de besnijdenis. Want niemand weet waar dit volk is gebleven. Zij zijn niet meer te herkennen aan de tekens die God Almachtig gegeven heeft in het O.T.

Maar is dit zo?

Is het niet zo dat de sabbatsviering en de besnijdenis Oud Testamentische herkenningstekens zijn? Die vooruitwijzen naar Jezus Christus?

Ik geloof dat God Almachtig Zijn volk Israël (het **hele** volk Israël) in het N.T. **twee nieuwe tekens** van herkenning heeft gegeven. Namelijk: de aanbidding van die Ene God Almachtig **in** Jezus Christus is én de grote voorliefde voor het **hele** volk Israël.

Want God Almachtig heeft in Hos. 1:11 beloofd dat er een tijd komt dat het twee- en tien-stammenrijk weer samengevoegd gaan worden tot één volk. En dat het tijdstip dat dát gaat gebeuren ook de aankondiging van Jezus Christus wederkomst is!

Daarom geloof ik dat de **wedergeboren Christenen** uit alle tijden, nakomelingen zijn van dit verloren gewaande tien-stammenrijk. Zij zijn dus Israëlieten zonder het zelf te weten. Is het niet biologisch dan toch zeker geestelijk (Rom.4:16). Zij zijn ook de mensen die God Almachtig **nu** roept om het geloof aan te nemen (Ef. 1:4, Ef. 2:8-9). Eerst het volk Israël en dan verder met het plan van God Almachtig.

Wie moet het volk Israël dan de weg wijzen naar het Koninkrijk van God in deze wereld?:

Ik geloof dat het verstrooide tien-stammenrijk nog lang niet compleet is. Dat er nog velen zijn die het Woord van God Almachtig **in** Jezus Christus (nog) niet hebben aangenomen, terwijl zij wél door Hem **geroepen** zijn. Zij moeten de weg gewezen worden. Zij moeten het Evangelie horen zodat zij Jezus Christus kunnen aannemen. Want ook zij zijn geroepen!

☞ Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

☞ Rom. 4:16 Daarom is het uit het geloof, opdat het zou zijn naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht, niet voor dat wat uit de wet alleen is, maar ook voor dat wat uit het geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen,

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Zij zijn de mensen die het geloof als een cadeau, als een gift hebben gekregen van God Almachtig. Daarom moet het Evangelie in de hele wereld gebracht worden zodat de verstrooide en nog niet bekeerde Israëlieten het kunnen horen en het kunnen aannemen (Rom.10:17).

Wat is dan het doel van Israël?

Diegenen die het geloof in God Almachtig **in** en **door** Jezus Christus hebben aangenomen, behoren tot een Koninklijk priesterschap (I Petr. 2:9). Zij hebben Koninklijk bloed want Jezus Christus is de Koning der koningen (Openb. 5:10, Openb. 1:6). Zijn volgelingen zijn priesters (de wedergeboren Christenen en Messiasbelijdende Joden dus (Jes. 61:6))

De priesters van Jezus Christus worden hier op aarde voorbereid voor hun grote taak. Als het getal vol is van de mensen die Jezus Christus hebben aangenomen, zullen zij met Jezus Christus voor duizend jaar heersen, om de totale wereldbevolking door al de eeuwen heen te beoordelen (let wel! ik zeg dus niet 'veroordelen').

Totdat **alle** knie zich gebogen zal hebben voor Jezus Christus. Totdat **elke** tong beleden zal hebben dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is (Fil. 2:10-11). Zowel van de mensen die in de hemel zijn als de mensen die op de aarde zijn. Maar ook van die mensen die onder de aarde zijn.

Dat cadeau (het geloof) heb je van God Almachtig gekregen al vóór de totstandkoming van deze aarde. Jij bent uitverkoren om dat cadeau te krijgen.

Ik geloof dat God Almachtig een plan met deze wereld heeft (en de **hele** wereldbevolking) dat Hij al gemaakt heeft vóór de schepping van deze wereld en de mensen die daarop wonen.

Dat plan begon met de schepping van de aarde en de mensen. De volgende stap was dat God Almachtig Zich een volk ten eigendom maakte dat opgeleid zou moeten worden om straks met Jezus Christus samen de hele wereldbevolking te kunnen redden. En dat volk is het volk Israël.

Dat God Almachtig Zelf **in** Jezus Christus naar deze wereld is gekomen om allereerst Zijn volk (het twee-stammenrijk - de Joden) met Zichzelf te verzoenen was de volgende stap in dat plan van God. Maar omdat de Joden Jezus Christus grotendeels afwezen is het Evangelie uitgebreid naar het verloren gewaande tien-stammenrijk van het Israël.

☞ Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

☞ I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

☞ Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

☞ Jes. 61:6 Ú echter zult genoemd worden: priesters van de HEERE, men zal u noemen dienaren van onze God.

☞ Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Gods volk (het **hele** volk Israël) moest geheiligd en gereinigd worden voordat dit volk samen met de geheiligde en gereinigde Jezus Christus zouden kunnen overgaan naar de volgende stap, en dat is het redden van de **hele** wereldbevolking.

Ik bestrijd ten stelligste dat God Almachtig 'lievelingetjes' heeft en dat er bij Hem sprake is van 'voorkeur'.

Dat God Almachtig eerst het volk Israël geroepen heeft is '**een stap**' in het plan van God, maar niet het einddoel. Het einddoel is dat God de **hele** wereldbevolking wil redden (Fil. 2:10-11), want God heeft in **alle** mensen een welbehagen (Luk. 2:14)

En verder?

Voor de rest schaar ik mij onder Jes. 55:8-9 waarin God Almachtig zegt dat Zijn gedachten niet mijn gedachten zijn, dat Zijn wegen niet mijn wegen zijn. Of te wel: ik moet gewoon accepteren dat God in-control is, niet ik, en dat Hij geen verantwoording aan mij verschuldigd is waarom Hij dingen doet of laat.

-----...-----

In alle bescheidenheid, en zeker niet om te roemen op mijzelf, geloof ik het bovenstaande, en geloof ik dat ik een nakomeling ben van het tien-stammenrijk, het volk Israël. Is het al niet biologisch (wat niet meer aan te tonen is) dan zeker geestelijk (Rom.4:12)

Het citaat dat Jezus Christus gebruikt in Joh. 10:34 uit Ps. 82:6 gaat over de 'goden', en hier wordt 'rechters' mee bedoeld. En als dan gezegd wordt : 'U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste', wordt hiermee dan niet bedoeld dat de 'geroepenen', de 'eerstelingen' door God Almachtig aangesteld zijn om als 'rechters' te functioneren? Maar dat wij allen gefaald hebben, en dat wij daarom net als een mens zullen sterven zoals iedere andere vorst? (Ps. 82:7).

Het bovenstaande verklaart voor mij waarom ik het geloof van God Almachtig als een cadeau gekregen heb, en waarom mijn buurman bijvoorbeeld (nog) niet. Maar het allerbelangrijkste is dat God mijn Vader, mij dáár heeft gebracht dat ik de werken van Mijn Vader doe; (Ef. 2:10) die Hij heeft voorbereid, maar niet voor mijn eigen doel, maar om te helpen de geestelijke bolwerken die tegen God zijn te slechten (II Kor. 10:3-6 ^{NBV}).

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader

☞ Luk. 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen

☞ Jes. 55:8-9 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.

☞ Rom. 4:12 en om een vader te zijn van hen die besneden zijn, voor hen namelijk die niet alleen besneden zijn, maar die ook wandelen in de voetsporen van het geloof van onze vader Abraham dat hij had toen hij nog onbesneden was

☞ Joh. 10:34 Jezus antwoordde hun: Is er niet geschreven in uw wet: Ik heb gezegd: U bent goden?

☞ Psalm 82:6-7 Ík heb wel gezegd: U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste; toch zult u sterven als een mens, zoals iedere andere vorst zult u vallen.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

Mijn werken en Mijn geloof zeggen in alles dat ik een zoon ben van mijn Vader, zegt Jezus Christus. Daarom zegt Jezus Christus ook in Matt. 12:50 dat wanneer wij de werken van de Vader doen, dat wij de 'Broer', van Jezus Christus zijn.

En als Jezus Christus de Zoon van God Almachtig is, zijn wedergeboren Christenen die de werken van de Vader doen ook zonen van God.

En als Jezus Christus zegt dat God Almachtig Zijn Vader is, en wij zijn broers van Jezus Christus, dan is God ook mijn Vader.

Conclusie: Ik geloof dat met 'zonen Gods' het volk Israël wordt bedoeld. Het volledige volk Israël. Dus het twee en het tienstammenrijk. God Almachtig heeft dit volk voor Zich gemaakt en uitverkoren volgens Zijn plan dat Hij heeft met de mensheid en de wereld.

Het volk Israël is door God Almachtig tot Zijn eigendom gemaakt om een richtingwijzer te zijn naar het Koninkrijk der hemelen. Om de weg voor te bereiden voor **alle** volken zodat ook zij op Gods tijd hun intrek kunnen nemen in het Koninkrijk Gods. Want God zegt tegen Abram dat zijn nageslacht tot zegen zal zijn voor **alle** volken. (Gen. 12:2-3)

Paulus schrijft in Fil. 2:10-11 dat er een tijd gaat komen dat **alle** tong zal belijden dat Jezus Christus Heer is. En dat **alle** knie zich zal gaan buigen voor Jezus Christus. En als dat gebeurd is zal Jezus Christus het Koninkrijk teruggeven aan de Vader. (I Kor. 15:24)

----- ... -----

II Kor. 10:3-6 ^{NBV} We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapens van deze wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken die-nen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht de bolwerken te slechten voor God. We halen spitsvondigheden neer, en iedere verschansing die wordt opgetrokken tegen de kennis van God. We maken iedere gedachte krijgsgevangen om haar aan Jezus Christus te onderwerpen.

Matt. 12:50 Want wie de wil van Mijn Vader doet, Die in de hemelen is, die is Mijn broeder en zuster en moeder.

Gen. 12:2-3 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik ver-vloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem geze-gend worden.

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader

I Kor. 15:24 Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan.

In Genesis 4 wordt de geslachtslijn van Kaïn beschreven. Maar net zoals in Genesis 5 de geslachtslijn van Seth wordt beschreven zullen er méér zonen en dochters geboren zijn. Zowel in de geslachtslijn van Kaïn, als de geslachtslijn van Seth.

Dat in de opsomming van kinderen en kleinkinderen van Kaïn maar één keer een dochter wordt genoemd en in de geslachtslijn van Seth 9 keer zonen en dochters worden genoemd, doet daar mijn inziens niets van af. Dat is gewoon een schrijfstijl. Kaïn had zijn broer vermoord (Gen. 4:8) en was door God Almachtig vervloekt (Gen. 4:11) en daarom worden er niet veel woorden meer gewijd aan Kaïn en zijn nageslacht.

Menselijkerwijs gesproken zou je zeggen dat er gemiddeld net zoveel kinderen en kleinkinderen van Kaïn geweest moeten zijn als kinderen en kleinkinderen van Seth. Dat wat de leeftijden van de kinderen van Seth betrof, dit net zo goed gold voor Kaïn. Dus vóór de zondvloed ook rond de 900 jaar.

Dat het nageslacht van Seth qua geloofsbeleving en aanbidding vromer zou zijn dan het nageslacht van Kaïn kun je niet bewijzen. Want in Gen. 4:26 staat dat men bij de geboorte van Enos (uit de geslachtslijn van Seth) God Almachtig begon aan te roepen.

Wat deden ze dan daarvóór?

En van het nageslacht van Seth wordt alleen Henoeh genoemd die met God Almachtig wandelde (Gen. 5:25) en dan komt Noach.

Neen, ik denk dat beide geslachtslijnen, zowel die van Kaïn als die van Seth zich niet konden beroepen op het feit dat zij zonder zonden waren. Of zich konden beroepen op het feit dat zij een Godgelovig geslacht waren. Echter, Kaïn is wel door God Almachtig vervloekt (Gen. 4:11) na zijn moord op Abel.

En om nog even terug te keren naar het 'zonen Gods' en 'dochters van de wereld'; zou het kunnen zijn dat het vrouwelijk nageslacht van Kaïn daarom 'dochters der mensen' genoemd worden? En Seth is een zoon van Adam en Eva, die ná Abel geboren wordt, en misschien wel in de plaats van Abel is gekomen.

Feit is wel dat men ten tijde van de geboorte van Seth God Almachtig weer begon aan te roepen. Wordt daarom het nageslacht van Seth misschien 'zonen van God' genoemd? En dat beide geslachtslijnen zich hier weer vermengden?

Het zijn en blijven mijn mijmeringen.

Gen. 4:8 En Kaïn sprak met zijn broer Abel. En het gebeurde, toen zij op het veld waren, dat Kaïn zijn broer Abel aanviel en hem doodde.

Gen. 4:11 Nu dan, u bent vervloekt, weg van de aardbodem, die zijn mond heeft opgedaan om het bloed van uw broer uit uw hand op te nemen.

Gen. 4:26 Toen begon men de Naam van de HEERE aan te roepen.

Gen. 5:25 Henoeh wandelde met God, en hij was niet meer want God nam hem weg.

Gen. 4:11 Nu dan, u bent vervloekt.....

Gelukkig zie ik dat de meest geleerde Bijbeluitleggers ook geen eenduidig standpunt geven over deze 'zonen Gods' en 'dochters van de mensen'.

----- ... -----

In ieder geval spreekt God Almachtig uit dat Hij niet meer met mensen wil strijden tot in hoge leeftijd. Maar tegen wie heeft God het hier? Heeft Hij het hier tegen Diegenen die in Gen. 1:26 ook al bij Hem waren toen Hij aankondigde: *'laat Ons mensen maken naar Ons beeld?'*

Gen. 1:26 En God zei: Laten wij mensen maken naar Ons beeld; naar onze gelijkenis

In die tijd was de leeftijd van mensen hoog, zeer hoog zelfs, wel tot meer dan 900 jaar, en God Almachtig spreekt hier uit dat Hij niet tot meer dan 900 jaar met één mens wil strijden wegens de ongehoorzaamheid van die mens. Daarom zegt God dat een mensenleven maximaal 120 jaar zal zijn, wetende dat de zondvloed er aan staat te komen. Dat er ná de zondvloed nog maar 8 mensen op de aarde zijn die de wereldbevolking moeten gaan vormen. Wetende dat er geen eeuwig leven op aarde meer voor de mens is en dat door inteelt het menselijk ras alleen maar zwakker zal worden. Dat die zwakheid van de mens er uiteindelijk voor zal zorgen dat mensen niet ouder meer worden dan gemiddeld 80 jaar.... (Ps. 90:10)

Ps. 90:10 De dagen van onze jaren: daarin zijn zeventig jaren, of, als wij zeer sterk zijn, tachtig jaren,

----- ... -----

Dan wordt er in vers 4 ineens over nog een groep mensen gesproken. Naast de eerder genoemde 'zonen van God' en 'dochters van de wereld' wordt hier ineens gewag gemaakt van reuzen.

Gen. 6:4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Moet ik hier echt denken aan reuzen? Mensen met een lichaamslengte van meer dan 2,5 – 3 meter? Mensen als Goliath bijvoorbeeld uit 1 Sam. 17:4? Of de Enakieten uit Num. 13:33?

I Sam. 17:4 Toen kwam er een kampvechter tevoorschijn uit het leger van de Filistijnen. Zijn naam was Goliath, uit Gath; zijn lengte was zes el en een span

Is dit werkelijk een nieuwe groep mensen of zijn dit de 'kinderen' die voortgekomen zijn uit de gemeenschap tussen 'Gods zonen' en de 'dochters des mensen'. Er staat immers *'en die kinderen voor hen baarden'*.

Num. 13:33 Wij hebben er ook reuzen gezien, nakomelingen van Enak, afkomstig van de reuzen. Wij waren in onze eigen ogen als sprinkhanen, en zo waren wij ook in hun ogen

Ik weet het niet omdat het verder niet in de Bijbel beschreven staat. Belangrijker is misschien wel dat God Almachtig het niet nodig vond om meer informatie over hun achtergrond te geven omdat het de aandacht van het werkelijke verhaal afleidt. En het werkelijke verhaal is wat waar de Bijbel mee verder gaat in vers 5.

Want de slechtheid op aarde was groot. De ogen van de mensen waren werkelijk opengegaan na de zondeval en zij wisten nu wat goed en kwaad was, en deden kwaad.

Op pagina 51 mijmerde ik over de verschillende volken die in het land Kanaän woonden en hun uitstraling. De Amoriet en zijn trots. De Kanaäniet en zijn hebzucht. De Hethiet en zijn angst. De Periziet en zijn gebrek aan discipline. De Chiwwiet en zijn slechtheid en tenslotte de Jebusiet en zijn onrecht.

Al deze slechte eigenschappen waren de mensen eigen geworden. En zij rebelleerden tegen God Almachtig.

Het is de dezelfde rebelseid als mensen tegenwoordig hebben tegen God Almachtig. En de wortel daarvan is al terug te voeren naar de zondeval van de eerste mens in het paradijs. Die zondeval die hen gelijk zou moeten maken met God (tenminste dat zei satan (Gen. 3:5)). Kennis hebbende van goed en kwaad. Dezelfde zonde waardoor satan niet meer bij God mocht blijven wonen en met zijn engelen verbannen werd naar de aarde. (zie opmerkingen over het ontstaan van satan op pagina 40-41)

----- ... -----

Vrijheid geeft chaos en anarchisme. Wanneer er geen regels meer zijn waar de mens zich aan te houden heeft, slaat deze los en doet alles wat God Almachtig verboden heeft.

Rom. 1:22-31 is hier een mooi voorbeeld van. Mannen doen het met mannen, vrouwen doen het met vrouwen. Het tegennatuurlijke is hoofdregel nummer één geworden. En alles in de naam van de vrijheid. Geen verantwoording af hoeven te leggen, eigen baas zijn. Er is niemand die mij zegt wat ik moet doen. Het zijn de vaste grondstoffen voor een Godverlaten leven. Voor kleine kinderen zegt men dat de 3 R's belangrijk zijn. Regelmaat, Rust en Reinheid. Voor volwassenen schijnt dat niet meer te hoeven.

Is dit hard? Is dit herkenbaar? Is dit discriminerend?

Loopt Nederland niet voorop in het weggooien van al Gods normen en waarden. Het weggooien van al Zijn geboden en inzettingen?

De tijd waarin wij nu leven, is dat niet een versterkte kopie van het leven van de Romeinen (naar wat wij nu weten uit de geschiedenis literatuur van de Romeinen).

Gen. 3:5 Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.

Rom. 1:22-31 Terwijl zij zich uitgaven voor wijzen, zijn zij dwaas geworden, en hebben zij de heerlijkheid van de onvergankelijke God vervangen door een beeld dat lijkt op een vergankelijk mens, op vogels en op viervoetige en kruipende dieren. Daarom ook heeft God hen in de begeerten van hun hart overgegeven aan de onreinheid om hun lichamen onder elkaar te onteren. Zij hebben de waarheid van God vervangen door de leugen, en het schepsel vereerd en gediend boven de Schepper, Die te prijzen is tot in eeuwigheid. Amen. Daarom heeft God hen overgegeven aan oneervolle hartstochten, want ook hun vrouwen hebben de natuurlijke omgang vervangen door de tegen natuurlijke. En even zo hebben ook de mannen de natuurlijke omgang met de vrouw opgegeven, en zijn in wellust voor elkaar ontbrand: mannen doen schandelijke dingen met mannen en ontvangen het gepaste loon voor hun dwaling in zichzelf. En omdat het hun niet goed dacht God te erkennen, heeft God hen overgegeven aan verwerpelijk denken, om dingen te doen die niet passen. Ze zijn vervuld van allerlei ongerechtigheid, hoererij, boosaardigheid, hebzucht, slechtheid. Ze zijn vol afgunst, moord, ruzie, bedrog, kwaadaardigheid.

Kwaadsprekers zijn het, lasteraars, haters van God, smaders, hoogmoedigen, grootsprekers, bedenkers van slechte dingen, ongehoorzaam aan hun ouders, onverstandigen, trouwelozen, mensen zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, onbarmhartig.

Kun je in Nederland nog door een stad of dorp lopen zonder aangestaard te worden door posters met naakte en halfnaakte mannen en vrouwen?

Kun je de televisie in Nederland nog aan zetten zonder dat openlijk verteld wordt dat homoseksualiteit normaal is? Dat seks, in welke vorm dan ook normaal is. Dat huwelijken tussen dezelfde geslachten normaal is. En ga zo maar door.

Zijn het niet allemaal vormen van zelfbeschikkingsrecht omdat de mens het niet kan verdragen verantwoording af te moeten leggen aan wie dan ook? Dus ook niet aan God Almachtig?

De mens wil gelijk zijn aan God Almachtig. Neen, zelfs dat is niet genoeg. Het liefste zou de mens over God willen regeren!

----- ... -----

De huidige wereld is in dat opzicht niet veel veranderd ten opzichte van wat geschreven staat in Genesis 6 en Rom. 1. De slechtheid van de mensen was zó groot, de gedachtespinsels van de mens zó slecht dat het God Almachtig berouwde dat Hij de mensen geschapen had. De ene gruweldaad moet schijnbaar nog erger worden dan de ander. Het ene volk staat tegen het andere volk op. En de misdaden worden steeds barbaarser.

Ook uit het verhaal van Mozes met het volk Israël (beschreven in het boek Exodus) lezen we meerdere malen dat God Almachtig het zat was om nog langer te zorgen voor Zijn volk vanwege hun boosheid en slechtheid.

God Almachtig spreekt zelfs in Num. 14:11-12 dat Hij het volk Israël totaal wil vernietigen om uit Mozes een nieuw volk te doen opstaan. Het is dat Mozes pleit en smeekt voor het volk dat God uiteindelijk Zijn plannen van vernietiging voor het volk Israël intrekt.

De overeenkomst met de aankondiging van de zondvloed is wel erg groot. Alleen was er schijnbaar in die tijd vóór de zondvloed niemand die bij God Almachtig pleitte en smeekte voor de mensheid.

En voor die mensen die misschien denken dat God Almachtig geen emoties kent, staat in deze tekst nog een emotionele uiting; *'Het bedroefde God in Zijn hart'*. God had verdriet.

----- ... -----

Num. 14:11-12 En de HEERE zei tegen Mozes :Hoelang zal dit volk Mij nog verwerpen? En hoelang zullen zij niet in Mij geloven, ondanks al de tekenen die Ik in het midden van hen gedaan heb? Ik zal het met de pest treffen en Ik zal het verstoten, en Ik zal u tot een groter en machtiger volk maken dan dit is

Tegen wie spreekt God Almachtig hier? Niet tegen één persoon in het bijzonder. Ik denk heel simpel: tegen een ieder die dit leest. Dat voorkomt gelijk de discussie dat iemand zou kunnen zeggen dat de boodschappen die God hier spreekt niet voor hem bedoeld zijn.

Ook ik als wedergeboren Christenen kan mij niet afzijdig houden van deze verhalen uit de beginhoofdstukken van de Bijbel. En ook ik moet elke dag bij mijzelf naar binnen durven kijken om te bezien of er van de gruwelijkheden die hiervoor beschreven zijn, iets in mijn hart opkomt, om daar gelijk korte metten mee te maken.

Zoals ik in één van mijn vorige mijmeringen al beschreven heb zijn we naar de wereld gezien allemaal even slecht en zijn we er allemaal even beroerd aan toe. De Bijbel zegt: *'er is niet één die goed doet.'* (Ps. 14:1 en Ps. 53:2).

📖 Ps. 14:1 en Ps. 53:2. Er is niemand die goed doet

Alleen al door de oerzonde van de eerste mens zijn we niet alleen verstoten uit de Hof van Eden maar zijn we ook verstoten uit de nabijheid van God Almachtig Die Heilig is. En dan heb ik het nog niet eens over de zonden die wij nu nog dagelijks plegen in gedachten, woorden en daden.

Of is er iemand die kan zeggen dat hij zonder zonden is? Neen, niemand kan dat zeggen. En wetende dat het loon op de zonde de dood is, maakt ons dat allemaal tot stervenden. (Rom. 6:23), allemaal!. (zie ook de vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pagina 20-23)

📖 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood.....

Laten wij toch dankbaar zijn dat wij een nog groter Pleiter dan Mozes hebben Die voor ons bidt en smeekt dat God Almachtig de mensheid niet vernietigt. In Jezus Christus hebben wij nog een Groter Mozes die Gods voornemen wist te veranderen doordat hij voor het volk Israël opkwam.

In Rom. 8:26 staat dat de Heilige Geest met onuitsprekelijke verzuchtingen voor ons pleit en bidt. Wát een Evangelie hebben wij.

📖 Rom. 8:26 En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.

'Dank U Heere, dat U mij de gave van geloven heeft gegeven. Waarom, en op welke gronden U dat heeft beslist weet ik niet. Ik kan alleen maar U daarvoor bedanken, en U dagelijks om vergeving vragen dat ik niets beter ben dan de mensen om mij heen. Dat ik op niemand anders kan roemen dan op Uw genade en Liefde en Goedheid alleen.'

Dan komt Noach in beeld. Volgens het geslachtsregister uit Gen. 5 de 10^e generatie na de eerste mens uit de geslachtslijn van Seth. Noach, die bij zijn geboorte de memorabele woorden van zijn vader Lamech had meegekregen dat Noach de mensheid zal troosten over het werk en het zwoegen van hun handen, vanwege de aardbodem die vervloekt was (Gen. 5:29).

Van Noach's overgrootvader Henoch (7^e generatie) staat geschreven dat hij wandelde met God Almachtig (Gen. 5:22). Van Noach staat geschreven dat hij rechtvaardig was en oprecht. En dat ook hij wandelde met God in een wereld die verdorven was voor Gods aangezicht.

In dit gedeelte worden alleen de kinderen Sem, Cham en Jafeth genoemd. Er staat geschreven in Gen. 5:32 dat Noach 500 jaar oud was toen hij hen verwekte. Maar, zou Noach niet méér kinderen hebben gehad? Ik denk het wel.

Wat zal Noach een verdriet hebben gehad dat er niet méér kinderen van hem gered zouden worden in de zondvloed. Dat de uitdrukking: de aarde was verdorven voor Gods aangezicht en vol met geweld, óók gold voor Noach's andere kinderen die hier niet genoemd worden. Laten we dus niet gemakkelijk denken over de opdracht die Noach krijgt om een ark te bouwen. Het betrof óók zijn kinderen.

In het geslachtregister van Gen 5 lees je dat met de zondvloed in het 1.656^e jaar ook zijn vader Lamech sterft. Is deze ook omgekomen in de zondvloed? Zou Lamech dan ook niet in God Almachtig hebben geloofd? Terwijl hij wel die woorden heeft uigesproken bij de geboorte van Noach? *'Hij zal de mensheid troosten over het werk en het zwoegen van hun handen, vanwege de aardbodem die vervloekt was.'*

En wat dacht je van de andere familieleden van Noach en zijn vrouw? Ouders, broers en zussen en noem maar op?

God Almachtig spreekt hier dat álle vlees een verdorven levenswandel had. Zouden hier ook de dieren mee bedoeld worden?

----- ... -----

Ik ben er van overtuigd dat Noach hier kapot van geweest moet zijn. Heel de aarde wordt vernietigd, alles wat de aarde heeft voortgebracht zal ten gronde gericht worden, behalve de vissen en zeedieren en de krioelende wezens.

Gen. 5:29 En hij gaf hem de naam Noach, en zei: Deze zal ons troosten over ons werk en over het zwoegen van onze handen, vanwege de aardbodem, die door de HEERE vervloekt is

Gen. 5:22 Henoch wandelde met God, en hij was niet meer, want God nam hem weg.

Gen. 5:32 Toen Noach vijfhonderd jaar oud was, verwekte Noach Sem, Cham en Jafeth.

Zijn vader, moeder, broers, zussen, neven, nichten, ooms, tantes. Noach heeft het allemaal moeten aanzien. Maar hij gehoorzaamde God Almachtig.

Deze gehoorzaamheid redde hem van de ondergang. Het is dezelfde gehoorzaamheid die ook aan ons gevraagd wordt om God Almachtig lief te hebben boven alles, en dan de naaste als jezelf (Matt. 22:37-38). Maar ook wat Jezus Christus vertelt in Luk. 14:26 dat wie zijn vader en moeder lief heeft boven Hem, niet waardig is om een discipel van Hem te zijn.

Laten we niet gemakkelijk over deze teksten heen lezen. Laten we ze ook niet gemakkelijk veroordelen of naast ons neerleggen. Hier moet over nagedacht worden.....

----- ... -----

Wat die liefde betreft die ik hiervoor noemde, laat ik het zó proberen uit te leggen: Ik ben getrouwd met de liefste vrouw die er is. Ja echt waar. In ons dertig jarig huwelijk heb ik Sonja nog niet één keer chagrijnig gezien. Nog nooit heeft zij mij kwaad gedaan. Nog nooit is zij niet loyaal geweest. Zij heeft mij 4 prachtige kinderen geschonken waar ik zielsveel van houd, waar ik beretrots op ben en God Almachtig dankbaar voor ben.

Maar mijn lieve Sonja, mijn geweldige kinderen, zij kunnen mij geen van allen verzoenen met God Almachtig. Of zoals de Bijbel het ook wel noemt: rechtvaardigen voor God. En ook al lijken *mijn mijmeringen* van grote geestelijke kennis te getuigen, ik heb in mijn vroegere leven alles gedaan wat God Almachtig verboden heeft. (zie mijn mijmeringen bij de vier Evangelien)

En als ik in deze mijmeringen spreek over het feit dat er geen één mens is die goed doet, wijs ik allereerst en alleen naar mijzelf.

Ik heb gezondigd. Ik heb veel gezondigd. Ik heb zwaar gezondigd. En het loon op de zonde is de dood. Ik ben dus dood. Punt uit. En noch mijn lieve Sonja, noch mijn lieve kinderen, noch de predikant, noch de voorganger, noch de paus, neen, niemand kan het weer in orde maken tussen mij en God Almachtig **dan alleen JEZUS CHRISTUS.**

Liefde kent verschillende Latijnse benamingen als Agapé, Amor, en Eros. De liefde voor mijn vrouw en kinderen is van een andere orde als de liefde die ik heb voor God Almachtig **in** Jezus Christus. Dat zijn verschillende maten.

☞ Matt. 22:37-38 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

☞ Luk. 14:26 Als iemand tot Mij komt en niet haat zijn eigen vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zusters, ja, ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn.

Maar toen ik Sonja jaren geleden vertelde dat ik méér liefde had voor God Almachtig dan voor haar moest zij wel even slikken. Maar na veel gebed en praten kwam zij ook tot de overtuiging dat er niemand waard is om méér liefde te ontvangen dan onze Heere God Die **in** Zijn Zoon Jezus Christus naar deze wereld is gekomen om onze zonden, ziekten en tekortkomingen te dragen. Ja, weg te dragen zodat zij voor God niet meer bestaan. Het heeft God alles gekost om Zijn Zoon Jezus Christus naar het Kruis te zien gaan, om dáár voor ons te sterven.

Maar Halleluja, de Heer is opgestaan en **LEEFT!** En heeft daarmee satan onttroond. Hij heeft de dood overwonnen en ons de vrucht weer aangereikt van de 'boom des levens', het eeuwige leven.

Jezus Christus is terug naar Zijn Vader gegaan in de hemel. Hij is niet meer hier op aarde maar heeft de Heilige Geest gestuurd om met ons te zijn. Dezelfde Geest waarover gesproken wordt in Gen. 1:2. Dezelfde Geest, dezelfde Heer, dezelfde God Almachtig, Die was, is en komen zal.

Gen. 1:2 De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water.

Noach had diezelfde liefde voor God Almachtig en het maakte hem rechtvaardig. Een ieder die dié liefde heeft voor God maakt hem rechtvaardig. Halleluja, wat een prachtig Evangelie hebben wij gekregen van God.

----- ... -----

Noach krijgt hier de vooraankondiging dat God Almachtig de aarde te gronde gaat richten. Wat een last moet dat geweest zijn op zijn schouders. Enerzijds alle mensen, inclusief zijn familie (uitgezonderd zijn vrouw, Sem, Cham en Jafeth en hun vrouwen) anderzijds de hele schepping, alles zal verdwijnen. Maar Noach gehoorzaamde want zijn liefde voor de Heer was groter dan alles wat hij bezat of meende te bezitten op de aarde. En die liefde voor God maakte het dat God een Verbond met Noach wilde sluiten.

----- ... -----

Dan krijgt Noach de opdracht om een ark te maken. De houtsoort en de precieze afmetingen worden hem hier gegeven. Inclusief hoe de ark er uit moet komen te zien.

Opmerkelijk detail is dat verhouding in de afmetingen van lengte, breedte en hoogte tot op de dag van vandaag de verhoudingen zijn waar nieuwe schepen in onze tijd ook mee worden gebouwd. De verhouding tussen lengte, breedte en hoogte die God Almachtig opgeeft, is de meest stabiele verhouding voor een schip. Niet alleen voor de ark, maar voor alle schepen die ooit gebouwd zijn.

(Bron : het boek de Moderne wetenschap en de Bijbel).

Door critici wordt vaak beweerd dat het onmogelijk moet zijn geweest om een ark te bouwen die zó groot is dat van alle levende dieren (landdieren, vogels, insecten en noem maar op) een tweetal daarin gehuisvest zou kunnen worden. Maar zou het niet kunnen zijn dat van veel dieren babies aan boord zijn gebracht, of eieren die nog uitgebroed moesten worden, larven, etc.? Wie zegt dat in de ark volwassen leeuwen, giraffen, neushoorns, koeien en noem maar op zijn geweest.

Wij mensen blijven doorgaan met het analyseren van God Almachtig omdat wij het graag beter willen weten dan --- die awesome God ---. Daar waar satan om gevallen is in de hemel voordat de aarde gemaakt werd, dat hij gelijk aan God wilde zijn, of het liefst nog meer, zit in ieder mens. (zie over het ontstaan van satan pagina 41-42)

Het is gewoon waar. Laat deze Bijbelgedeelten nu eens gewoon staan waar ze voor staan. Als God Almachtig zegt dat het kan, dan kan het. Punt uit. Dat heet geloven, en daar begin ik al mee in mijn allereerste mijmeringen op Genesis 1 vers 1.

----- ... -----

Van alles wat leeft, van alle vlees, kwamen de dieren twee van elk naar de ark. Mannetje en vrouwtje. Wat een voorzienigheid. Het enige wat Noach hoefde te doen was de ark bouwen en zorgen dat er genoeg voedsel aan boord was.

En Noach deed alles zoals God Almachtig hem geboden had.

Hoofdstuk 7

De zondvloed

Als je hoofdstuk 7 van het Bijbelboek Genesis leest, dan kun je niet anders dan tot de conclusie komen dat er een ramp gebeurde die nog nooit is geëvenaard.

Het hoofdstuk roept ook veel vragen op die niet beantwoord worden omdat God Almachtig het schijnbaar niet belangrijk vindt om die antwoorden te geven. En elke keer wordt mijn geloof beproefd tot ik tot de acceptatie kom dat geloven het aannemen van dingen is die je niet ziet en niet kunt weten. (Hebr. 11:1).

Het hoofdstuk begint met de mededeling van God Almachtig dat Noach een rechtvaardig man was. Dit lees je overigens alleen (of kun je opmaken) uit de verhalen van Abel (Gen. 4:4) en van Henoeh (Gen. 5:22). Van de vrouw van Noach, zijn kinderen Sem, Cham en Jafeth, en van de vrouwen van Sem, Cham en Jafeth wordt niets gezegd, ook niet dat zij rechtvaardig waren.

Er wordt ook niet gesproken over andere kinderen van Noach, die toch al 500 jaar oud waren. En dat het aannemelijk mag zijn dat hij en zijn vrouw toch al veel andere kinderen hadden en zelfs kleinkinderen, achterkleinkinderen en achter-achter kleinkinderen. Er wordt ook niet gesproken over kinderen van Sem, Cham en Jafeth, terwijl deze drie zonen hier tussen de 95 en 102 jaar oud moeten zijn.

God Almachtig vindt het allemaal niet de moeite om die zaken te beschrijven. Waarschijnlijk omdat ze de aandacht van het werkelijke verhaal zouden afleiden.

Mijmerend over Noach en zijn vrouw concludeer ik dat Noach met zijn drie zonen en vrouwen een ondraaglijke last op hun schouders hadden. Zij wisten dat God Almachtig het leven op aarde te gronde zou gaan richten (Gen. 6:13). Zij wisten dus dat hun andere kinderen, kleinkinderen, achter kleinkinderen, achter-achterkleinkinderen, ouders, broers, zussen, ooms, tantes, neven, nichten, vrienden en kennissen zouden sterven.

Om die wetenschap te kunnen dragen moet je toch wel een rotsvast vertrouwen hebben in God Almachtig. Een directe persoonlijke relatie met Hem én directe hulp van God.

----- ... -----

Hebr. 11:1 Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

Gen. 4:4 Ook Abel bracht een offer, van de eerstgeborenen van zijn kleinvee en van hun vet. De HEERE nu sloeg acht op Abel en op zijn offer

Gen. 5:22 En Henoeh wandelde met God, ...

Gen. 6:13 Mijn aangezicht gekomen, want de aarde is door hen vervuld met geweld; en zie, Ik ga hen met de aarde te gronde richten.

Mij komt in gedachten de strijd van Jezus Christus in de Hof van Gethsémané in de nacht waarin Jezus verraden zou worden door Judas Iskariot.

In die nacht bad Jezus Christus tot God de Vader zó intens dat zijn zweet in bloed veranderde.(Lukas 22:39-44). En dan staat er in dat tekstgedeelte in vers 43: '*En aan Hem verscheen een **engel uit de hemel**, die Hem versterkte*'. Het komende lijden en sterven van Jezus was zó zwaar voor Hem, zó ondraaglijk dat Hij hulp kreeg uit de hemel.

Het leert mij dat zonder Goddelijke directe hulp sommige dingen gewoonweg niet te dragen zijn. En ik denk dat Noach diezelfde hulp heeft gehad.

Dat moet ook wel want anders kan Paulus nooit in I Kor. 10:13 zeggen dat wij geen bovenmenselijke verzoeking hebben te doorstaan. Dat God Almachtig zorgt voor de uitkomst, zodat ik ertegen bestand ben. En niet alleen ik, maar ook Noach destijds en Jezus Christus destijds.

----- ... -----

Noach moet van alle reine dieren zeven stelletjes nemen en van alle onreine dieren één stelletje. Een stelletje is een mannetje en een vrouwtje. (een stelletje is dus geen mannetje-mannetje, of vrouwtje-vrouwtje zoals tegenwoordige samenlevingsvormen vaak als normaal gepromoot worden).

Opmerkelijk is dat in dit hoofdstuk voor het eerst over reine en onreine dieren wordt gesproken. Tijdens de 5e scheppingsdag worden de vogels, vissen en landdieren geschapen. En er wordt na elke scheppingsdag gezegd dat wat God Almachtig geschapen had '*goed*' was.

Nergens wordt bij de schepping van de dieren genoemd, dat er een scheiding wordt gemaakt tussen reine en onreine dieren, waarvan wij toch al snel zeggen dat rein goed is en dat onrein slecht is.

Of dat in de ogen van God Almachtig óók zo is, is maar de vraag. Als onrein slecht zou zijn zou God ze dan geschapen hebben? En zou Hij dan gezegd hebben dat **alles** '*goed*' was?

Of is het onderscheid rein en onrein pas gekomen door de zondeval?

Ik heb wel eens horen vertellen dat dieren onrein zijn wanneer ze alleseters zijn. Dus dat zij niet alleen het groene gewas (Gen. 1:30) eten maar ook dierlijke resten, kadavers, uitwerpselen etc.

☞ Luk. 22:39-44 En Hij ging de stad uit en vertrok, zoals Hij gewoon was, naar de Olijfberg; en ook Zijn discipelen volgden Hem. Toen Hij op die plaats gekomen was, zei Hij tegen hen: Bid dat u niet in verzoeking komt. En Hij verwijderde Zich van hen ongeveer een steenworp afstand, knielde neer en bad: Vader, als U wilt, neem deze drinkbeker van Mij weg; maar laat niet Mijn wil, maar de Uwe geschieden. En aan Hem verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte. En Hij kwam in zware zielenstrijd en bad des te vuriger. En Zijn zweet werd als grote druppels bloed, die op de aarde neervielen.

☞ I Kor. 10:13 Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aan kunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen door-staan.

☞ Gen. 1:30 Maar aan al de dieren van de aarde, aan alle vogels in de lucht en aan al wat over de aarde kruipt, waarin leven is, heb Ik al het groene gewas tot voedsel gegeven. En het was zo.

Als dát de redenering is dan zou het onderscheid rein-onrein inderdaad een gevolg zijn van de zondeval omdat vóór de zondeval de dieren alleen het groen gewas als voedsel hadden (Gen. 1:29) en de mens de zaaddragende vruchten (Gen. 1:30).

En zouden dieren ook niet van de 'boom des levens' gegeten hebben? Immers er was geen dood in het paradijs, dus ook niet voor de dieren.

----- ... -----

Mijmeren heeft dus toch wel zin, want de vraag die je kunt stellen is: Hoe wist Noach wat reine en onreine dieren waren? En waarom mochten van de vogels wel zeven stelletjes in ark worden opgenomen ongeacht of ze rein of onrein waren?

De vissen en de krioelende wezens in het water zouden niet getroffen worden door de zondvloed. (Ook daar zijn onreine dieren, namelijk alle zeedieren die geen schubben hebben (Lev. 11:9-10)).

Alleen de landdieren en de vogels in de lucht vallen onder de zondvloed. In vers 2 worden schijnbaar alle landdieren bedoeld en wel in twee categorieën, rein en onrein, zeven stelletjes rein, één stelletje onrein. En nogmaals: in vers 3 worden alle vogels in de lucht genoemd, zeven stelletjes.

Dus vogels in de lucht behoren allemaal bij de reine dieren? Neen, want in Lev. 11:13-19 wordt gesproken over reine en onreine vogels, met een precieze aanduiding welke vogels niet gegeten mogen worden. Opmerkelijk dat hier in Gen. 7:3 dan tóch wordt gezegd dat van alle vogels zeven stelletjes behouden zullen blijven, rein en onrein.

----- ... -----

Dan zegt God Almachtig tegen Noach dat het over zeven dagen zal gaan regenen. Veertig dagen en veertig nachten lang. En dat daarmee al het leven op aarde dat lucht in de longen heeft zal sterven.

Weer doemt bij mij de vraag op wat Noach in die dagen gedaan zal hebben. Natuurlijk, hij had opdracht om de ark te bouwen. Maar al die mensen die hem voor gek verklaarden dan? En dan die woorden van God, zó concreet en precies. Maar zijn familie dan, en al die andere bekenden en onbekenden?

Ook vraag ik mij af waarom met de mensen ook alle landdieren en de vogels in de lucht moesten sterven. Het is de mens toch die er een potje van gemaakt had. Het was de mens toch die de schepping bedorven had?

Gen. 1:29 En God zei: Zie Ik geef u al het zaaddragende ge-was dat op heel de aarde is, en alle bomen waar-aan zaaddragende boomvruchten zijn; dat zal u tot voedsel dienen.

Lev. 11:9-10 Dit mag u eten van al wat in het water leeft: alles wat in het water, in de zeeën en in de beken vinnen en schubben heeft, dat mag u eten, maar alles wat geen vinnen of schubben heeft in de zeeën en in de beken, van alles wat in het water wemelt en van alle levende wezens die in het water leven, die zijn voor u iets afschuwelijks.

Lev. 11:13-19 En van deze vogelsoorten moet u een afschuw hebben; ze mogen niet gegeten worden, ze zijn iets afschuwelijks: de arend, de lammergier, de monnikgier, de buizerd, elke soort kiekendief, elke soort raaf, de struisvogel, de velduil, de meeuw, elke soort valk, de steenuil, de visarend, de ransuil, de kerkuil, de kraai, de aagier, de ooievaar, elke soort reiger, de hop en de vleermuis.

Gen. 7:3 ook van de vogels in de lucht zeven paar, mannelijk en vrouwelijk, om de soort op heel de aarde in leven te houden.

Of heeft dit er mee te maken dat satan in de gedaante van een listige slang naar de eerste mens is gekomen om hem te verleiden? Ik heb er geen antwoord op, maar ik ben ook blij dat ik dat ook helemaal niet hoeft. (Wwie het wel weet mag het mij vertellen).

----- ... -----

Het getal zeven komt in de Bijbel veel voor. Neem alleen al in de zeven eerste hoofdstukken van het Bijbelboek Genesis:

- De schepping duurde zeven dagen inclusief de rustdag;
- Er moesten zeven reïne stellen dieren naar de ark toekomen;
- Noach wordt hier aangekondigd dat de regen over zeven dagen zal gaan beginnen;
- De zondvloed wordt beschreven in het 7^e hoofdstuk van het boek Genesis.

Ik weet dat 'zeven' het getal van God Almachtig is en de volheid voorstelt. Volheid kan zowel positief als negatief zijn want je kunt dus ook zeggen dat met de zondvloed de volheid van slechtheid voor God bereikt was.

----- ... -----

Noach deed overeenkomstig alles wat de Heere hem geboden had.

Is Noach hier een beeld van Jezus Christus? Want ook Jezus Christus deed alles wat de Vader Hem geboden had. In Matt.26:39 roept Jezus die gedenkwaardige woorden uit: *'Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan. Maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt'.*

☞ Matt. 26:39 En nadat Hij iets verder gegaan was wierp Hij Zich met het gezicht ter aarde en bad: Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan. Maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt

En wat te denken van Maria die door de engel Gabriël te horen kreeg dat zij zwanger was geworden uit de Heilige Geest en dat zij het kind Jezus moest gaan noemen? Haar antwoord was: *'laat mij geschieden overeenkomstig uw woord'.*(Lukas 1:38)

☞ Lukas 1:38 Maria zei: Zie de dienaar van de Heere, laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord

Zouden dat ook niet de woorden van Noach zijn geweest?

Hij moest accepteren dat hij iedereen moest achterlaten. Maar als rechtvaardige zag hij ook de enorme slechtheid van de mensen.

----- ... -----

Noach wist dus dat hij meerdere familieleden moest achterlaten. Gezien de leeftijd van Noach (500 jaar) zullen daar hoogstwaarschijnlijk ook eigen kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen bij zijn geweest. En hoogst waarschijnlijk ook zelfs zijn eigen vader die volgens de geslachtsregisters van Gen. 5 in het jaar van de zondvloed overleed.

Het moet een drama geweest zijn van ongekeerde grootte. Maar Noach gehoorzaamde de Heere en deed overeenkomstig hem door de Heere geboden was.

En in deze verzen wordt ons verteld dat Noach, zijn vrouw, zijn zonen Sem, Cham en Jafeth met hun vrouwen, acht personen dus (in vers 13 nog even letterlijk genoemd), de ark in gingen. Van alle reine landdieren kwamen zeven stellen en van alle onreine landdieren kwam één stel de ark in samen met van alle vogels zeven stellen. Al die genoemde dieren werden door God Almachtig naar de ark gestuurd en zij gingen de ark binnen.

Noach was zeshonderd jaar. Zijn zonen waren ongeveer honderd jaar oud.

Opmerkelijk is dat van alle dieren in vers 14 nog wordt gezegd dat zij allen '*naar hun soort*' naar de ark kwamen. Zoals in Genesis 1 bij de schepping al werd aangegeven. Alleen de mens is naar het Beeld van God geschapen (Gen. 1:26).

Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis

Nogmaals: In de Bijbel staat niet beschreven of Noach, Sem, Cham en Jafeth meer kinderen hadden en kleinkinderen en achterkleinkinderen. Maar als zij die hadden gehad worden ze NIET gered. In vers 13 wordt nadrukkelijk beschreven wie er van de mensen de ark binnengingen.

----- ... -----

Iedereen en alles was aan boord van de ark. En God Almachtig **Zelf** sloot de deur achter hen. Waarom zou God Zélf de deur achter hen gesloten hebben? Omdat Noach en de zijnen het niet konden?

Al hun familieleden en geliefden, bekenden, kennissen die buiten stonden te roepen. Misschien nog steeds spottende? Huilende krijsende tierende en misschien wel vloekende mensen. Wat een paniek en wat een chaos moeten dat geweest zijn. En wat een kabaal zal daar geweest zijn bij die ark.

In films die over de zondvloed gemaakt zijn wordt het vaak geromantiseerd of spectaculair gemaakt. Maar als je werkelijk probeert voor te stellen wat hier gebeurde dan kun je niet anders concluderen dat het een drama van ongekeerde omvang was.

Maar ik moet niet vergeten dat het niet alleen een menselijk drama was maar óók een Goddelijk drama. Ik verwijs nog even naar Gen. 6:6 *'het bedroefde de Heere in Zijn hart dat Hij de mens gemaakt had omdat de slechtheid ongekende vormen had aangenomen'* (Gen. 6:5).

Ook hierbij wil ik verwijzen naar Jezus Christus. God de Vader moest Zijn Zoon overgeleverd zien worden aan de mensen. God Almachtig moest zien hoe Zijn Zoon aan het Kruis van Golgotha stierf.

Ook hier wordt vaak de nadruk gelegd dat Jezus Christus dit allemaal voor ons heeft gedaan (en dat is ook goed) maar staan we er wel eens bij stil wat het de Vader heeft gedaan? Zegt Paulus daarom niet in Rom. 8:32 dat God het **Mééste** gegeven had wat Hij had (Het Boek). Er is niet méér wat God Almachtig kan en kon geven. Het meest waardevolle wat God had was Zijn Zoon.

----- ... -----

En de vloed kwam. Het regende veertig dagen en veertig nachten. Volgens Gen. 8:2 kwam het water van boven maar ook dat het van onderen kwam. Let wel, in Gen 1:9 zei God Almachtig op de 3e scheppingsdag dat er scheiding kwam tussen water en het droge. Zou God dat hier niet kunnen omdraaien?

Het moet een enorme watermassa zijn geweest als zelfs het Himalayagebergte met zijn veertig toppen **boven** de zeventuizend meter en negen toppen **boven** de achtduizend meter, met de Mount Everest als hoogste top met zijn 8.850 meter, vijftien el onder water heeft gestaan. (vers 20) Eén el = 69,4 cm, dus 15 x 69,4 cm = 10,41 meter.

Dat is toch niet voor te stellen. Het lijkt wel alsof teruggedaan wordt naar de tijd vóór de schepping. Toen de aarde nog één grote watermassa was (vóór Gen. 1:9) met alleen dát verschil dat er nu vissen en krioelende wezens in het water waren. En dat er zaden aanwezig bleven en het groene gewas ook niet verdelgd werd. Immers na opdroging spruit dat gelijk weer uit.

Of zoals het in vers 22 staat: *'Alles met levensadem (letterlijk adem van levensgeest) in zijn neusgaten van alles wat op het droge leefde, stierf'*.

☞ Gen. 6:6-7 Toen kreeg de HEERE er berouw over dat Hij de mens op de aarde gemaakt had, en het bedroefde Hem in Zijn hart. En de HEERE zei: Ik zal de mens, die Ik geschapen heb, van de aardbodem verdelgen, van de mens tot het vee, tot de kruipende dieren en tot de vogels in de lucht toe, want Ik heb er berouw over dat Ik hen gemaakt heb.

☞ Rom. 8:32 (HET BOEK) God heeft immers Zijn eigen Zoon niet ontzien, maar Hem uitgeleverd terwille van ons allemaal. Zal Hij, nu Hij Zijn Zoon heeft gegeven, ons dan ook niet alles geven?

☞ Gen. 8:2 Ook werden de bronnen van de watervloed en de sluizen van de hemel gesloten en de regen uit de hemel werd gestopt.

☞ Gen. 1:9 En God zei: Laat het water dat onder de hemel is, in één plaats samenvloeien en laat het droge zichtbaar worden! En het was zo.

☞ Gen. 7:20 Nog vijftien el daarboven steeg het water, en de bergen werden bedekt.

Overigens komt het verhaal van de zondvloed niet alleen voor in de Bijbel. De zondvloed wordt ook genoemd in:

- verschillende soera's van de Koran.
- in het Sumerisch Gilgamesj-epos
- bij de Masai in Oost Afrika
- bij de Shatapatha Brahmana uit India
- bij de Eskimo's van de Herschel eilanden
- bij de Tengys uit de Altaïsche cultuur
- bij de Amerikaanse Lokota-Indianen
- en nog veel anderen want ook de Chinezen en de Japanners hebben hun versie van de zondvloed. Op internet zijn daar talloze bronnen voor te vinden.

-----...-----

Het water bleef honderdvijftig dagen over de aarde. Dat komt neer op ongeveer een half jaar.

Wat een verhaal. Wat een drama. En dat alles vanwege de slechtheid van de mens. Deze slechtheid die zó groot was dat zelfs alle landdieren en alle vogels vernietigd werden. Alleen die mensen en dieren die op en in de ark waren werden behouden. Maar stel je eens voor hoeveel lijken er in het water moeten hebben gedreven. Lijken van mensen, van dieren en van vogels. Wat een gezicht, wat een stank.

Noach komt hier niet even gemakkelijk weg in de Ark. Hij heeft de slechtheid van de mens gevoeld, geproefd en geroken. Misschien dat God Almachtig het wel op deze wijze toeliet als waarschuwing aan Noach en de zijnen: *'Pas op dat je straks niet ook de slechtheid opzoekt in plaats van je te houden aan het goede.'*

----- ... -----

Ik las ergens dat er meer dan 1,5 miljoen soorten organismen in de wereld zijn. Wanneer elk organisme één dier voorstelt, waarvan er zeven stellen reine dieren en één stel onreine dieren in de ark zaten (misschien als eieren of als baby's of als larven) dan kom je dus in totaal op ongeveer 10,5 miljoen stellen.

Het aardoppervlak bestrijkt 510.072.000 km², dat betekent dus dat er ná de zondvloed ongeveer 0,02 stellen dieren per km² was' of te wel één koppel dieren per 50 km².

Als je bovenstaande rekensom op de mens loslaat kom je op 510.072.000 km² voor 4 stel mensen (man-vrouw). Dat is 63.759.000 km² per stel.

Mijmeren kan snel overgaan in fantaseren. Maar toch, ik noem het hier alleen even om te proberen de omvang van de zondvloed en de gevolgen daarvan voor de dierenwereld en voor de mensheid weer te geven. Dat het dus ook niet even een kwestie van een paar weken, maanden of zelfs jaren is geweest, voordat de gevolgen van de zondvloed verdwenen waren en de aarde weer volop bewoond was met dieren en mensen.

----- ... -----

Conclusie : Ná de zondeval die uitgebreid in Genesis 3 beschreven is, is het gif van de zonde in ruim 1.656 jaar over de hele aarde uitgespreid (zie mijmeringen bij hoofdstuk 5). En wel zó erg dat God Almachtig besloot de hele mensheid te vernietigen op Noach met zijn vrouw en 3 zonen met hun vrouwen na.

De goedheid van God Almachtig en Zijn trouw en Liefde voor de mens en Zijn schepping staan hier in schril contrast met de slechtheid en het geweld van de mens die niet samen door één deur konden en kunnen.

En God Almachtig is God. Hij weet wat goed is voor de mens en wat niet. In Zijn alwetendheid heeft Hij besloten dit op deze wijze te laten plaatsvinden. Of wij het nu leuk vinden of niet. Of wij het nu eerlijk vinden of niet.

Zoals in Jer. 18:3-6 staat beschreven is God Almachtig de Pottenbakker, en is de mens, Zijn schepping, als de klei op draaitafel van de Pottenbakker.

Als de Pottenbakker het niet eens is met het voorwerp dat Hij gemaakt heeft, kneedt Hij de klei opnieuw en maakt er een nieuw voorwerp van. Net zoals de Pottenbakker dat voor ogen had en heeft.

Het past de klei niet om op te staan tegen de Pottenbakker. Het zou toch te dol voor woorden zijn als de klei de Pottenbakker vertelt wat Hij moet maken en hoe Hij dat moet doen.

Met andere woorden: God Almachtig is een soeverein God en Hij is control. Niet de mens.

Het past mij om te buigen voor die God Almachtig. Hij die de aarde gemaakt heeft. Hij die mij gemaakt heeft. Hem komt alle eer en glorie toe voor wie Hij is.

Jer. 18:3-6 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.

Hoofdstuk 8

Het einde van de zondvloed

Na honderdvijftig dagen dat het water de overhand op de aarde had (Gen. 7:24), dacht God Almachtig aan Noach en alles en iedereen die in de ark waren. Hier moet **NIET** gedacht worden dat God de arkbewoners in de steek heeft gelaten tijdens de honderdvijftig dagen dat de vloed op de aarde was. Ik weet zeker dat God heel dicht bij Noach, zijn vrouw, Sem, Cham en Jafeth en hun vrouwen is geweest.

Gen. 7:24 En het water had honderdvijftig dagen lang de overhand op de aarde.

Waarom? Om hen bij te staan in hun grote en onmenselijke verdriet (lees mijn mijmeringen over Genesis 7).

Feit is dat na honderdvijftig dagen dat de waterkolken open stonden, de sluizen van de hemel openstonden en de regen stroomde, dat de tijd aangebroken was dat de straf beëindigd werd. Het was tijd voor iets nieuws.

Dat betekende overigens niet dat de arkbewoners direct konden uitstappen. Na de honderdvijftig dagen van regen, waterkolken en sluizen volgde nog een periode van honderdvijftig dagen waarop het water langzaam weer terugvloeiëde. De heenweg is net zo lang als de terugweg.

----- ... -----

Dit laatste is ook een belangrijk geestelijk principe. Als een mens een ander mens haat (of een volk een ander volk haat), is hier al een hele weg aan voorafgegaan. De haat is er niet van de ene dag op de andere dag.

Als met gebroken beloften niets wordt gedaan komt de teleurstelling. En als met die teleurstelling niets wordt gedaan volgt het verdriet. Als met dat verdriet niets wordt gedaan volgt bitterheid en als daar niets mee wordt gedaan volgt de haat.

Wil je haat oplossen dan zul je dezelfde weg weer terug moeten. Oplossen van haat betekent dat je door de bitterheid terug moet. Dat je door het verdriet terug moet en door de teleurstelling heen moet zodat je weer uitkomt bij de gebroken beloften. Erkenning geven aan de verschillende fasen. Pas *dán* roei je de haat met wortel en al uit.

Dit is een proces dat alléén met de hulp en de kracht van God Almachtig mogelijk is, omdat sommige zaken die mensen elkaar kunnen aandoen zó verschrikkelijk zijn, dat deze menselijkerwijs gesproken nooit meer te herstellen zijn. Neem bijvoorbeeld de moord van Kaïn op Abel.

Maar met God Almachtig is alles mogelijk. (Matt. 19:26).

----- ... -----

En God Almachtig dacht aan de arkbewoners. Zoals ik al eerder in mijn mijmeringen verteld heb ^(pag. 39) heeft Jezus Christus niet voor niets in het midden van het Kruis gehangen. Het kruis symboliseert dat Hij centraal staat in de relatie van de mens naar God Almachtig (de verticale balk), maar óók centraal staat in de relatie van mens tot mens (horizontale balk).

Zonder Jezus Christus Die centraal staat komt er niets van terecht. De verzoening met God Almachtig na de zondeval (en onze eigen zonden) is niet mogelijk zonder Jezus Christus. Het herstel tussen mensen onderling en het leven met mensen onderling is niet mogelijk zonder Jezus Christus.

Jammer genoeg zie ik ook in deze tijd de normen en waarden vervagen. Dat geldt en hebzucht samen met wetteloosheid toenemen omdat Jezus Christus door veel mensen (en landen / regeringen) niet meer centraal wordt gesteld. Dan drijft de mensheid af. Net zoals beschreven is in Genesis 6 en 7 voor de zondeval.

----- ... -----

Ik schreef dus dat de heenweg net zo lang is als de terugweg. De watervloed stond niet ineens vijftien el boven de hoogste berg. De watervloed was ook niet ineens weg.

Het is opmerkelijk en interessant dat de Bijbel voor de voleinding van de watervloed exact hetzelfde aantal dagen neemt als voor de afneming van de vloed. Maar ook dan is er nog niet voldoende veiligheid voor de arkbewoners om de ark te verlaten. Maar wat zal er een gejuich zijn losgebarsten op en in de ark toen de eerste bergtoppen weer zichtbaar werden na honderdvijftig dagen (grosfweg ruim 4 maanden alleen maar regen, regen en nog eens regen). Wij mensen worden al vaak chagrijnig na één, twee of drie dagen van regen.

☞ Matt. 19:26 Maar Jezus keek hen aan en zei tegen hen: Bij de mensen is dat onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk.

De Bijbel is zeer nauwkeurig in de beschrijving van de tijd die het allemaal in beslag nam.

Op de zevende dag van de zevende maand kwam de ark vast te zitten, dus zeg maar op de 7^e juli. (volgens onze westerse kalender). Maar dan duurt het nog tot de eerste dag van de 10^e maand voordat de bergtoppen zichtbaar worden. Dus zeg maar op 1 oktober, dat zijn dus nog een keer vijf en tachtig dagen.

En nadat de bergtoppen zichtbaar zijn duurt het nog veertig dagen voordat Noach een raam openzet van de ark om er een raaf uit te laten gaan. Om te zien of deze terug zou komen. Of deze raaf ergens vaste grond onder de voeten had gevonden.

En dan laat Noach een duif los. Maar deze keerde naar hem terug omdat er nog geen voedsel voor aangetroffen werd waarop de duif kon overleven.

Zeven dagen later weer hetzelfde tafereel en pas toen kwam de duif terug met een olijfblad in de snavel.

Toen de watervloed afnam en het droge weer zichtbaar begon te worden was het gewas natuurlijk niet direct uitgelopen en volgroeid. De zaden die in de grond hebben gezeten moesten eerst uitkomen en weer gaan groeien. Hoe lang duurt het voordat een struik groot geworden is? Hoe lang duurt het voordat een olijfboom weer groen geworden is? Het moet dus allemaal geruime tijd in beslag hebben genomen.

Pas na de derde maal dat Noach de duif had laten uitvliegen kwam deze niet meer bij hem terug als teken dat er nieuw leven was aangebroken. Op de derde dag ook stond Jezus Christus op uit de dood als teken dat er nieuw leven was aangebroken.

Noach opende de ark terwijl het God Almachtig Zelf was die de ark toesloot (Gen. 7:16). Maar dit was nog niet het moment dat de arkbewoners de ark konden verlaten. Dat was pas achtenvijftig dagen later op de 27^e dag van de tweede maand. Het was in het 601^e jaar op de eerste dag. Dus zeg maar, op 1 januari van het 601^e jaar. (Hier wordt het 601^e levensjaar van Noach mee bedoeld. Hij was 600 jaar toen de vloed begon (Gen. 7:6)).

Volgens Gen. 7:11 begon de zondvloed op 17 februari van het 600^e levensjaar van Noach en eindigde dus op 27 februari van het jaar daarop. Het gehele proces had 1 jaar en 10 dagen geduurd. (allemaal even met onze westerse kalender gerekend)

📖 Gen. 7:16 En de HEERE sloot de deur achter hem toe.

📖 Gen. 7:6 Noach was zeshonderd jaar oud toen de watervloed over de aarde kwam.

📖 Gen. 7:11 En het gebeurde na die zeven dagen dat het water van de vloed over de aarde kwam.

----- ... -----

God Almachtig geeft opdracht om de ark te verlaten. De dieren, de vogels, alles en iedereen verlaat de ark en krijgt de opdracht om zich overvloedig uit te breiden op de aarde en vruchtbaar te zijn en talrijk.

Dit is dezelfde opdracht aan de dierenwereld als in Gen. 1:22 beschreven. Alle dieren en mensen verlieten de ark.

Tot op de dag van vandaag is de plaats waar de **ark** op de bergen terecht is gekomen nooit gevonden. Zou God Almachtig ook dáár een bedoeling mee hebben? Zo is de **ark van het verbond** tot op de dag van vandaag ook nooit gevonden. Toevallig?

----- ... -----

Noach nam van al het reine vee en van alle reine vogels en bracht brandoffers op het altaar voor de Heere.

Op deze plaats in de Bijbel wordt voor de eerste keer gesproken van het bouwen van een altaar. En het is de tweede keer in de Bijbel dat het gaat over het offeren van dieren voor de Heere. De eerste keer dat er offers gebracht werden was in Gen. 3 het verhaal van Kaïn en Abel.

De vraag blijft: Hoe zou Noach erbij gekomen zijn om een altaar te bouwen? Hoe wist hij hoe een altaar er uit moest zien? En als Noach van al het reine vee en van alle reine vogels een offer bracht dan moet dit een geweldig groot offer zijn geweest.

In mijn mijmeringen bij het vorige hoofdstuk kwam ik al tot een hypothetisch aantal van 10,5 miljoen stellen aan dieren die in de ark geweest moeten zijn. Ga van zeven stellen uit voor de reine dieren dan kom je toch aan één miljoen dieren die hier dan geofferd werden? Dat lijkt me wel heel erg veel!

----- ... -----

Noach offerde aan de Heere en het was voor de Heere een aangename geur waarop de Heer in Zijn hart zei (dus niet tegen Noach of wie dan ook, maar tegen Zichzelf) *'Ik zal de aardebodem niet meer vervloeken vanwege de mens'*.

Opmerkelijk is dat God Almachtig hier tegen Zichzelf zegt: *'de mens is slecht. Zijn gedachten zijn slecht. Maar desondanks, ik zal niet meer al het leven op aarde vernietigen'*.

Gen. 1:22 En God zegende ze en zei: Wees vruchtbaar, word talrijk en vervul het water van de zeeën; en laten de vogels talrijk worden op de aarde!

Ik heb wel eens de vraag horen stellen waarom God Almachtig niet in staat zou zijn om de mens zodanig te veranderen dat deze niet meer zou zondigen.

Het antwoord dat ik hierop hoorde was:

*'God heeft **het heersen** aan de mens gedelegeerd (uitbesteed). Net als hij de opvoeding van kinderen aan de mens (ouders) heeft gedelegeerd.*

Delegeren betekent dat je niet alleen de taken uit handen geeft maar ook de bijbehorende verantwoordelijkheden.

God komt daar niet op terug. God doet niet eerst de belofte aan de mens om de aarde te vullen en om te werken, om dan in tijden van nood of moeite (of in dit geval de ongehoorzaamheid van de mensen en de zonden en het geweld dat mensen voortbrengen), de verantwoordelijkheid weer tot Zich te nemen.

God heeft de verantwoordelijkheid gedelegeerd en dat neemt Hij niet meer terug'.

De belofte die God Almachtig hier in vers 21-22 doet mag een enorme troost voor mij zijn. Wat er ook gebeurt in de toekomst, hoe slecht of hoe vol geweld, hoeveel oorlogen, hoeveel natuurrampen er ook zullen komen; het zal nooit leiden tot een totale uitsterving van het leven hier op aarde. Maar dat is niet alles: zomer en winter zullen nooit ophouden te bestaan net zomin als zaaitijd en oogsttijd.

Hoofdstuk 9

God's verbond met Noach

De zondvloed is voorbij. Alle dieren die in de ark waren hebben deze verlaten. En ook Noach en zijn vrouw, zijn zonen Sem, Cham en Jafeth met hun vrouwen verlaten de ark onder de belofte van de Heer dat de aardbodem nooit meer door een vloed te gronde zal worden gericht. En dat zaaitijd en oogsttijd, koude en hitte, zomer en winter, dag en nacht, nooit zullen ophouden te bestaan (Gen. 8:21-22).

Er is een nieuwe situatie op dit moment. Een overzichtelijke situatie. De mensheid op de wereld bestaat op dit moment uit acht personen waarvan het mannelijk geslacht hier de zegen van de Heer ontvangt.

Ik verwijs hierbij nog even naar mijn mijmeringen over Genesis 1 en 2, over de vrouwelijkheid en mannelijkheid van God Almachtig. Wanneer er over mannen gesproken geldt dit hier in mijn ogen ook voor vrouwen, omdat God dit in deze hoofdstukken méér dan duidelijk heeft gemaakt dat de één niet zonder de ander kan.

----- ... -----

De mensen die uit de ark gekomen zijn krijgen dezelfde opdracht als de eerste mens '**ādām**' om vruchtbaar te zijn, talrijk te worden en om de aarde te vervullen. (Gen. 1: 28).

In mijn mijmeringen over Genesis 1 en 2 ben ik uitgebreid ingegaan over het '*heersen*' (het Hebreeuws woord: Radah) en het '*overheersen*' (het Hebreeuws woord: Mashal). Dat de mens de opdracht krijgt om te heersen (Radah) over de dieren wat betekent '*dienend leiding geven*'. Vanaf de zondeval in Gen. 3 wordt voor het woordje heersen echter het Hebreeuwse woord Mashal gebruikt wat voor '*overheersen*' staat.

Het is opmerkelijk dat God Almachtig hier in vers 2 tegen de mensen zegt dat er vrees en schrik voor hen zal zijn. Zowel bij alle dieren van de aarde als bij alle vogels in de lucht. Hier gebruikt God ook het woord '*overheersen*' en is dus een opmerkelijk verschil met Gen. 1 en 2.

Wat mij ook opvalt is dat aan de mens alles wat beweegt tot voedsel wordt gegeven waarin leven is evenals het groene gewas.

Gen. 8:21-22 de HEERE zei in Zijn hart: Ik zal de aardbodem voortaan niet meer vervloeken vanwege de mens; de gedachtespinsels van het hart van de mens zijn immers slecht, van zijn jeugd af; en Ik zal voortaan niet al het levende meer doden, zoals Ik gedaan heb. Voortaan, al de dagen van de aarde, zullen zaaitijd en oogsttijd, koude en hitte, zomer en winter, dag en nacht niet ophouden.

Gen. 1:28 En God zegende hen en God zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde en onderwerp haar, en heers over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruipen!

In Gen. 1:29 werd alleen het zaaddragende gewas als voedsel gegeven aan de mens. Dit werd in Gen. 3:18 aangevuld met het groene gewas dat in Gen. 1 en 2 alleen voor de dieren bestemd was.

Nu wordt het voedsel van de mens dus nog meer uitgebreid, want hier mag de mens dus ook alles wat zich beweegt en waarin leven is tot voedsel nemen. Dat zijn dus de vissen in de zee, de dieren op het land en de vogels in de lucht.

Let op! Er wordt ook hier **NIET** gesproken over rein en onrein, terwijl dit verschil in Gen. 7 wél wordt gemaakt bij het selecteren van de dieren die in de ark mogen komen.

----- ... -----

Daar waar in Gen. 1 en 2 een gebod uitgevaardigd wordt dat de mens niet mag eten van de vruchten van de 'boom van kennis van goed en kwaad' --- deze boom is met de zondvloed vernietigd --- wordt nu aan de mens het gebod uitgevaardigd dat zij geen vlees mogen eten waar het bloed van het betreffende dier nog in zit. Dit gebod kom je ook tegen in: Lev. 3:17, 7:26, 17:12, 17:14, 19:26

De reden hiervoor wordt gegeven in Lev. 17:11 *Want het leven van het vlees is in het bloed, en Ik heb dat Zelf voor u op het altaar gegeven om voor uw leven verzoening te doen. Want het is het bloed dat door middel van het leven verzoening bewerkt' .*

Hier in Genesis hoofdstuk 9 wordt al een verwijzing gemaakt naar het Bloed van Jezus Christus dat verzoening geeft voor onze zonden voor een ieder die Hem aanneemt. (Hebr. 10:19, 1 Joh. 1:7)

-----,-----

Dan volgt er nog een gebod dat gerelateerd is aan het vorige gebod. Gij zult geen vlees eten waar het bloed nog in zit maar gij hebt ook niet het recht om het bloed van een ander mens te nemen, dus om doodslag te plegen.

In de hoofdstukken vóór hoofdstuk 9 wordt alleen bij Kaïn en Abel gesproken van doodslag (Gen. 4). Verder wordt in de aanloop naar de zondvloed (Gen. 6:11 e.v.) gesproken dat geweld aan de orde van de dag was en dat de mens slecht was. Maar er wordt nergens over moord en doodslag geschreven of over oorlogen.

Noach en zijn zonen krijgen hier de uitdrukkelijk opdracht van God Almachtig om **NIET** elkaars leven te nemen, en wanneer dit wel gebeurt dat de dader zijn leven dan ook zal moeten geven. Oog om oog en tand om tand (zie ook Deut. 19:21).

Gen. 3:18 ..... en u zult het gewas van het veld eten.

Gen. 1:29-30 En God zei: Zie Ik geef u al het zaaddragende gewas dat op heel de aarde is, en alle bomen waaraan zaaddragende boomvruchten zijn; dat zal u tot voedsel dienen. Maar aan al de dieren van de aarde, aan alle vogels in de lucht en aan al wat over de aarde kruipt, waarin leven is, heb Ik al het groene gewas tot voedsel gegeven. En het was zo.

Lev. 3:17 Dit moet in al uw woongebieden een eeuwige verordening zijn, al uw generaties door: u mag totaal geen vet of bloed eten.

Lev. 7:26 Ook mag u in al uw woongebieden totaal geen bloed eten, niet van vogels en ook niet van vee.

Lev. 17:12 Daarom heb Ik tegen de Israëlieten gezegd: Niemand van u mag bloed eten. Ook de vreemdeling die in uw midden verblijft, mag geen bloed eten.

Lev. 17:14 Want het is het leven van alle vlees. Hun bloed staat voor hun leven. Daarom heb Ik tegen de Israëlieten gezegd: U mag geen bloed eten van wat voor vlees dan ook, want het bloed is het leven van alle vlees. Wie dat eet, moet uitgeroeid worden

Lev. 19:26 U mag niets eten waar nog bloed in zit. U mag niet aan wichelarij doen en u mag geen wolken duiden

Lev. 17:11 Want het leven van het vlees is in het bloed, en Ik heb dat Zelf voor u op het altaar gegeven om voor uw leven verzoening te doen. Want het is het bloed dat door middel van het leven verzoening bewerkt.

Jezus Christus citeert dit gebod in Matt. 5:38

Het lijkt in dat laatste aangehaalde tekstgedeelte alsof Jezus Christus de wet van God Almachtig verandert maar dit is absoluut niet zo. Hij zegt immers dat wanneer u op de rechterwang geslagen wordt u ook de linkerwang aan hem moet toekeren om daar ook op te slaan.

Het gebod dat God Almachtig hier uitspreekt 'oog om oog, tand om tand' gaat over moord en doodslag, het nemen van een leven, terwijl Jezus Christus in Matt. 5 spreekt over het geduld hebben met elkaar en dat we de ander niet moeten vergelden met waarin ik zelf benadeeld ben. Jezus Christus heeft het in die verzen in Matt. 5 **NIET** over wanneer de één het leven van de ander genomen heeft.

----- ... -----

In vers 7 wordt Noach en zijn zonen nogmaals verteld wat zij moeten doen: vruchtbaar zijn, talrijk worden en uitbreiden over de aarde.

Noach is hier 601 jaar en zijn zonen zijn ± 101 jaar. Of Noach nog kinderen gehad heeft in de 350 jaar die hij na de zondvloed nog leefde (Gen. 9:28) wordt niet beschreven. Wél wordt in Gen. 9:19 gezegd dat de hele wereldbevolking uit deze drie zonen van Noach voortkomt. Dus uit Sem, Cham en Jafeth. Dát vers zegt dus wel dat Noach geen kinderen meer heeft gekregen die de aarde bevolkte.

Na deze opdrachten aan de mensen uit de ark, sluit God Almachtig af met een belofte in een verbond. God sluit een verbond.

Alleen met de mens?

Neen, God Almachtig sluit een verbond met de mensen én hun nageslacht (dus ook met ons). Maar dit verbond wordt óók met de vogels, het vee, ja met alle dieren van de aarde gesloten. Opmerkelijk omdat de mens naar het Beeld van God geschapen is (Gen. 1:26) en dat alle dieren naar hun soort geschapen zijn (Gen. 1:21, 25).

God Almachtig belooft hen, dus ook aan alle dieren, en aan ons, dat alle vlees nooit meer door het water van een vloed te gronde zal worden gericht. En dat als teken van dat verbond de regenboog in de wolken zal verschijnen als het regent en de zon schijnt.

*. **Hebr. 10:19** Omdat wij nu, broeders, vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus*

***I Joh. 1:7** Maar als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde*

***Gen. 6:11-13** Maar de aarde was verdorven voor Gods aangezicht en de aarde was vol met geweld. Toen zag God de aarde, en zie, zij was verdorven; want alle vlees had een verdorven levenswandel op de aarde. Daarom zei God tegen Noach: Het einde van alle vlees is voor Mijn aangezicht gekomen, want de aarde is door hen ver-vuld met geweld; en zie, Ik ga hen met de aarde te gronde richten.*

***Deut. 19:21** Laat uw oog hem niet ontzien: leven voor leven, oog voor oog, tand voor tand, hand voor hand, voet voor voet.*

***Matt. 5:38** U hebt gehoord dat er gezegd is: Oog voor oog en tand voor tand. Ik zeg u echter dat u geen weerstand moet bieden aan de boze; maar wie u op de rechterwang slaat, keer hem ook de andere toe; en als iemand u voor het gerecht wil dagen en uw onderkleding nemen, geef hem dan ook het bovenkleed; en wie u zal dwingen één mijl te gaan, ga er twee met hem. Geef aan hem die iets van u vraagt, en keer u niet af van hem die van u lenen wil.*

***Gen. 9:28** En Noach leefde na de vloed driehonderdvijftig jaar*

***Gen. 9:19** Deze drie waren de zonen van Noach; en uit hen is heel de aarde bevolkt.*

Misschien moeten we niet vreemd opkijken van de belofte die God Almachtig hier doet aan de dieren. Is dit voor ons niet net zo vreemd als de slang die sprak in Gen. 3:1 en de ezel die sprak in Num. 22:28-30, maar dat dit voor God helemaal niet zo vreemd is?

----- ... -----

Hier wordt trouwens voor het eerst het woord '**eeuwig**' gebruikt.

In het Hebreeuws is dit het woord 'owlam' Strongs nr. 5769. De computer-Bijbel geeft als Griekse tegenhanger het woord 'aion olam' en 'aionos olam'.

In dit Griekse woord 'Aion' zit een verassend element dat in het Nederlands niet als zodanig voorkomt. Het woordje 'Aion' heeft meerdere betekenissen zoals:

- aiōna wat betekent eeuw
- aiōnos wat betekent eeuw
- aiōni wat betekent eeuw
- aiōnas wat betekent eeuwen
- aiōnōn wat betekent eeuwen
- aiōsin wat betekent eeuwen

Het Nederlandse woordje 'eeuwigheid' kan dus betekenen: 'voor altijd'. Maar het kan óók betekenen: '**een fase**' of '**een tijdperk**'.

De computer-Bijbel geeft in het kader van deze tekst hier het woordje 'aiōnos' aan wat 'een eeuw' betekent of 'een fase', een bepaalde periode dus.

Dit klopt ook wel want ik geloof dat de regenboog **NIET** meer zichtbaar zal zijn aan de nieuwe hemel waar Openb. 21:1 over spreekt. Dus in dát kader wordt hier met het woordje eeuwigheid bedoeld de tijd hier op aarde.

Waarom is dit voor mij zo belangrijk?

Omdat ik mij al vaker afgevraagd heb of eeuwigheid ook daadwerkelijk 'tot in het oneindige' is. En of het inderdaad niet in sommige gevallen een fase of een periode is.

Gen. 1:21 En God schiep de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens waarvan het water we-elt, naar hun soort, en alle gevleugelde vogels naar hun soort. En God zag dat het goed was.

Gen. 1:25 En God maakte de wilde dieren van de aarde naar hun soort, het vee naar hun soort, en alle kruipende dieren van de aardbodem naar hun soort. En God zag dat het goed was.

Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

Gen. 3:1 De slang nu was de listigste onder alle dieren van het veld, die de HEERE God gemaakt had; en hij zei tegen de vrouw: Is het echt zo dat God gezegd heeft: U mag niet eten van alle bomen in de hof?

Num. 22:28-30 Toen opende de HEERE de mond van de ezelin en ze zei tegen Bileam: Wat heb ik u misdaan, dat u mij nu driemaal geslagen hebt? Toen zei Bileam tegen de ezelin: Omdat jij de spot met me drijft. Had ik maar een zwaard in mijn hand, dan zou ik je nu doden! De ezelin zei tegen Bileam: Ben ik niet uw ezelin, waarop u gereden hebt sinds u mijn heer werd, tot op deze dag? Was ik ooit gewend u zo te behandelen? Hij zei: Nee!

Openb. 21:1 En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbij gegaan. En de zee was er niet meer.

Rob Bell schrijft in zijn boek *'Liefde overwint'* uitgebreid over dit thema waarbij hij o.a. het volgende voorbeeld vertelt:

Stel jouw 14-jarige zoon is aan het begin van de pubertijd. Hij schopt tegen alles aan. Tegen God en Zijn gebod en hij wil niets van Jezus Christus weten.

*En dan komt de jongen onder een auto en overlijdt. **Zal hij dan branden in de hel tot in eeuwigheid?***

Voor altijd en altijd? Tot in de oneindigheid? **Is dát het goede nieuws:** dat iedereen op deze wereld die **niet** in Jezus Christus gelooft zal branden in de hel tot in eeuwigheid?

Of is de hel een *'helse periode'* die mensen zich zichzelf creëren? En dat die *'helse periode'* net zo lang duurt totdat die mens zijn knieën buigt voor Jezus Christus en dat hij met zijn mond belijdt dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is?

En dat bij die *'helse periode'* geen onderscheid wordt gemaakt tussen dit leven hier op aarde en het leven na het sterven van de mens?

Mij is opgevallen dat wanneer in de Bijbel over God Almachtig gesproken wordt in het kader van eeuwigheid, hier altijd *'aiōnas'* staat; of te wel *'tot in de oneindigheid'*. Maar dat in alle andere gevallen altijd het woordje *'aiōnos'* wordt gebruikt; oftewel *'een periode'* of een *'fase'*.

Waarom schrijft Petrus anders in I Petr. 3:19 dat Jezus Christus ná Zijn opstanding naar het dodenrijk is gegaan om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te verkondigen?

Om hen nog een beetje zout in de wonden te strooien? Of om hen de gelegenheid te geven zich alsnog te bekeren?

Het is zo gemakkelijk om te zeggen tegen alle mensen die een andere godsdienst aanhangen of tegen mensen die helemaal geen godsdienst aanhangen dat zij zullen branden in de hel tot in der eeuwigheid. Want het wordt altijd gezegd door mensen die aan *'de goede kant'* van de lijn staan.

📖 I Petrus 3:19 toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach?

Maar is dát het goede nieuws? Even negerend dat:

- alle volken in Abraham gezegend zijn? (Gen. 12:3)
- dat Paulus zegt dat alle tong God Almachtig in Jezus Christus zal loven en dat eens alle knie zich zal buigen voor Jezus Christus ? (Fil. 2:10).
- dat het God Almachtig is die de mensen die niet geloven in een diepe slaap houdt, zodat zij het Evangelie van Jezus Christus helemaal niet kunnen horen en aannemen? Rom. 11:8, Jes. 29:10
- dat het God Almachtig Zélf was, die het hart van de Farao verhardde zodat hij het volk Israël niet uit Egypte wilde laten gaan (Ex. 9:12)

Samen met Rob Bell geloof ik dat een mens, zolang hij zich niet bekeerd heeft zichzelf een helse periode creëert. Net zoals in het verhaal van de arme Lazarus en de rijke man uit Luk. 16:19-31.

Beiden zijn in het hiernamaals. Lazarus in de hemel en de rijke man in de 'hel'. Maar zelfs dáár is de rijke man nog steeds niet veranderd. Nog steeds is hij gewend om opdrachten te geven: 'Laat Lazarus komen met water om mijn lippen te verkoelen'.

Deze rijke man snapt er nog steeds niets van wat het Koninkrijk der hemelen is waarover Jezus Christus spreekt in de zaligsprekingen van bijvoorbeeld Matt. 5.

Ik kan jullie dit boek van Rob Bell van harte aanbevelen, het zal je leven veranderen. Tenminste als je er voor open staat.

----- ... -----

Maar weer terug naar Genesis 9

Wat de regenboog betreft wordt in de Wikipedia encyclopedie nog een interessante uitspraak gedaan, namelijk: dat de regenboog tijdens de zondvloed pas voor het eerst verscheen omdat het bij de zondvloed pas voor **het eerst regende** waarbij ook Gen. 2:5-6 als uitgangspunt genomen wordt.

Als dat waar is, zou het dus de eerste 1.656 jaar van de mensheid niet geregend hebben. Dan zou dus al die tijd de aarde bevochtigd zijn door een damp (Gen. 2:6).

----- ... -----

Gen. 12:3 en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden...

Fil. 2:10 opdat in de Naam van Jezus zou buigen elke knie van hen die in de hemel zijn, die op de aard, en onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Rom. 11:8 Zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Ex. 9:12 Maar de HEERE verhardde het hart van de Farao, zodat hij naar hen niet luisterde, zoals de HEERE tot Mozes gesproken had.

Gen. 2:5-6 er was nog geen enkele veldstruik op de aarde en er was nog geen enkel veldgewas opgekomen, want de HEERE God had het niet laten regenen op de aarde; en er was geen mens om de aardbodem te bewerken maar een damp steeg uit de aarde op en bevochtigde heel de aardbodem

Sem, Cham en Jafeth zijn de drie zonen van Noach. Cham wordt de vader van de Kaänanieten genoemd. In hoofdstuk 4 heb ik geschreven dat de Kaänanieten ook wel vereenzelvigd wordt met 'hebzucht'. Misschien is dat ook wel de reden dat het Cham is die in de verzen hierna vader Noach dronken in de tent vind.

Cham is de jongste van de drie zonen van Noach (Gen. 9:24) wat voor mij bevestigt dat Sem, Cham en Jafeth geen drieling is. In het geslachtsregister van Sem (Gen. 11:10) wordt gezegd dat Sem 100 jaar oud was toen hij Arpaksad verwekte en dat dit twee jaar na de zondvloed was. Dat betekent dus dat Sem achtennegentig jaar was bij het begin van de zondvloed. Cham was de jongste van de drie dus moet Cham jonger zijn geweest dan achtennegentig. In Gen. 10:21 staat dat Jafeth de oudste van de drie zonen was.

Van Noach wordt alleen nog gezegd dat hij landbouwer was en een wijngaard plantte. Leuk detail is dat men dus al in de beginjaren van de mensheid wist wat alcohol was. Immers een wijngaard betekent druiven. En gistend druivensap wordt wijn. En in wijn zit alcohol.

Wat een verhaal als je dit probeert te visualiseren. Noach plantte een wijngaard. Verzorgde hem en er kwamen druiven aan de ranken. Van deze druiven maakte Noach wijn. Waar haalde Noach al die kennis vandaan? En wijn is in onze ogen een luxeproduct, niet direct nodig om te overleven.

Nadat de druiven rijp waren maakte Noach dus wijn en dronk daarvan. Hij dronk teveel. Als dit echter de eerste keer was dat hij wijn dronk, niet wetende wat wijn was, kan hem dan verweten worden wat alcohol voor een invloed op heeft op je lichaam?

Waarom hij zich dan ontkleedde en naakt in de tent ging liggen? Wie zal het zeggen. Het is bekend dat alcohol de bloedvaten doet verwijden. Misschien zocht Noach wel verkoeling omdat hij het heel erg heet had. Van alcohol krijg je het immers warm.

Of moet hier een link naar de zondeval worden gelegd dat alcohol seksuele gevoelens doet opkomen en dat Noach hier opgewonden was?

Er wordt niets gezegd waar de vrouw van Noach was op dat moment. Wel wordt verteld dat Cham de tent binnenkwam en zijn vaders naaktheid zag.

Mijn oprechte vraag is hier: 'so what?'. Hoeveel kinderen hebben hun ouders niet naakt gezien onder de douche of in bad? Willen deze verzen hier aangeven dat dit niet mag?

Gen. 9:24 Toen ontwaakte Noach uit zijn roes en kwam hij te weten wat zijn jongste zoon hem aangedaan had

Gen. 11:10 Dit zijn de afstammelingen van Sem: Sem was honderd jaar oud, toen hij Arpaksad verwekte, twee jaar na de vloed.

Gen. 10:21 Ook bij Sem zijn zonen geboren; hij is de voorvader van alle zonen van Heber, en de broer van Jafeth, de oudste.

Tenzij Noach inderdaad seksueel opgewonden was. Maar dan rijst toch de vraag waarom Cham zo zwaar wordt gestraft omdat hij de tent binnenkwam en zijn vader naakt zag.

Dat is geen normale situatie. Er moet meer aan de hand zijn geweest dan hier opgeschreven staat maar waar wij niets van weten. Feit is dat Cham binnen kwam en zijn vaders naaktheid zag. Dat hij naar buiten ging en zijn beide broers Sem en Jafeth hiervan in kennis stelde en dat dezen een deken namen en achterwaarts de tent in liepen om hun vaders naaktheid te bedekken. Ik blijf het een vreemd verhaal vinden.

Maar het eindigt hiermee nog niet. Want wie heeft Noach verteld wat er gebeurd was? Hij was te dronken om het zelf te weten. Dit vers begint namelijk met de woorden: *'toen ontwaakte Noach uit zijn roes'*. Zou Cham het zelf verteld hebben aan Noach? Of zouden Sem en Jafeth dit aan hem verteld hebben?

Feit is dat Noach boos wordt op Cham omdat deze Noach in zijn naaktheid gezien heeft. Noach wordt niet zomaar boos, nee, hij wordt zó boos dat hij Kanaän vervloekt. (Gen. 9:18). Dus niet alleen Cham wordt vervloekt maar ook zijn nageslacht de Kanaänieten

 Gen. 9:18 Cham is de vader van Kanaän

Ook dit roept weer veel vragen op. Waarom ook het nageslacht van Cham? Ligt ook hier weer een link naar de zondeval door de eerste mens (Gen. 3) en de straf die Kaïn krijgt op het vermoorden van zijn broer Abel? (Gen. 4). Want ook het nageslacht van de eerste mens werd gestraft door God Almachtig vanwege de zonden van de ouders.

----- ... -----

Sem en Jafeth (en hun nageslacht) worden hier gezegend door Noach vanwege hun optreden. Cham wordt vervloekt. Dit terwijl het Noach zélf is die de fout inging door dronken te worden, door zich te ontkleden in de tent. Dáár wordt niets over vermeld. Voor mij blijft dit vreemd verhaal.

Misschien mijmer ik nu wel veel te ver door, want zoals al eerder aangegeven: God Almachtig vindt het niet belangrijk om méér tekst en uitleg te geven. Waarschijnlijk omdat dat af zou leiden van de kern van de zaak. En die kern is dat Kanaän een dienaar zou worden van het geslacht van Sem en Jafeth. Want Jafeth zou gaan wonen in de tenten van Sem.

----- ... -----

Het hoofdstuk wordt afgesloten met de mededeling dat Noach ná de zondvloed nog 350 jaar leefde en dat hij in totaal 950 jaar oud is geworden. Over de vrouw van Noach weten we niets, ook niet hoe lang zij nog geleefd heeft.

Uit Gen. 9:19 mogen we afleiden dat Noach ná de zondvloed geen kinderen meer heeft gekregen omdat in dit laatst genoemde vers duidelijk wordt gezegd dat de hele aarde uit de drie zonen van Noach voortgekomen is. Sem, Cham en Jafeth.

-----,..-----

Al met al een opmerkelijk hoofdstuk. God Almachtig begint met Noach, Sem, Cham en Jafeth te zegenen. Dan komen de eerste geboden ná de zondvloed en het verbond dat God sluit met Noach, zijn nageslacht en met alle dieren!

En dan het verhaal van Noach en zijn dronkenschap. De zegen over Sem en Jafeth en de vervloeking over Cham.

Heer, mijn verstand is te beperkt om het allemaal te kunnen begrijpen. Ik moet geloven, aannemen wat er staat geschreven en datgene wat ik niet begrijp bij U laten.

Gen. 9:19 En de zonen van Noach, die uit de ark gingen, waren Sem, Cham en Jafeth; Cham is de vader van Kanaän. Deze drie waren de zonen van Noach; en uit hen is heel de aarde bevolkt

Hoofdstuk 10

Het nageslacht van Noach's zonen

Het Dit hoofdstuk staat bol van de namen. Nageslacht van Noach, van zijn zonen Sem, Cham en Jafeth. Het nageslacht laat zich het best zichtbaar maken door het uit te tekenen. Jafeth is de oudste van de drie vlgs. Gen. 10:21 zijn nageslacht ziet er als volgt uit:

Gen. 10:21 Ook bij Sem zijn zonen ge-boren; hij is de voorvader van alle zonen van Heber, en de broer van Jafet de oudste.

Jafeth			
	Gomer		
		Askenaz	
		Rifath	
		Togarma	
	Magog		
	Madai		
	Javan		
		Elisa	
		Tarsis	
		Kittiers	
		Dodanieten	
	Tubal		
	Mesach		
	Tiras		

Cham is de jongste van de drie vlgs. Gen. 9:24

Gen. 9:24 Toen ontwaakte Noach uit zijn roes en kwam hij te weten wat zijn jongste zoon hem aangedaan had.

Cham			
	Cusj		
		Seba	
		Havila	
		Sabta	
		Raëma	
			Sjeba
			Dedan
		Sabtecha	
		Nimrod	
		Assur	
	Mizraïm		
		De Ludieten	
		De Anamieten	
		De Lehabieten	
		De Naftuchieten	

		De Pathrusieten	
		De Kasluchieten	
			Fillistijnen
	Put		
	Kanaän		
		Sidon	
		Heth	
		De Jebusieten	
		De Amorieten	
		De Girgasieten	
		De Hevieten	
		De Arkieten	
		De Sinieten	
		De Arvadieten	
		De Zemarieten	
		De Hamathieten	

Sem				
	Elam			
	Assur			
	Arfachsad			
		Sela		
			Heber	
				Almodad
				Selef
				Hazarmavet
				Jerah
				Hadoram
				Uzal
				Dikla
				Obal
				Abimaël
				Sjeba
				Ofir
				Havila
				Jobab
	Lud			
	Aram			
		Uz		
		Hul		
		Gether		
		Mas		

Het opnemen van al deze namen geeft een inzicht in de bevolkingsopbouw in die tijd. Uit de eerste steden die genoemd worden in vers 10 blijkt dat er toen al veel mensen geleefd moeten hebben. Dit terwijl Nimrod (koning van deze steden) nog maar het 4^e geslacht is ná Noach. Immers een stad bouw je niet voor een paar mensen.

Gen. 10:10 Het begin van zijn koninkrijk bestond uit Babel, Erech, Akkad en Kalne in het land Sinear.

Als je de zonen van Cusj beziet (zeven die genoemd worden), terwijl Cusj zelf volgens deze beschrijving maar drie broers had, kun je niet anders concluderen dan dat het hier om een zeer summiere lijst van namen betreft. In 3-4 generaties kun je niet zoveel nageslacht krijgen dat je daarmee elf steden kunt bouwen (die in dit hoofdstuk genoemd worden). Want hier worden ook nog de steden Sodom, Gomorra, Adama, Zeboïm en Lasa genoemd.

Daarnaast komen er ook zonen van Sem, Cham en Jafeth in de lijst voor, waarbij geen verdere invulling van hun nageslacht wordt gegeven.

----- ... -----

Waarom deze lijst van nakomelingen van Noach zó in de Bijbel is opgenomen is mij niet bekend. Ik vind het overigens wel jammer dat het vrouwelijk geslacht hier helemaal niet voorkomt. We weten dus niets van dochters, hun namen, en wie met wie gehuwd is geweest. Vrouwen waren in die tijd schijnbaar niet erg belangrijk.

Maar ook dáár zal God Almachtig wel een reden voor gehad hebben.

In de lijst met namen en volken komen we echter wel veel herkenning tegen. Assur, Aram, de namen van volken die in het O.T. veelvuldig worden genoemd. Elam (het huidige Iran) en andere.

Dan wordt je toch stil als je al het geweld in deze tijd ziet in de wereld tussen volkeren die allemaal uit Noach voortkomen. Volken die vervloekt zijn en waar je later van leest hoe het hen vergaan is (Kanaänieten bijvoorbeeld), maar ook volken die gezegend zijn en nu anno 2015 tegenover elkaar staan..

Conclusie: Uit deze lijst van nakomelingen kun je niet zoveel informatie halen (tenminste ik niet). De geslachten zijn niet compleet. Jaren en jaartallen zijn niet bekend en noem maar op.

In Hoofdstuk 11 wordt wel nader in gegaan op het geslacht van Sem. Dit komt omdat Sem voorvader is van het geslacht van David en van daaruit verre voorvader van Jezus Christus, onze Heer en Heiland.

Leuk detail; volgens de Studie-Bijbel komt het getal 'zeven' veel voor in dit hoofdstuk.

Jafeth heeft zeven zonen en evenveel kleinzonen. Vers 7 meldt zeven zonen en kleinzonen van Cusj. Vers 13-14 noemt zeven zonen van Egypte. Het totaal aantal zonen in dit hoofdstuk genoemd bedraagt ongeveer zeventig.

En zeventig is in de Bijbel een traditioneel rond getal voor een grote groep nakomelingen.

Hoofdstuk 11

De torenbouw van Babel

Nadat in Gen. 8 beschreven wordt hoe de zondvloed eindigde en hoe de acht mensen die in de ark de zondvloed overleefd hadden (Noach, Sem, Cham, Jafeth en hun vrouwen) nu weer vaste grond onder de voeten kregen, lezen we in Gen. 9 over het (éénzijdige) verbond dat God Almachtig met Noach sloot. En waarin God beloofde om al het leven op aarde nooit meer door water uit te roeien (Gen. 8:21).

Gen. 8:21 Ik zal de aardbodem voortaan niet meer vervloeken vanwege de mens;

Gen. 10 kenmerkt zich door een opsomming te geven van het nageslacht van Noach's zonen.

En dan komt nu Gen. 11, waarin een enorme grote sprong in de tijd wordt genomen. Tenminste zo schijnt het, want het laatste wat we over de mensheid hoorde was wat in Gen. 9 werd geschreven over Noach en zijn zonen en dat zij de enig levende mensen waren op de aarde.

In Gen. 11 schijnt het nageslacht dat beschreven wordt in Gen. 10 er dus al te zijn want in Gen. 11 wordt gesproken over mensen die naar Sinear trokken om daar te gaan wonen en om zich daar een stad te bouwen (met een toren).

Er wordt niet gesproken over het bouwen van een dorp, gehucht, maar een stad. Een stad bouw je voor veel mensen. Dus er zullen dan ook wel veel mensen geweest zijn.

----- ... -----

Wat er vanaf het moment gebeurd is dat Noach met zijn zonen en vrouwen uit de ark zijn gestapt en het moment dat nu beschreven wordt is niet bekend. Zijn het ontzag dat Noach had voor God Almachtig én zijn geloof in God overgegaan op zijn nageslacht? Heeft de zondvloed de aarde daadwerkelijk gezuiverd van bedrog, geweld en ander godslasterlijk gedrag?

Het wordt niet beschreven. Ook wordt niet beschreven wanneer in de jaartelling Genesis 11 zich afspeelt. De Studie-Bijbel noemt een jaartal van de tussen de 3.500 en 2.400 v. Chr., maar dit lijkt mij sterk want de zondvloed zelf is berekend op 2.348 v. Chr. (zie hoofdstuk 5). Als de Studie-Bijbel in deze gelijk heeft dan zou de torenbouw van Babel dus nog vóór de zondvloed hebben plaatsgevonden.

Volgens de site 'answeringgenesis.org' zou de bouw van de toren van Babel begonnen zijn 106 jaar na de zondvloed, vlg. aartsbisschop James Ussher.

Ook dit lijkt mij vreemd omdat in 106 jaar niet een dermate nageslacht van Noach kan zijn opgebouwd dat zij een stad gingen bouwen en een toren.

Wanneer ik op internet de oudheid van de toren van Babel opzoek kom ik in een moeras van ((semi) wetenschappelijke) artikelen die allemaal hun eigen mening en conclusies hebben.

Dus zoals ik al vaker in *mijn mijmeringen* gezegd heb: '*God Almachtig vind het niet belangrijk om vermeld te worden*'. Let it be. Feit is in ieder geval dat er meerdere mensen waren (die allemaal één taal spraken) die een stad wilden bouwen en een toren.

----- ... -----

De reden voor de bouw van de toren was allereerst dat de mensen bang waren om uit elkaar gerukt te worden en om verspreid te worden. Dit kan natuurlijk een heel praktische reden gehad hebben. Namelijk dat de toren zichtbaar zou zijn tot in de verre omtrek.

Ik weet niet hoe het landschap er daar heeft uitgezien maar misschien was het wel een zeer bosrijke omgeving waar mensen gemakkelijk in verdwaalde. Dan zou een hele hoge toren natuurlijk een uitkomst zijn omdat je deze tot op een afstand van veel kilometers zou kunnen zien.

De tweede reden was omdat zij zichzelf een naam wilde maken (4). Vlg. De Studie-Bijbel betekent dit '*naam maken*' dat zij bekend wilden blijven na hun overlijden en als zodanig dus eigenlijk wilden voortleven. Dat zou betekenen dat de mensen zichzelf heel erg belangrijk vonden en misschien wel weer gelijk of meer wilde wezen dan God Almachtig.

Als dit de werkelijke reden zou zijn, dan is de zondvloed alweer achterhaald omdat de mensen (voortgekomen uit de 8 personen in de ark) zich alweer afgewend hebben van God Almachtig.

Naast bovengenoemde redenen van het belangrijk willen wezen en een naam tot in de toekomst willen hebben kan ik uit de verzen 1-4 ook wel herleiden dat men (weer) van God Almachtig afgeweken is. Want in Gen. 1:28 (voor de zondvloed) en in Gen. 9:1 (na de zondvloed) wordt de mens opgedragen om de aarde te vullen. Die opdracht legt men willens en wetens dus aan de kant als men op één plek wil wonen met zijn allen.

 Gen. 11:4 En zij zeiden: Kom, laten wij voor ons een stad bouwen, en een toren waarvan de top in de hemel reikt, en laten we voor ons een naam maken, anders worden wij over heel de aarde verspreid!

 Gen. 1:28 Wees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde en onderwerp haar.....

 Gen. 9:1 Toen zegende God Noach en zijn zonen en Hij zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk en vervul de aarde!

Opmerking: vijanden kunnen er niet geweest zijn want de hele mensheid op die acht personen na was om het leven gekomen. En alle mensen schenen dus op een kluitje bij elkaar te wonen.

----- ... -----

De mensen wilden dus een toren bouwen en bij elkaar blijven. Daarom daalt God Almachtig neer (vanuit de hemel, Jes. 40:22) om te zien wat de mensen aan het doen waren.

Dit doet mij denken aan Gen. 3:8 waar God Almachtig in de hof wandelde op zoek naar Adam en Eva na de zondeval.

Opmerkelijk vind ik wat hier geschreven is in vers 6b: *'nu zal niets van wat zij zich voornemen voor hen onmogelijk zijn'*.

Waarom zegt God Almachtig dit hier? En wat betekent dit? Het doet mij lijken op de woorden die satan uitsprekt tegen de eerste mens wanneer hij haar wil verleiden om van de *'boom van kennis van goed en kwaad'* te eten (Gen. 3:5), en haar voorhoudt dat zij dan als God zal zijn, goed en kwaad kennende.

Voor mij blijft het onduidelijk omdat het toch niet verboden is om torens te bouwen. De beweegreden van de mens is niet goed, dat mag ook uit het voorgaande blijken. Maar dat wanneer de torenbouw zou slagen dit een bewijs zou zijn dat de mens alles kan en niets meer onmogelijk is? Ik weet het niet, wie het weet mag het zeggen.

Misschien dat uit deze geschiedenis rond de torenbouw van Babel wel het gezegde *'eenheid maakt macht'* vandaan komt. Of het tegenovergestelde: *'verdeel en heers'*. Wanneer veel mensen samen een vuist maken om iets te bereiken lukt dit ook meestal, terwijl aan de andere kant het verdelen in splintergroepen met ieder hun eigen ideeën juist de kracht doet afnemen om iets te bereiken.

Feit is wel dat God Almachtig Zijn woorden uit o.a. Gen. 9:1 kracht bijzet door hen Zelf te verspreiden en door hen allemaal andere talen te laten spreken waardoor zij elkaar niet meer verstaan en begrijpen.

----- ... -----

☞ Jes. 40:22 Hij is het Die zetelt boven de omtrek van de aarde, waarvan de bewoners als sprinkhanen zijn. Hij is het Die de hemel uitspant als een dunne doek en uitspreidt als een tent om in te wonen.

☞ Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag

☞ Gen. 11:6 en de HEERE zei: Zie, zij vormen één volk en hebben allen één taal. Dit is het begin van wat zij gaan doen, en nu zal niets van wat zij zich voornemen te doen, voor hen onmogelijk zijn.

☞ Gen. 3:5 Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden, en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennende

☞ Gen. 9:1 Toen zegende God Noach en zijn zonen en Hij zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk en vervul de aarde!

Nu kun je natuurlijk alles vergeestelijken. Maar ik wil toch ook gewoon wijzen op wat letterlijk gebeurd is door hier de geboorte van de verschillende talen aan te koppelen. Tot op de dag van vandaag.

Men noemde die stad Babel. Dit is de tweede keer in de Bijbel dat de naam Babel genoemd wordt. Voor de eerste keer is dit in Gen. 10 : 10 waarin Nimrod genoemd wordt als koning van Babel.

 Gen. 10:10 ..... Het begin van zijn koninkrijk bestond uit Babel,

----- ... -----

Over deze Nimrod schrijft Wim Verwoerd in zijn boek *'weg uit Babylon'*, dat deze getrouwd was met ene Semiramis. Nadat Nimrod al enkele jaren overleden was werd Semiramis zwanger en baarde haar zoon Tammuz.

De overlevering gaat dat Semiramis vertelde dat zij bovennatuurlijk vanuit de hemel zwanger was geworden van Nimrod. Daarom werd Nimrod *'koning des hemels'* en ook wel *'zonnegod'* genoemd en Semiramis *'koningin des hemels'*. (zie hier al de alternatieve vergelijking met Jezus Christus)

De herkomst van het kruis zoals wij dit vaak in onze huizen en kerken hebben hangen, of om onze nek, zou afkomstig zijn van de letter T van Tammuz, en dus een afgodsbeeld. *Volgens Wim Verwoerd).

Men heeft inderdaad kunnen herleiden dat het kruis al een Babylonische oorsprong heeft. Dat het kruis een Babylonische oorsprong heeft neemt niet weg dat de Romeinen het kruis als een geliefd executiewapen zagen. Heel veel mensen zijn door kruisiging om het leven gebracht. De belangrijkste Persoon Die gekruisigd is, is Jezus Christus.

De Bijbel vertelt in het O.T. al dat Jezus gedood zou worden door Hem aan een vloekhout te hangen, een schandpaal. Maar hoe zag dit vloekhout er uit? Was het in de vorm van een kruis of was het een paal waaraan mensen gespietst werden?

Volgens Wim Verwoerd zou het kruis een directe verwijzing zijn naar Tammuz en zijn ouders.

Dat was voor mij shocking en in een eerste impuls heb ik direct het kruis dat ik om mijn nek droeg afgedaan al hoewel ik bij het dragen van het kruis nooit het kruis zelf aanbeden heb maar de aan het kruis Gehangene.

Maar als je dan de spreekbeurt van Louie Iglie hoort en ziet --- the awesome God --- en hij laat ons zien wat de Hubble telescoop heeft gefotografeerd in het zwarte gat van ons universum, dan is dit overduidelijk een kruis (staat ook op de NASA website).

En als hij spreekt over het kleinste onderdeel van het menselijk lichaam, de kleinste bouwsteen van een menselijke lichaamcel, een proteïne molecuul genaamd Laminin, dan zie je dat de schematische weergave van Laminin overduidelijk een kruis is. En niet alleen de schematische weergave van Laminin is een kruis maar in het echt heeft het ook de vorm van een kruis. (vastgelegd met een elektronenmicroscop).

Louie Iglie zegt hierover dat het Kruis alles bij elkaar houdt. Van het allergrootste wat wij mensen kennen (het zwarte gat in ons universum) tot en met de kleinste bouwsteen in ons lichaam. Dat elk membraan in onze cellen bij elkaar houdt.

Het Kruis waaraan Jezus Christus gestorven is staat symbool voor het feit dat Jezus Christus Zelf alles bij elkaar houdt.

Mijn reactie om mijn kruis, dat ik om mijn nek had hangen, direct af te doen was impulsief. Bang om mij te identificeren met het occulte, maar vergetende dat het Kruis van Jezus Christus alles bij elkaar houdt. En dat dit Kruis symbool staat voor het Evangelie van God Almachtig dat Jezus Christus, hangende aan het Kruis, betaald heeft voor mijn zonden. En dat Jezus Christus mij de vrijheid heeft teruggeven die God mij al had gegeven vóór de grondlegging van deze wereld. Halleluja.....

----- ... -----

Ik ga verder met dit hoofdstuk. In dit hoofdstuk wordt het nageslacht van Sem, de zoon van Noach verder uitgewerkt. Uit Genesis 5 weet ik dat Sem in het 1.556e jaar vanaf Adam geboren is.

Zoals ik al eerder geschreven heb blijf ik het opmerkelijk vinden dat in Gen. 5:32 staat dat Noach vijfhonderd jaar oud was toen hij Sem, Cham en Jafeth verwekte wat de indruk wekt dat het hier om een drieling gaat. (zie ook hoofdstuk 9)

Als je verder rekt vanuit dat 1.556e jaar dat Sem, Cham en Jafeth geboren werden en dat Noach toen vijfhonderd jaar oud was; dat de zondvloed volgens Gen. 7:6 in het 600^e levensjaar van Noach was, dus in het 1.656e jaar, dan moeten Sem, Cham en Jafeth dus bij het begin van de zondvloed honderd jaar geweest zijn.

Gen. 5:32 Toen Noach vijfhonderd jaar oud was, verwekte Noach Sem, Cham en Jafeth.

Gen. 7:6 Noach was zeshonderd jaar oud toen de watervloed over de aarde kwam.

Maar hier in vers 10 lees ik dat Sem honderd jaar oud was toen hij Arfachsad verwekte 2 jaar na de vloed. Een verschil van twee jaar dus!

Gen. 11:10 Gen. 11:10 Dit zijn de afstammelingen van Sem: Sem was honderd jaar oud, toen hij Arfachsad verwekte, twee jaar na de vloed.

----- ... -----

Als ik het geslachtsregister van Genesis 5 neem, kan ik dit nu dus verder aanvullen met de informatie die gegeven wordt hier in Genesis 11 (en volgende hoofdstukken, want mensen als Abraham, Izaäk en Jakob, worden pas in latere hoofdstukken van het Bijbelboek Genesis beschreven met hun levensjaren. Deze heb ik voor de volledigheid hier wel in meegenomen)

Op de volgende pagina heb ik de gegevens in een tabel gezet.

jaar vanaf begin jaartelling	Naam Geboorte	Naam Overlijden	Jaartelling vanaf Christus
0	Adam		4004 BC
130	Seth		3874
235	Enos		3769
325	Kenan		3679
395	Mahalaleël		3609
460	Jered		3544
622	Henoch		3382
687	Methusalach		3317
874	Lamech		3130
930		Adam	3074
987		Henoch	3017
1042		Seth	2962
1056	Noach		2948
1140		Enos	2865
1235		Kenan	2770
1280		Mahalaleël	2725
1422		Jered	2583
1556	Sem, Cham en Jafeth		2449
1651		Lamech	2354
1656		Methusalach	2349
1656	ZONDVLOED		2349 BC
1658	Arfachsad	Noach	2347
1958	Sara (Gen. 17:17)		2046
1693	Selah		2311
1723	Heber		2281
1757	Peleg		2247
1787	Rehu		2217
1819	Serug		2185
1849	Nahor		2155
1878	Terah		2126
1948	Abram, Nahor en Haran		2056
1996		Peleg	2008
1997		Nahor	2009
2006		Noach	2098
2023			2081

2026		Rehu	1978
2034	Ismaël (Gen. 16:16)		1970
2048	Izaäk (Gen. 21:5)		1956
2049		Nahor	1955
2083		Terah	1921
2085		Sara (Gen. 23:1)	1919
2096		Arfachsad	1908
2126		Selha	1878
2158		Sem	1846
2108	Jakob en Ezau (Gen. 25:26)		1896
2123		Abraham (Gen. 25:7)	1881
2171		Ismael (Gen. 25:17)	1833
2187		Heber	1817
2228		Izaäk (Gen. 35:28)	1776
2255		Jakob (Gen. 47:9)	1849

Volgens de Studie-Bijbel geven verschillende bronnen, grondtalen, oerteksten of hoe zij ook mogen heten (ook) andere jaartallen.

Zo bevestigt de **Masoretische tekst** de tabel zoals op de vorige pagina weergegeven. In ieder geval wat het jaartal van de zondvloed en het geboortejaar van Abram betreft. Dat houdt in dat er dus 292 jaar zou zitten tussen de zondvloed en de geboorte van Abram.

De **Samaritaanse Pentateuch** echter zegt dat er 942 jaar tussen de zondvloed en de geboorte van Abram zit en volgens de **Pentateuch LXX** zit er zelfs 1.072 jaar tussen.

Als ik de Masoretische tekst aanhoudt dan zou Abram in het 1.948e jaar vanaf de eerste mens geboren zijn. Maar wanneer de levensjaren van de eerste mens zijn begonnen weet ik niet. Is dit werkelijk van zijn schepping of is dit vanaf de zondeval omdat toen pas het fenomeen 'tijd' zijn intrede deed.

Inlegkundig zou het bovenstaande mooi passen bij het feit dat in 1948 de staat Israël opgericht is !!!! De aartsvader van de Israëlieten is toch Abram.

-----...-----

De Samaritaanse Pentateuch zegt dat Abram in het 2.249e jaar geboren is. De Pentateuch LXX zegt dat Abram in het 3.314e jaar geboren is.

Hierbij moet wel aangemerkt worden dat de Bijbeluitleggers het er eigenlijk wel over eens zijn dat de Masoretische tekst eigenlijk niet compleet kan zijn omdat de genoemde 292 jaar tussen zondvloed en geboorte van Abram gewoonweg te kort is om allerlei volken en culturen uit te kunnen laten voortkomen.

Maar bij God Almachtig is niets onmogelijk.

De Bijbel slaat wel vaker grotere perioden over. Neem bijvoorbeeld de tijd tussen de zondvloed en de bouw van de toren van Babel.

Persoonlijk vind ik dat de 593 jaar uit de Samaritaanse Pentateuch ook nog vrij krap is zodat de 1.658 jaar uit de LXX Pentateuch misschien wel als het meest geloofwaardig overkomt.

Misschien ook wel omdat het aantal bestaansjaren van de eerste mens tot de zondvloed 1.656 jaar is. Dan ligt de 1.658 jaar van de zondvloed naar Abram inlegkundig wel mooi bij elkaar!

En, volgens de LXX Pentateuch zouden er dan tien generaties zijn beschreven van de eerste mens tot de zondvloed en ook tien generaties van de zondvloed tot aan Abram. Nogmaals: inlegkundig is dat toch prachtig?

De Studie-Bijbel heeft het bovenstaande prachtig mooi in een tabel gepresenteerd (blz. 123 van het Bijbelboek Genesis-Exodus). Je ziet dan meteen de grote verschillen tussen de diverse bronnen.

----- ... -----

Noach heeft de opa van Abram nog persoonlijk gekend terwijl de zoon van Noach (Sem) Abram persoonlijk heeft gekend. Al deze mensen hebben de eerste mens Adam zelf kunnen vragen wat er gebeurd was in en rondom de zondeval. Hoe zij de hof van Eden hebben moeten verlaten. En hoe het is gekomen dat de mensheid zo slecht is geworden. Zij hebben die verhalen dus uit de eerste hand.

Dat zijn dus geen overleveringen, legendes, mythes of hoe je het ook noemen wilt. Het komt uit de eerste hand of maximaal uit de tweede hand.

De eerste mens Adam heeft het verhaal van de schepping, de zondeval en alles wat hij en Eva hebben meegemaakt persoonlijk kunnen vertellen aan Lamech (de vader van Noach). En Lamech heeft de historie persoonlijk door kunnen vertellen aan Sem, Cham en Jafeth, terwijl Sem de historie persoonlijk heeft door kunnen vertellen aan Abram. Dan praat je dus over Adam, Lamech en Sem voordat het verhaal bij Abram terecht kwam.

Men zegt wel eens dat de historische verhalen zomaar doorverteld zijn over veel generaties heen. En dat elke keer dat het verhaal doorverteld werd er zaken aan toegevoegd zouden zijn of niet verteld zouden zijn, maar uit de feiten blijkt dat dit niet waar is.

Adam, Lamech en Sem zijn diegenen geweest die de historie tot maximaal uit de tweede hand hebben gekregen. Is dit niet Gods enorme grootheid, door dit op deze wijze zo in elkaar te vlechten?

----- ... -----

Het nageslacht van Sem is dus in Ur der Chaldeeën uitgekomen (vers 28), en er was dus kruisbestuiving. Want Nahor (de broer van Abram) nam zich Milka tot vrouw. En deze was zijn volle nicht, de dochter van zijn broer Haran.

Van Saraï wordt op dit moment nog niet verteld waar zij vandaan komt maar uit Gen. 12:18-19 weet ik dat Saraï niet alleen Abram's vrouw was maar ook zijn zus (Gen. 12:19 en Gen. 20:12).

Omdat Abram in Gen. 20:12 zegt dat Saraï de dochter van zijn vader is maar niets zegt over zijn moeder gaan de Bijbeluitleggers ervan uit dat Saraï Abram's stiefzuster was. Dus van een andere moeder.

Wie zal het zeggen? De Bijbel geeft hier in ieder geval niet meer informatie over.

Lot is dus een broer van Milka, de vrouw van Nahor. Want zijn vader was Haran. Abram was dus zijn oom.

En met deze mensen gaat de geschiedenis verder, met vijf mensen dus. Terah met zijn zoon en dochter Abram en Saraï. En kleinzoon en kleindochter van Terah, Lot en Milka.

📖 Gen. 12:18-19 Toen riep de Faraö Abram en zei: Wat hebt u mij aangedaan? Waarom hebt u mij niet verteld dat zij uw vrouw is? Waarom hebt u gezegd: Zij is mijn zuster, zodat ik haar tot vrouw genomen heb? Nu, hier is uw vrouw; neem haar mee en ga!

📖 Gen. 20:12 Zij is ook echt mijn zuster. Zij is de dochter van mijn vader, maar niet de dochter van mijn moeder, en zij is mij tot vrouw geworden

Hoofdstuk 12

De roeping van Abram

In de hoofdstukken 1 tot en met 11 wordt de schepping van hemel en aarde en het begin van de mensheid beschreven. Deze elf hoofdstukken bevatten 1.948 jaar wereldgeschiedenis, geteld vanaf de jaartelling. Wanneer die jaartelling echter begonnen is weet niemand.

Want is deze jaartelling begonnen bij de eerste scheppingsdag of is de jaartelling begonnen bij de schepping van zon, maan en sterren op de 4^e scheppingsdag? Er staat immers beschreven in Gen. 1:14 dat zon, maan en sterren ook gemaakt zijn tot een aanduiding van vaste tijden. En van dagen en jaren. Of begint de jaartelling op het moment dat de eerste mens uit het paradijs wordt verdreven omdat er vóór dat moment geen tijd was.

Uit *mijn mijmeringen* mag je opmaken dat ik de laatste lijn toch wel aanhoudt. De reden hiervoor is dat deze lijn volgens mij recht doet aan het paradijs met al zijn pracht, gezondheid, eeuwig leven én tijdloosheid. Dat aan de ene kant. Maar er is nog een kant. Deze lijn doet ook recht aan geologische en archeologische opgravingen die men gedaan heeft. En waaruit blijkt dat de aarde ouder is dan de ongeveer 6.000 jaar, wanneer men zegt dat de jaartelling bij de eerste scheppingsdag is begonnen.

God Almachtig vindt het niet belangrijk om meer gedetailleerde informatie over het bovenstaande te geven omdat het afleidt van de heilsgeschiedenis.

----- ... -----

Wat is die heilsgeschiedenis dan?

Dat heb ik al eerder in deze mijmeringen opgeschreven ^(Pag. 64), maar ik doe het graag nog een keer. Want het is dé kern van het Evangelie van Jezus Christus.

De heilsgeschiedenis is wat het woord letterlijk betekent. Het Hebreeuwse woord voor 'heil' is Yeshua. Nieuw Testamentisch is dit Jezus Christus. Dus de heilsgeschiedenis is de weg naar Jezus Christus toe. En het hele O.T. beschrijft uitgebreid die weg.

☞ Gen. 1:14 En God zei: laten er lichten zijn aan het hemelgewelf om scheiding te maken tussen dag en nacht; en laten zij tot een aanduiding zijn van vaste tijden en van dagen en jaren

In het kort komt het erop neer dat er een onoverkomelijke kloof ontstaan is tussen God Almachtig en de mensen door de zondeval (zie hoofdstuk 3). Omdat de mens gezondigd heeft en God op geen enkele wijze vereenzelvigd kan worden met ook maar de kleinste vorm van zonde is die breuk ontstaan. Want God heeft net zoveel met zonde van doen als licht met duisternis, als leven met dood. Je kunt niet tegelijk levend en tegelijk dood zijn.

Zo kan God Almachtig dus ook niet in één adem genoemd worden met zonde.

Nu zegt de Bijbel dat het loon op de zonde de dood is (Rom. 6:23, Jac. 1:14-15). En omdat de Bijbel ook zegt dat er niemand is die goed doet (Ps. 14:3, Ps. 53:1,) betekent dit dat de hele mensheid ten dode is opgeschreven. Wat je ook gedaan hebt, of je nu een pepermuntje gestolen hebt of je buurman de hersens in elkaar geslagen hebt, zonde is zonde, en daar staat maar één straf op en dat is de dood.

Dat zou betekenen dat de schepping kapot is. Dat het mooiste wat God Almachtig gemaakt heeft voor eeuwig kapot is. En dat ons leven hier op aarde totaal zinloos is. Immers, wat we ook doen, hoe goed we het ook doen, er is geen redden aan.

Alleen al door de zonde van de eerste mens, maar zeker ook door al onze eigen zonden heeft satan het recht verworven over de mensen te heersen. Hij is nu eigenaar geworden van de mensen; net zo lang tot er 'betaald' is aan hem. (I Kor. 6:20, I Kor. 7:23)

En laat God Almachtig in Zijn grootheid **DÁT** nu gedaan hebben. God Almachtig is ZELF naar deze wereld gekomen in Jezus Christus (Joh. 12:46, Joh. 16:28, I Tim. 1:15), en heeft door HEM te laten lijden en sterven aan het Kruis van Golgotha satan betaald voor de mensen. Dat kon Jezus Christus omdat Hij zonder zonden was.

Of zoals Kol. 2:13-14 het zegt: Jezus heeft de lijst met aanklachten en zonden die tégen mij en jou pleiten aan het Kruis van Golgotha vernietigd. Deze lijst is er niet meer, er is geen aanklacht meer. God ziet jou en mij door Jezus Christus heen. En Hij ziet dan Iemand Die zonder zonden is. (Zie ook mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 20-23).

☞ Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood....

☞ Jac. 1:14-15 Maar ieder mens wordt verzocht als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlokt. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart zij zonde, en wanneer de zonde volgroeit is, baart ze de dood

☞ Ps. 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zij zij verdorven; er is niemand die goed doet, zelfs niet één.

☞ Ps. 53:1..... er is niemand die goed doet

☞ I Kor. 6:20 U bent immers duur gekocht

☞ I Kor. 7:23 U bent duur gekocht....

☞ Joh. 12:46 Ik ben een Licht, in de wereld gekomen, opdat ieder die in Mij gelooft, niet in de duisternis blijft

☞ Joh. 16:28 Ik ben van de Vader uitgegaan en ben in de wereld gekomen.....

☞ I Tim. 1:15 Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard dat Christus Jezus in de wereld is gekomen om zondaars zalig te maken.....

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen dat tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Zoals ik hiervoor al zei is het heil tot de mensen gekomen in Jezus Christus. De heilsgeschiedenis. En die heilsgeschiedenis gaat dus de vragen beantwoorden wie Jezus Christus is, waar Hij vandaan kwam en wat Hij precies gedaan heeft.

Zo komt Jezus Christus uit het nageslacht van koning David (Luk. 2:4), uit de stam van Juda (zie geslachtsregister Matt. 1, en Hebr. 7:14).

Juda was één van de twaalf zonen van Jakob, die gezamenlijk het volk Israël vormen. Jakob was de zoon van Izaäk en Rebekka, en Izaäk was de zoon van Abram en Saraï.

De geschiedenis van Abram en Saraï kun je lezen vanaf dit punt in Genesis hoofdstuk 12.

----- ... -----

En met deze laatste twee personen (Abram en Saraï) ben ik aangekomen bij dit hoofdstuk. Want vader Terah gaat weg uit Ur der Chaldeeën met zijn zoon Abram en halfdochter Saraï, met zijn neef Lot en nicht Milka.

God Almachtig maakt aan het begin van dit hoofdstuk al meteen duidelijk wat Hij van plan is. God wil een volk maken dat groot is en dat Hij wil zegenen. En dat Abram als grondlegger van dit volk als aartsvader groot gemaakt zal worden en gezegend zal worden. Overigens zegt God Zelf ook dat Hij in het begin al duidelijk aangeeft wat voor doel Hij heeft (Jes. 46:9-10).

Wat een boodschap zal dit voor Abram geweest zijn. Het was immers zijn vader Terah die hem en de anderen meenam vanuit Ur der Chaldeeën. Wanneer Genesis 12 echt achter Genesis 11 komt is de boodschap van God aan Abram om *'uit uw land'* te gaan dus eigenlijk het weggaan uit Haran is (Gen. 11:31).

De woorden die God Almachtig hier gebruikt over *'het uit uw familiekring gaan'*, *'uit het huis van uw vader gaan'*, worden hier toegekend aan Abram terwijl Genesis 11 toch zegt dat Terah het huis van zijn vader en zijn familiekring verlaten heeft.

Aan de andere kant is het Abram die zijn vader Terah achterliet in Haran en op Gods woord zijn familie achterliet en naar Kanaän op weg ging.

----- ... -----

☞ Lukas 2:4 Ook Jozef ging op weg, van Galilea uit de stad Nazareth naar Judea, naar de stad van David, die Bethlehem heet, omdat hij uit het huis en geslacht van David was

☞ Hebr. 7:14 Het is immers overduidelijk dat onze Heere van Juda afstamt, over welke stam Mozes niets gezegd heeft in verband met het priesterschap.

☞ Jes. 46:9-10 Ik ben God, en er is er geen als Ik, Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn,

☞ Gen. 11:31 En Terah nam Abram, zijn zoon, en Lot, zijn kleinzoon, de zoon van Haran, en Saraï, zijn schoondochter, de vrouw van zijn zoon Abram, en zij trokken met hen uit Ur van de Chaldeeën om naar het land Kanaän te gaan; en zij kwamen tot Haran en bleven daar wonen.

Abram krijgt de enorme belofte dat hij gezegend wordt.

Daarbovenuit gaat echter de belofte dat **in** Abram **ALLE** geslachten (vers 3) van de aardbodem gezegend zullen worden.

Is dit niet waar o.a. Rob Bell aan refereert in zijn boek '*de liefde overwint*'? (en ik ben het daar helemaal mee eens). Dat er eens een tijd zal komen dat **alle** knie voor Jezus Christus zal buigen en dat eens **alle** tong over Jezus Christus zal belijden dat Hij Heer is? (Fil. 2:10-11). Let op: in dit vers wordt gesproken over hen die in de hemel zijn, hen die op aarde zijn en hen die onder de aarde zijn!

Dat er in een mensenleven eerst nog een '*helse periode*' kan aanbreken omdat deze mens weigert Jezus Christus aan te nemen is evident. En dat deze periode over de dood heen kan gaan ook. (neem de geschiedenis van de arme Lazarus en de rijke man uit Lukas 16). Dus hoe lang die '*helse periode*' duurt is afhankelijk van die mens zelf. Net zolang tot die mens het bovenstaande gaat belijden.

Overigens is dát het goede nieuws, dat **iedereen** eens tot die belijdenis gaat komen. Dan wordt er recht gedaan aan de belofte die God Almachtig hier al aan Abram geeft dat **alle** geslachten van de aardbodem gezegend zullen worden. Want in deze tekst wordt gesproken over **alle** geslachten van de aardbodem. Dus ook andere geslachten en volken dan het volk Israël waar dit hoofdstuk de grondlegging van is.

----- ... -----

Hoe God Almachtig hier tot Abram spreekt wordt niet beschreven. In een droom of een visioen?

Hoe Abram hier mee omgaat wordt ook niet beschreven. Of hij verbaast was of niet en of hij Saraï daarin betreft. Niets daarvan. Al die emoties leiden af van de kern van het verhaal. God Almachtig gaat Zich een volk maken en Abram is daarvoor het gebruiksvoorwerp. De eer moet niet gaan naar het gebruiksvoorwerp. De eer moet gaan naar de Bedenker en Maker van dit heilsplan. Halleluja. We lezen alleen dat Abram gehoorzaamde.

Abram komt met de zijnen in Kanaän. Vanuit vers 4 lees ik dat Abram 75 jaar oud was toen hij vertrok uit Haran. Hoe lang de reis geduurd heeft naar Kanaän wordt niet genoemd. Maar een rekensommetje leert wel dat Abram 60 jaar oud was voordat zijn vader Terah overleed in Haran en Abraham dus wegging.

Gen. 12:3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

Fil. 2:10-11 opdat in de naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Wel wordt beschreven dat in de tijd dat Abram en de zijnen in Haran gewoond hebben zij goed geboerd hebben. Want vers 5 spreekt over bezittingen die ze verworven hadden en de mensen die ze in Haran verkregen hadden. Of het hier gaat om nageslacht of om slaven (wij zouden zeggen personeel) wordt niet vermeld.

----- ... -----

Abram komt aan bij de plaats Sichem. Een *heilige* plaats.

Een *heilige* plaats? Voor wie dan? Waren daar mensen die God Almachtig aanbaden? Of wordt met deze heilige plaats (en de eik van More) een plaats van aanbidding van de '*heidenen*' bedoeld?

Dat ik het woord '*heidenen*' tussen quotes heb gezet en schuinsgedrukt, heeft alles te maken hoe ik de '*heidenen*' zie in het kader van het twee- en tien-stammenrijk van het volk Israël, dat ik ook beschreven heb onder het thema '*Eerstelingen en de Ambassadeurs*' (pag. 69-75). In *mijn mijmeringen* bij de brieven van Paulus deel-I, het Bijbelboek Romeinen ga ik hier diep op in.

-----...-----

In Sichem woonden in die tijd de Kaänanieten.

De Studie-Bijbel geeft als uitleg dat die eik van More (ook vaak / '*terebint*' genoemd) hoogstwaarschijnlijk een plaats is waar goddelijke orakels verkregen kunnen worden.

De Dikke van Dale zegt over het woord 'orakel' het volgende:

1. Uitspraak door een godheid, door priesters verkondigd;
2. Plaats waar de orakelen werden gegeven: het orakel van Delphi;
3. Iemand aan wiens uitspraken veel waarde wordt gehecht.

Het is wel opmerkelijk dat hier gesproken wordt over de *heilige* plaats Sichem. Ik neem aan dat dit dezelfde plaats is waar Dina de dochter van Jakob (Gen. 34) verkracht wordt en waar Simeon en Levi met hun broers als straf alle mannen doden.

Het is echter wel de plaats waar God Almachtig voor de tweede keer tot Abram spreekt en aan geeft dat dit het land zal zijn waar God Abram's nageslacht wil laten wonen, Zijn volk Israël dus.

Dit moet Abram toch wel bevreemd hebben want het land behoorde nu toe aan de Kaänanieten.

📖 Gen. 12:5 Abram nu nam Saraï, zijn vrouw, en Lot, de zoon van zijn broer, en al hun bezittingen die ze verworven hadden, en de mensen die zij in Haran verkregen hadden; en zij gingen weg om naar het land Kanaän te gaan; en zij kwamen in het land Kanaän.

Ook en juist voor deze tijd is dit interessant omdat Gods beloften nog steeds gelden, tot aan de dag van vandaag toe. Dus ook als ik kijk naar het huidige Israël en het grondgebied dat Israël nu in bezit heeft, en waar God Almachtig Zijn volk wil vestigen. Hier wordt een eerste aankondiging gedaan. Het land van de Kaananieten bij Sichem zal tot woonplaats van Israël wezen. (Zie ook het Bijbelboek Jozua, Joz. 1:4

----- ... -----

En al weer wordt er niets geschreven hoe Abram hier op reageerde. Tenminste wat emoties en vragen betreft. Economische gebondenheid? Vriendenrelaties? Alles liet Abram los omdat het woord van Zijn Heer veel meer inhield dan al zijn omstandigheden, emoties en relaties. Zo kan Abram in hetzelfde rijtje worden geplaatst als Noach in Gen. 6.

En hoe zit dat met mij? Kan ik de Heer ook groter achten en gehoorzamen boven al mijn eigen dingen? Kan ik ook de spullen pakken en weggaan, de Heilige Geest achterna? Gal. 5:25. Er valt nog heel wat te leren voor mij, door bijvoorbeeld te kijken naar Abram als voorganger van Jezus Christus.

----- ... -----

Er wordt ook weer niets beschreven hoe deze woorden van God Almachtig tot Abram kwamen terwijl er wél wordt gezegd dat de Heere aan hem verscheen. Abram moet de Heer dus werkelijk gezien hebben. Er staat alleen dat hij gehoorzaamde en de Heer een altaar bouwde.

Maar ook in Sichem is Abram niet lang gebleven want hij vertrok naar een plaats ten oosten van Bethel. Hier lees ik voor het eerst dat Abram de Heer aanroept.

Waarom en hoe wordt niet beschreven. Waren er moeilijkheden? Had Abram al gezien dat er een hongersnood aankwam? Werden de economische omstandigheden hem te zwaar? Sloop de twijfel langzamerhand binnen?

De reden waarom Abram hier de Heer aanroept wordt niet vermeld maar kan ook aanbidding naar Hem zijn. Want tot hier had God Almachtig Abram gezegend zoals Hij ook beloofd had in vers 3.

Die hongersnood komt er inderdaad en Abram besluit om het land te verlaten, om naar Egypte te gaan.

Joz. 1:4 Van de woestijn en deze Libanon af tot aan de grote rivier, de rivier de Eufraat, heel het land van de Hethieten, en tot de Grote Zee, waar de zon ondergaat, zal uw gebied zijn.

Gal. 5:25 Als wij door de Geest leven, laten wij dan ook door de Geest wandelen

Gen. 12:3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

Wat komt dit toch overeen met de geschiedenis van Jakob (Gen. 46) die uiteindelijk ook vanuit Kanaän naar Egypte vertrekt. Ook omdat er hongersnood was in het land en de omliggende landen.

Weggaan uit het land dat God Almachtig Abram en zijn nageslacht beloofd had. Wat Abram betreft kun je achteraf zeggen (Gen. 13:1) dat het weggaan niet Gods wil is geweest. Tenminste: het heeft hem geen lol gebracht. Want Abram moet vrezen voor zijn mooie vrouw, zijn geliefde, dat deze van hem afgenomen wordt als hij in Egypte aankomt.

Het vreemde is dat Abram schijnbaar weet wat er gaat gebeuren. Misschien wel uit de verhalen van handelsreizigers. Dus gaat Abram in gesprek met zijn vrouw Saraï en zegt haar dat zij niet mag zeggen dat zij zijn vrouw is, maar dat zij zijn zuster is. Omdat dit hem en de zijnen in leven zal laten.

Dit is geen leugen want uit Gen. 20:12 blijkt dat Saraï de dochter van zijn vader is. Zij is dus een (half) zuster van Abram.

----- ... -----

Een vreemde geschiedenis. Waar is het geloof van Abram? Waarom vertrekt hij uit het land dat God Almachtig hem en zijn nageslacht beloofd heeft? Neemt Abram, gedreven door zorgen, ---- over zijn bezit, zijn mooie vrouw ---- hier toch het heft in eigen handen? Waarom heeft Abram zo'n angst dat hij het leven laat in Egypte om zijn mooie vrouw?

Wat ik wel lees, is dat wat je uitspreekt ook zal gebeuren, wat je zaait zul je oogsten. Immers in de verzen 11-13 neemt Abram Saraï in vertrouwen en waarschuwt hij haar dat zijn leven in gevaar is wanneer zij als echtpaar naar Egypte gaan. En in Egypte aangekomen gebeurt dus dan ook datgene waar Abram bang voor was.

Waar is God Almachtig op dit moment in het leven van Abram?

Sommigen zullen misschien zeggen dat het wél God Almachtig is geweest die Abram naar Egypte deed vluchten. Want hierdoor werd Abram zeer rijk. Hij werd overladen met kleinvee, runderen, ezels, slaven en slavinnen en kamelen (vers 16 en Gen. 13:2).

Ik durf het bovenstaande te betwijfelen. Dat God Almachtig hier een goed einde aan maakt wil niet zeggen dat dit allemaal ook Gods bedoeling is geweest.

Gen. 13:1 Zo trok Abram weg uit Egypte naar het Zuiderland, hij en zijn vrouw, en alles wat hij had, en Lot met hem.

Gen. 20:12 Zij is ook echt mijn zuster. Zij is de dochter van mijn vader, maar niet de dochter van mijn moeder, en zij is mij tot vrouw geworden

Gen 13:2 En Abram was zeer rijk, aan vee, aan zilver en aan goud.

Ik denk dat mij hier een kijkje wordt gegund in de psyche van Abram. Dat hij ook mens is en de kosten berekent. Dat hij inziet dat de hongersnood hem wel eens heel veel geld kan gaan kosten doordat zijn vee het misschien niet overleeft. Dat Abram daar zelfs zijn huwelijksrelatie met Saraï voor op het spel zet gaat wel erg ver. Maar zoals gezegd: Abram is ook een mens.

Het is zo gemakkelijk om achteraf te zeggen wat er goed en fout aan een geschiedenis is. Maar als je er voor staat is het toch wat anders. Ook al heeft God Almachtig beloofd dat het eindpunt een gezegend eindpunt zal zijn met een groot nageslacht. (bekend gezegde is: *'God heeft ons geen goede reis beloofd, maar wel een behouden aankomst'*).

Deze geschiedenis lijkt ook wel erg op de geschiedenis uit Gen. 20 waar Abram en Saraï precies dezelfde gebeurtenissen nog een keertje meemaken. Maar dan met koning Abimelech. Wat zou de reden hiervoor zijn?

Deze geschiedenissen lijken ook erg op de geschiedenis van het volk Israël. Dat als de zonen van Jakob, door de hongersnood gedreven, naar Egypte gaan ---- ook weer ondanks Gods beloften - ---- daar succesvol worden en zegenrijk. Maar dat zij uiteindelijk zwaar onderdrukt werden onder het regiem van de Farao's..

God Almachtig houdt woord. Hij bevrijdt Zijn volk Israël onder uitgeleide van heel veel juwelen, goederen, bezittingen die zij meekrijgen van het Egyptische volk. Zo ook Abram. Hij vertrekt uiteindelijk ook weer uit Egypte met heel veel geld, juwelen, dieren en slaven.

Conclusie: Ten eerste dat de zegeningen in Abram op **alle** geslachten en volken zullen komen. Ongelooflijk wat een belofte is dit. Ten tweede hoe moeilijk het is om in **alle** omstandigheden op God Almachtig te blijven vertrouwen, soms tegen de omstandigheden in.

Maar dank U Heer dat waar wij het niet kunnen en het laten afweten U het heft weer snel in handen neemt en ons daar brengt waar U wilt dat wij zijn zullen.

📖 Filippenzen 4:19-20 :

Maar mijn God zal u, overeenkomstig Zijn rijkdom,
voorzien van alles wat u nodig hebt, in heerlijkheid,
door Christus Jezus.

Onze God en Vader nu zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid.
Amen.

Hoofdstuk 13

Abram en Lot scheiden van elkaar

Al hoewel we nog maar in het 13e hoofdstuk van de Bijbel zijn aanbeland, zijn we in de tijd al 2.187 jaar in de geschiedenis. (1.817 voor Christus). Volgens *mijn mijmeringen* bij Genesis 11 nog maar 531 jaar na de zondvloed, waarbij de opmerkingen over de verschillende bronteksten wel meegenomen moeten worden.

Want als je de jaren die genoemd worden in Genesis 1 t/m 11 nauwkeurig op papier zet zou Abram geboren zijn 292 jaar na de zondvloed. Die tijd is wel erg kort om zoveel nageslacht te verwekken uit Sem, Cham en Jafeth.

Als je die 292 jaar neemt in vergelijking met Genesis 12 waar het land Egypte er dus al is met zijn vorsten van Farao, dan kun je *mijn mijmeringen* misschien wel begrijpen als ik bij die 292 jaar wel mijn vraagtekens zet.

Maar zoals ik al vaker gezegd heb: God Almachtig vindt het niet belangrijk om hier nauwgezet bij stil te staan omdat het afleid van de kern van het verhaal. En die kern is in dit geval het ontstaan van het volk Israël.

----- ... -----

De geschiedenis gaat verder en vertelt dat Abram en alles wat bij hem was, inclusief zijn neef Lot, weer uit Egypte vertrekken. Of de hongersnood voorbij is wordt niet vermeld. Daarbij komt dat ze eigenlijk niet vrijwillig uit Egypte vertrekken maar dat ze het land worden er uitgezet.

In de tijd dat Abram en Lot in Egypte waren hebben ze heel veel bezit gekregen. In Gen. 12:16 lees je dat Abram heel veel kleinvee, runderen, ezels, slaven en slavinnen, ezalinnen en kamelen kreeg voor Saraï die aan de hofharem van de Farao was toegevoegd.

📖 Gen. 12:16 Omwille van haar deed hij goed aan Abram, zodat hij kleinvee, runderen, ezels, slaven en slavinnen, ezalinnen en kamelen kreeg

Kortom: Abram was een rijk man aan vee, zilver en goud. En Lot profiteerde daar zeker van mee. Opmerkelijk detail: hier wordt voor het eerst goud en zilver als waardevol metaal wordt genoemd.

Hoe komt Abram aan die kennis dat goud en zilver waardevol zijn? Hoe komt men überhaupt aan de kennis om goud en zilver te delven? Waren goud en zilver al betalingsmiddelen? Waar komen dat goud en zilver vandaan? Volgens mij staan Israël en de omliggende landen nu niet direct bekend om hun gouddelving.

Elke keer komen die vragen weer aan de orde hoe de populatie aan mensen toch opgebouwd is, uitgaande van het feit dat er nog geen 292 jaar daarvoor een zondvloed was, waar in de gehele wereld maar 8 personen als overlevende waren.

----- ... -----

Abram en zijn gevolg gingen weer terug naar het land Kanaän, naar het Zuiderland, en zij volgden schijnbaar dezelfde weg als ze heen ook gegaan zijn. Want ze komen weer tussen Bethel en Ai waar Abram in Gen. 12:8 een altaar had gebouwd. En waar hij op de heenweg de Naam van de Here aangeroepen had. En dit laatste doet hij nu weer.

📖 Gen. 12:8 Toen bouwde hij daar een altaar voor de HEERE, Die hem verschenen was.

In heel de Bijbel lees je (veel) over mensen die de Naam van de Here aanroepen. Maar bij al die verhalen lees je bijna altijd dat er ook een reden voor was om de Naam van de Here aan te roepen. Onderdrukking, hongersnood, gevaar, of wat dan ook.

Hier in Gen. 13:4 wordt de Naam van de Heer door Abram aangeroepen zonder dat er iets gezegd wordt over de reden waarom. Is het in Gen. 12 vanwege de hongersnood? Is het in Gen. 13 vanwege de onduidelijkheid waar heen te gaan? Het wordt niet beschreven.

📖 Gen. 13:4 naar de plaats van het altaar dat hij daar vroeger gemaakt had; en Abram riep daar de Naam van de HEERE aan.

----- ... -----

Abram had veel vee en we lezen dat Lot ook veel vee had. Zoveel zelfs dat het land niet voldoende te eten en te drinken kon geven aan al die kudden. Dat nemen we tenminste aan. Letterlijk staat er dat het land het niet toestond dat Abram en zijn gevolg en Lot en zijn gevolg bij elkaar woonden.

Abram en Lot waren niet de enige inwoners van dat land. In vers 7 staat dat de Kanaänieten en de Ferizieten daar ook nog woonden. Maar toch ontstaat bij mij de vraag of het werkelijk zo is dat het land niet genoeg voeding kon opbrengen voor beide families met hun kudden. Stel dat al die kudden eigendom waren van Abram, had hij zijn eigen bezit dan ook gesplitst?

📖 Gen. 13:7 Er ontstond dan ook onenigheid tussen de herders van het vee van Abram en de herders van het vee van Lot. Bovendien woonden in die tijd de Kanaänieten en de Ferezieten in dat land.

Toch is de situatie daar dat er onenigheid tussen de herders van Abram en de herders van Lot ontstaat. En dat die onenigheid schijnbaar zo hoog oploopt dat het zelfs bij Abram en Lot terecht komt. En dat zij dus ook tegenover elkaar komen te staan.

Maar in plaats dat er strijd komt over wie waar zijn kudden mag laten grazen kiest Abram er voor om de keuze aan Lot over te laten.

'Kijk om je heen en kies waar jij heen wilt gaan, dan ga ik de andere kant op' zegt Abram tegen Lot. Lot mag kiezen, en Lot kiest voor wat hij met zijn ogen ziet (vers 10) en gaat voor het beste.

Hij kiest voor het rijkste gedeelte van het land. Tenminste voor zover zijn oog dat kan zien. Abram neemt genoeg met het andere gedeelte van het land wat ook overeenkwam met de belofte van de Heer dat Hij Abram en zijn nageslacht het land Kanaän zou geven.

----- ... -----

Of je deze geschiedenis nu direct moet gaan vergeestelijken weet ik niet. Het lijkt erop dat deze geschiedenis in ieder geval zegt dat we ons oog niet kunnen vertrouwen want het beste hoeft niet het juiste te zijn.

Lot komt uiteindelijk bij Sodom en Gomorra terecht, goddeloze oorden, die later ook door God Almachtig verwoest zullen worden (Gen. 19). Terwijl Abram --- die zich de minste toont en schijnbaar het mindere gedeelte van het land krijgt --- zich vestigt in het Kanaän. Het land waar God een zegen over uitspreekt.

Ik lees in deze geschiedenis dat egoïsme toen al in de mens zat. *'Als ik het maar goed heb', 'dat ziet er goed uit', 'dat wil ik hebben'*, zonder na te denken wat er overblijft voor de ander of wat er van die ander terecht moet komen.

In deze verzen lees je de tegenstelling tussen Abram en Lot. Tussen het overvloedige Jordaanse land en het armoedige Kanaän. Tussen het goddeloze Sodom en Gomorra en het met Gods zegen vervulde land. Terwijl het land dat Lot zich toe-eigende alles in zich had om voor een ontelbaar nageslacht te zorgen. In mens en dier en in grote overvloed. Maar het gebeurde niet.

Het mindere land dat Abram voor zich uitkoos zorgde voor een ontelbaar nageslacht. Ja, als het stof der aarde, Dat is natuurlijk een vooruitblik naar het volk Israël, Gods volk, Zijn oogappel. Dat zo groot zal worden dat niemand het tellen kan.

Lot koos dus voor het schijnbaar rijkste land maar kreeg daar alleen maar ellende over zich heen. (Gen. 14, Gen. 19).

----- ... -----

De naam Lot dooft daarna uit en wordt niet meer gevonden. Maar Abram die voor het minst uitziende land koos, hij werd gezegend door de Heer. En deze Abram is diegene waar het volk van God Almachtig uit voortgekomen is.

Gen. 13:10 En Lot sloeg de ogen op en zag dat heel de Jordaansvlakte rijk aan water was; voordat de HEERE Sodom en Gomorra te gronde gericht had, was zij in de richting van Zoar als de hof van de HEERE, als het land Egypte.

Letterlijk en geestelijk is Gen. 13 een zeer interessant hoofdstuk waar ik veel lessen uit kan trekken.

----- ... -----

Heer, geeft mij het vertrouwen in U, de wijsheid en het inzicht om de juiste keuzes in mijn leven te maken, en niet alleen af te gaan op wat mijn oog ziet. Rijkdom en overvloed in materiële zin wil zeker niet altijd een garantie zijn voor rijkdom en overvloed in geestelijke zin. Laat het geestelijke op de eerste plaats komen, de relatie met U, laat jaloezie en egoïsme geen wortel schieten in mijn leven omdat deze leiden tot tweespalt en tot ellende.

Ondanks alle vragen die Abram zeker gehad zal hebben gehoorzaamde hij God Almachtig en ging hij Zijn weg. Soms afwijkend naar de ene kant (Gen. 12). Soms afwijkend naar de andere kant (Gen. 20). Soms eigenzinnig (Gen. 16). Maar het geloof in de Heer was zijn richtsnoer en dat werd hem tot gerechtigheid gerekend. (Gen. 15:6, Rom. 4:3).

Abram was een mens zoals ik ook een mens ben. Zonder Uw hulp zou Abram nergens gekomen zijn. En zonder Uw hulp kom ik ook nergens.

Ik verheerlijk Uw grote naam. U bent zij geloofd en geprezen tot in alle eeuwigheid.

Halleluja

📖 Gen. 15:6 En hij geloofde in de HEERE, en Die rekende hem dat tot gerechtigheid

📖 Rom. 4:3 Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend.

Hoofdstuk 14

Veldtocht van Abram

Voor het eerst in de Bijbel wordt hier verslag gedaan van een oorlog tussen steden en/of volken. Het blijft opmerkelijk om het aantal jaren na de zondvloed in ogenschouw te blijven nemen. En dat er dus nu in Genesis 14 al meerdere volken waren met hun koningen en stadskoningen.

Er worden hier negen koningen met hun naam genoemd. En de landstreek of stad waar zij koning over waren.

Het is interessant om over die koningen eens wat meer te lezen want we spreken hier nog steeds over de beginjaren van het mensdom. Jammer genoeg is er niet zoveel over te vinden. Tenminste niet een uitleg die algemeen aanvaard wordt. Het meest interessant is dat de eerste koning die genoemd wordt Amrafel is. En dit is waarschijnlijk Hammoerabi. Deze koning regeerde van 2.248-2.194 voor Chr. (Tenminste dat zegt uitlegger Lehmann). Dit in het kader van de vraagstelling zondvloed - Abram 292 jaar

Ook vind het ik het interessant dat de eerste vier koningen die genoemd worden uit de streek van Babylonië komen. Sinear en Elam. Ver weg dus.

Bedenk dan eens dat men geen gemotoriseerd vervoer had terwijl er enorme afstanden afgelegd moesten worden. Want de afstand van Bagdad (Babylon) naar Damascus is zo een slordige 750 kilometer. En dat lopend en met paarden?

Leg eens een afstand van 30 km per dag af dan ben je toch al gauw 25 dagen verder voordat je bij het slagveld bent. En dan moet je nog vechten.

In ieder geval waren deze koningen het niet met elkaar eens, en wat doe je dan? Oorlog voeren dus. Het elkaar afslachten en vermoorden zat er al vroeg in bij de mensheid. Dat lezen we al in Gen. 4 waarin Kain Abel vermoordde.

Er wordt hier in vers 10 gesproken dat de koningen van Sodom en Gomorra tijdens hun vlucht in asfaltputten vielen. Dit zijn lijmpotten die in de nabijheid van de Dode Zee lagen. In de Herziene Staten Vertaling en de NBG-vertaling worden ze omschreven als 'asfaltputten'.

Gen. 14:10 Het Siddimdal nu was vol asfaltputten; de koningen van Sodom en Gomorra vluchtten en vielen daarin, en de overgeblevenen vluchtten naar het bergland.

Kort na de zondvloed bouwden Nimrod en de zijnen een hoge toren van klei of leem (lijm). Een combinatie van asfalt, kalk en gips. Deze grondstoffen kwamen heel veel voor in deze landen. De leem werd gewonnen uit putten; daar borrelde het op net als de stukken asfalt die nog steeds uit de Dode Zee opkomen.

Waarom is dit verslag van deze oorlog zo interessant? Naast het feit dat hier negen koningen worden genoemd, wordt hier verslag gedaan van de vernietiging van minstens zes volken. De Refaïeten, de Zuzieten, de Emieten (vers 5), de Horieten (vers 6), de Amelekieten en de Amoriëten (vers 7).

Dit is opmerkelijk omdat God Almachtig Abram het **hele** land beloofd had en nu al begonnen was met het verdrijven van de volken die daar woonden. Deze belofte herhaalde God aan Mozes in Deut. 19:1 en in Joz. 1:2-4. Het volk Israëel, Gods volk, zou het beloofde land in bezit nemen.

Hier in dit hoofdstuk was er nog helemaal geen volk Israëel want de nakomelingen van Abram waren nog helemaal niet geboren. En toch begint God Almachtig al met het uitvoeren van Zijn beloften.

----- ... -----

Dan gaat het verhaal weer verder met Abram en Lot. Want dat wat in de verzen 1-11 geschreven werd, ging Abram eigenlijk helemaal niet aan.

Ik ben er ook van overtuigd dat Abram helemaal geen intentie had om partij te kiezen voor één van de strijdende groepen maar hij wordt er in betrokken omdat zijn neef Lot met al zijn bezittingen meegevoerd wordt met de koningen uit het hoge noorden.

Nadat Lot het beste land gekregen had, dat er in zijn ogen het rijkste en beste uitzag, bekommerde hij zich verder niet meer met Abram. Neen, Lot kon het allemaal zelf wel. Maar voordat hij het weet is hij betrokken bij een groot internationaal conflict en heeft hij de hulp van Abram hard nodig en Abram geeft die hulp belangeloos.

Een zijeffect is dat daarmee juist de koningen van Sodom en Gomorra geholpen worden. Maar zoals gezegd dat was niet Abram's insteek. Lot moet gered worden uit de handen van de vijand en in vers 15 wordt gezegd dat de vijand verslagen wordt in Hoba dat links van Damascus ligt.

Bedenk nog een keer het aantal kilometers dat afgelegd moest worden. Nu van het Zuiderland naar Damascus, en dat dit lopend of per paard afgelegd moest worden. Abram zal toch wel een tijdje onderweg geweest zijn.

Gen. 14:5-6 Daarom kwam Kedor-Laomer in het veertiende jaar met de koningen die bij hem waren; en zij versloegen de Refaïeten in Asteroth-Karnaïm, de Zuzieten in Ham, de Emieten in Sjave-Kiriathaim, en de Horieten in hun bergland Seir tot aan El-Paran, dat aan de woestijn grenst.

Deut. 19:1 Wanneer de HEERE, uw God de volken uitroeit waarvan de HEERE, uw God, u het land geeft, en u hun land in bezit neemt en in hun steden en in hun huizen woont

Joz. 1:2-4 Mijn dienaar Mozes is gestorven. Nu dan, sta op, steek deze Jordaan over, u en heel dit volk, naar het land dat Ik aan hen, de Israëlieten ga geven. Elke plaats die uw voetzool betreedt, heb Ik u gegeven, overeenkomstig wat Ik tot Mozes gesproken heb. Van de woestijn en deze Libanon af tot aan de grote rivier, de rivier de Eufraat, heel het land van de Hethieten, en tot de Grote Zee, waar de zon ondergaat, zal uw gebied zijn.

Gen. 14:15 Hij verdeelde zich 's nachts tegen hen in groepen, hij en zijn manschappen, en versloeg hen; en hij achtervolgde hen tot aan Hoba, dat links van Damascus ligt.

De hele oorlogsgeschiedenis wordt hier wel in een paar verzen beschreven maar zal toch wel enige maanden geduurd hebben. Evenals de redding van Lot, zijn kudden, zijn nageslacht, vrouwen, slavinnen en slaven.

----- ... -----

En dan komt er een nieuw personage op de proppen. Melchizedek, koning van Salem en priester van God de Allerhoogste. Zijn naam betekent: *'de koning is rechtvaardig'*.

Algemeen wordt aangenomen dat met *'Salem'* het oude Jeruzalem wordt bedoeld. Volgens de plaatselijke legende was Melchizedek de stichter van Jeruzalem. Maar opmerkelijk is dat hij priester van de Allerhoogste God was en dat Abram hem daarin schijnbaar ook erkende door hem van alles een tiende te geven.

Kenden zij elkaar? En waar had Melchizedek dan van God Almachtig gehoord? En wel op zodanige wijze dat hij God *'de Allerhoogste'* noemt en dat hij een priester van God de Allerhoogste was. Priesters van God werden echter pas door Mozes geïnstalleerd onder leiding van Aäron de eerste priester.

De OnlineBijbel zegt over dit priester zijn :

Vrijwel alle volken hebben priesters, personen die als bemiddelaars optreden tussen de mens en God en een hogere graad van heiligheid hebben.

Israël kende vóór de wetgeving op Sinaï geen afzonderlijk priesterschap. Bij de sluiting van het verbond bij de Sinaï doet de middelaar Mozes zelf de bloedsprenging. De brand- en vredeoffers werden nog niet door Aäron gedaan, maar door jonge mensen uit het volk. Ook bij de priesterwijding fungeerde Mozes zelf als priester..... Pas bij Sinaï werden Aäron en zijn nakomelingen tot priesters gewijd.

Vreemd, want dat Melchizedek niet zomaar iemand was blijkt wel uit het feit dat hij meerdere malen in de Bijbel voorkomt. Teksten uit het O.T. en N.T.. (Ps. 110:4, o.a. in Hebr. 5:6 en op andere plaatsen in het boek Hebreeën).

 Ps. 110:4 De Heere heeft gezworen, en Hij zal er geen berouw van hebben: U bent Priester voor eeuwig, naar de ordening van Melchizedek.

 Hebr. 5:6 Zoals Hij ook op een andere plaats zegt: U bent Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek.

In de Joodse encyclopedie staat het volgende opmerkelijke verhaal geschreven bij de naam Melchizedek :

The Melchizedekites.

A singular story is told of Melchizedek in the Ethiopian Book of Adam and Eve, which, before it was turned into a Christian work, seems to have presented a strange combination of Jewish and Egyptian elements emanating from a sect afterward known as the Melchizedekites. There (iii. 13-21) Noah tells his son Shem before his death to take "Melchizedek, the son of Canaan, whom God had chosen from all generations of men, and to stand by the dead body of Adam after it had been brought from the ark to Jerusalem as the center of the earth and fulfil the ministry before God." The angel Michael then took away Melchizedek, when fifteen years of age, from his father, and, after having anointed him as priest, brought him to (Jerusalem) the center of the earth, telling his father to share the mystery only with Shem, the son of Noah, while the Holy Spirit, speaking out of the ark when the body of Adam was hidden, greeted Melchizedek as "the first-created of God." Shem went, carrying bread and wine, and, assisted by the angel, brought the body of Adam to its destination.

Melchizedek offered the bread and wine upon the altar they built near the place where Adam's body was deposited, and then Shem departed, leaving the pure lad in his garment of skins under the sole protection of the angel, no one on earth knowing of his whereabouts until, at last, Abraham met him. Compare also "Die Schatzhöhle" (Bezold's transl. 1883, pp. 26-28), where the father of Melchizedek is called "Malki" and the mother "Yožedek"; and see the notes to Malan's "Book of Adam and Eve" (1882, pp. 237-238). Against the opinion of Roensch (Das Buch der Jubiläen," 1874, p. 502), that the story of Melchizedek has been intentionally omitted from the Book of Jubilees, see Charles in his Commentary to Jubilees (xiii. 25). A remnant, probably, of these Melchizedekites appears in early Christian literature as a heretic sect which regarded Melchizedek as a great heavenly power and as a son of God, superior to Jesus (Epiphanius, "Hæresis," lv. 1-9; Hippolytus, "Refutatio Hæresium," vii. 36, x. 20; pseudo-Tertullian, 48; Augustinus, "De Hæresibus," 34; see also Herzog-Hauck, "Real-Encyc." s.v. "Monarchianismus").

Vrij vertaald in het Nederlands, zou er dan het volgende staan:

De Melchizedekieten.

Een enkelvoudig verhaal wordt verteld over Melchizedek in het Ethiopische boek van Adam en Eva, dat, voordat het in een christelijk werk veranderde, een vreemde combinatie van Joodse en Egyptische elementen leek voort te brengen die voortkwamen uit een sekte die later bekend staat als de Melchizedekieten.

Daar (hoofdstuk 13-21) vertelt Noach zijn zoon Sem vóór zijn dood om "Melchizedek, de zoon van Kanaän, die God uit alle generaties van mensen heeft gekozen, te nemen en bij het dode lichaam van Adam te gaan staan, nadat het was naar de ark naar Jeruzalem als het centrum van de aarde en vervul de bediening voor God, was gebracht. "

De engel Michael nam toen Melchizedek, toen hij vijftien jaar oud was, weg van zijn vader, en bracht hem, nadat hij hem tot priester had gezalfd, naar Jeruzalem, het centrum van de aarde, en zei zijn vader om het mysterie alleen met Shem te delen, de zoon van Noach, terwijl de Heilige Geest, sprekend uit de ark, toen het lichaam van Adam verborgen was, Melchizedek begroette als "de eerstgeborene van God." Sem ging met brood en wijn, en bracht, bijgestaan door de engel, het lichaam van Adam naar zijn bestemming.

Melchizedek bood het brood en de wijn aan op het altaar dat ze bouwden in de buurt van de plaats waar het lichaam van Adam was neergelegd, en toen vertrok Shem, de zuivere knaap achterlatend in zijn kleed van huiden onder de bescherming van de engel, niemand op aarde wetende waar hij was tot uiteindelijk Abraham hem ontmoette.

Vergelijk ook "Die Schatzhöhle" (Bezold's vertaling 1883, pp. 26-28), waar de vader van Melchizedek "Malki" en de moeder "YoZedeḱ" wordt genoemd; en zie de aantekeningen bij Malan's "Boek van Adam en Eva" (1882, pp. 237-238). Tegen de mening van Roensch (Das Buch der Jubiläen, "1874, blz. 502), dat het verhaal van Melchizedek opzettelijk is weggelaten uit het Boek van Jubeljaren, zie Charles in zijn commentaar op Jubeljaren (XII: 25). waarschijnlijk komt deze Melchizedekiet in de vroege christelijke literatuur voor als een ketterlijke sekte die Melchizedek als een grote hemelse macht en als een zoon van God beschouwde, superieur aan Jezus (Epiphanius, 'Hæresis', lv. 1-9; Hippolytus, 'Refutatio Hæresium) , "vii. 36, x. 20; pseudo-Tertullianus; 48; Augustinus;" De Hæresibus ", 34; zie ook Herzog-Hauck, "Real-Encyc. "sv" Monarchianismus ").

Voor mij is het nog steeds niet duidelijk wie Melchizedek was. Waar hij vandaan komt en waarom hij door Abram als priester geëerd wordt en Abram hem zelfs een tiende geeft van alles wat hij veroverd heeft in de strijd met de vijf koningen.

Tot ik ergens op internet las dat Melchizedek '**Jezus Christus**' is. Dat het de Heer Zelf is die aan Abram verscheen. Ik haal <http://www.home.zonnet.nl/gemeente.van.god/129melchizedek.html> aan, waar staat:

Maar Melchizedek moet geen gewone sterveling geweest zijn.

Hij had geen stamboom of afkomst, doch bestond helemaal op zichzelf – Pauslus zegt in Hebr. 7:3 dat hij "Zonder begin van dagen of einde des levens" was. Dus heeft Hij altijd bestaan – in alle eeuwigheid!

Hij was zelfs niet geschapen, zoals de engelen, maar bestaat nu voor eeuwig helemaal op zichzelf. En dat kan alleen maar gezegd worden van GOD – van godheid – niet van de mensheid!

Toch kan Melchizedek niet God de Vader zijn. Hij was de "priester van de allerhoogste God". De Bijbel zegt dat geen mens ooit de Vader gezien heeft, maar Abraham zag Melchizedek. Hij kan dus niet God de Vader zijn, maar "aan de Zoon van God gelijkgesteld, blijft hij priester voor altoos" (Hebreeën 7:3).

Daar staat het dus! In de dagen van Abraham was Hij niet de Zoon van God, want Hij was nog niet uit de maagd Maria geboren – maar Hij manifesteerde zich aan de aartsvaders als gelijk gesteld aan de Zoon van God.

Let wel: deze tekst laat zien dat Melchizedek in eeuwigheid een priester blijft.

God de Vader is niet de priester van God, maar Christus de Zoon is dit wél!

En toch, in de dagen dat de apostel Paulus leefde en schreef, kort nadat Jezus als Hogepriester naar de hemel was opgevaren, zegt de tekst dat toen, in die tijd zelfs, Melchizedek voor altijd priester "blijft" – dat is tegenwoordige tijd – en dat betekent ook nú, zelfs terwijl Jezus Christus Hogepriester is!

En ziet u ook dat de ordening van Christus' priesterschap is genoemd naar Melchizedek? Het is de naam van de Hogepriester, die aan een ordening wordt gegeven – precies zoals Aärons naam aan het Aäronitische priesterschap was verbonden.

Melchizedek was dus toen, in Paulus' tijd, Hogepriester en is het nu nog en zal het voor eeuwig blijven!

Maar tegelijkertijd staat er ook dat CHRISTUS toen Hogepriester was, nu is, en voor eeuwig zal zijn!

Zijn er dan twee Hogepriesters?

Nee! ONMOGELIJK! De conclusie ligt voor de hand. Alhoewel lijnrecht in tegenspraak met zoveel door mensen uitgedachte en aangehangen denkbeelden, zijn Melchizedek en Christus ÉÉN EN DEZELFDE PERSOON!

Melchizedek is dus Jezus Christus. Alleen heet Hij hier nog geen Jezus Christus omdat Hij die naam pas kreeg bij Zijn geboorte uit Maria.

Wat een openbaring dat Jezus ook in het O.T. al diverse keren genoemd wordt. Ik noemde bijvoorbeeld al de **'boom des Levens'** uit Gen. 2, en nu weer als Melchizedek. Fantastisch!

----- ... -----

Het hoofdstuk sluit af met de belangeloosheid van Abram. De koning van Sodom bood Abram een deel van de buit aan maar Abram weigerde die met de mooie woorden : *'Ik zweer bij de Here God, de Allerhoogste, Die hemel en aarde bezit, dat ik niets, van draad tot schoenriem toe, ja, niets van alles wat van u is, zal nemen, zodat u niet kunt zeggen : Ik heb Abram rijk gemaakt.'* (Gen. 14:22-23)

☞ Gen. 14:22-23 Maar Abram zei tegen de koning van Sodom: Ik zweer bij de HEERE, God, de Allerhoogste, Die hemel en aarde bezit, dat ik niets, van draad tot schoenriem toe, ja, niets van alles wat van u is, zal nemen, zodat u niet kunt zeggen: Ik heb Abram rijk gemaakt.

Veel mensen blijven jagen naar het laatste dubbeltje dat ze nooit zullen krijgen. Vooral mensen die al veel hebben, neigen naar meer en meer. Abram niet en in deze is Abram mij weer tot een voorbeeld.

Dit verhaal doet mij denken aan een uitspraak van Isabel Kuhn: *'God heeft het geld van goddelozen niet nodig om het Zijn kinderen naar de zin te maken'*. Dit las ik toen ik antwoorden zocht of het verantwoord was om als Christen af en toe een staatslot te kopen.

God Almachtig heeft dat allemaal niet nodig. Hij voorziet. Dat heeft Hij ook al bewezen aan Abram.

Wat een verhaal !

Hoofdstuk 15

Belofte aan Abram en de verbondssluiting

Voor de vierde keer spreekt God Almachtig hier tot Abram. Eerder gebeurde dit in Gen. 12:1 toen God Abram riep om zijn land en familie te verlaten.

De tweede keer gebeurde dit toen Abram en de zijnen in het land Kanaän kwamen (Gen. 12:7).

De derde keer was toen Abram en Lot ieder hun eigen kant op gingen omdat hun kudden zo groot waren geworden dat ze niet meer samen in het land konden blijven (Gen. 13:16).

En nu, de vierde keer, spreekt God Almachtig weer tot Abram.

Van geen van de vier keren lees je dat Abram God Almachtig zocht. Neen, zoals God dagelijks in de hof was om met de eerste mens Adam en Eva te spreken en te wandelen (Gen. 3:8), zo komt God hier naar Abram toe om met hem te spreken. En hoe!

God Almachtig bemoedigt Abram hier door te zeggen dat Hij hem zal beschermen. Dat Abram niet bang hoeft te zijn en dat Abram zijn loon zeer groot zal zijn.

Maar, waartegen zou God Almachtig Abram moeten beschermen?

Abram heeft net zijn neef Lot bevrijd uit de handen van de vijf oorlogvoerende koningen. Hij heeft net honderden kilometers lopend en per paard afgelegd om de overwinning te bereiken. Hij heeft net grootmoedig de buit afgeslagen van de koning van Sodom die hem aangeboden werd. En hij heeft net Melchizedek, een priester van God, de Allerhoogste, een tiende over alles gegeven. (zie dit alles in Gen. 14). (Melchizedek **is** Jezus Christus).

En dan begint God Almachtig te zeggen dat Abram niet bevreesd moet zijn. En dat God Abram zijn schild zal zijn en dat zijn loon zeer groot zal zijn. Niet zomaar groot, maar zeer groot.

De Studie-Bijbel geeft als mogelijke verklaring voor het feit dat Abram niet moet vrezen, de eventuele schrik van Abram is, als deze zomaar ineens de stem van de Heer hoort.

Gen. 12:1 God zegt : Ik zal u tot een groot volk maken u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

Gen. 12:7 Toen verscheen de Heere aan Abram en zei: Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven.

Gen. 13:16 God zegt: Want al het land dat u ziet, zal Ik voor eeuwig aan u en uw nageslacht geven. En Ik zal uw nageslacht maken als het stof der aarde....

Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof.

Het kan ook zijn dat God Almachtig zegt dat Abram niet angstig moet zijn vanwege de overwonnen koningen uit Gen. 14. Dat zij zich misschien zouden hergroeperen en terug zouden komen om de strijd opnieuw aan te gaan.

----- ... -----

En Abram had al zoveel. In Gen. 12:5 lees je al dat Abram Haran verliet om naar Kanaän te gaan met al de bezittingen die zij verworven hadden.

Toen Abram in Egypte was werd hij overladen met bezit omdat Saraï tot toekomstige vrouw van Faraó werd uitgekozen. (Gen. 12:16).

In Gen. 13:6 lees je dat Abram en Lot zoveel bezittingen hadden dat ze niet meer bij elkaar konden wonen.

En dan belooft God Almachtig hier dat Abram zijn loon zeer groot zal zijn.

Dat God Almachtig hier tegen Abram zegt dat Hij zijn schild zal zijn kan ook weer als een bemoediging worden opgevat. Zo in de trant van: *'Ik bescherm jou! Jij hebt de koning van Sodom helemaal niet nodig om jou te beschermen (Gen. 14) net zomin als je zijn bezittingen (buit) nodig hebt om rijk te zijn'*.

Hier ligt natuurlijk ook een geestelijke boodschap voor mij in. Ik heb de bescherming en de bezittingen van de wereld niet nodig. Ik heb alleen God Almachtig nodig. Hij geeft werkelijke bescherming en Hij geeft alles wat ik nodig heb. Matt. 6:25-31

----- ... -----

De reactie van Abram is menselijk en tweeledig. Aan de ene kant is Abram nieuwsgierig: *'Wat zult U mij dan geven?'* Aan de andere kant ziet Abram ineens dat zoals de zaken er nu voorstaan hij geen erfgenaam heeft. En dat al zijn bezittingen aan iemand gegeven gaan worden die niet eens familie van hem is.

In die tijd was het gebruikelijk dat de *'bedrijfsleider'* van Abram in de persoon van Eliëzer de Damascener (in dit geval) eigenaar zou worden van alle bezittingen als er geen wettige erfgenamen zouden zijn.

Maar zou je deze lijn ook verder kunnen trekken?

Gen. 12:5 Abram nu nam Saraï, zijn vrouw, en Lot, de zoon van zijn broer, en al hun bezittingen die ze verworven hadden, en de mensen die zij in Haran verkregen hadden; en zij gingen weg om naar het land Kanaän te gaan; en zij kwamen in het land Kanaän.

Gen. 12:16 Omwille van haar deed hij goed aan Abram, zodat hij kleinvee, runderen, ezels, slaven en slavinnen, ezellinnen en kamelen kreeg.

Gen. 13:6 En dat land liet het niet toe dat zij bij elkaar woonden, want zij hadden veel bezittingen, zodat zij niet bij elkaar konden wonen.

Matt. 6:25-31 Daarom zeg Ik u: Wees niet bezorgd over uw leven, over wat u eten en wat u drinken zult; ook niet over uw lichaam, namelijk waarmee u zich kleden zult. Is het leven niet meer dan het voedsel en het lichaam meer dan de kleding? Kijk naar de vogels in de lucht: zij zaaien niet en maaien niet, en verzamelen niet in schuren; uw hemelse Vader voedt ze evenwel; gaat u ze niet ver te boven? Wie toch van u kan met bezorgd te zijn één el aan zijn lengte toevoegen? En wat bent u bezorgd over de kleding? Kijk naar de lelies in het veld, hoe ze groeien; ze werken niet en spinnen niet; en Ik zeg u dat zelfs Salomo in al zijn heerlijkheid niet gekleed ging als één van deze. Als God nu het gras op het veld, dat er vandaag is en morgen in de oven geworpen wordt, zo bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleden, kleingelovigen? Wees daarom niet bezorgd en zeg niet: Wat zullen wij eten? of: Wat zullen wij drinken? of: Waarmee zullen wij ons kleden?

Eliëzer de Damascener komt uit Damascus, de hoofdstad van Syrië. Abram is de aartsvader van het volk Israël. Dat zou dus betekenen dat Syrië de bezittingen van Israël zal krijgen? En dat op een legale wijze?

Neen, onmogelijk. (Jes. 17:1 en 3) En Abram had kunnen weten dat dit niet zou gaan gebeuren want de vorige drie keren dat God Almachtig tot hem sprak heeft God hem een nageslacht beloofd dat niet te tellen zou zijn. Is Abram dit even kwijt?

Ben ik de beloften die God Almachtig mij gegeven heeft ook niet snel kwijt als de omstandigheden wat moeilijker worden?

'Heer, vergeef ook mij mijn klein-gelovigheid terwijl U al zo vaak beloofd heeft om mij te beschermen en als een schild voor mij te zijn.'

----- ... -----

God Almachtig gaat niet op de onzekerheid van Abram in. God bevestigt wat Hij eerder heeft gesproken door nog duidelijker te zijn. *'Abram, jouw nageslacht zal groot zijn. Jouw nageslacht komt uit jouw eigen lijf (wat het woord nageslacht ook eigenlijk letterlijk zegt). En niet alleen in een verre toekomst, neen, jouw erfgenaam zal uit jouw lichaam voortkomen'.*

Met andere woorden: Voordat jij sterft zul je minstens één kind krijgen. En het nageslacht van jou zal zó groot worden als er sterren aan het firmament staan. Niet te tellen dus. (kijk eens naar de spreekbeurt op www.youtube.com van Louie Iglie --- the awesome God ---).

----- ... -----

Nu kunnen wij dit natuurlijk gemakkelijk aannemen met de Bijbel in de hand. Maar Abraham had geen Bijbel. Hij kon niet even Gen. 21 openslaan om te lezen dat hij en Saraï een zoon zouden krijgen. Het komt bij Abram alleen aan op geloof. En dat geloof werd hem als gerechtigheid toegerekend. (Rom.4:22).

Ik kan mij echter ook niet voorstellen dat wanneer je een persoonlijke ontmoeting met de Heer hebt gehad (dat je Hem als het ware gezien hebt), dat je dit bezoek en de gesprekken snel zal vergeten.

Ik moet hierbij denken aan het verhaal dat ik de afgelopen jaren wel vaker hoorde, dat er zoveel Islamitische Irakezen (honderden) allemaal dezelfde droom gehad hadden.

📖 Jes. 17:1 Zie, Damascus houdt op een stad te zijn, het zal een puinhoop worden, een ruïne.

📖 Jes. 17:3 en het koninkrijk uit Damascus, en ook de rest van de Syriërs zal verdwijnen.

📖 Rom. 4:22 Daarom ook is het hem tot gerechtigheid gerekend.

Een droom waarin Jezus Christus zich Persoonlijk aan hen openbaarde.

Het resultaat was, dat zij zich toen zij wakker werden allemaal bekeerden tot Hem. Zonder dat ze ooit een Bijbel hadden gezien, laat staan hadden gelezen. En zonder dat zij ooit een dominee of een voorganger hadden gezien of gesproken. De ontmoeting alleen met Hem was voldoende!

----- ... -----

Ik denk hierbij ook aan I Petr. 3:18-20. Hoe Jezus Christus na Zijn opstanding naar het dodenrijk ging om daar de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te verkondigen.

Waarom denk je dat Jezus Christus dat gedaan heeft? Om hen nog wat zout in de wonden te strooien?

Ik geloof dat Jezus Christus dat gedaan heeft om hen alsnog tot bekering te brengen.

-----...-----

Al hoewel veel Christenen anders opgevoed zijn (waaronder ik), is het voor mij helemaal duidelijk geworden dat **het goede nieuws** van het Evangelie is dat eens **alle** knie zich zal buigen voor Jezus Christus (Rom. 14:11, Fil. 2:10). En eens **elke** tong Zijn Naam zal belijden.(Fil. 2:11). Of dit nu hier nop aarde is, of straks in het hiernamaals.

Dat het moment waarop dat gebeurt op zich laat wachten, komt omdat God Almachtig vóór de totstandkoming van de wereld besloten heeft om de gave van geloof niet aan alle mensen gelijk te geven maar aan bepaalde mensen die Hij heeft uitgekozen. (Ef. 2:8-9). Dat past in het Plan van God. (Zie ook de 'Eerstelingen en Ambassadeurs' op pag. 69-75.

Met andere woorden: de mensen die op dit moment **NIET** zijn uitgekozen door God Almachtig om de gave van geloof te ontvangen, kunnen op dit moment ook niet geloven. Omdat God Almachtig hen in een diepe slaap houdt tot het moment dat ook zij de mogelijkheid hebben om Jezus Christus aan te nemen als hun Redder en Verlosser (Rom. 11:8, Jes. 29:10).

God Almachtig heeft **op dit moment** een 'selecte groep' mensen uitgekozen om te kunnen geloven, en zoals ik beschreven heb geloof ik dat dit de 'zonen Gods' zijn uit Gen. 6:2 en dat deze 'zonen Gods' hier op aarde vertegenwoordigd worden door het volk Israël.

I Petr. 3:18-20 Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij, Die rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen. Hij is wel ter dood gebracht in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest, door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach,

Rom. 14:11 Want er staat geschreven: Zo waar als Ik leef, zegt de Heere: Voor Mij zal elke knie zich buigen, en elke tong zal God belijden.

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Rom. 11:8 Zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

Ik geloof er helemaal niets van dat de rest van de wereldbevolking (die nu door God Almachtig in slaap wordt gehouden wat het Evangelie van Jezus Christus betreft), dan maar zal branden in de hel tot in der eeuwigheid.

God Almachtig **moet** daar een bedoeling mee hebben. Het is voor mij ondenkbaar dat God mensen maakt met de bedoeling om hen in een diepe slaap te brengen en om hen daarna te vernietigen in de brandende 'hel'.

----- ... -----

In mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën, in het Bijbelgedeelte 'de haat van de wereld', heb ik daar het volgende over geschreven, waarbij ik moet opmerken dat dit voor Christenen wel eens nieuw kan zijn. Laat de woorden gewoon eens op je inwerken en laat de Heilige Geest je ook in deze leiden.

Dat er mensen zijn die vóór de grondlegging van deze wereld al door God zijn uitgekozen om te kunnen geloven, om Jezus Christus aan te kunnen nemen brengt veel verbazing en ongeloof voort. Want wordt er door critici gezegd: 'is God dan partijdig? en heeft Hij lievelingetjes?'. Jezus Christus noemt dat in Joh. 15:18 de haat van de wereld. De wereld zijn de mensen die niet in Jezus Christus geloven.

📖 Joh. 15:18 Als de wereld u haat, weet dat zij Mij eerder dan u gehaat heeft

Maar is God partijdig? Heeft God lievelingetjes? Waarom heeft Hij sommige mensen uitgekozen om te kunnen geloven en waarom anderen dan niet. Want Paulus schrijft in Ef. 2:8-9 dat het geloof een gift is, een gave is die God gegeven heeft aan wie Hij wil.

📖 Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

*Laat ik voorop stellen dat God niet partijdig is en ook geen lievelingetjes heeft. God heeft in **alle** mensen een welbehagen (Luk.2:14). Het doel van God is uiteindelijk dat **alle** mensen hun knieën gaan buigen voor Jezus Christus en dat **alle** tong Jezus Christus zal belijden als Heer der Heerscharen (Fil. 2:10).*

📖 Lukas 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen

Ik geloof absoluut niet in wat ons altijd in de kerken geleerd is dat alle mensen die Jezus Christus afwijzen in dit aardse leven zullen branden in de hel tot in der eeuwigheid. Tot in het oneindige. Te meer niet omdat God het bepaald heeft wie er (nu) hier op aarde zullen geloven en wie niet.

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader

Dus er moet een reden zijn waarom God een aantal mensen heeft uitgekozen die gave van 'geloven' hebben gekregen. En waarom er mensen zijn die die gave van 'geloven' (nog) niet hebben ontvangen van God.

Wat is het doel voor die mensen die geloven?

In Ef. 2:10 zegt Paulus dat wij mensen geschapen zijn om de goede werken te doen die God heeft voorbereid.

Wat zijn die werken dan die God heeft voorbereid?

Hiervoor moeten we kijken naar wat Jezus Christus heeft gedaan hier op aarde. Hij zegt dat 'Hij de werken doet die Hij de Vader heeft zien doen'. (Joh. 5:36).

En wat zijn die werken dan?

In het kort komt het erop neer 'het redden van mensen'. Of ze nu ziek waren of ze nu gebonden waren, Hij genas en bevrijdde. Of ze nu dood waren of religieus waren, Hij wekte op en nam de religieuze last van hun schouders. En Jezus Christus onderwees de mensen de leer van bekering en de komst van het Koninkrijk van God.

Dát zijn de werken die Jezus Christus hier op aarde heeft gedaan. En de reden waarom Hij dat deed? Matt. 5:16 'Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken'. Of zoals Paulus schrijft in Rom.15:6 dat de mensen als uit één mond de God en Vader van Jezus Christus mogen verheerlijken.

Dus het gaat om de **verheerlijking** van Die Ene God Almachtig, Schepper van hemel en aarde.

- God heeft sommige mensen de gave van 'geloven' gegeven;
- Om de goede werken te doen die God van te voren voorbereid heeft;
- Jezus Christus heeft die werken gedaan die Hij de Vader heeft zien doen. Wij moeten diezelfde werken doen die wij Jezus Christus hebben zien doen (in de Bijbel);
- Die werken omvatten twee dingen: mensen redden en onderwijs geven;
- Met als doel dat de **hele** mensheid God zal verheerlijken.

Maar dat zegt nog steeds niet **waarom** God een tweedeling onder de mensen heeft gebracht. Mensen die wél geloven en mensen die niet geloven. Waarom heeft God die tweedeling aangebracht?

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Joh. 5:36 Maar Ik heb een getuigenis dat groter is dan dat van Johannes, want de werken die de Vader Mij gegeven heeft om die te volbrengen juist die werken die Ik doe, getuigen van Mij dat de Vader Mij gezonden heeft.

☞ Matt. 5:16 Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.

☞ Rom. 15:6 opdat u eensgezind, met één mond, de God en Vader van onze Heere Jezus Christus verheerlijkt

Ik geloof dat we voor het beantwoorden van die vraag terug moeten naar de tijd dat er nog helemaal geen aarde was. God had deze nog helemaal niet geschapen. Wie bestonden er toen al?

- *Natuurlijk was God er Zelf;*
- *In Spr. 8:22-31 kunnen we lezen dat Jezus Christus er al was, ook al heette Hij nog geen Jezus Christus want die naam heeft Hij pas gekregen toen Hij als baby geboren werd op aarde;*
- *De engelen van God waren er;*
- *Satan was er ook;*
- *De engelen van satan waren er ook;*
- *Volgens Job 1:6 waren er ook 'zonen van God' waarbij ik geloof dat dit NIET de engelen waren.*

*Dan gaat God de aarde maken met alles wat daarop is en zoals wij die kennen. Hoe lang dat geduurd heeft is niet van belang (zie de eerste hoofdstukken van het Bijbelboek Genesis). En God zei dat het **'zeer goed was'** (Gen.1:31).*

In mijn optiek volgt er dan een hemelse vergadering zoals beschreven in Job 1. Het gaat de mens goed, hij leeft oneindig lang, wordt nooit ziek, geen rouw en verdriet en God wandelt met de mens elke avond in de avondkoelte (Gen.3:8).

Satan verwijt God dat het logisch is dat de mens God 'aanhangt'. Het gaat hem immers voor de wind? Nee, wanneer hij, satan, toestemming van God krijgt om de mens te beproeven dan zal er een andere wind gaan waaien. Wanneer het allemaal niet meer zo goed gaat dan zal de mens zich gaan verzetten tegen God en Hem 'afvallen'.

En God geeft toestemming aan satan om de mens te beproeven. En de mens faalt. Hij valt voor de verleiding en zondigt waardoor er een onoverkomelijke breuk ontstaat tussen God en de mens.

Let wel! Satan kan uit zichzelf helemaal niets doen. Sterker nog: satan is niets. Satan is het nog niet eens waard de titel 'vijand' van God te krijgen omdat hij niets is. (wijs maar eens een tekst in de Bijbel aan waar staat dat satan God's vijand is). Hij is alleen een brullende leeuw die hard kan schreeuwen, die zijn kaken kan laten zien, maar hij kan van zichzelf niets doen. Alleen wanneer God hem toestemming geeft zal hij iets kunnen doen en dan nog alleen in die mate als God het toelaat.

☞ Spr. 8:21-31 De HEERE bezat Mij aan het begin van Zijn weg, al vóór Zijn werken, van oudsher. Van eeuwigheid af ben Ik gezalfd geweest, vanaf het begin, vanaf de tijden voordat de aarde er was. Toen er nog geen diepe wateren waren, werd Ik geboren, toen er nog geen bronnen waren, zwaar van water. Voordat de bergen waren verzonken, vóór de heuvels, werd Ik geboren. Hij had de aarde en de velden nog niet gemaakt, evenmin het begin van de stofjes van de wereld. Toen Hij de hemel gereedmaakte, was Ik daar, toen Hij een cirkel trok over het oppervlak van de watervloed, toen Hij de wolken daarboven sterk maakte, Hij de bronnen van de watervloed versterkte, toen Hij voor de zee zijn plaats bepaalde, zodat het water Zijn bevel niet zou overtreden, toen Hij de fundamenten van de aarde verordende, was Ik bij Hem, Zijn Lievelingskind, Ik was dag aan dag Zijn bron van blijdschap, te allen tijde spelend voor Zijn aangezicht, al spelend in de wereld van Zijn aardrijk. Mijn bron van blijdschap vond Ik bij de mensenkinderen.

☞ Gen. 1:31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie : het was zeer goed

☞ Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag

Wat is de situatie dan?

- Er is een hemel waar God woont met Zijn engelen én Jezus Christus én de zonen van God;
- Er is een aarde waar satan het voor het zeggen heeft en de mensen die gezondigd hebben;

Dan staat er in Gen. 6:4 dat de 'zonen Gods' bij de 'dochters van de wereld' kwamen en kinderen bij hen baarden. Deze 'zonen Gods' zijn dezelfde 'zonen van God' waar in Job 1 over wordt gesproken. Deze 'zonen Gods' zijn heilig want zij leefden bij God. En aangezien God niet vereenzelvigd kan worden met ook maar de kleinste vorm van zonde zijn deze 'zonen Gods' ook heilig.

De wereldbevolking gaat toenemen. Er worden steden gebouwd, er ontstaan volkeren. En dan komt het moment dat God Abram roept (Gen. 12) en dat Abram een ontmoeting heeft met Jezus Christus Zelf in de Persoon van Melchizedek. En God zegent Abram en zegt hem dat zijn nageslacht tot zegen zal zijn voor **alle** volken (Gen. 12:3). Dus **alle** mensen van de wereld.

Ik geloof dat Abram één van de 'zonen van God' was waar Job 1:6 en Gen. 6:4 over spreken. En dat zijn nageslacht ook 'zonen van God' zijn. Of te wel: het volk Israël. Want dit volk is voortgekomen uit Abram, Izaäk en Jakob.

Weer die vraag: wat is de situatie dan ?

- Er is een hemel waar God woont met Zijn engelen én Jezus Christus én de zonen van God;
- Er is een aarde waar satan het voor het zeggen heeft én de mensen die gezondigd hebben én de zonen van God die in de gestalte van het volk Israël op aarde zijn.

Maar het volk Israël doet alles wat God verboden heeft. En het dan gesplitste volk Israël wordt weggevoerd in ballingschap. Het koningschap is van hen weggenomen (Hos. 1:4).

Maar tegelijk belooft God ook in Hos. 1:10b-11 dat beide bevolkingsgroepen weer samengevoegd zullen worden. Er zal sprake zijn van één volk Israël.

Maar dat is tot op de dag van vandaag nog niet gebeurd. Het volk Israël zoals wij dit kennen (en ook uit de tijd dat Jezus Christus op aarde was is hoofdzakelijk het twee-stammenrijk, de stammen Juda en Benjamin).

📖 Gen. 6:4 In die dagen, en ook daarna, waren er reu-zen op de aarde toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de ge-eldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

📖 Gen. 12:3 en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden..

📖 Hos. 1:4 Toen zei de HEERE tegen hem: Geef hem de naam Jizreël want nog even en Ik zal de bloedschulden van Jizreël vergelden aan het huis van Jehu, en Ik zal het koningschap van het huis van Israël weg-oen.

📖 Hos. 1:10b-11 En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is:U bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God. Dan zullen de Judeeërs bij eengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn.

En uit dat volk Israël (uit de stam van Juda) wordt de Messias geboren die aangekondigd is. Jezus Christus. Hij is God in de Mens. Hij is God én Mens en daarom kan Hij de zondige mens weer bij God brengen. Ondanks alle zonden.

Maar als Jezus Christus op aarde is wordt Hij door Zijn eigen volk afgewezen (het twee-stammenrijk). Het volk Israël, Gods eigen volk wijst Hem af, en daarmee wijzen zij God af. Dus God is nu Zelf op aarde in de Persoon van Jezus Christus, maar niemand van Zijn volk gelooft Hem en gelooft in Hem.

Niemand?

Jawel. Enerzijds zijn er ook Joden die Jezus Christus wel aannemen. Neem bijvoorbeeld de mensen die door Hem genezen zijn, die door Hem bevrijd zijn, die door Hem opgewekt zijn. De Joden die wel in Zijn onderwijs geloofden. (Messiasbelijdende Joden).

Maar al hoewel God in Jezus Christus naar deze wereld kwam om Zijn volk te genezen en te bevrijden, wezen de meesten Hem af.

Jezus Christus was een Richtingaanwijzer naar het Koninkrijk van God heen. Maar Zijn Eigen volk erkende Hem niet. (het twee-stammenrijk).

Maar het tien-stammenrijk dan? Eigenlijk het grootste gedeelte van het volk Israël dan? Zij zijn nooit teruggekomen uit de verbanning maar hebben zich vermengd met de volken (diaspora). Zij waren toen niet meer (en nu nog steeds niet) te herkennen als nakomelingen van het volk van God. Zij hielden de sabbat niet meer en lieten zich ook niet meer besnijden (herkenningstekenen van het volk Israël).

*Dus, Die Richtingaanwijzer Jezus Christus werd afgewezen door het twee-stammenrijk maar werd **wél** opgemerkt door de mensen die **NIET** uit het toenmalige volk Israël afstamden, tenminste niet meer biologisch aantoonbaar.*

*Ik geloof echter dat de mensen die wél in Jezus Christus geloofden en Hem wél aannamen afstammelingen waren en zijn uit het tien-stammenrijk van Israël. Zij kwamen naar Jezus Christus heen en geloofden in Hem. Zij beleden hun zonden en aanbaden die Ene Almachtige God Die hemel en aarde geschapen had. Zij waren en leefden als '**heidenen**' en niemand wist (en zij zelf ook niet meer) dat zij nakomelingen waren van het tien-stammenrijk.*

Dus wie geloofden in Jezus Christus? Wie namen Hem aan? Het volk Israël. Het volk dat God Zich Zelf gemaakt had om Hem te aanbidden, om Hem te verheerlijken en zij worden 'zonen Gods' genoemd. Paulus zegt in Rom. 8:14 dat iedereen die geleid wordt door de Heilige Geest 'zonen Gods' zijn.

📖 Rom. 8:14 Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God

En dat brengt mij bij vandaag. De mensen die Jezus Christus hadden aangenomen in de tijd dat Jezus Christus op aarde was, het volk Israël dus, is weer verspreid over de hele wereld. Maar nu is het teken waar zij aan herkenbaar zijn niet meer het houden van de sabbat en de besnijdenis, maar de aanbedding van Die Ene Almachtige God en Schepper van hemel en aarde. En je kunt hen herkennen aan de grote liefde die zij hebben voor het volk Israël.

Conclusie :

- *Zij, die door God vóór de grondlegging van deze aarde door Hem aangewezen zijn om te geloven zijn de 'zonen Gods' die zichtbaar zijn geworden in Zijn volk Israël (het verenigde volk Israël dat dus veel groter is dan het volk Israël zoals wij dit nu kennen);*
- *Het tien-stammenrijk van het volk Israël, die over de hele wereld zijn verstrooid, zijn de Christenen die geloven in Die Ene Almachtige God, Schepper van hemel en aarde in Jezus Christus;*
- *De Christenen zijn dus door God aangewezen om Zijn werken te doen (die God Zelf heeft voorbereid) die zichtbaar zijn geworden in de werken die Jezus Christus hier op aarde heeft 'voorgedaan';*
- *Zodat de hele mensheid die Ene, Almachtige God, Schepper van hemel en aarde gaat verheerlijken, zoals Jezus Christus God de Vader in alles verheerlijkte;*
- *Dán, als de hele mensheid God verheerlijkt, zal er weer een Goddelijke vergadering zijn waarin God Zijn toestemming aan satan intrekt om de mensen te beproeven omdat hij gefaald heeft. Het zal satan niet lukken om de mensheid definitief af te scheuren van God omdat God dat niet toelaat. Net zomin als God toeliet dat Job gedood kon worden door satan. En net als Job zal de mensheid gezegend worden met zegeningen die zevenmaal groter zijn dan de zegeningen die de mensen in de hof van Eden hadden. Een overtreffende trap van Gen. 1 en 2 dus.*

📖 Rom. 11:8 Zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Dus ten tijde dat Jezus Christus hier op aarde leefde werd die boodschap niet begrepen. En vandaag de dag wordt die boodschap door velen niet begrepen. En zij kunnen die boodschap ook niet begrijpen omdat zij geen 'zonen Gods' zijn (nu nog niet), en door God in een diepe slaap worden gehouden als het om het Evangelie van Jezus Christus gaat. (Rom. 11:8, Jes. 29:10).

📖 Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

De haat die de religieuze leiders en het door hen opgehitste Joodse volk tegen Jezus Christus hadden, die haat is er vandaag de dag nog steeds. Jezus Christus zegt het als volgt: 'Als wij Christenen van de wereld zouden zijn (dus uit de ongelovigen), dan zou de wereld ons liefgehad hebben. Maar omdat wij niet van de wereld zijn maar door Jezus Christus zijn uitverkoren, daarom haat de wereld ons'

Satan doet de wereld geloven dat wij Christenen méér zijn dan de mensen in de wereld. Dit is absoluut niet zo. De Christenen kunnen zich nergens op beroepen dat zij het méér verdiend hebben uitgekoren te zijn door Hem dan de ongelovigen. Dat heet genade. Genade is iets ontvangen wat je juist niet verdiend hebt. En de Christenen hebben het niet verdiend omdat zij net zo zondigen en gezondigd hebben als de ongelovigen in deze wereld.

Daarom zegt Jezus Christus ook in Joh. 15:20 dat een slaaf niet meer is dan zijn heer. Christenen moeten zich juist bescheiden en nederig opstellen; zij moeten ervan doordrongen zijn dat zij het geloof als een gave hebben gekregen om de wereldbevolking de werken van Jezus Christus te laten zien.

Christenen moeten zich terdege bewust zijn wie ze zijn en dat hun aanwezigheid hier op aarde dezelfde 'blinde' haat opwekt die de wereld had tegen Jezus Christus. Dát is de beproeving die satan teweegbrengt in de hoop dat de Christenen God vaarwel zullen zeggen.

Maar Christenen mogen ook weten dat de duisternis het licht niet kan grijpen. Satan kan nooit verder gaan dan God het toe laat. God is Soeverein. God bepaalt wat er gebeurt en niemand anders.

Jezus Christus heeft de Trooster gestuurd in de Persoon van de Heilige Geest. Hij zal het de Christenen elke keer weer influisteren wie Jezus Christus is en was. Hij zal het elke keer weer influisteren dat zij de werken moeten doen die Jezus Christus heeft gedaan. Hij zal Jezus Christus levend houden in de gedachten en in de harten.

En weet je waarom? Omdat de Christenen de 'zonen Gods' zijn die van het begin af bij Jezus Christus zijn geweest (Joh. 15:27)

📖 Joh. 15:20 Herinner u het woord dat Ik u gezegd heb: Een dienaar is niet meer dan zijn heer. Als zij Mij vervolgd hebben, zullen zij ook u vervolgen; als zij Mijn woord in acht genomen hebben, zullen zij ook het uwe in acht nemen.

📖 Joh. 15:27 En u zult ook getuigen, want u bent van het begin af bij Mij.

Nogmaals: het bovenstaande citaat uit 'mijn mijmeringen bij de vier Evangelien' kan compleet nieuw zijn voor mensen. Voor mij was het in ieder geval wel nieuw.

De gedachte waarom ik wel door God Almachtig was uitgekozen om te kunnen geloven liet mij niet meer los. Tenslotte ben ik wel één van de laatsten die dit verdiend zou hebben op basis van mijn leven hier op aarde. En daar gaat het ook helemaal niet om. God heeft het zo bepaald opdat Zijn wil geschiedde.

Ik geloof dus dat eens **alle** knie zich zal gaan buigen voor Jezus Christus. Zowel door iedereen die in de hemel is, als door iedereen die op aarde is, als door iedereen die onder de aarde is. En met dit laatste wordt het dodenrijk bedoeld. (Fil. 2:10-11)

Halleluja! Uiteindelijk gaat dit gebeuren. Net zoals Jezus Christus Zelf naar het dodenrijk is gegaan om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te verkondigen. Om een persoonlijke ontmoeting te hebben.

En wat zal het resultaat zijn? Dat de meest verstokte zondaar zal smelten bij het zien van Jezus Christus. En Hem zal aannemen. En dat de tong van de meest verstokte zondaar in het dodenrijk gaat belijden dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is.

**Halleluja,
dát is het goede nieuws,
dát is het evangelie.
Het evangelie is voor iedereen.**

----- ... -----

Dan sluit God Almachtig met Abram een verbond. Maar het vreemde is, dat dit een éénzijdig verbond is. Abram moet wel de voorbereiding doen, maar de uiteindelijke verbondssluiting doet God alleen. Hij wandelt alleen tussen de helften van de dieren door. Net zoals Hij dit deed met Noach na de zondvloed (Gen. 9)

Herman ter Welle van de vroegere stichting 'In de Ruimte' in Soest zei hierover:

Een verbond sluiten was vroeger een "bloederige" zaak. Dieren werden door het midden gezaagd en in helften tegenover elkaar gelegd in de vorm van het cijfer acht. De partijen die een verbond wilden sluiten liepen dan tussen deze helften door en sloten het verbond op het kruispunt van de acht.

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader

Dit sluiten van het verbond werd vaak gedaan doordat beiden partijen met een mes een inkeping in de polsen maakten en dat zij de bloedende wonden dan op elkaar legden, waardoor hun bloed zich met elkaar vermengden.

Het schijnt dat dit in Afrikaanse landen nog wel eens zo werd gedaan, en dat men na de vermenging van het bloed zelfs wat kruit in de wond strooide zodat deze begon te ontsteken. Na de genezing van die wonden ontstond dan een litteken dat als bewijs van het verbond tussen de partijen voor altijd zichtbaar was.

Dit doet natuurlijk direct denken aan de opgestane Jezus Christus die Zijn littekens liet zien aan de 'ongelovige' Thomas' in Joh. 20:25. Waar ligt de verbinding?

Jezus Christus heeft in Zijn lijden en sterven **zeven maal** gebleed.

- Jezus Zijn zweet veranderde in bloed (Luk. 22:44)
- Jezus is gezeseld met zwepen waarin stukjes glas zaten (Matt. 27:26)
- Jezus is met de vuisten in het gezicht geslagen (Matt. 26:27)
- Jezus Zijn baard is Hem uitgetrokken (Jes. 50:6)
- Jezus heeft een doornenkroon met dorens van ong. 5 cm op en in het hoofd gedrukt gekregen. (Matt. 27:29)
- Jezus is gekruisigd door spijkers door zijn handen en voeten te slaan. (Joh. 20:25)
- Er is een speer in Zijn zij gestoken, waarna er bloed en water uit de wond kwam (Joh. 19:34)

In Jesaja 53:2-3 staat dat Hij geen mens meer waardig was. Jezus Christus is voor Zijn kruisiging zó gemarteld en in elkaar geslagen dat Zijn lichaam er niet meer als een lichaam uitzag.

Ná Zijn opstanding heeft Jezus Christus echter een verheerlijkt lichaam gekregen. Geen van de wonden van die martelingen zijn nog zichtbaar **alleen de littekens op Zijn polsen en voeten en zijde zijn nog zichtbaar.**

Dát is de kracht van het verbond en dat is het teken van het verbond.

Zowel met Abram als met de mensheid heeft God Almachtig **in** Jezus Christus Zijn verbond met ons gesloten. Eenzijdig want van onze kant zijn wij het helemaal niet waard (door onze vleselijke zonden) om überhaupt partij te zijn in een verbondssluiting met God Almachtig.

Maar God Almachtig laat in deze verbondssluiting zien dat Hij vindt dat wij het wél waard zijn. Hij heeft ons aangenomen tot Zijn kinderen.

☞ Joh. 20:25 De andere discipelen dan zeiden tegen hem: Wij heb-ben de Heere gezien. Maar hij zei tegen hen: Als ik in Zijn handen niet het litteken van de spijkers zie, en mijn vinger niet steek in het litteken van de spijkers, en mijn hand niet steek in Zijn zij, zal ik beslist niet geloven.

☞ Luk. 22:44 En Hij kwam in zware zielenstrijd en bad des te vuriger. En Zijn zweet werd als grote druppels bloed, die op de aarde neervielen.

☞ Matt. 27:26 Toen liet hij Barabbas voor hen los, maar nadat hij Jezus gezeseld had, gaf hij Hem over om gekruisigd te worden.

☞ Matt. 26:27 Toen spuwden zij in Zijn gezicht en sloegen Hem met vuisten

☞ Jes. 50:6 Ik geef Mijn rug aan hen die Mij slaan, Mijn wangen aan hen die Mij de baard uitplukken. Mijn gezicht verberg Ik niet voor smaad en speeksel.

☞ Matt. 27:29 vlochten een kroon van dorens, zetten die op Zijn hoofd en gaven Hem een rietstok in Zijn rechterhand

☞ Joh. 20:25 De andere discipelen dan zeiden tegen hem: Wij hebben de Heere gezien. Maar hij zei tegen hen: Als ik in Zijn handen niet het litteken van de spijkers zie, en mijn vinger niet steek in het litteken van de spijkers, en mijn hand niet steek in Zijn zij, zal ik beslist niet geloven.

☞ Joh. 19:34 Maar een van de soldaten stak met een speer in Zijn zij en meteen kwam er bloed en water uit.

Wat een evangelie hebben wij. Wat een hoop hebben wij. Wat een toekomst hebben wij.

En God Almachtig ging als een rokende oven en een brandende fakkel tussen de stukken door!

----- ... -----

God Almachtig zegt in Jes. 46:10 dat Hij in het begin al bekend maakt hoe zaken gaan aflopen.

Hier in Gen. 15:13 zegt God Almachtig al tegen Abram wat er jaren later zal gaan gebeuren. Dat het volk (Israël) voor 400 jaar in Egypte zal blijven waarvan een groot aantal jaren in onderdrukking. En ook zegt God dat de vierde generatie hier zal terugkeren.

Heeft God Almachtig het hier over Egypte? Over Abram, Izaäk, Jakob en Jozef? Wat is het '*hier*' waar God het over heeft?

De laatste verblijfplaats van Abram (voordat hij Lot en de zijnen bevrijdde) was de eiken van Mamre, bij Hebron. (Gen. 13:18).

Of duurt het nog vier generaties voordat het volk Israël het land Kanaän als genadegave van God Almachtig krijgt omdat *dán* pas de maat van de ongerechtigheden van de Amorieten (inwoners van het land Kanaän) vol zal zijn?

Overigens is de aangekondigde 400 jaar in Egypte een nauwkeurige overeenkomst met de 400 jaar die er tussen de laatste profeet uit het O.T. (Maleachi) zit, en de geboorte van Jezus Christus.

Over die 400 jaar in Egypte staat niets geschreven in de Bijbel. Wat er gebeurde, maar ook niet dat er woorden van God tot de mensen kwamen. Over de periode tussen Maleachi en de geboorte van Jezus Christus staat ook niets geschreven.

We weten alleen dat op Gods tijd God Almachtig Mozes riep om Zijn volk te bevrijden (een fysieke bevrijding) en dat God op Zijn tijd **in** Jezus Christus is gekomen om Zijn volk te bevrijden (een geestelijke bevrijding).

☞ Jes. 53:2-3 Gestalte of glorie had Hij niet; als wij Hem aanzagen, was er geen gedaante dat wij Hem begeerd zouden hebben. Hij was veracht de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten bekend met ziekte, en als iemand voor wie men het gezicht verbergt; Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht.

☞ Jes. 46:10 Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben;

Gen. 15:13 Toen zei God tegen Abram: Weet wel dat uw nakomelingen vreemdelingen zullen zijn in een land dat niet van hen is; zij zullen hen dienen en men zal hen vierhonderd jaar onderdrukken.

☞ Gen. 13:18 En Abram zetten zijn tenten op en ging bij de eiken van Mamre wonen, die bij Hebron zijn.....

Nu weet ik dat:

1. 'het hier' het volk Israël betreft (tenminste de zonen van Jakob) dat door de hongersnood vlucht naar Egypte.
2. Doordat Jozef in Egypte onderkoning is geworden en in die hoedanigheid voor het volk Israël kan zorgen. (dan 70 personen tellend).
3. Dat na het overlijden van Jozef het volk Israël in Egypte blijft en daar zeer voorspoedig is.
4. En dat die voorspoed jaloersheid opwekt bij de Egyptenaren waardoor zij het volk Israël beginnen te onderdrukken totdat God Almachtig het volk door de hand van Mozes uit Egypte leidt (zie Bijboek Exodus).

----- ... -----

Dank U Heer dat U Uw leven gegeven heeft tot een volkomen verzoening van al mijn zonden. Dat U de hele lijst met al mijn zonden aan kruis genageld hebt (kol. 2:13-14) en daarmee het bewijs vernietigd hebt. Dat de aanklacht tegen mij daarmee van tafel is en dat ik vrijgesproken ben.

----- ... -----

God Almachtig bevestigt hier nogmaals dat het land vanaf de rivier de Nijl in Egypte tot aan de grote rivier de Eufraat in Irak het land Israël zal zijn.

Dit is de huidige bewoners een doorn in het oog maar het is wat God Almachtig beloofd heeft aan Abram (vers 7). Jammer voor de volken die daar nu wonen, zij zullen hun heil elders moeten gaan zoeken of zich aansluiten bij Israël door Die grote en Almachtige God te gaan dienen (Jes. 14:1) en daarmee net als Christenen die niet van Israëlitische afkomst zijn, geënt zullen worden op diezelfde stam Jezus Christus van Nazareth Die in het vlees is gekomen.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

☞ Jes. 14:1 Want de HEERE zal Zich over Jakob ontfermen en Hij zal Israël nog verkiezen. Hij zal hen neerzetten op hun eigen grond. De vreemdeling zal zich bij hen aansluiten en zich bij het huis van Jakob voegen.

Hoofdstuk 16

Hagar en Ismaël

De heilsgeschiedenis gaat verder met het (wonderbaarlijke) verhaal van het ontstaan van het volk Israël.

Abram als voorvader (aartsvader) heeft nu al vier keer de belofte van God Almachtig gehad dat zijn nageslacht groot zou worden. En dat dit nageslacht uit zijn eigen lijfelijke lichaam voort zou komen.

Abram geloofde dit en het werd hem tot gerechtigheid gerekend. (Rom. 4:22).

☞ Rom. 4:22 Daarom ook is het hem tot gerechtigheid gerekend.

Maar uit dit hoofdstuk blijkt dat Abram niet alleen was. Dat hij wel degelijk rekening had te houden met Saraï, zijn echtgenote en halfzus. Want Abram kon wel sterk in zijn geloof staan, maar uit dit hoofdstuk blijkt dat Saraï ook een hele persoonlijkheid was.

Alhoewel Abram Saraï natuurlijk in kennis had gesteld van de woorden die God Almachtig had gesproken had Saraï niet die persoonlijke ontmoeting met God gehad. En moest zij het alleen doen met de woorden die Abram haar vertelde. En zo kon het gebeuren (denk ik) dat Saraï twijfel begon te zaaien, of tenminste Gods woorden begon aan te vullen met eigen invullingen.

----- ... -----

Dit doet mij heel erg denken aan Gen. 3, waarin satan de eerste mens de woorden van God Almachtig net even iets anders deed uitspreken en daarmee reden zag om zijn gif van onwaarheden, angst en twijfel binnen te brengen.

Hier gebeurt dus eigenlijk precies hetzelfde. Saraï zegt hier eigenlijk tegen Abram dat zij Gods woorden niet in twijfel trekt wat hem betreft (dat Abram een zoon uit zijn eigen lijf zou krijgen) maar ze brengt wel twijfel in de relatie door te stellen dat God Almachtig **niet** heeft gezegd dat Saraï de moeder zou zijn.

Hier worden dus de grondslagen van het huwelijksverbond ter discussie gesteld. Immers in Gen. 2:24 staat dat Abram en Saraï in het huwelijk één vlees zijn. Dit kun je niet uit elkaar trekken. Saraï doet dit wel met verregaande consequenties. Deze consequenties gaan zelfs zo ver dat de beslissing die Saraï hier Abram opdringt tot op de dag van vandaag voelbaar en zichtbaar is.

☞ Gen. 2:24 Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn.

Want uit deze beslissing wordt Ismaël geboren. En uit Ismaël komen de moslims voort (tenminste, dat zeggen ze zelf), terwijl uit Izaäk, de zoon van de belofte van God Almachtig, Gods volk Israël voortkomt. (Gal. 4:28) Maar daar later meer over.

Gal. 4:28 Wij nu, broeders, zijn kinderen van de belofte, net zoals Izak.

Saraï stelt voor dat Abram maar een kind verwekt bij hun slavin Hagar omdat het nu wel lang geduurd heeft. Saraï zal gedacht hebben dat zij gezien haar leeftijd niet meer zwanger kan worden. Zij wordt al jarenlang niet meer ongesteld.

Relationeel gezien, in onze tijd, lijkt dit wel op draagmoederschap. Abram gaat met Hagar de Egyptische naar bed en maakt haar zwanger. Hoe en wat wordt niet beschreven. Ook niet hoe Abram reageerde op het verzoek van Saraï. Opgemerkt moet wel worden dat het in de tijd van Abram wel een wettige rechtshandeling betrof.

----- ... -----

Moet je eens voorstellen dat ik mijn vrouw, van wie ik tot in het diepst van mijn genen houdt, met een andere man naar bed laat gaan om zwanger te worden.

Abram en Hagar gingen daadwerkelijk met elkaar naar bed. Mijn vragen zijn dan: heeft men elkaar opgewonden? Hebben zij het genot ervan beleefd? Zou Saraï erbij aanwezig zijn geweest?

In de gemeenschap die Abram met Hagar heeft is het leven van Abram daadwerkelijk overgegaan in Hagar. De levende zaadcellen van Abram zijn samengesmolten met de levende eicel van Hagar. En daaruit is nieuw leven ontstaan.

Egyptische genen die samengaan met heilige Goddelijke genen. (Gen. 6:4) 'Gods zonen' kwamen bij de 'dochter van de wereld'. Dat kan niet goed gaan. En gezien de toekomst, is het ook niet goed gegaan. Maar ik vraag mij bovenal af wat dit betekend moet hebben in de relatie van Abram en Saraï.

Gen. 6:4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Dit is niet de bedoeling van God Almachtig geweest. De mens dacht God te moeten helpen want het duurde de mens allemaal te lang. Abram en Saraï waren al op leeftijd. Abram was 85 jaar.

Wat een dieptepunt in geloofsvertrouwen. Maar hoe begrijpelijk. In de context kan ik het gedrag in dit verhaal begrijpen, goedkeuren is een andere zaak.

----- ... -----

Zoals wel vaker in de Bijbel beschreven wordt, is dat wij verantwoordelijk zijn voor de keuzes die wij maken. Koning David was verantwoordelijk dat het kind stierf dat hij verwekte bij Bathseba nadat hij eerst haar man Uria vermoord had. De daad is David vergeven maar met de gevolgen moest hij wel leven. (zie II Sam. 11 e.v.).

Die gevolgen voor Abram en Saraï lees je al direct op het zwanger maken van Hagar.

Hagar zal niet de eerste de beste slavin zijn geweest. Waarschijnlijk was zij de rechterhand van Saraï. Maar nadat zij zwanger is geworden begint Hagar direct Saraï te verachten. Dit loopt zo hoog op dat Saraï Abram zelfs verantwoordelijk stelt voor de zwangerschap van Hagar en de gevolgen daarvan.

Puur letterlijk is dit natuurlijk zo want het is Abram geweest die intiem is geweest met Hagar. Het is Abram geweest die Hagar zwanger heeft gemaakt, niet Saraï, maar wel op sterk aandringen van Saraï. En vrouwen kúnnen aandringen!

Abram krijgt de schuld van alles en er ontstaat een diepe huwelijks crisis tussen Abram en Saraï. Deze loopt zo hoog op dat God Almachtig erbij wordt gehaald door Saraï, om Hem te laten oordelen. Met als gevolg dat Abram Hagar aan Saraï teruggeeft (hij zegt dus eigenlijk tegen Hagar, dat zij zijn vrouw niet meer is).

Saraï laat dan op niet mis te verstane wijze aan Hagar weten wat haar plaats is als slavin. Dit gaat op zo een ernstige wijze (vernedering) dat Hagar er niet meer tegen kan en als zwangere vrouw vlucht.

Een zeer merkwaardige geschiedenis die nauwelijks te bevatten is. Aan de ene kant de enorme beloften die God Almachtig Abram heeft gedaan. Aan de andere kant satan die er alles aan doet om Abram en Saraï weg te krijgen bij God. Dat zij God vaarwel zouden zeggen. Wat een verdriet met zo te zien alleen maar verliezers.

Maar dan treedt God Almachtig op. Na de zondeval van de eerste mens kwam God naar hen toe en zorgde voor hen door dierenvellen te maken en hen daarmee te bekleden. God ontfermde Zich over Kaïn nadat hij Abel vermoord had. God ontfermde Zich over Noach en de zijnen na de zondvloed. En nu ontfermt God Zich over de zwangere Hagar. Want ook al is zij Egyptische, ook zij is een maaksel van de Heer.

----- ... -----

Ondanks dat het de mens is die zich afzondert van God Almachtig en ondanks dat het de mens is die verantwoordelijk is voor zijn eigen keuzes; God laat de mens niet in de steek.

In dit geval stuurt Hij Zijn Engel (overigens de eerste keer dat in de Bijbel over een Engel gesproken wordt) die Hagar bemoedigt en troost. Hagar krijgt een enorme belofte dat het nageslacht dat uit haar geboren wordt zeer talrijk zal zijn. Maar dat zij zich wel moet onderwerpen aan Saraï.

Hier moet ik denken aan de woorden van Jezus Christus Die in Matt. 5:38-42 zegt dat wanneer iemand u op de wang slaat, u hem ook de andere wang moet toekeren. En wanneer iemand u dwingt een mijl te gaan dat u twee mijlen met hem gaat.

Het klinkt zo onrechtvaardig maar het is wel de beste weg.

Daarnaast is het alsof God Almachtig hier al tegen Hagar wil zeggen: Ook al zal uit jouw schoot een nageslacht komen dat zeer talrijk is, jij en jouw nageslacht zullen zich moeten onderwerpen aan Abram en Saraï en hun nageslacht. Want uit het nageslacht van Abram en Saraï zal het volk Israël komen en uit het volk Israël zal Jezus Christus voortkomen. Hij zal de redding zijn voor de **hele** mensheid. Ook voor het nageslacht van Hagar.

Hagar moet haar zoon 'Ismaël' noemen, een wilde ezel van een mens staat in vers 12. Maar ook dat hij tegen allen zal zijn en allen tegen hem en dat hij zal wonen tegenover zijn broeders.

Is dat ook niet wat wij vandaag de dag zien? De Arabieren en aanverwante volkeren (volgens eigen zeggen afstammelingen van Ismaël) lijken steeds radicaler te worden. En binnen de Islam (het geloof van die volkeren) staan groeperingen en stromingen op die steeds extremer worden waardoor zij zelfs hun eigen broeders tegen zich in het harnas jagen.

En dit gebeurt allemaal in het Midden-Oosten wat ook de habitat is van het Israëliische volk. Ja, in het Midden-Oosten staan de broeders (vanuit Abram gezien) letterlijk tegenover elkaar.

----- ... -----

Hagar neemt de woorden van God Almachtig ter harte en erkent Hem als God.

Zoals ik al eerder schreef, kan het niet zo zijn dat wanneer je een persoonlijke ontmoeting met God Almachtig hebt gehad dat je dat koud laat.

📖 Matt. 5:38-42 U hebt gehoord dat er gezegd is: Oog voor oog en tand voor tand. Ik zeg u echter dat u geen weerstand moet bieden aan de boze; maar wie u op de rechterwang slaat, keer hem ook de andere toe; en als iemand u voor het gerecht wil dagen en uw onderkleding nemen, geef hem dan ook het bovenkleed; en wie u zal dwingen één mijl te gaan, ga er twee met hem. Geef aan hem die iets van u vraagt, en keer u niet af van hem die van u lenen wil.

📖 Gen. 16:12 En hij zal zijn een wilde ezel van een mens; zijn hand zal tegen allen zijn, en de hand van allen tegen hem; en hij zal wonen tegenover al zijn broeders.

De liefde van God Almachtig, Zijn eerlijke woorden en richtlijnen brengen je als mens verder en brengen Hagar ook verder. Want zij put zoveel kracht uit de woorden van God dat zij terug gaat naar Saraï en Abram en daar haar zoon baart die zij Ismaël noemt.

Abraham was toen 86 jaar oud.

Hoofdstuk 17

Naamsverandering van Abram en Sarai en de besnijdenis

Je kunt niet zeggen dat God Almachtig veel sprak tot Abram, tenminste als we de Bijbel letterlijk nemen.

Hier wordt gezegd dat Abram 99 jaar oud was toen de Heere hem verscheen en tot hem sprak. Dit is overigens **de vijfde maal** dat God Almachtig tot Abram sprak. De laatste keer dat God tot Abram sprak was tijdens de verbondssluiting (Gen.15:1) en dat was voor de geboorte van Ismaël. Toen was Abram 86 jaar oud.

Gen. 15:1 Na deze dingen kwam het woord van de Heere tot Abram in een visioen.

Ook hier wordt niets gezegd wat de reden was dat God Almachtig tot Abram sprak. Er wordt gezegd dat God tot hem verscheen in een visioen. Maar er wordt niet gezegd dat Abram God aangeroepen had. Uit de woorden zoals ze hier zijn opgeschreven zijn ga ik er van uit dat Abram God zag.

Abram krijgt de opdracht om oprecht te zijn en te wandelen voor het aangezicht des Heeren want God is de Almachtige.

Als je deze verzen zo leest krijg je bijna de indruk dat hoofdstuk 17 van Genesis zich afspeelt vóór hoofdstuk 15. Want God Almachtig spreekt in de toekomstige tijd als het gaat over de verbondssluiting. En weer zegt God hier dat Abram zijn nageslacht groot zal zijn. Zelfs een menigte volken zal bevatten.

Gen. 25: 12-16 Dit zijn de afstammelingen van Ismaël, de zoon van Abraham, die Hagar, de Egyptische, de slavin van Sara, Abraham gebaard heeft. Dit zijn de namen van de zonen van Ismaël, met hun namen ingedeeld naar hun afstamming. De eerstgeborene van Ismaël was Nebajoth, en vervolgens Kedar, Adbeël en Mibsam; Misma, Duma, en Massa; Hadar, Tema, Jetur, Nafis en Kedma. Dit zijn de zonen van Ismaël en dit zijn hun namen, in hun dorpen en tentenkampen: twaalf vorsten, ingedeeld naar hun stammen.

Een vreemde uitspraak, als hier het volk Israël mee wordt bedoeld. Want het volk Israël is één volk en niet een menigte volken. Tenzij je elke stam (die voortkomt uit een zoon van Jakob) als een volk aanduidt. Dan zou je het nageslacht van Ismaël ook zo aan kunnen duiden want uit hem zijn ook veel volken voortgekomen.

Overeenkomst: Jakob krijgt 12 zonen, Ismaël krijgt ook 12 zonen (zie Gen. 25:12-16). Al met al, alweer een gedachte dat dit hoofdstuk eigenlijk vóór hoofdstuk 15 geplaatst moet worden.

----- ... -----

Abram zijn naam wordt veranderd in Abraham. De meest aanvaardde betekenis van de naam Abram is **'God is Vader'**.

De naam Abraham betekent *'Vader van een menigte volkeren'*.

Beide betekenissen zijn prachtig. Zoals God Vader is, is God ook Vader van Adam. Want het geslachtsregister van Lukas 3:38 eindigt met de woorden dat Adam de zoon van God is.

 Lukas 3:38 ..... de zoon van Adam, de zoon van God

God Almachtig is Diegene Die achter Abraham, de Vader is van een menigte van volken. God heeft dit allemaal vóór de grondlegging van de wereld al zo bepaald, zoals hiervoor al eerder beschreven is.

Uit de Bijbel weten we dat uit Abraham Izaäk is voortgekomen. Dat uit Izaäk, Ezau en Jakob zijn voortgekomen. Dat uit Jakob twaalf zonen zijn voortgekomen waarvan er één Juda heette.

De geslachtslijn van Jezus Christus is terug te voeren is tot Juda, de zoon van Jakob.

----- ... -----

God Almachtig zegt dat er koningen uit Abraham zullen voortkomen.

Er zijn veel koningen geweest die over het volk Israël geregeerd hebben, of het nu vóór de splitsing in het twee en tien-stammenrijk was of daarna. Over Israël als één volk hebben vier koningen geregeerd: Saul, David, Salomo en Rehabeam.

Tijdens de regering van Rehabeam is er een scheuring ontstaan in het volk Israël. Twee stammen (Juda en Benjamin) bleven koning Rehabeam trouw en worden in de Bijbel verder aangeduid met de naam Juda. De tien stammen die zich afsplitsten van het huis van David worden Israël genoemd. Het tien-stammenrijk en het twee-stammenrijk hebben beide meer dan tien koningen gehad. (overigens kun je alles over deze splitsing van het volk Israël lezen in I Kon. 12)

----- ... -----

Naast dat God Almachtig Abraham hier een uitgebreid nageslacht belooft, herhaalt de Heer ook nog de belofte dat Hij het nageslacht van Abraham het land Kanaän als eeuwig bezit zal geven.

Ook zegt God Almachtig dat het verbond dat hij met Abram gesloten heeft een eeuwig verbond is, en dat dit een eenzijdig verbond is. Namelijk *'om u tot een God te zijn'*.

Op dit moment zijn van de kant van de mens geen voorwaarden verbonden. Er is nog geen wet en nog geen regels en inzettingen. Tenminste geen **geschreven** wetten, regels en inzettingen.

De eerste (letterlijk uitgesproken) wetten komen nu pas waarbij ik aantekenen dat het aannemelijk is dat dit hoofdstuk voor Genesis 15 geplaatst moet worden, want voorwaarden maak je bekend **voordat** de verbondssluiting een feit is. En de voorwaarde die God Almachtig hier noemt is dat al het mannelijk geslacht zich moet laten besnijden.

Niet alleen Abraham en zijn geslacht, maar al het mannelijk geslacht **tot over alle generaties** die er in de toekomst nog komen zullen. In vers 13 staat nogmaals dat deze inzetting een eeuwig verbond zal wezen. (Zie over het woord 'eeuwig', hfdstk 9).

----- ... -----

Het thema van de besnijdenis is niet eenvoudig. Niet alleen voor ons maar ook voor de mensen die in de Bijbel beschreven worden.

In het N.T. lees je ook dat er een ernstige discussie ontstaat tussen Paulus en de leiding van de gemeente te Jeruzalem of 'heidenen' die Jezus Christus als Heer aannemen zich ook moeten laten besnijden. (Hand. 15).

Want de besnijdenis is door God Almachtig ingesteld als een eeuwige inzetting (al de generaties door), ingesteld als een teken (vers 11). Niet alleen voor de Israëlieten maar voor een ieder die bij de Israëlieten willen behoren door te geloven in God.

De oprechte vraag rijst bij mij op in hoeverre wij over dit thema de Bijbel letterlijk moeten nemen.

- In hoeverre hebben wij ons laten afleiden van de werkelijke woorden van God Almachtig. (Net zoals bijvoorbeeld bij het vervangen van de rustdag des Heren, de sabbatdag, door de zondag!).
- In hoeverre hebben wij ons laten verleiden tot het maken van wijzigingen in God's Woord, eigen aanvullingen op God's Woord.
- In hoeverre hebben wij zaken weggelaten uit God's Woord.

Als je dit verhaal over de besnijdenis gewoon leest zonder elk woord te analyseren, dan lees je dat elke man die een verbondskind wil wezen zich moeten laten besnijden. Dus ook alle mannen van deze tijd die beweren bij het volk van God Almachtig te horen. Want het verbond dat God met Abraham sloot was toch een 'eeuwig' verbond?

Gen. 17:12-13 Elk kind bij u van acht dagen oud, al wie mannelijk is, moet besneden worden, al uw generaties door: degene die in uw huis geboren is én degene die van enige vreemdeling voor geld gekocht is, die niet tot uw nageslacht behoort. Degene die in uw huis geboren is én degene die met uw geld gekocht is, moeten zeker besneden worden. Zo zal Mijn verbond in uw vlees tot een eeuwig verbond zijn.

Gen. 17:11 U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.

Er wordt gezegd: 'Wij (bekeerde 'heidenen') zijn geen Israëlieten'.

Als je de leer van kerken en gemeenten als uitgangspunt neemt, die er van uitgaan dat de Christenen in de wereld 'bekeerde heidenen' zijn dan klopt dit. Dan zijn de Christenen biologisch gezien, geen Israëlieten. Maar als je gelooft dat de Christenen nakomelingen zijn van het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël dan klopt dit niet, want dan zijn zij wel degelijk Israëlieten. Want Paulus zet beiden in Rom. 11 op één lijn als hij spreekt over de stam en de takken van de olijfboom:

- dat het volk Israël als takken worden voorgesteld die aan de Stam Jezus Christus groeien;
- dat bekeerde 'heidenen' worden voorgesteld als takken die tussen de takken Israël worden geënt op dezelfde Stam Jezus Christus;
- dat alle takken die aan de Stam Jezus Christus op dezelfde wijze worden beoordeeld als het gaat over zonden.

Dan zou je toch niet anders concluderen dat er Nieuw Testamentisch geen verschil meer is tussen de Israëliet en de bekeerde 'heiden'.

Ik stel daarnaast vast dat de kenmerken waaraan Gods volk Israël door de eeuwen heen herkenbaar is geweest, juist de besnijdenis en het houden van de sabbatdag zijn geweest. (Ez. 20:12 en Ez. 20:20).

-----...-----

Toen het twee-stammenrijk en het tien-stammenrijk van het volk Israël, verbannen werden naar Assyrië en Babylonië is het tien-stammenrijk verstrooid over de hele wereld. (Diaspora). Zij hebben zich vermengd met de wereldbevolking en niemand weet meer wie zij zijn of waar zij zijn. Zij zijn verspreid over de hele wereld. En alhoewel zij Israëlieten zijn (zonder het zelf te weten) zijn de kenmerken van de besnijdenis en sabbatsrust in ieder geval op hen **niet** meer van toepassing.

Er zijn echter nog steeds twee kenmerken waaraan God's volk (Nieuw-Testamentisch) herkenbaar is, tot op de dag van vandaag:

- De aanbidding van Die Ene God Almachtig, De Schepper van hemel en aarde;
- De grote liefde voor het volk Israël (het totale volk Israël; dus het voormalige twee en tien-stammenrijk). Zij zullen immers weer samenkomen (Hos. 1:10-11)

Wie het pakken kan, pakt het. Hier valt nog veel over na te denken!

📖 Ez. 20:12 Ook heb Ik hun Mijn sabbatten gegeven, om een teken te zijn tussen Mij en hen, zodat zij zouden weten dat Ik de HEERE ben Die hen heiligt

📖 Ez. 20:20 Heilig Mijn sabbatten, zodat ze tot een teken zijn tussen Mij en u, zodat u weet dat Ik, de HEERE, uw God ben.

📖 Hos. 1:10-11 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: U bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God. Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn.

Voor mij persoonlijk zit het zo:

De Joden, nakomelingen van het twee-stammenrijk van het volk Israël hebben Jezus Christus als Redder en Verlosser afgewezen. Zij leven als het ware nog Oud Testamentisch. Zij houden tot op de dag van vandaag ook de sabbat als rustdag van de HEERE en al de jongens en mannen worden besneden op de achtste dag. Zoals God Almachtig gezegd had. De Joden geloven dat je door het houden van de wet gerechtvaardigd kunt worden voor God.

De wedergeboren Christenen, nakomelingen van het tien-stammenrijk hebben Jezus Christus als Redder en Verlosser aangenomen. Zij leven als het ware Nieuw Testamentisch. Zij geloven dat Jezus Christus de wet van God Almachtig vervuld heeft (let op! niet afgeschaft). Zij geloven dat een mens alleen gerechtvaardigd kan worden door het geloof, en niet door het houden van de wet. (Gal. 2:16)

Het bovenstaande was hét grote discussiepunt tussen Jezus Christus en de Farizeeërs, Sadduceeërs, hogepriesters, priesters, Oudsten van het volk, in de tijd dat Hij hier op aarde was. Het bovenstaande is tot op de dag van vandaag ook nog steeds één van de grootste geschilpunten tussen de Joden en de wedergeboren Christenen.

Wat het bovenstaande aangaat wijs ik nog een keer over de vergelijking die ik gemaakt heb tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pagina 20-23.

----- ... -----

In de verzen van Gen. 17 wordt naast het biologische nageslacht van Abraham ook diegenen bedoeld die voor geld gekocht zijn. Zeg maar in huidig Nederlands: al zijn werknemers die niet tot zijn nageslacht behoren (vers 12).

----- ... -----

Opmerkelijk is dat veel Christenen de discussie over het woordje 'eewigheid' niet aan willen gaan.

Is ons tot op de dag van vandaag niet altijd geleerd door de kerken en gemeenten dat wanneer je tijdens dit aardse leven God Almachtig **in** Jezus Christus afwijst, dat dan je zult branden in de hel tot in eeuwigheid?

Dus als jouw zeer jonge zoon in de pubertijd God Almachtig **in** Jezus Christus afwijst en overal tegen aan schopt en hij komt onder een vrachtauto waardoor hij overlijdt, dat hij dan zal branden in de 'hel' tot in der eeuwigheid.

Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

En dan roepen dat dát Evangelie het goede nieuws is?

Hoe kan het zijn dat veel Christenen in het hierboven genoemde voorbeeld wél genuanceerd denken over het woordje 'eewigheid' en als het gaat over bijvoorbeeld de besnijdenis of de sabbat niet?

Want in dit laatste geval wordt er ineens een onderscheid gemaakt tussen Israëlieten en zogenaamde bekeerde 'heidenen'. Dan wordt er ineens gesproken over verschillende bedelingen. Dan wordt er gesproken over het O.T. en het N.T.

Worden die argumenten niet gewoon gehanteerd om maar onder Gods inzetten uit te komen? Omdat de besnijdenis ons niet past? Omdat het houden van de sabbat ons niet past?

Heer, Ik heb de uitleg van Uw Heilige Geest nodig als het gaat om het thema besnijdenis. Ik moet belijden dat ook ik veel doe naar wat ik geleerd heb zonder zelf op onderzoek uit te zijn gegaan in de Bijbel. Zoals bijvoorbeeld ook bij de sabbat versus zondag. Maar gelukkig ziet U mijn hart en weet dat het op U gericht is. Zo vertrouw ik U dat U mij ook dit thema gaat uitleggen.

----- ... -----

Terug naar hoofdstuk 17 van het Bijbelboek Genesis: De besnijdenis geldt dus niet alleen voor het mannelijk nageslacht van Abraham maar ook voor de vreemdeling die gekocht is.

De reden waarom de voorhuid van het mannelijk geslachtsdeel besneden moet worden en niet het rechter oorlelletje bijvoorbeeld heeft betrekking op de vruchtbaarheid en geeft aan: *dat de vruchtbaarheid helemaal afhangt van Gods zegen in het kader van het verbond.*

Overigens is het wel een leuk detail dat in het boek 'moderne wetenschap in de Bijbel' van Drs. Ben Hobrink staat dat:

'Geleerden hebben ontdekt dat besneden jongens veel minder kans hebben op peniskanker of aandoeningen van de urinewegen, en dat vrouwen die met een besneden man zijn getrouwd minder kans hebben op baarmoederhalskanker.....'

In Brazilië waar bijna niemand is besneden, is het aantal gevallen van peniskanker 70 x zo hoog als in Israël, waar bijna alle mannen zijn besneden....."

En "Bij mannen die als baby besneden zijn, komt geen peniskanker voor....." en "Uit verschillende onderzoeken blijkt dat vrouwen van Joodse, dus besneden mannen, 9 a 10 keer zo weinig baarmoederhalskanker krijgen als vrouwen van niet-besneden mannen".

De Studie-Bijbel schrijft over de besnijdenis :

"De besnijdenis, een inkorting van de voorhuid van het mannelijk geslachtsdeel, werd ook aangetroffen bij de Egyptenaren, Ammonieten, de Moabieten, de Feniciërs, en de Arabieren, maar niet bij de Babyloniërs, de Assyriërs en de Filistijnen. Ook de Sichemieten, behorend tot de Chivvieten waren besneden. Bij de meeste volken is het een rite die voltrokken wordt op huwbare leeftijd, bij de officiële opname van de man in de stam.

Het voorgaande lezende en overdenkende kom ik maar tot één conclusie: God Almachtig heeft dit van te voren op deze wijze bedacht.

Waarom? Omdat God Almachtig het beste voor heeft met Zijn kinderen. Niet alleen in bezit en goed maar ook lichamelijk, qua gezondheid.

Dat kinderen op de achtste dag besneden moeten worden is weer een wonder op zich. Vele eeuwen later is men er achter gekomen dat wanneer kinderen geboren worden, zij de eerste paar dagen nog op de weerstandstoffen leven die zij van de moeder hebben meegekregen. In de eerste dagen na de geboorte neemt de weerstand van het pasgeboren kind snel af voordat de aanmaak van die weerstandstoffen door het kind zelf wordt opgepakt.

Men heeft echter ontdekt dat op de zevende dag er een ommekeer in het lichaampje van het pas geboren kind komt en de aanmaak van weerstandstoffen een spurt neemt. En wel zodanig dat op de achtste dag het pas geboren kindje een weerstand heeft van **130%**. Op de negende dag wordt dat weer minder en stabiliseert zich dan uiteindelijk op 100%.

Met andere woorden: Het pasgeboren kind heeft op de achtste dag het minste last van de besnijdenis en is het minst vatbaar voor infecties omdat zijn weerstand op 130% staat.

Ik noem dit in één woord: Geweldig. Wat een God Almachtig hebben wij.

----- ... -----

Dat God Almachtig Zijn woorden meent, blijkt wel uit de waarschuwing die God Abraham meegeeft in het 14e vers van dit hoofdstuk. Iedereen die niet besneden is wordt afgesneden van het volk Gods, van Israël.

-----...-----

Na de instelling van de besnijdenis volgt er ook de naamsverandering van Sarai (de strijdbare, de vorstelijke) in Sara (vorstin) en wordt Abraham verteld dat God Almachtig Abraham en Sara een zoon zal geven.

Dit is de eerste keer dat God Almachtig dit ook over Sara zegt terwijl zij (zoals hiervoor beschreven) in vertwijfeling Abraham aan Hagar gaf om bij haar een zoon te verwekken. God zegt hier dat uit Sara volken zullen komen en dat er koningen uit haar zullen voortkomen. God is zelfs zeer concreet door aan te geven dat over één jaar na nu Sara een kind zal baren, een zoon.

Dit is een vreemde uitspraak omdat uit Abraham en Sara maar één volk is voortgekomen, namelijk Israël. Er wordt in de Bijbel niets gezegd over dat Abraham met Sara meer kinderen hebben gekregen waaruit dan ook meer volken uit voortgekomen zouden kunnen zijn. Dit ook omdat zij hier al bejaard zijn (tegen de 100 jaar).

Dat is ook de reden dat Abraham begint te lachen en God Almachtig begint te corrigeren. *'Nee, Heer, U hebt het fout, Ismaël is mijn zoon, en de belofte zal voor hem gelden'.*

Maar God Almachtig vergist zich niet. *'Nee, Ik bedoel niet Ismaël, Ik bedoel dat jullie samen een zoon zullen krijgen die jullie Izaäk moeten noemen. En Mijn belofte en verbond geldt voor hem'.*

Wordt Ismaël dan vergeten?

Nee, ondanks dat Ismaël een kind is uit menselijke vertwijfeling en ongeduld geboren, vergeet God Almachtig hem niet en zegent God hem met de belofte dat ook hij tot een groot volk zal uitgroeien. Ja, dat er zelfs twaalf vorsten uit hem zullen voortkomen. Deze worden in Gen. 25:13-18 genoemd.

----- ... -----

Gen. 17:14 Maar hij die mannelijk en onbesneden is, van wie het vlees van zijn voorhuid niet besneden wordt, die persoon moet van zijn volksgenoten worden afgesneden; hij heeft Mijn verbond verbroken.

Gen. 13:18 Dit zijn de namen van de zonen van Ismaël, met hun namen ingedeeld naar hun afstamming. De eerstgeborene van Ismaël was Nebajoth, en vervolgens Kedar, Adbeël en Mibsam; Mimsa, Duma, en Massa; Hadar, Tema, Jetur, Nafis en Kedma. Dit zijn de zonen van Ismaël en dit zijn hun namen, in hun dorpen en tentenkampen: twaalf vorsten, ingedeeld naar hun stammen. Dit zijn de levensjaren van Ismaël: honderdzevenendertig jaar. Toen gaf hij de geest en stierf, en hij werd met zijn voorgeslacht verenigd. Zijn nakomelingen woonden vanaf Havila tot Sur, dat ten oosten van Egypte ligt, in de richting van Assur. Zij vestigden zich tegenover al hun verwanten.

Nadat God Almachtig alles tot Abraham gezegd had wat Hij wilde zeggen 'voer' God op van hem.

Hand. 1:9 En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen.

Moeten we hier denken aan de wijze waarop Jezus Christus naar de hemel is gegaan? (Hand. 1:9). In vers 1 van dit hoofdstuk lezen we niet dat God Almachtig neerdaalde om met Abraham te spreken.

Of moet hier gedacht worden aan een visioen dat Abraham kreeg? Dat hij als het ware in een droom God Almachtig heeft gezien en Hem hoorde spreken? Toen God met Jakob gesproken had (Gen. 35:13) staat ook geschreven dat God op voer.

Gen. 35:13 Toen voer God op, bij hem vandaan, van de plaats waar Hij met hem gesproken had.

----- ... -----

Abraham is gehoorzaam en twijfelt niet en wacht niet. Nog dezelfde dag neemt hij Ismaël en alle mannen die in zijn huis geboren waren én allen die hij voor geld gekocht had en zij lieten zich besnijden.

Dit zal best een pijnlijke ingreep zijn geweest bij volwassenen.

Naar menselijke gedachten is het jammer dat er niets van beschreven staat hoe dit door Abraham en zijn werknemers ontvangen is. Zouden zij allemaal zonder twijfelen direct 'Ja' hebben gezegd? Of was de macht van Abraham zo groot dat kritiek en twijfel niet getolereerd werden?

Omdat het voor de lijn van het verhaal niet van belang is worden er ook geen mededelingen gedaan hoe deze boodschap door Sara ontvangen is en door Ismaël als dertienjarige. Ik kan mij echter wel voorstellen dat Abraham wel wat uit te leggen had aan al die mannen, want het is toch niet zomaar iets om aan je geslachtdelen te laten snijden.

Hoofdstuk 18

God verschijnt aan Abraham bij Mamre

Het In Gen. 13:18 lees ik dat Abraham (toen nog Abram) en Sara (toen nog Sarai) bij de eiken van Mamre wonen in de buurt van Hebron.

Gen. 13:18 En Abram zette zijn tenten op en ging bij de eiken van Mamre wonen, die bij Hebron zijn.

Hoofdstuk 18 begint met te vermelden dat Abraham en Sara daar nog steeds wonen. Dat Abraham onder de bomen zat omdat het te heet werd. Dus waarschijnlijk op het midden van de dag, als daar drie bezoekers aankomen.

Als het in die streek en in die tijd de gewoonte was om iedereen die bij je huis aankomt en aanbelt uit te nodigen om te eten en te drinken, dan moeten die mensen wel de meest gastvrije mensen geweest zijn die op de aarde rondlopen. Want Abraham ziet drie mannen aankomen en gaat er direct op af om hen uit te nodigen om te komen eten en drinken, en om uit te rusten.

En niet zomaar even eten en drinken. Abraham geeft Sara opdracht om meelkoeken te bakken. En hij geeft zijn knecht opdracht om een gemest kalf te slachten en te braden. Dat moet toch wel een paar uurtjes geduurd hebben. Misschien zelfs wel de hele dag want een kalf is niet een twee drie geslacht en gebraden.

De verzen 1 tot en met 8 geven verder niet aan wat Abraham al die tijd met zijn gasten heeft gedaan. Misschien hebben zij het rusten wel letterlijk genomen en hebben ze siësta gehouden zoals men wel vaker deed in warme landen.

Deze verzen geven verder ook niet aan wat zij met elkaar bespraken. Maar uiteindelijk is de maaltijd klaar, de meelkoeken zijn gebakken en het kalf is bereid. Boter en melk worden er aan toegevoegd en de maaltijd kan beginnen. Een Koningsmaal; een zeer uitgebreid diner dat Abraham hier zijn gasten voorschotelt.

Maar zouden Abraham en Sara geweten hebben wie die drie mannen zijn? Dan moeten ze toch minstens vreemd opgekeken hebben wanneer de Heere aan Abraham vraagt waar Sara is.

Ik kan mij voorstellen dat wanneer ik totaal vreemd bezoek krijg dat ik verder niet ken, die ik te eten en te drinken geef, en dat zij dan ineens naar mijn vrouw vragen. Haar zelfs bij de voornaam noemen. Ik denk dat ik toch wel enigszins verbaasd zou zijn. Of zijn deze drie mensen dan toch niet zo vreemd voor Abraham?

Zou Abraham God Almachtig in hen herkend hebben in Hun wijze van spreken? Zou God Zichzelf bekend hebben gemaakt (en de andere twee heren) tijdens het wachten op het eten? Allemaal vragen die hier niet beantwoord worden. In ieder geval lees ik niets van enige verbazing in het antwoord van Abraham op de vraag waar Sara is.

Sara heeft de meelkoeken klaargemaakt en staat om het hoekje mee te luisteren met dit gesprek zonder daar aan deel te nemen.

En dan zegt God Almachtig dat Abraham en Sara (zij zijn op hoge leeftijd, 99 jaar) over precies één jaar een zoon zullen krijgen. Terwijl Sara haar maandelijksse perioden allang niet meer krijgt en haar baarmoeder gesloten is.

Sara hoort dit en lacht in zichzelf. (Abraham lachte ook in Gen. 17:17). Neen, niet weer dat verhaal over een eigen nageslacht. Daar is Abraham al eerder mee gekomen en toen is het verhaal ook niet uitgekomen. Neen, op onze leeftijd vrijen wij niet meer met elkaar. Ik ben allang in de overgang geweest. Dat gaat hem niet worden.

Gen. 17:17 Toen wierp Abraham zijn met zijn gezicht ter aarde en lachte.

----- ... -----

Als je de omstandigheden in acht neemt kan ik mij de reactie van Sara ook wel voorstellen. Het hele verhaal van een eigen nageslacht heeft bij Sara alleen maar pijn en verdriet opgeleverd.

Het verhaal dat God Almachtig aan Abraham nageslacht heeft beloofd (Sara was daar destijds niet bij) is er de directe oorzaak van dat Sara haar slavin Hagar aan Abraham had gegeven. En bij Hagar heeft Abraham een zoon verwekt, Ismaël. En dat het niet boterde tussen Sara en Hagar blijkt wel uit Gen. 16. En nu begint een Vreemde over hetzelfde onderwerp?

Hieruit blijkt volgens mij wel dat Sara God Almachtig niet herkend heeft in één van deze drie mannen. Want als God haar confronteert met haar lachen, ontkent ze dit ook nog; hoewel ze wel bang is voor de woorden. Zal er dan toch iets van waarheid zitten, wat Abraham al die tijd verteld heeft?

Want Abraham heeft meerdere ontmoetingen gehad met God Almachtig. Je leest in de voorgaande hoofdstukken nergens dat Sara een ontmoeting met Hem heeft gehad. Dit zou de eerste keer zijn voor Sara en dan nog wel op deze wijze.

De Heere spreekt stellig in de woorden dat er voor Hem niets onmogelijk is.

----- ... -----

Belangrijke les uit het voorgaande is dat de omstandigheden niet (altijd) de waarheid spreken. Zoals Lot met zijn ogen het meest vruchtbare land voor zichzelf nam (Gen. 13:10) maar daar niet bepaald mee gezegend werd (Gen. 14, Gen. 18) zie je dat Sara hier vertrouwt op wat zij ziet. Maar dat er toch iets anders gaat gebeuren.

Het woord van de Heer gaat boven mijn omstandigheden uit. Wat Hij beloofd heeft gaat gebeuren op Zijn tijd. Niet eerder en niet later.

Welke beloften heeft God Almachtig aan mij gedaan? En welke van die beloften zijn nog niet vervuld? Beloften waar ik eigenlijk niet meer aan durf te denken omdat ze al zo lang geleden uitgesproken zijn? Beloften die ik ook gedeeld heb met andere mensen die mij er nu misschien raar op aankijken omdat er niets gebeurd is?

Menselijke vragen toch?

En toch zegt mijn hart en mijn verstand dat God Almachtig nog nooit een woord uitgesproken heeft dat niet is uitgekomen.

----- ... -----

Heer, ook nu weer; vergeef mij dat ik mij niet altijd vastgehouden heb aan Uw beloften. Dat ik nu misschien eigenlijk ook wel lach om de woorden die ik van U gehoord heb, vroeger, langer of korter geleden.

Heer vergeef mij mijn wantrouwen dat wanneer ik nu woorden van U hoor dat ik deze vaak cynisch tegemoet treed. Ik wil ze wel geloven. Ik wil wel vertrouwen. Maar de praktijk heeft zo vaak uitgewezen en de omstandigheden hebben zo vaak laten zien dat Uw woorden voor mij nog niet vervuld zijn. Waardoor ik vaak niet weet wat ik met Uw woorden die U tot mij spreekt aan moet.

Toch leert de aankondiging van de geboorte van een zoon bij Abraham en Sara mij weer om stand te houden en om U te blijven vertrouwen.

----- ... -----

Gen. 13:10 En Lot sloeg de ogen op en zag dat heel de Jordaanvlakte rijk aan water was; voordat de HEERE Sodom en Gomorra te gronde gericht had, was zij in de richting van Zoar als de hof van de HEERE, als het land Egypte.

Dan gaat het verhaal verder. Want de Heer komt niet alleen vertellen dat Abraham en Sara een zoon zullen krijgen maar God Almachtig heeft nóg een boodschap voor Abraham.

Dat God Almachtig een God van relatie is blijkt wel uit deze verzen. God, Die Zichzelf de vraag stelt of Hij Abraham in kennis zal stellen van wat Hij gaat doen. Want zegt de Heer tegen Zichzelf: *'Ik heb hem uitgekozen, hij zal uitgroeien tot een groot en machtig volk en in Hem zullen **alle volken** der aarde gezegend worden'*. Abraham zal zijn nageslacht leren en opdracht geven om in de weg van de Heere te wandelen door recht te doen en gerechtigheid lief te hebben. (Micha 6:8)

Lijken deze woorden niet heel veel op wat God Almachtig zegt over Jezus Christus? (Matt. 3:17) God Almachtig heeft Jezus uitgekozen. Door Hem zal Hij de mensen met Zichzelf verzoenen (Hebr. 2:17). **Alle** volken (Gal. 3:8) zullen gezegend worden.

Jezus Christus heeft de Zijnen geleerd (Zijn discipelen als eerste) om op de weg van de Heere te blijven door recht te doen, door gerechtigheid lief te hebben en door ootmoedig te wandelen met God.

----- ... -----

Dan gaan twee mannen op weg naar Sodom om te zien of de stad werkelijk zo slecht is als zij gehoord hebben. Er wordt als het ware een gerechtelijk vooronderzoek gestart, alhoewel God Almachtig natuurlijk wel weet hoe slecht de inwoners van Sodom en Gomorra zijn.

Opmerkelijk is dat God Almachtig in vers 21 in de 'Ik' vorm spreekt: *'Ik zal nu afdalen'* en in vers 22 wordt geschreven in de meervoudsvorm: *'keerden die mannen vandaar om'*.

Het is Gods voornemen om Sodom en Gomorra met huid en haar te vernietigen. Zó slecht waren de inwoners van die steden. Maar Abraham pleitte bij God Almachtig: *'maar er wonen misschien ook nog mensen in Sodom en Gomorra die wel goed zijn, die wel in U geloven'*.

Als God Almachtig dan nog bij Abraham blijft staan, begint er een gesprek tussen Abraham en God waarbij Abraham pleit voor de rechtvaardigen die misschien nog te vinden zijn in Sodom en Gomorra.

Als de Almachtige God die plaatsen echt wil vernietigen zou Hij dan de eventueel aanwezige rechtvaardigen ook vernietigen? Dat past toch helemaal niet in het Godsbeeld dat Abraham van God Almachtig heeft?

Micha 6:8 Hij heeft u, mens, bekendgemaakt wat goed is en wat de HEERE van u vraagt: niets anders dan recht te doen, goedertierenheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God.

Matt. 3:17 En zie, een stem uit de hemelen zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in wie Ik Mijn welbehagen heb

Hebr. 2:17 Daarom moest Hij in alles aan Zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en getrouw Hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen, om de zonden van het volk te verzoenen.

Gal. 3:8..... in u zullen alle volken gezegend worden

En Abraham pleit; 'Stel dat er nog 50, 45, 40, 30, 20, 10 rechtvaardigen in die steden zijn, gaat U dan toch deze steden vernietigen? Inclusief die rechtvaardigen?'

Abraham kent God Almachtig als een rechtvaardig God en hij kan het zich niet voorstellen dat rechtvaardige mensen dezelfde straf zullen ondergaan als goddeloze mensen. Vandaar zijn pleidooi en uit het vervolg van de geschiedenis weten we dat alleen Lot met zijn vrouw en zijn twee dochters gered worden uit Sodom en Gomorra (Gen. 19). Waar Abraham ophoudt met pleiten, (tien rechtvaardigen), laat God Almachtig zelfs niet één rechtvaardige omkomen met de goddelozen.

Hieruit blijkt ook dat een mens zich niet kan verschuilen achter een groep of een gemeenschap. Niet een volk of een groep of een gemeenschap zal gered worden door geloof of goede werken. Neen, dit is een persoonlijk boodschap. Een persoonlijke redding door Jezus Christus, onze Heere. Halleluja!

Een vraag die bij mij komt is: 'Pleit Abraham voor de rechtvaardigen in Sodom en Gomorra in zijn algemeen, of pleit Abraham hier bij God Almachtig omdat Abraham wéét dat zijn neef Lot met zijn gezin in Sodom woont?' En als Sodom vernietigd wordt dat ook Lot en zijn gezin vernietigd zullen worden?

Het zijn mijn mijmeringen!

----- ... -----

Wat een prachtig hoofdstuk. Als je de woorden op je in laat werken en als je probeert om dat wat hier gebeurt werkelijk voor ogen te stellen. God Almachtig, die in een Mensengedaante naar Abraham en Sara toekomt en gewoon met hen praat. Net zoals God wandelde in de hof van Eden (Gen. 3:8) en sprak met de eerste mens. God die niet veroordeelt; ook niet als Sara openlijk twijfelt. God die niet boos wordt wanneer Abraham Hem meerdere malen verzoekt om Sodom en Gomorra niet te vernietigen als er nog iets van rechtvaardigheid in gevonden wordt.

In hoofdstuk 3 stel ik een paar keer de vraag: '**Wie geloof je?**'

De omstandigheden? Dat wat je kunt zien, proeven, ruiken, voelen?

Of De woorden die God Almachtig over jou en mij uitspreekt? Dat Hij ons liefheeft boven alles en dat Hij ons het eeuwige leven beloofd heeft? (Joh. 3:16)

Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de Heere God, Die in de hof wandelde.....

Joh. 3:16 Want alzo lief heeft God de wereld gehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

Uit alle hoofdstukken tot nu toe is de rode draad dat God Almachtig voor de Zijnen zorgt. De verhalen vertellen elke keer weer de soms moeilijke omstandigheden waarin de verschillende hoofdrolspelers zich bevinden. En let wel: die omstandigheden zijn waar!

Maar Gods belofte gaat daar ver boven uit. Hij heeft in Gen. 1:26 al gezegd dat de mens moet gaan **heersen** over de hele schepping. Dat betekent dat wij ook moeten **leren heersen** over onze omstandigheden en wat die met ons doen. En in deze laatste zin bedoel ik het Hebreeuwse woord '*Masha*' wat 'overheersen' betekent. Wij moeten over onze omstandigheden overheersen.

----- ... -----

Heer, ik heb U nodig bij het heersen over mijn omstandigheden. Want ik laat mij zo snel intimideren door mijn omstandigheden en dan zak ik weg in medelijden, in ongelof, in wantrouwen.

Maar Heer, ik spreek hier op nieuw uit: ik geloof in U. U bent mijn Schepper en Maker en U heeft een doel met mijn leven. Dat ik de werken doe die U voorbereid heeft. (Ef. 2:10) En dat U in deze werken verheerlijkt wordt zoals Jezus Christus U verheerlijkte. (Matt. 5:16). En ik zal dat doel bereiken. Niet voor mijn eigen belang maar om de bolwerken die tegen U zijn te helpen slechten (II Kor. 10:3).

Amen!

☞ Gen. 1:26 En God zeide: Laten wij mensen maken naar Ons Beeld, naar Onze gelijkenis en laten zij heersen over .....

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

☞ Matt. 5:16 Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.

☞ II Kor. 10:3-5 (HET BOEK) Nu is het waar dat ik maar een gewoon mens ben, maar ik ga niet op menselijke wijze te werk om de strijd te winnen. Ik strijd met Gods wapens, niet met menselijke, om elke tegenstand te breken. Met deze wapens zijn alle argumenten waarmee men zich tegen God verzet, te ontzenuwen; alle barrières tussen God en de mensen worden daardoor omvergehaald. Met deze wapens breek ik elke opstand van menselijk denken om die terug te brengen tot gehoorzaamheid aan Christus.

Hoofdstuk 19

Verwoesting van Sodom en Gomorra

Genesis 19 is één van de weinige hoofdstukken uit de Bijbel (samen met Richteren 19 waar een bijna gelijke geschiedenis wordt verteld) die mij met verbazing, verbijstering, afschuw en gruwel vervult. En totaal onbegrip.

Het draait in dit hoofdstuk helemaal om het recht van gastvrijheid.

Wanneer men de verantwoordelijkheid over gasten op zich neemt (of over wie dan ook) dat deze verantwoordelijkheid zwaarder weegt dan wat dan ook. Zelfs zwaarder dan de verantwoordelijkheid die je hebt als vader over je kinderen.

Afschuwelijk, afgrijselijk en voor mij niet te begrijpen.

'Het spijt mij Heer dat ik hier geen positief woord aan kan wijden. Ik gruwel bij dit verhaal. Ik weet dat U er ook van gruwelt maar het toch belangrijk genoeg vindt om het hier in de Bijbel te plaatsen'.

----- ... -----

De boden, 'engelen' die met God Almachtig bij Abraham en Sara waren geweest, gaan naar Sodom om te kijken of die stad werkelijk zo slecht is als men zegt.

De Studie-Bijbel zegt dat de afstand tussen de eiken van Mamre (waar Abraham en Sara woonden) en Sodom ongeveer zestig km bedraagt. Dat is dus een flinke tippel voor een middagje. Maar dat zal het wel niet geweest zijn.

Ik kom daarbij omdat er in Gen. 18:1 staat, dat de drie mannen bij Abraham en Sara kwamen toen het heet begon te worden. Abraham liet een gemest kalf uitzoeken en dat moest dan geslacht en gebraden worden. Dat zal toch wel een paar uurtjes in beslag hebben genomen. Dan gaan de drie mannen en Abraham eten en drinken. Al met al schiet de dag dan toch een knap eind op. En dán moeten de twee mannen nog 60 km lopen om in de avond bij Sodom aan te komen.

In mijn ogen kan dit niet, maar ik moet mij beseffen dat het geen twee gewone mannen zijn, maar boden, engelen, die geen tijd en geen afstand kennen.

 Gen. 18:1 *Daarna verscheen de HEERE aan hem bij de eiken van Mamre, toen hij in de ingang van de tent zat en de dag heet werd*

De twee mannen komen Sodom binnen en Lot die in de poort zit spreekt hen aan.

Wel opmerkelijk als je bedenkt dat Lot hier als een vreemdeling is. Hij woont hier nog niet zo lang na zijn scheiding van Abraham.

Waarom valt mij dit op? In Gen. 13 wordt beschreven dat de kudden van Abraham en Lot zo groot zijn geworden dat het land waar ze toen beiden woonden niet genoeg voedsel en water op kon brengen om hen te voeden. In Gen. 13:12 staat dat Lot zijn tenten opsloeg tot bij Sodom. En dan lees je hier in Gen. 19 dat Lot in Sodom woont. (Ook in Gen. 14:12).

In een huis. Waar zijn die kudden van Lot dan gebleven? Heeft hij die kudden verkocht?

Het wordt niet verteld maar uit het feit dat Lot hier in de poort van Sodom zit wil zeggen dat hij wel iemand was. Misschien heeft hij zijn kudden verkocht aan de inwoners van Sodom om daarmee een invloedrijke plaats binnen de gemeenschap van Sodom te kunnen bekleden.

Maar Lot wéét toch ook dat Sodom een goddeloos oord is? Zet Lot hier dan heel zijn geloof in God Almachtig aan de kant voor materieel gewin? Het wordt niet verteld. Maar het lijkt er toch wel heel sterk op, vooral als je in het vervolg dan ook nog leest dat zijn dochters verloofd zijn met jongens uit Sodom. En hier komt dan weer die tekst uit Gen. 6:2 in gedachten dat 'Gods zonen' trouwen met de 'dochteren van de wereld'.

Lot is dus ook getrouwd. Ook met een Sodomse? Dat betekent dus dat Lot's dochters de huwbare leeftijd hadden. Nergens in het voorgaande wordt gesproken over het feit dat Lot getrouwd was en dochters had.

En hoeveel jaar is er dan alweer overheen gegaan vanaf het moment dat Abraham Lot en zijn have bevrijdde uit de vijandelijke legers van de vijf koningen uit Gen. 14? Is dan alles wat Lot heeft meegemaakt met Abraham en met God Almachtig weg?

----- ... -----

Buiten dat dit feiten zijn, zit hier ook een grote geestelijke boodschap achter. Zoals ik al eerder heb geschreven is wat je ziet met je ogen niet altijd het beste voor je geest en je lichaam. Het verhaal van Lot is hier een schrikbarend voorbeeld van en het vervolg van dit hoofdstuk is nog schrikbarender.

Gen. 13:12 Abram woonde in het land Kanaän; en Lot woonde in de steden in de vlakke en zette zijn tenten op tot bij Sodom.

Gen. 14:12 Ook namen zij Lot, de zoon van Abrams broer, en zijn bezittingen mee, en trokken weg; hij woonde namelijk in Sodom

Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

Het materiële gewin achterna gaan en het God Almachtig in de steek laten brengt je alleen maar in de problemen. Het verhaal van Lot kennende zou ik graag sterkere woorden willen gebruiken maar mijn geest zegt om dit niet te doen. Laat ik volstaan met het woord: verbijsterend.

Als de twee mannen (de engelen die bij Abraham en Sara vandaan komen) de poort van Sodom binnengaan, staat Lot op en biedt de twee mannen gastvrij onderdak aan. En de Studie-Bijbel zegt dat in die tijd dat je dan ook verantwoordelijkheid voor hen neemt en dat je hen dan ook een veilig onderkomen biedt.

En dat doet Lot ook. Hij neemt de twee mannen mee naar zijn huis en geeft hen te eten en te drinken. Abraham deed dit ook toen hij de drie mannen aan zag komen!

Maar dan wordt de slechtheid van de inwoners van Sodom ten volle geopenbaard waarbij ik de woorden van Paulus uit de Ef. 6:12 wil herhalen dat wij niet te strijden hebben tegen mensen van vlees en bloed, maar tegen machten en overheden uit het rijk der duisternis.

Het is satan die door deze inwoners van Sodom heen werkt, want uit dit verhaal blijkt dat satan met zijn demonen zich volledig openlijk ten toon stellen als een monster en een vernietiger. In alles is satan het tegenovergestelde van God Almachtig. Dit verhaal bewijst dat satan de dood is en alleen maar de dood van de mensen voor ogen heeft. En dat het liefst op een zo gruwelijk en beestachtig mogelijke langzame manier.

----- ... -----

We kunnen dan wel verbaasd staan van de woorden uit Rom. 1:26 en 27 waarin staat dat de Romeinen homoseksualiteit kenden, maar hier in Genesis 19 wordt daar ook al over gesproken. Want de mannen van die stad Sodom (er staat expliciet bij dat er niet één uitgezonderd was) omsingelen het huis van Lot en schreeuwen Lot toe dat hij die twee mannen naar buiten moet sturen zodat de mannen van Sodom gemeenschap met hen zouden kunnen hebben.

Als Lot hiermee in zou stemmen en zijn gasten zou overdragen aan de inwoners van de stad, zou ten eerste het gastrecht geschonden worden, maar ten tweede zou de zonde van de homoseksualiteit plaats vinden.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereld-beheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

☞ Rom. 1:26-27: Daarom heeft God hen overgegeven aan oneervolle hartstochten, want ook hun vrouwen hebben de natuurlijke omgang vervangen door de tegennatuurlijke. En evenzo hebben ook de mannen de natuurlijke omgang met de vrouw opgegeven, en zijn in wellust voor elkaar ontbrand: mannen doen schandelijke dingen met mannen en ontvangen het gepaste loon voor hun dwaling in zichzelf.

Al hoewel er op dit moment nog geen geschreven wet was (deze kwam pas in de tijd van Mozes) moet homoseksualiteit hier toch afgewezen worden. Want God Almachtig verzint niet iets halverwege de geschiedenis. Misschien maakt Hij het later pas bekend. Maar de aard van God is dat Hij tegen homoseksualiteit is.

Wat andersdenkenden hier ook over zeggen, dit is wat God Almachtig zegt. Dit is wat de Bijbel zegt. En dit is wat ik geloof en erken.

Let wel! Het gaat hier over de praktijk van homoseksualiteit. Ik heb het niet over de mens die homoseksueel is. Het past mij niet om daar een oordeel over te vellen of hen te beoordelen. Ik zeg alleen dat de daad tot de zonde leidt. In de ogen van God Almachtig is homoseksueel zonde net zoals het stelen van een pepermuntje zonde is.

Als het dan gaat over het veroordelen van mensen dan is ieder mens veroordeeld, want ieder mens heeft gezondigd. De Bijbel zegt zelfs dat er niemand is die goed doet (Ps. 14:1, 3, Ps. 53:2, Pred. 7:20, Rom. 13:12)

----- ... -----

Ter bescherming van het gastrecht gaat Lot naar buiten om met de inwoners van Sodom te praten. En volgens vers 14 van dit hoofdstuk zijn de schoonzonen van Lot hier ook bij aanwezig.

De schoonzonen die verloofd waren met zijn dochters? Waar hij waarschijnlijk in de vorm van een bruidsschat een groot bedrag voor neergeteld heeft? En die schoonzonen willen **ook** gemeenschap hebben met deze gasten? Wat moeten die dochters van Lot daar wel niet van gedacht hebben. Lekker toekomstige echtgenoten zijn dat dan!

Maar dan komt de ware aard van de Sodomse bevolking naar boven. Zij hebben Lot helemaal niet geaccepteerd en Lot is helemaal niet geïntegreerd met de inwoners van Sodom. Want zij noemen Lot een '*vreemdeling*'. (vers 9). Ondanks dat hij in de poort zat en mee mocht spreken in handelsgeschillen. Ondanks dat zijn dochters met Sodomse mannen verloofd waren. Ondanks dat Lot waarschijnlijk een Sodomse vrouw had.

----- ... -----

Ps. 14:1 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijc, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goed doet.

Ps. 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zijn zij verdorven; er is niemand die goed doet, zelfs niet één.

Ps. 53:2 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijc, zij bedrijven gruwelijk onrecht; er is niemand die goeddoet.

Pred. 7:20 Voorzeker, er is geen mens rechtvaardig op de aarde, die goeddoet en niet zondigt.

Rom. 13:12 Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één.

Gen. 19:14 Toen ging Lot naar buiten en sprak tot zijn schoonzonen, die zijn dochters tot vrouw zouden nemen, en zei: Sta op! Ga naar buiten, uit deze plaats! Want de HEERE gaat deze stad te gronde richten. Maar hij was in de ogen van zijn schoonzonen als iemand die grappen maakte.

Gen. 19:9 Toen zeiden zij: Ga opzij! Ook zeiden ze: Deze ene is gekomen om hier als vreemdeling te verblijven en nu wil hij zeker rechter over ons zijn! Nu zullen we u meer kwaad aandoen dan hun. Zij drongen erg op de man, op Lot, aan en kwamen dichterbij om de deur open te breken.

Wie oren heeft, die hore. Wie de schoen past trekt hem aan. Want nu komt mij in gedachte hoe wij vaak als broeders en zusters met elkaar omgaan. Heerlijk samen in een kerk of gemeente. Samen God Almachtig lovende en prijzende en veel dingen samen doen.

En dan komen er nieuwe mensen bij. Bekeerlingen of soms mensen van buiten de stad. Ze worden opgenomen, omarmd en er wordt echt een gevoel van warmte, veiligheid en bescherming geboden.

Maar als er problemen ontstaan zullen deze '*instromers*' als '*vreemdelingen*' worden gezien en als buitenstaanders. Bloedgroepen noemen ze dit. Dit komt niet alleen voor in de kerken en gemeenten maar dit zie je in heel veel verenigingen, organisaties. Ja zelfs tot in de hoogste politieke regionen.

----- ... -----

Maar hier in vers 9 wordt Lot op niet mis te verstane wijze duidelijk gemaakt dat hij er helemaal niet bij hoort en dat hij een '*vreemdeling*' is. En uit de woorden dat Lot over de inwoners van Sodom rechter wil spelen kun je opmaken dat Lot over de handelswijze van de inwoners van Sodom wel degelijk iets heeft gezegd. En misschien wel meer dan eens ook.

Lot laat zien dat het gastrecht bij hem hoog in het vaandel staat en dat is goed, dat is mooi. Alleen dat dit gastrecht sterker is dan je verantwoordelijkheid als vader over je kinderen, dat is voor mij onbegrijpelijk. Dat Lot hier uiteindelijk zijn dochters aanbiedt aan de mannen van Sodom om met hen te doen wat ze maar willen?

Neen, hier heb ik geen woorden voor; zelfs als Christen niet. En ik kan en wil met de beste wil van de wereld niet begrijpen wat God Almachtig hier door heen wil zeggen. Hoe je ook denkt over andere culturen of over rolpatronen van mannen en vrouwen.

Als vader moet ik er niet aan denken dat ik mijn dochters zou overgeven aan verkrachters en aan moordenaars. Aan dienaren van satan.

Gelukkig gaan die mannen van Sodom ook niet akkoord met het voorstel van Lot. Maar nu willen ze niet alleen de twee gasten van Lot hebben maar ook Lot zelf en zijn hele gezin.

En die schoonzonen van Lot waren hierbij?

Dit is toch niet te filmen!

Dat is ook weer precies waar satan op uit is. Hij begint 'rustig' maar zijn doel is om zoveel mogelijk ellende, pijn en verdriet te brengen.

In het geval van Lot is het doel van satan niet de gasten van Lot alleen of het gezin van Lot alleen. Nee, het is satan te doen om Abraham.

Satan weet als geen ander dat uit het nageslacht van Abraham, de Messias geboren zal gaan worden. En dat die Verlosser, Jezus Christus, hem de kop zal verbrijzelen. Jezus Christus **IS** het einde voor satan. En hij weet dat.

Dus alles wat Abraham in paniek kan brengen is goed. En misschien kan hij Abraham wel bewegen om zich van God Almachtig af te keren. Dat is hem tenslotte bij de eerste mens ook gelukt (Gen. 3)

Ik kijk vaak naar het moment. Maar deze geschiedenis leert mij dat ik ook het oog moet houden op het einddoel. De Belofte die God Almachtig gegeven heeft. En dan moet ik weten dat satan alles in het werk zal proberen te stellen om dat te vernietigen.

Maar God zij dank. Jezus Christus **hééft** overwonnen over al het slechte. Hij **is** Overwinnaar over al het zondige. Hij **is** Overwinnaar over satan en al zijn demonen. Jezus Christus **is** Overwinnaar over de dood. **Jezus Christus geeft LEVEN!**

----- ... -----

Als hier dus het hele gezin van Lot in gevaar komt, grijpen de twee gasten in en wordt duidelijk dat we hier niet te maken hebben met twee gewone menselijke gasten maar met engelen van de hoogste Heer.

Zij slaan de mannen van Sodom met blindheid zodat ze deur niet meer kunnen vinden en zij het gezin van Lot niet meer kunnen vinden. (heeft Lot ook zonen? vers 12). De blindheid van de Sodomse bevolking geeft Lot en de zijnen de mogelijkheid om het huis te ontvluchten.

Maar voordat zij het huis ontvluchten gaat Lot nog één keer naar buiten om in de chaos en de paniek zijn schoonzonen toe te spreken. Om hen te overtuigen om met hen mee te gaan. Weg uit Sodom. Weg uit de plek des onheils. Maar zijn schoonzonen lachen hem uit en denken dat hij een grapje maakt.

Gen. 19:12 Toen zeiden die mannen tegen Lot: Wie hebt u hier verder nog? Een schoonzoon, uw zonen, of uw dochters: breng allen die u in de stad hebt, uit deze plaats naar buiten.

Dan denk je, na dit alles meegemaakt te hebben dat Lot en zijn gezin de stad graag zouden willen ontvluchten. Maar neen, het materiële is zo sterk dat Lot aarzelt om alles achter laten. Zijn huis, zijn goed en bezit, zijn geld, zijn status, zijn carrière.

Lot had destijds bij Abraham gekozen voor het vruchtbare land. Hij had er zelf voor gekozen om in Sodom te gaan wonen. Zijn kudde had hij verkocht en hij dacht nu te kunnen gaan rentenieren en genieten van alles wat hij bezat. En dan nu alles achterlaten?

De inwoners van Sodom zijn slecht. Zij zijn gevaarlijk voor Lot en de zijnen. Zij gaan zijn dochters te gronde richten! Maar al dat is nog niet genoeg om Lot te overtuigen om weg te rennen. Neen, de engelen moeten hem en zijn vrouw en dochters bij de hand nemen om hen uit Sodom te trekken.

----- ... -----

Het bovenstaande bewijst in mijn ogen dat wij mensen onszelf in situaties kunnen brengen waar we zelf nooit meer uit kunnen komen. Neem bijvoorbeeld verslaving in welke vorm dan ook, of armoede in welke vorm dan ook. Neem bijvoorbeeld de zonden die wij dagelijks doen.

Alleen wanneer God Almachtig ons persoonlijk bij de hand neemt kunnen wij omstandigheden, situaties en gewoonten veranderen. Alleen door God te volgen is veiligheid verzekerd.

De opdracht van God Almachtig, dat de mens moet **heersen** kan alleen wanneer God de zeggenschap krijgt in mijn leven. Want mijn **heersen** zal gauw **overheersen** worden in plaats van 'dienend leiding' geven. Alleen met God samen kan ik over mijn omstandigheden heersen.

----- ... -----

Lot ziet dat nog niet want zelfs buiten de stad wil hij niet naar de veilige bergen, maar vraagt hij de engelen of hij naar een naburig stadje mag gaan. De naam van dat stadje is Zoar wat 'klein' betekent.

Wil Lot hiermee aangeven dat hij toch weer terug wil gaan naar Sodom om te kijken of de woorden van de engelen wel waar zijn geweest? Of er misschien nog iets te redden valt van zijn bezittingen?

Is de verleiding na de bevrijding nog steeds zo groot?

Het antwoord kan ja zijn. Ook in onze tijd.

Wanneer God Almachtig iemand heeft bevrijd (van bijvoorbeeld verslaving of onreinheid), dan zal er nazorg moeten zijn. Want satan zit niet stil toe te kijken.

Als satan namelijk 'uit' iemand weg is gestuurd door bijvoorbeeld een bevrijdingsgebed, dan zal hij proberen terug te komen om die mens weer in bezit te krijgen. Luk. 11:24-26.

Satan zal proberen om die bevrijdde mens weer te laten zondigen. Want door het zondigen worden ramen en deuren weer opengezet van het levenshuis van die persoon om satan met zijn demonen weer binnen te laten.

En dan zegt Luk. 11:24-26 dat satan **zàl** terugkomen, maar niet alleen. Hij zal nog zeven andere boze machten meenemen om het leven van die persoon nog kwellender te maken dan dat die voor zijn bevrijding was.

Nazorg bij een bevrijding kan mensen helpen sterker te worden in hun geloof. Nazorg kan helpen om na bevrijding ook de gewoonten van die persoon te helpen veranderen. Want bevrijding is één, maar iemand leren om met die vrijheid om te gaan is twee.

-----...-----

God Almachtig kan Lot alleen redden wanneer hij het bezit van Lot totaal vernietigt. Zijn verleden en zijn heden. En God laat Lot daarvan getuige zijn. Zelfs Lot zijn vrouw kan niet met Lot mee. Zij is té gebonden aan Sodom. Zij kijkt achterom terwijl God dit verboden had. En zij verandert direct in een zoutpilaar. Misschien wel omdat zij zelf Sodomse was. Maar wellicht ook omdat het materiële haar te sterk af was.

Lot komt aan in Zoar en op het moment dat hij daar aankomt vernietigt God Sodom en Gomorra. Totaal, definitief, met wortel en al. Sodom en Gomorra worden vernietigd met zwavel en vuur.

Wat een geschiedenis, wat een verhaal.

-----...-----

Luk. 11:24-26 Wanneer de onreine geest van de mens uitgegaan is, gaat hij door dorre plaatsen om rust te zoeken. Maar wa-neer hij die niet vindt, zegt hij: Ik zal terugkeren naar mijn huis, waar ik uit weggegaan ben. En wanneer hij aankomt, vindt hij het geveegd en opgeruimd. Dan gaat hij weg en neemt zeven andere geesten mee die meer verdorven zijn dan hijzelf en wanneer zij naar binnen gegaan zijn, gaan zij daar wonen; en het einde van die mens wordt erger dan het begin.

En Abraham wist wat er zou gaan gebeuren. Wat Abraham echter niet wist, was dat Lot gered zou worden en met wie! Zouden er nog tien rechtvaardigen in Sodom gevonden worden? Abraham wist het niet. Hij zag de rook in de verte opstijgen.

Maar God Almachtig dacht aan Abraham en daarom redde God Lot en zijn gezin.

Is daarmee het verhaal van Lot ten einde?

Neen, we lezen nog één geschiedenis over Lot, en ook dit is een geschiedenis die voor mij onbegrijpelijk is.

Lot en zijn dochters wonen in een grot in het bergland. (Waar zijn de zonen van Lot?) Zij hebben Zoar dus schijnbaar verlaten. En dan gaan die dochters ineens bedenken dat wanneer zij in die grot blijven wonen zij nooit een man zullen krijgen die hen kinderen kan verwekken.

Hoezo?

Wie heeft hen gezegd dat zij in die grot moesten blijven wonen?

Lot kon toch ook weer teruggaan naar Abraham? Voor hem gaan werken? Een nieuwe toekomst opbouwen?

Misschien uit schaamte omdat hij inzag dat hij verkeerde keuzes had gemaakt, maar Lot gaat niet terug naar Abraham. Lot gaat ook niet opnieuw de wereld in om te proberen een nieuw bestaan op te bouwen!

De dochters denken daar waarschijnlijk anders over. Zij willen als vrouw leven, moeder worden, kinderen krijgen en noem maar op! Maar hoe kan dat dan als zij hier in die grot blijven wonen? Ver van alles weg! Ver van iedereen weg!

Dan verzinnen zij een plan. De dochters voeren hun oude vader Lot dronken en gaan met hun eigen vader naar bed. Hebben gemeenschap met hun eigen vader om zwanger te worden.

Lot weet van niets maar zal er toch binnenkort achterkomen dat zijn dochters zwanger zijn. Dat kon niet van hun verloofden in Sodom zijn want hij noemt zijn dochters in vers 8 maagden.

----- ... -----

*Gen. 19:12 Gen. 19:12
Toen zeiden die mannen tegen Lot: Wie hebt u hier verder nog? Een schoonzoon, uw zonen, of uw dochters: breng allen die u in de stad hebt, uit deze plaats naar buiten.*

Wat moet er allemaal niet in Lot zijn omgegaan. Zijn bezit kwijt, zijn vrouw kwijt, zijn dochters die hem dronken voeren om een kind te verwekken bij henzelf.

Uit de dochters van Lot worden twee zonen geboren. De ene wordt Moab genoemd. Hij is de vader geworden van de Moabieten. De ander wordt Ben-Ammi genoemd. Hij is de vader van de Ammonieten geworden. De volken die uit deze twee mannen voortkwamen zijn nu niet de twee grootste vrienden geweest van Israël.

Zo zie je dat verkeerde keuzes, angst en schaamte tot zeer langdurige schadelijke gevolgen kan leiden.

Relationeel gezien is dit hoofdstuk in de Bijbel een drama van ongekende grootte. En in al zijn verschrikkelijkheid, heftigheid en drama zijn er wel veel geestelijke lessen uit dit hoofdstuk te leren.

Hoofdstuk 20

Abraham en Abimelech

Nadat in het vorige hoofdstuk de gebeurtenissen met en rond Lot beëindigd zijn, gaat de heilsgeschiedenis in hoofdstuk 20 verder met aartsvader Abraham.

Abraham was de voorvader van het volk Israël, bestaande uit 12 stammen en voortkomend uit de twaalf zonen van Jakob waaronder de stam van Juda, waar Jezus Christus uit is voortgekomen.

Dit hoofdstuk lijkt een kopie van Genesis 12:10-20; de gebeurtenissen van Abram en Saraï op hun vlucht naar Egypte.

In vers 13 van dit hoofdstuk staat dat Abraham met Sara een afspraak heeft gemaakt. Al in een vroeg stadium van hun huwelijk, om naar buiten toe te vertellen dat Sara de broer van Abraham is.

In Gen. 12 draait het om dat broer-zus zijn en ook in dit hoofdstuk draait het daarom. In Gen. 12 wil de Farao van Egypte de mooie Saraï toevoegen aan zijn harem en hier is het Abimelech, de koning van Gerar, die ook wel wat ziet in de mooie Sara.

In het verhaal van de Farao van Egypte komt God Almachtig tussenbeiden en ook in dit verhaal komt God tussenbeiden. Zowel de Farao van Egypte als de koning van Gerar worden 'geslagen' door God om te voorkomen dat zij werkelijk (seksuele) toenadering konden hebben met Sara.

In beide gevallen komt de waarheid aan het licht. Abraham wordt weggestuurd en krijgt veel slaven, slavinnen, kleinvee, goud en zilver mee waardoor hij nog rijker wordt als hij al is.

----- ... -----

Als hoofdstuk 20 chronologisch op de juiste plaats staat is dit verhaal zeer opmerkelijk, omdat Sara hier zo een **90 jaar oud** geweest moet zijn. Niet een leeftijd om opgenomen te worden in een harem ook al zou ze misschien nog zeer knap voor haar leeftijd zijn geweest.

📖 Gen. 20:13 En het gebeurde, toen God mij vanuit het huis van mijn vader liet rondzwerven, dat ik tegen haar zei: Dit is de goedertierenheid die je mij moet bewijzen: in elke plaats waar wij komen, zeg daar van mij: Hij is mijn broer.

De Studie-Bijbel geeft als mogelijke verklaring dat het in die tijd niet ongewoon was om een 'oudere' vrouw in een harem op te nemen als teken van status. Maar omdat in vers 4 staat dat Abimelech nog niet tot haar genaderd was denk ik toch dat Sara in de harem opgenomen was vanwege haar knapheid. Om nu als koning seksuele omgang te hebben met een 90 jarige lijkt mij niet zo gebruikelijk.

Er zijn echter Bijbeluitleggers, zoals J. Ronning en G. Ch. Aalders die denken aan een verjonging van Sara door Goddelijke ingrijpen.

Lijkt mij vreemd, maar goed. We weten het niet omdat God Almachtig het niet belangrijk vindt hier nadere informatie over te geven.

----- ... -----

Voor het eerst in de Bijbel wordt hier gesproken van een droom waarin God Almachtig Zichzelf openbaart, en in dit geval aan Abimelech.

God Almachtig zet hier recht wat Abraham krom had voorgesteld om zichzelf (en zijn bezit) te redden, door aan Abimelech te vertellen dat Sara de echtgenote van Abraham is.

Er wordt niets verteld over enige verbazing bij Abimelech dat hij de stem van God Almachtig hoort in een droom. Neen, hij gaat gewoon in gesprek met God en zegt dat hij niets wist van de huwelijks staat van Sara omdat Abraham verteld had dat Sara zijn zuster was. (wat ook echt zo is, vers 12).

Uit deze verzen kun je ook lezen dat God Almachtig niet boos was op Abimelech maar wel duidelijk is: *'Geef Sara terug aan Abraham want zij behoort jou niet'*.

Kent Abimelech God Almachtig dan? Uit zijn vraag mag verondersteld worden dat dit zo is. Hij doet immers een beroep op de rechtvaardigheid van God: *'Heere, wilt U een onschuldig volk doden?'*

Waarschijnlijk heeft hij gehoord van Sodom en Gomorra. Misschien heeft Abraham hem wel verteld van zijn smekingen bij God Almachtig om Sodom te sparen, dat als daar tenminste nog tien rechtvaardige inwoners gevonden zouden worden, de stad niet vernietigd zou hoeven te worden.

Als Abimelech dan ook nog tegen God Almachtig zegt dat het Abraham was, die hem verteld heeft dat Sara zijn zuster was stelt God hem ook daarin gerust.

God Almachtig weet dat Abimelech niet fout is geweest en Hij legt dat ook uit aan hem door te vertellen dat Abraham een profeet is. Een profeet van de Allerhoogste.

Abimelech wordt wakker en is verontrust door de droom. Hij roept zijn leiders en adviseurs bij elkaar en vertelt hen de droom. En ook zij geloven dat God Almachtig gesproken heeft en ook zij raken zeer bevreesd. Dit ondanks het feit dat God gezegd heeft dat wanneer Sara aan Abraham teruggegeven zal worden, Abimelech en de zijnen niet langer gestraft zullen worden en zullen leven.

Uit vers 18 kun je opmaken dat de tijd dat Sara in de harem van Abimelech opgenomen moet zijn toch aanzienlijk moet zijn.

Gen. 20:18 Want de HEERE had alle baarmoeders in het huis van Abimelech helemaal gesloten vanwege Sara, de vrouw van Abraham.

Voordat je er in een stad achterkomt dat er geen zwangere vrouwen meer zijn, gaat toch een tijdje overheen lijkt mij. Dus zoals wel vaker in de Bijbel voorkomt, wordt zo een verhaal heel erg compact verteld terwijl het in werkelijkheid wel dagen, weken, maanden en misschien wel jaren geduurd heeft.

----- ... -----

Dan wordt Abraham erbij gehaald, ter verantwoording geroepen.

Wat zal die man bang geweest zijn, immers je wordt niet zomaar bij een koning geroepen. Is er iets met Sara aan de hand? Is de waarheid boven water gekomen? En wat gaat er dan gebeuren? Overleef ik het wel? Wat gebeurt er met mijn vrouw? En met mijn bezit?

Aan de andere kant moet Abraham toch ook teruggebladerd hebben in zijn Bijbel naar Gen. 12 (zijn geheugen). *'Moeten wij weer vertrekken en een andere woonplaats gaan zoeken'* zal hij gedacht hebben?

Ik kan mij voorstellen dat Abimelech Abraham niet al te vriendelijk benaderd heeft want de halve waarheid van Abraham heeft er wel voor gezorgd dat er geen zwangere vrouwen meer zijn in Gerar.

En dan legt Abraham aan Abimelech uit dat Sara inderdaad zijn vrouw is maar **ook** zijn zuster. Wij zouden in onze tijd zeggen *'halfzuster'*. Want Sara is wel geboren uit Terah, de vader van Abraham, maar heeft niet dezelfde moeder. Wie die moeder wel is geweest wordt niet verteld.

Dan geeft Abraham ook toe dat hij gewoon bang is voor zijn eigen leven.

Bang voor zijn eigen leven? En de beloften van God Almachtig dan? Dat Abraham en Sara een zoon uit hun eigen lichaam zouden krijgen? En de beloften over voorspoed en zegeningen dan? En de belofte dat het hele land Kanaän voor Abraham en zijn nageslacht zou zijn dan? En hoe zit het dan met de gesprekken die Abraham met God gevoerd heeft voordat Sodom en Gomorra vernietigd werden?

God Almachtig heeft inmiddels zes (beschreven) ontmoetingen gehad met Abraham en voorgaande beloften heeft God keer op keer herhaald voor Abraham.

Eerlijk gezegd lijkt mij ook dit weer een bevestiging dat dit hoofdstuk chronologisch op een andere plaats thuishoort.

----- ... -----

Hierboven schreef ik al dat ik het vreemd vind dat een **90 jarige** wordt toegevoegd aan een harem. Dat Abimelech nog geen seksuele omgang had gehad met een 90 jarige?

Daarnaast kan ik mij niet voorstellen dat wanneer je een persoonlijke ontmoeting met de Heer hebt gehad zoals Abraham, voordat Sodom en Gomorra vernietigd werden, dat je dan even later vreest voor je eigen leven. Enerzijds komt dit heel erg egoïstisch over, anderzijds blijkt hier niet veel Godsvertrouwen uit.

Het resultaat van deze geschiedenis is wel dat het bezit van Abraham weer wordt uitgebreid. Duizend zilverstukken krijgt Abraham, kleinvee, runderen, slaven en slavinnen krijgt Abraham. En in tegenstelling tot Gen. 12, waar Abraham en de zijnen Egypte moeten verlaten mag Abraham zelf weten waar hij gaat wonen.

Als alles uitgesproken is tussen Abimelech en Abraham en Sara is weer teruggeven aan Abraham, worden de baarmoeders van de vrouwen in Gerar weer geopend en werden de vrouwen weer zwanger, met ook hier weer de opmerking dat dit niet in één week zichtbaar geworden zal zijn. Er zal dus weer geruime tijd overheen gegaan zijn voordat men bemerkte dat de vrouwen weer zwanger werden.

Conclusie: Een uiterst merkwaardige geschiedenis, wanneer je dit verhaal door de bril van mensen c.q. buitenstaanders leest. Maar alleen al het feit dat God Almachtig het waard vindt dat dit verhaal op deze wijze hier geschreven is, moet mij tot nadenken zetten:

- Waarom Heer?;
- Wat wilt U mij door dit verhaal vertellen?;
- Hoe vaak ben ik in situaties terecht gekomen waarin ik vreesde voor mijn eigen goed en mijn eigen omstandigheden?;
- Terwijl God Almachtig al zo vaak tot mij gesproken heeft met de woorden: '*Gij dappere knecht*';
- Terwijl God Almachtig al zoveel wonderen in mijn leven heeft verricht als ik alleen maar kijk naar onze kinderen?;
- Terwijl God Almachtig mij al zo vaak bemoedigd heeft vanuit Zijn woord door op de juiste tijd de juiste Bijbelteksten door te geven?

Heer, ondanks de fratsen van Abraham noemt U hem profeet.

Ondanks mijn fratsen noemt U mij Uw kind. Het begrijpen is mij te wonderbaar. Ik kan alleen mijn handen opheffen en U aanbidden, loven en prijzen.

Want wat U doet is voor mensen misschien onbegrijpelijk omdat Uw wegen niet onze wegen zijn, en Uw gedachten niet onze gedachten. Uw wegen zijn hoger dan onze wegen en Uw gedachten zijn hoger dan onze gedachten. (Jes. 55:8-9)

Maar alles wat U doet is tot voordeel van Uw kinderen opdat zij U verheerlijken.

En dat wil ik ook doen. Hier en nu door dit verhaal heen.

Halleluja. Dank U Heer.

📖 Jesaja 55:8-9 Want, zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten

Hoofdstuk 21

Izaäk geboren, Ismaël weggestuurd

Na in de vorige hoofdstukken een paar zijwegen te hebben bewandeld komen we in Genesis 21 weer terug bij wat ik noem de heilsgeschiedenis. En wat die heilsgeschiedenis is heb ik al eerder beschreven op pag. 64-65. Maar omdat ik die **rode lijn** zo enorm belangrijk vind vertel ik het nog een keer:

De heilsgeschiedenis is wat het woord letterlijk betekent. Het Hebreeuwse woord voor 'heil' is Yeshua. Nieuw Testamentisch is dit Jezus Christus. Dus de heilsgeschiedenis is de weg naar Jezus Christus toe. En het hele O.T. beschrijft uitgebreid die weg.

In het kort komt het erop neer dat er een onoverkomelijke kloof ontstaan is tussen God Almachtig en de mensen door de zondeval (Gen. 3) Omdat de mens gezondigd heeft en God op geen enkele wijze vereenzelvigd kan worden met ook maar de kleinste vorm van zonde is die breuk ontstaan. Want God heeft net zoveel met zonde van doen als licht met duisternis, als leven met dood. Je kunt niet tegelijk levend en tegelijk dood zijn. Zo kan God dus ook niet in één adem genoemd worden met zonde.

Nu zegt de Bijbel dat het loon op de zonde de dood is (Rom. 6:23, Jac. 1:14-15). En omdat de Bijbel ook zegt dat er niemand is die goed doet (Ps. 14:3, Ps. 53:1,) betekent dit dat de hele mensheid ten dode is opgeschreven. Wat je ook gedaan hebt, of je nu een pepermuntje gestolen hebt of je buurman de hersens in elkaar geslagen hebt, zonde is zonde, en daar staat maar één straf op en dat is de dood. (Zie ook mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 20-23).

Dat zou betekenen dat de schepping kapot is. Dat het mooiste wat God Almachtig gemaakt heeft voor eeuwig kapot is. En dat ons leven hier op aarde totaal zinloos is. Want, wat we ook doen, hoe goed we het ook doen, er is geen redden aan.

Alleen al door de zonde van de eerste mens, maar zeker ook door al onze eigen zonden heeft satan het recht verworven over de mensen te heersen. Hij is nu eigenaar geworden van de mensen net zo lang tot er 'betaald' is aan hem. (I Kor. 6:20, I Kor. 7:23)

En laat God Almachtig in Zijn grootheid **DÁT** nu gedaan hebben. God Almachtig is ZELF naar deze wereld gekomen in Jezus Christus (Joh. 12:46, Joh. 16:28, I Tim. 1:15), en heeft door HEM te laten lijden en sterven aan het Kruis van Golgotha satan betaald voor de mensen.

📖 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood....

📖 Jac. 1:14-15 Maar ieder mens wordt verzocht als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlokt. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart zij zonde, en wanneer de zonde volgroeit is, baart ze de dood

📖 Ps. 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zij zij verdorven; er is niemand die goed doet, zelfs niet één.

📖 Ps. 53:1..... er is niemand die goed doet

📖 I Kor. 6:20 U bent immers duur gekocht

📖 I Kor. 7:23 U bent duur gekocht

📖 Joh. 12:46 Ik ben een Licht, in de wereld gekomen, opdat ieder die in Mij gelooft, niet in de duisternis blijft

📖 Joh. 16:28 Ik ben van de Vader uitgegaan en ben in de wereld gekomen..

📖 I Tim. 1:15 Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard dat Christus Jezus in de wereld is gekomen om zondaars zalig te maken.....

Dat kon Jezus Christus omdat Hij zonder zonden was.

Of zoals Kol. 2:13-14 het zegt: Jezus heeft de 'lijst met aanklachten' en zonden die tégen mij pleitte aan het Kruis van Golgotha vernietigd. Deze lijst is er niet meer, er is geen aanklacht meer. God Almachtig ziet mij door Jezus Christus heen. En Hij ziet dan Iemand Die zonder zonden is.

Zoals ik hiervoor al zei is het *heil* tot de mensen gekomen in Jezus Christus. De heilsgeschiedenis. En die heilsgeschiedenis gaat dus de vragen beantwoorden wie Jezus Christus is, waar Hij vandaan kwam en wat Hij precies gedaan heeft.

Zo komt Jezus Christus uit het nageslacht van koning David (Luk. 2:4), uit de stam van Juda (zie geslachtsregister Matt. 1, en Hebr. 7:14).

Juda was één van de twaalf zonen van Jakob, die gezamenlijk het volk Israël vormen. Jakob was de zoon van Izaäk en Rebekka, en Izaäk was de zoon van Abram en Sara.

En hoofdstuk 21 waar we nu bij aanbeland zijn vertelt die geschiedenis van Abraham en Sara.

----- ... -----

Hoe lang is het geleden dat God Almachtig voor het eerst met Abraham sprak en hem een nageslacht beloofde? (Gen. 12:1-4).

Ik weet dat Abraham, 60 jaar voordat zijn vader Terah stierf, uit Haran vertrok en zijn familie inclusief zijn vader achterliet. In vers 4 van dat hoofdstuk staat dat Abraham 75 jaar oud was. We zijn nu dus 25 jaar verder in de geschiedenis. Nu Abraham 100 jaar oud is, wordt Sara zwanger.

Ik heb mij al eerder afgevraagd wat de hele geschiedenis voor Sara betekend moet hebben. Want de eerste paar keren spreekt God Almachtig alleen tot Abraham. Hij krijgt de belofte van een zoon, van een nageslacht, ja een groot nageslacht zelfs.

Sara moet het hebben van de woorden die Abraham tot haar gesproken heeft. En dan moet zij dat ook maar geloven. Zonder dat zij ook daadwerkelijk persoonlijk een ontmoeting heeft gehad met de Heer.

Dit moet trouwens voor de vrouw van Noach (en zijn zonen en dochters) net zo moeilijk zijn geweest. Toen Noach zijn vrouw moest vertellen dat God Almachtig hem de opdracht had gegeven om een ark te bouwen (Gen. 6:14). Terwijl het waarschijnlijk het prachtigste weer van de wereld was.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen dat tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

☞ Lukas 2:4 Ook Jozef ging op weg, van Galilea uit de stad Nazareth naar Judea, naar de stad van David, die Bethlehem heet, omdat hij uit het huis en geslacht van David was

☞ Hebr. 7:14 Het is immers overduidelijk dat onze Heer van Juda afstamt.....

☞ Gen. 12:1-4 De HEERE nu zei tegen Abram: Gaat u uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat Ik u wijzen zal. Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden. Toen ging Abram op weg, zoals de HEERE tot hem gesproken had, en Lot ging met hem mee. Abram was vijftienzeventig jaar oud, toen hij uit Haran vertrok.

☞ Gen. 6:14 Maak voor uzelf een ark van goferhout.....

Sara zal best wel achter haar man Abraham hebben gestaan. Maar als de tijd verstrijkt en de jaren voorbijgaan en Abraham en Sara ouder worden dan lees je in Genesis 16 uiteindelijk dat Sara begint te twifelen aan wat Abraham haar heeft gezegd, dat God Almachtig uit hen beiden een zoon zal voortbrengen.

Want God Almachtig heeft tot Abraham gesproken. Hij zal de voorvader worden van een groot nageslacht. 'Maar ik dan?' moet Sara gedacht hebben. Heeft God ook gezegd dat Sara de moeder zou worden van een groot nageslacht?

En dan lees ik dat Sara het wachten moe is en Hagar, de Egyptische slavin, aan Abraham tot vrouw geeft. En Hagar wordt zwanger en Ismaël wordt geboren.

Maar dit was niet Gods plan want in Gen. 18 :14-15 wordt Sara min of meer zelf ook aangesproken door God Almachtig met de zeer concrete belofte dat over precies één jaar een zoon geboren zou worden uit Sara.

----- ... -----

En nu is het dan zover. Ik wil hierbij nog wel even wijzen op hoofdstuk 20 waarbij ik mij afvroeg of de hoofdstukken uit de Bijbel wel allemaal op chronologische volgorde liggen. Want er gebeurt wel erg veel in precies één jaar tijd, dus nadat de God Almachtig tot Abraham en Sara gesproken heeft:

- De verwoesting van Sodom en Gomorra;
- Het hele verhaal van koning Abimelech en de vrouwen uit de stad Gerar die niet meer zwanger konden worden omdat koning Abimelech Sara in zijn harem had opgenomen;
- De vrijheid die Sara terugkrijgt en dat de vrouwen van Gerar wel weer zwanger konden worden;

Nu is het dan zover. De vastgestelde tijd die God Almachtig Abraham en Sara genoemd had, was angebroken. Er wordt een zoon geboren uit het hoogbejaarde stel Abraham en Sara. En hij wordt Izaäk genoemd (Gen. 17:19), en op de achtste dag besneden zoals God bevolen had (Gen. 17:12).

Wat een gebeurtenis. En Sara lacht. Ze is blij want de schande van kinderloosheid is bij haar weg genomen. Ze heeft nu zelf een zoon.

Gen. 18:14-15 Zou er iets voor de HEERE te wonderlijk zijn? Op de vastgestelde tijd, over een jaar, zal Ik bij u terugkomen, en Sara zal een zoon hebben! Maar Sara ontkende het en zei: Ik heb niet gelachen; want zij was bevreesd. Maar Hij zei: Nee, u hebt wél gelachen.

Gen. 17:19 God zei: Integendeel, uw vrouw Sara zal u een zoon baren en u moet hem de naam Izaak geven. Ik zal Mijn verbond met hem maken, tot een eeuwig verbond voor zijn nageslacht na hem.

Gen. 17:12 Elk kind bij u van acht dagen oud, al wie mannelijk is, moet besneden worden, al uw generaties door: degene die in uw huis geboren is én degene die van enige vreemdeling voor geld gekocht is, die niet tot uw nageslacht behoort.

Maar wat een vragen roept dat weer bij mij op:

- Zou Sara nog wel eens hebben teruggedacht aan die tijden van ongelooft, aan die tijden van twijfel?;
- Zou Sara nog wel eens hebben teruggedacht aan die tijd dat zij lachte toen God Almachtig haar een zoon aankondigde?;
- En zou Sara nu geen spijt hebben dat zij in haar ongelooft en twijfel Hagar haar slavin aan Abraham heeft gegeven en dat Abraham bij Hagar een zoon heeft verwekt?;
- En wat zal de zwangerschap bij Hagar hebben gedaan?;
- En bij Ismaël, de eerstgeborene van Abraham?;
- Hoe zullen die mensen met elkaar omgegaan zijn?

Het staat niet beschreven, maar uit het vervolg kunnen we gerust opmaken dat de relaties in dat tentenkamp van Abraham niet optimaal waren. (licht uitgedrukt!)

----- ... -----

Op de dag dat Izaäk van de borst af ging richtte Abraham een groot feest aan.

Ik weet niet wat de gewoonte in die tijd was maar onze kinderen hebben gemiddeld acht tot negen maanden borstvoeding gehad. In de tijd van Abraham en Sara was dit drie tot vier jaar volgens de Studie-Bijbel.

Omdat kindersterfte in die tijd hoog was werd het feit dat een kind van de borst af ging en *'gespeend'* ging worden gevierd met een groot feest.

En dan komt hier de oude vete van jalousie, haat, verachting, afwijzing, verdriet, bitterheid, boosheid, of hoe je het ook noemen wilt tussen Hagar en Sara weer naar boven.

Aanleiding is het spottend lachen van Ismaël die hier 14 jaar geweest moet zijn. Maar daar schuilt natuurlijk veel meer achter. En weer gebeurt er min of meer hetzelfde als in Gen. 16. Sara kan de aanwezigheid van Hagar en Ismaël niet verdragen en zij dwingt Abraham om hen weg te sturen.

Moet je nagaan! Het was toch echt Sara die Hagar aan Abraham gaf om voor nageslacht te zorgen en dan gebeurt dit. En dan is het diezelfde Sara die hier niet mee overweg kan. En dan krijgt Sara zelf een zoon en dan is voor haar de maat helemaal vol. Ismaël zal geen erfgenaam zijn van Abraham. Neen, haar eigen zoon, haar bloedeigen zoon zal als enig erfgenaam overblijven.

Hagar en Ismaël **moeten** weg uit haar leven en zij dringt er bij Abraham op aan om Hagar met haar zoon (de zoon van Abraham natuurlijk) weg te sturen. En wat er dan met Hagar en Ismaël gebeurt zal Sara worst zijn. En hoe Abraham daarmee omgaat zal haar ook worst zijn.

In mijn ogen wordt hier een niet zo mooie kant van Sara geschilderd. Voor ons als buitenstaanders onbegrijpelijk. En je leest in vers 11 dan ook hoe moeilijk Abraham het heeft met deze visie van Sara.

Uiteindelijk is het God Almachtig Zelf die tot Abraham gaat spreken en hem opdraagt om datgene te doen wat Sara vraagt. Maar God geeft daar wel de belofte bij dat ook Ismaël tot een volk zal uitgroeien.

Deze belofte heeft God Almachtig door Zijn Engel ook aan Hagar zelf gedaan toe zij de eerste keer weggestuurd werd in (Gen. 16:6).

Abraham kan zijn zoon Ismaël niet wegsturen. Dat is een onmogelijke opgave voor hem. En het is dat God Almachtig hem zelf toespreekt in vers 12 om te doen wat Sara van hem vroeg, anders had Abraham zijn eigen vlees en bloed echt niet weggestuurd.

----- ... -----

Eenzelfde soort onmogelijkheid zie ik ook in Matt. 1:18-20 als Jozef hoort en ziet dat zijn vrouw Maria zwanger is, terwijl hij geen gemeenschap met haar gehad heeft.

Jozef wilde zijn vrouw Maria verlaten vanwege het vermeende overspel maar ook hier spreekt God Almachtig rechtstreeks tot Jozef om hem uit te leggen dat Maria zwanger is uit de Heilige Geest en niet uit een andere man. Waarop Jozef bij Maria blijft.

Ook in het verhaal van Abraham en Sara gehoorzaamt Abraham God Almachtig door de eisen van Sara in te willigen. Hij stuurt Hagar en zijn eigen eerstgeboren zoon weg, de woestijn in.

In mijn ogen een wrede zaak. Maar laat ik niet vergeten dat dit hele verhaal wel een gevolg is van de keuzes die Abraham en Sara zo een vijftien jaar daarvoor gemaakt hebben. God Almachtig heeft hen niet opgedragen om Hagar aan Abraham te geven om daar een kind uit geboren laten worden.

-----...-----

Gen. 21:11 Deze woorden waren volstrekt kwalijk in de ogen van Abraham, vanwege zijn zoon.

Gen. 16:6 En Abram zei tegen Sarai: zie jouw slavin is in jouw macht. Doe met haar wat goed is in jouw ogen. Toen vernederde Sarai haar, zodat zij bij haar wegvluchtte

Gen. 21:12 Maar God zei tegen Abraham: Laat deze zaak met betrekking tot de jongen en uw slavin niet kwalijk zijn in uw ogen. Bij alles wat Sara u zegt, luister naar haar stem, want alleen het nageslacht van Izak zal uw nageslacht genoemd worden.

Matt. 1:18-20 Jozef, haar man, wilde haar onopgemerkt verlaten, omdat hij rechtvaardig was en haar niet in het openbaar te schande wilde maken. Terwijl hij deze dingen overwoog, zie, een engel van de Heere verscheen hem in een droom en zei: Jozef, zoon van David, wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, bij u te nemen, want wat in haar ontvangen is, is uit de Heilige Geest; en zij zal een Zoon baren, en u zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden. Dit alles is geschied opdat vervuld werd wat door de Heere gesproken is door de profeet, toen hij zei: Zie, de maagd zal zwanger worden en een Zoon baren, en u zult Hem de naam Immanuel geven; vertaald betekent dat: God met ons. Toen Jozef uit de slaap ontwaakt was, deed hij zoals de engel van de Heere hem bevolen had, en hij nam zijn vrouw bij zich;

Eén van de hoofdkenmerken van het Christelijk geloof is dat onze zonden worden vergeven als wij die oprecht belijden voor God Almachtig. (I Joh. 1:9). Maar de gevolgen van die zonden blijven onze verantwoordelijkheid.

I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden; Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid

Natuurlijk kan God Almachtig die gevolgen met één vingerknip wegnemen, maar over het algemeen gesproken ruimt God niet zomaar onze rotzooi op. De mens heeft die rotzooi gemaakt, de mens moet deze in eerste instantie ook zelf opruimen. Vaak een onmogelijke opgave. Maar met God wordt alles mogelijk. Ook het opruimen van onze oude rotzooi. Ook de gevolgen van onze zonden!

----- ... -----

Dan komt er een soort van herhaling uit Gen. 16.

Hagar en Ismaël belanden in de woestijn. En daar waar de Engel des Heeren in Gen. 16 Hagar vindt bij een waterbron is in dit verhaal geen waterbron te vinden. Het water is op en er rest hen niets anders dan te sterven in de zinderende hitte.

Hagar kan het allemaal niet meer aan en legt Ismaël een meter of vijftig tot honderd verderop. Ze kan het niet aanzien dat haar zoon gaat sterven.

Hagar legt Ismaël weg? Deze jongen was toch al een jaar of 14 of 15? En Zou Hagar hier nog terug gedacht hebben aan Gen. 16, en aan de belofte die de Engel des Heeren haar daar gedaan heeft?

Waarschijnlijk niet. Er staat ook niet dat zij God Almachtig aanriep of iets dergelijks. Er staat alleen dat zij hard begon te huilen.

Moet je voorstellen: je eniggeboren kind gaat sterven van de dorst. Dat is toch niet om aan te zien.

Maar daar waar Hagar niet aan God Almachtig denkt, denkt God wel aan Hagar. Hij spreekt vanuit de hemel.

Weer zo een merkwaardig iets. Hoe zou dit geklonken hebben? En wat zou dit met Hagar gedaan hebben? Herkent zij de Stem van de Engel des Heeren? Denkt ze misschien wel terug aan de belofte die God Almachtig haar gedaan heeft in Gen. 16?

Gen. 16:10 Verder zei de Engel van de HEERE tegen haar: Ik zal uw nageslacht zeer talrijk maken, zodat het vanwege de menigte niet geteld kan worden.

God Almachtig troost, God zorgt, God helpt en God herhaalt zijn belofte uit Gen. 16:10 dat Ismaël de voorvader zal zijn van een groot volk. God houdt Zijn beloften altijd.

Dan opent God Almachtig de ogen van Hagar en zij ziet een waterbron. Leven! Halleluja! Water betekent leven! God geeft leven want God **IS** een God van leven. Halleluja

Wat Hagar betreft is dit het laatste wat we van haar lezen in de Bijbel. Ze woonde in de woestijn Paran. Van

Ismaël krijgen we in Gen. 25 nog een opsomming van zijn nageslacht. Het feit dat hij samen met Izaäk vader Abraham begraaft na diens overlijden (Gen. 25:9) geeft aan dat er wel weer contact is geweest tussen Abraham en Izaäk en Ismaël.

In die streken is het gewoon om bij het overlijden van iemand dezelfde dag de begrafenis te regelen. Als Ismaël en Izaäk Abraham samen begraven hebben, moet Ismaël dus in de buurt geweest zijn. Maar meer hierover in Genesis 25.

----- ... -----

Dan wordt weer een zijweg bewandeld. Het verhaal van Abraham en ene Abimelech met zijn legerbevelvoerder Pichol.

Is dit dezelfde Abimelech als in Genesis 20? Ik ga daar wel van uit. Al hoewel vers 32 zegt dat Abimelech terugging naar het land van de Filistijnen. Vers 34 zegt daarentegen weer dat Abram veel dagen in het land van de Filistijnen woonde.

Overigens is dit de eerste keer in de Bijbel dat het land van de Filistijnen hier bij naam genoemd wordt. In Gen. 20:15 krijgt Abraham toestemming om te wonen waar hij wil in het land van Abimelech rondom de stad Gerar.

Deze koning Abimelech kent Abraham dus. Maar belangrijker is dat Abimelech uit eigen ervaring weet dat God Almachtig met Abraham is. En voor die God van Abraham heeft hij nog steeds vrees (Gen. 20:8).

Vandaar dat hij Abraham bezoekt met zijn legeroverste Pichol (als getuige?) en aan Abraham vraagt om hem niet te bedriegen, noch zijn zoon, noch zijn kleinzoon.

Waarom? Misschien was in die tijd van Abraham en op die plaats leugen en bedrog wel gemeengoed. Maar Abraham bezweert hem dat hij Abimelech niet zal bedriegen en bevestigt dit met een verbondssluiting.

Eenzelfde soort verbond als God Almachtig sloot met Abram in Gen. 15, met door midden gesneden dieren in de vorm van het cijfer acht?

Het wordt niet vermeld. Maar uit de geschiedschrijving is wel bekend dat dit een normale vorm van verbondssluiting was.

Gen 25:9 Izaäk en Ismaël, zijn zonen, begroeven hem in de grot van Machpela....

Gen. 21:32 Zo sloten zij een verbond in Berseba. Daarna stond Abimelech op, met Pichol, zijn legerbevelhebber, en keerden zij terug naar het land van de Filistijnen.

Gen. 21:34 Abraham verbleef vele dagen als vreemdeling in het land van de Filistijnen.

Gen. 20:15 Abimelech zei: Zie mijn land ligt voor u open; ga maar wonen waar het in uw ogen goed is

Gen. 20:8 Toen stond Abimelech 's morgens vroeg op, riep al zijn dienaren en sprak ten aanhoren van hen al deze woorden, en die mannen werden zeer bevreesd.

Ook hier roept Abraham de Naam van God Almachtig aan en plant hij een gedenkteken, een tamarisk.

Het is goed om elk verhaal bij God Almachtig te brengen. En Abraham doet dit nu ook weer door na zijn geschiedenis met Abimelech de Naam van God aan te roepen.

----- ... -----

Al mijmerende stel ik veel vragen. Ik probeer mij hiermee in te leven hoe het in die tijd geweest zal zijn. Wat er in die mensen omgegaan moet zijn. Maar in alles wil ik Gods heilsplan doorvorsen, van het begin tot het einde.

Al *mijn mijmeringen* tot nu toe hebben alleen maar tot gevolg dat God Almachtig groter voor mij wordt. En dat mijn verering, mijn lof en glorie alleen voor Hem is.

Hij heeft alles in Zijn hand. En de mens kan veel zijwegen bewandelen maar zal altijd dáár uitkomen waar God Almachtig hem wil hebben. Elke keer bedenk ik mij weer dat een groot gedeelte van mijn hersenen inactief zijn en dat ik daarom maar een klein gedeelte overzie en begrijp van wat God Almachtig doet.

Veel mensen hebben daar moeite mee omdat zij zelf de controle willen hebben en omdat zij denken dat zij het allemaal wel weten. Maar ook al heeft God Almachtig ons bijna Goddelijk gemaakt, wij zijn nog steeds maar een stofje in het heelal. (Louis Igllo - the awesome God)

Ik erken God Almachtig als mijn Meerdere, mijn Schepper. En ik erken dat ik in vergelijking met God Almachtig nog geen eens een stofje ben. Tegelijk erken ik ook dat ik alleen al door de zonde van de eerste mens van God afgesneden was, maar dat ik daarnaast door mijn eigen zonden die afsnijding iedere dag weer herbevestig.

Ik erken dat ik de redding van Jezus Christus nodig heb. Dat ik Hem in mijn hart en mijn leven nodig heb. Elke dag opnieuw om weer verbonden en verenigd te zijn met God, de Allerhoogste.

Ik geloof dat door de komst van God Almachtig in Jezus Christus en door Zijn leven hier op aarde, Zijn lijden en sterven, maar vooral Zijn opstanding mij weer verzoend heeft met God Almachtig. En dat God, de Almachtige mijn zonden niet aanziet omdat Hijzelf in Jezus Christus die hele lang lijst met aanklachten tegen mij aan het kruis van Golgotha vernietigd heeft (Kol. 2:13-14)

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

*Dank U Vader, Dank U God Almachtig
Dank U Jezus, Dank U Heer
Dank U Heilige Geest, Dank U*

Er is geen aanklacht meer tegen mij.

Er is geen zonde meer die tegen mij pleit.

Er is het bloed van Jezus Christus dat dit mogelijk heeft gemaakt omdat U God Almachtig het zo wilde. Omdat U een welbehagen in mij en de mensen hebt. (Lukas 2:14),

Halleluja

📖 Lukas 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen

Hoofdstuk 22

Het offer van Abraham

Het leven van Abraham kenmerkte zich tot nu toe door een leven van geloof enerzijds maar anderzijds ook door een leven in angst om zijn eigen leven en/of bezit kwijt te raken. Deze twee gaan vaak hand in hand. En dit moet mij niet onbekend in de oren klinken want hoe sta ik in mijn geloof?

Geldt de gelijkenis van Jezus Christus die Hij uitspreekt in Luk. 8:5-15 over het zaad dat gezaaid wordt ook niet voor mij?

God Almachtig heeft meerdere malen tot Abraham gesproken en Abraham gehoorzaamde. Hij verliet zijn vader en familie en ging naar het voor hem onbekende Kanaän (Gen. 12).

Ook sprak God Almachtig meerdere malen met Abraham over zijn komend nageslacht (Gen. 12, 13, 15 e.a.) en Abraham geloofde daarin en God rekende hem dat toe als gerechtigheid (Gen. 15:16). En na lang wachten heeft God de belofte van nakomelingschap ook in Abraham en Sara vervuld. (Gen. 21) door de geboorte van Izaäk.

Anderzijds was er groot ongeduld waardoor Abraham en Sara het heft uiteindelijk zelf in de hand namen. En waarin Sara haar slavin Hagar aan Abraham gaf om bij haar een zoon te verwekken, Ismaël, (Gen. 16) met alle gevolgen van dien.

Zo heeft Abraham moeten toezien dat Sara tijdens de zwangerschap Hagar al wegstuurde (Gen. 16) en na de geboorte van Izaäk werden Hagar en Ismaël weer weggestuurd (Gen. 21) door Abraham, overigens pas nadat God Almachtig Zelf tot Abraham had gesproken om het verzoek van zijn vrouw Sara in te willigen. (Het was eigenlijk geen verzoek, meer een eis).

Moet je voorstellen! Je eigen kind wegsturen. De woestijn in. Wetende dat zij menselijkerwijs gesproken geen kans zouden hebben om te overleven. Maar God Almachtig had gesproken!

----- ... -----

☞ Luk. 8:5-15 Een zaaier ging eropuit om zijn zaad te zaaien. En toen hij zaaide, viel het ene deel langs de weg, en het werd vertrapt en de vogels in de lucht aten het op. En een ander deel viel op de rots, en toen het opgegroeid was, verdorde het door gebrek aan vocht. En een ander deel viel te midden van de dorens, en de dorens, die mee opgroeiden, verstikten het. En een ander deel viel in de goede aarde en toen het opgegroeid was, bracht het honderdvoudige vrucht voort. Toen Hij dit gezegd had, riep Hij: Wie oren heeft om te horen, laat hij horen. En Zijn discipelen vroegen Hem: Wat betekent deze gelijkenis? Hij zei: Aan u is het gegeven de geheimenissen van het Koninkrijk van God te kennen, maar tot de anderen spreek Ik in gelijkenissen, opdat zij niet zien, ook al zien zij, en niet begrijpen, ook al horen zij. Dit is de gelijkenis: Het zaad is het Woord van God. Zij bij wie langs de weg gezaaid wordt, zijn zij die het horen; maar daarna komt de duivel en neemt het Woord uit hun hart weg, opdat zij niet geloven en zalig worden. Zij bij wie op de rots gezaaid wordt, zijn zij die het Woord met vreugde ontvangen, wanneer zij het gehoord hebben. Maar dezen, die maar voor een bepaalde tijd geloven, hebben geen wortel, en in een tijd van verzoeking worden zij afvallig. En bij wie het zaad in de dorens valt, dat zijn zij die het hebben gehoord, maar die gaandeweg door de zorgen en rijkdom en genietingen van het leven verstikt worden en geen vrucht dragen. En waar het zaad in de goede aarde valt, dat zijn zij die het Woord horen, het in een oprecht en goed hart vasthouden, en in volharding vruchten voortbrengen.

☞ Gen. 15:16 En hij geloofde de Heere, en Die rekende hem dat tot gerechtigheid

En als ik de geschiedenis doortrek naar vandaag, dan zie ik dat de woorden van God Almachtig die Hij uitgesproken heeft over Ismaël in Gen. 16:12 elke dag bewaarheid worden.

De nakomelingen van Ismaël zoals de Islamieten en de Arabieren, staan lijnrecht tegenover de nakomelingen van Izaäk, de Joden, Gods volk, met alle (extremistische) uitingen tot gevolg. (Islamieten en Arabieren zeggen zelf dat ze nakomelingen zijn van Ismaël maar historisch en archeologisch is daar niet veel bewijs voor te vinden)

Ook heeft Abraham tot twee maal toe zijn vrouw Sara moeten afstaan aan een harem. De eerste keer aan de Farao van Egypte, (Gen. 12) en de tweede maal aan koning Abimelech van Gerar. (Gen. 21) Tot twee maal toe vreesde Abraham voor zijn eigen leven en deed hij daarom Sara als zijn zuster voorkomen (wat gedeeltelijk waar was, Gen. 20:12).

Als ik het leven van Abraham en Sara nauwkeuriger bekijk en mijzelf vragen durven te stellen wat het één en ander relationeel en contextueel voor hen betekend heeft, dan kan ik maar één ding concluderen: Ook Abraham en Sara waren gewone mensen met een heleboel sterke kanten, maar zeker ook zwakke kanten. (En dan heb ik het nog niet eens over al die mensen die ook een rol speelden in hun leven).

Toch heeft God Almachtig Abraham en Sara uitgekozen om te zijn tot aartsvader en moeder van het volk Israël. Als startpunt voor de heilsgeschiedenis waarin God Almachtig uiteindelijk in Jezus Christus naar deze wereld is gekomen om de breuk te herstellen die er was ontstaan door de zondeval. (Gen. 3).

En dát is het goede nieuws voor mij.

Want ook ik was gescheiden van God Almachtig door de oerzonde van de eerste mens **én** door mijn eigen zonden. Maar ook ik mag mij rekenen tot diegenen waarvoor Jezus Christus Zijn leven heeft gegeven en mijn zonden vergeven zijn. En ik mag leven in die grote Belofte, een leven tot in eeuwigheid met mijn Heer en Heiland. (Kol. 2:13-14 en 1 Joh. 2:25)

----- ... -----

Gen. 16:12 En hij zal zijn, een wilde ezel van een mens; zijn hand zal tegen allen zijn, en de hand van allen tegen hem; en hij zal wonen tegenover al zijn broeders.

Gen. 20:12 Zij is ook echt mijn zuster. Zij is de dochter van mijn vader, maar niet de dochter van mijn moeder, en zij is mij tot vrouw geworden.

Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen

1 Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

Nu ben ik op het punt gekomen dat Abraham en Sara een zoon hebben verwekt (op zeer hoge leeftijd) met de naam Izaäk. En na alles wat er gebeurd is zou je misschien denken dat er nu een rustiger periode zou aanbreken maar niets is minder waar. God Almachtig spreekt weer tot Abraham en geeft hem nu wel een zeer vreemde opdracht. Abraham moet zijn zoon offeren, zijn zoon Izaäk.

In vers 1 staat dat God Almachtig Abraham op de proef stelde.

Er staat dus **niet** dat Abraham werd aangevallen door machten uit het rijk der duisternis.

Er staat dus **niet** een verhaal als in Job 1 dat God Almachtig, satan toestemming verleende om Job te beproeven.

Deze beproeving kwam echt van God.

Het bovenstaande geeft dus aan dat wanneer wij beproefd worden in ons leven dat wij eerst moeten bepalen van wie die beproeving komt. Komt deze van satan en zijn demonen, dan moeten we de beproeving weerstaan. Maar komt deze beproeving van God Almachtig dan moeten we deze beproeving ondergaan.

Ik schrijf dat wel eventjes heel gemakkelijk op maar in de praktijk is dit helemaal niet zo gemakkelijk. Het gaat dus over het luisteren naar de stem van God Almachtig.

Maar hoe kan ik weten wie er tot mij spreekt?

In principe kunnen er maar drie personen tot ons spreken. God Almachtig kan spreken, satan kan spreken en ikzelf kan spreken.

Om nu te bepalen wie er spreekt doe ik hetzelfde wat Jezus Christus in Zijn leven steeds weer deed: de Bijbel citeren.

In I Joh. 4:2 staat dat wij de Geest van God Almachtig kunnen herkennen doordat Hij (altijd) belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen en uit God is.

Wanneer ik dus een stem hoor die mij een opdracht geeft, of mij zegt wat ik moet doen, dan is het eerste wat ik vraag: *'Geest die dit tot mij zegt, belijdt u dat Jezus Christus in het vlees is gekomen? en dat Hij uit God is?'*

Als ik niets hoor of ik hoor een ontkenning (dit laatste komt eigenlijk nooit voor) dan weet ik in ieder geval zeker dat het **NIET** God Almachtig is geweest die gesproken heeft.

📖 I Joh. 4:2 Hieraan leert u de Geest van God kennen: elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God;

In dat geval moet ik mijn geestelijke wapenrusting oppoetsen en aansjorren om de aanval te kunnen weerstaan. (let wel: Paulus zegt in Ef. 6:11 dat wij de wapenuitrusting aan moeten trekken. Er staat nergens dat wij die weer uit kunnen trekken!)

☞ Ef. 6:11 Bekleed u met de hele wapenrusting van God, opdat u stand kunt houden tegen de listige verleidingen van de duivel.

Als God Almachtig dus **NIET** tot mij spreekt, kan de stem die ik gehoord heb alleen nog maar de stem van satan zijn of mijn eigen stem (gedachten).

----- ... -----

God Almachtig roept Abraham en Abraham wist zeker dat het God Almachtig was. Want hoe vaker je met God spreekt des te beter herken je Zijn Stem. En God had al een aantal malen met Abraham gesproken. Vandaar dat Abraham ook direct antwoordt met: 'Zie, hier ben ik'

En dan komt die wonderbaarlijke opdracht van God Almachtig naar Abraham toe om zijn enige zoon Izaäk te offeren. Dat betekent dat Abraham een altaar moet maken van stenen. Dat hij zijn zoon moet doden en de lichaamsdelen op een houtvuur moet leggen om dit te verbranden.

Onvoorstelbaar! Probeer je eens voor te stellen wat dit voor Abraham betekend moet hebben. Neem daar ook eens in ogenschouw dat Abraham zijn zoon Ismaël al heeft moeten wegsturen. En nu vraagt God Almachtig om ook Izaäk (op) te offeren?

Offeren betekent in letterlijke betekenis dat je iets aan God Almachtig geeft dat je kostbaar is. Dit om aan te geven dat God belangrijker is dan wat je kostbaar is en offert. En wat kan er meer kostbaarder zijn dan je eigen kind?

----- ... -----

Wij mensen zijn zo 'gehecht' aan ons lichaam en aan onze aardse omstandigheden als bezit en goed (waar kinderen ook onder vallen). Wij hebben er letterlijk alles voor over om dat lichaam goed te verzorgen en gezond te houden. Ja, alles wat wij doen staat in het teken van ons lichaam. En als ons lichaam begint te haperen en zelfs tot stilstand komt en sterft dan is de wereld te klein. Dat is een ramp van ongekeerde grootheid. Maar dat is werelds denken.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

Het geestelijk denken is dat wij dit lichaam gekregen hebben om de goede werken te doen die God heeft voorbereid. (Ef. 2:10).

Het gaat God Almachtig helemaal niet om ons lichaam. Het gaat God om onze geest.

Ons lichaam leeft **niet** tot in eeuwigheid. Onze geest leeft door, ook al is ons lichaam gestorven.

Wij zouden niet zoveel aandacht aan de verzorging van ons lichaam moeten geven, maar meer aandacht aan onze geest. Dát is wat waar Jezus Christus in de gedeelten 'de Zoon en de Vader' en 'het brood des levens' over spreekt in het Johannes Evangelie.

De verzorging van onze geest ligt hem in het aannemen van Jezus Christus, luisteren naar Zijn woorden, en die ook toepassen in ons leven. Het aanbidden van God Almachtig **in** Jezus Christus is het broodnodige onderhoud voor onze geest. Dán en daarin kan de Heilige Geest onze geest vormen en 'opvoeden'. (Rom. 8:13). En als die vorming en opvoeding voldoende is in de ogen van Jezus Christus, dan zal Hij ons aardse lichaam laten afsterven (II Kor. 5:1) zodat onze geest aan de volgende fase kan beginnen.

Alleen wanneer je het lichaam en de plaats hier op aarde waar je bent zó kunt plaatsen, kun je deze geschiedenis ook begrijpen. Omdat het voor God Almachtig belangrijk is om te weten of de mens geestelijk rijp is, 'beproeft' Hij de mens bij tijd en wijle.

De geest van Abraham en de geest van Izaäk zal echt geen schade lijden wanneer Abraham Izaäk geofferd zou hebben. Het is en blijft de 'aardse tent'.

----- ... -----

Nu kun je natuurlijk aanvoeren dat er in de Bijbel ook gesproken wordt over ons lichaam. Dat ons lichaam een tempel is van de Heilige Geest bijvoorbeeld (I Kor. 6:19). Ik hoop ook dat je het bovenstaande op de juiste wijze plaatst. Natuurlijk hebben wij zorg voor ons aardse lichaam. Maar als het gaat om de toekomst dan gaat het niet om ons aardse lichaam, maar wel om onze geest.

----- ... -----

Maar hoe staat het dan met de beloften die God Almachtig gegeven heeft aan Abraham en Sara over een eigen zoon? En dat uit hem veel volken zullen voortkomen? Zal er dan nog een zoon geboren worden uit Abraham en Sara? In Gen. 17:19 heeft God gezegd dat Abraham en Sara hun zoon Izaäk moesten noemen. En zo is het ook gebeurd. Zou er dan nog een Izaäk geboren worden?

☞ Rom. 8:13 Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.

☞ II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

☞ I Kor. 6:19 Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?

☞ Gen. 17:19 God zei: Integendeel, uw vrouw Sara zal u een zoon baren en u moet hem de naam Izak geven. Ik zal Mijn verbond met hem maken, tot een eeuwig verbond voor zijn nageslacht na hem.

Ik wil hier nogmaals aangeven dat Abraham geen Bijbel had, dus hij kon niet even Gen. 22:1 opslaan om daar te lezen dat het een proef van God Almachtig voor Abraham was. En ook kon hij niet in de verdere verzen lezen dat God Zich Zelf een offer had voorbestemd en dat dit offer **niet** Izaäk zou zijn. En ook kon Abraham niet in de Bijbel lezen dat God een God van Leven is en niet van dood.

Moet je voorstellen dat deze vraag naar jou en mij zou komen. Of wij ons eigen kind voor God Almachtig zou willen offeren?

Wie zou daarin zonder schromen, zonder angst, zonder verdriet, zonder pijn, zonder boosheid, aan kunnen voldoen? Is er iemand die zegt: '*Ja, ik zou dat doen?*'

De Studie-Bijbel geeft als commentaar dat het in die tijd *het recht* van een vader was om zijn kind te laten doden. Dit met een verwijzing naar Gen. 38:24 en Gen. 42:37.

Bizar in mijn ogen. Maar omdat Abraham schijnbaar geen tegenwerpingen maakt, lijkt het alsof hij bekend was met het fenomeen '*kindoffer*'. Aan de andere kant kan ik mij ook niet voorstellen dat Abraham direct antwoordde; '*Ja, natuurlijk Heer, hier is mijn zoon*'.

Zou Abraham niet enorm geworsteld hebben met dit verzoek van God Almachtig? Zou hij niet gevraagd hebben om een bevestiging? En dat niet één keer maar *tig* keer? En hoe lang zou hij geworsteld hebben met God Almachtig? En Sara? Heeft hij Sara hierin gekend? Sara die zo dolgelukkig was met Izaäk (Gen. 21) en zou zij erin toestemmen om hem te offeren aan God?

Als je zo aan het mijmeren bent over wat deze opdracht voor Abraham betekend moet hebben, zijn strijd en zijn worsteling, komt dan niet het verhaal van Jezus Christus voor ogen?

Abraham werd gevraagd om zijn eniggeboren zoon te geven aan God Almachtig. Maar God wilde Abraham beproeven of hij zou gehoorzamen. Uiteindelijk hield God Zélf Abraham tegen om Izaäk te offeren.

Maar God Almachtig heeft Zichzelf NIET tegengehouden en heeft Zijn eniggeboren Zoon **wél** gegeven aan de mensen die Hem aan het kruishout hebben geslagen.

Nogmaals: offeren is geven wat voor jou van zeer grote waarde is. God Almachtig heeft wel moeten toezien hoe Zijn Zoon gemarteld werd. Hoe Zijn Zoon het uitschreeuwde van de pijn. Hoe Zijn Zoon stierf.

Gen. 22:1 En het gebeurde na deze dingen dat God Abraham op de proef stelde. Hij zei tegen hem: Abraham! Hij zei: Zie, hier ben ik.

Gen. 38:24 Het gebeurde ongeveer drie maanden later dat men Juda vertelde: Tamar, uw schoondochter, heeft hoererij bedreven en zie, ze is ook zwanger door die hoererij. Toen zei Juda: Breng haar de stad uit en laat haar verbrand worden!

Gen. 42:37 Toen zei Ruben tegen zijn vader: U mag mijn twee zonen doden als ik hem niet bij u terugbreng! Geef hem in mijn hand en ik zal hem bij u terugbrengen!

Dat werd Abraham gelukkig bespaard. Maar alleen het voortraject moet al een onmenselijk te dragen last zijn geweest.

----- ... -----

Izaäk moet hier toch al een jongen zijn geweest. En samen met nog twee knechten gaat Abraham op pad. Drie dagreizen ver naar het land Moria. En als hij daar in de buurt komt en de plaats in de verte ziet liggen, zegt hij tegen zijn twee knechten dat zij moeten blijven waar ze nu zijn. Abraham en Izaäk zullen samen verder gaan om God Almachtig te aanbidden **én** bij hen terugkeren (vrs. 5).

Gen. 22:5 Abraham zei tegen zijn knechten: Blijven jullie hier met de ezel, dan zullen ik en de jongen daarheen gaan. Als wij ons neergebogen hebben, zullen wij bij jullie terugkeren.

Was dit grootspraak van Abraham? Was dit om zijn knechten en Izaäk niet ongerust te maken? Of wist Abraham dat hij wist dat hij zeker wist dat zij met zijn tweeën terug zouden komen bij de knechten.

Wat een helletocht moet dit voor Abraham geweest zijn. Twee volle dagen reizen in de wetenschap dat hij zijn zoon kwijt gaat raken. Sara die waarschijnlijk nergens wat van afweet (denk ik!), net als zijn knechten. Want hij zegt tegen zijn twee knechten dat zij verder gaan om zich neer te buigen (voor God Almachtig).

Een paar vragen die in mij opkomen:

- Wat moet Abraham straks gaan zeggen tegen zijn twee knechten?;
- Wat moet Abraham straks zeggen tegen Sara?;
- En wat moet hij zeggen tegen iedereen met wie hij samenwoont in de gemeenschap?;
- En hoe gaat het nu met de belofte van God verder?; (Gen. 18)
- Zal Sara dan nogmaals in verwachting raken?;
- Is Izaäk dan toch niet de aartsvader uit wie God het volk Israël gaat laten voortkomen?

Wat een vragen die allemaal niet beantwoord worden in dit Schriftgedeelte.

----- ... -----

En Abraham gehoorzaamde God Almachtig.

Zou het zo kunnen zijn dat na alle bedenkingen, alle worsteling, alle vragen, alle verdriet, pijn, boosheid, en noem maar op, dat er een moment komt dat een mens zich uiteindelijk neerlegt bij wat God Almachtig vraagt? Zodat die mens uiteindelijk bij God komt en alleen nog Hem gelooft?

Alle redeneringen en gedachten zijn op niets uitgelopen. Dagen lang heb je getobd, zorgen gemaakt, vragen gesteld. Alle vragen worden niet beantwoord. Want vaak is het zo, dat een antwoord op een 'waarom' vraag weer nieuwe vragen oproept.

In een mensenleven worden niet alle vragen beantwoord. En omdat Gods wegen niet onze wegen zijn en Gods gedachten niet onze gedachten zijn (Jes. 55:8), komt men tot een punt van volledige overgave.

'Heer wat U doet is goed. Ik begrijp er niets van en ik vind het ook niet leuk op dit moment. Ik vind het verschrikkelijk. Maar één ding weet ik zeker: wat U zegt, wat U doet, wat U denkt is uiteindelijk goed voor mij. Want U bent een God van Leven en niet van dood. U heeft mij niet geschapen om alleen maar dood te gaan. U heeft mij geschapen omdat U een plan met mijn leven heeft. Niet straks maar nu op dit moment. En dat geloof ik.'

----- ... -----

Dus Abraham komt tot die conclusie dat God Almachtig uiteindelijk weet wat Hij doet. En dat dit uiteindelijk het beste voor Abraham **én** Izaäk zal wezen. Ook al snapt hij er helemaal niets van.

Dat is overgave!

En dan legt Abraham het offerhout op Izaäk zijn schouders omdat Abraham te oud is om dit zelf te dragen en ze gaan op pad. Niet wetende wat er gaat gebeuren en hoe de dingen gaan gebeuren. Alleen, in Godsvertrouwen.

-----...-----

Vaak wordt het verhaal van Abraham en Izaäk geromantiseerd en als een verhaal van Godsvertrouwen met een goede afloop gepresenteerd. Ik denk dat Abraham op dit punt van zijn reis helemaal niet zo romantisch was, maar dat hij in diep en diep verdriet, maar ook in overgave zijn weg vervolgde.

📖 Jes. 55:8-9 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.

Izaäk wist de werkelijke reden van hun tocht ook niet. Hij wist niet meer dan de twee knechten die achtergebleven waren. Hij wist niet meer dan Sara, die ook niet beter wist dan dat Abraham en Izaäk vertrokken om te gaan bidden. Vandaar ook de vraag van Izaäk waar het offerdier dan was, dat geofferd moest gaan worden. En uit het antwoord van Abraham blijkt dan de uiteindelijke overgave van Abraham naar God Almachtig toe. *'Ik weet het niet jongen, maar God weet het, en Hij zal Zelf voor het offer zorgen.'* (Gen. 22:7-8). Ja, uiteindelijk heeft God Zelf voor het offer gezorgd.

Gen. 22:7-8 Toen sprak Izaak tot zijn vader Abraham en zei: Mijn vader! Hij zei: Zie, hier ben ik, mijn zoon. Hij zei: Zie, hier is het vuur en het hout, maar waar is het lam voor het brandoffer? Abraham zei: God zal Zichzelf voorzien van het lam voor het brandoffer, mijn zoon. Zo gingen zij beiden samen.

----- ... -----

Het verhaal van Abraham die zijn zoon Izaäk moest offeren van God Almachtig zie ik bovenal als vooruitblik naar Jezus Christus. Niemand anders kon betalen voor de zonden van de mens. Niemand anders mocht betalen dan alleen God Zelf, door Zijn Zoon Jezus Christus als Offer aan te bieden. En nogmaals: het woord *'offer'* betekent dat je iets weggeeft wat je lief is.

Paulus zegt in de Romeinenbrief ergens dat God Almachtig het meeste gegeven heeft wat Hij had. Er was niets van méér waarde dan Zijn Zoon Jezus Christus. En Deze heeft Hij gegeven om het goed te maken tussen Hem en de mensen.

Dát is het ware Gezicht van God Almachtig. Dát is het ware kenmerk van God. ***Wie geloof je?***

Het is niet zo dat God Almachtig alles maar op deze wereld toelaat. Het is niet zo dat God een onrechtvaardige God is. Een oneerlijke God of dat Hij de mens maar laat aanmodderen. Het is ook niet zo dat God de mens *'pest'* en het hem zo moeilijk mogelijk probeert te maken. Verre van dat!

Maar het is ook niet zo dat alle onrecht op de wereld de schuld van God Almachtig is. Het is de mens die God afgewezen heeft. Het is de mens die de handleiding die God gegeven (de Bijbel) heeft naast zich neer legt.

God Almachtig heeft bewezen een God van Liefde te zijn omdat Hij Zijn eigen Zoon gegeven heeft. Zodat de breuk tussen de mensen en God (**die de mens had veroorzaakt**) door Hem alleen weer hersteld zou worden. ***En het heeft God alles gekost!***

----- ... -----

Als ik dit verhaal van Abraham en het offeren van zijn eniggeboren zoon Izaäk alleen maar letterlijk neem,

- niet wetend dat ik een lichaam, een geest en een ziel heb;
- niet wetend dat mijn lichaam maar een aardse tent is, die voorbijgaat; (II Kor. 5:1-4)
- niet wetend dat ik nu al ben opgenomen in de hemelse gewesten (Ef. 2:6) en daar eeuwig leven heb (I Joh. 2:25)

Dan kan ik anders dan erkennen dat dit een enorme traumatische ervaring moet zijn geweest voor Abraham.

Maar wat denk je van Izaäk? De vader van wie hij houdt. De vader die hem verwekt heeft. De vader met wie hij gelachen en gehuild heeft. En dan de vader die je ineens vastpakt en vastbindt en op het offerhout legt.

Is dit niet net zo een onbegrijpelijke geschiedenis als het verhaal van Lot die zijn twee dochters wil geven aan de inwoners van Sodom? (Gen. 19)

Wat zal er door Izaäk heen zijn gegaan? Wat zal er door Abraham heen zijn gegaan?

Het staat niet vermeld in de Bijbel. De emoties en gevoelens worden niet beschreven. Het is dat wij in de Bijbel verder kunnen lezen hoe het afloopt, anders zou dit verhaal een groot mysterie zijn geweest waar menselijkerwijs gesproken geen antwoorden op gegeven had kunnen worden.

----- ... -----

Maar dan grijpt de God Almachtig in. Op het moment dat Abraham zijn hand opheft om Izaäk aan stukken te snijden om te worden geofferd aan God, grijpt Hij in en Hij roept Abraham een halt toe.

Abraham moest wel tot het uiterste gaan maar God Almachtig voorziet Zich Zelf in een offer. Hier is dat een ram die met zijn horens verstrikt zat in de doorns van een struik. Voor ons is dat Jezus Christus.

Abraham geloofde God Almachtig dat Hij Zijn beloften aan Abraham zou nakomen. En dat was dat uit Abraham een nageslacht zou ontstaan dat een zegen zou zijn voor **alle** volken ter aarde (Gen. 12:3).

Dàt geloof in God Almachtig werd hem tot gerechtigheid gerekend (Gen. 15:6, Rom. 4:3).

II Kor. 5:1-4 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen. Want in deze tent zuchten wij ook, en verlangen wij er vurig naar met onze woning die uit de hemel is, overkleed te worden, als wij maar bekleed en niet naakt zullen bevonden worden. Want ook wij, die in deze tent zijn, zuchten omdat we het zwaar te verduren hebben; wij willen immers niet ontkleed, maar overkleed worden, zodat het sterfelijke door het leven wordt verslonden.

Ef. 2:6 En heeft ons met Hem opgewekt en met Hem in de hemelse gewesten gezet in Christus Jezus,

I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

Gen. 12:3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

Gen. 15:16 En hij geloofde de Heere, en Die rekende hem dat tot gerechtigheid

Rom. 4:3 Want zegt de Schrift ? En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend.

Niet vanwege het bijzondere leven dat Abraham leefde. Niet vanwege zijn escapades met Hagar, Farao, Abimelech, of wie dan ook. Alleen het feit dat hij geloofde wat God Almachtig hem had beloofd en wat God hem had gezegd.

Dát geloof, dát vertrouwen, die overgave. Maar nogmaals, wat gaat dit diep. En ben ik bereid om ook zo diep te gaan? Om alleen te vertrouwen op het Woord van God dat Hij tot mij gesproken heeft? Ook al wijzen de omstandigheden totaal een andere kant op? Ook al gaat dat tegen de hele wereld in en alle mensen die daar op wonen? Zelfs mijn eigen vrouw en kinderen?

----- ... -----

Heer, Ik geloof, maar kom mijn ongeloof te hulp (Mark. 9:24). Vergeef mij Heer dat ik mij zo vaak en snel laat omturnen door de omstandigheden en mijn eigen weg ga, ondanks dat U gesproken heeft.

Maar tegelijk: Dank U Heer dat wanneer ik afwijk, U mij altijd weer op Uw pad brengt. Misschien met een omweg maar ik kom daar waar U mij wilt hebben.

U heeft mij als eersteling op deze aarde gezet want het geloof is geen verdienste van mij, maar een gift van U (Ef. 2:8) aan mij.

Ik heb niet gevraagd om het geloof, maar U hebt het mij al vóór de totstandkoming van deze wereld gegeven. En dat met een reden. Om Uw naam te verheerlijken. Om het Koninkrijk van Jezus Christus te helpen voorbereiden. Dat wanneer Hij terugkomt, wij met Hem mogen heersen voor duizend jaar. (Openb. 20:4, Openb. 20:6)

Hem zij de glorie, en de eer. Maranatha, kom Jezus, kom snel terug !.

----- ... -----

☞ Mark. 9:24 En meteen riep de vader van het kind onder tranen: Ik geloof, Heere! Kom mijn ongeloof te hulp.

☞ Ef. 2:8 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God;

☞ Openb. 20:4 En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, die het beest en zijn beeld niet hadden aangebeden, die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij werden weer levend en gingen als koningen re-geren met Christus, duizend jaar lang.

☞ Openb. 20:6 Zalig en heilig is hij die deel heeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.

Hoe lang Abraham met Izaäk weg geweest is wordt niet verteld. Ik kan mij echter wel de intense vreugde voorstellen van hen beiden. Dat zij uit dankbaarheid dat God Almachtig Zich Zelf een offer heeft bereid een altaar mochten bouwen en om daar te mogen offeren.

Wat een blijdschap zal dat geweest zijn toen zij de achtergebleven twee knechten weer ontmoeten en toen zij thuis kwamen en herenigd werden met Sara.

Zou Sara ooit te horen hebben gekregen wat er daar in het land Moria is gebeurd? Zullen Abraham en Sara ook samen op hun knieën zijn gevallen om God Almachtig te danken, te loven en te prijzen? Kun je zo een verhaal wel doorgeven met alle 'ins en outs' en met alle gevoelens en emoties die daarbij gepaard gingen?

Nu Abraham zijn geloof heeft laten zien aan God Almachtig herhaalt God zijn beloften aan Abraham (de Engel van de Heere is in dit geval God Zelf); rijke zegeningen, een nageslacht talrijk als de sterren aan het firmament, Maar bovenal de woorden: 'uw nageslacht zal de poort van zijn vijanden in bezit hebben.'

Dat geldt niet alleen voor Abraham maar ook voor mij. Ik die gekocht ben met het bloed van het Lam dat voor mij gestorven is. Jezus Christus van Nazareth Die in het vlees gekomen is (I Joh. 4:2), Hij heeft overwonnen. Ik mag nu al in de hemelse gewesten vertoeven (Ef. 2:6) en met Jezus Christus regeren.

Waarover regeren? In ieder geval over **alle** machten en overheden uit het rijk der duisternis. Met Jezus Christus heb ik de poort van mijn vijanden in bezit. En wat ik bind op deze aarde, zal gebonden zijn in de hemelse gewesten. En wat ik ontbind hier op aarde, zal ontbonden zijn in de hemelse gewesten. (Mat. 16:19).

Als ik eens ging beseffen welke macht en kracht ik heb **in** Jezus Christus.

Maar ik moet wel goed weten waarvoor ik deze kracht en macht in Jezus Christus ontvangen heb. **Niet** voor mijn eigen belang, maar om de bolwerken die tegen God Almachtig zijn te helpen slechten (II Kor. 10:3-5)

----- ... -----

☞ I Joh. 4:2 Hieraan leert u de Geest van God kennen: elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God;

☞ Ef. 2:6 En heeft ons met Hem opgewekt en met Hem in de hemelse gewesten gezet in Christus Jezus,

☞ Matt. 16:19 En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.

☞ II Kor. 10:3-5 (HET BOEK) Nu is het waar dat ik maar een gewoon mens ben, maar ik ga niet op menselijke wijze te werk om de strijd te winnen. Ik strijd met Gods wapens, niet met menselijke, om elke tegenstand te breken. Met deze wapens zijn alle argumenten waarmee men zich tegen God verzet, te ontzenuwen; alle barrières tussen God en de mensen worden daardoor omvergehaald. Met deze wapens breek ik elke opstand van menselijk denken om die terug te brengen tot gehoorzaamheid aan Christus

God Almachtig herhaalt hier Zijn woorden uit Gen. 18:18 dat in het Nageslacht van Abraham **alle** volken gezegend zullen worden. Nageslacht wordt hier met een hoofdletter **N** geschreven, wat betekent dat hier Jezus Christus mee bedoeld wordt.

Dat **alle** volken eens gezegend zullen worden bevestigd voor mij dat eens **alle** knie zich zal buigen voor de Here en **elke** tong zal belijden dat de Jezus Christus de Here der Heerscharen is. (Fil. 2:10-11)

Het kan kort of lang duren maar eens zal elk mens tot dát getuigenis komen en buigen voor Jezus Christus. Of dat tijdens dit leven is of daarna doet niet ter zake.

----- ... -----

Hiermee eindigt het verhaal van Abraham die zijn zoon Izaäk moest offeren. Een bizar verhaal. Een verhaal van vertwijfeling en worsteling. Maar ook een verhaal van vertrouwen en van geloof hebben in God Almachtig, de Levendmakende God, die alles ten goede doet keren.

Het is waar dat God Almachtig ons wél een behouden aankomst heeft beloofd, maar een rustige reis daarnaar toe is wat anders!

----- ... -----

Het hoofdstuk wordt afgesloten met een stukje geschiedschrijving over de familie van Abraham, al hoewel het mij een beetje vreemd overkomt na de heftige gebeurtenissen uit dit hoofdstuk.

Het gaat namelijk ineens over nageslacht van Nahor, de broer van Abraham (Gen. 11:26-27).

De Studie-Bijbel zegt dat dit verhaal hier staat om aan te geven waar Rebekka, de toekomstige vrouw van Izaäk vandaan komt. En ook wordt hier een tegenstelling tussen Sara en Milka zichtbaar. Sara heeft één zoon verwekt (Izaäk), Milka heeft acht zonen verwekt en de bijvrouw van Nahor heeft er ook nog eens vier gebaard.

Opmerkelijk detail: Ismaël heeft twaalf zonen gekregen, Jakob heeft twaalf zonen gekregen en Nahor heeft ook twaalf zonen gekregen.

Gen. 18:18 Immers, Abraham zal zeker tot een groot en machtig volk worden, en alle volken van de aarde zullen in hem gezegend worden

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader

Gen. 11:26-27 Terah had zeven-tig jaar geleefd, toen hij Abram, Nahor en Haran verwekte. Dit zijn de afstamme-lingen van Terah: Terah verwekte Abram, Nahor en Haran; en Haran verwekte Lot.

Hoofdstuk 23

Dood en begrafenis van Sara

In Gen. 17:17 staat dat Abraham als honderdjarige nog een kind zou krijgen en Sara als negentigjarige. Daarom ga ik er van uit dat Sara tien jaar jonger is dan Abraham. Abraham is in het 1.948^e jaar van de geschiedenis geboren (2.060 v. Chr.), dan moet Sara dus in het 1.958^e jaar van de geschiedenis geboren zijn (2.050 v. Chr.) Belangrijk? In het rijtje met jaartallen van hoofdstuk 11 staat het leuk.

Gen. 17:17 Toen wierp Abraham zich met zijn gezicht ter aarde en lachte. Hij zei in zijn hart: Zal bij een honderdjarige een kind geboren worden en zal Sara, die negentig jaar is baren?

De plaats van het overlijden van Sara is wel noemenswaardig. Want in de Bijbel is Sara de eerste persoon waarvan wordt geschreven dat zij in Kanaän (het beloofde land) wordt begraven.

De rest van de geschiedenis van hoofdstuk 23 moet volgens mij ook in dat licht gezien worden. Dat in dit hoofdstuk voor het eerst een stukje van het beloofde land rechtmatig eigendom wordt van Abraham. De eerste voorvader van het volk Israël waaruit de Verlosser Jezus Christus geboren is.

----- ... -----

Abraham staat schijnbaar in hoog aanzien bij de bevolking. Dat lees je in het hele gesprek rond de aankoop van het stuk grond waarop de grot van Machpela ligt. De Hethieten en Efron (de eigenaar van de grond) willen helemaal geen geld hebben voor het land en de grot. Maar Abraham staat er op dat hij er geld voor betaalt.

Een zelfde soort gesprek zagen we in Gen. 14 waar (toen nog) Abram pertinent weigerde iets aan te nemen van de koning van Sodom nadat hij Lot en de zijnen bevrijd had. Toen wilde hij niet dat de koning van Sodom ooit zou kunnen zeggen dat hij Abraham rijk had gemaakt of daar toe had bijgedragen.

Hier wil Abraham niet dat de Hethieten ooit zouden kunnen zeggen dat het land en de grot van Machpela eigendom van hen is of geschonken is door hen. En dat zij dus het begin van het beloofde land aan Abraham hadden gegeven.

Neen, het gaat hier om een rechtmatige juridische koop, wat ook nodig is voor het vervolg van de geschiedenis.

Maar zoals ik wel vaker beschrijf in mijn mijmeringen: Abraham had geen Bijbel. Dus hij kon niet even een paar Bijbelboeken of hoofdstukken verder opslaan om te lezen wat de gevolgen zijn geweest van de koop van dit zo belangrijke stukje land. Het begin van het land Israël in het beloofde land, op rechtmatige wijze verkregen.

Over dit hoofdstuk is veel interessants geschreven in allerlei boeken en commentaren. Als het gaat om het verwerven van land en hoe dat in die tijd toging. Hoe de verschillende culturen in die tijd omgingen met koop en verkoop van land. Maar om te mijmeren krijg ik niet veel inspiratie over dit hoofdstuk. Anders dan ik hierboven heb opgeschreven.

Feit is in ieder geval dat met dit hoofdstuk Abraham als voorvader van Israël bevestigd is en dat het land Israël een feit is. Het eerste stuk grond is rechtmatig eigendom van Abraham.

Verder lijkt het erop dat dit hoofdstuk meer een opsomming van feiten is dan dat het een geestelijke boodschap heeft. Voor mij is het belangrijkste feit uit dit hoofdstuk de rechtmatige verwerving van een stuk grond door Abraham in Kanaän, het beloofde land.

Abraham als grootvader van Jakob, die Israël genoemd wordt (Gen. 32:27). Het land Israël (nageslacht van Abraham, Izaäk en Jakob) kan hier zijn anker uitgooien en van hieruit zijn grondgebied vergroten.

📖 Gen. 32:27 En Hij zei tegen hem: Wat is uw naam? En hij antwoordde: Jakob. Toen zei Hij: Uw naam zal voortaan niet meer Jakob luiden maar Israël, want u hebt met God en met mensen gestreden, en hebt overwonnen

Hoofdstuk 24

Izaäk trouwt met Rebekka

In onze ogen en in onze tijd lijkt het misschien vreemd wat besproken wordt in de eerste tien verzen van dit hoofdstuk, dat Abraham zich actief bemoeit met de keuze van de vrouw voor zijn zoon Izaäk.

Abraham is oud en ziet dat zijn zoon Izaäk nog steeds geen vrouw heeft. Hij denkt waarschijnlijk aan de belofte die God Almachtig gegeven heeft over het nageslacht van Abraham (Gen. Gen. 12:2, Gen. 13:16, Gen. 15:4-5, Gen. 17:6) en roept zijn dienaar, de oudste van zijn huis bij zich. In onze dagen zouden we misschien zeggen 'de hoogst in rang zijnde' werknemer, de bedrijfsleider.

Of dit dezelfde persoon is als de Damascener Eliëzer uit Gen. 15:2 wordt hier niet verteld. We zijn natuurlijk wel enige tientallen jaren verder dan Gen. 15 .

Deze dienaar moet Abraham zweren dat hij naar het vaderland van Abraham gaat (vlgs. Vers 10 is dit de stad Nahor op de weg naar Mesopotamië) en daar uit zijn achtergebleven familie een vrouw voor Izaäk gaat zoeken. Niet dat God Almachtig dit heeft gezegd maar Abraham wil niet dat zijn zoon Izaäk zich een vrouw uitzoekt uit Kanaän, het land waar hij woont.

Waarschijnlijk heeft Abraham hier ook wel zijn neef Lot voor ogen die zich wél vermengde met de lokale bevolking en in Sodom ging wonen en Zich een Sodomse vrouw nam. En wiens dochters zich verloofden met Sodomse mannen. In Gen. 19 lezen we daarover en de gevolgen daarvan.

Van koning Salomo bijvoorbeeld weet ik dat hij een harem had met meer dan duizend vrouwen uit allerlei volken en culturen. En dat hij zich ook vermengde met de goden van die vrouwen, wat hem uiteindelijk bij God Almachtig vandaan trok met alle gevolgen van dien. (I Kon. 11:1-8).

I Kon. 11:1-8 Koning Salomo had veel uitheemse vrouwen lief, en dat naast de dochter van de Farao: Moabitische, Ammonitische, Edomitische, Sidonische, en Hethitische vrouwen, uit de volken waarvan de HEERE tegen de Israëlieten had gezegd: U mag niet naar hen toe gaan en zij mogen niet bij u komen. Zij zouden ongetwijfeld uw hart doen afwijken, achter hun goden aan. Aan hen hechtte Salomo zich in liefde. Hij had zevenhonderd vrouwen – vorstinnen – en driehonderd bijvrouwen.

Gen. 12:2 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn.

Gen. 13:16 En Ik zal uw nageslacht maken als het stof van de aarde; als iemand het stof van de aarde zou kunnen tellen, dan zou ook uw nageslacht geteld kunnen worden.

Gen. 15:4-5 Maar zie, het woord van de HEERE kwam tot hem: Deze man zal uw erfgenaam niet zijn, maar iemand die uit uw eigen lichaam voortkomt, die zal uw erfgenaam zijn. Toen leidde Hij hem naar buiten en zei: Kijk toch naar de hemel en tel de sterren, als u ze kunt tellen. En Hij zei tegen hem: Zo talrijk zal uw nageslacht zijn.

Gen. 17:6 Ik zal u uitermate vruchtbaar maken: Ik zal u tot volken maken en er zullen koningen uit u voortkomen.

Gen. 15:2 Toen zei Abram: Heere HEERE, wat zult U mij dan geven aangezien ik kinderloos heenga en de bezitter van mijn huis deze Eliëzer uit Damascus zal zijn?

Zijn vrouwen deden zijn hart afwijken. Het was in de tijd van Salomo's ouderdom dat zijn vrouwen zijn hart deden afwijken, achter andere goden aan, zodat zijn hart niet volkomen was met de HEERE, zijn God, zoals het hart van zijn vader David, want Salomo ging achter Astoreth aan, de god van de Sidoniërs, en achter Milkom, de afschuwelijke afgod van de Ammonieten. Zo deed Salomo wat slecht was in de ogen van de HEERE: hij volhardde er niet in de HEERE na te volgen, zoals zijn vader David. Toen bouwde Salomo een offerhoogte voor Kamos, de afschuwelijke afgod van de Moabieten, op de berg die voor Jeruzalem ligt, en voor Molech, de afschuwelijke afgod van de Ammonieten. Zo deed hij voor al zijn uitheemse vrouwen, die hun afgoden reukoffers en slachtoffers brachten

Later, in Ex. 34:15-16 en in Deut.7:3-4 wordt het volk Israël ook verboden om zich door het huwelijk te vermengen met de lokale bevolking. En in het N.T. staat in II Kor. 6:14-15 dat wij geen ongelijk span moeten vormen. Dus niet met ongelovigen.

Als Abraham niet wilde dat Izaäk zich een vrouw uit de lokale bevolking zou nemen om de redenen hiervoor genoemd, begrijp ik niet dat hij zélf ingestemd heeft om met de Egyptische Hagar het bed te delen om een zoon te verwekken. Dit overigens op aandringen van zijn eigen vrouw Sara omdat zij geen geduld meer had om op de uitwerking van Gods woorden te wachten (Gen. 16), dat zij zelf een zoon zou krijgen.

Daarbij komt dat ik mij kan voorstellen dat de familie van Abraham in zijn vaderland misschien helemaal niet zit te wachten (wie zullen dat zijn?) om één van hun dochters uit te huwelijken aan Abraham. Zoveel honderden kilometers ver weg. Abraham die vele tientallen jaren geleden familie en vaderland heeft verlaten.

----- ... -----

Dat heeft die werknemer van Abraham waarschijnlijk ook wel door want hij stelt Abraham ook die vraag, wat hij moet doen als hij niemand kan vinden voor Izaäk in het vaderland van Abraham.

Maar Abraham is stellig: *'Neen, ik houd vast aan de belofte die God Almachtig mij gegeven heeft'* en hij vertrouwt dat God Zijn Engel met de dienstknecht zal meesturen om hem succesvol in zijn opdracht te maken.

Dat laatste is natuurlijk prachtig. De wetenschap hebbende dat er een Engel van God Almachtig met je mee gaat op reis.

----- ... -----

Ex. 34:15-16 want u mag zich niet neerbuigen voor een andere god: de Naam van de HEERE is immers de Naijverige. Een najiverig God is Hij – anders sluit u misschien een verbond met de inwoners van het land. Wanneer zij immers als in hoererij achter hun goden aangaan en aan hun goden offers brengen, zou men u kunnen uitnodigen en zou u van hun offer eten. Dan zou u van hun dochters vrouwen nemen voor uw zonen. Hun dochters zouden als in hoererij achter hun goden aangaan, en uw zonen als in hoererij achter hun goden aan laten gaan.

Deut. 7:3-4 U mag geen huwelijksbanden met hen aangaan: uw dochters mag u niet geven aan hun zonen, en hun dochters niet nemen voor uw zonen. Want zij zouden uw zonen van achter Mij laten afwijken, zodat zij andere goden gaan dienen en de toorn van de HEERE tegen u ontbrandt en Hij u al snel wegvaagt.

II Kor. 6:14-15 Vorm geen ongelijk span met ongelovigen want wat heeft gerechtigheid gemeenschappelijk met wetteloosheid, en welke gemeenschap is er tussen licht en duisternis? En welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial? Of wat deelt een gelovige met een ongelovige?

Hierbij moet ik ook direct denken aan de woorden van Mozes in Ex. 33:1-2 en Ex. 33:12-17. Mozes die géén genoeg nam met het feit dat hem een engel werd beloofd, die voor hem en het volk Israël uit zou gaan om de verschillende volken te verdrijven. Mozes zegt (in eigen woorden): '*Here, als U niet Zelf in ons midden voor gaat, verzet ik geen stap*'. En God Almachtig deed het.

----- ... -----

De schrijver Frank Peretti heeft een aantal zogenaamde Reli-thrillers geschreven zoals: '*licht in de duisternis*', '*de duisternis aanwezig*', '*de profeet*' en anderen.

Zonder nu de inhoud van deze boeken als de waarheid aan te merken (alleen de Bijbel is waarheid omdat Jezus Christus het levendgemaakte Woord is (Joh.1:1-5)) geeft wat hij schrijft over geesten, engelen, machten en overheden in mijn ogen wel een goed beeld dat God Almachtig Zijn kinderen niet alleen laat. En dat er inderdaad '*beschermengelen*' zijn (Ps. 91:11).

Dat er een strijd is tussen goed en kwaad zal niemand tegenspreken. En dat het satan te doen is om het werk van God Almachtig te vernietigen zal ook niemand bevreemden.

----- ... -----

De dienstknecht van Abraham krijgt dus een persoonlijke beschermengel mee. En de boodschap voor mij is dat ik ook beschermengelen heb gekregen van God Almachtig, en dat ik Hem daar voor mag danken. Niet dat ik opdrachten kan geven aan deze engelen.

Ik heb eens iemand horen vertellen: Als je op straat een politieagent ziet en hem wil opdragen iets voor jou te doen zal hij dit hoogstwaarschijnlijk weigeren. Ga je echter naar de politiecommissaris en vraag je hem of hij een politieagent wil sturen om dit of dat voor jou te doen dan zal die politiecommissaris de agent opdracht geven om jou te helpen. En hij zal het doen.

Zo werkt het ook met de engelen. Wij hebben de engelen geen opdrachten te geven noch hebben wij toestemming om met hen te communiceren. Engelen doen datgene dat hen opgedragen wordt door hun Baas. En dat is God Almachtig.

----- ... -----

Ex. 33:1-2 Verder sprak de HEERE tot Mozes: Ga heen vertrek vanhier, u en het volk dat u uit het land Egypte geleid hebt, naar het land waarvan Ik Abraham, Izak en Jakob gezworen heb: Aan uw nageslacht zal Ik het geven. Ik zal een engel vóór u uit zenden, Ik zal de Kanaänieten en de Amorieten, de Hethieten en de , Ferezieten, de Hevieten en Jebusieten verdrijven

Ex. 33:12-17 Toen zei Mozes tegen de HEERE: Zie, U zegt tegen mij: Laat dit volk verder trekken. U echter, U hebt mij niet laten weten wie U met mij meezendt, terwijl U Zelf gezegd hebt: Ik ken u bij uw naam, en ook: U hebt genade gevonden in Mijn ogen. Nu dan, als ik dan genade heb gevonden in Uw ogen, maak mij toch Uw weg bekend. Dan zal ik U kennen, opdat ik genade zal vinden in Uw ogen. En zie aan dat deze natie Uw volk is. En Hij zei: Moet Mijn aangezicht meegaan om u gerust te stellen? Toen zei hij tegen Hem: Als Uw aangezicht niet meegaat, laat ons dan van hier niet verder trekken. Want hoe moet het anders bekend worden dat ik genade gevonden heb in Uw ogen, ik en Uw volk? Is het niet daardoor dat U met ons meegaat? Daardoor zullen wij, ik en Uw volk, afgezonderd zijn van alle volken die er op de aardbodem zijn. Toen zei de HEERE tegen Mozes: Ook dit woord dat u spreekt, zal Ik doen, want u hebt genade gevonden in Mijn ogen en Ik ken u bij uw naam.

Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is.

Maar in dit verhaal valt weer dat grenzeloze vertrouwen op dat Abraham in God Almachtig heeft. Hetzelfde vertrouwen waarmee de vader van Abraham (Terah) zijn vaderland en familie verliet (Gen. 12). Hetzelfde vertrouwen waarmee Abraham zijn neef Lot het beste land liet kiezen (Gen. 13). Hetzelfde vertrouwen waarmee Abraham zijn zoon Izaäk zou gaan offeren (Gen. 22).

Maar hier in hoofdstuk 24 heeft God Almachtig al wel tien keer persoonlijk met Abraham gesproken. En voordat Sodom en Gomorra verwoest werden (Gen. 18) heeft God Almachtig zelfs van aangezicht tot aangezicht met Abraham gesproken.

Abraham kende God Almachtig en dus vertrouwt Abraham er hier ook op dat zijn dienstknecht de geschikte vrouw voor Izaäk zal vinden in zijn vaderland. Zo neemt de dienstknecht kamelen en cadeaus mee en vertrekt hij richting Mesopotamië.

Wat een heerlijk verhaal. Net als het verhaal van Gideon in Richt. 6:37-40 waarin Gideon tot drie maal toe God om een bevestiging vraagt. En krijgt!

Deze dienstknecht van Abraham doet hier hetzelfde als Gideon in Richt. 6. Heel simpel; niet ingewikkeld; geen procedures. Hij vraagt de God van Abraham (hij kent God Almachtig dus niet als zijn God) heel eenvoudig dat het eerste meisje dat hem te drinken geeft, als hij het vraagt, de toekomstige vrouw mag zijn die voor Izaäk uitverkoren is.

Geen twijfel, geen zorg om problemen. Niets van dat alles. En het gebeurt zoals die dienstknecht aan God Almachtig vroeg.

Is dit niet het geloof dat Jezus Christus van ons vraagt in bijvoorbeeld. Luk. 9:48; om te geloven als een kind? Welk kind zal de woorden van zijn vader en moeder in twijfel trekken wanneer hem een ijsje beloofd wordt?

Zo bidt deze dienstknecht tot God Almachtig. Als een kind, niet twijfelende. Hij had ook waarschijnlijk geen reden om te twijfelen. Als hij zo een belangrijke dienstknecht voor Abraham en Sara was (de bedrijfsleider als het ware), was hij ook al veel langer in dienst van Abraham en Sara. Waarschijnlijk heeft hij zich naar deze zo belangrijke positie opgewerkt.

In al die jaren heeft hij alles gezien wat Abraham meegemaakt heeft. Misschien is hij ook wel één van de twee dienstknechten geweest die met Abraham en Izaäk naar Moria zijn geweest (zie Gen. 22). Deze knecht geloofde in het gebed. En hij geloofde dat de God van Abraham hem zou helpen.

In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen

Ps. 91:11 (NBG) want Hij zal aangaande u zijn engelen gebieden, dat zij u behoeden op al uw wegen;

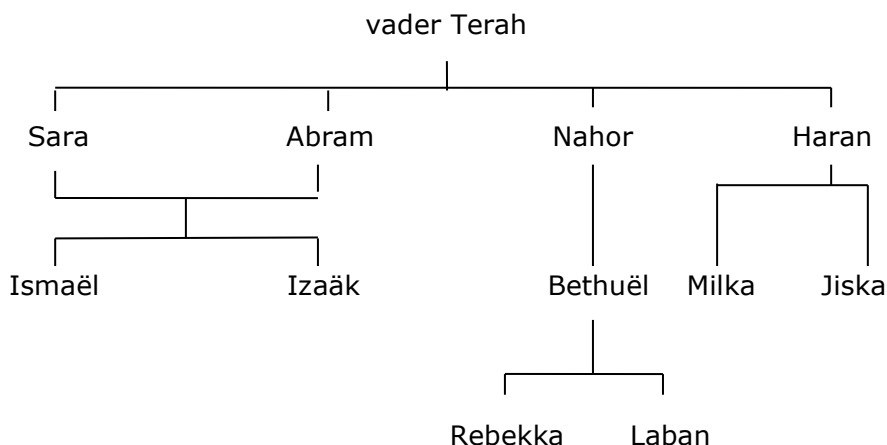
Richt. 6:36-40 En Gideon zei tegen God: Als U Israël door mijn hand zult verlossen, zoals U gesproken hebt, zie, ik ga een wollen vacht op de dorsvloer leggen. Als er alleen op de vacht dauw zal zijn en droogte op heel het land eromheen, dan zal ik weten dat U Israël door mijn hand zult verlossen, zoals U gesproken hebt. En zo gebeurde het. De volgende dag stond hij vroeg op, wrong de vacht uit en perste de dauw uit de vacht: een schaal vol water. En Gideon zei tegen God: Laat Uw toorn niet tegen mij ontbranden, als ik alleen deze keer nog spreek. Laat mij toch nog eenmaal een proef met de vacht nemen: laat er alleen op de vacht droogte zijn en op heel het land eromheen dauw. En God deed zo in diezelfde nacht, want de droogte was alleen op de vacht en op heel het land eromheen was dauw.

Luk. 9:48 En Hij zei tegen hen: Wie dit kleine kind ontvangt in Mijn Naam, die ontvangt Mij, en wie Mij ontvangt ontvangt Hem Die Mij gezonden heeft. Want wie de minste onder u allen is, die zal belangrijk zijn.

Dan verschijnt Rebekka ten tonele. Mooi dat zo nauwkeurig beschreven wordt wie Rebekka is en waar zij vandaan komt. Haar vader is Bethuël, de zoon van Nahor (Abraham's broer Gen. 11:27) en Milka (dochter van Haran, een andere broer van Abram (Gen. 11:29)).

Gen. 11:27-29 Dit zijn de afstammelingen van Terah: Terah verwekte Abram, Nahor en Haran; en Haran verwekte Lot. Haran stierf tijdens het leven van zijn vader Terah, in zijn geboorteland, in Ur van de Chaldeeën. En Abram en Nahor namen zich vrouwen; de naam van Abrams vrouw was Sarai, en de naam van Nahors vrouw was Milka, een dochter van Haran, de vader van Milka en Jiska.

In grafiek zit dit er als volgt uit :

Sara is de halfzus van Abraham. Wel dezelfde vader, niet dezelfde moeder. Izaäk en Rebekka zijn volle neef en nicht van elkaar.

-----,-----

Rebekka is een mooie vrouw en maagd. En zij is de eerste die ten tonele verschijnt bij de waterbron waar de dienstknecht van Abraham rust met zijn kamelen en gevolg.

Als de dienstknecht aan Rebekka om water vraagt geeft zij hem dit direct. En zo wordt het gebed van de dienstknecht vervuld. En hij gelooft het omdat hij het geloof in zijn meester Abraham heeft gezien. Daarop pakt hij een paar sieraden en geeft deze aan Rebekka en vraagt wie zij is. Nadat Rebekka deze sieraden ziet en in ontvangst neemt nodigt zij de dienstknecht van Abraham uit om bij haar thuis (het huis van haar moeder vlg. Vers 28) te komen overnachten.

Waarschijnlijk heeft de dienstknecht van Abraham uitgebreide instructies ontvangen wie de familie van Abraham is. Hoe zij heten bijvoorbeeld en waar zij het laatst woonden. Want als Rebekka vertelt wie zij is, wie haar vader en grootvader en grootmoeder zijn, weet de dienstknecht dat hij goed zit. Dit is de familie van Abraham.

Verder wordt ook hier niets over emoties en gevoelens geschreven. Heeft de dienstknecht zich gelijk bekend gemaakt? Heeft hij iets verteld over Abraham? Rebekka ziet een vreemde man bij de waterbron die haar vraagt water te putten? Behoort dit niet andersom te zijn?

God Almachtig vindt het allemaal niet de moeite waard om op dat soort zaken nader in te gaan. Hoogst waarschijnlijk omdat ze de aandacht alleen maar afleiden van de kern van het verhaal. En die kern is hoe God Almachtig Zich een volk maakt uit Abraham, Izaäk en Jakob. Het volk Israël waaruit de Verlosser voortgekomen is.

Nog steeds spreekt de dienstknecht van Abraham over *'de God van Abraham.'* Uit het feit dat hij de Heer hier looft en prijst mag je toch aannemen dat hij een gelovige is (geworden). Dus net zoveel rechten heeft op het Vaderschap van God Almachtig als Abraham. Maar de dienstknecht houdt gepaste afstand. Het is de God van zijn meester.

Is er een grotere vreugde mogelijk wanneer een gebed zo nauwkeurig verhoord wordt? In het geloofsleven van een mens is dit de *'boost'* die men vaak nodig heeft om het Godsvertrouwen op een hoger niveau te krijgen.

Gelukkig kunnen Sonja en ik ook getuigen van meer dan één gebedsverhoringen, die zo nauwkeurig zijn uitgekomen dat enige twijfel of discussie niet meer mogelijk is.

Jammer is alleen dat het Godsvertrouwen dat zo'n enorme hoogte heeft bereikt na een geweldige gebedsverhoring weer zo snel inklaapt. Satan zal er alles, maar dan ook alles aan doen om je zo snel mogelijk uit de directe omgeving van God Almachtig weg te trekken zodat discussie en twijfel, angst en schaamte weer de overhand nemen.

Een voorbeeld uit de Bijbel vind ik het verhaal van Elia, die de priesters van Baäl uitdaagt om te bewijzen dat Baäl leeft. Dit gebeurde op de berg Karmel. God Almachtig bewijst daar dat er aan Zijn Almacht niet te tornen valt en bewijst ondubbelzinnig dat Hij alleen God is.

Als Elia dan die geweldige ervaring heeft meegemaakt, lees je een hoofdstuk verder dat diezelfde Elia onder een doornstruik ligt en niet meer weet hoe hij vooruit of achteruit moet. Lees het verhaal maar eens in I Kon. 18-19.

----- ... -----

Rebekka ondertussen liep snel weg van de waterbron. Ze rende weg. Verbaasd over de man die ze ontmoet had. Verbaasd over de sieraden die ze gekregen had. Ze rende naar huis en vertelde daar wat er bij de waterbron gebeurd was. Het is natuurlijk ook niet niets.

Stel je eens voor dat jij (als meisje zijnde) in het park zit en een wildvreemde man (met meerdere knechten bij zich (vers 32) en in ieder geval tien kamelen) komt bij je en vraagt wie je bent. Waarschijnlijk zal jij helemaal geen antwoord geven. Want wat moet hij van jou. 'Ga weg man'. En jij geeft je naam al helemaal niet.

Maar deze man is standvastig. Hij voelt in zijn zakken en haalt daar allerlei gouden sieraden uit welke hij aan jou geeft. Wat denk je dan? Loverboy-achtige praktijken?

----- ... -----

Rebekka rent naar huis en uit dit vers mag je opmaken dat de dienstknecht van Abraham nog steeds bij de waterbron zit.

Dan komt hier voor het eerst de broer van Rebekka ten tonele, Laban. Dé Laban, die we straks met betrekking tot Jakob nog heel goed zullen gaan leren kennen (Gen. 29 e.v.).

Laban hoort het verhaal van Rebekka en ziet de schat aan sieraden die zij van die man gekregen heeft. Die man wil hij wel graag ontmoeten!

Maar wil Laban deze man ontmoeten vanuit gastvrijheid? (zoals Lot de twee vreemde mannen uitnodigde in Sodom (Gen.19)), of wil Laban deze man graag ontmoeten uit hebzucht? Want zo te zien is deze man rijk. Of wil Laban deze man graag ontmoeten omdat hij gestuurd is door een ver familielid.

En waarom noemt hij de dienstknecht van Abraham '*die door de Heere gezegend is?*' Kent Laban de Heere? Als dit zo geweest is dan was zijn godsdienst wel vermengd met de verering van de terafim (Gen. 31:19)

----- ... -----

Gen. 31:19 Laban was op weg gegaan om zijn schapen te scheren; Rachel stal toen de afgodsbeeldjes die haar vader toebehoorden.

In ieder geval moet het huis van Rebekka groot zijn geweest. Want om een gast onderdak te verlenen heb je niet zoveel ruimte nodig, maar een gast met zijn knechten? En tien kamelen met alle kostbaarheden?

Laban verzorgt zijn gasten goed. Heel erg goed!

Dan lees je pas dat de dienstknecht van Abraham zich openlijk bekend maakt aan Laban en de andere familieleden die daar waren. Dan pas krijgt iedereen te horen dat hij een dienstknecht is van Abraham.

Let wel, Abraham heeft zijn familie destijds verlaten toen hij nog Abram heette.

Wat zal dit een onthaal zijn geweest. Want Abraham heeft zijn familie verlaten zestig jaar voordat zijn vader Terah stierf. En in die tijd was er geen SMS, telefoon, Skype of iets dergelijks. Een vertrek was vaak definitief. Ik kan mij dus goed voorstellen dat de verbazing groot was.

Hoe lang heeft Abraham zijn familie niet gezien?

Abraham heeft zijn vader Terah en familie verlaten zestig jaar voordat vader Terah overleden is. Volgens de jaartabel van hoofdstuk 11 is Terah in 1.921 voor Chr. overleden. Dus heeft Abraham zijn vader voor het laatst gezien in 1.981 voor Chr. Abraham was toen vijfenzeventig jaar.

In de tijd dat de dienstknecht van Abraham naar de familie trekt was Sara al overleden (zie Gen. 23). Sara is overleden in het jaar 1.919 voor Chr. Dat betekent dat Abraham dus al tweeënzestig jaar weg was uit Haran. Van enige verbazing mag je dus wel spreken bij de familie als er na zo lange tijd weer een bericht opduikt. Izaäk moet dan nu zevenendertig jaar zijn.

----- ... -----

Dan volgt in de verzen 35-48 een exacte herhaling van wat de dienstknecht van Abraham heeft meegemaakt en wat is beschreven in de verzen 1-27. Opmerkelijk vind ik de letterlijke bewoording die wordt gebruikt en die identiek is.

De Studie-Bijbel spreekt nog over het feit dat de knecht de familie onder de indruk wilde laten komen van Abrahams rijkdom. Waarschijnlijk om daardoor aan te geven dat de zoon van Abraham een begeerlijke huwelijkspartij is. En dat moet vooral Laban aanspreken omdat hij ervan verdacht wordt vooral uit hebzucht te hebben gehandeld wanneer hij de dienstknecht van Abraham uitnodigt om in zijn huis te overnachten.

Uit dit verhaal blijkt verder dat Bethuël de vader van Laban en Rebekka ook nog leeft, want hij wordt hier letterlijk genoemd. Gelukkig wordt hij ook nog bij deze zaak betrokken. Het gaat tenslotte wel om zijn dochter. En om die zomaar mee te geven aan een 'vreemde'? Maar na intern gezinsberaad wordt Rebekka toegewezen aan Izaäk.

Dit is natuurlijk het bekende uithuwelijken wat in veel gedeelten van de wereld de normaalste zaak van de wereld is, maar wat ons nogal wreed overkomt.

Want hoe Rebekka hier over denkt wordt niet beschreven. Wel lezen we in vers 55 dat Laban en haar moeder aan de dienstknecht van Abraham vragen of Rebekka nog een dag of tien mag blijven om afscheid te nemen.

In mijn ogen betekent dit dat het komende afscheid de familie wel zwaar valt. En daar zal Rebekka zelf geen uitzondering op zijn geweest. Toch geeft Rebekka zelf ook aan in vers 58 dat zij vrijwillig mee zal gaan met de dienstknecht van Abraham.

Het lijkt mij allemaal heftig en emotioneel. Als ik op deze wijze afscheid zou moeten van mijn eigen dochter, wetende dat ik haar waarschijnlijk nooit meer terug zal zien, zou ik toch in diep verdriet gedompeld worden. De cadeaus, sieraden, mooie kleren, de bruidsschat of wat dan ook kunnen dat leed in mijn ogen niet verzachten.

----- ... -----

Het zal toch een heel gezelschap zijn geweest. De dienstknecht van Abraham, de mannen die met hem meegereisd waren, Rebekka, haar voedster, de kamelen. Allen vertrekken ze naar Kanaän.

Dat de achterblijvende familie hier profeterende woorden uitspreken zullen ze op dat moment vast niet geweten hebben. (vers 60)

Maar Rebekka, als vrouw van Izaäk is natuurlijk één van de aartsmoeders geworden van het volk Israël. Duizenden en tienduizenden mogen zich rekenen tot het nageslacht van Rebekka. Tot op de dag van vandaag aan toe.

Ook de woorden aan het adres van het nageslacht van Rebekka dat zij de 'poort van de vijanden' in bezit zullen nemen is een herhaling van de woorden van God aan Abraham in Gen. 22:17 Daarin wordt over Izaäk gezegd dat zijn nageslacht de poort van de vijanden in bezit zal nemen.

Gen. 24:55 Haar broer en haar moeder zeiden daarop: Laat het meisje nog een dag of tien bij ons blijven, daarna kunt u gaan.

Gen. 24:58 Zij riepen Rebekka en vroegen haar: Wil je met deze man meegaan? Zij antwoordde: Ik zal meegaan.

Gen. 24:60 Zij zegenden Rebekka en zeiden tegen haar: Zuster van ons, word tot duizenden van tienduizenden en laat jouw nageslacht in bezit krijgen de poort van zijn vijanden.

Gen. 22:17 Uw nageslacht zal de poort van zijn vijanden in bezit hebben.

Ik zeg daar bij: *'deze woorden gelden tot op de dag van vandaag. Wie oren heeft, hore!'*.

----- ... -----

De dienstknecht van Abraham heeft een staaltje geloofsvertrouwen laten zien waar veel Christenen nog iets van kunnen leren. De enorme gebedsverhoring bij de waterbron. De welwillendheid van de familie van Rebekka en Rebekka zelf om te gaan naar het onbekende.

De dienstknecht van Abraham heeft zijn werk met succes gedaan. Opdracht uitgevoerd. Abraham mag tevreden zijn. Izaäk mag tevreden zijn

Zó ontmoeten dan Rebekka en Izaäk elkaar voor het eerst. Als Rebekka hoort dat het Izaäk is die hen tegemoet komt sluiert zij zich.

De dienstknecht van Abraham krijgt eerst de gelegenheid om alles te vertellen wat hij allemaal meegemaakt heeft voordat Izaäk Rebekka tot vrouw neemt.

Hoe dat alles in zijn werk gegaan is wordt niet verteld. Maar daar zijn mijmeringen voor om daar een eigen invulling aan te geven binnen de context die de Bijbel mij geeft.

Uit de volgende hoofdstukken blijkt wel dat Izaäk echt gek geweest is op Rebekka (Gen. 26:8).

Uit de opmerking dat Izaäk troost vond bij Rebekka na de dood van zijn moeder maak ik op dat Sara nog niet zo heel erg lang daarvoor overleden moet zijn, wat de jaartallen die hiervoor genoemd worden wel aardig benaderen.

📖 Gen. 26:8 (NBG) Toen hij lange tijd daar geweest was, en Abimelek, de koning der Filistijnen eens door het venster keek, zag hij, en zie, Isaak was aan het minnekozen met zijn vrouw Rebekka.

Hoofdstuk 25

Verder nageslacht van Abraham

Abraham en Sara zijn de aartsvader en moeder van het volk Israël. Ondanks dat Abraham bij Hagar een zoon verwekte, Ismaël, en ondanks dat dit hoofdstuk begint met het hertrouwen van Abraham met Ketura waar hij ook nog 6 kinderen bij verwekte.

Opmerkelijk is natuurlijk wel dat Abraham al over de honderd jaar geweest moet zijn toen hij nog aan kinderen bij zijn nieuwe vrouw Ketura begon. Of zou zij al eerder als bijvrouw met Abraham zijn getrouwd? Het staat niet beschreven maar zoals het staat beschreven staat, is het gezien de leeftijd van Abraham wel vreemd.

Overigens waar zou deze Ketura vandaan komen? Want voor Abraham's Izaäk mocht geen vrouw gezocht worden onder de lokale bevolking. En zou Abraham dan zelf ná het overlijden van zijn eerste vrouw Sara wél een vrouw nemen uit de lokale Kanaänitische bevolking?

Over deze Ketura zegt Wikipedia :

Ketura (קטורה "wierook") is in de Hebreeuwse Bijbel een vrouw van de aartsvader Abraham.

Het boek Genesis meldt, na een verslag van de begrafenis van Abrahams eerdere vrouw Sara, dat hij Ketura huwde en zij zes zonen van hem kreeg: Zimran, Joksan, Medan, Midjan, Jisbak, en Suach.

In 1 Kron. 1:32 wordt Ketura Abrahams "bijvrouw" genoemd; in Genesis 25 is sprake van de "zonen der bijvrouwen" die met geschenken worden weggestuurd; (Izaäk blijft de enige erfgenaam). Ketura en haar zonen worden kennelijk op één lijn gezet met Hagar en haar zoon Ismaël.

Het is onwaarschijnlijk dat Abraham Ketura pas na de dood van Sara tot vrouw of bijvrouw nam en daarna zes zonen bij haar kreeg. Waarschijnlijk waren de twee al gehuwd toen Sara nog leefde en wordt daarom elders het woord "bijvrouw" gebruikt.

Zo'n opbouw van de vertelling is in de Hebreeuwse vertelkunst niet ongebruikelijk.[2] De zes zonen van Ketura zijn de stamvaders van zes volkeren in oostelijk Kanaän.

Abraham stierf volgens de Hebreeuwse Bijbel op 175-jarige leeftijd.

De rode draad in de heilsgeschiedenis is het ontstaan van het volk Israël uit Abraham, Izaäk en Jakob. Daarom wordt hier ook volstaan met het noemen van het verdere nageslacht van Abraham zonder daar verdere nadruk op te leggen.

Overigens wordt in vers 6 melding gemaakt van de zonen van Abraham's bijvrouwen. Meervoud. De rode draad is echter dat Abraham alles wat hij had gaf aan zijn zoon Izaäk. Aan de kinderen van Ketura gaf hij geschenken. Ismaël wordt hier helemaal niet genoemd. Zou hij helemaal niets uit de nalatenschap van Abraham hebben gekregen?

En weer worden er kinderen weggestuurd. Eerst wordt Ismaël weggestuurd uit de nabijheid van Abraham, Sara en Izaäk (Gen. 21). Nu worden de kinderen van Ketura ook weggestuurd uit de nabijheid van Izaäk.

Hoe oud zouden deze kinderen geweest zijn? Uitgaande van het feit dat Abraham honderdvijfenzeventig jaar geleefd heeft, dat Sara overleed op honderdzevenentwintig jarige leeftijd, dat Sara tien jaar jonger was dan Abraham, was Abraham dus bij het overlijden van Sara honderdzevenendertig jaar.

Stel dat hij in hetzelfde jaar met Ketura trouwde en de genoemde kinderen verwekte, dan moet de oudste (of de eerste in de genoemde rij kinderen) achtendertig jaar zijn geweest. De anderen zullen dan jonger zijn.

Abraham heeft dus de respectabele leeftijd bereikt van honderdvijfenzeventig jaar. Oud en van het leven verzadigd. Izaäk moet dan vijfenzeventig jaar zijn geweest en Ismaël negenentachtig jaar, maar Jakob en Ezau (die tot nu toe nog helemaal niet genoemd zijn) moeten ook al vijftien jaar zijn geweest.

----- ... -----

Gen. 25:6 maar aan de zonen van de bijvrouwen die Abraham had, gaf Abraham geschenken. Hij stuurde hen, toen hij nog leefde, bij zijn zoon Izak vandaan in oostelijke richting, naar het Oosterland.

En Abraham werd met zijn voorgeslacht verenigd.

Met wie? Met zijn hele voorgeslacht? Dus de mensen die in God Almachtig geloofden én de mensen die niet in God geloofden? Of het voorgeslacht zoals in Gen. 11 opgetekend?

Wordt met het 'voorgeslacht' niet de ouders, de oma's en opa's bedoeld? Vader Terah was in Haran overleden. En de oma's en de opa's van Abraham woonden in Ur der Chaldeeën. Welk voorgeslacht wordt hier dan mee bedoeld?

In ieder geval spreekt uit deze tekst (in de grondtekst wordt het woord 'verzameld' gebruikt) **dat er ná het sterven van de mens nog iets gebeurt**. Als dat niet het geval zou zijn zou Abraham ook niet verenigd hoeven te worden met zijn voorgeslacht. Sterker nog, dan zou er helemaal geen voorgeslacht meer zijn.

----- ... -----

Izaäk en Ismaël begroeven **samen** hun oude vader Abraham.

Opmerkelijk is dat Ismaël destijds met zijn moeder de woestijn in gestuurd werd. (zie Gen. 21). Weg van Sara, weg van Izaäk. Maar, er moet dus nog contact geweest zijn tussen Izaäk en Ismaël.

Want het was en is de gewoonte in de streken waar zij woonden om hun doden dezelfde dag te begraven. Of Ismaël was in kennis gesteld door Izaäk van het aankomende sterven van Abraham, of Ismaël woonde zo dichtbij dat hij binnen een dag bij Izaäk kon wezen?

----- ... -----

Toen Hagar zwanger was, werd zij al weggestuurd door Sara (Gen. 16). Toen Hagar in de woestijn bij een put aankwam, kwam er een Engel van de Heer die tot Hagar sprak en profeteerde dat het nageslacht van Ismaël groot zou worden en niet te tellen. (Gen. 16:10)

Als Hagar en Ismaël voor de tweede keer worden weggezonden (zie Gen. 21) komt ook die Engel van de Heer weer te voorschijn en profeteert opnieuw dat het nageslacht van Ismaël groot zal wezen (Gen. 21:17-18). En in Gen 17:20 staat dat er uit het nageslacht van Ismaël twaalf vorsten zullen opstaan. Deze twaalf vorsten worden hier met name genoemd.

Zoals al eerder genoemd is het geen toeval dat de 'heilsgeschiedenis' zijn oorsprong vindt in de twaalf zonen van Jakob, welke uit zullen groeien tot twaalf stammen. Maar Ismaël heeft ook twaalf zonen voortgebracht met vorsten.

Gen. 16:10 Verder zei de Engel van de HEERE tegen haar: Ik zal uw nageslacht zeer talrijk maken, zodat het vanwege de menigte niet geteld kan worden.

Gen. 21:17-18 Toen hoorde God de stem van de jongen en de Engel van God riep tot Hagar vanuit de hemel en zei tegen haar: Wat is er met u, Hagar? Wees niet bevreesd, want God heeft naar de stem van de jongen, die daar ligt, geluisterd. Sta op, til de jongen overeind en houd hem met uw hand goed vast, want Ik zal hem tot een groot volk maken.

Gen. 17:20 Wat Ismaël betreft, heb Ik u verhoord. Zie, Ik heb hem gezegend en zal hem vruchtbaar maken en hem uitermate talrijk maken: twaalf vorsten zal hij verwekken en Ik zal hem tot een groot volk maken.

Uiteindelijk sterft ook Ismaël op honderdzevenendertig jarige leeftijd. Dat betekent dat hij na het overlijden van Abraham nog achtenveertig jaar geleefd heeft. En ook hij werd verenigd met zijn voorgeslacht. Zie mijn opmerkingen hierover bij het overlijden van Abraham hiervoor.

----- ... -----

En dan gaat de *'heilsgeschiedenis'* verder. Abraham en Sara zijn overleden. Ismaël is overleden. De andere broers van Izaäk zijn uit het verhaal weggeschreven. De enigen die nu nog van betekenis zijn, zijn Izaäk zelf met zijn vrouw Rebekka.

Izaäk en Rebekka konden geen kinderen krijgen. De reden wordt niet vermeld maar het was voor hun een ernstige zaak. Of dit ook te maken had met de belofte die God Almachtig gegeven had dat het nageslacht van Abraham zeer talrijk zou worden of dat Izaäk en Rebekka gewoon naar kinderen verlangden weet ik niet. Wat ik wel lees is dat Izaäk **samen** met Rebekka vurig tot God baden.

Vurig bidden betekent aanhoudend, intensief, smeken. Het feit dat zij dit **samen** deden, of tenminste dat Izaäk bad in het bijzijn van Rebekka, is een bevestiging van de woorden van Jezus Christus Zelf, dat een gebed uitgesproken door twee of meer mensen zeker verhoord zal worden. (Matt. 18:19)

☞ Matt. 18:19 Verder zeg Ik u dat, als twee van u op de aarde iets, wat dan ook, eenstemmig verlangen, het hun ten deel zal vallen van Mijn Vader, Die in de hemelen is.

---- begeren = vurig bidden ----.

En het gebeurt ook. Het gebed van hen beiden wordt verhoord en Rebekka raakt zwanger van een tweeling.

----- ... -----

De vraag van Rebekka **'waarom'** de kinderen in haar baarmoeder tegen elkaar stootten, waarom haar dat overkwam zoals ze zelf zegt, komt bij mij wel een beetje raar over. Want in de vorige verzen lees je dat Izaäk en Rebekka geen kinderen konden krijgen. Dat Izaäk in het bijzijn van Rebekka vurig tot God Almachtig bad, en dat God dat gebed verhoort.

Misschien heeft Rebekka wel een zware zwangerschap, veel misselijk, veel pijn.

Een vraag *'waarom'* haar dit overkomt is meestal een wanhoopsvraag. Dan moet er veel gebeurd zijn in de dagen, weken, maanden van haar zwangerschap.

Of heeft Rebekka hieruit al opgemaakt dat de tweeling niet met elkaar overweg kon? En dat dit dus een profetie is hoe de jongens Ezau en Jakob straks met elkaar om zullen gaan?

Maar ook hier is weer het mooie dat God Almachtig Zelf antwoordt.

Een antwoord op het gebed van Izaäk en Rebekka?

Je leest ook hier nergens dat Rebekka het vreemd vond dat zij de stem van God Almachtig hoorde. Dit moet dus voor haar een redelijk normale gebeurtenis zijn geweest dat God sprak. En als ik dat lees dan denk ik wel eens dat wij dat allemaal zijn kwijt geraakt.

Ik geloof nog steeds dat God Almachtig spreekt; door dromen, visioenen, door Zijn woord. Maar ook in een hoorbare stem of een gedachte.

Maar wij twijfelen te veel. Stellen te veel vragen en discussiëren te veel: *'is het wel God Almachtig die spreekt?* Ben ik het niet zélf die antwoord geeft op een vraag? Of is het de *'boze'* die door mij heen antwoord geeft?

Hiervoor heb ik al aangehaald dat wij moeten geloven als een kind. Als wij een vraag stellen aan onze hemelse Vader, zal Hij ons dan negeren? Het kan zijn dat God Almachtig een vraag van ons negatief of positief beantwoordt. Maar negeren? daar geloof ik niet in.

In ieder geval antwoordt God Almachtig Rebekka persoonlijk door haar te zeggen dat er enerzijds twee kinderen in haar baarmoeder zitten (als zij dat al niet wist), maar ook dat de twee kinderen tot twee naties zullen uitgroeien.

Dit is weer helemaal in overeenstemming met de beloften die God Almachtig gegeven heeft aan Abraham en Izaäk.

Maar de twee naties, daar heeft God ook nog wel iets over te zeggen: de ene natie zal sterker zijn als de andere natie, en de ene natie zal de andere natie dienen.

De vraag is natuurlijk of Rebekka dat in dit stadium volledig begrijpt.

Dan worden de kinderen geboren. Twee jongens. Eerst komt Ezau en dan komt Jakob.

Over hun baby zijn, hun kind zijn en hun jeugd in het algemeen wordt niets gezegd. Ook dat zou weer afleiden van de kern van het verhaal, maar als mens zou je natuurlijk best eens een kijkje hebben willen nemen in hun jeugd.

Ik lees alleen dat Jakob een oprecht man werd en dat Ezau een ervaren jager werd en in tenten woonde. Dat Jakob een moederskind was en dat Ezau een vaderskind was.

Erg?

Ik geloof niet dat hier meer waarde aan gehecht moet worden dan het werkelijk is. Iedereen die meer kinderen heeft zal kunnen vertellen dat *'houden van'* voor ieder kind gelijk is. Maar dat het ene kind niet het andere kind is. En dat je als ouder best je voorkeur mag hebben als je de wijsheid maar hebt om dat voor je te houden en niet te gebruiken ten nadele van de andere kinderen. En als ik spreek over voorkeur hebben dan heb ik het niet over voortrekken of iets dergelijks.

Aan de andere kant zou de voorkeur van Izaäk en Rebekka voor één van hun kinderen ook wel eens wél groter geweest kunnen zijn, dan dat ik hiervoor schreef. Kijk maar naar het vervolg van de geschiedenis van Ezau en Jakob. En kijk eens naar het verhaal van Jozef, de zoon van Jakob. Hij werd écht voorgetrokken door zijn vader (Gen. 37) met alle gevolgen van dien.

----- ... -----

Het verhaal gaat verder als Jakob en Ezau al volwassen mannen zijn geworden. Want op een gegeven moment is Ezau op jacht geweest (en doe je toch niet als kind zijnde) en hij komt hongerig en moe terug. Jakob had een lekker potje soep gekookt. Waarschijnlijk voor zichzelf. Maar dan komt Ezau er aan en vraagt ook om een kopje soep.

Een redelijk normale vraag dunkt mij. Maar in plaats van dat Jakob Ezau gelijk die kop soep geeft begint Jakob eerst over het verkopen van Ezau's eerstgeboorterecht.

En ook hier komen gelijk weer een paar vragen aanrollen:

- Hoe komt Jakob aan de wijsheid dat het eerstgeboorterecht een waarde heeft;
- Wat is die waarde dan;
- Zou Jakob geweten hebben dat de eerstgeborene het eerst de zegen krijgt vóór de andere kinderen;
- Of heeft Rebekka, Jakob's moeder hier al een hand in gehad?

Uit het vervolg van de geschiedenis lees je dat Jakob de eerste zegen krijgt door bedrog. Niet op basis van zijn *'gekochte'* eerstgeboorterecht maar op basis van een bedrieglijk plan dat Jakob's moeder Rebekka bedacht heeft.

----- ... -----

Uit Gen. 27:29 en Gen. 49:8 weet ik dat de eerstgeborene, het hoofd van de familie wordt. En uit Deut. 21:17 en II Kon. 2:9 weet ik dat de eerstgeborene recht heeft op een dubbel erfdeel.

Maar of Jakob zich dat hier allemaal bedacht heeft voordat hij zijn broer Ezau het eerstgeboorterecht laat verkopen?

Gen. 27:29 volken zullen je dienen, naties zullen zich voor je buigen. Wees heerser over je broers, de zonen van je moeder zullen zich voor je buigen. Vervloekt moet zijn wie jou vervloekt, en gezegend wie jou zegent!

Gen. 49:8 Juda, jij bent het, jou zullen je broers loven! Je hand zal rusten op de nek van je vijanden; voor jou zullen de zonen van je vader zich neerbuigen.

Deut. 21:17 Voorzeker, hij moet de eerstgeborene, de zoon van de minder geliefde, erkennen door hem het dubbele deel te geven van alles wat bij hem aangetroffen wordt. Hij is immers de eerste vrucht van zijn mannelijkheid, hij heeft het eerstgeboorterecht.

II Kon. 2:9 Het gebeurde nu, toen zij overgestoken waren, dat Elia tegen Elisa zei: Vraag mij wat ik voor u doen zal, voordat ik van u weggenomen word. Elisa zei: Laat er toch twee delen van uw geest op mij mogen zijn.

Hoofdstuk 26

Izaäk in Gerar

Izaäk is de zoon van Abraham; zijn wettige erfgenaam. En het lijkt erop dat dit ook bevestigd wordt door onderstaand verhaal. Het is namelijk bijna een kopie van wat Abraham meemaakte in Gen. 20.

Ook bevestigt God Almachtig Zijn belofte aan Izaäk die Hij gedaan heeft aan Abraham door hem voor te houden dat het nageslacht van Izaäk in aantal zal zijn als de sterren van de hemel. En in het nageslacht van Izaäk alle volken van de wereld gezegend zullen zijn. (vers 3-4).

Dit is natuurlijk een profetie aangaande Jezus Christus die uit de stam van Juda, uit de zoon van Izaäk, Jakob, voortgekomen is.

De reden voor deze zegeningen zijn het feit dat Abraham, God's stem gehoorzaamd heeft. Oftewel Abraham heeft God's voorschriften, geboden, verordeningen en wetten in acht genomen.

Ten eerste wordt hier door God Almachtig niets gezegd over het geloof van Abraham. God spreekt hier alleen maar over gehoorzaamheid. Toch wordt op een aantal plaatsen in de Bijbel gezegd dat het geloof van Abraham **in** God Almachtig hem tot gerechtigheid werd gerekend. (Gen. 15:6, Rom. 4:3, Jak. 2:23).

Ten tweede vind ik het opmerkelijk dat de wet van God Almachtig pas aan Mozes gegeven is (Exodus) en er op dit moment nog helemaal geen wet wàs.

Kan de combinatie van gehoorzaamheid en geloof wel bestaan zonde liefde?

Een dictator kan gehoorzaamheid afdwingen door te dreigen, en het ten uitvoer brengen van straffen op ongehoorzaamheid. Maar is hier dan sprake van liefde?

Aan de andere kant weet ik ook dat geloof niet zonder gehoorzaamheid kan. Als je jouw kind beveelt om aan de kant van de straat te wachten tot de vrachtwagen gepasseerd is, doe je dit uit liefde voor je kind. Of als je jouw kind *teveel* snoepgoed ontzegt doe je dit uit liefde voor je kind. Ook al begrijpt het kind er nog niets van want die wil alleen maar dat snoepgoed hebben.

Heeft Abraham de Liefde van de Heer gekend? Ik ben ervan overtuigd dat dit zo is.

Gen. 26:3-4 *Verblijf als vreemdeling in dit land. Ik zal dan met u zijn en u zegenen, want aan u en uw nageslacht zal Ik al deze landen geven. Ik zal de eed gestand doen die Ik Abraham, uw vader, gezworen heb. Ik zal uw nageslacht zo talrijk maken als de sterren aan de hemel en uw nageslacht al deze landen geven. In uw Nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden,*

Gen. 15:6 *en hij geloofde in de Heere, en Die rekende het hem tot gerechtigheid.*

Rom. 4:3 *Want zegt de Schrift ? En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend.*

Jak. 2:23 *En de Schrift is vervuld, die zegt : En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend, en hij werd vriend van God genoemd.*

Aan de ene kant heeft Abraham de verhalen van de Hof van Eden (Gen. 1-2), van de zondeval (Gen. 3) en van de zondvloed (Gen. 7-8) direct uit de mond van Noach kunnen horen. Want Noach leefde noch toen Abraham werd geboren.

Noach heeft het verhaal van de zondeval direct uit de mond van Lamech kunnen horen. Want Lamech leefde nog toen Noach geboren werd. En Lamech heeft de verhalen van de Hof van Eden en de zondeval direct uit de mond van de eerste mens Adam kunnen horen, want Adam leefde nog toen Lamech geboren werd.

Aan de ene kant is de hele geschiedenis van de beginjaren van de mensheid niet een overlevering van geslacht op tientallen andere geslachten. Neen, theoretisch gezien hebben er maar twee mensen tussen kunnen zitten.

Aan de andere kant heeft Abraham tien (beschreven) ontmoetingen gehad met God zelf.

Ik ben ervan overtuigd dat Abraham de Liefde van God kende!

-----,..-----

Misschien zeg je nu wel: *'waar wil je nu eigenlijk naar toe?'*

Laat ik het zo uitleggen. Toen ik in het examenjaar van de middelbare school zat was ik verliefd op stijldansen. Zeven dagen in de week was ik in de avond te vinden op de dansschool. Dit tot groot verdriet van mijn ouders want mijn schoolresultaten leden er gigantisch door. Dansen was mijn passie. Dansen was mijn leven.

Toen op een avond werd ik verliefd op een mooi meisje. Wat was ik gek op haar. En wekenlang dansten wij samen, (als zij er ook was) avond aan avond.

Maar na verloop van tijd kwam ze bij me en zei dat zij ook wel eens iets anders wilde doen dan dansen. En zei ze erachter aan: *'moet jij niet meer aandacht geven aan je school?, ik vind dat jij te vaak op de dansschool bent. Dat kan niet. Je kunt niet zeven avonden in de week dansen'*.

En wij spraken af dat ik nog maar drie avonden per week naar de dansschool zou gaan en dat ik meer aandacht aan mijn school ging geven.

De vraag is nu: Ben ik minder naar de dansschool gegaan omdat ik het **MOEST?**

Neen; ik ging minder naar de dansschool omdat mijn grote liefde dit graag wilde. Het was geen kwestie van **moeten**. Het was een kwestie van **willen**.

Ik wilde mijn meisje geen verdriet doen door tegen haar wensen in te gaan. Ik hield zo veel van haar dat ik niets wilde doen wat tegen haar zin was.

----- ... -----

Zo is het ook met geloof en gehoorzaamheid. Als het **moet** komt er niet veel van terecht. Als je het zelf **wilt** uit liefde voor de Heer, om wat Hij allemaal gegeven heeft en nog steeds geeft, dan wordt het je grootste wens om je Geliefde te gehoorzamen.

Als je gaat beseffen wat het voor God Almachtig geweest moet zijn om Zijn Zoon Jezus Christus over te leveren aan de mensen. Om Hem gemarteld te zien worden door de Joden in het Sanhedrin of door de Romeinse soldaten. Om Hem te zien sterven aan het kruis van Golgotha. En dat alleen om het goed te maken tussen mij en God Almachtig. **Tussen mij en God Almachtig**.

Wat wil ik dan nog meer zien? Wat wil jij dan nog meer zien?

Daarom geloof ik in God Almachtig en probeer Hem zo goed als ik kan te gehoorzamen. Alleen om de reden dat ik Hem liefheb met alles wat ik heb. En ik geloof dat Abraham Zijn God geloofde en gehoorzaamde uit liefde.

Spreekt psalm 19 er niet over dat er helemaal geen geschreven wet hoeft te zijn? Dat de hemel Gods eer vertelt? Dat het gewelf de werken van Zijn handen verkondigen? Dat de ene dag overvloedig getuigt aan de andere dag en dat de nacht kennis doorgeeft aan de volgende nacht? Geen spreken is er, geen woorden zijn er, hun stem wordt niet gehoord zegt vers 4 van psalm 19.

----- ... -----

Abimelech die in Gen. 20:2 de koning van Gerar genoemd wordt en hier koning van de Filistijnen (het land waar de stad Gerar in ligt) moet wel een hele grote voorliefde voor knappe dames gehad hebben.

Schijnbaar heeft Abimelech zijn knechten opdracht gegeven om constant voor hem op zoek te zijn naar knappe vrouwen. Het zijn de mannen van Gerar die Abimelech er op attent maakte dat er een 'knap stuk' in hun plaats was komen wonen.

Psalm 19 Schepping en wet vertellen Gods eer Een psalm van David, voor de koorleider. De hemel vertelt Gods eer, het gewelf verkondigt het werk van Zijn handen. De ene dag spreekt overvloedig tot de andere, de ene nacht geeft kennis door aan de andere. Geen spreken is er, geen woorden zijn er, hun stem wordt niet gehoord. Hun richtlijn gaat uit over heel de aarde, hun boodschap tot aan het einde van de wereld. Hij heeft daar een tent opgezet voor de zon. En die is als een bruidegom, die zijn slaapkamer uit gaat; hij is vrolijk als een held om snel het pad te lopen. Aan het einde van de hemel is zijn opgang, zijn omloop is tot het andere einde; niets is verborgen voor zijn zonnegloed. De wet van de HEERE is volmaakt, zij bekeert de ziel; de getuigenis van de HEERE is betrouwbaar, zij geeft de eenvoudige wijsheid. De bevelen van de HEERE zijn recht, zij verblijden het hart; het gebod van de HEERE is zuiver, het verlicht de ogen. De vreze des HEEREN is rein, zij houdt voor eeuwig stand; de bepalingen van de HEERE zijn waarachtig, met elkaar zijn zij rechtvaardig. Zij zijn begerenswaardiger dan goud, ja, dan veel zuiver goud; en zoeter dan honing en honingzeem uit de raat. Ook wordt Uw dienaar daardoor gewaarschuwd, in het houden ervan ligt groot loon. Wie zou al zijn afdwalingen opmerken? Reinig mij van verborgen afdwalingen. Weerhoud Uw dienaar ook van hoogmoed. Laat die over mij niet heersen; dan zal ik oprecht zijn en vrij van grote overtreding. Laat de woorden van mijn mond en de overdenking van mijn hart welgevallig zijn voor Uw aangezicht, HEERE, mijn rots en mijn Verlosser!

Verbazend vind ik het antwoord van Izaäk dat Rebekka zijn zuster is. In het verhaal van Abraham was dit ook echt zo want in Gen. 20:12 staat geschreven dat Abraham en Sara wel dezelfde vader hebben maar niet dezelfde moeder.

Gen. 20:2 Abraham zei van zijn vrouw Sara: zij is mijn zuster. Toen stuurde Abimelech, de koning van Gerar een bode en haalde Sara weg

In het verhaal van Izaäk en Rebekka is dit **niet** zo (tenminste mij niet bekend). Izaäk en Rebekka waren neef en nicht (of achternicht). In ieder geval wel familie (zie hoofdstuk 24). Opmerkelijk vind ik ook dat de Studie-Bijbel hier helemaal geen commentaar op heeft. Waarom noemde Izaäk Rebekka zijn zuster? Alleen omdat zijn vader Abraham dit ook had gedaan?

Gen. 20:12 Zij is ook echt mijn zuster. Zij is de dochter van mijn vader, maar niet de dochter van mijn moeder

Izaäk en Rebekka woonden schijnbaar naast de koning, want toen Abimelech uit het raam keek zag hij Izaäk met Rebekka liefkozen.

Of woonde Rebekka al bij Abimelech in diens harem en had zij Izaäk in het paleis uitgenodigd om bij haar te zijn?

De Statenvertaling noemt voor het woord 'liefkozen' het woord 'jokken'. In gewoon Nederlands geloof ik dat ze met elkaar vreeën.

----- ... -----

Was Rebekka al in de harem van Abimelech opgenomen? Het wordt niet vermeld in de Bijbel maar uit de verbazing van Abimelech kun je opmaken dat dit wel het geval zou zijn geweest.

Want hij ziet drommels goed in dat wanneer hij geslachtsgemeenschap met haar gehad zou hebben dat dit overspel zou zijn geweest. En ook al lees je nergens dat Abimelech in God Almachtig geloofde, deze normen en waarden kende hij wel en waren in Gerar of in het land van de Filistijnen schijnbaar ook gemeengoed.

Natuurlijk kende Abimelech ook de geschiedenis met Abraham. Toen sprak God Almachtig Zelf met Abimelech in een droom om zich niet te vergijpen aan Sara. Misschien is dat ook wel de reden dat hij Izaäk wel streng toespreekt maar hem niet durft te straffen. Abimelech weet natuurlijk dat Izaäk een zoon van Abraham is.

Hoe het ook zij! Abimelech waarschuwt iedereen om van Izaäk en Rebekka af te blijven.

----- ... -----

Dan lees ik dat Izaäk gezegend werd door God Almachtig. Dat hij net als zijn vader Abraham rijker werd, en nog rijker werd. Ja, zó rijk zelfs dat de inwoners van Gerar en de Filistijnen, in het algemeen jaloers werden, en hem vroegen om te vertrekken.

Hier weer een overeenkomst met het verhaal van Abraham en de Egyptische Farao uit Gen. 12. Nadat de Farao er achter was gekomen dat Sara niet de zuster van Abraham was maar zijn echtgenote, beval hij Abraham om het land te verlaten.

----- ... -----

En ook dit is weer een situatie die in onze tijd vaak niet anders is. Kan ik het zien als mijn buurman rijker en rijker wordt? Terwijl er in mijn situatie schijnbaar niets verandert?

Een beetje gezonde jaloezie kan geen kwaad (Denk ik!) maar wanneer het echte jaloersheid wordt is het een ander verhaal. Want jaloezie kan ook tot afgunst uitgroeien.

Daar waar jaloezie zegt: *'Wat jij hebt wil ik ook hebben'*, zegt afgunst: *'Ik kan niet krijgen wat jij hebt, dus ik zal er voor zorgen dat jij het ook niet (meer) krijgt'*.

En dat laatste zie je ook in het verhaal met die waterbronnen in dit Bijbelhoofdstuk. Deze waren gegraven door Abraham maar de Filistijnen gooide ze weer dicht. Dàt is afgunst!

Zijn jaloezie en afgunst ook niet de hoofdredenen van de grote conflicten in deze wereld? Een te groot onderscheid tussen rijk en arm. Wanneer de rijken schijnbaar alleen maar rijker worden en de armen armer. Is dat niet een voedingsbodem voor afgunst, voor conflicten, ja zelfs tot oorlogen?

En let wel! Dit is precies wat satan wil. Want daarmee denkt hij het Koninkrijk van God Almachtig te kunnen vernietigen. Terwijl ook satan weet dat God dit nooit zal toelaten.

Toen Jezus Christus aan het kruis van Golgotha gestorven was lachte satan. Wat was hij in zijn sas want hij dacht Gods werk definitief vernietigd te hebben.

Wat een kleine gedachte. Hij had geen rekening gehouden met de scheppende kracht van God Almachtig. God die het leven kan nemen en teruggeven.

Door de dood van Jezus Christus aan het kruis is de definitieve ommekeer gekomen. Want Jezus Christus stond op uit de dood en daar had satan even geen rekening mee gehouden.

En de opstanding van Jezus Christus is het begin van het einde voor satan. **Jezus leeft**, Hij is de Here der Heerscharen en de Koning der Koningen. Halleluja !

----- ... -----

En weer zie ik een herhaling uit de levensgeschiedenis van Abraham. God Almachtig spreekt rechtstreeks tot Izaäk in de nacht. En ook Izaäk geloofde in God en hij bouwde een altaar voor de Here.

Het is net alsof God Almachtig heel duidelijk wil maken dat er geen onderscheid is tussen de aartsvaders. Dat ze bijna dezelfde dingen meemaakten, dat ze geloofden, dat ze altaren bouwden, maar ook dat ze rijk waren en zeer gezegend waren door God Almachtig. Al hoewel ze ook hun zwakke kanten hadden. De angst om gedood te worden, leugentjes om bestwil (zijn ook leugens). En nog wel meer.

Een wonderbaarlijk verhaal. Mede natuurlijk omdat het zo veel lijkt op de geschiedenis van Abraham en Sara en koning Abimelech.

En ook het vervolg is weer hetzelfde. Als Abimelech met zijn legeroverste Pichol naar Izaäk toekomt om te vragen dat Izaäk Abimelech niet zal bedriegen. En dat Abimelech zelfs een verbond met Izaäk wil sluiten.

Totaal overbodig want in Gen. 21 heeft Abraham met Abimelech al een verbond gesloten dat Abraham zelf, noch zijn zonen of kleinzonen Abimelech zullen bedriegen.

Vreemd dat Izaäk nu dan toch weer bezoek krijgt van deze heren om het verbond met Abraham te herbevestigen. Maar ook weer heel herkenbaar.

De grond voor dit verhaal is angst. Abimelech heeft gezien dat God Almachtig met Izaäk was zoals God ook met Abraham was. Abimelech komt er achter dat hij dat niet kan winnen en dat hij maar beter vrede kan sluiten met Izaäk.

----- ... -----

Dit zou ook in de huidige tijd een goede waarschuwing kunnen zijn voor iedereen die in onmin, onvrede of haat jegens het volk Israël leeft. Wees verstandig en vecht niet tegen Israël want het is Gods volk.

Hiermee zeg ik **niet** dat de Israëlieten alleen maar goede dingen doen of gedaan hebben. Daar zou nog heel wat over te zeggen zijn. Maar het grondbeginsel is dat het Israëlietische volk ook vandaag nog steeds Gods volk is.

De geschiedenis van Abraham en Izaäk kan iedereen ook vandaag de dag leren dat God Almachtig Zijn volk Israël beschermt en het nooit te gronde zal laten richten. Dat de aanvallen op Israël uiteindelijk op het hoofd van de aanvallers zelf terecht zal komen. (Jer. 31:37)

Abimelech en Pichol hebben dit goed begrepen. Nu de rest van de wereld nog.

----- ... -----

Dat het Izaäk en Rebekka niet in alle opzichten voor de wind ging blijkt wel uit de laatste verzen van dit hoofdstuk.

Ezau, de eerstgeborene van Izaäk en Rebekka, die zijn eerstgeboorterecht verkocht had aan zijn tweelingbroer Jakob (Gen.25), trouwt vrouwen uit de lokale bevolking. En dit was een bittere kwelling voor Izaäk en Rebekka.

Tot nu toe heb ik nog niet veel gelezen over Jakob en Ezau. Alleen dat Ezau een jager was en dat jij zijn eerstgeboorterecht verkocht had aan Jakob, die een oprecht man was. En dan nu lees ik dat Ezau lokale vrouwen als echtgenoten neemt.

In mijn ogen geeft het aan dat het toch allemaal niet zo boterde in het gezin van Izaäk en Rebekka. Want de beide jongens, Ezau en Jakob, zullen hun godvrezende opvoeding toch beiden wel gehad hebben.

Lijkt dit niet weer veel op het verhaal van Kaïn en Abel in Gen. 4? Beiden zonen van dezelfde ouders. Toch gaat de ene een totaal andere kant op dan de andere.

In het geval van Jakob en Ezau lijkt wel hetzelfde te gebeuren.

Ook Ezau kent de geschiedenis van zijn vader toch? Dat Rebekka, zijn vrouw, helemaal uit het vaderland van Abraham vandaan komt? (zie Gen. 24). Waarom neemt hij dan toch vrouwen uit de lokale bevolking?

Jer. 31:37 Zo zegt de HEERE: Als de hemel hierboven ooit opgemeten zou kunnen worden en de fundamenten van de aarde beneden onderzocht zouden kunnen worden, dan zou ook Ik heel het nageslacht van Israël verwerpen, om alles wat zij gedaan hebben, spreekt de HEERE.

Hoofdstuk 27

De eerstgeboorte zegen

Het levensverhaal van Abraham en alles wat hij meegemaakt heeft wordt in 13 hoofdstukken in de Bijbel beschreven. Van Izaäk, de zoon van Abraham wordt veel minder beschreven. Want dit hoofdstuk begint al met te zeggen dat Izaäk oud geworden was, en zijn ogen dof. Met andere woorden: hij zag niet veel meer.

Waar ik in Gen. 26 mij al openlijk afvroeg of het allemaal wel zo boterde binnen het gezin van Izaäk en Rebekka, word ik daar in bevestigd in dit hoofdstuk.

Hoofdstuk 26 eindigt met de woorden dat Ezau zich vrouwen uitkoos uit de lokale bevolking en dat dit tot een bittere kwelling was voor Izaäk en Rebekka. Ezau gaf hiermee openlijk aan dat hij niets van doen wilde hebben met de beloften die God Almachtig aan opa Abraham en zijn vader Izaäk had gegeven.

Ezau zou toch wel op de hoogte zijn geweest van het feit dat de dienstknecht van Abraham helemaal naar Mesopotamië reisde om daar in het vaderland van Abraham op zoek te gaan naar een vrouw voor zijn vader Izaäk? En dat hij daar Rebekka vond?

Het lijkt er verder op dat vader Izaäk een duidelijke voorkeur had voor Ezau en dat moeder Rebekka een duidelijke voorkeur had voor Jakob. (Gen. 25:28). Dat blijkt ook in deze beginverzen want Izaäk voelt zijn einde naderen en roept alleen Ezau en geeft hem de opdracht om een stuk wildgebraad te maken zodat Izaäk hem daarna kan zegenen. Jakob wordt hierin helemaal niet genoemd.

----- ... -----

Dit hoofdstuk kenmerkt zich door het grote bedrog dat moeder Rebekka in beweging zet en waar haar zoon Jakob, de broer van Ezau, in mee gaat.

Tot nog toe heb ik nog niet veel over Rebekka gelezen;

- Ik weet uit welke familie ze komt; (Gen. 24:24).
- Dat ze vrijwillig meegegaan is vanuit Mesopotamië naar Kanaän; (Gen. 24:58).
- Dat zij een knappe verschijning was; (Gen. 26:7)
- Dat zij Izaäk lief had (Gen. 26:8), en dat zij Jakob liefhad (Gen. 25:28).

Gen. 25:28 Izak had Ezau lief, omdat hij graag wildbraad at; Rebekka daarentegen had Jakob lief.

Gen. 24:24 Zij zei tegen hem : Ik ben de dochter van Bethuel, de zoon van Milka, die zij Nahor gebaard heeft.

Gen. 24:58 Zij riepen Rebekka en vroegen haar: wil je met deze man meegaan ? Zij antwoordde : Ik zal meegaan

Gen. 26:7..... zij was namelijk knap om te zien.

Gen. 26:8..... Izak was zijn vrouw Rebekka aan het liefkozen

Maar daar houdt het dan ook bij op. Maar één feit wil ik nog wel noemen. Rebekka was de broer van Laban. En van deze Laban staat niet veel positiefs beschreven in de Bijbel.

Toen de dienstknecht van Abraham op zoek ging naar een vrouw voor zijn zoon Izaäk was Laban al verblind door de cadeaus die Abraham had meegestuurd. En ook straks in Gen. 29 en 30 blijkt dat Laban een man van bedrog is.

Laban en Rebekka zijn uit hetzelfde hout gesneden. Over de vader van hen beiden, Bethuël, wordt verder niets gezegd. Maar het lijkt alsof Laban en Rebekka opgegroeid zijn in een omgeving waar men ruim met de waarheid moest omgaan. En de waarheid mocht ook best naar hun eigen hand gezet worden.

----- ... -----

In dit hoofdstuk gaat Rebekka de hoofdrol spelen. Hierbij lijkt het dat de voorkeursverschillen van Izaäk voor Ezau en Rebekka voor Jakob uitgespeeld gaan worden. Rebekka gaat daarin ver, heel ver. Zelfs zover dat zij Jakob zover krijgt om zijn vader Izaäk, en daarmee haar eigen man, ernstig te bedriegen.

Maar dat niet alleen. Zij belooft haar zoon Jakob dat wanneer Izaäk achter het bedrog zou komen, zij dan de vloek op zich zou nemen die vader Izaäk eventueel over hem zou uitspreken.

Ik weet uit ervaring dat woorden een hele grote kracht hebben. Rebekka zegt hier dat de eventuele vloek van Izaäk naar Jakob toe op haar terecht moet komen!

----- ... -----

Een dramatisch voorbeeld: Op een hete zondagmiddag werden wij gebeld door een kennis die vroeg of wij met een vriendin van haar wilde bidden omdat zij een zeer ernstige vorm van glutenallergie had die werkelijk haar leven bedreigde.

Aan het begin van de avond kwamen zij en al pratende werd al snel duidelijk waar deze allergie vandaan kwam. Haar vader had glutenallergie in een ernstige vorm. Zij heeft als dochter tot God Almachtig gebeden of zij deze allergie niet van haar vader kon overnemen zodat hij gezond zou zijn.

Ze heeft die allergie gekregen. In nog ernstiger vorm dan haar vader had. Maar haar vader werd er niet gezonder door. (zo werkt satan!).

Toen wij uitgelegd hadden dat dit gebed geen goed gebed was geweest (wel begrijpelijk), heeft zij tot God Almachtig gebeden en beleden dat zij dit gebed nooit zó had mogen bidden. Zij had nooit mogen vragen of de ziekte van haar vader op haar zou kunnen neerkomen.

Nadat zij haar woorden herroepen had en dit als zonde beleden had voor God Almachtig werd de vloek van de allergie onmiddellijk in haar leven verbroken.

We hebben haar nog aangeraden om voorlopig voorzichtig te zijn met eten en God Almachtig te bidden om bevestiging (kleingeloof van ons?), maar dit deed zij niet. Ze is van ons uit rechtstreeks naar Mac. Donalds gereden en heeft daar twee broodjes hamburger gegeten.

Een paar weken later spraken we haar weer en zij vertelde dat de allergie voor 100% was verdwenen. Dat zij alles weer kon eten en drinken en dat zij lichamelijk enorm aangesterkt was.

Zó werken uitgesproken woorden.

Let wel! Het is satan die je aan je woorden vasthoudt. Maar hij zal hier nooit iets positiefs mee bewerkstelligen (zoals de genezing van haar vader, want hij bleef ziek!).

----- ... -----

Overigens zie je ditzelfde principe ook in het verhaal van de Joden die bij de beschuldigingen aan het adres van Jezus Christus voor Pontius Pilatus uitriepen dat het bloed van Jezus Christus over hen zou komen en hun kinderen (Matt. 27:25).

📖 Matt. 27:25 En heel het volk antwoordde en zei: Laat Zijn bloed maar komen over ons en onze kinderen.....

Is dit ook niet letterlijk gebeurd in alle vervolgingen die door de eeuwen heen over de Joden zijn gekomen? Te beginnen met de verwoesting van Jeruzalem in 70 na Christus? Met als dramatisch hoogtepunt de Holocaust in de tweede wereldoorlog? Hoeveel bloed is er van de Joden vergoten? Niet te tellen!

Ik ben ervan overtuigd dat hun eigen woorden in die laatste dagen van het leven van Jezus Christus hier op aarde een hele grote rol gespeeld hebben. En nog steeds! Want die woorden van toen zijn nog steeds niet beleden en herroepen. De uitwerking van die vloek gaat nog steeds door.

Daar tegenover staat dat het volk Israël nooit te gronde gebracht zal worden. Want dát is Gods belofte in Jer. 31:35-37. En dat weet satan ook. Daarom probeert satan zoveel mogelijk leed te creëren onder de Joden als oogappel van God Almachtig.

Maar niet alleen de Joden. Wij, wedergeboren Christenen, zijn geënt op diezelfde stam Israël. Openb. 12:4b-6, Openb. 12:17, (Rom. 11:17-21).

En dat niet alleen. Want in hoofdstuk 6 schrijf ik over het twee en tien-stammenrijk van het volk Israël. Over de herkenbaarheid van het hele volk Israël. En daarin zeg ik dat de wedergeboren Christenen vandaag de dag (en de eeuwen daarvoor) nakomelingen zijn van het tien-stammenrijk dat in ± 722 voor Christus verbannen is door God Almachtig en sindsdien verstrooid is over de hele wereld.

-----,-----

Jakob moet zich voordoen als Ezau. In smaak, in kleding, in huid, in stem, in alles. En waarom? Omdat Rebekka wil dat haar geliefde zoon Jakob de zegen krijgt en niet Ezau.

Als Ezau het veld in gaat om te jagen, om zo een lekker stuk wildgebraad voor zijn vader te maken (dit moet hij schijnbaar zelf bereiden), geeft Rebekka Jakob een opdracht. Hij moet snel twee geitenbokjes uitzoeken en slachten zodat zij deze kan klaarmaken op een wijze die Izaäk graag heeft.

Ik vraag mij dan af of de smaakpapillen van Izaäk ook minder zijn geworden want een stuk wildgebraad smaakt toch heel anders dan een stuk geitenvlees. Maar misschien kun je met kruiden zoveel doen dat dit smaakverschil wordt opgeheven.

Ook moet het gehoor van Izaäk al veel minder zijn. Want al hoewel Ezau en Jakob een tweeling zijn moeten ze toch wel een verschillende stem gehad hebben. Ezau, de jager, Jakob, het moederskindje.

In eerste instantie valt het Izaäk ook wel op dat diegene die bij hem komt met het 'wildgebraad' niet helemaal de stem van Ezau heeft. Maar Jakob weet met een verdraaide stem zijn vader Izaäk toch te overtuigen dat Ezau voor hem staat en niet Jakob. Neem daarbij de geitenvellen die hij over zijn gladde armen en gladde nek heeft aangetrokken en de bedriegerij is compleet.

Al hoewel Ezau en Jakob een tweeling zijn, zijn zij schijnbaar totaal verschillend. Het zal dus geen eeneigige tweeling zijn geweest want die lijken veel op elkaar. Niet alleen qua uiterlijk maar ook qua stem, geur, doen en laten.

Jer. 31:35-37 Zo zegt de HEERE, Die de zon tot een licht geeft overdag en de vaste orde van maan en sterren tot een licht in de nacht, Die de zee opzweept, zodat haar golven bruisen, HEERE van de legermachten is Zijn Naam. Als deze verordeningen ooit zouden wijken van voor Mijn aangezicht, spreekt de HEERE, dan zou ook het nageslacht van Israël ophouden een volk voor Mijn aangezicht te zijn, alle dagen! Zo zegt de HEERE: Als de hemel hierboven ooit opgemeten zou kunnen worden en de fundamenten van de aarde beneden onderzocht zouden kunnen worden, dan zou ook Ik heel het nageslacht van Israël verwerpen, om alles wat zij gedaan hebben, spreekt de HEERE

Openb. 12:4b En de draak stond voor de vrouw, die op het punt stond te baren, om haar Kind te verslinden, zodra zij Het gebaard zou hebben.

Openb. 12:17. En de draak werd boos op de vrouw, en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God in acht nemen en het getuigenis van Jezus Christus hebben

Rom. 11:17-21 Als nu enige van die takken afgerukt zijn, en u, die een wilde olijfboom bent, in hun plaats bent geënt en mede deel hebt gekregen aan de wortel en de vettigheid van de olijfboom, beroem u dan niet tegenover de takken. En als u zich beroemt: U draagt de wortel niet, maar de wortel u. U zult dan zeggen: De takken zijn afgerukt, opdat ik zou worden geënt. Dat is waar. Door ongeloof zijn zij afgerukt en u staat door het geloof. Heb geen hoge dunk van uzelf, maar vrees.

Izaäk wordt dus ronduit bedrogen en valt in de kuil van bedrog die Rebekka gegraven heeft door haar zoon Jakob. Met als resultaat dat Izaäk Jakob de eerstgeboorte zegen geeft in plaats van de oudste, Ezau. Want het was gebruikelijk dat de oudste zoon in een gezin de eerstgeboorte zegen kreeg van de vader.

Want als God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, dan is het ook mogelijk dat Hij u niet spaart.

Waarschijnlijk weet Izaäk helemaal niet dat Ezau zijn eerstgeboorterecht verkocht heeft aan Jakob (Gen. 25:33). Maar het lijkt er op dat door middel van dit bedrog de zaak van het eerstgeboorterecht toch gerechtvaardigd wordt.

Gen. 25:33 zo verkocht hij zijn eerstgeboorterecht aan Jakob

De verkoop van het eerstgeboorterecht door Ezau aan Jakob moet voor God Almachtig als rechtsgeldig zijn geweest (daar heb je het weer: uitgesproken woorden hebben kracht).

Door middel van deze geschiedenis houdt God Almachtig Ezau aan zijn veronachtzaming van zijn eerstgeboorterecht.

God Almachtig zorgt er Zelf voor dat de eerstgeboorte zegen naar Jakob toegaat. En Izaäk spreekt de eerstgeboorte zegen dan ook uit.

In die eerstgeboorte zegen spreekt Izaäk in meervoud. Wees heerser over je broers. De zonen van je moeder.

Zouden Izaäk en Rebekka dan meerdere kinderen gehad hebben? Ook vers 37 lijkt hierop als Izaäk het heeft over de broers van Ezau.

----- ... -----

Natuurlijk komt het bedrog snel uit. Ezau is gaan jagen wat een paar uur geduurd heeft. Dan moet hij het wild zelf bereiden wat ook wel even in beslag neemt. Maar uiteindelijk komt het moment toch dat Ezau (niets wetende wat er allemaal tijdens zijn afwezigheid gebeurd is) bij zijn vader Izaäk komt, met het wildgebraad.

Maar Izaäk heeft zijn maag net gevuld met heerlijk eten van Jakob (Rebekka). En dan komt het bedrog uit!

De woede van Ezau is te begrijpen en in zijn woede zegt hij nu zelf óók dat hij zijn eerstgeboorterecht aan Jakob verkocht heeft voor een bord linzensoep. Maar dat laatste vertelt hij zijn vader Izaäk er niet bij. Ezau zegt dat Jakob hem in deze heeft bedrogen en zo zijn eerstgeboorterecht heeft afgenomen. Ook dit is bedrog.

Het lijkt er op dat alle goede opvoedkundige bedoelingen in dit hoofdstuk aan de kant zijn geschoven. Rebekka bedriegt, Jakob bedriegt, Ezau liegt. En Izaäk is de dupe. Hij moet Ezau een tweede zegen geven. Een zegen van onderdanigheid aan zijn broer. Een zegen van geweld en oorlog is zijn deel geworden. En Ezau haat Jakob daarom. Zozeer zelfs dat hij hier uitspreekt dat hij Jakob zal doden als zijn vader Izaäk overleden is.

----- ... -----

Eenzijds wel voor te stellen. Anderzijds heeft in deze geschiedenis alleen Izaäk schone handen. Of niet?

Izaäk had Ezau meer lief dan Jakob. Ezau was een vaderskindje terwijl Jakob een moederskindje was.

Contextueel gezien zie je in de geschiedenis van Jakob en Ezau toch veel relationele problemen en wat de gevolgen daarvan zijn.

Hoe het verhaal van het bedrog in het gezin verder uitgesproken is wordt niet verteld. Ik kan mij toch voorstellen dat er ook in de relatie tussen Izaäk en Rebekka iets goed fout zat. Want zij is degene geweest die het allemaal bedacht heeft.

Hoe heeft Ezau het naar zijn moeder gebracht? Welke uitbarsting van woede is er allemaal niet geweest?

Het moet wel ernstig zijn geweest want Rebekka gelooft de woorden van Ezau dat hij Jakob zal vermoorden als vader Izaäk overleden zal zijn. Daarom stuurt zij Jakob weg. Naar Mesopotamië, naar het huis van haar vader Bethuël en haar broer Laban.

Naar Izaäk geeft zij als reden op dat zij het trouwen van Ezau met vrouwen uit de lokale bevolking niet kan verdragen en dat zij Jakob naar Mesopotamië stuurt om zich daar een vrouw te vinden. Maar dat is niet de werkelijke reden.

De werkelijke reden is dat Ezau Jakob wil vermoorden. Maar ook dáár is Rebekka niet eerlijk in tegenover haar man Izaäk. Jakob moet weg en Rebekka gebruikt hiervoor het verhaal van haar schoonvader Abraham die een dienstknecht naar Mesopotamië stuurde om haar uit haar vadershuis weg te halen om de vrouw te worden van Izaäk.

Dat Jakob uiteindelijk meer dan twintig jaar weg zal blijven, door het bedrog van Laban, de broer van Rebekka, weten zij geen van allen.

Conclusie: Ook al wordt Izaäk tot één van de aartsvaders gerekend waaruit het volk Israël is ontstaan, waaruit Jezus Christus geboren is; uit dit hoofdstuk blijkt dat het gezin van Izaäk en Rebekka ook zo z'n problemen kenden op relationeel gebied. Overigens net als in het gezin van Abraham en Sara.

Als ik deze hele geschiedenis zo lees in de Bijbel dan moet dit diepe sporen hebben achtergelaten bij allemaal.

Zo zie je maar weer; God Almachtig maakt gebruik van niet perfecte mensen zoals Abraham, Izaäk. Maar ook van mij en van jou.

De nadruk moet liggen op Gods plan, dat zal doorgang vinden. En niet op de sterkte en of zwakheid van de mens. Want tenslotte leven we door de zondeval allemaal in een gebroken wereld.

Ik moet dan altijd weer denken aan die tekst uit II Kor. 10:3. Hier staat in de NBV :

We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapens van deze wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God.

📖 II Kor. 10:3 ^{NBV} We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapens van deze wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God.

Hoofdstuk 28

Jakob naar Mesopotamië

Rebekka heeft het dreigement van Ezau om Jakob te doden als vader Izaäk overleden is (Gen. 27:41) serieus genomen. Maar zij heeft dit dreigement naar Izaäk in een legitieme reden veranderd waardoor vader Izaäk ook vindt dat Jakob zijn vader en moeder moet gaan verlaten om een zich een vrouw te zoeken in het vaderhuis van Rebekka. Net als zijn vader Abraham dit had gedaan.(Gen. 27:46).

Verschil is dat Abraham zijn dienstknecht uitzond naar Mesopotamië om een geschikte vrouw voor Izaäk te zoeken en dat Izaäk Jakob zélf uitzendt om zich een geschikte vrouw te zoeken.

Het verschil ligt hem er ook in dat de dienstknecht van Abraham niet wist waar hij de familie van Abraham kon vinden (Gen. 24), terwijl Izaäk en Rebekka precies weten waar ze Jakob heen sturen.

----- ... -----

Hoofdstuk 26 eindigt met de mededeling dat Ezau zich vrouwen uitgezocht had (vóór het grote bedrog uit het vorige hoofdstuk) uit de lokale bevolking en dat dit tot een bittere kwelling was Izaäk en Rebekka. Deze bittere kwelling uit zich in de wens van Rebekka om Jakob naar Mesopotamië te sturen, alhoewel dit niet de hoofdrede was voor Rebekka om haar zoon weg te sturen.

In het vorige hoofdstuk lees ik dat de haat van Ezau naar Jakob na het grote bedrog zo groot was dat hij letterlijk heeft uitgesproken om Jakob te zullen doden als vader Izaäk overleden is. Met andere woorden: die bittere kwelling om Ezau komt Rebekka nu wel goed uit. En Izaäk gaat daarin mee. Hij is natuurlijk ervaringsdeskundige want hij weet als geen ander hoe het is om een geschikte vrouw uit het vaderhuis van Rebekka te halen.

Maar laat ik vooral niet vergeten dat alles wat hier gebeurt door God, de Almachtige wordt bestuurd. Ook al begrijp ik misschien niet waarom God het bedrog van Jakob en anderen daarvoor gebruikt. Want Jakob had ook gewoon als eerste geboren kunnen worden. En Izaäk had net als Abraham een geschikte vrouw voor zijn zoon Jakob in Mesopotamië kunnen vinden. Als.....als.....als..... en.....en.....en

----- ... -----

Gen. 27:41 Ezau haatte Jakob om de zegen waarmee zijn vader hem gezegend had, en Ezau zij in zijn hart : de dagen van rouw over mijn vader naderen; dan zal ik mijn broer Jakob doden.

Gen. 27:46 Rebekka zei tegen Izaäk: Ik heb een afkeer van mijn leven vanwege de dochters van de Hethieten. Als Jakob een vrouw neemt, uit de dochters van de Hethieten, zoals deze twee, uit de dochters van dit land, wat heeft mijn leven dan nog voor zin ?

Oh Heer, vergeef mij, dat ik zo graag wil discussiëren en daarmee Uw plannen in twijfel trek. Dat ik U ter verantwoording wil roepen voor wat U doet.

Dat mag en is ook niet de bedoeling van deze mijmeringen. Uw wil geschiedde, in de hemel als ook op de aarde, Uw wil geschiedde, ook in mij, en door mij. Amen!

----- ... -----

Het grote bedrog uit het vorige hoofdstuk moet toch wel uitgepraat zijn tussen Izaäk en Jakob. Hij roept Jakob tot zich om hem de opdracht zelf te geven om naar Mesopotamië te reizen om zich daar een geschikte vrouw te zoeken. Deze opdracht wordt vergezeld van de zegen des Heren.

Gen. 27:28-29 Moge God je geven van de dauw van de hemel, van de vruchtbare streken van de aarde: overvloed van koren en nieuwe wijn. Volken zullen je dienen, naties zullen zich voor je buigen. Wees heerser over je broers, de zonen van je moeder zullen zich voor je buigen. Vervloekt moet zijn wie jou vervloekt, en gezegend wie jou zegent!

Als er nog een diepe boosheid bij Izaäk had gezeten vanwege het bedrog had hij hem niet op deze wijze gezegend. Maar had hij het gelaten bij de zegen die Jakob de eerste kreeg tijdens het grote bedrog (Gen. 27:28-29).

Het zegenen van Jakob en het wegsturen van Jakob naar Mesopotamië komt bij Ezau heel hard aan.

Natuurlijk was hijzelf al tegen de wil van zijn ouders ingegaan door zich vrouwen uit de lokale bevolking te nemen. Maar dat vader Izaäk Jakob nog een keer zegent en hem wegstuurt naar Mesopotamië, om zich daar een geschikte vrouw te vinden maakt het voor Ezau op dat moment alleen nog maar erger. En daar komt natuurlijk bij dat Jakob braaf gehoorzaamt.

----- ... -----

Wat zal dat een toestand zijn geweest. Rebekka had Jakob lief en moest hem nu wegsturen naar Mesopotamië. Niet wetende of zij hem ooit nog in levende lijve zou terug zien.

Izaäk had Ezau lief en zag hem steeds verder van zich afglijden. Ezau was met haat en bitterheid gevuld naar Jakob. Maar ook naar zijn ouders. Want als wraak gaat hij naar Ismaël, de zoon van Abraham en Hagar (Gen. 16), om zich daar nogmaals een geschikte vrouw te zoeken (weer uit de lokale bevolking dus). Ver van Gods wil. Ver weg van de 'heilsgeschiedenis' waar Ezau natuurlijk niets van wist.

Maar de 'heilsgeschiedenis' gaat verder, door alle drama's heen. Door het verdriet heen, de pijn, de bitterheid en haat.

----- ... -----

Jakob gehoorzaamt zijn ouders en gaat op weg. En op die weg komt God Almachtig naar Jakob zelf toe, in een droom. Jakob ziet in zijn droom een ladder waarvan de top de hemel raakte en de engelen klommen op en neer langs die ladder. En de Heere stond boven aan die ladder.

Jakob zag dus een geopende hemel. Dat lezen we in de Bijbel niet zo heel erg vaak. Een paar voorbeelden waar dit echter wel gebeurde:

- Mark. 1:10 bij de doop van Jezus Christus door Johannes de Doper; en de hemelen openden zich;
- Joh. 1:52 als Nathanaël zich bij Jezus Christus voegt om Zijn discipel te zijn;
- Hand. 7:56 bij de steniging van Stefanus. Allen zagen zij een geopende hemel.

Maar anders dan bij Abraham en Izaäk is Jakob, als hij wakker wordt wél verbaasd en bevreesd. Waarbij ik geloof dat bevreesd zijn in dit geval niet angstig betekent, maar diep respect uitdrukt voor God Almachtig.

Het is natuurlijk ook niet niks wat God Almachtig in deze droom naar Jakob toebrengt. En dat na alle narigheid die geweest is.

God Almachtig komt met 7 beloften naar Jakob toe :

- Het land waar Jakob nu ligt te slapen zal het land Israël wezen;
- Het nageslacht van Jakob zal zeer talrijk zijn;
- In het nageslacht van Jakob zullen **alle** volken van de wereld gezegend worden (profetie op Jezus Christus die uit de stam Juda geboren wordt, een zoon van Jakob);
- God Almachtig zal met Jakob zijn;
- God Almachtig zal Jakob beschermen;
- God Almachtig zal Jakob terugbrengen naar dit land nadat hij zijn vrouw gevonden heeft in Mesopotamië;
- God Almachtig zal Jakob ook in de toekomst niet verlaten.

En Jakob beantwoordt de droom met het bouwen van een altaar en om daar de naam van God Almachtig aan te roepen. Jakob belooft en antwoordt God dat hij Hem van alles een tiende zal geven, als het werkelijk allemaal waar is wat God gezegd heeft.

Twijfel?

Jakob antwoordt God Almachtig en zegt dat wanneer God al deze dingen doet zal dat God de God van Jakob zal zijn.

☞ Mark. 1:10 En meteen toen Hij uit het water opkwam, zag Hij de hemelen scheuren.

☞ Joh. 1:52 En Hij zei tegen hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u allen: van nu af zult u de hemel geopend zien en de engelen van God opklimmen en neerdalen op de Zoon des mensen

☞ Hand. 7:56 En hij zei: Zie ik zie de hemelen geopend en de Zoon des mensen staande aan de rechterhand van God

Ik moet hierbij denken aan de woorden van Ezechiël 14:9 die in mijn eigen woorden zegt: *'een profetie is een profetie wanneer deze uitkomt.'*

----- ... -----

Uit eigen ervaring moet ik eerlijkheidshalve zeggen dat ik mensen veel *'profetieën'* over andere mensen heb horen uitspreken, ten positieve en ten negatieve. De vraag is: wat doe jij met profetieën die over jou worden uitgesproken?

Voor mijzelf laat ik deze profetieën voor wat ze zijn. Daar bedoel ik mee dat wanneer iemand een profetie over mij uitspreekt, ik die woorden in dankbaarheid aanneem. Dan sla ik die woorden op in *mijn vaste schijf* van mijn geheugen. En laat het daar. Als datgene dat in die profetie uitgesproken is uitkomt, prijs ik de Heer dubbel omdat de woorden die mensen dan over mij uitgesproken hebben, bevestigd wordt door God Almachtig Zelf.

Dat komt misschien wel eens ondankbaar over. Maar zo bedoel ik het absoluut niet. Ik wil alleen zeggen dat we nuchter moeten zijn. De verhalen zijn legio waar iemand op een profetie van een ander mens ingrijpende dingen deed, terwijl later bleek dat het helemaal geen profetie van God Almachtig was.

Als God Almachtig door een mens een profetie over mij geeft zal God dit ook zelf tegen mij zeggen en bevestigen.

In het boek *'Is dit echt van U, Heer'* van Loren Cunningham ^(de oprichter van Jeugd met een opdracht) beschrijft hij het verhaal van zijn vader die al een paar weken (of maanden) honderden kilometers verderop aan het werk is om geld te verdienen voor zijn gezin.

Op een avond belt er een oudste van de gemeente bij hen thuis aan en vertelt moeder Cunningham dat hij een droom heeft gehad waarin hij zag dat vader Cunningham dood de trein werd uitgedragen.

Moeder Cunningham antwoordde die oudste als volgt: *'Als God zoiets ingrijpends in mijn leven wil laten toelaten, zal Hij mij dat eerst zelf wel vertellen'*. (Ez. 25:15-18)

De oudste ging weg en een paar dagen later kwam vader Cunningham met de trein thuis. Hij was gewond maar zeker niet dood.

Over het thema profetie kan op zich al een heel boek geschreven worden.

☞ Ezech. 14:9 En als één van de valse profeten hem tóch een boodschap geeft, zal dat een leugen zijn. Zijn profetie zal niet uitkomen en Ik zal Mij tegen die 'profeet' keren en hem wegvagen uit het midden van mijn volk Israël.

☞ Ez. 25:15-18 Het woord van de HEERE kwam tot mij: Mensenkind, zie, Ik ga haar die de lust van uw ogen is, door een plotselinge slag van u wegnemen. Toch mag u geen rouw bedrijven, u mag niet huilen en geen traan laten. Kerm in stilte, u mag geen rouw over de dode bedrijven. Bind uw tulband om en doe uw schoenen aan uw voeten; u mag uw baard en snor niet bedekken en van het brood dat mensen u brengen, mag u niet eten. 's Morgens sprak ik tot het volk en 's avonds stierf mijn vrouw.

Hoofdstuk 29

Jakob bij Laban

De waterputten (bronnen) schijnen de centrale ontmoetingsplaatsen te zijn in het Midden-Oosten. Want ook Jakob gaat naar de waterput in het veld. Net als de dienstknecht van Abraham destijds (Gen. 24:13) die naar Mesopotamië was gekomen om een vrouw voor Izaäk te zoeken.

Gen. 24:13 Zie ik sta bij deze water-bron en de dochters van de mannen van deze stad komen om water te putten.....

Overigens lijkt dit verhaal van Jakob wel veel op het verhaal van de dienstknecht van Abraham, want ook deze dienstknecht kwam bij een waterput aan in de hoop en de verwachting daar mensen aan te treffen aan wie hij kon vragen waar hij was en om te vragen wie daar allemaal in de buurt woonden.

De dienstknecht van Abraham wist echter niet waar en bij wie hij wezen moest want Abraham had al veel tientallen jaren daarvoor zijn vaderhuis verlaten. En uit Gen. 24 mag je opmaken dat deze dienstknecht zelf niet uit Haran, Mesopotamië kwam.

Jakob weet dat allemaal wel degelijk. Zijn moeder Rebekka zal hem dat echt wel tot in detail verteld hebben. Vandaar dat Jakob ook direct vraagt aan de mannen die daar aanwezig zijn of zij uit Haran komen en of zij Laban kennen.

Waarschijnlijk is Bethuël de vader van Rebekka inmiddels overleden want Jakob vraagt naar Laban. Er wordt nu gesproken over het huis van Laban.

En daar komt de mooie Rachel aangelopen en Jakob verliest zichzelf aan haar. Liefde op het eerste gezicht.

Hij maakt zich bekend en Rachel maakt zich bekend. Zij is de dochter van Laban en Jakob begint te huilen. Hij heeft zijn doel bereikt. Rachel is dus een volle nicht van Jakob.

----- ... -----

Overigens was een huwelijk binnen de familie (dus ook neef en nicht) een geliefde daad in die streken en in die tijd. Het trouwen van bijvoorbeeld neef en nicht gaf de zekerheid dat een eventueel vermogen in de familie bleef.

In Nederland was een huwelijk tussen neven en nichten tot 1970 verboden. Daarna werd het wel toegestaan maar volgens een bericht van 25 maart 2014 wordt dit toch weer verboden:

25/03/2014 Tweede Kamer verbiedt huwelijk tussen neef en nicht:

Huwelijken tussen neven en nichten worden verboden nadat de Tweede Kamer vanmiddag een wetsvoorstel heeft aangenomen. De huwelijken tussen neef en nicht worden verboden omdat er volgens het kabinet bij dit soort huwelijken vaak sprake is van dwang. Ook is het de bedoeling om een huwelijk tussen neef en nicht dat in het buitenland is gesloten, in Nederland ongeldig te verklaren.

Hoeveel neef-nicht huwelijken in Nederland voorkomen is niet bekend, er bestaan geen landelijke cijfers hierover.

Er is wel een onderzoek (Generation R) waarin zwangere vrouwen in Rotterdam werd gevraagd naar verwantschap met hun partner. Daaruit bleek dat 23,9% van de Turkse en 22,2% van de Marokkaanse vrouwen gehuwd is met een verwant, ongeveer 12% met een volle neef en de overige groep met een achterneef of andere verwant.

Met het ingaan van de nieuwe wet kan men niet meer in het huwelijk stappen onder de 18 jaar, dit ter bescherming van jonge meisjes die meestal niets hebben in te brengen bij een gedwongen huwelijk.

Minderjarigen mogen nu nog vanaf hun zestiende trouwen als het meisje zwanger is of een kind heeft gebaard.

----- ... -----

In de tijd van Jakob was het dus niet ongewoon dat neven en nichten met elkaar trouwden. Wanneer Jakob dan Rachel ziet, kust hij haar, waarbij de Studie-Bijbel opmerkt dat dit niet als een uiting van verliefdheid moet worden opgevat maar meer uit ontroering over de ontmoeting van een familielid.

Overigens is dit ook een opmerkelijk verschil met de geschiedenis van de dienstknecht van Abraham, dat Rebekka destijds water ging putten voor de dieren, en dat Jakob hier degene is die de deksel van de put verwijdert en de dieren te drinken geeft. (Gen. 24:16).

📖 Gen. 24: 16 Zij daalde af naar de bron, vulde haar kruik, en klom weer naar boven.....

Rachel rent naar huis (laat de kudde dus gewoon aan zijn lot over!) en vertelt haar vader Laban dat Jakob aangekomen is.

Uit Gen. 24 weet ik dat Laban niet vies was van cadeaus want toen Rebekka met gouden en zilveren armbanden en neusringen thuiskwam, was Laban er als de kippen bij om toen de dienstknecht van Abraham tegemoet te gaan en hem uit te nodigen bij hem thuis.

Waarschijnlijk is dit ook wel de reden dat hij zich nu weer haast naar de waterput. Maar nu wordt er niet gesproken over cadeaus.

Aan de andere kant kan ik mij ook wel voorstellen dat Laban ook blij was iets te horen van zijn zus Rebekka. Er zijn toch veel jaren overheen gegaan sinds Rebekka haar ouderlijk huis verliet. Er vanuit gaande dat er in al die jaren geen contact is geweest.

----- ... -----

Over de werkelijke reden van Jakob zijn bezoek wordt niets gezegd. En al helemaal niet dat zijn tweelingbroer Ezau hem wil vermoorden vanwege het bedrog dat Jakob hem geflikt heeft op aanwijzen van moeder Rebekka. (Gen 28).

Maar omdat de dienstknecht van Abraham destijds met een hele duidelijke opdracht naar Haran kwam, kan het zijn dat Laban er vanuit ging dat Jakob om dezelfde reden in Haran kwam.

Er staat alleen geschreven dat Jakob een maand lang in het huis van Laban verbleef voordat er eens een gesprek opgang kwam tussen Laban en Jakob.

Wat wil je Jakob?

Waarom ben je hier Jakob?

Waarom werk je nu al een maand voor noppes bij mij Jakob?

En Jakob vertelt Laban zijn liefdeswens. Hij is verliefd op Rachel, de jongste dochter van Laban en hij wil haar graag als vrouw hebben. Hij heeft daar zelfs zeven jaar werken voor over zonder loon.

Maar dan zie je ook hier een groot bedrog opkomen. Na zeven jaar krijgt Jakob niet Rachel als vrouw maar de veel minder knappe Lea, de zus van Rachel. Maar Jakob was helemaal niet verliefd op Lea.

Dus, nog maar een keer zeven jaar werken voor Laban zonder loon. En dan krijgt hij Rachel.

Let wel! Jakob is niet de enige die hier bedrogen wordt. Ook Rachel wordt bedrogen. Maar daar wordt nooit over gesproken. Wat zal dit in de relatie vader - dochter betekend hebben?

We zijn nu wel even 14 jaar verder in de tijd. Een tijd die toch ook wel zichtbaar moet zijn geworden in en op de lichamen van de hoofdrolspelers, Lea, Rachel, Jakob en Laban. Maar wat zich verder in die 14 jaar heeft afgespeeld wordt niet vermeld.

Ik kan mij zeer goed voorstellen dat het bedrog van Laban een diep spoor van wantrouwen bij Jakob heeft opgewekt. En misschien dat Jakob zich nu de gevoelens van Ezau wel kan voorstellen die ook zo enorm bedrogen is door Jakob. Koekje van eigen deeg?

Maar ook na 14 jaar werken zijn de beproevingen voor Jakob nog niet ten einde.

Jakob houdt meer van Rachel dan van Lea. Herkenbaar?

Was het Rebekka niet die meer hield van Jakob dan van Ezau? En was het Izaäk niet, die meer hield van Ezau dan van Jakob?

Het lijkt wel een herhaling van zetten, een legaat of een roulerende rekening. Maar we moeten niet vergeten dat de Bijbel ons de *'heilsgeschiedenis'* van Jezus Christus aan het vertellen is.

Het gaat niet om gevoelens of emoties. Het gaat er om dat God Almachtig naar het ontstaan van het volk Israël heen wil om van daaruit **in** Zijn Zoon Jezus Christus naar deze wereld toe te komen.

De weg naar de geboorte van Jezus Christus toe is niet altijd over rozen gegaan.

----- ... -----

God Almachtig weet wat er allemaal is gebeurd. Hij kent Rebekka en Izaäk, Jakob en Ezau als geen ander. En het is net alsof Jakob moet gaan ondervinden wat het is om bedrogen te worden. De bedrieger zelf wordt bedrogen.

Het lijkt wel alsof God Almachtig Jakob leert wat het is om afgewezen te worden door je partner zoals Ezau en Jakob door één van de ouders voor minder werd aangezien.

Maar net als in de geschiedenis van Hagar en Ismaël (Gen. 16 en Gen. 21) vergeet God Almachtig hen niet en komt te hulp. In het geval van Lea (de mindere in de ogen van Jakob), opent God de baarmoeder van Lea, en sluit de baarmoeder van Rachel. Met andere woorden: Lea kan wel kinderen krijgen, maar Rachel niet.

Het is wel bemoedigend om te zien dat Jakob schijnbaar geen afkeer van Lea had. Als dat het geval was geweest, was hij niet met haar naar bed gegaan. Maar dit gebeurde wel. Want Lea wordt zwanger en krijgt een zoon.

De eerste van de twaalf zonen van Jakob, **Ruben**, is geboren. En daarna kwam **Simeon**, en daarna kwam **Levi**, en toen kwam **Juda**.

Uit het geslacht van Juda is Jezus Christus geboren. Niet van de lievelingsvrouw van Jakob maar van de eerste echtgenote Lea.

Hoofdstuk 30

Rachel jaloers op Lea

Het eerste boek van de Bijbel zit vol met gelijksoortige situaties.

- Kaïn was jaloers op Abel (Gen. 4);
- Sara was jaloers op Hagar (Gen. 16 en Gen. 21);
- Ezau was jaloers op Jakob (Gen. 27);
- En hier zie je het weer gebeuren. Rachel wordt jaloers op Lea.

Dit is een roulerende rekening die van generatie op generatie doorgaat. En zolang deze niet wordt verbroken zal deze rekening steeds weer doorgaan.

Dat dit thema keer op keer de kop opsteekt heeft volgens mij te maken met het feit dat jaloersheid één van de sterkste wapens van satan is om mensen hoorndol te maken. Angst, schaamte, verleiding, jaloersheid en afgunst. Vijf eigenschappen waar we allemaal mee te maken hebben tot de dag van vandaag.

Verleiding was de oorzaak van de zondeval (Gen. 3) met als gevolg de angst en schaamte. Jaloersheid en afgunst volgt angst en schaamte op de voet, zoals het verhaal van Kaïn en Abel in Gen. 3 direct na de zondeval beschreven wordt.

----- .. -----

Dat die eigenschappen tot rare daden leiden blijkt ook weer uit dit verhaal. Rachel kan niet zwanger worden en is zo jaloers op Lea (die wel al vier zonen gebaard heeft) dat zij haar boosheid op Jakob afwentelt. Zie hier ook weer de gelijkenis met Sara die ook niet zwanger kon worden (Gen. 16) en haar woede op Abraham afwentelt.

Sara geeft uiteindelijk haar slavin Hagar aan Abraham om haar dan maar zwanger te maken en hier geeft Rachel haar slavin Bilha aan Jakob om haar zwanger te maken.

Let well!: volgens Ex. 21:10 kan een man meerdere vrouwen hebben, maar dan moet hij zijn (seksuele) aandacht wel over die vrouwen verdelen. Met andere woorden, hij moet om en om met de ene en dan met de andere slapen!

Hoe je dat relationeel voor elkaar krijgt weet ik niet. Het lijkt hier (zoals het beschreven staat) alsof de geslachtsdaad koel en verstoken van enige emotie of gevoel is.

Ex. 21:10 Als hij voor zichzelf nog een andere vrouw neemt mag hij haar niet tekort doen wat betreft voedsel, kleding en huwelijksgemeenschap

Maar kan een geslachtsdaad zonder enig gevoel en emotie, zonder enig gevoel van opwinding, plaatsvinden? En als dat zo is, wordt dat dan ook niet met de vrucht overgebracht in de ontvangende vrouw die zwanger wordt? En wordt hiermee ook niet iets van afwijzing en jaloezie overgebracht op de vrucht in de vrouw?

----- ... -----

Maar het gebeurt. En de Bijbel zegt alleen maar dat het lukte, want Bilha, de slavin van Rachel wordt zwanger en krijgt een zoon, **Dan** genaamd. Dus, nog maar een keer, en weer wordt Bilha zwanger en krijgt weer een zoon, **Naftali** genaamd.

Wat een strijd in het huwelijk. Een competitiestrijd tussen twee echtgenoten. De enige emotie die wordt verteld is dat Jakob boos werd op Rachel toen zij hem eigenlijk verweet dat zij geen kinderen kon krijgen (vers 2). Maar verder wordt er niets gezegd over Jakob. Hoe hij daar in stond en wat hij er allemaal van vond.

Opmerkelijk, want in die tijd gold toch heel sterk het patriarchale systeem. De man is het hoofd. Hij heerst en wat hij wil moet gebeuren. Op de achtergrond zie je echter dat de vrouwen hun 'eigen' wapens hebben om daar tegen op te treden. Abraham laat zich vermurwen door Sara, Izaäk laat zich vermurwen door Rebekka en hier laat Jakob zich vermurwen door Rachel en Lea.

Het lijkt er op dat het patriarchale systeem alleen voor de buitenwereld wordt opgehouden maar dat dit systeem binnen de muren van het gezin geen enkele betekenis heeft. Sterker nog, het lijkt erop dat binnen de muren van het gezin de vrouw de broek aan heeft.

----- ... -----

Maar als je nu denkt dat de strijd beslist is tussen Rachel en Lea dan heb je het fout. Want nadat Bilha, de slavin van Rachel, twee zonen heeft gebaard, komt Lea weer in actie en laat Jakob de geslachtsdaad weer doen bij Zilpa, zodat ook zij weer zwanger wordt en een zoon baart, **Gad**. En waarom niet, het gebeurt nog een keer en weer baart Zilpa een zoon, genaamd **Aser**.

Ondertussen gaat de tijd door want elke zwangerschap duurt 9 maanden. Met een tijd van onvruchtbaarheid omdat de moeders borstvoeding gaven. En die tijd van borstvoeding kon in die jaren lang duren. (zie Abraham en Izaäk in Gen. 21:8, en *mijn mijmeringen* daarover).

----- ... -----

Gen. 21:8 Het kind werd groot en werd van de borst genomen

Na alle zonen die tot dusver geboren zijn, moet Ruben (de oudste) al een aardige jongeman zijn geweest. Dit blijkt ook uit het feit dat hij alleen het veld in ging om liefdesappelen te vinden.

Het feit dat Ruben die kennis bezat geeft dus volgens mij aan dat hij de tien jaar toch ruim gepasseerd moet zijn.

Dat hij die liefdesappelen zocht en aan zijn moeder Lea gaf, geeft dus ook aan dat Lea met Ruben gesproken moet hebben over haar huwelijksperikelen. Want Ruben wil zijn moeder een handje helpen en kiest hiermee dus openlijk voor zijn moeder en tegen Rachel.

Daarnaast spreekt Lea in vers 16 over het feit dat zij Jakob 'gehuurd' heeft om de nacht mee door te brengen. Een leuk gezin!

----- ... -----

Wat zijn liefdesappelen?

Liefdesappelen zijn volgens de Studie-Bijbel de mandragora officinarum, of alruin. De plant is familie van de nachtschaden.

Al in oude tijden geloofde men dat deze vruchten, die geelachtig van kleur zijn en de grootte van een muskaatnoot of een kleine appel hebben, een prikkelende werking op het seksuele leven uitoefende en met name de vruchtbaarheid van de vrouw bevorderde.

Het is een laaggroeiende plant waarvan de vruchten in mei als eieren in het nestje van de bladeren liggen. De appeltjes behoren dan onder het echtelijk bed gelegd te worden en moet dus zo de vruchtbaarheid bevorderen. Er kan ook een liefdesdrank van gemaakt worden.

----- ... -----

Of het nu door de liefdesappelen komt of niet, Lea wordt weer zwanger en baart een zoon, **Issaschar** genaamd. En er kwam nog een zoon, genaamd **Zebulon**. Als toegift kwam er ook nog een dochter, **Dina** genaamd.

Dat Dina hier genoemd wordt is opmerkelijk want er wordt in de Bijbel maar tamelijk weinig gewag gemaakt van meisjes die geboren worden. Dat dit hier genoemd wordt zal wel te maken hebben met Gen. 34 waarin Dina een hoofdrol speelt.

Uiteindelijk wordt Rachel zelf ook zwanger omdat God Almachtig de baarmoeder van Rachel opende.

----- ... -----

In dit verhaal is het God Almachtig die de geschiedenis stuurt. Maar ook is het God die bepaalt of een vrouw zwanger wordt of niet (ongeacht of dit aan de man of de vrouw ligt).

Met al onze kennis van het menselijk lichaam menen wij allerlei redenen te hebben waarom een vrouw geen kinderen kan krijgen. En dit zal ook echt wel waar zijn. Maar achter dit alles zit toch echt God Almachtig. Hij alleen bepaalt of een vrouw kinderen kan krijgen of niet.

Veel mensen vinden dit totaal verachtbaar en vinden het onrechtvaardig dat God Almachtig het toestaat dat kinderen geboren worden of dat Hij dit tegenhoudt.

Ik ben er echter van overtuigd dat God Almachtig dit niet doet om iemand te pesten. Hij heeft hier een bedoeling mee die pas vaak veel en veel later zichtbaar wordt. De mens heeft niet de controle over zichzelf en heeft niet de controle over de wereld. De mens is aangesteld om te **heersen** over de aarde (Gen. 1:26) maar heeft er niet de controle over.

Het wel en waarom van het kinderschap is net zo een groot mysterie als waarom iemand wel de gave van geloof heeft gekregen en een ander niet. (Ef. 2:8-9). Ook daarin kun je niets sturen. Ook daarin kun je alleen maar roemen op God Almachtig. Op niemand anders.

Wij hebben niet te roemen op onszelf of op een ander mens. Wij roemen alleen in God, de Almachtige, de Schepper van hemel en aarde. De Schepper van jou en mij. Hij heeft ons het leven gegeven, Hij heeft ons het geloof gegeven. Hij geeft ons wel of niet het kinderschap.

En waarom eventueel niet? Dat moeten we aan Hem overlaten. Dat heet overgave.

Ik begrijp heel goed welke pijn en welk verdriet er gepaard kan gaan met kinderloosheid. Nu in deze tijd maar vroeger ook. Kijk maar naar de geschiedenis van Rachel en andere vrouwen als Izaäk's vrouw Rebekka (Gen. 25:21), Hanna (I Sam. 1:2) en Elisabeth.(Luk.1:36).

----- ... -----

☞ Gen. 1:26 En God zei: laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over de gehele aarde en over al de krui-pende dieren die over de aarde kruipen.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

☞ Gen. 25:21 Izak bad vurig tot de Heere in het bijzijn van zijn vrouw, want zij was onvruchtbaar.....

☞ 1 Sam. 1:2 En hij had twee vrouwen. De naam van de ene was Hanna en de naam van de andere was Penina. Nu had Penina kinderen, maar Hanna had geen kinderen

☞ Luk. 1:36 En zie, uw nicht Elisabeth is eveneens zwanger van een zoon. In haar ouderdom. Dit is de zesde maand voor haar, die onvruchtbaar genoemd werd.

Maar uiteindelijk opent God Almachtig ook de baarmoeder van Rachel en zij baart een zoon, **Jozef** genoemd. En uit Gen. 35:18 weten we dat Rachel nog een zoon baarde, **Benjamin** genaamd, die het twaalftal compleet maakt.

Resumerend:

- Jakob heeft van zijn vrouw Lea de volgende kinderen gekregen: Ruben, Simeon, Levi en Juda, Issaschar en Zebulon (en dochter Dina);
- Jakob heeft van Zilpa (de slavin van Rachel) de volgende kinderen gekregen: Dan en Naftali;
- Jakob heeft van Bilha (de slavin van Lea) de volgende kinderen ontvangen: Gad en Aser;
- Jakob heeft van zijn vrouw Rachel de volgende kinderen ontvangen: Jozef en Benjamin ontvangen.

Dit zijn de twaalf zonen van Jakob, die als grondlegger zijn geworden van de twaalf stammen die samen het volk Israël vormen. God's volk! Alhoewel Levi apart wordt gezet door God Almachtig als priester stam, en ook geen grond in eigendom krijgt in het beloofde land, en de zonen van Jozef, Manasse en Efraïm, als zonen van Jakob worden beschouwd. Maar daar kom ik later nog uitgebreid op terug.

De twaalf zonen van Jakob wiens namen staan op de twaalf poorten van het nieuwe Jeruzalem (Openb. 21:12). Onder deze twaalf stammen is de stam van Juda waaruit Jezus Christus voortgekomen is (Hebr. 7:14 en de geslachtsregisters uit Matt. 1 en Luk. 3).

De *'heilsgeschiedenis'* die begon bij de roeping van Abraham (Gen. 12), die voortging naar zijn zoon Izaäk (Gen. 21) de vader van Jakob (Gen. 25) en dan nu verdergaat met de twaalf zonen van Jakob, het volk Israël genoemd.

----- ... -----

Maar ondertussen zijn we dus nog steeds met ons verhaal in Haran, waarheen Jakob gevlucht is nadat hij zijn broer Ezau en zijn vader Izaäk bedrogen had. (Gen. 27).

Ezau heeft gezegd dat hij Jakob zou doden als zijn vader Izaäk overleden zou zijn (Gen. 27:41). Daarop is Jakob op dringend advies van zijn moeder Rebekka naar Haran gevlucht (Gen. 27:43) onder het voorwendsel dat hij zich een vrouw zou uitzoeken. Niet uit de lokale bevolking van Kanaän zoals Ezau dat deed, maar uit het geslacht van Abraham.

Gen. 35:18 En het gebeurde, toen haar ziel haar lichaam verliet, want zij stierf, dat zij hem de naam Ben-Oni gaf. Zijn vader gaf hem echter de naam Benjamin

Openb. 21:12 zij had een grote en hoge muur, met twaalf poorten, en bij die poorten twaalf engelen. Ook waren er namen op geschreven, namelijk de namen van de twaalf stammen van de Israëlieten.

Hebr. 7:14 Het is immers overduidelijk dat onze Heer van Juda afstamt....

Gen. 27:41 Ezau haatte Jakob om de zegen waarmee zijn vader hem gezegend had en Ezau zei in zijn hart : De dagen van rouw over mijn vader naderen; dan zal ik mijn broer Jakob doden.

Gen. 27:43 Nu dan, mijn zoon, luister naar mijn stem: Sta op, vlucht naar Haran, naar mijn broer Laban

Als je dit verhaal in jaren gaat omzetten kom je toch aan een respectabel aantal. Want volgens Gen. 29 heeft Jakob eerst zeven jaren gewerkt voor Rachel, maar door bedrog kreeg hij haar oudere zus Lea. Dan heeft Jakob nog zeven jaren gewerkt om Rachel te kunnen huwen. En dan worden ook nog elf van de twaalf zonen hier geboren. Je mag toch aannemen dat Jakob inmiddels meer dan twintig jaar bij Laban in Haran is. (Gen. 31:38).

Maar nu komt het verlangen van Jakob om terug naar huis te gaan, naar Kanaän, naar zijn vader en moeder.

Opmerkelijk is wel dat toen Jakob Izaäk zijn vader bedroog, Izaäk het idee had dat hij ging sterven (Gen. 27:1-3), maar nu nog steeds leeft!!!

----- ... -----

Jakob heeft Laban rijk gemaakt (vers 27) en Laban wil helemaal niet dat Jakob en Rachel en de kinderen bij hem weggaan. Hier wordt dus weer iets gezegd over wie Laban werkelijk is.

Toen de dienstknecht van Abraham al bij Laban kwam om een vrouw voor Izaäk te zoeken was hij al gek op de sieraden en cadeaus. Maar ook nu blijkt weer dat het hem om geld en goed gaat.

Aan de andere kant ziet Laban toch wel degelijk in dat het de Heere is die hem gezegend heeft door Jakob heen. Jakob mag daarom zelf aangeven wat hij voor loon wil hebben voor de jaren dat hij voor Jakob gewerkt heeft.

Jakob zegt tegen Laban dat hij uit het kleinvee van Laban elk gespikkeld, gevlekt en zwart dier zal halen, en dat die zijn loon zullen zijn. En Laban is daarmee akkoord. Dus alzo geschiedde, en Jakob stelt die dieren onder de hoede van zijn zonen.

Alweer een bevestiging dat zijn zonen dus al ouder moeten zijn geweest want een kind maak je niet verantwoordelijk over zoveel dieren. Ook nu kan dit weer niet een zaak van enige uren, dagen of weken zijn geweest.

Jakob schilt takken van de populieren, de amandelbomen en van de platanen en legt deze in de troggen en waterbakken waaruit het vee van Laban (de ongevlekte dus....) aten en dronken.

De dieren van Laban werden bronstig en wierpen gestippelde, gevlekte of zwarte jongen. Hier moet dus ook weer een jaar overheen zijn gegaan. En dit deed Jakob dus een aantal malen achter elkaar! (bedrog of bijgeloof?).

Gen. 31:38 Deze twintig jaar dat ik bij u geweest ben.....

Gen. 27:1-3 Het gebeurde toen Izaak oud geworden was en zijn ogen dof geworden waren zodat hij niet meer kon zien, dat hij zijn oudste zoon Ezau riep, en tegen hem zei: Mijn zoon! Hij zei: Zie, hier ben ik! Hij zei: Zie toch, ik ben oud geworden en ik weet de dag van mijn dood niet.

In de oudheid gebeurde het wel vaker dat herders tussen de 10 en 20% van de nieuw geboren dieren kreeg en een deel van de wol en de melkproducten.

De gevlekte, gespikkelde en zwarte dieren waren over het algemeen in de minderheid, waardoor Laban ook positief antwoordde op het voorstel van Jakob.

Aan de andere kant lijkt hier ook weer: *'boontje komt om zijn loontje'*. Want was het Laban niet die Jacob en Rachel bedroog door Jakob eerst zeven jaar voor de ongevraagde Lea te laten werken? Nu is het Jakob die een slimme manier gevonden heeft om zijn bezit te vergroten. En op die wijze alsnog betaling te krijgen voor al die jaren dat hij voor niets heeft gewerkt bij Laban.

Overigens zegt de Studie-Bijbel (en ik geloof dat) dat de afgeschilde takken in het water echt niet een chemische reactie veroorzaakten waardoor er alleen maar gestippelde en gevlekte dieren geboren werden.

De Studie-Bijbel vervolgt met: Het is aannemelijker dat Jakob uitgaat van het oude volksgeloof van *'ver zien'*. Dat wil zeggen dat wanneer de zwangere dieren bijzondere voorwerpen zien, het de ongeboren vrucht zal beïnvloeden. Dus het zien van bontgekleurde stokken in het water zorgt voor de geboorte van meer gestippelde en gevlekte dieren.

Wetenschappelijk gezien kunnen we hierbij onze vragen hebben.

Hoe dan ook! Het wonder geschiedde want God Almachtig bestuurde het allemaal en zo werd Jakob rijker en rijker.

Hoofdstuk 31

Jakob moet terug naar Kanaän

Hebben we net het ene verhaal over jaloersheid en afgunst gehad, het volgende verhaal staat alweer voor de deur.

Jakob wil terug naar Kanaän nadat hij meer dan 20 jaar voor Laban had gewerkt (Gen. 31:38). Jakob en Laban hadden afgesproken wat het loon voor zijn werken was en dat heeft Jakob een enorme kudde aan kleinvee opgeleverd. (Gen. 30:43).

Jakob heeft al het kleinvee dat gespikkeld, gevlekt of zwart was gekregen en Laban heeft de rest van het vee gekregen. Dat was de afspraak met Laban. Maar tegen de statistieken in, is het aandeel van Jacobs vee groter geworden dan dat van Laban (statistisch worden er veel minder gespikkelde en gevlekte dieren geboren dan effen dieren).

Nu is het Laban niet die roet in het eten gooit, nu zijn het de zonen van Laban, de neven van Rebekka dus. En deze neven verwijten Jakob dat hij al de bezittingen van hun vader afgenomen heeft. Met andere woorden: ze beschuldigen Jakob van diefstal.

Jaloersheid kan nare vormen aannemen en probeer je daar maar eens tegen te verdedigen.

Dat Jakob genoeg neemt met het mindere (minder gespikkelde en gevlekte dieren) doet mij sterk denken aan de geschiedenis van Abram en Lot in Gen. 13. Daarin mocht Lot kiezen welk deel hij van het land wilde voor zijn kudden en hij koos voor wat er het beste uitzag in zijn ogen. Het land van de Jordaan terwijl Abram het moest doen met woestijngrond.

Toch is dat beste land de ondergang geworden van Lot (Gen.19), en is Abram rijk gezegend. God Almachtig greep zelf in.

----- ... -----

En ook nu in de geschiedenis tussen Laban en Jakob grijpt God Almachtig zelf in. Nu is het genoeg geweest met alle bedriegerij. Nu komt God Zelf naar Jakob toe en geeft hem de opdracht om terug te keren naar Kanaän. En God belooft Jakob daarbij dat Hijzelf met hem zal zijn. Dit had God ook beloofd toen Jakob 20 jaar daarvoor op de heenreis was van Kanaän naar Haran toe (Gen.28:10-17),

Gen. 31:38 Deze twintig jaar dat ik bij u geweest ben.....

Gen. 30:43 Zo breidde het bezit van deze man zich zeer sterk uit; hij had veel kleinvee, slavinnen, slaven, kamelen en ezels

Gen. 28:10-17 Jakob nu vertrok uit Berseba en ging naar Haran. Hij bereikte de plaats waar hij overnachtte, want de zon was ondergegaan. Hij nam een van de stenen van die plaats, maakte daar zijn hoofdkussen van, en legde zich op die plaats te slapen. Toen droomde hij, en zie, op de aarde stond een ladder, waarvan de top de hemel raakte, en zie, de engelen van God klommen daarlangs omhoog en omlaag. En zie, de HEERE stond boven aan die ladder en zei: Ik ben de HEERE, de God van uw vader Abraham en de God van Izak; dit land waarop u ligt te slapen, zal Ik u en uw nageslacht geven. Uw nageslacht zal talrijk zijn als het stof van de aarde en u zult zich uitbreiden naar het westen, het oosten, het noorden en het zuiden. In u en uw nageslacht zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden. En zie, Ik ben met u, Ik zal u beschermen overal waar u heen zult gaan, en Ik zal u terugbrengen in dit land, want Ik zal u niet verlaten, totdat Ik gedaan heb wat Ik tot u gesproken heb! Toen Jakob uit zijn slaap ontwaakte, zei hij: De HEERE is werkelijk op deze plaats, en ik heb het niet geweten.

En God Almachtig herinnert Jakob er aan dat hij zelf ook een belofte naar God heeft gedaan (Gen. 28:20-22). Daar in Bethel, waar God aan Jakob in de droom verscheen.

De kern van het verhaal is dat Jakob naar het beloofde land Kanaän (terug) moet gaan omdat dát land het toekomstige land van het volk Israël zal wezen. En of de woede van Ezau bedaard is? daar weet Jakob niets van. Maar dat neemt hij op de koop toe want het onrecht van Laban is nog groter.

Jakob laat zijn vrouwen Lea en Rachel halen en vertelt hen wat er allemaal gebeurd is.

Let wel! Hier komt de loyaliteit zwaar onder druk te staan bij Lea en Rachel want het gaat hier wel tussen hun echtgenoot Jakob en hun vader Laban. Wat moeten ze daarmee? Wat moeten ze kiezen? Wie moeten ze geloven? Toch vertelt Jakob hun het hele verhaal (als zij dit al niet wisten) over het bedrog en over het feit dat Laban elke keer de afspraken naar zijn eigen hand draait.

Omdat hier de loyaliteit tussen dochters en hun vader in het geding is, waarbij het onmogelijk is voor de vrouwen om te kiezen, vertelt Jakob hen ook dat het God Almachtig Zelf is geweest om hem de opdracht te geven terug te keren naar Kanaän.

Rachel en Lea hebben waarschijnlijk toch iets van het materiële van hun vader Laban geërfd want in plaats dat zij spreken over familierelaties is hun reactie puur van materiële aard en spreken ook zij alleen maar over bezit en goed. En tegelijk wordt het nog meer duidelijk hoe geldzuchtig Laban eigenlijk was. Want de vrouwen beschuldigen hier hun vader van het feit dat hij zelfs het aandeel van Rachel en Lea er doorheen gejaagd heeft.

Zo te zien is de loyaliteit hier niet in gevaar. Rachel en Lea hebben hun keuze gemaakt en zijn loyaal aan hun man Jakob.

----- ... -----

En zo vertrekt het gehele gezelschap naar Kanaän. Het moet een behoorlijk gezelschap zijn geweest want buiten Jakob, Rachel en Lea en hun elf kinderen, ging ook de hele kudde kleinvee mee, de kamelen, bezittingen, slaven en slavinnen.

Jakob heeft overigens wel het goede moment gekozen want Laban is op dat moment weg; de schapen aan het scheren.

Daarom was hij bevreesd en zei hij: Hoe ontzagwekkend is deze plaats! Dit is niets anders dan het huis van God en de poort van de hemel.

Gen. 28:20-22 Jakob legde een gelofte af en zei: Als God met mij zal zijn en mij zal beschermen op deze weg, waar ik op ga, en mij brood zal geven om te eten en kleren om aan te trekken, en ik in vrede in het huis van mijn vader zal terugkeren, dan zal de HEERE mij tot een God zijn. Deze steen, die ik als gedenkteken overeind gezet heb, zal een huis van God zijn. En van alles wat U mij geven zult, zal ik U zeker het tiende deel geven.

Het was in die tijd de gewoonte dat de eigenaar bij het schapen scheren aanwezig was. Dat Jakob **niet** is uitgenodigd om bij dit schaapscheerderfeest te zijn (eigenlijk was hij de schaapherder) is waarschijnlijk een openlijke blijk van afkeuring van Laban naar Jakob toe.

Helemaal eerlijk?

Neen, maar de hele geschiedenis van Jakob typeert zich tot op dit moment door oneerlijkheid, bedrog en leugens.

Het blijft een mysterie dat God Almachtig de '*heilsgeschiedenis*' zo een start laat maken; door bedrog en oneerlijkheid heen. Aan de andere kant leer ik hieruit de les dat Gods werken ondoorgrondelijk zijn en dat we moeten vertrouwen op Hem.

Misschien zal Jakob het niet geweten hebben maar ook Rachel is niet eerlijk en bezondigt zich aan diefstal. En dat niet alleen. Het stelen van afgodsbeeldjes geeft ook aan dat het vertrouwen van Rachel niet alleen op God Almachtig gericht was.

En wat dacht je van Laban? In de tijd dat de dienstknecht van Abraham in zijn huis kwam sprak hij grote woorden; '*Kom binnen, u die door Heer gezegend bent*'. Gen. 24:31. Maar ook zijn vertrouwen was dus niet alleen op de Almachtige God gesteld. Hij had naast God ook nog afgoden nodig van hout en steen.

Gen. 24:31 Hij zei: Kom binnen, u die door de Heer gezegend bent.....

Je kunt je afvragen wat nu beter was, de vrouwen uit de lokale bevolking van Kanaän met hun afgoden of vrouwen uit het vaderhuis van Abraham die dus ook in afgoden geloofden.

----- ... -----

Er is een gezegde: '*al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt haar wel*'. En dat zie je ook hier al betrekkelijk snel gebeuren.

Al hoewel Laban aan het schaapscheren was, waarschijnlijk meerdere dagreizen van huis, wordt hem verteld dat Jakob en zijn vrouwen en kinderen gevlucht zijn.

Die conclusie is niet zo moeilijk te maken want alles en iedereen is weg. De vrouwen van Jakob, de kinderen van Jakob, al het vee en alles wat van Jakob was is weg.

Maar met zo een groot gezelschap reis je niet snel en Laban heeft dan ook niet veel moeite om het hele gezelschap te achtervolgen en in te halen.

De Studie-Bijbel geeft hierop het volgende commentaar:

Diverse auteurs stellen dat herders met hun kudde ongeveer 9-10 kilometer per dag aflegden, Ezels en kameel karavanen legden ongeveer 24-35 km per dag af. Echter tegenwoordige bedoeïenen leggen ongeveer 50 km per dag af.

Een vluchteling als Jakob zal geprobeerd hebben zo ver mogelijk te komen en wellicht 's avonds zo lang mogelijk zal zijn door gegaan. Hij kan dan wel 50 km per dag afgelegd hebben.

Wanneer Laban pas na drie dagen op de hoogte wordt gebracht van het feit dat Jakob gevlucht is, een dag nodig heeft om zijn verwanten, familie en wapens te verzamelen voordat hij de achtervolging kan inzetten, en vervolgens zeven dagen nodig heeft om Jakob in te halen, komen we aan ongeveer elf dagen in totaal. Dit maal een gemiddelde van 50 km per dag, betekent dat Jakob en zijn gevolg al ongeveer 550 km afgelegd hebben voordat Laban bij hen is.

Echter..... de auteur van het apocriefe boek Jubileeën laat Jakob 52 dagen reizen.

Feit is in ieder geval dat God Almachtig persoonlijk tot Laban spreekt en hem waarschuwt dat hij geen gekke dingen moet gaan doen met of tegen Jakob, want anders.....

Ook hier lees je niets van enige verbazing bij Laban dat God Almachtig tot hem spreekt. Dat verbaast mij toch elke keer weer. Als ik de stem van God zó zou horen als bijvoorbeeld Adam, Noach, Abraham en anderen, dan zou ik van verbazing en respect op mijn knieën zijn gevallen om Die God te aanbidden.

Maar nee, het wordt als een normale conversatie verteld.....

----- ... -----

Laban was boos. Natuurlijk was hij boos. Maar beseft hij hoe hij Jakob bedrogen heeft? Hij verwijt Jakob alleen dat hij als vader niet de gelegenheid heeft gekregen om afscheid te nemen van zijn dochters en kleinkinderen. En daar zit natuurlijk een kern van waarheid in.

Maar Laban vertelt Jakob wel dat 'de God van zijn vader' (Izaäk dus) tot hem had gesproken en hem had gewaarschuwd om Jakob en de zijnen geen kwaad te doen. Uit de woorden van Laban kun je opmaken dat het wel zijn bedoeling was om niet zachtzinnig met Jakob om te gaan. Maar God Almachtig behoedt dat; zoals Hij ook beloofd had.

Dan verandert Laban de reden van de achtervolging. Van het niet afscheid kunnen nemen van zijn dochters en kleinkinderen beschuldigt Laban Jakob nu van diefstal waarbij hij er openlijk voor uit komt dat hij afgoden dient. *'Waarom heb jij Jakob mijn goden meegenomen?'*

Dit is iets wat Jakob echt niet weet, want hij zegt zelfs dat bij diegene waar Laban de afgodsbeelden vindt dat die persoon zal sterven.

Maar niet alleen Jakob is slim. Zijn vrouw Rachel weet er ook mee om te gaan want zij doet voorkomen alsof zij ongesteld is en daarom niet van haar plaats af kan komen. Rachel is helemaal niet ongesteld maar zit bovenop de afgodsbeeldjes.

Laban doorzoekt alle bezittingen van Jakob maar vindt de afgodsbeeldjes niet. En dan wordt Jakob boos. En het is net of alle woede die hij de laatste jaren voor zich heeft gehouden er nu uitkomt.

- Waar beschuldig je mij van?;
- Waarom heb je mij achtervolgd?;
- Waarom heb je al mijn bezittingen doorzocht?;
- Wat heb je nu eigenlijk gevonden?

Helemaal niets, niets en niets. En Jakob verhaalt in het kort wat er de afgelopen twintig jaar allemaal is gebeurd en hoe hij keer op keer door Laban is bedrogen.

Hier krijg ik een duidelijk beeld van Laban. Dat hij niet een goed werkgever is geweest, laat staan een goed familielid. Jakob spreekt over de hitte en de koude waarin hij moest werken. Dat wat gestolen was door Jakob zelf vergoed moest worden. En wanneer een dier overleed dat Jakob dat ook moest vergoeden.

Neen, Laban is niet zo een beste. Maar toch heeft God Almachtig het toegelaten dat Jakob hier twintig jaar mee moest leren omgaan. Zich moest inhouden en de minste moest zijn. Keer op keer is Jakob openlijk vernederd. En weer zeg ik: *'wat een gezin, wat een moeiten en zorgen'*.

Maar nu, komt alles eruit. Jakob bevestigt hier dat het de Heer en de Heer alleen is geweest die ervoor gezorgd heeft dat Jakob nu niet met lege handen staat. Nogmaals; zoals God Almachtig beloofd heeft.

Toch vindt Laban het nog even noodzakelijk om Jakob er fijntjes op te wijzen dat alles wat zich hier bij Jakob bevindt, eigenlijk van Laban is. Niet alleen zijn dochters maar ook zijn kleinkinderen noemt hij zijn eigendom. En ook al het vee noemt hij zijn eigendom. Maar uiteindelijk bindt hij in en hij vraagt Jakob om een verbond te sluiten, een vredesverbond met God Almachtig als getuige.

En alsof Laban de meest zuivere en rechtvaardige man ter wereld is waarschuwt hij Jakob dat hij zijn vrouwen, de dochters van Laban, Rachel en Lea, met respect moet behandelen. Dit is natuurlijk helemaal in tegenspraak met hoe Lea en Rachel over hun vader spraken op het moment dat Jakob hen meedeelde dat zij terug gingen naar Kanaän (vers 14-16).

Overigens wordt hier de God van Abraham samen met de goden van Nahor en hun vader op één lijn gesteld door Laban. Het geeft maar even aan wie hij aanbidt.

De volgende dag kust Laban zijn dochters en kleinkinderen vaarwel, en gaat terug naar huis waarbij dit ook de laatste handeling van Laban is waarover in de Bijbel wordt geschreven. Laban wordt verder in de Bijbel niet meer genoemd.

De *'heilsgeschiedenis'* gaat weer verder.

Hoofdstuk 32

Jakob is bevreesd voor Ezau

Laten we niet de reden vergeten waarom Jakob destijds zijn vader en moeder Izaäk en Rebekka verliet om naar Laban te gaan, helemaal in Mesopotamië. (Gen. 27).

De relaties in het gezin van Izaäk en Rebekka waren niet optimaal. Ezau en Jakob waren een tweeling, waarvan Ezau het eerst geboren is. Maar omdat dit eerstgeboorterecht hem niets zei, 'verkocht' hij dit recht aan Jakob voor een bord linzensoep toen hij honger had (Gen. 25:30-33). Later kreeg hij daar enorme van spijt van.

Dan wordt Izaäk oud en voelt zijn einde naderen (Gen. 27:2-4) en wil de eerstgeborene zegenen. Waarschijnlijk wist Izaäk niet dat Ezau dit eerstgeboorterecht aan Jakob had verkocht want hij roept Ezau en vraagt hem om te gaan jagen. Om een stuk wild te vangen en daarvan een wildgebraad voor hem klaar te maken. Als hij dat wildgebraad gegeten zou hebben wilde hij Ezau zegenen met de eerstgeboorte zegen.

Rebekka had Jakob lief en Izaäk had Ezau lief. (Gen. 25:28). Rebekka hoort het gesprek tussen Izaäk en Ezau over het zegenen van de eerstgeborene en besluit dat Jakob de plaats van Ezau moet innemen om zó de eerstgeboorte zegen van Izaäk te ontvangen. (Gen. 27).

Misschien wist Rebekka wel van de 'verkoop' van het eerstgeboorterecht van Ezau aan Jakob en baseert zij hierop haar bedrog. Ik denk dat haar liefde voor Jakob hier ook een zeer grote rol in heeft gespeeld.

Juridisch gezien kun je zeggen dat Ezau geen recht meer had op de zegen van de eerstgeborene, want hij had die verkocht aan Jakob. Maar in plaats van dat er een open communicatie in het gezin is waarbij deze zaak 'recht' gekregen zou hebben bedient Rebekka, gevolgd door Jakob, zich van bedrog.

Jakob doet zich voor als Ezau, Izaäk trapt er in (met de nodige twijfels) maar hij zegent Jakob. (Gen. 27). Dan komt Ezau thuis, maakt het wildgebraad klaar en wil dit aan zijn vader Izaäk geven maar die heeft net gegeten.

Gen. 25:30-33: Toen zei Ezau tegen Jakob: Laat mij toch slurpen van dat rode, dat rode daar, want ik ben moe. Daarom gaf men hem de naam Edom. Toen zei Jakob: Verkoop mij dan eerst je eerstgeboorterecht. Ezau zei: Zie, ik ga toch sterven; wat moet ik dan met het eerstgeboorterecht? Toen zei Jakob: Zweer het mij eerst. En hij zwoer het hem. Zo verkocht hij zijn eerstgeboorterecht aan Jakob

Gen. 27:2-4: Hij zei: Zie toch, ik ben oud geworden, en ik weet de dag van mijn dood niet. Nu dan, pak je jachtgerei, je pijlkoker en je boog, trek het veld in, en jaag voor mij een stuk wild. Maak dan een smakelijk gerecht, zoals ik het graag heb, en breng het me om te eten. Dan zal mijn ziel je zegenen voordat ik sterf.

Gen. 25:28 Izak had Ezau lief, omdat hij graag wildbraad at; Rebekka daarentegen had Jakob lief.

Dan komt het bedrog uit. Boosheid, woede, en haat alom. Want Ezau 'vergeet' dat hij zijn eerstgeboorterecht verkocht heeft aan Jakob en belooft Jakob te zullen doden zodra vader Izaäk overleden is. (Gen. 27:41).

Dat is voor Rebekka natuurlijk onverteerbaar (voor Izaäk ook natuurlijk) en zij bedenkt zich, hoe zij zelf door de dienstknecht van Abraham (haar schoonvader) destijds uit Mesopotamië is gehaald omdat Abraham niet wilde dat Izaäk zich een vrouw uit de lokale Kanaänitische bevolking zou uitkiezen. (Gen. 24).

Rebekka gebruikt dit argument naar Izaäk toe om Jakob te kunnen laten vluchten voor de woede en haat van Ezau. (Gen. 27:46) Zo is Jakob dus in Haran in Mesopotamië terecht gekomen. Maar Jakob wordt daar zelf slachtoffer van ernstig bedrog.

Volgens Gen. 31:38 is Jakob twintig jaar bij Laban geweest, waarbij hij eerst zeven jaar gewerkt heeft voor Laban om zijn jongste dochter Rachel te kunnen nemen. Laban verwisselt in de huwelijksnacht echter Rachel voor Lea, de oudste dochter, waar Jakob helemaal niet verliefd op is (Gen. 29). Zo werkt Jakob nogmaals zeven jaar om dan tóch de jongste dochter Rachel te kunnen trouwen. En dan moet Jakob ook nog zes jaar werken voor het vee en zijn bezittingen.

Maar nu is dan het moment waarop Jakob terug naar huis gaat. Niet vrijwillig. Jakob merkt dat de familie van Laban hem niet meer goedgezind is. De zonen van Laban beschuldigen hem er van dat hij al zijn bezittingen gestolen heeft van Laban (Gen. 31:1). En Laban werkt hier zelf vrolijk aan mee.

Jakob neemt zijn vrouwen, zijn kinderen, en zijn bezit en vlucht. Maar Laban laat het er niet zomaar bij zitten. Hij gaat Jakob en de zijnen achterna. En het is dat God Almachtig Zelf tot Laban spreekt want anders Laban Jakob zeker leed berokkend.

Nadat Laban en Jakob het 'goed' hebben gemaakt (Gen. 31), door het optreden van God Almachtig, gaan ze nu dan daadwerkelijk op pad om terug te gaan naar Kanaän.

----- ... -----

Maar dan komt de angst bij Jakob terug voor zijn broer Ezau. Zou Ezau's woede inmiddels bedaard zijn, of niet?

Maar ook hier stuurt God Almachtig zijn engelen naar Jakob; de engelen die Jakob op de heenweg in een droom ook al zag. Heen en weer gaand op een ladder die tot in de hemel reikte (Gen. 28:12).

Gen. 27:41 Ezau haatte Jakob om de zegen waarmee zijn vader hem gezegend had, en Ezau zei in zijn hart : de dage van rouw over mijn vader naderen; dan zal ik mijn broer Jakob doden.

Gen. 27:46 Rebekka zei tegen Izak: ik heb een afkeer van mijn leven vanwege de dochters der Hethieten. Als Jakob een vrouw neemt uit de dochters van de Hethieten zoals deze twee, uit de dochters van dit land, wat heeft mijn leven dan nog voor zin?

Gen. 31:38 Deze twintig jaar dat ik bij u geweest ben.....

Gen. 31:1 Toen hoorde hij de woorden van de zonen van Laban, die zeiden : Jakob heeft alles genomen wat van onze vader was, heeft hij al deze rijkdom verworven

Gen. 28:12 Toen droomde hij, en zie, op de aarde stond een ladder, waarvan de top de hemel raakte, en zie, de engelen van God klommen daarlangs omhoog en omlaag

Maar nu hij op de terugweg is van Haran naar Kanaän ziet hij deze engelen nu in werkelijkheid. En weer is er van enige verbazing bij Jakob helemaal geen sprake.

Hoe zou Jakob overigens gezien hebben dat het engelen waren? Zouden zij zich bekend gemaakt hebben?

Wat daar is gebeurd staat niet beschreven en of er een gesprek heeft plaatsgevonden staat ook niet beschreven. En wat het doel van die engelen was staat ook niet beschreven. Maar omdat Jakob in hen een leger van God Almachtig ziet, noemt hij die plaats van ontmoeting Mahanaïm, wat *'twee kampen'* of *'twee legers'* betekent.

Die twee kampen of legers kun je op diverse manieren zien:

- het kamp van God Almachtig en het kamp van de mens;
- het kamp van God Almachtig en het kamp van Jakob;
- het kamp van Jakob en het kamp van Ezau;
- het kamp van Jakob en het kamp van Laban.

Maar hoe het ook zei: nu Jakob en zijn gevolg op de terugweg is naar Kanaän, komt de angst voor Ezau terug bij Jakob. En om nu de gemoedsstemming bij zijn broer te peilen stuurt hij zijn boden vooruit met woorden van vergeving in de hoop dat Ezau zijn woede weggeëbd is.

Ook dit feit wordt even in één zinnetje meegedeeld maar in werkelijkheid moet hier toch wel weer enige tijd overheen gegaan zijn. Jakob is nog ruim 300 km van de verblijfplaats van Ezau verwijderd. Om die afstand in die tijd heen en terug te reizen, moet je toch al gauw aan meerdere dagen of weken denken.

Maar uiteindelijk komen de boden terug met de mededeling dat Ezau onderweg is naar Jakob en dat hij heeft vierhonderd man bij zich.

Hebben de boden van Jakob Ezau gesproken? Is Ezau nog boos op Jakob? Is zijn haat inmiddels verdwenen? Hebben zij de boodschap van Jakob over kunnen brengen aan Ezau? Heeft Ezau dan niet gezegd waarom hij Jakob tegemoet komt? En waarom hij daarvoor vierhonderd man met zich mee neemt?

Het wordt allemaal niet verteld met als gevolg dat Jakob bang, banger, bangst wordt.

Maar dan keert Jakob zich naar God Almachtig toe en herinnert God aan de beloften die Hij gedaan heeft toen Jakob van zijn ouders huis op weg ging naar Mesopotamië, 20 jaar geleden. (Gen. 28).

Ik heb wel eens iemand horen vertellen dat het aanroepen van God Almachtig door Jakob en het bij God in herinnering brengen van de beloften die God uitgesproken heeft, de basis zou moeten zijn van onze gebeden.

Want als wij bidden tot God Almachtig, hebben wij vaak een enorme wensenlijst klaarliggen. Maar als het gaat om de zorg van God voor de mens, en als het gaat om Zijn bescherming, dan zijn dat allemaal zaken die God allang beloofd heeft in Zijn Woord.

Wij zouden God Almachtig niet zoveel moeten vragen maar meer God eraan herinneren wat Hij beloofd is.

- Als zo vaak zit er in het bovenstaande wel degelijk een kern van waarheid. Maar ik hoor Jezus Christus in de Bijbel toch ook duidelijk zeggen dat wij God Almachtig mogen vragen wat wij willen. (*Jer. 29:12, Matt. 7:7, Matt. 21:22, Mark. 11:24, Luk. 11:9, Joh. 15:7, Joh. 16:24, Jak. 1:5, I Joh. 3:22*)

----- ... -----

Of er in die twintig jaar ooit contact is geweest tussen Jakob en zijn ouders is niet bekend. Ook niet of er contact is geweest tussen Jakob en Ezau.

Feit is nu dat Jakob doodsbang is. En hij probeert Ezau te paaien met grote cadeaus. En groot kun je dat wel noemen. Want het gaat hier om een cadeau van vijfhonderdvijftig tot vijfhonderdtachtig dieren. En dit is maar een 'deel' van het bezit van Jakob. Wat moet die man rijk zijn geweest!

Jakob laat zijn boden vooruit gaan om dit cadeau aan Ezau te geven in de hoop dat Ezau hierdoor gunstig gestemd raakt. Ondertussen stuurt hij zijn vrouwen en kinderen vooruit naar de overkant van de beek Jabbok, maar blijft zelf achter.

Is dit de lafhartigheid ten top? Is Jakob zo bang zijn eigen leven te verliezen dat hij daar zelfs het leven van zijn vrouwen en kinderen voor opoffert? Of bleef Jakob achter om te gaan bidden?

Ik weet het niet. Wat ik wel weet is dat Jakob hier ± zesennegentig jaar moet zijn geweest en dat er een Man naar hem toekomt, waarvan de identiteit niet bekend wordt gemaakt.

Is dit God Almachtig? is dit een Engel des Heren? Is dit een demon van Ezau? Is dit Ezau zelf?

Er wordt in de literatuur zelfs gesproken over een rivierdemon die de grens bewaakt en alleen 's nachts actief is. Maar deze versie lijkt mij onwaarschijnlijk en ongeloofwaardig.

Jer. 29:12 Dan zult u Mij aanroepen en heengaan, u zult tot Mij bidden en Ik zal naar u luisteren.

Matt. 7:7 Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opengedaan worden.

Matt. 21:22 En alles wat u in het gebed vraagt, in geloof, zult u ontvangen.

Mark. 11:24 Daarom zeg Ik u: alles wat u biddend begeert, geloof dat u het ontvangen zult, en het zal u ten deel vallen.

Luk. 11:9 En Ik zeg u: Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opengedaan worden.

Joh. 15:7 Als u in Mij blijft en Mijn woorden in u blijven, vraag wat u maar wilt en het zal u ten deel vallen.

Joh. 16:24 Tot nu toe hebt u niets gebeden in Mijn Naam; bid, en u zult ontvangen, opdat uw blijdschap volkomen zal worden.

Jak. 1:5 En als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan God, Die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt, en ze zal hem gegeven worden.

I Joh. 3:22 en wat wij ook maar bidden, ontvangen wij van Hem, omdat wij Zijn geboden in acht nemen en doen wat Hem welgevallig is.

Maar hoe het ook zij: deze Man worstelt met Jakob.

Maar is dit wel een fysiek gevecht? Omdat Jakob al ± zesennegentig jaar moet zijn lijkt mij dit meer een geestelijk gevecht. Ik bedoel als Jakob hier met God Almachtig fysiek worstelt of met een demon dan maakt hij geen schijn van kans. Want één zucht van God is voldoende om Jakob te laten verdwijnen.

Ik denk persoonlijk dat het hier om een geestelijke strijd gaat. Want de geest van de mens kan zo eigenwijs en koppig zijn dat het bijna niemand lukt om daarvan te winnen. Zelfs God Almachtig kan soms niet winnen van de eigenzinnigheid van de mens. En Jakob had natuurlijk veel meegemaakt. En door al die gebeurtenissen was hij ook getekend en had hij zich een beeld gevormd van God Almachtig dat niet aan de werkelijkheid beantwoordde.

Iemand tot geestelijke overgave brengen is één van de moeilijkste dingen die er bestaat. (ik spreek uit eigen ervaring!)

----- ... -----

In ieder geval is het een zware strijd geweest waarin noch Jakob noch de Man met wie hij streed kon winnen, totdat hij op de heupspier geslagen wordt.

Uit de woorden dat Jakob de Man vraagt om hem te zegenen maak ik op dat Jakob hier niet streed tegen een demon want dat zou een merkwaardige occulte belasting hebben opgeleverd.

Jakob streed hier met God Almachtig Zelf, of een Engel van God. In mijn ogen ging het niet om een fysiek gevecht. Het was een geestelijk gevecht dat echter wel fysiek eindigde.

Ook het feit dat die Man Jakob een andere naam geeft, de naam "Israël" (wat 'God strijdt' betekent) bevestigt dat het hier om een Goddelijk Persoon gaat, met wie Jakob streed.

En ook de naam Pniël die Jakob hier aan deze plaats geeft bevestigt de Goddelijkheid van dit gevecht. Want Pniël betekent: *aangezicht van God Almachtig*.

Hier in Genesis 32 vers 28

IS in Jakob het volk Israël tot stand gekomen.

Door Jakob op de heupspier te slaan raakte Jakob invalide.

In een rechtstreekse fysieke strijd met Ezaü zou dit betekenen dat Jakob hier direct het onderspit zou delven. Maar betekent het in dit geval niet veel meer dat God Almachtig Jakob afhankelijk heeft gemaakt van Hem en van Hem alleen? En geldt dit vandaag de dag ook niet voor het volk Israël? Het **hele** volk Israël?

De overmacht aan vijanden in de wereld (maar ook in de hemelse gewesten) is zó groot dat Israël als alleenstaand '*landje*' het nooit zou kunnen winnen. Maar ook het volk Israël moet leren en weten dat hun naam '*God strijdt*' betekent en dat die naam hun bescherming is.

Net als Jakob in Gen. 28 de belofte van God Almachtig krijgt dat hij beschermd zal wezen, spreekt God in de naam Israël uit dat Hij en Hij alleen het volk Israël zal beschermen. Het volk Israël is Zijn volk, dat Hij uitgekozen heeft, al vóór de schepping van de aarde.

Jakob krijgt hier een andere naam, ***Israël***, en daarmee is het volk van God Almachtig geboren. Het volk waarvan de stam Juda een onderdeel was waaruit Jezus Christus voortgekomen is.

De '*heilsgeschiedenis*' is weer een stap dichterbij gekomen.

Hoofdstuk 33

Ontmoeting en verzoening met Ezau

Wat kan angst toch vreemde dingen met de mens doen. In de tijd van Jakob en Ezau, maar ook in deze tijd nog steeds.

Angst en schaamte zijn de eerste wapens van satan waarmee hij een mens uit het lood probeert te slaan. Dat was al direct het gevolg van de zondeval toen de eerste mens ineens angst en schaamte kreeg voor God Almachtig en voor elkaar terwijl God toch elke avond met hen in de hof van Eden wandelde (Gen. 3).

Een bekende uitspraak is ook dat wij mensen ons in tachtig procent van alle gevallen waarin wij ons zorgen maken, dit gebeurt om iets dat nooit zal gebeuren.

Maar wat een zorgen en angst heeft Jakob gehad voor de ontmoeting met zijn broer Ezau. En misschien ook wel terecht. Want wat Jakob op aanraden van zijn moeder Rebekka had gedaan was natuurlijk ook niet niets. Je oude vader en je broer op een enorme manier bedriegen en beliegen om zo de zegen voor de eerstgeborene te verwerven. (Gen. 27).

Het resultaat was dat Jakob voor twintig jaar uit zijn vaderhuis 'verbannen' is geweest om daar op veel manieren te leren wat het is om bedrogen te worden.

Maar dat is allemaal achter de rug. Er rest nu nog één hobbel. De ontmoeting met zijn broer Ezau.

-----...-----

In het vorige hoofdstuk las ik dat Ezau in aantocht was met vierhonderd man bij zich. Er wordt niet bij gezegd waarom Ezau vierhonderd man bij zich heeft. Maar het leidt bij Jakob tot zeer grote ongerustheid ondanks de beschermende beloften die God Almachtig Jakob gegeven heeft in Gen. 28.

Die beschermende beloften heeft God Almachtig ook tot ons en tot mij gesproken door Jezus Christus heen in Matt. 6:25-32

----- ... -----

📖 Matt. 6:25-32 Daarom zeg Ik u: Wees niet bezorgd over uw leven, over wat u eten en wat u drinken zult; ook niet over uw lichaam, namelijk waarmee u zich kleden zult. Is het leven niet meer dan het voedsel en het lichaam meer dan de kleding? Kijk naar de vogels in de lucht: zij zaaien niet en maaien niet, en verzamelen niet in schuren; uw hemelse Vader voedt ze evenwel; gaat u ze niet ver te boven? Wie toch van u kan met bezorgd te zijn één el aan zijn lengte toevoegen? En wat bent u bezorgd over de kleding? Kijk naar de lelies in het veld, hoe ze groeien; ze werken niet en spinnen niet; en Ik zeg u dat zelfs Salomo in al zijn heerlijkheid niet gekleed ging als één van deze. Als God nu het gras op het veld, dat er vandaag is en morgen in de oven geworpen wordt, zo bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleden, kleingelovi-gen? Wees daarom niet bezorgd en zeg niet: Wat zullen wij eten? of: Wat zullen wij drinken? of: Waarmee zullen wij ons kleden? Want al deze dingen zoeken de heidenen. Uw hemelse Vader weet immers dat u al deze dingen nodig hebt.

Een praktijkvoorbeeld van wat angst kan doen.

In de jaren negentig van de vorige eeuw had ik als zelfstandige veel klanten. Op een dag belde een klant mij op uit de andere kant van het land. Hij was boos en ontevreden omdat het product wat ik hem verkocht had niet werkte zoals het volgens hem zou moeten werken.

Ik beloofde direct naar hem toe te komen en ben ook inderdaad direct in de auto gesprongen. In de twee uur dat de heenreis duurde vlogen er allemaal scenario's door mijn hoofd wat er straks zou kunnen gebeuren als ik oog in oog met deze klant stond. Die gedachten die rondvlogen waren allemaal negatief voor mij en varieerden van een boos gesprek tot aanklachten bij de rechtbank wegens weet ik wat allemaal niet.

Tegen de tijd dat ik bij die klant kwam was ik helemaal opgefokt en de adrenaline gierde door mijn lijf. Ik was op het ergste voorbereid.

Zo belde ik bij deze klant aan. Maar toen hij de deur opendeed verscheen er een grote lach op zijn gezicht en uitte hij zijn dankbaarheid naar mij toe, dat ik direct gekomen was.

Ik was verbijsterd, ik was verward, want in mijn gedachten had ik iets heel anders verwacht.

Zo werkt angst. Het heeft maar één doel en dat is verwarring zaaien, verlamming brengen, en hopen dat je gekke dingen gaat doen. Dat is het kenmerk van satan, maar dat is **NIET** het kenmerk van God Almachtig.

----- ... -----

Dit zie je ook in deze geschiedenis. Jakob is helemaal opgefokt. Hij gaat voorop zijn broer tegemoet. Achter hem komen zijn slavinnen Zilpa met haar zonen Gad en Aser en dan komt Bilha met haar zonen Dan en Naftali. Daarachter komt Lea met haar zonen Ruben, Simeon, Levi, Juda, Issaschar, Zebulon en dochter Dina en daar achteraan Jakob's oogappels Rachel met Jozef en Benjamin.

Opmerkelijk is dat Jakob nu vooraan loopt, terwijl in het vorige hoofdstuk nog geschreven werd dat hij zijn vrouwen en kinderen als eerste de beek Jabbok deed oversteken en dat hij zelf achterbleef. Is dit al een zichtbare verandering in Jakob?

En dan is die ontmoeting met Ezau daar! En wat gebeurt er?

Ezau rent op Jakob af, omhelst hem, kust hem en huilt. Totaal iets anders dan wat Jakob had verwacht. Want Jakob had een gevecht verwacht, een strijd. Misschien in woorden, misschien fysiek. En let wel! de vooruitzichten waren ook niet positief. Want als je hoort dat je opponent met vierhonderd man op je af komt!.

Maar zo is het in mijn leven ook vaak. De omstandigheden zijn er. Ze zijn zichtbaar, ze zijn hoorbaar, je voelt ze, je merkt ze. Maar toch. Om dan te blijven vertrouwen op God Almachtig die ons het leven gegeven heeft; dat Hij je beschermt en bewaart.

----- ... -----

De verzoening is daar. Nadat Ezau en Jakob elkaar om de nek zijn gevallen is de verzoening daar. Zonder woorden, zonder allerlei rituelen, procedures, zonder tijd. Ineens is de verzoening daar. De tranen zeggen genoeg.

Pas dan komen de woorden. Ezau wil het welkomstgeschenk van zijn broer in eerste instantie niet aannemen, maar op aandringen van Jakob doet hij dit toch. Misschien dat Jakob toch nog enige reserves had en wilde dat het aannemen van het geschenk van Jakob ook enige juridische betekenis zou hebben in de trant van: *'het moet nu goed zijn tussen ons, want ik heb het afgekocht'*.

Wat er overigens met de kudden is gebeurd die Jakob met de boden vooruit had gestuurd is niet bekend. Heeft Ezau ze aangenomen of niet? Het wordt niet meegedeeld.

Hoelang Ezau en Jakob op die plaats gebleven zijn is niet bekend, maar Ezau wil graag samen met Jakob verder op reis gaan. Maar Jakob weigert pertinent.

Ezau gaat terug naar zijn woonplaats en Jakob gaat naar Sukkoth, een andere plaats om daar te gaan wonen.

Of dit nog uit angst voor Ezau is, is niet bekend. Vanuit Sukkoth gaat Jakob dan op weg naar Sichem. En daar koopt hij een stuk land.

Dit is dus het tweede stuk land van Kanaän dat officieel in bezit komt van Israël.

Abram kocht destijds een stuk grond en de grot van Machpela (Gen. 23:17-18) waarop Abraham en Sara zijn begraven zijn.

----- ... -----

📖 Gen. 23:17-18 Zo ging de akker van Efron in Machpela, die tegenover Mamre lag, de akker en de grot die daarop gelegen is, en al de bomen op de akker, op heel het gebied rondom de grot, over op Abraham als zijn eigendom, voor de ogen van de Hethieten, in het bijzijn van allen die naar de poort van zijn stad gekomen waren.

Volgens Wikipedia werd Sichem of Shechem (Hebreeuws voor *Schouder*) geassocieerd met de huidige stad Nablus op de Westelijke Jordaanoever. Recenter werd de site van 'Tell Balata' in Balata al-Balad op de Westelijke Jordaanoever geïdentificeerd als de plaats van de oude stad Sichem. Deze ruïnes van de stad liggen twee kilometer ten oosten van Nablus.

----- ... -----

Waarom Jakob naar Sukkoth en vandaar naar Sichem gaat is niet bekend, anders dan dat deze twee plaatsen in het beloofde land liggen terwijl Seir de woonplaats van Ezau buiten het beloofde land ligt.

Jakob zegt toch echt dat hij rustig wil verder trekken met de snelheid van het vee voordat hij bij Ezau in Seir komt.

Is dit een bewuste misleiding? toch nog uit angst voor Ezau?

Hoofdstuk 34

Dina en de Sichemieten

Jakob heeft zeven jaar moeten werken voor zijn geliefde Rachel. Maar in de huwelijksnacht kreeg hij Lea, de oudere en minder knappe en loense zus van Rachel (Gen. 29). Toen heeft Jakob nogmaals zeven jaar gewerkt om zijn geliefde Rachel als vrouw te krijgen, en daarna heeft Jakob nog zes jaar gewerkt voor het vee dat hij al die jaren had verzorgd.

Kortom, Jakob is twintig jaar in Haran bij Laban (Gen. 31:38), de broer van Rebekka geweest. Maar nu heeft hij zich daarvan los gemaakt, en na de verzoening met zijn broer Ezau (Gen. 33), welke Jakob en zijn moeder Rebekka zo bedrogen hadden (Gen. 27), woont hij in de buurt van Sichem (Gen. 33:18).

Is dit dezelfde plaats Sichem als waar Abram heeft gewoond in Gen 12:6 en welke een *heilige* plaats werd genoemd?

----- ... -----

Nu lees ik hier dat Dina, de dochter van Jakob en Lea (Gen. 30:20-21) er op uit trok om bij de meisjes van dat land te gaan kijken. Dat betekent toch dat Dina hier minimaal een tiener moet zijn geweest. 15-16-17 jaar? En als je het vervolg van dit hoofdstuk leest zijn de broers van Dina al volwassen kerels. Zij waren zelfstandig in het veld aan het werk (vers 5).

Als dat zo is, dan betekent dit dat Jakob dus al meer dan vijfendertig jaar zijn ouders niet heeft gezien. En waarom ging Jakob niet gelijk naar zijn ouders toe? Waarom vestigde hij zich eerst in Sukkoth en daarna in Sichem? Zat de angst en schaamte er nog steeds in bij Jakob? Na alles wat hij meegemaakt had in Haran? En alles wat hij geleerd had op het gebied van bedrog, nederigheid, Godsvertrouwen?

----- ... -----

Dina gaat naar de meisjes van Sichem om hen te leren kennen en komt daar in aanraking met Sichem, de zoon van Hemor, de burgemeester van Sichem. Hij is degene geweest van wie Jakob het stuk grond had gekocht waarop zij woonden (Gen. 33:19).

Deze ontmoeting tussen Dina en Sichem zal toch niet direct bij de eerste ontmoeting zijn geweest. Ik denk dat Dina regelmatig naar de stad ging en langzamerhand ook op de feestjes van de stad een bekende verschijning werd.

Gen. 31:38 Deze twintig jaar dat ik bij u geweest ben.....

Gen. 33:18 Jakob kwam veilig aan bij de stad Sichem, die in het land Kanaän ligt.. en in het zicht van die stad zette hij zijn tenten op.

Gen.12:6 En Abram trok door dat land heen tot aan de heilige plaats Sichem.....

Gen. 30-20-21 Lea zei toen ..... daarna baarde zij een dochter en gaf haar de naam Dina

Gen. 33:19 Hij kocht het stuk land waarop hij zijn tent had gezet voor honderd geldstukken van de zonen van Hemor, de vader van Sichem

Uiteindelijk ontmoet ze dan Sichem, de zoon van de burgemeester. Hij gaat met Dina naar bed.

Al hoewel in de HSV gezegd wordt dat hij haar verkrachtte wordt er niets over gezegd of dit al dan niet met instemming van Dina gebeurde. Uit het vervolg lees ik echter dat Dina bij Sichem in huis bleef (vers 26).

Als je echt met geweld verkracht bent is toch wel het laatste wat je wilt bij de dader vrijwillig in huis blijven. Dus is het zeer goed mogelijk dat Dina het er mee eens was en dat zij gewoon verliefd op elkaar zijn geworden. En samen naar bed zijn gegaan. Die verliefdheid blijkt ook wel uit het feit dat Sichem aan Hemor, zijn vader, vraagt of hij Dina tot vrouw mag nemen.

We komen in de Bijbel nog zo een liefdesverhaal tegen, nl. dat van Amnon en Tamar in II Sam. 13. Echter waar Amnon een hevige afschuw kreeg nadat hij Tamar verkracht had lees je hier dat de liefde tussen Sichem en Dina alleen maar groeide.

----- ... -----

Jakob hoort in ieder geval wat er is gebeurd tussen Sichem en Dina. Omdat Dina niet thuiskwam is het goed mogelijk dat bijvoorbeeld een slavin het verhaal over de liefde tussen Sichem en Dina door gebriefd heeft. In ieder geval weet Jakob er nu van, mede door het feit dat Hemor, de vader van Sichem bij Jakob op bezoek gaat om de hand van Dina voor zijn zoon te vragen.

Jakob doet echter niets.

Als reden wordt opgegeven dat zijn zonen in het veld waren en dat hij op hen wachtte voordat hij met een reactie kwam. Misschien was angst ook hier wel de drijfveer voor Jakob om niets te zeggen of te doen.

Ik lees dan dat de zonen van Jakob woest werden toen zij hoorden dat Sichem hun zus Dina onteerd had. Maar Hemor, de vader van Sichem weet hun woede schijnbaar tot bedaren te brengen, want hij ziet alleen maar voordelen in een verbintenis tussen de Sichemieten en de zonen van Jakob.

En dan lees ik in het vervolg dat bedrog weer de hoofdtoon voert.

De zonen van Jakob, (en wat weet Jakob hiervan?), doen voorkomen alsof ze best ingenomen zijn met een voorgenomen huwelijk tussen Dina en Sichem. Maar dan zullen alle mannen uit Sichem wel besneden moeten worden (dan komen ineens de religieuze voorwaarden naar boven).

Als dit religieuze zó de boventoon voert in het gezin van Jakob:
Hoe kan het dan dat Dina hier schijnbaar zó met de pet naar gooit?

Dan zal toch ook Dina grootgebracht zijn met de wetenschap dat
God Almachtig niet zou willen dat het volk Israël zich zou
vermengen met de lokale bevolking?

Dan zou Dina toch ook weten waarom Abraham een vrouw voor
Izaäk in zijn vaderlijk huis zocht?

En dat Jakob toch ook naar Mesopotamië gereisd is om daar met
Rachel te trouwen?

Of gebruiken de zonen van Jakob het religieuze alleen maar om
hun wandaden te rechtvaardigen die zij van plan zijn uit te voeren?
Wandaden die je ook leest in de geschiedenis van Jozef, hun
jongste broer, hoe zij hem aan de Egyptenaren verkocht hebben.
(Gen. 37)

----- ... -----

Uit het vervolg blijkt dat dit '*aardig doen*' alleen maar paaien was.
De Sichemieten goedgunstig gezind laten voelen om hen daarna
met wortel en al uit roeien.

Aan de andere kant hebben de Sichemieten ook bijbedoelingen
want in vers 23 spreken zij onder elkaar en hopen dat wanneer
Dina met Sichem huwt, het bezit van Jakob in hun handen zal
vallen.

Met andere woorden: aan beide kanten weer bedrog, welke
uiteindelijk in het voordeel van de zonen van Jakob zal uitvallen
omdat de Sichemieten op de eis van Jakob's zonen ingaan, om al
wat mannelijk is te laten besnijden. En zo gebeurt het ook.

Op de derde dag, wanneer de pijn van de besnijdenis op het
hevigst is, komen Levi en Simeon en slachten al de mannelijke
inwoners van Sichem af. Dan komen ook de ander zonen van
Jakob en plunderen de stad. Weer zo een walgelijk verhaal (in mijn
ogen tenminste!).

- Waarom moeten toch altijd onschuldigen het onderspit delven?
Dat de jongen Sichem gestraft wordt, daar kan ik mij nog iets
bij voorstellen;
- Maar waarom al het mannelijke?
- Oude mannen, jonge mannen, kinderen, babies. Mannen en
kinderen die nergens wat vanaf wisten. En dan komen daar
twee mannen die hun geliefden afslachten;
- En waarom moet die stad geplunderd worden?;
- En waarom moet al het vee en kleinvee gestolen worden;
- Waarom moeten al die vrouwen en meisjes gevangen genomen
worden?;

- En waar laat je zo'n groep intens verdrietige vrouwen en meisjes?;
- Jakob die al zo rijk was, moet hij dan zijn bezit op deze wijze vermeederen?

Voor mij is dit weer een onbegrijpelijk verhaal dat bij mij alleen maar walging veroorzaakt. Wat een onrechtvaardigheid.

Had God Almachtig dit niet kunnen tegenhouden? Had God het volk Israël niet op een andere manier het beloofde land kunnen laten innemen? Waarom moeten er zoveel onschuldige mensen afgeslacht worden? Ik begrijp hier helemaal niets van !

Dat Jakob bang is dat hij nu aangevallen gaat worden door de overige inwoners van het land zoals de Kanaänieten, Ferizieten en anderen, is een terechte angst. Want de straf die door Simeon en Levi bedacht is, en door de zonen van Jakob uitgevoerd is voor het ontteren van hun zuster, is buiten alle proportie. Vooral ook omdat er van verkrachting onder dwang waarschijnlijk helemaal geen sprake is geweest. En dat zou betekenen dat Dina net zo schuldig is als Sichem. Maar daar lees je niets van.

Uit het vervolg van de geschiedenis in Gen. 37 lees je dat deze zonen van Jakob ook niet de meest rechtvaardige mensen ter wereld zijn.

Eenzelfde soort drama lees je ook als Mozes geboren wordt en dat Farao alle mannelijke babies laat vermoorden in Israël (Ex. 1) en van Herodes, die hoort dat de Koning van Israël geboren is, dan stuurt ook hij zijn soldaten naar Bethlehem (Rama), en laat alle mannelijke jongetjes afslachten. (Matt. 2)

Conclusie: Waarom moest de geschiedenis gaan zoals deze gegaan is?

Je kunt niet zeggen dat de *'heilsgeschiedenis'* uit Abraham, Izaäk en Jakob is voortgekomen omdat deze mensen zo goed en rechtvaardig waren. De verhalen van en om hun heen zijn ook verhalen van bedrog, angst, geweld en gruwelijkheden. Het zijn net mensen.

Bij mij kwam de gedachte op dat ieder mens in principe een vijand van God Almachtig is en was, door de zondeval (Gen. 3). En dit is ook zo.

Allemaal wandelen we aan de verkeerde kant van de weg. En als er al iemand is die het onrechtvaardig vindt dat de zonde van de eerste mens op ieder mens terecht is gekomen, neem dan in ogenschouw dat ook zonder de 'oerzonde' ieder mens aan de verkeerde kant is komen te staan door zijn eigen zonden. (Ps. 14:1-3, Ps. 53:2-3, Pred. 7:20, en Rom. 3:12).

Of is er iemand die nog nooit een snoepje of iets weggenomen heeft? Is er iemand die nog nooit een overspelige gedachte heeft gehad? Die nog nooit iets negatiefs over zijn naaste heeft gedacht of gezegd? En noem maar op.

Dat maakt ons allemaal tot leugenaars, dieven, overspelers en noem maar op. De één is niet beter dan de ander, de ander niet slechter dan de één.

Dat God Almachtig de ene mens spaart en de andere mens laat (en liet) aflsichten is voor de mens onbegrijpelijk.

In eerste instantie is dat net zo onbegrijpelijk waarom God Almachtig de ene mens wel het geloof als gift en gave geeft en de ander mens niet. (Ef. 2:8-10).

Net zo onbegrijpelijk als waarom de ene mens wel al voor de grondlegging van de wereld als kind van God Almachtig uitverkoren is en de andere niet.

Het geeft één ding heel duidelijk aan. Het is niet aan de mens. De mens is **NIET** in control. Het is niet omdat de ene mens beter is dan de andere. Het is aan God Almachtig, en aan Hem alleen.

God Almachtig is de Pottenbakker en de mens is de klei op de draaischijf van de Pottenbakker. De Pottenbakker bepaalt welk voorwerp Hij wil maken van de klei en niet de klei bepaalt wat de Pottenbakker moet maken. (Jer. 18:3-6).

En ook al stuiten verhalen als in dit hoofdstuk mij tegen de borst en ook al stuiten de barbaarsheden van de mensen in de tegenwoordige tijd mij tegen de borst: Één ding blijft bestaan en dat is: Gods bemoeienis met de mensen. In de zekerheid dat eens **alle** knie voor Jezus Christus zal buigen en dat eens **elke** tong de Naam van Jezus Christus zal belijden. (Rom. 14:11, Fil. 2:10).

Ook de mensen 'die onder de aarde zijn'. Christen of moslim, rechtvaardige of onrechtvaardige. Bij de één zal het langer duren dan bij de ander.

**Maar er komt een tijd dat iedereen,
elk mens zijn knie zal buigen voor de Heer!**

Ps. 14:1-3 Een psalm van David, voor de koorleider. De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijik, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goed doet. De HEERE heeft uit de hemel neergezien op de mensenkinderen, Om te zien of er iemand verstandig was, iemand die God zocht. Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zijn zij verdorven; er is niemand die goeddoet, zelfs niet één. Hebben zij dan geen kennis, allen die onrecht bedrijven, die mijn volk opeten alsof zij brood aten? Zij roepen de HEERE niet aan.

Ps. 53:2-3 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijik, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goed doet. De HEERE heeft uit de hemel neergezien op de mensenkinderen, om te zien of er iemand verstandig was, iemand die God zocht. Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zijn zij verdorven; er is niemand die goeddoet, zelfs niet één.

Pred. 7:20 Voorzeker, er is geen mens rechtvaardig op de aarde, die goed doet en niet zondigt.

Rom. 3:12 Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goed doet, er is er zelfs niet één.

Ef. 2:8-10 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen. Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Daarom is Jezus Christus ook naar het dodenrijk gegaan na Zijn kruisiging om de ongehoorzame geesten ten tijde van Noach, het Evangelie te brengen. (I Petr. 3:19-20)

Niet om hen nog wat zout in de wonden te strooien maar om hen de gelegenheid te geven om zich te bekeren, ja zelfs in het dodenrijk.

Hoe lang dit leven in het dodenrijk is ligt aan de mens zelf. Neem het verhaal van de rijke man en de arme Lazarus. Zelfs in de dodenrijk vindt de rijke man het nodig om de arme Lazarus bevelen te geven: doe dit, doe dat! (Luk. 16:19-31) En daarmee bewijst hij nog niet klaar te zijn om Jezus Christus aan te nemen als Redder en Verlosser. En daarom blijft hij nog in zijn eigen gecreëerde helse omgeving. Hij 'overheerst' nog steeds in plaats van dat hij 'dienend leiding geeft' (De Hebreeuwse woorden 'Mashal en Radah' en in het Nederlands beiden vertaald worden met 'heersen')

Weet wel dat diegenen die nu in Jezus Christus geloven niets op zichzelf te roemen hebben. Wij hebben alleen te roemen in Hem, onze Heer en Heiland, die ons het geloof gegeven heeft als eerstelingen. En wat dat inhoudt heb ik beschreven onder het thema 'Eerstelingen en Ambassadeurs' op pag. 69-75

Wij hebben het geloof in het Evangelie van Jezus Christus ontvangen, niet om ons eigen voordeel daarmee te behalen, maar om te helpen de bolwerken te weerstaan die het op God Almachtig gemunt hebben. (II Kor. 10:3-4)

Halleluja! Ik ben blij dat ik destijds niet in Sichem woonde. Ik ben blij dat ik een uitverkorene mag wezen om bolwerken tegen God Almachtig te helpen slechten zodat anderen daar (ook) profijt bij hebben.

Het hoe en waarom weet ik allemaal niet precies. Paulus zegt in I Kor. 13:12 dat wij nu nog in raadselen zien. Maar er komt een tijd dat het allemaal duidelijk zal zijn. Ik leg mij neer bij het feit dat Gods wegen ondoorgrondelijk zijn, dat Zijn gedachten niet mijn gedachten zijn, en dat Zijn wegen niet mijn wegen zijn. (Rom. 11:33, Jes. 55:8-9).

De gruwelijkheden die onder andere in dit hoofdstuk beschreven worden zijn God Almachtig niet toe te rekenen maar zijn het gevolg van het feit dat de mens zich afgekeerd heeft van God. De mens heeft Zijn handleiding (de Bijbel) naast zich neer gelegd omdat die mens denkt het allemaal zo goed zelf te weten.

☞ Jer. 18:3-6 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.

☞ Rom. 14:11 Want er staat geschreven: Zo waar als Ik leef, zegt de Heere: Voor Mij zal elke knie zich buigen, en elke tong zal God belijden.

☞ Fil. 2:10 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

☞ I Petr. 3:19-20 Door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige - dat is acht - mensen behouden werden door het water heen.

☞ II Kor. 10:3-4 We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapens van deze wereld. De wapens waar-mee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God.

Het destructieve gedrag van veel mensen is hét kenmerk van satan die door de zondeval van de mens zichzelf heeft genesteld in de mens.

En wanneer die mens niet bewust kiest **voor** God Almachtig zal satan heerschappij over die mens blijven voeren met vernietiging tot gevolg. Want satan is geschapen als een verwoester (Jes. 54:16) met maar één doel: verwoesting. En dat het liefst op een zo gruwelijk mogelijke wijze. Het liefs op een zo barbaars mogelijke wijze, zodat de mens God vaartwel zegt, en hij onder de heerschappij van satan blijft.

-----,-----

Dat de mens het bovenstaande maar eens in zag. Dat wanneer de mens niet **openlijk** kiest voor God Almachtig **in** Jezus Christus, dat hij onder de heerschappij van satan blijft. Die heerschappij die satan zich verworven heeft doordat de eerste mens zondigde tegen Almachtig.

Een zondige mens kan **nooit** samengaan met God Almachtig Die zonder zonden en heilig is. Dat betekent dat de mens gereinigd moet worden van zijn zonden en zijn ongerechtigheden voordat hij weer in de aanwezigheid van God kan zijn.

En die vergeving van zonden, die reiniging van de mens (ook wel **rechtvaardiging** voor God Almachtig genoemd) kàn allen maar door het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen en te geloven. Want daarin erken je dat God Almachtig Zélf naar deze aarde is gekomen om het weer goed te maken tussen de mens en Hem Zelf. (Joh. 3:16)

Het gaat om de heerlijkheid van God Almachtig in Jezus Christus.

☞ I Kor. 13:12 Nu immers kijken wij door middel van een spiegel in een raadsel, maar dan zullen wij zien van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik ten dele, maar dan zal ik kennen, zoals ik zelf gekend ben.

☞ Rom. 11:33 O, diepte van rijkdom, zowel van wijsheid als van kennis van God, hoe ondoordringelijk zijn Zijn oordelen en onnaspeurlijk Zijn wegen!

☞ Jes. 55:8-9 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.

☞ Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

☞ Joh. 3:16 Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

Hoofdstuk 35

Jakob komt terug in Bethel

Na de massaslachting door de zonen van Jakob (Simeon en Levi) en de plundering van de stad Sichem door alle zonen van Jakob komt God Almachtig naar Jakob toe om hem te zeggen dat hij met heel zijn hebben en houden naar Bethel moet gaan. Bethel is de plaats waar Jakob de droom kreeg van engelen die op een ladder klommen en neerdaalden tussen hemel en aarde (Gen. 28) en waar God beloften aan Jakob deed om hem te beschermen en dat Hij hem veilig terug te brengen toen hij moest vluchten voor zijn broer Ezau.

Wat mij nog wel verbaast over de geschiedenis met de Schemieten is dat God Almachtig helemaal niets zegt over de massaslachting in Sichem. Niets over de verkrachting van Dina door Sichem en ook helemaal niets over wat de zonen van Jakob daarna deden.

Zijn die inwoners van Sichem dan van nul en generlei waarde voor God Almachtig? Moeten de volken van Kanaän leren dat zij van Jakob en de zijnen af moeten blijven en dat zij geen ruzie met Jakob moeten zoeken (vers 5)?

Gods wegen zijn ondoorgrondelijk. Wij mensen begrijpen lang niet alles van God Almachtig en zeker niet altijd Zijn beweegredenen. Vooral niet wanneer Zijn weg dwars door dood en verderf, door bedrog en verdriet heen gaat. (Jes. 55:8-9, Rom. 11:33).

Maar laat ik ervoor oppassen God Almachtig niet ter verantwoording te roepen of dat ik *'bepaalde mens'* Hem ga voorschrijven wat Hij wel en niet moet doen. (zie op youtube de spreekbeurt van Louis Iglie genaamd the awesome).

----- ... -----

God Almachtig zegt dat Jakob zijn spullen moet pakken en Sichem moet gaan verlaten om naar Bethel te gaan. En hij maakt deze opdracht bekend aan zijn gezin. Dat doet hij door de mensen die met hem zijn (vrouw, kinderen, knechten etc.) opdracht te geven om al hun vreemde goden bij hem te brengen.

📖 Jes. 55:8-9 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.

📖 Rom. 11:33 O, diepte van rijkdom, zowel van wijsheid als van kennis van God hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn oordelen en onnaspeurlijk Zijn wegen!

Dat is weer een vreemde uitspraak. Ik weet uit Gen. 31:34 dat Rachel afgodsbeeldjes van haar vader Laban gestolen had om die mee te nemen op haar reis.

Uit deze uitspraak van God Almachtig mag je opmaken dat Jakob dus op de hoogte is van het feit dat er onder zijn mensen afgodendienst bedreven wordt, en dat hij dat tot op heden toegelaten heeft. Heeft Jakob eigenlijk de verantwoording voor alles wat hij bezit overgedragen aan zijn zonen?

Nu blijkt in ieder geval dat Jakob de geestelijke verantwoording neemt.

Als dan de mensen hun afgodsbeelden en oorringen inleveren, vernietigt Jakob deze niet, maar begraaft ze onder de eik die bij Sichem staat.

Waarom ook de oorringen? De Studie-Bijbel zegt dat sommige oorringen een maanvormige vorm hadden wat een aanbedding van de maangodin kan inhouden. Ook kunnen er symbolen en inscripties in gegraveerd zijn die zijn toegewijd aan bepaalde godheden.

----- ... -----

Dan lees ik voor het eerst in de Bijbel iets over het woord 'reinigen'. De mensen moesten hun afgodsbeelden inleveren en zich reinigen en zelfs schone kleren aantrekken.

Dit geeft aan dat zelfs het *hebben* van afgodsbeelden leidt tot geestelijke vervuiling. Je kunt niet helemaal op God Almachtig gericht zijn wanneer je óók afgodsbeelden in huis hebt, of als je zulke sieraden draagt.

Ik denk dan bijvoorbeeld aan de Boeddha beeldjes die je in veel huizen ziet. Maar ik geloof ook dat afbeeldingen (in welke vorm dan ook) van Maria, de wereldse moeder van Jezus Christus, een afgodsbeeld is. Of wat dacht je van beelden die veel mensen in en rondom het huis hebben van zogenaamde 'heiligen', kabouters, elfen, trollen of hoe je ze ook maar noemt? En wat dacht je van de afgodsbeelden als geld, doorgeschoten ambities of carrière?

Het eerste gebod uit de wet van God Almachtig (Deut. 5:6-10) is duidelijk. God wil niet dat ik andere goden aanbid, aanroep, of zelfs maar in huis heb. Het is God een gruwel en het leidt uiteindelijk ook tot de verbanning van het tien-stammenrijk van het volk Israël tot op de dag van vandaag aan toe. (II Kon. 15:29)

----- ... -----

Gen. 31:34 Rachel had de afgodsbeeldjes gepakt, ze in een kameelzadel verborgen en was erop gaan zitten. En Laban doorzocht de hele tent, maar hij vond niets.

Deut. 5:6-10 U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben. U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een nijdig God, Die de misdaad van de vaderen vergeldt aan de kinderen, en aan het derde en aan het vierde geslacht van hen die Mij haten; maar Die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en Mijn geboden in acht nemen.

II Kon. 15:29 In de dagen van Pekah, de koning van Israël, kwam Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië, en nam Ijon in, en ook Abel-Beth-Maächa, Janoah, Kedes, Hazor, Gilead, Galilea en het hele land van Naftali; en hij voerde de inwoners weg naar Assyrië.

Even ter verduidelijking: Het volk Israël is voortgekomen uit de twaalf zonen van Jakob. Dit worden de twaalf stammen genoemd.

Na de dood van koning Salomo was het volk verdeeld over het antwoord dat koning Rehabeam (de zoon van Salomo) gaf op het verzoek van het volk om de belastingen te verlagen, zodat het volk zich splitste.

De stammen Juda en Benjamin bleven Rehabeam trouw (deze twee stammen worden in de Bijbel verder Juda genoemd of het twee-stammenrijk). Maar de overige tien stammen gingen huns weegs (1 Kon. 12). Deze tien stammen worden in de Bijbel verder Israël genoemd of het tien-stammenrijk.

Beide volken (koninkrijken) hebben veel en ernstig gezondigd en werden uiteindelijk verbannen door God Almachtig. Het twee-stammenrijk werd hoofdzakelijk veroordeeld omdat zij de sabbat niet hielden. Het tien-stammenrijk werd hoofdzakelijk veroordeeld omdat zij afgodsbeelden achterna bleven lopen (zie Bijbelboek Hosea in het algemeen en Hosea 13 in het bijzonder).

Het maken, het hebben, het ahternalopen en het aanbidden van afgoden, is God Almachtig een doorn in het oog. God heeft de mens geschapen om Hém te aanbidden. Niet allerlei afgoden.

God Almachtig Zelf heeft een heilsplan bedacht om **alle** mensen te redden. De afgoden kunnen dat niet. God heeft ons een eeuwig leven beloofd. (I Joh. 2:25). De afgoden hebben niets te bieden.

📖 I Joh. 2:25 ^{NBG} En dit is de belofte, die Hij Zelf ons beloofd heeft; het eeuwige leven.

Afgodendienst in welke vorm dan ook is een smet, een besmetting, waardoor je levensmotor gaat haperen en stotteren en vaak vroegtijdig tot stilstand komt. Dit is ook wat Paulus schrijft in II Kor. 7:1 als hij zegt dat wij ons moeten reinigen van alle 'bezoedeling' van vlees en geest. Afgodendienst 'bezoedelt' de geest van de mens.

📖 II Kor. 7:1 Omdat wij dan deze beloften hebben, geliefden, laten wij onszelf reinigen van alle bezoedeling van vlees en geest, en de heiliging volbrengen in het vrezen van God.

Daarom moest het volk Israël in dit hoofdstuk zich ook reinigen nadat zij de afgodsbeelden bij Jakob hadden ingeleverd. Daarom moet ik mij ook reinigen als ik in het bezit ben geweest van afgodsbeelden of hen zelfs aanbeden hebben.

En wat is dit reinigen dan ?

Ten eerste: dat ik aan God Almachtig belijd dat ik afgodsbeelden in huis gehad heb, of als sieraad gedragen heb. Of dat ik deze afgodsbeelden werkelijk aanbeden c.q. aangeroepen heb. Of dat ik krachten verwacht heb van deze afgodsbeelden.

En hiermee bedoel ik ook het 'blindelings' vertrouwen op de medische wetenschap als doktoren, ziekenhuizen. Alsof doktoren en artsen in ziekenhuizen mij kunnen genezen zonder de hulp van God Almachtig.

Het *reinigen* is dat ik tegen God Almachtig zeg dat dit verkeerd was en dat ik hiermee Zijn wet heb overtreden (ja ook Nieuw Testamentisch). En dat ik Jezus Christus nodig heb om mij te laten wassen in Zijn bloed. (zie mijn vergelijking tussen het Nederlandse Rechtssysteem en het Goddelijk Rechtssysteem op 20-23).

Ten tweede : dat ik God Almachtig vraag of Hij mij wil vergeven dat ik Hem niet **alleen alle** eer en glorie heb gegeven, maar dat mijn eer en glorie verdeeld was.

En let wel! Geld is ook een afgod, en wat voor één. Carrière is ook een afgod. Afgodendienst is eigenlijk alles waarbij God Almachtig niet op de eerste plaats staat.

Ten derde: dat ik God Almachtig vraag of Hij mij wil reinigen met het bloed dat Jezus Christus dat Hij aan het kruis van Golgotha heeft doen vloeien om voor mijn zonden te betalen. Zodat ik geen eigendom meer ben van satan (de grote baas van alle afgoden), maar dat ik rechtmatig eigendom ben van God.

Wat is Gods antwoord daarop?: Lev. 26:40-42, Ps. 32:5, I Joh. 1:9

-----,..-----

Dus, hierbij een **oproep**: Doe de afgodsbeelden weg uit je leven en geef je aandacht, eer en glorie alleen aan God Almachtig. En Hij zal je reinigen. Hij vergeeft alles wat je misdaan hebt (alles!). En Hij maakt een nieuwe start met je zodat ook jij deel hebt aan de grote belofte die God Almachtig gegeven heeft. (I Joh. 2:25), Het eeuwige leven. En dat alles en alleen door wat God Almachtig Zelf door en **in** Jezus Christus hier op aarde gedaan heeft. Om jou en mij te redden. Halleluja.

----- .. -----

Lev. 26:40-42 Wanneer zij hun ongerechtigheid zullen belijden, mét de ongerechtigheid van hun vaders, hun trouwbreuk, die zij tegen Mij gepleegd hebben, en ook dat zij tegen Mij zijn ingegaan, – zodat Ik ook Zelf tegen hen inging en hen in het land van hun vijanden bracht – of wanneer dan hun onbesneden hart vernederd wordt en zij behagen scheppen in de straf voor hun ongerechtigheid, dan zal Ik denken aan Mijn verbond met Jakob. En ook aan Mijn verbond met Izak, en ook aan Mijn verbond met Abraham zal Ik denken, en Ik zal denken aan het land.

Ps. 32:5 Mijn zonde maakte ik U bekend, mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zei: Ik zal mijn overtredingen belijden voor de HEERE. En Ú vergaf mijn ongerechtigheid, mijn zonde.

I Joh. 1:9 ^{NBG} Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

I Joh. 2:25 ^{NBG} En dit is de belofte, die Hij Zelf ons beloofd heeft; het eeuwige leven.

Jakob vertrekt met zijn gevolg naar Bethel.

De angst die Jakob had toen zijn zonen de Sichemieten afgeslacht hadden (Gen. 34:30), heeft zich ten goede gekeerd. In plaats dat de omliggende volken Jakob willen verslaan, komt er een angst voor Jakob en zijn gevolg zodat zij hem met rust laten.

Jakob komt aan in het land Luz, bij de plaats Bethel. Dat is al in Kanaän.

Omdat God Almachtig heeft gedaan wat Hij Jakob beloofd had in Bethel, en Jakob beschermd heeft op al zijn wegen, in al zijn ervaringen en avonturen, bouwt Jakob hier een altaar voor God.

----- ... -----

Dan wordt er melding gedaan van het overlijden van Deborah, de voedster van Rebekka. Citaat uit de Studie-Bijbel :

“plotseling komt er in vers 8 een mededeling over Deborah, de voedster van Rebekka (Gen. 24:59).

Het is niet duidelijk of Deborah al eerder overleden is en dat zij genoemd wordt omdat ze op deze plaats begraven is, of dat zij in het gezelschap van Jakob is en sterft nadat het altaar is opgericht.

Vermoedelijk is Rebekka, de moeder van Jakob al overleden.

Is het een straf van God dat ze Jakob niet meer ontmoet (Gen. 27:45)? Terwijl van alle aartsvaders en hun vrouwen het overlijden en de begrafenis vermeld wordt in Genesis, horen we niets van Rebekka; in haar plaats wordt het overlijden en de begrafenis van haar voedster vermeld.”

“Wanneer Deborah reeds gestorven was, kan Izaäk haar daar begraven hebben. Wanneer Deborah in het gezelschap van Jakob verkeerde, kan zij door Rebekka naar Jakob gestuurd zijn toen hij nog bij Laban was.

Een andere mogelijkheid is, dat Izaäk haar naar Jakob bij Laban gezonden heeft, om hem de dood van Rebekka mede te delen.

Over de dood van Jakob's moeder Rebekka wordt niets meegedeeld en over die van Rebekka's voedster (de vrouw die haar borstvoeding gegeven heeft en verzorgd heeft) wel.

Gen. 34:30 Toen zei Jakob tegen Simeon en Levi: jullie hebben mij in het ongeluk gestort door mij in een kwade reuk te brengen bij de inwoners van dit land als zij gezamenlijk tegen mij optrekken, zullen zij mij verslaan en zal ik weggevaagd worden, ik en mijn huis.

Gen. 24:59 Toen lieten zij Rebekka, hun zuster, en haar voedster en de dienaar van Abraham en zijn mannen vertrekken.

Gen. 27:45 Als de boosheid van je broer bedaad is en hij vergeten is wat je hem hebt aangedaan, zal ik een bode sturen en je vandaar terug laten halen. Waarom zou ik me op één dag van jullie beiden laten beroven?

In die veel jaren zal Jakob wel berichten vanuit zijn ouderlijk huis hebben gehad.

De schrijver van het boek Jubileeën heeft de ontbrekende gegevens ingevuld en laat Rebekka, vergezeld door haar oude voedster, van Mare naar Bethel reizen om Jakob daar te bezoeken. Bij dat bezoek overlijdt de voedster; .....

Deborah is misschien even oud geworden al Izaäk, die op 180 jarige leeftijd sterft."

Zie hier, de Studie-Bijbel kan ook mijmeren. Mooi toch!

----- ... -----

En God Almachtig verschijnt opnieuw aan Jakob en herhaalt hier de woorden uit Gen. 32:28 dat Jakob voortaan **Israël** genoemd zal worden. Uit zijn nageslacht zullen veel volken ontstaan en veel koningen.

Dit is overigens weer dezelfde belofte die God Almachtig ook aan Jakob's grootvader Abraham deed (Gen. 17:6-8) en aan zijn vader Izaäk. (Gen. 26:24).

Deze verschijning van God Almachtig moet hier een zichtbare verschijning zijn geweest waar Jakob zich helemaal niet over verbaast. Jakob ziet God Almachtig opvaren naar de hemel.

Doet dit niet heel veel denken aan de hemelvaart van Jezus Christus, beschreven in Handelingen 1:9?

----- ... -----

Dan wordt verteld dat Jakob's grote liefde Rachel sterft. De wijze waarop Rachel sterft moet een enorm verwarrende situatie zijn geweest. Rachel sterft namelijk bij de geboorte van hun zoon.

Natuurlijk, de geneeskunde was niet op het peil van nu, maar schijnbaar ging er dus iets gruwelijk mis, waarbij Rachel doodgebloed is.

De NBG vertaling zegt: *'toen het leven haar ontvloot'*. Dit zegt dus dat Rachel doodgebloed is. Haar zoon leeft echter wel en wordt de lieveling van Jakob (Gen. 37, 38, 39).

In eerste instantie noemt Rachel het kind nog **Ben-Oni**, wat *'zoon van mijn ongeluk'* betekent. Daarmee geeft zij de schuld van haar overlijden aan haar pasgeboren kind. Maar Jakob geeft hem de naam Benjamin, wat *'zoon van mijn rechterhand'* betekent.

Gen 32:28 Toen zei Hij: Uw naam zal voortaan niet meer Jakob luiden maar Israël

Gen. 17:6-8 Ik zal u uitermate vruchtbaar maken: Ik zal u tot volken maken en er zullen koningen uit u voortkomen. Ik zal Mijn verbond maken tussen Mij, u en uw nageslacht na u, al hun generaties door, tot een eeuwig verbond, om voor u tot een God te zijn, en voor uw nageslacht na u. Ik zal aan u en uw nageslacht na u het land waar u vreemdeling bent, heel het land Kanaän, als eeuwig bezit geven. Ik zal hun tot een God zijn.

Gen. 26:24 De HEERE verscheen hem in die nacht en zei: Ik ben de God van Abraham, uw vader. Wees niet bevreesd, want Ik ben met u; Ik zal u zegenen en uw nageslacht talrijk maken omwille van Abraham, Mijn dienaar.

Hand.1:9 En nadat Hij dit gezegd had werd hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen.

Ook bij dit overlijden worden geen emoties en gevoelens beschreven. Maar probeer deze situatie eens door de bril van Jakob te bezien.

Hij heeft zo hard moeten vechten om Rachel tot vrouw te krijgen. Veertien jaar lang heeft voor Laban hard moeten werken voordat Rachel hem gegeven werd. (Gen. 29). Rachel die eerst geen kinderen kon krijgen en hem dan Jozef baart, in wie de 'heilsgeschiedenis' verder gaat. Rachel, die bij de geboorte van Jozef nog zegt: 'Moge de Here mij nog een zoon geven' (Gen. 30:24).

Die wens wordt vervuld. Maar niet op de wijze zoals Jakob en Rachel die voor ogen hadden.

Rachel sterft. En de Studie-Bijbel zegt dan nog dat Rachel sterft als een bedroefde vrouw en mede daardoor kunnen Jeremia (Jer. 31:15) en Mattheüs (Matt. 2:17-18) haar benoemen als klaagvrouw bij uitstek.

Nogmaals; de emoties worden niet beschreven. Maar als je de geschiedenis van Jakob leest moet hij Rachel zeer lief gehad hebben.

----- ... -----

Even terzijde: Benjamin is echt een nakomelingetje. Want als ik het vorige hoofdstuk lees dat de zonen van Jakob de Schemieten afslachten, moeten die zonen al volwassen kerels zijn geweest. En dan komt er nog zo een ukkie bij. Ook wordt er niets gezegd over de leeftijd van Rachel.

Overigens wordt God Almachtig vaak verweten dat hij geliefden te vroeg laat sterven. Of het nu kinderen zijn of echtgenoten, vaders of moeders. Jakob was zo gek op Rachel, waarom moest Rachel hierbij sterven?

Het antwoord staat in de Bijbel, al hoewel de achterblijvers dit vaak niet als een troost ervaren: Jes. 57:1-2 HET BOEK.

Rechtvaardige mensen verdwijnen; de vromen sterven te vroeg, maar niemand schijnt zich er iets van aan te trekken of zich af te vragen waarom dat gebeurt. Niemand schijnt te beseffen dat God hen wegneemt voordat de kwade dagen komen. Zij zullen in vrede rusten, allen die in hun leven de rechte weg bewandelen.

Gen. 30:24 Zij gaf hem de naam Jozef en zei: Moge de Heere mij nog een zoon geven!

Jer. 31:15 Zo zegt de HEERE: Er is een stem gehoord in Rama, een rouwklacht, een zeer bitter geweest: Rachel weent over haar kinderen. Zij weigert zich te laten troosten over haar kinderen, want zij zijn er niet meer.

Matt. 2:17-18 Toen is vervuld wat gesproken is door de profeet Jeremia: Een stem is in Rama gehoord, geklaag, gejammer en veel gekerm; Rachel huilde over haar kinderen, en wilde niet vertroost worden, omdat zij er niet meer zijn.

*Jes. 57:1-2 HET BOEK
Rechtvaardige mensen verdwijnen; de vromen sterven te vroeg, maar niemand schijnt zich er iets van aan te trekken of zich af te vragen waarom dat gebeurt. Niemand schijnt te beseffen dat God hen wegneemt voordat de kwade dagen komen. Zij zullen in vrede rusten, allen die in hun leven de rechte weg bewandelen.*

Sadhu Sundar Singh beschrijft in zijn boekje *'hij zag de hemel'* het verhaal van een moeder die haar zoon op jonge leeftijd verloor.

Haar hele leven heeft zij gerouwd want ze kwam niet over dit verlies heen.

Na een moeilijk en verdrietig leven overlijdt uiteindelijk ook de moeder.

Wanneer zij in de hemel aankomt wordt zij ontvangen door..... haar overleden zoon. En deze zoon zijn moeder een rondleiding door de hemel en hij laat haar ook de plekken zien waar de engelen hem opgevoed hebben.

Als de moeder dat allemaal ziet zegt zij: *'als ik dát allemaal had geweten, had ik niet mijn hele leven gerouwd'*.

----- ... -----

Een mensenleven is ongeveer tachtig tot negentig jaar. Maar wat is dit op de eeuwigheid?

Als een gelovige geliefde echtgenoot op vijfendertig jarige leeftijd overlijdt: weet dan twee dingen. **Ten eerste:** het kan één tot vijfenvijftig jaar duren, maar dan zie je hem weer terug. En nu voor altijd. **Ten tweede:** Leef gelovig verder want de overledene kan op geen betere plaats zijn dan in de hemel.

Als mensen het *'heengaan'* van hun gelovige geliefde **niet** kunnen accepteren, kan dit een vorm van egoïsme van de achterblijver zijn.

Stel dat de persoon ongeneeslijk ziek is, veel pijn lijdt en uitzichtloos lijdt. Is het dan niet een vorm van ultieme liefde om die geliefde *'te laten gaan'*? Denk aan je geliefde en even niet aan jezelf.

Natuurlijk is er het verdriet. Maar de wetenschap dat jouw geliefde nooit meer pijn zal voelen; nooit meer ziek zal zijn; moet je toch met grote blijdschap vervullen. Tenminste als je de zekerheid hebt dat Hij door de HEERE thuisgehaald is.

----- ... -----

Dan komt er weer zo'n schijnbaar losse opmerking. Ruben, de oudste zoon van Jakob, gebaard door Lea, duikt met de slavine Bilha (van Rachel) het bed in.

Buiten het feit dat er een enorm leeftijdsverschil tussen Ruben en Bilha zit, is deze zaak des te pijnlijker omdat het hier de slavine van Jakob's lievelingsvrouw Rachel is geweest. Ook is deze Bilha Ruben zijn stiefmoeder. Des te pijnlijker omdat deze Bilha waarschijnlijk de plaats van Rachel had ingenomen.

Jakob doet schijnbaar niets. Tenminste er staat hier niets van geschreven. Maar in Gen. 49:3-4 ontnemt Jakob Ruben het eerstgeboorterecht en geeft dit aan Manasse en Efraïm, de zonen van Jozef.

Wat er met Bilha verder is gebeurd staat niet beschreven maar ik kan mij voorstellen dat Jakob haar niet meer als bijvrouw heeft geaccepteerd.

En wat heeft deze schanddaad voor gevolgen gehad in de relatie met zijn broers. En dan met name Dan en Naftali? Immers hun oudste broer Ruben duikt met hun moeder het bed in.

De schanddaad die Ruben en Bilha bedreven hebben, wordt later zelfs verboden op straffe van de doodstraf (Lev. 18:8,29 en Lev. 20:11).

Maar los van dit alles; wat moet de verleiding en de ophitsing groot zijn geweest. Zowel van de kant van Ruben als van de kant van Bilha. Wie laat zich nu opfokken door een vrouw die minstens dertig jaar ouder is?

----- ... -----

Als laatste feit in dit toch weer wonderbaarlijke hoofdstuk wordt verteld dat Izaäk sterft op honderdtachtigjarige leeftijd, nadat hij Jakob weer ontmoet heeft.

Izaäk is daarmee vijf jaar ouder geworden dan zijn vader Abraham. Jakob moet hier dus ongeveer honderdtwintig jaar zijn geweest.

Wat een ontmoeting zal dat geweest zijn. Izaäk die voor het eerst zijn kleinkinderen van Jakob ontmoet. En Jakob en zijn vrouwen natuurlijk. Volwassen kerels.

Izaäk die vast wel gehoord zal hebben dat Jakob en Ezau zich verzoend hebben, want Jakob en Ezau begraven hun oude vader Izaäk **samen**.

Gen. 49:3-4 Ruben, jij bent mijn eerstgeborene, mijn kracht en de eerste vrucht van mijn mannelijkheid, de voortreffelijkste in hoogheid en de voortreffelijkste in sterkte. Onstuimig als het water als je bent, zul je niet de voortreffelijkste zijn want je bent het bed van je vader ingeklommen, en toen heb je het geschonden. Hij is mijn sponde ingeklommen!

Lev. 18:8 U mag de schaamdelen van de vrouw van uw vader niet ontbloten. Het is de schaamte van uw vader.

Lev. 18:29 Want al wie ook maar één van al die gruweldaden doet, de personen die ze doen, moeten uit het midden van hun volk uitgeroeid worden.

Lev. 20:11 Een man die met de vrouw van zijn vader slaapt, ontbloot de schaamte van zijn vader. Beiden moeten zeker ter dood gebracht worden. Hun bloed rust op henzelf.

Dat moet dus betekend hebben dat Ezau in de buurt was. Want in die tijd werden en worden overledenen op dezelfde dag begraven.

Of Ezau was al langer bij Izaäk omdat hij ziek was misschien. En ook Jakob moet in de buurt geweest zijn.

Er wordt verder niets meer gezegd over moeder Rebekka. Of zij nog lang leefde of niet. Hoe oud zij geworden is. Waar en wanneer ze overleden is. Het wordt allemaal niet vermeld. Daarvoor in de plaats wordt wel het overlijden van haar voedster Deborah genoemd. Zou het iets te maken hebben met het bedrog dat Rebekka bedacht waardoor er grote gezinsproblemen ontstonden?

Het overlijden van Izaäk en zijn begrafenis lijkt veel op het overlijden en de begrafenis van Abraham. De zonen van Izaäk begroeven hun vader net zoals de zonen van Abraham hem begroeven.

Tussen Ezau en Jacob had zich veel afgespeeld. Tussen Izaäk en Ismaël had zich ook veel afgespeeld.

Maar in beide gevallen moet er toch iets van verzoening hebben plaatsgevonden omdat beiden hun vaders begroeven.

Hoofdstuk 36

Het nageslacht van Ezau

Nu Izaäk overleden is breekt er een nieuw gedeelte in de 'heilsgeschiedenis' aan welke begint met verhaal van **Jozef**.

Maar voordat daarmee begonnen wordt volgt als afsluiting nog een opsomming van het nageslacht van Ezau.

Alhoewel Ezau zijn eerstgeboorterecht 'verkocht' heeft aan zijn tweelingbroer Jakob en de zegen van het eerstgeboorterecht door bedrog is kwijtgeraakt aan Jakob, is het Ezau niet slecht gegaan. Dat lees ik al in Gen.33:9 als Jakob na veel jaren zijn broer Ezau weer ontmoet en hem wil inpalmen door hem een mooi cadeau te geven in de vorm van meer dan vijfhonderdvijftig dieren (Gen. 32:13-15).

----- ... -----

Er volgt nu een opsomming van het nageslacht van Ezau.

Ezau trouwde met de vrouwen uit de lokale bevolking, wat zeer tegen het zere been was van zijn vader en moeder, Izaäk en Rebekka (Gen.26:34-35). En toen het bedrog van Rebekka, zijn moeder, en Jakob zijn broer uitkwam, trouwde hij uit wraak ook nog met de dochters van Ismaël (de weggestuurde zoon van Hagar en zijn opa Abraham). Gen. 28:8-9

Naast dat er een overzicht wordt gegeven van het nageslacht van Ezau volgt ook nog een overzicht van koningen, die over Edom hebben geregeerd. En daarna volgt nog een nieuwe lijst met namen, namelijk de stamhoofden van Ezau.

Maar deze tweede lijst verschilt totaal van de lijst met namen waar dit hoofdstuk mee begint. Voor een verklaring hiervan verwijs ik naar de Studie-Bijbel. In het kader van *mijn mijmeringen* vind ik dit niet interessant om beschreven te worden omdat ik er niets van kan maken.

----- ... -----

Gen. 33:9 Maar Ezau zei: Ik heb veel, mijn broer. Laat wat je hebt, van jou blijven.

Gen. 32:13-15 Hij overnachtte daar die nacht; en hij nam een deel van wat in zijn bezit gekomen was als geschenk voor zijn broer Ezau: tweehonderd geiten en twintig bokken, tweehonderd oaien en twintig rammen, dertig zogende kamelen met hun veulens, veertig koeien en tien stieren, twintig ezinnen en tien ezels.

Gen. 26:34-35 Toen Ezau veertig jaar oud was, nam hij Judith, de dochter van Beëri, de Hethiet, en Basmath, de dochter van Elon, de Hethiet, tot vrouw. Zij waren een bittere kwelling voor Izak en Rebekka.

Gen. 28:8-9 en toen Ezau zag dat de dochters van Kanaän niet deugden in de ogen van zijn vader Izak, ging Ezau naar Ismaël en nam hij Machalath, de dochter van Ismaël, de zoon van Abraham, de zuster van Nebajoth voor zich tot vrouw, naast zijn andere vrouwen.

Het belangrijkste feit uit dit hoofdstuk is dat Ezau, de broer van Jakob, de zoon van Izaäk en de kleinzoon van Abraham zich door het huwelijk vermengd heeft met de lokale bevolking. Dit terwijl God Almachtig dit niet wilde (Gen. 24:3-4 en Gen. 28:1-2).

In tabelvorm ziet het nageslacht van Ezau er zo uit:

Esau (Edom)	Vrouw		
	Ada, Dochter van de Hethiet Elon	Elifaz	Teman (Stamhoofd)
			Omar (Stamhoofd)
			Zefo (Stamhoofd)
			Gaëtam (Stamhoofd)
			Kenaz (Stamhoofd)
		Uit bijvrouw Timna	Amalek (Stamhoofd)
			Elifaz (Stamhoofd)
			Korach (Stamhoofd)
	Oholibama, Dochter van de Heviet Ana, die weer een dochter was van Zibeon	Jeüs (Stamhoofd)	
		Jaëlam (Stamhoofd)	
		Korach (Stamhoofd)	
	Basmath, Dochter van Ismaël en zus van Nebajoth	Rehuel	Nahath (Stamhoofd)
			Zerah (Stamhoofd)
			Samma (Stamhoofd)
			Mizza (Stamhoofd)

Ezau en zijn nageslacht vermengden zich door het huwelijk met de inwoners van het land waaronder Seïr en de Choriëten. Hieruit komen dus de vrouwen van Ezau, Ada en Oholibama. In onderstaande tabel zie je het nageslacht van Seïr en kun je de combinatie leggen met het hierboven genoemde nageslacht van Ezau:

Seïr (de Choriët)	Lotan (Stamhoofd)	Hori		
		Hemam		
	Timna (zus)			
	Sobal (Stamhoofd)	Alvan		
		Manahath		
		Ebal		
		Sefo		
		Onam		
	Zibeon (Stamhoofd)	Aja		
		Ana	Dison	Hemdan
				Esban
				Jithran
				Cheran
			Oholibama	
	Ana (Stamhoofd)			
	Dison (Stamhoofd)			
	Ezer (Stamhoofd)	Bilhan		
		Zaāvan		
		Akan		
	Disan (Stamhoofd)	Uz		
		Aran		

Gen. 24:3-4 Ik wil u laten zweren bij de HEERE, de God van de hemel en de God van de aarde, dat u voor mijn zoon geen vrouw zult nemen uit de dochters van de Kanaänieten te midden van wie ik woon, maar dat u naar mijn vaderland en mijn familiekring gaat om voor mijn zoon Izak een vrouw te nemen.

Gen. 28:1-2 Toen riep Izak Jakob en zegende hem; en hij gebood hem en zei tegen hem: Neem geen vrouw uit de dochters van Kanaän. Sta op, ga naar Paddan-Aram, naar het huis van Bethuël, de vader van je moeder, en neem vandaar een vrouw voor je uit de dochters van Laban, de broer van je moeder.

Tenslotte hebben er acht koningen geregeerd over Edom.

1. Bela, de zoon van Beor in de stad Dinhaba
2. Jobab, de zoon van Zerah in de stad Bozra
3. Husam de Temaniet
4. Hadad, de zoon van Bedad in de stad Avith
5. Samla uit Masreka
6. Saul uit Rehoboth
7. Baäl-Hanan, de zoon van Achbor
8. Hadar in de stad Pahu

Hoofdstuk 37

Jozef en zijn broers

Laat ik aan het begin van dit hoofdstuk eens een paar leeftijden van de hoofdrolspelers noemen:

- Jakob was (ongeveer) zevenenzestig jaar toen hij vluchtte naar Laban in Haran, Mesopotamië;
- Jakob was zesennegentig jaar oud toen hij Laban verliet en terugkeerde naar het land Kanaän; (Gen. 31:38).
- De leeftijd van Jozef is nu zeventien jaar; (vers 2)
- Jakob is hier dus honderddertien jaar;
- Jakob zegt in Gen. 47:9 als hij bij Farao is, dat hij honderddertig jaar oud is;
- Izaäk was zestig jaar toen Jakob en Ezau geboren werden (Gen. 25:26);
- Izaäk stierf op honderdtachtig jarige leeftijd stierf (Gen. 35:28);
- Jakob was dus honderdtwintig jaar toen Izaäk stierf.

Het bovenstaande betekent dat Izaäk in Gen. 37 nog geleefd moet hebben terwijl dit overlijden toch al in Gen. 35 is beschreven.

----- ... -----

Jakob en zijn familie schijnen hun woonplaats gevonden te hebben in het land Kanaän in de buurt van de plaats Hebron (vers 14). En nu vader Izaäk en moeder Rebekka zijn overleden en Jakob zich verzoend heeft met zijn broer Ezau, gaat de 'heilsgeschiedenis' verder.

Want dát is de rode draad die door het hele O.T. gaat. De hele historie wijst naar de komst van de Messias, Jezus Christus.

Waarom de dingen zijn gegaan zoals deze gegaan zijn; waarom er zoveel onrecht, verdriet, slachtpartijen, moord, doodslag en bedrog mee gemoeid zijn gegaan, is mij niet bekend. God Almachtig vond het niet de moeite waard om daar verantwoording voor af te leggen aan de mens. Zijn woorden in Jes. 55:8-9 en Rom. 11:33 moeten voldoende voor mij zijn.

Het feit echter dat God Almachtig soeverein is en geen verantwoording hoeft af te leggen aan Zijn schepselen, de mensen, is ook vaak één van de redenen voor veel mensen om zich af te keren van God. Zij vinden God onrechtvaardig, een dictator, en noem maar op.

Gen. 31:38 Deze twintig jaar dat ik bij u geweest ben, hebben uw ooiën en uw geiten geen misdracht gehad en de rammen van uw kleinvee heb ik niet gegeten.....

Gen. 47:9 Jakob zei tegen de Farao : Het aantal van de jaren van mijn vreemdelingschap is honderdertig jaar. Weinig in getal en vol kwaad zijn mijn levensjaren geweest

Gen. 25:26 ..... Izaäk was 60 jaar oud bij hun geboorte

Gen. 35:28 De dagen van Izaäk waren honderd tachtig jaar

Gen. 37:14 En hij zei tegen hem: Ga toch en zie de welstand van je broers en de welstand van de kudde en breng verslag aan mij uit. Zo stuurde hij hem het dal van Hebron uit, en hij kwam naar Sichem.

Jes. 55:8-9 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten

Rom. 11:33 O, diepte van rijkdom, zowel van wijsheid als van kennis van God, hoe ondoordringelijk zijn Zijn oordelen en onnaspeurlijk Zijn wegen!

Maar deze mensen vergeten het belangrijkste. En dat wil ik duidelijk maken door onderstaand verhaal:

Willem Ouweneel beschrijft dat zo mooi in zijn boekje 'mijmeringen' uit het jaar 1993 (hoofdstuk 9, blz. 25). Ik beschrijf het hieronder in mijn eigen woorden:

Stel je koopt een auto bij de garage. Een fantastisch mooie auto, en precies datgene dat je altijd gewild hebt. Een lekker pittig ding, met een mooi benzine motortje er in, en nadat je hem bij de garage hebt opgehaald, en de nodige instructies van de dealer hebt meegekregen rij je weg. Oh, wat een plezier, oh, wat loopt dat motortje mooi.....

Maar, er komt een moment dat je tank leeg is, en dat je dus moet gaan tanken..... en wat zie je daar ? De benzineprijs ligt veel hoger dan de prijs voor diesel.

Ach ja..... de instructieboekjes zeggen wel dat je motortje op benzine loopt, en de dealer heeft ook nog uitdrukkelijk gezegd dat deze auto op benzine loopt, maar wat weten de fabrikant en de dealer nu van jouw huishoud portemonnee af.....

Neen, daar hebben zij niets over te zeggen..... en als jij diesel in jouw benzinetank wil gooien, moet je dat zelf weten. Jij weet echt zelf wel wat goed voor jou is....

Maar nadat er diesel in de tank is gegooid en je wegrijdt, begint de motor na een paar honderd meter te stotteren, te walmen, en bokkend komt deze tot stilstand.....

-----,-----

De vraag is nu..... Kun je de fabrikant of de dealer aansprakelijk stellen voor het feit dat jouw motor ermee gestopt is, nadat zij zó uitdrukkelijk hadden gezegd dat je benzine in je tank moet gooien en geen diesel ?

Het antwoord is duidelijk..... Neen, je bent hier zelf voor verantwoordelijk.

De fabrikant heeft in de handleiding van de auto uitdrukkelijk staan dat deze motor alleen op benzine loopt, de dealer heeft uitdrukkelijk gezegd dat deze motor alleen op benzine loopt.....

Als jij dan zo eigenwijs bent om er toch diesel in te gooien is dat jouw eigen verantwoordelijkheid, waarvan jij en jij alleen de consequenties ten volle moet dragen.

En zo is het ook met God Almachtig. God heeft ons een schriftelijke handleiding gegeven waarin precies staat wat ik moet doen om te zorgen dat mijn levensmotor goed loopt. **En die handleiding is de Bijbel.**

Natuurlijk heb ik het zelfbeschikkingsrecht om deze Handleiding naast mij neer te leggen. Om hem helemaal niet te lezen of daarvan af te wijken.

Maar, áls mijn levensmotor hapert, walmt, stekt en uiteindelijk tot stilstand komt, kan ik daar God Almachtig niet aansprakelijk voor stellen.

Is God Almachtig dan de dictator? Is God dan onrechtvaardig?

En als God Almachtig dan ook nog in Zijn Zoon naar deze wereld komt om onze levensmotor **voor niets** toch te repareren, maar ook dát wordt afgewezen; waar praten we dan over?

Wij hebben de geschreven Handleiding van God Almachtig, de Bijbel. **De mensen** uit het Bijbelboek Genesis hadden die schriftelijke Handleiding niet. Zij hadden alleen de mondelinge instructies van God. Want als ik het boek Genesis doorlees, sta ik verbaasd hoe vaak God rechtstreeks tot mensen spreekt zoals Adam en Eva, Kaïn die zijn broer vermoordde, Noach die de ark bouwde, Abraham die zijn vaderland verliet om naar Kanaän te vertrekken, Izaäk de vader van Jakob, Jakob in Bethel en op andere plekken.

Vaak wordt tegengeworpen dat de woorden van God Almachtig zó vaak van geslacht op geslacht zijn overgegaan dat die woorden helemaal niet (meer) te vertrouwen zijn. Want bij het doorvertellen van geslacht op geslacht zijn die woorden misschien wel aangedikt of veranderd.

Ik betwist bovenstaande redenering ten stelligste. Ik kom hier straks op terug.

Dan wordt er weer tegengeworpen dat er geen enkel wetenschappelijk bewijs is dat de eerste mensen zoveel honderden jaren geleefd hebben. Dat de gemiddelde ouderdom van mensen rond de veertig jaar heeft gelegen. Dat juist nu vandaag de dag de ouderdom van mensen pas op tachtig tot negentig jaar wordt gesteld.

Maar zijn al die tegenwerpingen niet gewoon een afwijzing van God Almachtig? Men **wil** de Bijbel niet als waarheid aannemen. Want zegt men dan: De enige bron om dingen te verifiëren die in de Bijbel staan is de Bijbel zelf.

Als men echter de Bijbel afwijst, wijst men Jezus Christus af. Want in Joh. 1:1 staat dat Jezus Christus het levendgemaakte woord is.

Joh. 1:1 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

En als men Jezus Christus afwijst, wijst men God Almachtig af want Jezus Christus Zelf zegt in Joh. 10:30 dat de Vader en Hij één is.

Joh. 10:30 Mijn Vader en Ik zijn één

Natuurlijk laat ik de keuze aan de mensen zelf. Ik heb in hoofdstuk 1 al gezegd dat ik geloof in God, de Ene, Almachtige Schepper van hemel en aarde. En alhoewel ik lang niet alles uit de Bijbel begrijp, torn ik niet aan mijn geloof in God. En als ik het niet begrijp? Dan leg ik het weer bij God. En als Hij het nodig vindt zal Hij mij door Zijn Heilige Geest antwoord geven.

----- ... -----

Aan de hand van de levensjaren van de eerste mensen die beschreven zijn in het boek Genesis (zie hoofdstuk 11) kun je opmaken dat het verhaal van de schepping, het paradijs, de zondeval en de verbanning uit het paradijs (Gen. 1, 2 en 3) maar twee of drie keer doorverteld hoeft te zijn voordat het bij Abraham terecht is gekomen.

Want de jaartelling is begonnen in het jaar 4.004 voor Christus. (zie tabel hoofdstuk 11). Adam is negenhonderddertig jaar geworden en is gestorven in het jaar 3.074 voor Christus. Lamech, een nazaat van Adam is geboren in het jaar 3.130 voor Christus. Adam heeft dus nog zesenvijftig jaar de gelegenheid gehad om het verhaal van het paradijs aan Lamech te vertellen. Lamech kan het dus uit **eerste hand** gehoord hebben van Adam zelf.

Lamech heeft zevenhonderdzesenzeventig jaar geleefd en is overleden in het jaar 2.354 voor Christus. Lamech heeft nog vijfennegentig jaar de gelegenheid gehad om het verhaal van het paradijs aan Sem, Cham en Jafeth te vertellen, de zonen van Noach. Sem, Cham en Jafeth kunnen dit verhaal dus uit **tweede hand** gehoord hebben van Lamech.

Sem heeft zeshonderddrie jaar geleefd en heeft vijfenzeventig jaar de gelegenheid gehad om het verhaal van het paradijs aan Terah, de vader van Abraham te vertellen. Terah kan het dus uit **derde hand** gehoord hebben van Sem.

De redenering dat bijvoorbeeld het verhaal van de schepping, het paradijs, de zondeval, de verbanning uit het paradijs over heel veel geslachten is gegaan waardoor het verhaal er misschien wel heel anders uit heeft gezien, is dus niet waar. We praten over maximaal drie geslachten om het verhaal bij Abraham te brengen.

----- ... -----

De 'heilsgeschiedenis' begint al bij de schepping, ja ik geloof zelfs al vóór de schepping. En via mensen als Adam, Noach, Abraham, Izaäk zijn we bij Jakob gekomen, die **Israël** door God Almachtig wordt genoemd (Gen. 32:28).

-----...-----

Jakob krijgt twaalf zonen, die de stammen Israëls worden genoemd. En uit één van die zonen, Juda genaamd, is later onze Verlosser en Heiland Jezus Christus geboren. (Hebr. 7:14) En alles wat in het O.T. beschreven wordt moet naar dát feit heen wijzen.

Dat die weg naar Jezus Christus niet eenvoudig is geweest blijkt wel uit de verhalen uit het boek Genesis (en de rest van het O.T.).

In onze ogen kunnen die verhalen misschien wel incompleet zijn of zelfs onrechtvaardig en onbegrijpelijk, maar dan moet ik altijd beseffen dat het niet gaat om de mensen. Het gaat er niet om wat de mensen allemaal kunnen of gedaan hebben. **Het gaat om Jezus Christus.** Het gaat erom dat God Almachtig Zelf **in** Jezus Christus naar deze wereld is gekomen om de mens te herstellen, schoon te maken en nieuwe kleding te geven.

Jezus Christus is gekomen om verzoening te brengen tussen God Almachtig en de mens (Joh. 3:16) zodat de situatie van vóór de zondeval weer terug kan komen. God wil niets liever dan weer dagelijks met de mens kunnen wandelen om met hem te kunnen spreken. En dat in een wereld zonder pijn, zonder verdriet, zonder zonden, zonder zorgen.

Die belofte heeft God Almachtig Zelf gegeven, het eeuwige leven, (I Joh. 25:25) en dáár leef ik voor. Een bekende spreuk is: 'God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst'

Ik moet mij richten op die aankomst en niet op de omstandigheden van die reis. Want die omstandigheden zijn soms helemaal niet leuk, die zijn soms heftig, die gaan soms gepaard met veel bedrog, pijn verdriet, leugens en afwijzing. Maar door dicht bij God Almachtig te blijven, door Zijn Handleiding voor mijn leven dagelijks toe te passen kom ik bij het einddoel!

Zie je nu de parallel met wat allemaal beschreven is in het boek Genesis tot nu toe? Ook die reis is niet gemakkelijk en soms onbegrijpelijk. Maar de nadruk moet liggen op het einddoel. En dat einddoel van het boek Genesis is de komst van God Almachtig **in** Zijn Zoon Jezus Christus.

Gen. 32:28 Toen zei Hij: Uw naam zal voortaan niet meer Jakob luiden, maar Israël, want u hebt met God en met mensen gestreden, en hebt overwonnen

Hebr. 7:14 Het is immers overduidelijk dat onze Heere van Juda afstamt.....

Joh. 3:16 Want zo lief heeft God de wereld gehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft opdat iedereen die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft

I Joh. 2:25 ^{NBG} En dit is de belofte, die Hij zelf ons beloofd heeft: het eeuwige leven .

En zo mag ik, aan het begin van de geschiedenis met Jozef, ook mijn blik weer richten op het einddoel, terwijl de geschiedenis van Jozef op zich ook weer een geschiedenis is van onrecht, van verdriet, van pijn, van afwijzing.

----- ... -----

Jozef is hier zeventien jaar en overduidelijk het lievelingetje van Jakob. De geschiedenis herhaalt zich weer (roulerende rekening). Want Jakob was het lievelingetje van zijn moeder Rebekka terwijl zijn tweelingbroer Ezau het lievelingetje was van zijn vader Izaäk (Gen. 25:28).

Gen 25:28 Izaäk had Ezau lief, omdat hij graag wildbraad at; Rebekka daar en tegen had Jakob lief...

Daarnaast kun je uit deze verzen lezen dat de verhouding tussen Jozef en zijn broers niet optimaal was.

Ik kan mij voorstellen dat Jozef een verwend kind was. Verwekt door Jakob's lievelingsvrouw Rachel, op wie Jakob stapel verliefd was. Waarvoor hij zelfs veertien jaar gratis heeft gewerkt bij Rachels vader Laban (Gen. 29) voordat hij haar mocht trouwen.

Rachel die Jakob twee zonen gegeven heeft; Jozef en Benjamin. Maar ik denk dat Benjamin hier nog te klein was om genoemd te worden. Want Rachel is nog niet zo lang geleden overleden. Het kan ook zijn dat Rachel op dit punt van de geschiedenis nog niet overleden is en dat Benjamin nog helemaal niet geboren is.

----- ... -----

Jakob had Jozef zeer lief en stak dit dus niet onder stoelen of banken. Hij ging zelfs zó ver dat hij een prachtig veelkleurige jas of mantel maakte voor zijn zoon en hem dit gaf ten overstaan van zijn andere broers.

Ik kan mij wel voorstellen dat jalousie dan de kop op steekt. Maar in dit verhaal gaat het nog veel verder. De jalousie gaat over in haat.

-----...-----

Hier zit een belangrijke geestelijke les voor mij in.

Waarom is Abel in Genesis 4 vermoord? omdat Kaïn jaloers was.

Waarom wilde Ezau zijn broer Jakob doodden in Genesis 27? Omdat Ezau jaloers was.

En nu zie je het weer gebeuren.

Jaloersheid is een gemene wortel die leidt tot wantrouwen, afwijzing, verdriet, bitterheid en haat, met als mogelijk gevolg, de dood.

In het geval van Jozef kun je niet alle schuld zomaar eenzijdig bij zijn broers neerleggen. Vader Jakob had in de jaloersheid een groot aandeel, want Jozef was verwend, kreeg mooie cadeaus van zijn vader terwijl zijn broers dit niet kregen.

En Jozef doet er dan zelf ook nog een schepje bovenop: Hij klikt.

Jozef vertelt vader Jakob verhalen over zijn broers die helemaal niet waar zijn en om ze in een kwaad daglicht te stellen. En als klap op de vuurpijl komt hij dan ook nog met twee dromen. Dromen waarin Jozef als een koning ver verheven is boven zijn broers. Dat zijn broers, en zelfs zijn vader en moeder, zullen buigen voor hem.

Al hoewel die dromen echt zijn vraagt het ook om wijsheid hoe je dit brengt en wanneer je deze boodschap brengt.

----- ... -----

Een dramatisch voorbeeld: Toen Sonja en ik eens huwelijksonderricht gaven aan echtparen, was één van de opdrachten in die cursus dat de huwelijkspartners elkaar een brief zouden schrijven die zou beginnen met: 'lieve' en die zou eindigen met: 'je liefhebbende'

In deze brief moesten de partners onafhankelijk van elkaar hun zonden belijden naar elkaar en dingen schrijven die irritant waren aan de ander. Maar op een liefhebbende wijze.

En zo gebeurde het dat één van hen aan haar man beleed dat zij in de nacht vóór de huwelijksvoltrekking verkracht was door de beste vriend van haar man.

Deze belijdenis heeft tot een gigantische rel geleid en tot veel verdriet, veel pijn.

Uiteindelijk heeft deze belijdenis op papier er zelfs mede toe geleid dat dit echtpaar hun huwelijksrelatie heeft beëindigd. De man kón er niet overheen komen dat zijn vrouw verkracht was. En hij kón er ook niet overheen komen dat zij nooit iets gezegd had.

Dit voorbeeld geeft goed weer dat de waarheid verteld moet worden, maar dat er ook (Gods) wijsheid voor nodig is om te bepalen hoe iets gezegd moet worden en **wanneer**.

En de manier waarop het in bovenstaande geschiedenis gebeurde was niet de juiste manier en misschien ook wel niet het juiste moment.

----- ... -----

Zo lees je in de geschiedenis van Jozef, dat vader Jakob de woorden van Jozef met betrekking tot zijn dromen in zijn hart sloot. Hij geloofde die woorden maar hij bestrafte Jozef wel om de wijze waarop hij die woorden bracht.

Maar net zoals de jaloersheid van Kaïn in Gen. 4 desastreuze gevolgen heeft gehad; en net zoals de jaloersheid van Sara in Gen. 21 desastreuze gevolgen heeft gehad; en net zoals de jaloersheid van Ezau desastreuze gevolgen heeft gehad, heeft de jaloersheid van de broers van Jozef ook desastreuze gevolgen.

Het feit dat Jakob hier spreekt over zichzelf, zijn broers, maar ook zijn moeder, bevestigt wat ik eerder noemde, dat Izaäk nog geleefd moet hebben en dat Rachel ook nog leefde.

----- ... -----

Ik kan het verhaal van Jozef natuurlijk romantiseren omdat ik de uitkomst weet. Maar op dit punt in de geschiedenis kende Jozef die uitkomst niet.

Wat zal dat een paniek zijn geweest bij Jozef dat zijn eigen broers hem in een put gooiden en zelf lekker gingen eten. Dat zij Jozef daarna verkochten aan de Ismaëlieten om hem af te laten voeren naar Egypte.

Maar dat niet alleen. Wat een verdriet hebben die broers bij hun vader Jakob teweeggebracht, waarbij je de vraag kunt stellen of de leefsituatie niet verslechterd is voor hen allemaal, doordat zij Jozef verkochten.

Maar jalousie maakt blind, haat maakt blind. Ik vraag mij af hoe die broers hebben kunnen leven met deze geschiedenis op hun schouders. Hoe hebben zij dit hun vader kunnen aandoen. Hoe zijn zij omgegaan met het verdriet van hun vader. En hun eigen vrouwen? Zouden zij die iets verteld hebben?

Natuurlijk was er veel pijn en bitterheid bij de broers. Jakob heeft de opvoeding van zijn zoon Jozef niet op de meest succesvolle wijze uitgevoerd. En natuurlijk was Jozef zelf ook geen lieverdje maar een verwende kwast; maar zou er contextueel relationeel nu geen andere mogelijkheid zijn geweest?

En zo komt Jozef dus aan in Egypte en begint er een periode van (meer dan) vierhonderd jaar.

Een periode die begint met zegen en overvloed, verzoening en geluk. Maar een periode die eindigt in onderdrukking, in haat, in massaslachting en in geweld.

Ik wijs er nogmaals op dat Jozef en Jakob geen Bijbel hadden waarmee zij even de geschiedenissen konden lezen uit de laatste hoofdstukken van het boek Genesis.

Op dit punt in de geschiedenis is er alleen maar bedrog, leugen, en een diep intens verdriet.

Hoofdstuk 38

Juda en Tamar

De 'heilsgeschiedenis' waar ik bij beland ben, speelt zich nu af rond de persoon van Jozef, de zoon van Jakob. Maar nauwelijks is daarmee begonnen in hoofdstuk 37 of deze geschiedenis wordt alweer onderbroken door een geschiedenis waarvan ik mij afvraag wat deze hier op deze plaats te betekenen heeft.

Het verhaal gaat nu even verder met een broer van Jozef, Juda genaamd.

Hier wordt mij een inblik gegeven in de cultuur van het volk Israël destijds (een volk was het nog niet, maar de twaalf zonen van Jakob zijn wel de aartsvaders van het volk Israël).

Deze geschiedenis komt er in het kort op neer dat wanneer een man met een vrouw trouwt en de man sterft **voordat** er kinderen geboren zijn, dat de broer van die overleden man de weduwe moet trouwen.

Dit om er voor te zorgen dat de familiebezittingen van de man in de familie blijven.

Dit werd later ook in Deut. 25:5 in de wet van God Almachtig door Mozes vastgelegd.

Maar, als ook die (tweede) man kinderloos sterft dan moet de weduwe trouwen met de volgende broer van de man en zo voort.

----- ... -----

Om te beginnen zie ik hier dat alweer afgeweken wordt van de wens c.q. wil van God Almachtig dat Abraham, Izaäk (Gen.24:37) , en Jakob (Gen. 27:46) en hun nageslacht zich niet moesten vermengen met de lokale bevolking.

Toch zie je dat Lot, de neef van Abraham, zich een Sodomse vrouw neemt. Dat Sara, wanneer zij geen kinderen kan krijgen Hagar, de Egyptische slavin, als vrouw geeft aan haar man Abraham. Dat Ismaël, de zoon van Abraham, een vrouw uit de lokale bevolking neemt. Dat Ezau, de broer van Jakob, dit ook doet. En dat nu zelfs Juda, een zoon van Jakob, dit ook doet.

Deze Juda neemt zich een Kanaänitische vrouw en verwekt daar drie zonen.

Deut. 25:5 Wanneer broers bij elkaar wonen en een van hen sterft zonder dat hij een zoon heeft, dan mag de vrouw van die gestorvene niet de vrouw van een vreemde man buiten de familie worden. Haar zwager moet bij haar komen en haar voor zichzelf tot vrouw nemen, en zo zijn zwagerplicht tegenover haar vervullen.

Gen. 24:37.. U mag voor mijn zoon geen vrouw nemen uit de dochters van de Kanaänieten.....

Gen. 27:46 Rebekka zei tegen Izak : Ik heb een afkeer van mijn leven vanwege de dochters van de Hethieten. Als Jakob een vrouw neemt uit de dochters van de Hethieten zoals deze twee, uit de dochters van dit land, wat heeft mijn leven dan nog voor zin ?

Overigens valt wel op dat er geschreven staat dat Juda van zijn broers wegtrok, en niet dat hij van zijn vader wegtrok.

Zou Juda het hele gebeuren met Jozef dermate hebben aangetrokken dat hij daar afstand van wil nemen?

----- ... -----

De jongste zoon van Juda , Er genaamd, was slecht in de ogen van de Heere en de Heere doodde hem daarom.

Het wordt er maar zo even in een tussenregeltje neergezet maar ook hier speelt verdriet en pijn weer de boventoon. Wat gebeurt er bij de vader en de moeder als de eerstgeboren zoon overlijdt? Wat voor verdriet, bij de ouders, bij de vrouw die achterblijft, bij de broers en zussen en bij de grootouders?

Opmerkelijk vind ik het dat Juda zich **niet** door de wet van God Almachtig laat leiden als het gaat om de keuze van zijn vrouw gaat, maar dat hij zich **wel** door de wet van God laat leiden als het gaat om het zwagerhuwelijk.

Onan, de tweede zoon van Juda was dus schijnbaar nog niet getrouwd en hij wordt gedwongen door Juda (of door de cultuur) om Tamar, de weduwe van Er tot vrouw te nemen.

Maar ook deze Onan was slecht in de ogen van de Heere, en de Heere doodde ook Onan. Ook hier weer pijn en verdriet ten top.

Dan is er nog één zoon over. De jongste van Juda en zijn vrouw Sua, Sela genaamd. Maar deze Sela is nog te jong om te trouwen. Daarom zegt Juda tegen zijn schoondochter Tamar (de weduwe van zoon Er, later de weduwe van zoon Onan) dat zij moet wachten tot Sela oud genoeg is geworden om haar te kunnen trouwen.

Leuk voor Sela, want als dat huwelijk door zou gaan kom je toch met een enorm leeftijdsverschil te zitten tussen beide echtelieden.

Overigens moet er ook nu weer in jaren toch een geruime tijd overheen gegaan zijn. In het ene vers lees ik dat Juda gaat trouwen met Sua (vers 2) en nog geen tien verzen verder sterft Sua alweer. En intussen wel drie kinderen op de wereld gezet en groot gebracht hebbend.

Misschien is Sua wel overleden van verdriet want twee kinderen achter elkaar verliezen is niet niks.

De situatie van het zwagerhuwelijk wordt ook aangehaald door de Sadduceeën in Matt. 22 als de religieuze leiders Jezus Christus willen verleiden tot het geven van verkeerde antwoorden.

----- ... -----

Tamar is een slimme vrouw, die weet hoe de wetten van het land Israël in elkaar zitten. En op sluwe wijze verleidt zij Juda (haar schoonvader!) zodat hij met haar het bed deelt. En zij wordt zwanger en baart een tweeling.

Overigens wordt gemeenschap tussen vader en schoondochter ook in de wet van God Almachtig door Mozes verboden op straffe van de dood. (Lev. 18:15, Lev. 20:12).

De reactie van Juda, als hij hoort dat Tamar zwanger is terwijl zij weduwe is en wacht op de tijd dat zij kan trouwen met Sela is een heftige: *'Overspel, ze moet verbrand worden'*.

Maar als uitkomt dat Juda **zelf** diegene is geweest die haar zwanger heeft gemaakt, hoor je hem daar niet meer over. Juda erkent direct dat hij fout is geweest en dat hij Tamar niet heeft gegeven waar zij volgens het zwagerhuwelijk recht op zou hebben.

Uit het vervolg blijkt wel dat Tamar bij Juda is gebleven maar dat zij geen gemeenschap meer met elkaar hadden. De namen van de tweeling die zij baart zijn Perez en Zera.

Kortom: Een mooi staaltje van de geschiedenis naar je hand zetten.

----- ... -----

Bij alle hoofdstukken kijk ik eerst naar het verhaal en probeer mij voor ogen te halen wie de mensen zijn waarover geschreven wordt. Ik probeer antwoorden te vinden op vragen als: *'wat gebeurt er eigenlijk'* en *'wat voor invloed en uitwerking dat heeft op die mensen'*. Maar ook probeer ik voor mijzelf altijd de vraag te beantwoorden wat het betreffende verhaal mij vandaag de dag te zeggen heeft. En zo ook dit hoofdstuk.

En de eerste gedacht die bij mij opkomt, is dat Jezus Christus voortkomt uit de stam van Juda. Maar dat één van de voorvaders van Jezus Christus óók koning David was die uit Perez voortkomt.

Dat Jezus Christus, mijn Heiland en Verlosser, in wie God Almachtig Zelf tot deze wereld is gekomen, dus voortkomt uit twee zondige daden. Ten eerste dat Juda een vrouw uit de Kanaänitische bevolking nam en dat Juda gemeenschap had met zijn schoondochter Tamar.

Lev. 18:15 U mag de schaamdelen van uw schoondochter niet ontbloten. Zij is de vrouw van uw zoon, u mag haar schaamdelen niet ontbloten.

Lev. 20:12 Wanneer een man met zijn schoon-dochter slaapt, moeten beiden zeker ter dood gebracht worden. Zij hebben een afschuwelijke schanddaad begaan. Hun bloed rust op henzelf.

In mijn mijmeringen bij de vier Evangelien (het geslachtsregister van Jezus Christus) heb ik hier meer over geschreven.

Waarom is het voorgeslacht van Jezus Christus geen 'heilig' voorgeslacht? Omdat Jezus Christus naar deze wereld is gekomen als Mens (II Kor. 5:21). Als Mens heeft Hij al de zonden van de mens kunnen dragen en kunnen vernietigen aan het kruis van Golgotha. Jesaja 53 beschrijft die weg als volgt:

📖 II Kor. 5:21 *Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem*

*Wie heeft onze prediking geloofd,
en aan wie is de arm van de HEERE geopenbaard?
Want **Hij** is als een loot opgeschoten voor **Zijn** aangezicht
als een wortel uit dorre aarde.*

*Gestalte of glorie had **Hij** niet; als wij **Hem** aanzagen,
was er geen gedaante dat wij **Hem** begeerd zouden hebben.*

***Hij** was veracht, de onwaardigste onder de mensen,
een **Man** van smarten, bekend met ziekte,
en als iemand voor wie men het gezicht verbergt;*

***Hij** was veracht en wij hebben **Hem** niet geacht.
Voorwaar, onze ziekten heeft **Hij** op Zich genomen,
ons leed heeft **Hij** gedragen.*

*Wij hielden **Hem** echter voor een geplaagde,
door God geslagen en verdrukt.*

*Maar **Hij** is om onze overtredingen verwond,
om onze ongerechtigheden verbrijzeld.*

*De straf die ons de vrede aanbrengt, was op **Hem**,
en door **Zijn** striemen is er voor ons genezing gekomen.*

*Wij dwaalden allen als schapen,
wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg.
Maar **de HEERE** heeft de ongerechtigheid
van ons allen op **Hem** doen neerkomen.*

*Toen betaling geëist werd, werd **Hij** verdrukt,
maar **Hij** deed **Zijn** mond niet open.*

*Als een lam werd **Hij** ter slachting geleid;
als een schaap dat stom is voor zijn scheerders,
zo deed **Hij Zijn** mond niet open.*

***Hij** is uit de angst en uit het gericht weggenomen,
en wie zal **Zijn** leeftijd uitspreken?*

*Want **Hij** is afgesneden uit het land van de levenden.
Om de overtreding van mijn volk is de plaag op **Hem** geweest.*

Men heeft **Zijn** graf bij de goddelozen gesteld,
en **Hij** is bij de rijke in Zijn dood geweest,
omdat **Hij** geen onrecht gedaan heeft
en geen bedrog in **Zijn** mond geweest is.
Maar het behaagde **de HEERE Hem** te verbrijzelen,
Hij heeft **Hem** ziek gemaakt.

Als **Zijn** ziel **Zich** tot een schuldoffer gesteld zal hebben,
zal **Hij** nageslacht zien, **Hij** zal de dagen verlengen;
het welbehagen van **de HEERE** zal door Zijn hand voorspoedig
zijn.

Om de moeitevolle inspanning van **Zijn** ziel zal **Hij** het zien,
Hij zal verzadigd worden.

Door de kennis van **Hem** zal de Rechtvaardige, **Mijn Knecht**,
veeln rechtvaardig maken, want **Hij** zal hun ongerechtigheden
dragen.

Daarom zal **Ik Hem** veel toedelen,
en machtigen zal **Hij** verdelen als buit,
omdat **Hij** Zijn ziel heeft uitgestort in de dood,
onder de overtreders is geteld,
omdat **Hij** de zonden van veeln gedragen heeft
en voor de overtreders gebeden heeft.

Is het niet zo dat Jezus wéét wat het is om onder de zonde gebukt te gaan? Is het niet zo dat Hij dáárom troost en genezing en kracht kan geven om jou en mij er weer bovenop te helpen?

Jezus Christus heeft het allemaal meegemaakt.

Lees het boek Genesis maar eens aandachtig door en realiseer je dan dat elk vers dat geschreven is wijst naar Jezus Christus. Dat elke pijn, elk verdriet, elke afwijzing, elke moord, elke massaslachting, elk onrecht dat in Zijn voorgeslacht is voorgekomen, dat Hij die zonden gevoeld heeft, tot in diepst van Zijn genen.

Dat dit de **enige** manier was waardoor Hij ons kon redden. Door Zelf alle zonden op Zich te nemen.

Wat een groot God hebben wij..... Dank U Heer.

Hoofdstuk 39

Jozef in het huis van Potifar

Het dramatische verhaal uit Gen. 37 gaat in dit hoofdstuk verder. Jozef is door zijn broers verkocht aan de Ismaëlieten en deze hebben hem naar Egypte gebracht, waar hij als slaaf verkocht is.

En weer worden niet veel over emoties of gevoelens beschreven. Maar wat zal dit met Jozef gedaan hebben?

In Gen. 37 lees ik dat Jozef ook geen lieverdje was. Hij was verwend door vader Jakob (Gen. 37:3); werd overduidelijk voorgetrokken; en Jozef klikte over zijn broers bij vader Jakob en vertelde onwaarheden over hen. (Gen. 37:2)

Maar weegt dit alles op tegen het enorme onrecht wat hier ten toon gespreid wordt? Wat zal dit met de broers van Jozef zelf gedaan hebben? De leugens die zij tegen hun vader Jakob hebben verteld dat Jozef verscheurd was door wilde dieren? (Gen. 37:31-33).

Elke dag opnieuw moesten deze broers het diepe verdriet zien van hun vader.

Ik weet zeker dat wanneer zij dit allemaal geweten hadden dat zij nooit aan deze barbaarse gruwelheden begonnen waren. Ik denk dat de vreugde uit het hele gezin weg was. Misschien was dát ook wel de reden van het vorige hoofdstuk, dat Juda weg ging bij zijn broers en een vrouw nam uit de lokale bevolking (Gen. 38:1-2).

----- ... -----

Maar het gaat ook in dit hoofdstuk niet zozeer om de personen (alhoewel ze natuurlijk wel een hoofdrol spelen). Het gaat om de 'heilsgeschiedenis'.

Wat is er met de mens gebeurd vanaf zijn schepping. Wat heeft een onoverkomelijke kloof veroorzaakt tussen God Almachtig, de Schepper en Zijn maaksel de mens. En hoe heeft God die kloof Zelf gedicht door **in** Jezus Christus naar deze wereld te komen. ^{Ik heb dit uitgebreid beschreven in hoofdstuk 5.}

☞ Gen. 37:2-4 Dit zijn de afstammelingen van Jakob. Jozef, zeventien jaar oud, hoedde gewoonlijk het kleinvee met zijn broers – hij was een jonge man – met de zonen van Bilha en met de zonen van Zilpa, de vrouwen van zijn vader. En Jozef bracht het kwade gerucht over hen aan zijn vader over. Israël had Jozef meer lief dan al zijn andere zonen, want hij was voor hem een zoon van zijn ouderdom. Ook liet hij een veelkleurig gewaad voor hem maken. Toen zijn broers zagen dat hun vader hem meer liefhad dan al zijn broers, haatten zij hem en konden niet vriendelijk meer tot hem spreken.

☞ Gen. 37:31-33 Toen namen zij het gewaad van Jozef, slachtten een geitenbok en dompelden het gewaad in het bloed. Zij stuurden het veelkleurige gewaad naar hun vader en zeiden: Dit hebben wij gevonden. Kijk toch eens of dit het gewaad van uw zoon is of niet. Hij herkende het en zei: Het is het gewaad van mijn zoon. Een wild dier heeft hem opgegeten. Jozef is ongetwijfeld verscheurd.

☞ Gen 38:1-2 Het gebeurde in die tijd dat Juda van zijn broers wegtrok en zijn intrek nam bij een man uit Adullam; zijn naam was Hira. Juda zag daar de dochter van een Kanaänitische man; zijn naam was Sua. Hij nam haar tot vrouw

Waar komt Jezus Christus vandaan?

Daar gaat het voornamelijk om in het Bijbelboek Genesis. Dat Jezus Christus voortkomt uit het volk Israël, uit de stam van Juda. En Juda was een broer van Jozef. En hun vader was Jakob. Hun grootvader was Izaäk en hun overgrootvader was Abraham. En daarom hoort het verhaal van Jozef ook in die *'heilsgeschiedenis'* thuis, waarbij ik het nog niet eens heb over de grote overeenkomsten tussen het leven van Jozef en het leven van Jezus Christus.

Het leven van Jozef is in mijn ogen één grote profetie naar Jezus Christus toe, waarbij ook weer bevestigd wordt dat God Almachtig aan het begin van een geschiedenis al het einde vertelt. (Jes. 46:10)

De rode draad tot nu toe in dit Bijbelboek Genesis is immers steeds weer dat God Almachtig Abraham, Izaäk en Jakob een veilig bestaan, bescherming, en een groot nageslacht heeft beloofd. Dat uit deze drie aartsvaders Jezus Christus voortgekomen is.

----- ... -----

De Heere was met Jozef. Hij beschermde hem. Misschien niet naar menselijke maatstaven maar God Almachtig zorgt er voor dat er niets ernstigs gebeurt met Jozef. In zijn gevangenschap zegent God hem en brengt hem in het huis van Potifar en Potifera.

Potifar was de commandant van de lijfwacht van de Farao. Geen onbelangrijk persoon dus. Hoe Jozef daar terecht is gekomen laat zich alleen maar raden.

Ik denk dat de Ismaëlieten hem gewoon verkocht hebben aan de hoogstbiedende op de lokale markt. Waarschijnlijk heeft de hoogste huisslaaf van Potifar hem gekocht en te werk gesteld in het huis van Potifar.

Wat dit met Jozef gedaan heeft laat zich wel raden. Wat een onrecht.

Al hoewel Jozef dromen heeft gehad dat zijn ouders, broer en zussen voor hem zouden buigen, (Gen. 37:5-7) moet Jozef hier de onderste weg gaan.

Jozef was van hoge komaf maar werd tewerk gesteld als een slaaf. Hiermee ook weer de vingerwijzing naar Jezus Christus, want Jezus Christus was ook van Koninklijke Bloede (Spr. 8:21-31). Maar Hij heeft Zijn Koningschap vrijwillig afgelegd om als ons te worden, als mens. Om als mens te lijden en te sterven.

📖 Jes. 46:10 Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn,

📖 Gen. 37:5-7 Ook had Jozef een droom, die hij aan zijn broers vertelde; daarom haatten zij hem nog meer. Hij zei tegen hen: Luister toch naar deze droom die ik gehad heb. Zie, wij waren midden op de akker schoven aan het binden; en zie, mijn schoof stond op en bleef ook overeind staan. En zie, jullie schoven kwamen om hem heen staan en bogen zich voor mijn schoof neer. Toen zeiden zijn broers tegen hem: Wil je dan soms over ons regeren? Wil je dan soms over ons heersen? Daarom haatten zij hem nog meer, vanwege zijn dromen en vanwege zijn woorden. Hij kreeg nog een andere droom, en vertelde ook die aan zijn broers. Hij zei: Zie, ik heb weer een droom gehad; en zie, de zon, de maan en elf sterren bogen zich voor mij neer.

📖 Spr. 8:21-31 De HEERE bezat Mij aan het begin van Zijn weg, al vóór Zijn werken, van oudsher. Van eeuwigheid af ben Ik gezalfd geweest, vanaf het begin,

Maar Halleluja. Jezus is niet dood gebleven als mens. Hij is opgestaan als Heerser, als Heiland, als Verlosser. Door Zijn dood heeft hij mij verlost van de eeuwige straf die mij boven het hoofd hing (Kol. 1:13-14). Want wij mensen hebben allemaal gezondigd. Wij hebben allemaal de wet die God Almachtig gegeven had overtreden. En op het overtreden van God's wet staat maar één straf. En dat is de dood. (Zie mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 20-23)

In tegenstelling tot de wetten die in Nederland gelden kent God's wet geen differentiatie. In Nederland is het zo dat hoe zwaarder de overtreding, hoe zwaarder de straf. Maar of je nu vijf kilometer te hard rijdt of 50 kilometer te hard rijdt; overtreding is overtreding. En wat de Nederlandse wetten betreft wordt overtreding gevolgd door een bekeuring. Wat overtreding van God's wetten betreft; er is maar één straf: de doodstraf.

Als je beseft en erkent dat je zondaar bent, rechtsom of linksom. Als je erkent dat je eigenlijk helemaal geen recht van leven meer hebt omdat je door de zonden die je gedaan hebt voor eeuwig van God Almachtig afgesneden bent, pas dán komt de boodschap van Goede Vrijdag en Pasen elke dag weer diep binnen. Is het toevallig dat wanneer ik deze letters op papier zet het Goede Vrijdag is?

Is het toevallig dat ik Jezus Christus huilend, bloed zwetend en pijn lijdend in de Hof van Gethsémané voor mij zie? Hoe Hij voor Pilatus staat en bespot, geslagen en gemarteld wordt door de soldaten? Zijn baard werd uitgetrokken. Vijf centimeter lange dorens werden in Zijn hoofd geslagen. Maar bovenal was daar die bodemloze put; de put van mijn zonden die Hij op Zich nam. Alles wat mij besmeurd heeft in dit leven heeft Hij op Zich genomen.

Waarom?

Omdat God Almachtig van mij houdt, Hij heeft mij lief. Hij heeft Zélf de prijs betaald aan satan om mij vrij te kopen. Satan, die de wereld in zijn bezit had gekregen door de zondeval van de eerste mens (Gen. 3). Jezus Christus is gestorven, maar ik mag leven.

Als je daar eens stil bij zou staan. Als je dat verhaal eens vertaalt naar deze tijd: Dan wordt je toch stil? Dan kun je toch niet anders zeggen dan: 'Heer, wie bent U? Wat wilt U van mij? Waarom Heer? Waar heb ik dit aan verdiend?

**En God Almachtig zegt:
Ik hou van jou, Onvoorwaardelijk.....**

----- ... -----

vanaf de tijden voordat de aarde er was. Toen er nog geen diepe wateren waren, werd Ik geboren, toen er nog geen bronnen waren, zwaar van water. Voordat de bergen waren verzonken, vóór de heuvels, werd Ik geboren. Hij had de aarde en de velden nog niet gemaakt, evenmin het begin van de stofjes van de wereld. Toen Hij de hemel gereedmaakte, was Ik daar, toen Hij een cirkel trok over het oppervlak van de watervloed, toen Hij de wolken daarboven sterk maakte, Hij de bronnen van de watervloed versterkte, toen Hij voor de zee zijn plaats bepaalde, zodat het water Zijn bevel niet zou overtreden, toen Hij de fundamenten van de aarde verordende, was Ik bij Hem, Zijn Lievelingskind,

Ik was dag aan dag Zijn bron van blijdschap, te allen tijde spelend voor Zijn aangezicht, al spelend in de wereld van Zijn aardrijk. Mijn bron van blijdschap vond Ik bij de mensenkinderen.

☞ Kol. 1:13-14 Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde. In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de zonden.

En God Almachtig hield van Jozef, daarom zegende God hem. God maakte Jozef voorspoedig in het huis van Potifar. En daarmee ging het Potifar ook voor de wind.

Maar als zo vaak zit satan ook niet stil. Satan was blij dat Jozef door zijn broers verkocht was aan de Ismaëlieten. Hij juichte en jubelde want hij zag het werk van God Almachtig vernietigd worden. Jakob kapot, zijn broers kapot, Jozef kapot, volk Israël kapot, Jezus Christus kapot!

Maar satan houdt maar steeds geen rekening met het feit dat God Almachtig de Schepper van hemel en aarde is, dat God de Allerhoogste is. Dat satan niets kan doen zonder dat God het toelaat om te doen. Satan is het zelfs niet waard om vijand van God genoemd te worden. Hij is gewoon helemaal niets. Een brullende leeuw, een monsterlijk gedrocht dat zonder God niets kan doen (Job 1:12).

En zo had satan geen rekening gehouden met het feit dat Jezus uit de dood zou kunnen opstaan. Satan hield er ook geen rekening mee dat Jozef zou opstaan. Dat Jozef zijn geloof in God Almachtig niet zou verloochenen en dat God hem zou zegenen.

-----...-----

De verleidingen die Jozef te verduren kreeg doordat Potifera graag met hem het bed in wilde, zal niet een paar dagen geduurd hebben. Uit de woorden *'En het gebeurde na deze dingen'* mag je aannemen dat Jozef al geruime tijd in het huis van Potifar was.

En hoelang hebben de verleidingen van Potifera geduurd? Volgens Gen. 37:2 was Jozef zeventien jaar toen hij aan de Ismaëlieten verkocht werd. En volgens Gen. 41:46 was Jozef dertig jaar oud toen hij in de dienst van Farao trad als onderkoning. Dus heeft zijn tijd bij Potifar en zijn tijd in de gevangenis minimaal dertien jaar geduurd.

Dus in grote woede kwam satan met zijn volgende pijl. De verleiding. Werd de eerste mens in de Hof van Eden ook al niet verleid door een vrucht van de boom van Kennis van Goed en Kwaad? (Gen.3)

Jozef was een knappe verschijning en de vrouw van Potifar wordt verliefd op hem.

Potifar zelf zal wel een druk man geweest zijn, dus komt Potifera met haar verleiding, door haar mooie lichaam en haar lieve woordjes, bij Jozef.

----- ... -----

Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken.

Gen. 37:2 Jozef, zeventien jaar oud, hoedde gewoonlijk het kleinvee met zijn broeders.....

Gen. 41:46 En Jozef was dertig jaar oud, toen hij bij de Farao, de koning van Egypte, in dienst trad.....

Ook hier zit weer een belangrijke geestelijke les in voor mij. Want is het bovenstaande herkenbaar?

Hoeveel (TV) predikanten, oudsten, geestelijke leiders, en gelovigen zijn niet gevallen voor de verleiding nadat hun bediening groter werd?

Is het niet door de macht van het geld, dan wel door de macht van het vrouwelijk lichaam. En weet je: het doet satan er echt niet toe hoe je van het paard afvalt, **als** je er maar vanaf valt.

Weet wel dat deze dingen elke Christen staan te wachten. We moeten er op voorbereid zijn. We moeten weten wat we in die gevallen moeten doen.

Het aller belangrijkste is **communicatie**. Vertel je vrouw, je man alles, maar dan ook alles. En vertel het al in het beginstadium. Zorg dat situaties niet in een schemergebied komen want voordat je het weet zit je vast in en web van onduidelijkheden, onzekerheden, verleiding en lust.

En als het de bediening van de Heer betreft, doe dit samen met je man of vrouw. Ga samen op pad (zoals Jezus Christus Zijn discipelen twee aan twee uitzond om mensen te genezen en te bevrijden (Mark. 6:7, Luk. 10:1) . Ga samen naar mensen toe om te bidden, om te bevrijden, om te genezen. Het houdt je zuiver en laat de verleiding op grote afstand staan.

Bijkomend voordeel is dat je samen de Grootheid van God Almachtig mag zien en beleven en dat je Hem samen mag verheerlijken voor al het wonderbaarlijke wat Hij gedaan heeft en doet.

Hoe moeilijk is het als jij iets bijzonders meegemaakt hebt met de Heer, om dit tegen je partner te vertellen? Want emoties en gevoelens zijn zo moeilijk onder woorden te brengen.

Neem je partner mee en beleef **samen** de grootheid van God Almachtig. De vreugde is dubbel zo groot.

----- ... -----

☞ Mark. 6:7 En Hij riep de twaalf bij Zich en begon hen twee aan twee uit te zenden en gaf hun macht over de onreine geesten.

☞ Luk. 10:1 Hierna wees de Heere nog zeventig anderen aan en zond hen twee aan twee voor Zijn aangezicht uit naar iedere stad en plaats waar Hij komen zou.

Jozef moest het alleen doen en hij weerstaat Potifera. Maar het brengt hem wel in de gevangenis.

Overigens wel opmerkelijk, want het was in die tijd de gewoonte dat wanneer iemand met de vrouw van een getrouwde man seksuele omgang had, (of haar verkrachtte), er maar één straf gold, de doodstraf. Dat gebeurt hier niet. Jozef wordt naar een gevangenis gestuurd waar Potifar de leiding over heeft (Gen. 40:3). In afwachting van een proces? Of hecht Potifar wel waarde aan de woorden van Jozef en sluit hem op?

----- ... -----

Als satan trouwens merkt dat hij het niet redt, trekt hij alles uit de kast om mij zwart te maken, om mij te laten struikelen. Leugens, onrecht, twijfel, pijn, zwartmakerij en noem maar op.

Paulus zegt in Ef. 6:12 dat wij niet te strijden hebben tegen mensen van vlees en bloed, maar tegen machten en overheden uit het rijk der duisternis.

Als je op die wijze naar de geschiedenis van Jozef kijkt zijn het niet de broers van Jozef, is het niet Potifera, maar is het de duivel zelf die aan het werk is en dóór de broers van Jozef heen werkt en dóór Potifera heen werkt..

Overigens mag dit vers niet als excuus gebruikt worden door maar te leven en te doen en laten wat je zelf wilt. Ook al werken er machten en overheden uit het rijk der duisternis, ieder mens heeft ook zelf verantwoordelijkheid over zijn leven om hier gehoor aan te geven of niet. ik ben en blijf verantwoordelijk voor de keuzes die ik maak.

Maar als ik volhoud, zal ik zien dat God Almachtig met mij is en met mij blijft.

Ook al komt Jozef in de gevangenis, ook hier zorgt God Almachtig voor Jozef. En wel zodanig dat het hoofd van de gevangenis erdoor gezegend wordt. Ook en zelfs in de gevangenis is Jozef een opvallende verschijning.

Wedergeboren Christenen, Gods kinderen vallen op. Ze zijn misschien onderwerp van spot, haat en vernedering, maar iedereen kan zien dat God met Zijn kinderen is, dat zij opvallen, in **positieve zin**. (zie ook de gelijkenis van 'het licht van de kandelaar en het zout der wereld' in bijvoorbeeld Matt. 5)

----- ... -----

Gen. 40:3 Hij liet hen in hechtenis zetten in het huis van het hoofd van de lijfwacht, in de gevangenis, de plaats waar Jozef ook gevangen zat...

Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis, van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Conclusie: Het leven met God Almachtig is een boeiend avontuur. Niet altijd gemakkelijk, niet altijd zonder zorgen. Of zoals het tegeltje aan onze wand zegt: *'God heeft ons geen gemakkelijke reis beloofd, maar wel een behouden aankomst'*.

Het verhaal van Jozef is daar een voorbeeld van. Zijn leven wordt gekenmerkt door diep verdriet en veel pijn, verlatenheid, afwijzing en onrecht. En het is dat wij de Bijbel hebben zodat we uiteindelijk kunnen lezen welke enorme bediening Jozef van God Almachtig heeft gekregen. Om het volk Israël, het volk van God Zelf te redden. (Zie ook het verhaal van Job).

Uiteindelijk komt de gerechtigheid en de verzoening. Maar op dit moment in de geschiedenis weet Jozef dat nog niet. Hij moet het doen met zijn Godsvertrouwen, en dat zonder anderen. Niets en niemand anders meer.

----- ... -----

Toen wij jaren geleden eens in Oostenrijk op vakantie waren, kwam er een Oostenrijker naar mij toe en zei: *'Ik heb een woord van God voor jou'*.

Nu moet je weten dat ik geloof hecht aan profetieën maar niet zo zeer daar waar ze mij aangaan (kritisch? sceptisch?).

Deze Oostenrijker vervolgde met: *'Ik zie in jou de tabernakel, en zoals je weet bestaat de tabernakel uit drie gedeelten. Een voorhof, het heilige en het heilige der heiligen. Jij staat nu nog in de voorhof, maar God Almachtig gaat je verplaatsen naar het heilige. En Hij zal daar alle relaties die jij hebt in Zichzelf vervullen'*.

Ik kon daar op dat moment niet zo veel mee. Maar zoals ik altijd doe met profetieën die over mij worden uitgesproken: ik sla alles op in mijn harde schijf van mijn geheugen. En wanneer de profetie uitkomt dan zijn de woorden die toenmaals gesproken zijn, een bevestiging.

En in het geval van deze profetie die uitgesproken werd door deze Oostenrijker; het gebeurde. Niet lang daarna werden alle relaties door omstandigheden van ons afgenomen. Er brak een tijd aan dat iedereen, iedere broeder en zuster, familie, kennissen en collega's van ons werden afgesneden.

Wat heb ik in die tijd vaak aan de woorden van die Oostenrijker moeten denken.

Maar het verhaal gaat verder. Meer dan tien later komen we diezelfde Oostenrijker weer tegen. Ik vroeg hem of hij nog iets wist van de woorden die hij tien jaar daarvoor had uitgesproken. Je raadt het misschien al: *'hij wist nergens meer wat van!'*

Als je **in** het proces zit is het een verschrikkelijke en soms eenzame tijd. Je kunt nog zo geestelijk zijn, het is en blijft niet leuk als alle mensen om je heen wegvallen.

Achteraf zeg ik: *'wat een goede tijd was het'*. Een goede tijd om alleen met de Heer te zijn. Om alleen Zijn woorden te horen. Om mijn pijn en verdriet met Hem alleen te bespreken. Om mij te laten schaven zodat ik een beter mens zou worden en voorbereid zou zijn voor de tijd die komen zou.

Het is waar, de reis is niet altijd gemakkelijk,
maar het einddoel is fantastisch!

Voor in mijn boek *mijn mijmeringen* bij de brieven van Paulus Deel-I heb ik als paraplu over dat boek, een tekst uit I Thes. 3:12-13 gezet.

📖 I Thes 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

📖 I Thes 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

Voor mij betekent dit dat God Almachtig mij leert om mijn naasten en anderen lief te hebben door mij apart te zetten van de wereld, ja zelfs in overvloedige zin.

In dat liefhebben van mijn naasten en anderen, sterkt God Almachtig mijn eigen hart. En als God mijn hart sterkt krijg ik meer en nog meer liefde voor mijn naaste en anderen, waardoor God mij nog meer apart zet en mijn hart nog meer versterkt.

Dat proces gaat door en door en wordt groter en groter totdat ik onberispelijk ben en helemaal apart gezet ben (geheiligd) voor God Almachtig in Jezus Christus. Dat betekent dat ik mij helemaal niets meer door de wereld (is satan) laat zeggen. Dan ben ik onberispelijk voor het aangezicht van God en Vader als Hij terug komt in Jezus Christus met al Zijn heiligen.

📖 Matt. 22:37-39 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Is dat ook niet het grote gebod waar Jezus Christus over spreekt in Matt. 22:37-39? Het voorgaande zie ik ook in het leven van Jozef gebeuren.

Jozef wordt door God Almachtig helemaal apart gezet. En in de tijd dat Jozef bij Potifar is, in de gevangenis zit, verder niemand van zijn *'bekenden en familie'* om zich heen heeft, vertrouwt Jozef op God en wordt zijn band met God sterker en sterker, daarmee wordt Jozef zijn hart dagelijks gesterkt door God.

Ook al worden de omstandigheden erger en erger. Want het begint met het verworpen worden door zijn eigen broers. Dan als slaaf verkocht worden in Egypte. Dan beschuldigd worden van seksuele intimiteiten, dan in de gevangenis gegooid worden..... Toch kan Jozef alleen maar over God Almachtig spreken.

En als Jozef dan verenigd wordt met zijn broers, die hem zoveel leed en onrecht hebben aangedaan, is er niets van verdriet, bitterheid of haat in Jozef. Er is alleen maar liefde voor zijn naasten en anderen. Door God Almachtig bewerkt in Jozef, in al die dertien jaar van gevangenschap.

Als God Almachtig het genoeg vindt, Als God vindt dat Jozef onberispelijk is en de hele wereld als ware aan de kant heeft gezet door zich alleen maar te laten leiden door God, komt de hereniging met zijn broers, de vergeving, de verzoening. Dan komt God met Zijn zegeningen in overtreffende trap. Net zoals God dit deed bij Job. Want ook Job heeft hetzelfde meegemaakt als Jozef. En als Meerdere van Jozef en Job heeft Jezus Christus hetzelfde meegemaakt.

Maar van al deze dingen heeft Jozef op dit punt in de geschiedenis nog geen weet. Dat komt allemaal nog.

-----,..-----

Ik ben ervan overtuigd dat al deze geschiedenissen zijn opgeschreven in de Bijbel voor vandaag de dag. Want de wereld (is satan) is niet veranderd. God Almachtig is niet veranderd.

De wedergeboren Christenen maakt bovenstaande dingen óók mee, maar hij mag weten dat dit hele proces van heiliging, van het sterker worden van het hart, van het meer liefde krijgen voor de naasten en anderen, maar één doel heeft.

Dat is als voorbereiding op de deelname in de Koninklijke Regering van Jezus Christus, waarvan ik in het gedeelte 'Eerstelingen en Ambassadeurs' geschreven heb.

Hoofdstuk 40

De schenker en de bakker dromen

Jozef zit nog steeds in de gevangenis. En zoals in het vorige hoofdstuk beschreven moet hij al ruim dertien jaar in slavendienst bij Potifar en/of de gevangenis hebben gezeten.

Een onrechtvaardige zaak. En zoals het beschreven wordt in de Bijbel lijkt het net of het met Jozef, zijn broers en zijn vader niets doet. Er wordt niets beschreven over gevoelens en emoties. En dat terwijl je toch mag aannemen dat de ontvoering van Jozef, de verkoop aan de Ismaëlieten, het in slavendienst treden van Jozef, de gevangenschap van Jozef, hem niet in de koude kleren zijn gaan zitten.

En wat dacht je van het thuisfront? Vader Jakob die niet over het verlies van Jozef heen kon komen. Die elke dag een diep verdriet had omdat de oudste zoon van zijn meest geliefde vrouw Rachel weg was? Verscheurd door de wilde dieren. Want zo hadden de broers van Jozef dit verhaal gebracht aan vader Jakob terwijl zij zelf volledig verantwoordelijk waren voor deze tragedie.

Maar, zoals al vaker aangegeven gaat het niet om deze hoofdpersonen, al hoewel ze wel een enorm belangrijke rol spelen. Het gaat om de *'heilsgeschiedenis'*.

En wat is die *'heilsgeschiedenis'*? Ik heb het in deze mijmeringen bij het Bijbelboek Genesis al een aantal malen opgeschreven. En ik doet het weer. Want voor mij is die *'heilsgeschiedenis'* hét fundament onder mijn geloofsleven.

----- ... -----

De *'heilsgeschiedenis'* is wat het woord letterlijk betekent. Het Hebreeuwse woord voor *'heil'* is Yeshua. Nieuw Testamentisch is dit Jezus Christus. Dus de *'heilsgeschiedenis'* is de weg **naar** Jezus Christus toe. En het hele O.T. beschrijft uitgebreid die weg.

In het kort komt het erop neer dat er een onoverkomelijke kloof ontstaan is tussen God Almachtig en de mensen, door de zondeval (zie hiervoor hoofdstuk 3).

Omdat de mens gezondigd heeft en God Almachtig op geen enkele wijze vereenzelvigd kan worden met ook maar de kleinste vorm van zonde is die breuk ontstaan.

Want God Almachtig heeft net zoveel met zonde van doen als licht met duisternis, als leven met dood. Je kunt niet tegelijk levend en tegelijk dood zijn. Zo kan God Almachtig dus ook niet in één adem genoemd worden met zonde.

Nu zegt de Bijbel dat het loon op de zonde de dood is (Rom. 6:23, Jac. 1:14-15). En omdat de Bijbel ook zegt dat er niemand is die goed doet (Ps. 14:3, Ps. 53:1,) betekent dit dat de hele mensheid ten dode is opgeschreven. (zie ook mijn vergelijking tussen het Goddelijk rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 20-23)

Wat ik ook gedaan heb, of ik nu een pepermuntje gestolen heb of mijn buurman de hersens in elkaar geslagen heb, zonde is zonde, en daar staat maar één straf op en dat is de dood.

Dat zou betekenen dat de schepping kapot is. Dat het mooiste wat God Almachtig gemaakt heeft voor eeuwig kapot is. En dat mijn leven hier op aarde totaal zinloos is. Want, wat ik ook doe, hoe goed ik het ook doe, er is geen redden aan.

Alleen al door de zonde van de eerste mens, maar zeker ook door al mijn eigen zonden heeft satan het recht verworven over mij te heersen. Hij is nu eigenaar geworden van mij, net zo lang tot er 'betaald' is aan hem. (I Kor. 6:20, I Kor. 7:23)

En laat God Almachtig in Zijn grootheid **DÁT** nu gedaan hebben. God Almachtig is ZELF naar deze wereld gekomen in Jezus Christus (Joh. 12:46, Joh. 16:28, I Tim. 1:15), en heeft door HEM te laten lijden en sterven aan het Kruis van Golgotha satan betaald voor de mensen. Dat kon Jezus Christus omdat Hij zonder zonden was.

Of zoals Kol. 2:13-14 het zegt: Jezus heeft de 'lijst met aanklachten' en zonden die tégen mij en jou pleiten aan het Kruis van Golgotha vernietigd. Deze lijst is er niet meer, er is geen aanklacht meer. God Almachtig ziet jou en mij door Jezus Christus heen. En Hij ziet dan Iemand Die zonder zonden is.

Zoals ik hiervoor al zei is het heil tot de mensen gekomen in Jezus Christus. 'De heilsgeschiedenis'.

En die 'heilsgeschiedenis' gaat dus de vragen beantwoorden wie Jezus Christus is, waar Hij vandaan kwam en wat Hij precies gedaan heeft.

☞ Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood....

☞ Jac. 1:14-15 Maar ieder mens wordt verzocht als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlost. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart zij zonde, en wanneer de zonde volgroeit is, baart ze de dood

☞ Ps. 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zij zij verdorven; er is niemand die goed doet, zelfs niet één.

☞ Ps. 53:1..... er is niemand die goed doet

☞ I Kor. 6:20 U bent immers duur gekocht

☞ I Kor. 7:23 U bent duur gekocht.....

☞ Joh. 12:46 Ik ben een Licht, in de wereld gekomen, opdat ieder die in Mij gelooft, niet in de duisternis blijft

☞ Joh. 16:28 Ik ben van de Vader uitgegaan en ben in de wereld gekomen.....

☞ I Tim. 1:15 Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard dat Christus Jezus in de wereld is gekomen om zondaars zalig te maken.....

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen dat tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Zo komt Jezus Christus uit het nageslacht van koning David (Luk. 2:4), uit de stam van Juda (zie geslachtsregister Matt. 1, en Hebr. 7:14).

Juda was één van de twaalf zonen van Jakob, die gezamenlijk het volk Israël vormen. Jakob was de zoon van Izaäk en Rebekka, en Izaäk was de zoon van Abram en Sara. De geschiedenis van Abram en Sara kun je lezen vanaf Genesis hoofdstuk 12.

Jozef is een zoon van Jakob, en over hem gaat dit hoofdstuk

----- ... -----

De mens kan denken dat hij heel wat is. Maar de mens is geen God Almachtig, is dat nooit geweest, en zal dat ook nooit worden.

De mens, **ieder** mens is het maaksel van de Enige, de Allerhoogste Heer in de hemel. En die God Almachtig heeft het recht om met Zijn maaksel te doen wat hij wil. Zoals in het verhaal van de Pottenbakker bijvoorbeeld. Is de Pottenbakker het niet eens met wat hij gemaakt heeft, dan kneedt Hij de klei opnieuw en begint opnieuw. Soms één keer, soms meerdere keren.

Het zou toch raar zijn dat de klei tegen zijn Boetseerder zou zeggen: 'Hé, wat maak je me nou?' (Jer. 18:1-4)

----- ... -----

Dus Jozef is al meer dan dertien jaar in gevangenschap, maar God Almachtig is met hem. God beschermt hem. Dat was al toen zijn broers hem wilde doden, dat was toen hij werd beschuldigd van verkrachting van de vrouw van Potifar, en dat is nu weer in de gevangenis.

Jozef neemt in de gevangenis de dagelijks leiding op zich omdat het hoofd van de gevangenis zag dat alles wat Jozef deed 'in goud veranderde'. De mensen zagen in en aan Jozef dat God Almachtig met hem was.

Jozef zat intussen nog steeds in een gevangenis waarvan Potifar de leiding had. Die Potifar die Jozef gevangen had gezet wegens vermeende verkrachting van zijn vrouw.

Ik herhaal hier een belangrijke geestelijke les: kunnen de mensen aan mij zien dat ik een wij kind van God Almachtig ben?

Verandert alles wat ik beetpak in 'goud'? Of met andere woorden: 'ben ik succesvol?'

Lukas 2:4 Ook Jozef ging op weg, van Galilea uit de stad Nazareth naar Judea, naar de stad van David, die Bethlehem heet, omdat hij uit het huis en geslacht van David was

Hebr. 7:14 Het is immers overduidelijk dat onze Heer van Juda afstamt.....

Jer. 18:1-4 Het woord dat van de Heer gekomen is tot Jeremia. Sta op en daal af naar het huis van de pottenbakker. Daar zal Ik u Mijn woorden doen horen. Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken.

Niet voor mijn eigen belang, maar om de geestelijke bolwerken die tegen God zijn, te helpen slechten? II Kor. 10:3-4 ^{NBV}

----- ... -----

En zo kwam Jozef daar in die gevangenis in aanraking met de schenker en de bakker van de Farao. Deze twee mannen waren opgesloten omdat zij 'gezondigd' hadden tegen hun heer, de Farao.

Wat die zonden waren wordt niet beschreven, maar algemeen wordt aangenomen dat die zonden van politieke aard waren en dat zij, of één van beiden getracht hebben, de Farao te vergiftigen.

Het hoofd van de schenkers en het hoofd van de bakkers in die tijd waren mensen in aanzien. Dat blijkt ook wel uit de tekst, want Jozef werd aangesteld om hen in de gevangenis te dienen. Waarschijnlijk zijn de schenker en de bakker in voorlopige hechtenis genomen totdat er meer duidelijkheid zou komen over wat er nu precies gebeurd was en door wie.

----- ... -----

In Hoofdstuk 37 lees ik al dat Jozef opmerkelijke dromen had. Hier lees ik dat de schenker en de bakker ook dromen hadden.

De schenker en de bakker begrijpen niets van hun dromen die opmerkelijk genoeg op hetzelfde moment, in dezelfde nacht, gedroomd werden. Ook moeten het bijzondere dromen zijn geweest, want zowel de bakker als de schenker, zijn helemaal ontdaan.

Nu heb ik wel eens iemand horen zeggen dat wanneer een droom zeer gedetailleerd is, en je kunt deze droom de volgende ochtend, ja zelfs de volgende dag nog tot in detail navertellen, dat het hier niet om een droom gaat, maar om een visioen.

In ieder geval zijn zowel de bakker als de schenker zeer onder de indruk van de droom. Maar zij kennen de betekenis niet.

Dan blijkt dat Jozef (die zelf ook indrukwekkende dromen heeft gehad (Gen. 37:5 e.v.) hen kan helpen. Niet door op zichzelf te wijzen maar op de Allerhoogste God. Jozef blijkt de enige te zijn die de dromen wél kan verklaren, omdat God Almachtig hem de wijsheid en het inzicht geeft.

II Kor. 10:3-4 ^{NBV} We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapens van deze wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God.

Het gaat mij in deze mijmeringen even niet over de inhoud van die dromen of welke consequenties dit had voor de bakker en de schenker. Het gaat er hier om dat genoemd wordt dat Jozef dromen kan verklaren en dat die dromen ook letterlijk uitkomen.

Uiteindelijk wordt hier toch iets over de gevoelens van Jozef gezegd. Nadat hij de droom uitgelegd heeft aan de bakker en schenker, en nadat wat Jozef hierover uitgelegd had ook daadwerkelijk gebeurde, spreekt Jozef met de schenker over zijn eigen gevangenschap. Dat hij onschuldig in de gevangenis zit. En dat hij daar heel graag uit wil.

Het is absoluut niet zo dat Jozef zich in zijn lot geschikt heeft, want de woorden die hij gebruikt getuigen van een diep verdriet. Hij spreekt over zijn ontvoering en over het feit dat hij onschuldig in de gevangenis zit.

Maar jammer genoeg weet ik uit het vervolg van de geschiedenis, dat wanneer de schenker in ere is hersteld, hij niet meer aan Jozef denkt, en dus ook niet meer met de Farao over hem spreekt.

Tenminste in eerste instantie niet. (Gen. 41).

----- ... -----

En hoe zit dat met mij?

Heb ik misschien ook beloften gedaan aan andere mensen in tijden van nood die ik nu *'vergeten'* ben? Heb ik misschien ook beloften gedaan aan God Almachtig in tijden van nood die ik nu *'vergeten'* ben?

En hoe zou ik mij voelen wanneer God Almachtig mij beloften heeft gedaan en Hij zou die *'vergeten'*?

Hier zitten wel een paar vragen bij waar ik eens goed over zou moeten nadenken. Waar ik de hulp van de Heilige Geest hard nodig hebben om mij deze eventuele beloften weer voor ogen te brengen. En wanneer deze beloften mij weer duidelijk voor ogen staan, dat ik gedane beloften ga invullen. Want het gezegde zegt: *'belofte maakt schuld'*.

-----...-----

Een waarschuwing is hier ook op zijn plaats: Wees voorzichtig met het doen van beloften.

In de Bijbel wordt een dramatisch verhaal beschreven van Jefta (Richt. 11) die aan God Almachtig beloofde dat wanneer God hem de overwinning zou laten behalen over de Ammonieten, hij het **eerste** wat uit zijn huis naar buiten zou komen aan God Almachtig zou geven.

En dat bleek later zijn enige dochter te zijn.

----- ... -----

De schenker wordt in ere hersteld door de Farao, en de bakker wordt schuldig bevonden. De dromen van beiden komen uit en de bakker wordt als schuldige aangewezen, en hij moet sterven.

En Jozef?

Jozef blijft zitten waar hij zit. In de gevangenis dus.....

Hoofdstuk 41

De Farao droomt

Alhoewel het in de Bijbel in eerste instantie niet gaat om de mensen die beschreven worden en ook niet om de verhalen, gaat het ook niet in eerste instantie om mij. Het gaat om God Almachtig, de Allerhoogste, dat Hij verheerlijkt wordt. (Matt. 5:16) Het gaat over Jezus Christus, de Zoon van God die de Vader in alles verheerlijkte (Luk. 13:13). Het gaat over de Heilige Geest, de vertegenwoordiger van God Almachtig, nu hier op aarde.

Maar dit hoofdstuk is voor mij persoonlijk één van de mooiste hoofdstukken uit de Bijbel. Een hoofdstuk van troost, een hoofdstuk van hoop, een hoofdstuk van verwachting. Eén grote verheerlijking van God Almachtig. Ik kan dit hoofdstuk in één zin samenvatten:

***s' morgens zat Jozef nog in de gevangenis,
s' middags was hij onderkoning.***

Voor iedereen die zijn hoop en verwachting op God Almachtig heeft: mag deze zinsnede gebrand worden in jullie harten.

Het verhaal van Jozef bevestigt dat God Almachtig mij niet vergeet, in welke omstandigheid ik ook ben. En wanneer God het nodig vindt, kan Hij mijn omstandigheden in een handomdraai veranderen. (Zie ook Pag. 317 over I Thes. 3:12-13)

----- ... -----

De schenker van de Farao uit het vorige hoofdstuk is door Farao hersteld in ere. Precies zoals God Almachtig dit door Jozef heen aan hem had verklaard. En alhoewel Jozef de schenker nadrukkelijk had gevraagd om met de Farao over zijn situatie te spreken (Gen. 40:14) heeft de schenker dit totaal vergeten (Gen. 40:23). Totdat ook de Farao een droom krijgt die hij niet kan verklaren. En net als de schenker en de bakker in het vorige hoofdstuk is de Farao ook zeer ontdaan over de droom die hij kreeg.

Al hoewel de dromen van de Farao mij in één of twee alinea's worden meegedeeld, wordt in één zinnetje meegedeeld dat de Farao al de magiërs in Egypte liet roepen om hem de dromen uit te leggen.

☞ Matt. 5:16 Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.

☞ Luk. 13:13 En Hij legde de handen op haar en zij werd onmiddellijk weer opgericht en verheerlijkte God.

☞ Gen. 40:14 Maar denk aan mij wanneer het u goed zal gaan; bewijs mij toch goedertierenheid en vertel over mij aan de Farao, en maak dat ik uit dit huis wegkom. Want ik ben geweld ontvoerd uit het land van de Hebreëen; en ook hier heb ik niets gedaan waarvoor men mij in deze kerker zou moeten zeggen

☞ Gen. 40:23 Het hoofd van de schenkers dacht echter niet meer aan Jozef, maar hij vergat hem

Er waren in die tijd geen mobieltjes, er was geen internet, er waren geen auto's en treinen. Dat betekent dat boodschappers op paarden of kamelen door het hele land Egypte moesten gaan om deze magiërs te bereiken.

Hoe lang zou dat geduurd hebben? En als deze magiërs dan bereikt zijn, blijkt er niemand te zijn die de dromen van de zeven volle en zeven magere aren te kunnen verklaren. Noch de droom van de zeven vette koeien en de zeven magere koeien kunnen verklaard worden.

En dát is het moment waarop de schenker terugdenkt aan dat memorabele feit, twee volle jaren daarvoor (vers 1) dat de schenker ook een droom kreeg die niemand kon verklaren.

Niemand?

Alleen Jozef kon door Gods Geest deze droom verklaren. En nu denkt de schenker ineens aan Jozef.

----- ... -----

Even terugkijken! Jozef was de gevangenis in gezet omdat hij Potifera, de vrouw van het hoofd van de lijfwachten en de commandant van de gevangenis, verkracht zou hebben.

Al hoewel op die misdaad de doodstraf stond is Jozef niet veroordeeld, maar is hij naar de gevangenis gestuurd. De gevangenis die onder bevel stond van Potifar.

Ik lees in Gen. 39:5 dat het Potifar in zijn privé omstandigheid zeer voor de wind ging omdat Jozef zijn hele huishouden runde. Dan komt de vrouw van Potifar met het verhaal van die vermeende verkrachting en Potifar moet iets doen, maar hij wil Jozef helemaal niet kwijt, dus stelt hij hem in de gevangenis aan. En ook daar bestierde Jozef het hele hebben en houden.

Dat Jozef niet in een celletje was opgesloten blijkt wel uit het feit dat hij de gevangen genomen bakker en schenker diende. Jozef had dus een grote mate van vrijheid. Ware het niet dat hij waarschijnlijk de gevangenis niet mocht verlaten.

Zó kon Potifar blijven genieten van de voordelen die Jozef hem bracht en kon hij tegelijkertijd gehuwd blijven met Potifera. Alhoewel op die relatie natuurlijk ook wel iets aan te merken zou zijn. Maar in deze tekst lees ik dat Jozef nog steeds de slaaf was van het hoofd van de lijfwacht, dat is dus Potifar.

----- ... -----

Gen. 41:1 En het gebeurde, na verloop van twee volle jaren, dat de Farao droomde, en zie, hij stond aan de Nijl.

Gen. 39:5 En het gebeurde vanaf het moment dat hij hem over zijn huis en alles wat hij had, had aangesteld, dat de Heere het huis van de Egyptenaar omwille van Jozef zegende. Ja, de zegen van de Heere rustte op alles wat hij bezat, zowel in het huis als op het land.

Maar nu wordt het dus tijd dat Potifar het veld moet ruimen als 'baas' van Jozef omdat er een hogere baas aan komt.

Als de schenker het verhaal van de droom van Farao hoort, herinnert hij zich ineens Jozef. Hij vertelt dit aan de Farao, die daarop direct Jozef uit de gevangenis laat halen.

Of Potifar het hier mee eens is of niet, doet niet ter zake. De grote baas roept. En Jozef komt eraan en getuigt dat niet **hij** de dromen kan uitleggen maar dat dit alleen door Gods wijsheid kan.

Farao neemt dit alles voor zoete koek aan. Want Farao heeft maar één belang. Hij moet van zijn onrust af door deze dromen veroorzaakt. En wie en hoe of door Wie dat zal geschieden, zal hem een worst wezen als hij maar verlost wordt van deze onrust. En zo vertelt hij Jozef zijn dromen en Jozef legt de dromen uit.

In het kort komt het er op neer dat er eerst zeven jaren grote overvloed zullen aanbreken in Egypte en dat er na die zeven jaren van overvloed, zeven jaren van hongersnood zullen aanbreken.

----- ... -----

Maar Jozef laat het niet alleen bij de uitleg van de dromen. Ongevraagd gaat hij (geleid door de Heilige Geest (Mark. 13:11)) de Farao van advies dienen en hij stelt Farao voor om iemand aan te stellen (met helpers) die in die jaren van grote overvloed gaan 'sparen' voor de jaren van hongersnood die daarna zullen komen.

De Egyptenaren zouden één vijfde (20%) van de opbrengst van het land aan Farao moeten afstaan zodat Farao deze opbrengst in silo's zou kunnen opslaan en ter beschikking zou kunnen stellen aan de bevolking wanneer de zeven jaar van hongersnood zou aanbreken.

De Farao is onder de indruk van de woorden die Jozef uitspreekt.

Vindt je het gek?

Het is God Almachtig Die zich met Jozef bemoeit, het is God Die Jozef recht wil gaan verschaffen voor al het onrecht dat Jozef heeft moeten meemaken. Jozef is de man die volk van God (Israël) moet gaan redden. Dat volk van God bestaat nu alleen nog maar uit vader Jakob, zijn zonen en hun vrouwen en kinderen; maar toch.

Farao erkent in de uitleg en het advies dat Jozef hem gegeven heeft dat God Almachtig groot is en dat er niemand is die daarboven uitkomt.

☞ Mark. 13:11 En wanneer ze u zullen wegleiden om u over te leveren, wees dan van tevoren niet bezorgd wat u spreken moet, en bedenk het niet; maar wat u op dat moment gegeven zal worden, spreek dat, want u bent het niet die spreekt, maar de Heilige Geest.

Opmerkelijk is dan natuurlijk dat een toekomstige Farao vierhonderd jaar later **niet** wil erkennen dat God Almachtig groot is, en het volk Israël niet wil laten vertrekken uit Egypte (Ex. Hoofdstuk 1-12).

De hongersnood die over Egypte zou komen, waar Jozef hier over sprak, zou niet ophouden bij de grenspaaltjes van Egypte. Ook de omliggende landen krijgen er mee te maken. Ook Jakob in het land Kanaän en Jozef zijn broers krijgen er mee te maken.

Het zal de broers van Jozef uiteindelijk dwingen naar Egypte af te reizen om daar graan te gaan kopen.

----- ... -----

Farao is sterk onder de indruk van de wijsheid van Jozef en benoemt hem meteen tot onderkoning. Vandaar mijn zinsnede aan het begin van dit hoofdstuk:

***s' morgens zat Jozef nog in de gevangenis,
s' middags was hij onderkoning!***

Farao geeft Jozef zijn ring en stelt hem aan over het hele huis Egypte.

Zie hier de opgaande lijn. Eerst werd Jozef aangesteld over het hele huis van Potifar. Daarna werd hij aangesteld over de hele gevangenis. En nu wordt hij aangesteld over het hele land Egypte.

Wat zullen Potifar en vooral Potifera gezegd hebben van deze promotie van Jozef? Want Potifera had Jozef vals beschuldigd.

Er worden geen woorden meer vuil gemaakt aan deze lasterlijke beschuldigingen. Maar ik kan mij wel iets voorstellen hoe het gesprek is gegaan tussen Potifar en Potifera.

Ik geloof overigens wel dat Potifar een goed mens was maar dat hij tussen twee vuren in stond. Nu mag hij openlijk trots zijn dat zijn slaaf de onderkoning van Egypte wordt.

De baas Potifar wordt nu de knecht Potifar. Jozef komt in gezag mijlenver boven Potifar te staan. Voor Potifera geldt het gezegde: *'Al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt haar wel.'*

Dat de rollen hier omgedraaid worden is een voorspelling voor de wedergeboren Christenen. Want door de zonde van de eerste mens is de mens onder de heerschappij van satan terecht gekomen. Met andere woorden: satan is *'de baas'* over de mensen.

Door het offer van Jezus Christus aan het Kruis van Golgotha heeft de mens echter een mogelijkheid gekregen om onder die heerschappij van satan uit te komen. En dat is door het Evangelie van Jezus Christus te geloven.

Omdat Jezus Christus satan overwonnen heeft in Zijn opstanding uit de doden is, zijn de mensen die het Evangelie van Jezus Christus aangenomen hebben en Jezus Christus als Redder en Verlosser aangenomen hebben, óók overwinnaar over satan geworden.

En overwinnaar kun je in deze ook vertalen met het woord 'baas'.

Dus satan was eerst 'de baas' over de mensen door de zondeval van de eerste mens. Maar door Jezus Christus aan te nemen als Redder en verlosser is de mens 'de baas' geworden over satan.

----- ... -----

Farao geeft Jozef een andere naam: Zafnath Paäneah. Waarom?

Omdat Egyptenaren niet met Hebreërs om mochten gaan of eten? (Gen. 43:32). Omdat Egyptenaren de Aziatische volkeren minachten, waartoe ook de Hebreërs behoorden?

Kiest hier de Farao een manier om de geit en de kool te sparen?

In ieder geval heeft Jozef door zijn Egyptische naam wel de invloed die hij nodig heeft om zijn taak uit te kunnen voeren. Maar ook straks als Jozef zijn broers zal ontmoeten zal de herkenning niet gelijk daar zijn, en geeft dat Jozef de tijd en de mogelijkheden om zijn broers uit te testen.

Opmerkelijk vind ik het dan wel dat hij zich laat uithuwelijken aan Asnath, de dochter van Potifera.

Dezelfde Potifera?

Volgens de Studie-Bijbel niet. In ieder geval gaat het hier om de dochter van de priester van On, waarvan bekend is dat deze familie van On in rijkdom alleen wordt overtroffen door de rijkdom van de Amun van Thebes.

----- ... -----

Gen. 43:32 Zij dienden op: voor hem apart, voor hen apart en voor de Egyptenaren die met hem aten apart. De Egyptenaren mogen namelijk niet samen met de Hebreëren de maaltijd gebruiken, omdat dat voor de Egyptenaren een gruwel is.

Jozef getuigt in dit verhaal zó van God Almachtig, maar laat zich wel uithuwelijken met een Egyptische. Net zoals zijn broer Juda een vrouw nam uit de lokale bevolking.

Dit in sterk contrast met Rebekka en Rachel / Lea, omdat God Almachtig niet wilde dat Izaäk en Jakob zich vrouwen zouden namen uit de lokale bevolking. En dat God Almachtig de vermenging met de lokale bevolking later zelfs bij wet verbood!

Jozef is hier dertig jaar oud. En zoals al eerder aangegeven is Jozef dus op dit moment al dertien jaar in Egypte waarvan ik alleen weet dat hij de laatste twee jaar van die dertien jaar in de gevangenis heeft gewerkt. Pas na twee jaar in de gevangenis herinnert de schenker dat Jozef dromen kon uitleggen. Maar het is aannemelijk dat Jozef al meerdere jaren in de gevangenis zat.

Jozef doet zijn werk als raadgever van de Farao goed en verzamelt twintig procent van de opbrengst van de oogst van de Egyptenaren. Deze twintig procent is echter zó groot dat het niet meer bij te houden en te administreren was hoeveel graan het betrof. Het kon gewoon niet meer geteld worden.

Er worden Jozef twee zonen geboren: Manasse en Efraïm. De naam van Efraïm wordt later gekoppeld aan het zgn. tien-stammenrijk toen tien stammen van het volk Israël zich afsplitste ten tijde van de zoon van Salomo, Rehabeam (I Kon. 12:16).

De geschiedenis voltrekt zich precies zoals Jozef heeft gezien in de dromen van Farao. Na zeven jaar overvloed komen er zeven jaren van hongersnood. Uit alle landen komen de mensen naar Egypte om eten te kopen.

God Almachtig redt door Jozef het Egyptische volk. Maar niet alleen hen. God redt velen die naar Egypte komen. En die roepstem komt zelfs bij vader Jakob terecht die met zijn zonen in het land Kanaän ook gebrek heeft. Maar daarover meer in het volgende hoofdstuk.

----- ... -----

☞ I Kon. 12:16 Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isaï. Naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En Israël ging naar zijn tenten.

Conclusie: Ik noemde dit hoofdstuk een hoofdstuk van hoop en verwachting.

De boodschap die ik uit dit hoofdstuk haal is dat ik mij niet door de omstandigheden onderuit moet laten halen.

God Almachtig is groot en machtig en kan mijn situatie in een handomdraai veranderen.

Doet Hij dit direct als wij er om vragen?

God Almachtig doet het op het moment dat Hij dat nodig vindt. Hij is mijn Maker en ik heb mijn Maker geen opdrachten te geven.

Natuurlijk mag ik mijn wensen en verlangens bij Hem brengen. Maar God Almachtig bepaalt of en wanneer Hij ingrijpt. Dat is geloof hebben, dat is vertrouwen hebben.

En ook al zouden mijn omstandigheden mij tot de dood hier op aarde leiden, dan weet ik dat er voor God Almachtig geen grens is tussen het leven op aarde hier en het leven met Hem straks.

**Paulus zegt in Fil. 1:21
Want het leven is voor mij Christus
en het sterven is voor mij winst.**

Halleluja!

Hoofdstuk 42

Jozef's broers gaan naar Egypte

Het verhaal van Jozef wordt nu even losgelaten en er wordt teruggekeerd naar vader Jakob en zijn elf zonen. Want Jozef was inmiddels onderkoning in Egypte maar daar wist Jakob niets van af. En de broers van Jozef natuurlijk ook niet.

Jakob wist niet beter dan dat zijn zoon Jozef door de wilde dieren was verscheurd en zo om het leven was gekomen (Gen. 37:31-33). Jakob wist niets van het grote geheim dat zijn zonen voor hem hadden, terwijl die zonen wel dag in en dag uit het diepe verdriet van hun vader zagen.

Dan moet je toch wel hard zijn. Maar God Almachtig heeft al die jaren het heft niet uit handen gegeven. Hij heeft voor Jozef gezorgd, maar ook voor zijn broers en voor zijn vader Jakob

In hoofdstuk 37 schrijf ik al dat Jozef ook geen lieverdje was. Hij was wat wij zouden noemen een verwend nest. Jakob trok Jozef openlijk voor ten aanzien van zijn broers. Gaf hem openlijk dure cadeaus. En Jozef vertelde onwaarheden over zijn broers aan vader Jakob om zijn broers in een kwaad daglicht te stellen.

Er moest dus heel wat geschaafd worden aan beide kanten.

Jozef werd geschaafd in het huis van Potifar en in de gevangenis. Zijn broers werden geschaafd door elke dag geconfronteerd te worden met het diepe verdriet van vader Jakob wat zij zelf op hun geweten hadden.

Maar nu komen de twee geschiedenissen van Jozef enerzijds en vader Jakob en de broers van Jozef anderzijds bij elkaar. Alhoewel het goede eind ook nogal wat voeten in aarde had.

----- ... -----

De hongersnood die God Almachtig door Jozef aan koning Farao had voorspeld is gekomen, na zeven jaar grote overvloed. En de hongersnood kwam hevig. En ook alle omliggende landen werden er door getroffen (Gen. 41:57). Dus ook Kanaän, het land waar Jakob en zijn familie woonden.

Gen. 37:31-33 Toen namen zij het gewaad van Jozef, slachtten een geitenbok en dompelden het gewaad in het bloed. Zij stuurden het veelkleurige gewaad naar hun vader en zeiden: Dit hebben wij gevonden. Kijk toch eens of dit het gewaad van uw zoon is of niet. Hij herkende het en zei: Het is het gewaad van mijn zoon. Een wild dier heeft hem opgegeten. Jozef is ongetwijfeld verscheurd.

Gen. 41:57 Uit alle landen kwamen ze in Egypte bij Jozef koren kopen, want de honger was in alle landen sterk.

Waarschijnlijk hoorde Jakob van rondreizende karavanen dat er in Egypte volop eten te koop was. En daarom komt de dag waarop Jakob zijn zonen opdracht geeft om naar Egypte af te reizen om daar graan te gaan kopen. Natuurlijk niet wetende dat hen daar een grote verrassing stond te wachten.

Benjamin, de jongste broer van Jozef, en enige volle broer van hem mag niet mee van Jakob. Jozef was de oudste van Jakob's lievelingsvrouw Rachel, en Benjamin was de tweede zoon.

Door de geboorte van Benjamin verloor Rachel echter het leven (Gen. 35:16-19).

Let wel; Jozef is hier dus al zo een twintig jaar weg uit het land Kanaän. Hij heeft dertien jaar bij Potifar gediend en in de gevangenis gezeten en op het moment dat de hongersnood losbarst zijn er zeven jaren van grote voorspoed voorbijgegaan.

Waarschijnlijk heeft Jakob het met zijn broers ook nog wel even uitgehouden in Kanaän met de voorraden die ze hadden. We kunnen dus gerust zeggen dat Jozef hier minimaal twintig jaar weg is en dus minimaal zevenendertig jaar oud moet zijn geweest.

----- ... -----

Zo kwamen de tien broers van Jozef in Egypte aan bij Jozef. En ook hier wil ik weer bij aan tekenen dat de broers geen auto tot hun beschikking hadden, geen treinen of wat dan ook. De reis naar Egypte zal toch echt wel enige tijd in beslag genomen hebben. Maar dan komen de broers eindelijk op de plaats waar het graan verkocht wordt.

Door wie?

Door Jozef en zijn helpers.

De broers herkennen Jozef niet en zullen hem ook zeker niet verwacht hebben op die plaats in die positie.

Overigens is het niet zo vreemd dat de broers Jozef niet herkenden want als je de afbeeldingen ziet uit die tijd, hoe de Egyptenaren zich op maakten met make-up, schmink, mooie kleding, kunstharen, sieraden en noem maar, dan zou je je eigen moeder nog niet eens herkennen.

Maar, ook al herkenden zij Jozef niet, Jozef herkende hen wel! Misschien wel door de taal die zij onderling spraken.

Gen. 35:16-19 Zij braken op uit Bethel. Toen zij nog maar een kleine afstand af hoefden te leggen om bij Efrath te komen, baarde Rachel, en zij had het zwaar tijdens het baren. En het gebeurde, toen zij het zo zwaar had tijdens het baren, dat de vroedvrouw tegen haar zei: Wees niet bevreesd, want ook deze keer hebt u een zoon! En het gebeurde, toen haar ziel het lichaam verliet, want zij stierf, dat zij hem de naam Ben-oni gaf. Zijn vader gaf hem echter de naam Benjamin. Zo stierf Rachel en zij werd begraven langs de weg naar Efrath, dat is het tegenwoordige Bethlehem.

Wat zal dat een ervaring zijn geweest. De broers die Jozef meermalen zwart hadden gemaakt bij vader Jakob. De broers die hem daarom haatten en hem wilden vermoorden, maar dit uiteindelijk toch niet deden. In plaats daarvan verkochten zij Jozef aan een Ismaëlitische karavaan die Jozef als slaaf verkochten in Egypte.

Wie had ooit gedacht dat de slaaf Jozef op deze plaats in deze functie hier zou staan.

----- ... -----

Wat zal er bij Jozef omgegaan zijn? Boosheid, haat, verdriet, bitterheid, wraakgevoelens? Of was Jozef inmiddels zo door God Almachtig geschaafd dat hij anders tegen zijn eigen geschiedenis aankeek?

Een hevige mengeling van gevoelens moet door Jozef zijn heengegaan. Maar Jozef maakt zich op dit moment nog niet bekend, hoe graag hij dit ook gewild zou hebben.

Hier stonden zijn broers. Zij konden hem vertellen hoe het met zijn vader was, vader Jakob, of hij nog leefde. En waar was Benjamin? Waarom was hij niet meegekomen? Was er iets met hem gebeurd? Heel veel vragen zullen Jozef door het hoofd gegaan zijn.

Maar Jozef besluit dat het nog niet de tijd is dat hij zich bekendmaakt aan zijn broers. Jozef hield zich in en dacht aan de dromen die hij ruim twintig jaar daarvoor had gehad in het veld, toen hij nog thuis was. De dromen waarin zijn schoof in het midden stond en dat de schoven van zijn broers rondom hem gingen staan en zich voor hem bogen. Deze droom was nu al uitgekomen want de broers hadden diep voor Jozef gebogen.

En de droom waarin de maan en elf sterren zich voor Jozef bogen. Deze zou ook uitkomen wanneer Jakob naar Egypte zou komen.

Maar nogmaals; de eerste droom komt op dit moment uit. Want de broers komen uit Kanaän om graan te kopen bij de onderkoning en buigen diep voor hem.

----- ... -----

Hoe zou ik reageren als ik Jozef was geweest? Hoe zou jij gereageerd hebben? Of stel dat ik of jij één van die broers van Jozef geweest zou zijn? En dan deze ontmoeting?

Jozef verzint een list om achter de waarheid te komen, om antwoord te krijgen op de vele vragen die hij heeft. En om te zien of zijn broers nog dezelfde waren als twintig jaar geleden. Daarom beschuldigt Jozef zijn broers van spionage.

Wat zullen die broers in de piepzak gezeten hebben. In een vreemd land, met voor hen vreemde wetten en dan beschuldigd te worden van spionage. Het zweet breekt hen aan alle kanten uit; de paniek slaat toe.

Herkenbaar?

Is dit niet precies hetzelfde gevoel dat Jozef had toen hij door zijn broers in een put gegooid was en verkocht werd? Boontje komt om zijn loontje?

Maar dan komt langzamerhand het hoge woord eruit. De broers erkennen dat zij met z'n twaalfen geweest zijn (tenminste de jongens), maar dat de jongste bij vader achtergebleven is, en dat één er niet meer is.

Dat klopt. Die ene staat voor hen, maar ze herkennen hem niet. In ieder geval weet Jozef nu wel dat zijn vader nog leeft, en dat Benjamin ook nog leeft, maar hoe nu verder?

Hoe krijgt Jozef het voor elkaar dat hij zijn vader en Benjamin ook zal zien?

Daarom geeft God Almachtig hem de gedachte om zijn broers uit te testen. Enerzijds om te zien of ze veranderd zijn in de laatste twintig jaar, anderzijds omdat er nu een mogelijkheid gecreëerd wordt dat Benjamin naar Egypte komt. En als vader Jakob het echt niet vertrouwt dat hijzelf misschien ook wel meekomt naar Egypte.

Dit neerschrijvende vraag ik mij ook wel af waarom Jozef in de laatste zeven jaar nooit naar Kanaän is afgereisd om zijn vader te bezoeken. Hij was immers tweede man van Egypte. Hij had een hoge positie en zal vaak met Faraó gesproken hebben over zijn ouderlijk huis. Zou hij dan nooit eens een maandje vrij gevraagd hebben?

----- ... -----

Nadat Jozef zijn broers drie dagen en nachten heeft laten opsluiten in de gevangenis komt hij met zijn voorstel. De broers moeten naar huis gaan, op één na, om Benjamin op te halen.

En dat breekt hen! Want nu beginnen zij te praten. Nu erkennen zij de paniek bij Jozef toen hij verkocht werd aan de Ismaëlieten. En en zij koppelen wat hen nu overkomt aan de gruwelijkheden die zij ruim twintig jaar geleden begaan hebben.

Berouw komt na de zonde. En Jozef kon alles verstaan. Maar ook dat wisten de broers niet.

Aan dit gedeelte van de geschiedenis herken je misschien ook wel dat grote onbeleden zonden en ongerechtigheden niet door de tijd worden uitgewist.

Het feit dat zij de verkoop van Jozef destijds aan de Ismaëlieten nu direct al koppelen aan de beschuldigingen van de Egyptenaar voor spionage, bewijst dat de broers er veel last van hebben gehad de afgelopen jaren. Misschien wel door het constante verdriet van hun vader Jakob.

----- ... -----

Dat Jozef het niet langer kan aanzien is begrijpelijk. Hij loopt weg naar een stille kamer en huilt daar.

Wat kan ik mij goed voorstellen wat er op dat moment allemaal bij Jozef uitkwam.

Maar de Bijbel vertelt niet veel meer over de emoties, want de geschiedenis moet verder. Alleen wordt nog vermeld dat Jozef niets voor het graan wilde hebben en dat hij de aankoopprijs terug in de graanzakken van de broers heeft gelegd. Wat de consternatie bij de broers uiteindelijk alleen maar groter maakte toen zij dat ontdekten.

Maar uiteindelijk komen ze terug bij hun vader Jakob in Kanaän en moeten ze dus gaan vertellen, dat willen ze nog een keer terug naar Egypte om graag te kopen, dit alleen kan als Benjamin meegaat.

Dat is misschien nog te verdragen. Maar dat zij Simeon hebben moeten achterlaten is natuurlijk van een andere orde. Simeon kan alleen terugkomen wanneer zij met Benjamin naar Egypte afreizen.

Maar dat is voor Jakob op dit moment nog een brug te ver. Twee zonen kwijtraken van zijn lievelingsvrouw Rachel? Neen dat is teveel gevraagd. Hoeveel kan een mens dragen?

Maar op dit moment is er ook geen haast om weer terug te gaan,
ze hebben immers eten genoeg?

En Simeon?

En Jozef twintig jaar geleden?

Hoofdstuk 43

De tweede reis van Jozef's broers naar Egypte

Na de ontwikkelingen in Egypte, zijn negen van de tien broers van Jozef weer teruggekeerd bij vader Jakob.

Overigens zou je de vraag kunnen stellen of Juda ook meegegaan is want in Gen. 38:1 wordt toch beschreven dat Juda het huis van zijn broers verlaten had om met een Kanaänitische te trouwen. Maar ik denk van wel want in de volgende verzen is hij het die het woord voert tegenover zijn vader.

Zoals in het vorige hoofdstuk beschreven, is Simeon achtergebleven in de gevangenis in Egypte omdat Jozef zijn broers (die hem overigens niet herkend hebben) beschuldigd heeft van zogenaamde spionage. Zij kunnen alleen bewijzen dat dit niet zo is wanneer zij teruggaan naar Kanaän om daar hun jongste broer Benjamin op te halen.

De werkelijke reden voor Jozef was echter om te zien of zijn broers Simeon net zo zouden behandelen als dat hijzelf door hen is behandeld ruim twintig jaar geleden. (Gen. 37).

Zouden ze terugkomen uit Kanaän voor Simeon of zouden zij daar blijven en Simeon 'vergeten' zoals zij ook Jozef 'vergeten' waren?

Een tweede reden voor Jozef was natuurlijk dat Jozef zijn volle broer Benjamin wilde terugzien (het enig andere kind van zijn moeder Rachel). En door de broers terug te sturen naar Kanaän en Simeon in de gevangenis te houden zouden ze wel terugkomen. Tenminste als ze werkelijk veranderd waren.

----- ... -----

En zo gebeurt het ook. Want het koren dat de broers van de Egyptenaren hadden gekocht raakt op. En al hoewel vader Jakob in Gen. 42:37-38 heel stellig was in zijn uitspraken dat hij Benjamin **niet** mee wilde sturen naar Egypte (zoals Jozef bevolen had) maakte de honger het, dat hij van gedachten verandert. Tenminste; hij wordt door de omstandigheden gedwongen om van gedachten te veranderen.

Gen. 38:1 Het gebeurde in die tijd dat Juda van zijn broers wegtrok en zijn intrek nam bij een man uit Adullam; zijn naam was Hira. Juda zag daar de dochter van een Kanaänitische man; zijn naam was Sua. Hij nam haar tot vrouw en kwam bij haar.....

Gen. 42:37 Toen zei Ruben tegen zijn vader: U mag mijn twee zonen doden, als ik hem niet bij u terugbreng! Geef hem in mijn hand en ik zal hem bij u terugbrengen!

Gen. 42:38 Maar hij zei: Mijn zoon zal niet met jullie meetrokken, want zijn broer is dood en alleen hij is overgebleven. Als hem een ongeluk overkomt op de weg die jullie zullen gaan, dan zullen jullie mijn grijze haar met verdriet in het graf laten neerdalen.

Als Juda al op de eerste reis niet meegegaan zou zijn, spreekt hij hier wel heel indringend in op Jakob om Benjamin mee te geven.

Zij hoeven immers niet naar Egypte terug te gaan dan alleen wanneer Benjamin meegaat. En zolang zij niet naar Egypte teruggaan zal Simeon moeten blijven creperen in de Egyptische gevangenis.

Opmerkelijk is het dat Juda hier het woord voert, terwijl Ruben als oudste het woord voerde toen de broers van hun eerste reis terugkwamen. En tegen hun vader Jakob moest vertellen dat zij Simeon hadden moeten achterlaten (Gen. 42:37-38). Tenminste dat zijn de menselijke beredeningen, die overigens wel waar zijn.

----- ... -----

Ook dit is weer zo een belangrijke geestelijke les: De omstandigheden waarin ik verkeer zijn waar. Dat kan ik zien. Dat kan ik horen. Dat kan ik voelen. En het heeft ook geen zin om die omstandigheden te ontkennen. Ook niet met allerlei vrome geestelijke redenen. **De omstandigheden zijn waar.**

Maar ben ik mijn mijmeringen niet begonnen bij Genesis 1 door Hebr. 11:1 aan te halen? Geloof is vertrouwen op de dingen die ik niet ziet, maar die er wel zijn.?

----- ... -----

Dit had voor Jakob een les moeten zijn. Want God Almachtig heeft hem Zelf tot tweemaal toe beloofd er te zijn voor hem én voor zijn nageslacht (Gen. 28:13-15 en Gen. 35:11). Dat nageslacht dat zou uitgroeien tot een menigte van volken. Overigens dezelfde belofte die God Almachtig aan Abraham deed, de opa van Jakob.

Maar je ziet zowel bij Abraham als bij Jakob dat de omstandigheden hen doet twijfelen in hun geloof.

Abram gaat op het voorstel van zijn vrouw Saraï in om dan maar zelf voor nageslacht te zorgen door Hagar zwanger te maken, en Jakob is bang dat hij zijn zonen zal verliezen in Egypte en dat er straks helemaal geen nageslacht meer is!

----- ... -----

Gen. 42:37 Toen zei Ruben tegen zijn vader: U mag mijn twee zonen doden, als ik hem niet bij u terugbreng! Geef hem in mijn hand en ik zal hem bij u terugbrengen!

Gen. 42:38 Maar hij zei: Mijn zoon zal niet met jullie meetrekken, want zijn broer is dood en alleen hij is overgebleven. Als hem een ongeluk overkomt op de weg die jullie zullen gaan, dan zullen jullie mijn grijze haar met verdriet in het graf laten neerdalen.

Hebr. 11:1 Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en bewijs van de dingen die men niet ziet

Gen. 35:11 Verder zei God tegen hem: Ik ben God, de Almachtige. Wees vruchtbaar en wordt talrijk. Een volk, ja een menigte van volken zal uit u ontstaan, koningen zullen uit uw lichaam voortkomen.....

Gen. 28:13-15 En zie, de Heere stond boven aan die ladder, en zei: Ik ben de Heere, de God van uw vader Abraham en de God van Izak; dit land waarop u ligt te slapen zal Ik u en uw nageslacht geven. Uw nageslacht zal talrijk zijn als het stof van de aarde, en u zult zich uitbreiden naar het oosten en naar het westen, het noorden en het zuiden. In u en uw nageslacht zullen alle geslachten van de aarde gezegend worden, en zie, Ik ben met u, Ik zal u beschermen overal waar u heen zult gaan, en Ik zal u terugbrengen in dit land, want Ik zal u niet verlaten, totdat Ik gedaan heb wat Ik uitgesproken heeft

Dit is voor mij vandaag de dag ook nog steeds een les. God Almachtig houdt van mij. En als ik in Jezus Christus willen geloven, zal God Almachtig mij beschermen en bewaren, want mijn bescherming ligt in Jezus Christus. Ook al zie ik dat nu niet. God heeft dit niet alleen aan Abraham, Izaäk en Jakob beloofd. Hij heeft dit ook aan Zijn kinderen beloofd.

----- ... -----

Jakob vertrouwt op zijn eigen kunnen. En er is schijnbaar dus een zware hongersnood in het land voor nodig om Jakob overstag te doen gaan.

Uiteindelijk zegt Jakob dat de broers inclusief Benjamin geschenken moeten meenemen in de vorm van balsem, honing, specerijen, mirre, pistachenoten en amandelen. En vertrekken de broers, inclusief Benjamin, naar Egypte.

Maar, hoezo hongersnood als je ziet wat de broers allemaal meenemen voor de Egyptenaren!

Jakob gaat dus overstag en geeft Benjamin mee in de berustende woorden: *'wordt ik van kinderen beroofd, dan wordt ik maar van kinderen beroofd'*.

Waar is de man Gods? Die met God Almachtig gestreden heeft in Pniël? (Gen. 32). Die Gods woorden gehoord heeft en daarop altaren heeft gebouwd voor God?

De omstandigheden zijn als een steeds strakker wordende strop om de nek van Jakob. Wat zal die man benauwd zijn geweest. Jozef dood. Simeon in de gevangenis in Egypte. En nu Benjamin mee met de broers naar Egypte. Ik denk dat Jakob niet meer wist waar hij het zoeken moest.

Maar steeds weer die terugkeende vraag: hoe zouden jij en ik gereageerd hebben?

----- ... -----

God Almachtig heeft het heft in handen. Hij voert de regie. En wat Jakob niet weet is het uiteindelijke doel van God dat het hele gezin van Jakob weer herenigd wordt. Inclusief Jozef, inclusief Benjamin, inclusief Simeon.

Maar eerst moet de geschiedenis recht gezet worden. Er moet een confrontatie plaatsvinden tussen Jozef en zijn broers. De broers van Jozef moeten oog in oog komen te staan met de door hen verkochte Jozef (Gen. 37).

En dat is geen gemakkelijke weg. Dat is een weg die je alleen met God Almachtig kunt bewandelen. En alleen dan is succes gegarandeerd.

Hoezo?

Wij kennen allemaal het kruis. Het kruis heeft twee balken. Een verticale balk en een horizontale balk. Wanneer deze twee balken in balans zijn, alleen dan vormt zich het kruis.

De verticale balk staat voor de relatie tussen de mens en God Almachtig. De horizontale balk staat voor de relatie van mens naar mens.

Sommige mensen hebben een enorm hechte band met de Heer, maar kunnen niet overweg met hun medemens of andere Christenen. Dan is het kruis in onbalans. Anderen hebben alles voor hun medemens over, maar willen of kunnen niet geloven in God Almachtig. Ook dan is het kruis in onbalans.

Immers een sterke verticale balk als een spoorbiels met een luciferhoutje als dwarsbalk, is geen kruis. En een sterke horizontale balk als een spoorbiels met een luciferhoutje als verticale balk is ook geen kruis.

En zal ik je een geheim vertellen? Het werkt ook niet.

Menselijkerwijs is het onmogelijk onze relaties zó in balans te hebben. De menselijke eigenschappen (zowel sterke als zwakke) maken het onmogelijk om zo een levenshouding te hebben.

En toch zegt Jezus Christus in Matt. 22:37-39 dat het eerste gebod is dat wij God Almachtig boven alles moeten liefhebben en dat het tweede gebod het liefhebben van onze naaste gelijk is aan het eerste gebod.

Maar waarom denk je dat Jezus Christus aan een vloekhout is gestorven? In het **midden** van dat kruis? In het **centrum**?

Een perfect kruis dat helemaal in balans is, waarin de verhouding met God Almachtig in balans staat met de juiste relatie tot mijn medemens **kan alleen** wanneer Jezus Christus in het centrum staat.

Ik kan alleen op de juiste wijze van mijn naaste houden wanneer mijn aandacht gefocust is op Jezus Christus. Ik kan alleen op de juiste wijze van God Almachtig houden als mijn aandacht op Jezus Christus gefocust is.

📖 Matt. 22:37-39 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

En weet je waarom? Omdat Jezus Christus alleen die dingen heeft gedaan die Hij God de Vader heeft zien doen. (Joh. 5:19). Omdat Jezus Christus alleen die woorden heeft gesproken die Hij God de Vader heeft horen spreken. (Joh. 8:26). In en door alles moet God verheerlijkt worden. (Joh. 17:4)

Heeft Jezus Christus immers niet gezegd in Matt. 22:38 dat het belangrijkste gebod is dat wij God Almachtig moeten liefhebben boven alles, en dat daaraan **gelijk is** dat wij onze naaste moeten liefhebben als onszelf ?

----- ... -----

De geschiedenis met Jozef en zijn broers moet eerst nog rechtgezet worden. En dit brengt mij bij weer een belangrijke geestelijk principe.

Ieder mens maakt fouten, ieder mens zondigt. Maar door het belijden van zonden aan God Almachtig en het oprecht vragen om vergiffenis, komt er vergeving van God. Door en op het bloed van Jezus Christus. Dat Hij voor mijn zonden gestorven is aan het kruis van Golgotha (1 Joh. 1:9) **maar:** ook al is er vergeving, ik blijf wél verantwoordelijk voor de gevolgen van mijn foutieve handelen. Dat zie je in dit verhaal ook.

De broers van Jozef hebben erkend dat ze fout zijn geweest (Gen. 42:21-22) en zullen dit later nogmaals doen (Gen. 44). En ik geloof oprecht dan hun zonden in deze zijn vergeven, maar dat betekent niet dat ze de confrontatie niet aan moeten gaan met Jozef. En dat zij straks ook naar Jakob met het echte verhaal op de proppen moeten komen.

Dit principe lees je ook in het verhaal van koning David die overspel pleegt met Bathseba (II Sam. 11 en 12). Hij laat Uria, de man van Bathseba doodden om met haar naar bed te kunnen gaan. Dan komt de profeet Nathan en confronteert David met zijn zonden waarop David zijn zonden belijdt en hij vergeving krijgt van God Almachtig. Maar de zoon die Bathseba baart moet wel sterven.

Vergeving is één;

Verzoening is twee;

De rotzooi opruimen die ikzelf heb veroorzaakt is drie.

Dit laatste is vaak heel erg moeilijk. Neem gevallen van seksueel misbruik, incest, verwaarlozing, moord en noem maar op. Hoe maak je dat als dader goed?

☞ Joh. 5:19 Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.

☞ Joh. 8:26 Ik heb veel over u te zeggen en te oordelen, maar Die Mij gezonden heeft, is waarachtig, en wat Ik van Hem gehoord heb, spreek Ik tot de wereld.

☞ Joh. 17:4 Ik heb U verheerlijkt op de aarde. Ik heb het werk volbracht dat U Mij gegeven hebt om te doen.

☞ I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden; Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid

☞ Gen. 42:21-22 Toen zeiden zij tegen elkaar: Werkelijk, wij zijn schuldig vanwege onze broer. Wij zagen zijn zielsbenauwdheid toen hij ons om genade smeekte, maar wij luisterden niet! Daarom komt deze benauwdheid over ons. Ruben antwoordde hun: Heb ik het jullie niet gezegd: Bezondig je niet aan deze jongen! Maar jullie luisterden niet; zie, nu wordt er vergelding geëist voor zijn bloed!

Laten ik er geen doekjes om winden, dat krijg ik nooit meer goed. Tenzij, tenzij Jezus Christus de leiding krijgt. Dan zal ik die weg kunnen bewandelen, maar bewandelen moet je hem. Dat zegt ook weer dat kruis dat in balans moet zijn.

De Here vergeeft graag. Hij ruimt over het algemeen niet de rotzooi op die ik door mijn daden heb veroorzaakt. Ook al niet omdat het opruimen vaak ook het grote leerproces is, waardoor ik gesterkt wordt om in de toekomst niet weer in dezelfde valkuil te vallen.

----- ... -----

Zo gaan de tien broers op stap, weer naar Egypte, En zo staan ze uiteindelijk weer voor Jozef.

Nogmaals: de weg van belijden is niet de gemakkelijkste weg, want wat zullen die jongens het benauwd hebben gehad.

En Benjamin? Hij was de enige die nergens wat van af wist. Want hij was er niet bij toen Jozef verkocht werd door zijn broers want daar was hij nog te klein voor. Jozef was immers zeventien jaar. Dus Benjamin zal misschien tien, elf of twaalf jaar zijn geweest. Maar ook hij komt voor Jozef te staan.

----- ... -----

Wat zullen de slaven van Jozef verbaasd hebben gestaan: de ene keer beschuldigt Jozef de bezoekers uit Kanaän van spionage en nu moet er vee geslacht worden want Jozef wil met hen de maaltijd delen. Terwijl dit absoluut 'not done' was want de Egyptenaren mochten niet met de Hebreëen de maaltijd gebruiken. Omdat dit een gruwel voor de Egyptenaren was (vers 32).

📖 Gen. 43:32 Zij dienden op: voor hem apart, voor hen apart en voor de Egyptenaren die met hem aten apart. De Egyptenaren mogen namelijk niet samen met de Hebreëen de maaltijd gebruiken, omdat dat voor de Egyptenaren een gruwel is.

En de slaven van Jozef wisten waarschijnlijk al helemaal niet dat Jozef geen Egyptenaar was omdat zij hem alleen kende onder zijn Egyptische naam Zafnath Paäneah, de naam die de Farao hem gegeven had (Gen. 41:45).

📖 Gen. 41:45 De Farao gaf Jozef de naam Zafnath Paäneah.....

Wat zullen die broers verbaasd hebben gestaan wanneer zij vertellen dat zij het geld dat zij voor het graan betaald hadden de vorige keer terugvonden in hun zakken graan. En dat hen nu wordt meegedeeld dat er wel degelijk voor dit graan betaald is!.

Wat zullen die broers verbaasd hebben gestaan dat zij uitgenodigd werden om met Jozef de maaltijd te vieren terwijl diezelfde Jozef hen de vorige keer zo vijandig behandelde!

Wat zullen die broers verbaasd hebben gestaan als de tafel gedekt wordt en dat de broers precies op leeftijd naast elkaar worden gezet, van de oudste tot de jongste!

Wat zullen die broers verbaasd hebben gestaan dat Jozef Benjamin zegent met de woorden: *'Mijn zoon, God is u genadig!'*

Wat zullen die broers verbaasd hebben gestaan dat Benjamin, de jongste vijf keer zoveel eten en drinken krijgt dan de rest van de broers!

De broers zullen niet geweten hebben wat hen overkwam. Zij vallen de ene verbazing in de andere.

En Jozef? Hij kan het niet meer aanzien. De ontmoeting met zijn broers maar bovenal die met Benjamin. Vindt je het gek dat het hem teveel wordt. Stel je eens voor; jij bent Jozef. Na alles wat je hebt meegemaakt; wat zou bij jou de boventoon voeren? Wraakgedachten naar de tien broers heen, en Benjamin?

Nog steeds maakt Jozef zich niet bekend. De broers zijn nog niet op het punt waar Jozef ze wil hebben. Ook al hebben zij nu al twee keer diep voor hem gebogen. Dat buigen kan een reactie van angst zijn. En angst is geen fundament om een nieuwe relatie op te bouwen.

De vergeving is er misschien al bij Jozef, maar de verzoening? Die moet nog komen.

God Almachtig werkt hier diep in alle aanwezige personen. Want ik praat hier wel over de stamvaders van het volk Israël. Het volk dat zo een grote en belangrijke functie te vervullen heeft in de wereldgeschiedenis. Toen en nu, vandaag de dag nog steeds.

En nog steeds mag het volk Israël zich beroepen op de beloften die God Almachtig heeft gegeven aan Araham, Izaäk en Jakob, want dit zijn eeuwige beloften.

En Jakob? Jakob zit in grote zorgen thuis, niet wetend wat er allemaal in Egypte gebeurt. Ze hadden tenslotte nog geen telefoon of internet.

Jakob wist niet dat God Almachtig op de achtergrond bezig was met verzoening en vergeving, met herstel en genezing. **Dát** zijn namelijk de ingrediënten om de mens weer goed in zijn vel te laten zitten. **Dát** zijn namelijk de ingrediënten die de mens gezond en oprecht maken. **Dát** zijn namelijk de ingrediënten die nodig zijn om aanspraak te kunnen maken op de grote belofte die God Almachtig gegeven heeft in I Joh. 2:25

En dit is wat Hij ons beloofd heeft: het eeuwige leven.

📖 I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

Hoofdstuk 44

Jozef beproeft zijn broers

Nadat de broers van Jozef (inclusief Simeon die uit gevangenschap bevrijd werd) de maaltijd hebben gehouden met Jozef (Gen. 43:32), en met elkaar dronken werden (!) (Gen. 43:34) heeft Jozef zich nog steeds niet bekend gemaakt. En ook de broers van Jozef hebben hem nog steeds niet herkend.

De maaltijd is afgelopen en het moment breekt aan dat de mannen weer terug moeten gaan naar Jakob, naar het land Kanaän. Zij waren immers in Egypte om graan te kopen.

----- ... -----

In het vorige hoofdstuk heb ik al beschreven dat die broers van de ene in de andere verbazing moeten zijn gekomen. Want in de eerste reis naar Egypte worden ze nog van spionage beschuldigd, (Gen. 42:9) en nu zitten zij zelfs met dezelfde man die hen beschuldigde aan tafel te eten; waarbij de broers aan de gedekte tafel hun plaats toegewezen krijgen precies in de volgorde van hun leeftijd (Gen. 43:33); waarbij Benjamin een vijf maal zo groot portie krijgt dan de anderen (Gen. 43:34) en openlijk gezegend wordt door Jozef (Gen. 43:29).

Maar nu nadert het moment waarin alles bij elkaar gaat komen. Maar voordat het zover is wil Jozef eerst weten of zijn broers écht veranderd zijn. Of dat zij nog steeds zijn zoals twintig jaar geleden toen zij Jozef verkochten aan de Ismaëlieten en de grote leugen aan vader Jakob ophingen dat Jozef verscheurd was door de wilde dieren.

De broers inclusief Simeon en Benjamin (met zijn elven dus), gaan op weg. Terug naar het land Kanaän. Terug naar vader Jakob. Niets vermoedend van het feit dat Jozef zijn broers aan het uittesten is.

Waarom die test op Benjamin losgelaten wordt is mij maar gedeeltelijk duidelijk. Volgens mij was hij er niet bij in Gen. 37 toen Jozef verkocht werd. Want Jozef was toen zeventien jaar (Gen. 37:2) en Benjamin moet veel jonger geweest zijn.

Benjamin was hoogstwaarschijnlijk niet bij zijn broers in het veld om het vee te hoeden. Maar nu wordt juist Benjamin het 'slachtoffer' omdat juist bij hem de zilveren beker gevonden wordt van Jozef, die Jozef overigens zelf in zijn korenzak heeft gedaan.

Gen. 43:32 Zij dienden op: voor hem apart, voor hen apart en voor de Egyptenaren die met hen aten apart

Gen. 43:34 .Zij dronken, en werden dronken met hem

Gen. 42:9 ..... En Jozef zij tegen hen: U bent spionnen, u bent gekomen om de onbeschermden van het land te bekijken

Gen. 43:33 Zij zaten voor hem: de eerstgeborene overeenkomstig zijn eerstgeboorterecht en de jongste overeenkomstig zijn jeugd

Gen. 43:34 En hij liet hun van de gerechten brengen die voor hem stonden, maar het gerecht van Benjamin was vijf keer groter dan dat van hen allen.

Gen. 43:29 . Mijn zoon, God zij u genadig.

Gen. 37:2-4 Dit zijn de afstammelingen van Jakob. Jozef, zeventien jaar oud, hoedde gewoonlijk het kleinvee met zijn broers

Wat een consternatie. Eerst beschuldigd worden van spionage, dan verhoogd worden tot de weinige mensen die met de onderkoning Jozef mochten dineren, en dan nu weer beschuldigd van diefstal.

Het houdt niet op!

De beker van de onderkoning is gestolen en Jozef beschuldigt zijn broers ervan dat één van hen dat gedaan heeft. Dus moeten alle graanzakken doorzocht worden. En ook hier is de volgorde waarin de graanzakken doorzocht gaan worden opmerkelijk. Zij beginnen met de zakken van Ruben te doorzoeken, de oudste, daarna de anderen precies op leeftijd. Uiteindelijk komen ze bij Benjamin aan.

En wat denk je, ja hoor, daar ligt de zilveren beker van Jozef in.

----- ... -----

Ik weet niet of Jozef zijn dienaren die achter de broers aangingen verteld heeft dat hij de beker zelf in de graanzak van Benjamin heeft gelegd, maar ik denk het niet. Dus zal de ondervraging waarschijnlijk niet zo prettig zijn geweest. En als de beker dan ontdekt wordt is de paniek compleet, bij de broers, maar wat dacht je van Benjamin?

Maar let eens op de woorden die de broers vooraf aan de ontdekking spreken tegen de dienaren die de zakken komen doorzoeken: *'Diegene bij wie de beker gevonden wordt moet sterven, en wijzelf zullen allen slaven van de onderkoning worden'*.

Wat een woorden, want dit betekent dat Benjamin moet sterven en dat dit waarschijnlijk ook de dood betekent van vader Jakob. Hij had er al zoveel moeite mee om Benjamin mee te laten gaan. (Gen. 43)

Benjamin, de jongste zoon van zijn lievelingsvrouw Rachel. Rachel die Jakob twee zonen heeft gegeven; Jozef en Benjamin. Maar Jozef is verscheurd door de wilde dieren en dan zou nu Benjamin ook niet meer terugkomen? Dat zou teveel zijn vader Jakob.

En dan komt weer het woord slavernij naar voren. De broers bieden aan om met zijn tiene **slaaf** te worden van de onderkoning.

Is dit niet het tegenovergestelde van wat in Gen 37 gebeurde? Dáár boden de tien broers Jozef aan om als **slaaf** verkocht te worden aan de Egyptenaren, hier bieden de tien broers zichzelf aan om slaaf te worden van de Egyptenaren.

----- ... -----

Ik heb al in een eerder verband gezegd dat het gevaarlijk is om beloften te doen. Ook beloften die voor de gein worden uitgesproken, of beloften die in moeilijke tijden worden uitgesproken.

Ligt hierin ook niet een reden dat de nakomelingen van de broers van Jozef vierhonderd jaar **slaaf** zullen zijn van de Egyptenaren? Want, hier bieden zij zichzelf vrijwillig als slaaf aan.....

----- ... -----

Zo wordt Benjamin dus 'ontmaskerd'. Nu bij hem de zilveren beker van de onderkoning wordt gevonden.

Wat zal er door de broers heen zijn gegaan? Wat zal er door Benjamin heen zijn gegaan? Onschuldig beschuldigd!

Nu neemt Juda weer het woord (let wel: Jezus Christus is uit de stam van Juda), weer Juda. Waarom Ruben niet, de oudste?

Juda was diegene die in Gen. 37:26-27 ervoor pleitte om Jozef niet te vermoorden maar om hem dan maar te verkopen aan de Ismaëlieten, terwijl de broers hem wilden doodden (op Ruben na).

Juda was diegene die in Gen. 43:3-5 vader Jakob overreed om Benjamin mee te geven op de tweede reis naar Egypte. En het is weer Juda die na de ontdekking van de schuldige het woord voert tegenover de onderkoning van Egypte.

Juda herhaalt de woorden dat zij als slaaf zullen dienen onder de onderkoning maar hij herhaalt **NIET** de woorden dat de schuldige moet sterven.

----- ... -----

Maar Jozef heeft een heel ander plan. Benjamin moet bij hem blijven als slaaf en de rest van de broers mag naar huis gaan.

De broers worden met dezelfde wapens geslagen als waarmee zij Jozef twintig jaar daarvoor hebben geslagen.

Maar weer is het Juda die opstaat en het woord voert. Hij herhaalt hoe Benjamin uiteindelijk mee mocht op reis naar Egypte. En hoe de broers vader Jakob hebben moeten overtuigen dat er zonder Benjamin geen graan meer voor hen te koop was. En dat ook Simeon niet uit de gevangenis zou komen als Benjamin niet mee zou gaan.

Gen. 37:26-27 Toen zei Juda tegen zijn broers: wat hebben wij er voor baat bij als wij onze broer doden en zijn bloed vergieten? Kom, laten wij hem aan de Ismaëlieten verkopen; laten wij niet onze hand aan hem slaan

Gen. 43:3-5 Toen zei Juda tegen hem: Die man heeft ons nadrukkelijk verzekerd: U zult mij niet meer onder ogen komen, tenzij uw broer bij u is. Als u onze broer met ons meestuurt, zullen wij vertrekken en voedsel voor u kopen. Maar als u hem niet meestuurt, zullen wij niet gaan, want die man heeft tegen ons gezegd: U zult mij niet meer onder ogen komen, tenzij uw broer bij u is.

Uit heel het verhaal dat Juda vertelt blijkt dat wanneer Benjamin niet weer terug zal keren naar Jakob, Jakob zal sterven van verdriet.

Nu was dát niet het belangrijkste voor Jozef waaraan hij zou kunnen zien dat zijn broers werkelijk veranderd waren. Want toen de broers Jozef verkochten, wisten zij ook dat zij hun vader Jakob zo een misère en verdriet zouden onderdompelen. En dat tot op de dag van dit moment.

Maar de ommekeer komt wanneer Juda zich opwerpt om te betalen voor Benjamin en zijn broers.

Dàt is nieuw voor Jozef. Als er dan toch iemand slaaf moet worden, laat het dan Juda zijn.

----- ... -----

En daarmee is dit verhaal van Juda een rechtstreekse profetie naar Jezus Christus. De mens heeft zich door de zondeval in Gen. 3, maar ook zeker door alle zonden die daarna zijn gepleegd definitief afgekeerd van God Almachtig.

God Almachtig is een heilig God. God kan niet vereenzelvigd worden met de kleinste vorm van zonden. Er is geen duisternis in God. Dus is er een onoverkomelijke kloof gekomen tussen de mens het God.

In de Bijbel staat dat er op de hele wereld niet één mens is, die goed doet. Er is geen mens die zonder zonden is en dat **alle** mensen zijn afgeweken. (Ps. 14:3, Ps. 53:1).

Dat betekent dus dat God's schepping kapot is want Hij heeft de mens bijna goddelijk gemaakt . De mens (dus ook ik) wij zijn het belangrijkste onderdeel van deze schepping. Het mooiste en uniekste dat God Almachtig geschapen heeft. De mens is geschapen naar God's Beeld. Maar door de zondeval is het allemaal voor niets geweest, weg, kapot. (Rom. 6:23, Jac. 1:14-15)

Omdat de mens de schuld aan God Almachtig nooit zelf kan terugbetalen, zelfs niet door het geven van zijn leven, is het God Zelf geweest die een brug geslagen heeft tussen de mens en Zichzelf. God is **in** Jezus Christus naar de mensen toegekomen en heeft zich aangeboden ---- net als Juda nu doet --- om de straf op Zich te nemen zodat de mens vrijuit kan gaan.

☞ Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood....

☞ Jac. 1:14-15 Maar ieder mens wordt verzocht als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlokt. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart zij zonde, en wanneer de zonde volgroeit is, baart ze de dood

☞ Ps. 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zij zij verdorven; er is niemand die goed doet, zelfs niet één.

☞ Ps. 53:1..... er is niemand die goed doet

Hij heeft daarvoor de zonden van **alle** mensen op Jezus Christus geladen, --- die zonder zonden was ---. Hij heeft Hem aan het vloekhout laten lijden en sterven om de schuld te betalen aan satan, die vanaf de zondeval in Gen. 3 tot de kruisiging van Jezus Christus de heerser over deze wereld was.

Een drama van ongekeerde grootheid.

Maar Jezus Christus is niet dood gebleven. **Jezus Christus LEEFT!** En door Zijn opstandig uit de dood heeft Jezus Christus het Koningschap over de wereld op Zich genomen en is satan vernederd en afgevoerd en onttroond.

En weet je wat het jou en mij kost? Dit hernieuwde leven? Deze hernieuwde vrijheid?

Helemaal niets, dan alleen te geloven dat het bovenstaande waar is. Dat het Evangelie van Jezus Christus waar is.

Dát heet genade.

----- ... -----

In Num. 21 staat dit verhaal ook profetisch opgeschreven.

Het volk Israël had toen weer eens een keer alles gedaan wat God Almachtig verboden had. En God was nu zo kwaad dat hij van plan was om het hele volk Israël uit te roeien.

God Almachtig stuurde daarvoor slangen naar het volk die de mensen begonnen te bijten. En iedereen die gebeten was, stierf. Maar omdat Mozes begint te pleiten voor het volk (net als Juda hier doet) zei God tegen Mozes dat hij een koperen slang moest maken en hij deze op een staak (paal) moest zetten. Iedereen die gebeten werd door de slangen en omhoog keek naar die koperen slang op die staak, stierf niet en mocht leven.

Wat kostte het de mensen van het volk Israël om niet gebeten te worden? Om niet te sterven door slangenbeten? Niets, helemaal niets. Alleen geloof, zij hoefden alleen maar omhoog te kijken naar die koperen slang.

En zo is het vandaag de dag nog steeds. Je kunt het er mee eens zijn of niet; je kunt het onrechtvaardig vinden of niet; feit is dat ieder mens op aarde moet sterven, voor eeuwig, vanwege de oerzonden van de eerste mens. En vanwege zijn eigen zonden. Alleen wanneer je opziet naar Jezus Christus en het Evangelie gelooft zul je gered worden. Zul je het eeuwige leven krijgen. (Zie ook mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 20-

23).

Ook al is het duizenden jaren geleden dat de geschiedenis van Jozef zich afspeelde;

Ook al is het duizenden jaren geleden dat de geschiedenis met Mozes zich afspeelde;

Ook al is het ruim tweeduizend jaar geleden dat de geschiedenis met Jezus Christus zich hier op aarde afspeelde;

het is vandaag de dag allemaal nog net zo actueel.

Maar net als in de tijd van Mozes waren er mensen die weigerden omhoog te kijken; en zij stierven.

En ook vandaag de dag zijn er mensen die weigeren te geloven in God Almachtig **in** Jezus Christus, en zij zullen sterven.

Hoofdstuk 45

Jozef maakt zich bekend

Dan is het moment daar dat Jozef het niet meer aan kan zien.

Wanneer hij de woorden van Juda aanhoort over zijn vader Jakob; wanneer hij Juda hoort zeggen dat hij zelf de plaats wel in wil nemen van Benjamin; dan komt het moment dat Jozef zich bekend maakt aan zijn broers.

Hij hoort en ziet dat zijn broers werkelijk veranderd zijn.

Zou dat moment te filmen zijn? Jozef die het uitschreeuwt, die zó hard huilt dat de Egyptenaren in het hele paleis hem hoorden huilen.

En de broers?

Zou de blijdschap van Jozef niet haaks staan op de paniek bij de broers?

Ik denk niet dat de broers blij waren, want nu komt hun bedrog uit. Ja sterker nog, hun bedrog wordt openlijk van de daken geschreeuwd (Matt. 10:26). En wat moeten zij straks tegen vader Jakob zeggen? En tegen hun vrouwen en kinderen?

Ook naar hun vrouwen en kinderen moeten de broers de leugens waarin zij al tweeëntwintig jaar leven openlijk gaan erkennen. Zij zijn zo in paniek dat zij de vraag van Jozef over de welstand van hun vader Jakob geeneens kunnen beantwoorden. Zij zijn met stomheid geslagen, letterlijk.....

En dan getuigt Jozef van zijn God Almachtig.

Jozef getuigt niet van de dromen die hij tweeëntwintig jaar daarvoor heeft gehad dat zijn broers voor hem zouden buigen (Gen. 37);

Jozef getuigt niet van wat hij allemaal mee heeft moeten maken, niets van dat alles.

Jozef getuigt dat hij gelooft dat het God Almachtig is geweest die hem voor zijn familie uit heeft gezonden om hen te redden.

----- ... -----

☞ Matt. 10:26 Wees dus niet bevreesd voor hen, want er is niets bedekt wat niet geopenbaard zal worden, en er is niets verborgen wat niet bekend zal worden.

Elk geschreven woord in deze context getuigt van Jezus Christus.

Het verhaal van Jozef is een mooi verhaal. Een verdrietig verhaal met een goede afloop. Maar daar gaat het niet om.

Het gaat om Jezus Christus en om HEM alleen; dat in HEM God de Vader verheerlijkt wordt.

Want het leven van Jozef is één grote afspiegeling van wat zich later zal gaan voltrekken in het leven van Jezus Christus. De mensen ten tijde van Jakob en zijn broers wisten hier helemaal niets van.

Wat mag ik mij gelukkig prijzen dat God Almachtig het ons wel allemaal van te voren verkondigd heeft. Wie oren heeft die hore!

Jozef getuigt hier van wat Paulus later zou schrijven in Ef. 6:12 dat wij niet te strijden hebben tegen mensen van vlees en bloed, maar dat wij te strijden hebben tegen machten en overheden uit het rijk der duisternis.

De broers dachten dat zij van Jozef af waren in Gen. 37 omdat zij hem haatten. Satan dacht dat hij van God Almachtig af was toen Jezus Christus stierf aan het kruis van Golgotha.

De broers staan in grote verschrikking hier voor het aangezicht van Jozef. Satan staat in grote verschrikking voor het aangezicht van Jezus Christus na Zijn opstanding.

De broers moeten nu openlijk hun bedrog erkennen en erkennen dat God Almachtig groot is. Satan moet nu openlijk zijn leugens en bedrog erkennen en erkennen dat God Almachtig groot is!

----- ... -----

Probeer eens bij dit tafereel aanwezig te zijn. Wat gebeurt daar op dat moment. En nogmaals; is dat te filmen?

Het duurt daarom ook geruime tijd voordat de broers iets kunnen zeggen.

En Benjamin? Wat weet hij van het bedrog van zijn broers? En is hij niet de eerste die recht heeft op het hele verhaal?

Al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt haar wel.

Deze geschiedenis is daar een schoolvoorbeeld van. Het duurt tweeëntwintig jaar voordat de waarheid aan het licht komt in dit verhaal, maar wees getroost en bemoedigd; elk bedrog zal eens aan het licht komen.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet te voeren tegen mensen van vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het waad in de hemelse ge-westen.

Het kan kort duren; het kan lang duren; maar het gebeurt.

En zoals de broers elkaar uiteindelijk huilend om de nek vallen, zo zal elke traan van verdriet van jouw en mijn gezicht geveegd worden (Openb. 21:4).

En de broers? Zij moeten zich nu gaan afvragen hoe zij dit gaan uitleggen. Aan Benjamin, aan hun vader Jakob, aan hun echtgenoten, aan hun kinderen.

Tweeëntwintig jaar hebben zij hun vader voorgehouden dat zijn geliefde zoon Jozef door de wilde dieren verscheurd was terwijl zij als geen ander wisten wat er werkelijk was gebeurd.

----- ... -----

Voor mij komt hier weer die belangrijke geestelijk les naar voren. Als ik werkelijk mijn leven met God Almachtig wil gaan; als ik werkelijk mijn levensmotor gezond wil laten pruttelen; dan zal ik de muren die ik zelf om mij heen heb gebouwd ook zelf weer moeten afbreken.

Muren van leugens, van bedrog, van wantrouwen, van pijn, van verdriet, van bitterheid.

En ik zeg het nog maar een keer: Vaak is het volledig terecht dat een mens die muren heeft opgebouwd. Soms is het onrecht in deze wereld zo groot dat je alleen kunt overleven door grote sterke muren rondom jezelf op te bouwen.

Maar weet dit: Zo heeft God Almachtig dit niet bedoeld. God wil dat de mens in vrijheid en veiligheid, zonder muren leeft.

----- ... -----

De haat van de broers tegenover Jozef was misschien ook wel terecht. Want zoals je in Gen. 37 kunt lezen was Jozef ook geen lieverdje. En vader Jakob behandelde zijn kinderen niet gelijk, hij trok Jozef openlijk voor. Maar toch!

Door al die omstandigheden zijn wel die muren opgebouwd. Het afbreken van die muren, door erkenning, door belijden, door de waarheid, is geen gemakkelijke weg.

En zoals ik al eerder geschreven heb: verdriet een gevolg is van gebroken beloften; bitterheid is een gevolg is van onbeantwoord verdriet; haat is een gevolg is van onbeantwoorde bitterheid.

Openb. 21:4 En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn

Wil je vertrouwen herstellen dan zul je dezelfde weg terug moeten gaan. Dat betekent dat je de haat moet erkennen om bij de bitterheid te komen. Dat je de bitterheid moet erkennen en beantwoorden om bij het verdriet te komen en dat je het verdriet moet erkennen en moet beantwoorden voordat je bij die gebroken beloften kunt komen.

Ik geloof dat die weg terug (zoals ik hierboven aanhaalde) **zonder** God Almachtig een onmogelijke weg is. God is een God van vergeving, God is een God van verzoening.

Alleen wanneer ik het afbreken van de muren **MET HEM** doe, zal ik de overwinning behalen en zal er vergeving en verzoening komen in plaats van haat, verdriet, bitterheid en afwijzing.

Dit is de weg van het kruis. Jezus Christus is gestorven in het centrum van het kruis. Het kruis dat de relatie van God Almachtig naar de mens, en de relatie van mens naar de mens weerspiegelt (de twee balken).

Zonder Jezus Christus is er **geen** balans te vinden in die twee relaties, waarbij vooral de horizontale balk, de relatie tussen mens en mens, een onmogelijke opgave lijkt.

Zonder Jezus Christus is er **geen** vergeving en verzoening mogelijk die werkelijk de mens geneest.

----- ... -----

Dus ook de broers hebben een lange weg te gaan. Letterlijk en figuurlijk. Want hoe zal die weg van Egypte naar Kanaän gegaan zijn? Wat zullen de broers allemaal overlegd hebben hoe zij het zouden gaan aanpakken? Hoe zouden zij vader Jakob, hun echtgenoten en hun kinderen onder ogen zijn gekomen?

Het wordt allemaal niet in detail verteld omdat die details afleiden van de 'heilsgeschiedenis'.

Maar omdat de twaalf zonen van Jakob staan voor de twaalf stammen van het volk Israël, en zelfs worden genoemd als de twaalf poorten in het nieuwe Jeruzalem (Openb. 21:12) moet het wel goed gegaan zijn.

Zij hebben die weg afgelegd met de Heer hun God, want de weg met God Almachtig is altijd de beste weg.

En ik? En jij ?

Openb. 21:12 Zij had een grote hoge muur, met twaalf poorten, en bij die poorten twaalf engelen. Ook waren er namen op ge-schreven, namelijk van de twaalf stammen van de Israëlieten.

Hoofdstuk 46

Jakob gaat naar Egypte

Jakob is uiteindelijk overtuigd door zijn zonen dat Jozef nog leeft. Hoe de belijdenis van de zonen is verlopen wordt niet beschreven maar ik kan mij daar wel iets bij kunnen voorstellen. Dat die belijdenis misschien wel een diepe wond bij vader Jakob heeft geslagen wordt ook niet beschreven. En of vader Jakob nog wel eens heeft teruggedacht aan zijn eigen bedrog op aanraden van zijn moeder Rebekka wordt ook niet beschreven; hoe hijzelf zijn vader Izaäk heeft bedrogen op een gruwelijke wijze.

De geschiedenis van de aartsvaders wordt vaak geromantiseerd. Maar als ik er diep over nadenk en ik probeer de meegemaakte geschiedenissen voor ogen te stellen dan ziet het er allemaal echt niet zo fraai uit.

Toch moeten ik niet vergeten dat het de mens zelf is die door zijn bewuste afkeer van God Almachtig steeds weer in de problemen komt.

God Almachtig laat dit in Zijn niet aflatende liefde voor de mens toe. In de hoop dat die mens zich weer naar Hem gaat toekeren, Hem gaat aanroepen.

- Natuurlijk had God Almachtig uit Abraham direct Izaäk geboren kunnen laten worden;
- Natuurlijk had God Almachtig Jozef niet naar Egypte hoeven te laten ontvoeren;
- Natuurlijk had God Almachtig het volk Israël direct in Kanaän kunnen laten wortelen.

Maar God Almachtig wilde het op deze wijze doen. En waarom? Om de mens te leren dat zijn gekozen wegen niet de juiste zijn. Gods wegen zijn niet onze wegen, en Zijn gedachten zijn hoger dan onze gedachten. (Jes. 55:8) Dat moet de mens leren.

Dat heet geloof. Dat heet acceptatie. Dat heet vertrouwen. Omdat God Almachtig uiteindelijk het welzijn van de **hele** mensheid voor ogen heeft. (Luk. 2:14)

God Almachtig heeft geen mensen geschapen met de gedachte om hen eens lekker te pesten of om hen te martelen en voor eeuwig te laten branden in de hel. Dat is juist een gedachte die rechtstreeks van satan vandaan komt.

📖 Jes. 55:8 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de Heere. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.

📖 Luk. 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen.

God Almachtig is een God van Liefde. Maar de mens moet wel voor Gods weg kiezen!

----- ... -----

Jakob, die nu **Israël** wordt genoemd, gaat op weg naar Egypte. Hij brengt offers aan God de Allerhoogste en gaat op weg. En als hij op weg gaat komt God tot hem om hem te bevestigen dat dit de juiste weg is. (Jes. 30:21).

📖 Jes. 30:21 Met uw eigen oren zult u een woord van achter u horen: dit is de weg, bewandel die. Dit voor het geval u naar rechts of links zou gaan

Sommige mensen (en ik ook misschien wel) willen eerst graag een woord van God Almachtig hebben vóórdát zij op weg gaan. En dit mag je ook echt aan en van God vragen. Maar vraag dit dan wel concreet aan God en noem in je gebed ook een tijdstip waarin je van de Heilige Geest een antwoord wilt hebben.

Als er geen antwoord komt op jouw vraag welke weg je moet gaan, dan heb je twee mogelijkheden: of je doet niets en blijft zitten waar je zit of je gaat op de weg die je hart je ingeeft.

En als je dan op weg gaat dan zul je vanzelf van God Almachtig horen of het de juiste weg is. Ook dat heet een dagelijks leven met de Heer.

----- ... -----

Jakob gaat op weg, met alles en iedereen bij hem. Er wordt nauwkeurig weergegeven wie er allemaal naar Egypte trokken, in totaal 70 mensen. Tenminste: mannelijk nageslacht van Jakob want de vrouwen werden niet meegeteld. En dit met al hun vee en bezittingen moet dit toch wel een indrukwekkende karavaan zijn geweest.

In een tabelletje ziet dit nageslacht van Jakob er als volgt uit :

Jakob en Lea			
	Ruben	Hanoch	
		Pallu	
		Hezron	
		Charmi	
	Simeon	Jemuel	
		Jamin	
		Ohan	
		Jachin	
		Zohar	
		Saul (van de Kanaänitische)	
	Levi	Gerson	

		Kahath	
		Merari	
	Juda	Er (van de Kanaänitische)	
		Onan (van de Kanaänitische)	
		Sela (van de Kanaänitische)	
		Perez (van de Kanaänitische)	Hezron
			Hamul
		Zerah (van de Kanaänitische)	
	Issaschar	Tola	
		Pua	
		Job	
		Simron	
	Zebulon	Sered	
		Elon	
		Jahleël	
Jakob En Zilpa	Gad	Zifjon	
		Haggi	
		Suni	
		Ezbon	
		Eri	
		Arodi	
		Areli	
	Aser	Jimna	
		Jisva	
		Jisvi	
		Beria	Heber
			Malchiël
		Serah (dochter)	
Jakob en Rachel	Jozef	Manasse (van On, de Egyptische)	
		Efraim (van On, de Egyptische)	
	Benjamin	Bela	
		Becher	
		Asbel	
		Gera	
		Naäman	
		Echi	
		Ros	
		Muppim	
		Huppim	
		Ard	
Jakob en Bilha	Dan	Husim	

	Naftali	Jahzeël	
		Guni	
		Jezer	
		Sillem	

En dan komt het grote moment. Jakob ziet Jozef terug. Wat een feest, wat een vreugde. De oude vader Jakob ziet zijn geliefde zoon terug.

Overigens wordt mij wel een opmerkelijk inkijkje gegeven in de cultuur van Egypte want in het vorige hoofdstuk werd al beschreven dat Egyptenaren niet met Hebreërs aan één tafel mochten zitten om gezamenlijk te eten (Gen. 43: 32).

In de Studie-Bijbel wordt gezegd dat het de Egyptenaren niet alleen om Hebreërs ging, maar eigenlijk om alle mensen van Aziatische afkomst.

Hier wordt Jakob en zijn familie dringend geadviseerd door Jozef, om te zeggen dat zij veehouders zijn en geen schaapherders, omdat schaapherders in Egyptische ogen verachtelijke mensen zijn.

Dit doet mij overigens weer denken aan het feit dat Abraham tegen zijn vrouw Sara zei dat ze zich moest voordoen als zijn zuster omdat hij bang was te zullen worden gedood omdat Sara zo een knappe verschijning was. Toen de Farao (Gen. 12:13) en later de koning van Abimelech (Gen. 20:2) Sara aan zijn harem had toegevoegd.

En bediende Izaäk zich niet van hetzelfde gereedschap? Ook bij (een) koning Abimelech speelde hetzelfde verhaal zich af omdat ook hij bang was te worden gedood omdat zijn vrouw Rebekka zo knap was en aan de harem van de koning was toegevoegd (Gen. 26:7)

----- ... -----

De angst zit er dus nog altijd in en wel zodanig dat ook hier weer van het instrument 'leugen' gebruikt moet worden.

Zou dit Gods wil zo zijn geweest?

Ik heb altijd geleerd dat een leugen een leugen is en dat zelfs een leugentje om bestwil een leugen is. Dat er wijsheid geboden is om de waarheid te zeggen en het tijdstip waarop, is een andere zaak.

Gen. 43:32 Zij dienden op: voor hem apart, voor hen apart en voor de Egyptenaren die met hem aten apart. De Egyptenaren mogen namelijk niet samen met de Hebreëren de maaltijd gebruiken, omdat dat voor de Egyptenaren een gruwel is.

Gen. 12:13 Zeg toch dat je mijn zuster bent, zodat het mij omwille van jou goed zal gaan en ik omwille van jou in leven blijf

Gen. 20:2 Abraham zei van zijn vrouw Sara : Zij is mijn zuster...

Gen 26:7 Toen de mannen van die plaats hem naar zijn vrouw vroegen, zei hij : zij is mijn zuster, want hij was bevreesd om te zeggen dat zij zijn vrouw was. Hij dacht: anders zullen de mannen van deze plaats mij doden om Rebekka. Zij was namelijk knap om te zien.

Hoofdstuk 47

Jakob ontmoet Farao

Jozef was een belangrijk man in Egypte. Hij was immers degene die Farao dringend geadviseerd had om zich voor te bereiden op één van de ergste hongersnoden aller tijden.

De Farao had deze dingen in een droom gezien (Gen. 41) maar wist niet wat ze betekenden. Jozef kon de dromen van de Farao door de Heilige Geest van God Almachtig wél uitleggen en de Farao luisterde daarna.

Farao, door God Almachtig gestuurd, haalde Jozef uit de gevangenis en maakte hem in één keer onderkoning. De tweede man van het land. En de dromen van Farao waren uitgekomen zoals Jozef uitgelegd had en ongewild had Jozef daarmee Egypte tot één van de meest welvarendste landen ter wereld gemaakt. Want in het hele midden oosten was hongersnood, maar niet in Egypte. En Jozef regeerde over die welvaart.

Toch was dát niet het verhaal dat geschreven moest worden. Het ging God Almachtig er niet om dat Egypte welvarend werd, het ging God om de *'heilsgeschiedenis'*, die op verschillende plaatsen in dit boek beschreven heb.

De *'heilsgeschiedenis'*, de weg naar Jezus Christus toe. Want dát is het doel van het hele O.T. Dat God Almachtig toont dat Hij Zelf in Jezus Christus naar deze wereld gekomen is om de mens te verzoenen met Zichzelf, nadat diezelfde mens zich van God afgekeerd had, door tegen Hem te zondigen.

God Almachtig heeft al vóór de schepping van de aarde besloten dat deze verzoening in een bepaalde volgorde zou moeten gaan. Eerst naar Zijn volk, het volk Israël. En als het volk Israël God Almachtig in Jezus Christus zou erkennen als Heiland en Verlosser, dan zou dit volk Israël opgeleid worden door God om 'het heil' naar alle volken ter aarde te brengen. Zoals God beloofd had aan Abram (Gen. 12:3).

 Gen. 12:3 en in u zullen alle geslachten van de aardbo-dem gezegend worden...

De totstandkoming van dit volk Israël wordt in dit Bijbelboek Genesis beschreven. Te beginnen met vader Terah die uit Ur der Chaldeeën vertrok naar Haran. Dan Abraham die uit Haran vertrok naar het land Kanaän. Uit Abraham kwam Izaäk voort en uit Izaäk kwam Jakob voort die twaalf zonen verwekte.

----- ... -----

Deze 'heilsgeschiedenis' komt nu weer een stap verder omdat het hele gezin van Jakob weer herenigd is. Alle twaalf zonen zijn weer bij elkaar (de stamvaders van het volk Israël) en ook vader Jakob is weer als patriarch in hun midden.

Alleen;

Ze zijn wel in Egypte en (nog) niet in het beloofde land, het land dat God Almachtig aan Abraham, Izaäk en ook aan Jakob heeft beloofd.

Dat zou nog ruim vierhonderdveertig jaar duren (vierhonderd jaar in slavernij in Egypte en dan nog veertig jaar rondzwerven in de woestijn onder aanvoering van Mozes). En in die tijd zou het volk Israël nog veel lessen moeten leren (en ik ook!).

----- ... -----

Maar op dit moment gaat Jozef met vijf van zijn broers naar de Farao om hen aan de Farao voor te stellen.

Waarom vijf broers? Zijn dit de vijf oudsten of de vijf minst belangrijke? En wie dan? en waarom niet alle elf meegenomen?

Het wordt niet verteld. In dit bezoek schijnt vader Jakob niet aanwezig te zijn, maar hier wordt wel de geschiedenis van het volk Israël geworteld. Niet in het beloofde land, maar hier in Egypte, in de landstreek Goosen. Hier zou het volk Israël vierhonderd jaar verblijven, voordat het door Gods hand uitgeleid zou gaan worden.

Opmerkelijk is trouwens dat Jozef de broers ingegeven had om hun beroep anders voor te stellen dan dat zij werkelijk waren. In hoofdstuk 46:33-34 zegt Jozef nog dat wanneer de broers naar hun beroep gevraagd wordt zich moeten zeggen dat zij veehouders zijn omdat het beroep van herder als verachtelijk werd gezien in Egypte.

Wanneer de Farao hier aan de vijf broers vraagt wat hun beroep is zeggen ze eerlijk dat zijn herders zijn.

----- ... -----

Gen. 46:33-34 Wanneer het zal gebeuren dat de Farao u roept en vraagt : wat is uw beroep ? dan moet u zeggen: Uw dienaren zijn altijd veehouders geweest, van onze jeugd af aan tot nu toe, zowel wij als onze vaders. Dan zult u in de landstreek Gosen mogen wonen, want elke herder van kleinvee is voor de Egyptenaren een gruwel.

Dan volgt er nóg een ontmoeting met de Farao. Een ontmoeting van Farao met Jozef én vader Jakob.

Eenzijds hoor ik hier dat Jakob honderddertig jaar oud is. Jozef is tweeëntwintig jaar weg geweest, dus was Jakob honderdacht jaar oud toen Jozef werd verkocht naar Egypte. Maar ook zegt Jakob hier dat zijn levensjaren vol kwaad zijn geweest.

Dat is geen positief verhaal. En de geschiedenis van Jakob lezende wordt je daar ook niet echt vrolijk van.

Het leven van Jakob kenmerkte zich door de ongelijke behandeling van zijn ouders; door bedrog; door hard werken en niets ontvangen; door veel strijd en angst; door rouw verdriet en pijn als hij zijn vrouw Rachel verliest en ook Jozef zijn zoon; door op de vlucht te zijn voor mensen en omstandigheden.

Jakob heeft een zwaar en moeilijk leven gehad, maar nu is het goed. Op dit moment herleeft Jakob. Want hij is dan wel weg uit het beloofde land maar hij is herenigd met al zijn kinderen. En ze hebben geen honger. Jakob en zijn gezin mogen wonen in het beste deel van Egypte. Niets geen hongersnood.

----- ... -----

Zoals ik in het begin van dit hoofdstuk al schreef was Jozef een belangrijk man. Zo belangrijk dat hij zijn familie het beste van het beste van Egypte kon geven. Zelfs in de tijd dat de hongersnood toenam. Want er was voorgezegd dat de hongersnood zeven jaar zou duren. Toen Jozef zich bekend maakte aan zijn broers zaten ze in het vijfde jaar van de hongersnood (Gen.45:6), dus nog twee jaar te gaan.

Gen. 45:6 Deze twee jaren is er immer honger geweest in het midden van het land, en er komen nog vijf jaren waarin er geen ploegen of oogsten zal zijn

Maar Jozef zorgde voor zijn familie en ondertussen maakte hij Farao rijker en rijker.

Eerst moesten de Egyptenaren twintig procent van de opbrengst van hun land aan Farao afstaan. Maar nu het land niets meer opbrengt was er dus ook geen opbrengst meer. Jozef verordeneerde dat de Egyptenaren dan maar hun vee moesten afstaan. En zelfs hun land.

Dat betekende dat eigenaren van land hun land verkochten aan Farao en als pachters de leiding bleven hebben over hun land.

Alleen het land van de priesters werd niet overgedragen, waarbij ik mij afvraag of de vrouw van Jozef hierin een rol had. Want zij was toch een dochter van de priester van On? De schoonvader van Jozef was volgens de overlevering een zeer rijk man. (zie ook pag. 330).

Gen. 41:45 De farao gaf Jozef de naam Zafnath Paäneah en gaf hem Asnath, de dochter van Potifera, een priester uit On, tot vrouw. En Jozef vertrok en reisde het land Egypte door.

De pachters mochten tachtig procent van de opbrengst voor het land zelf behouden. Twintig procent gold als pacht voor de Farao. Deze regeling is tot in de 20^e eeuw actueel geweest. Pas onder de hervormingen van de Egyptische president Nasser (1918-1970) werden de eigendoms wetten van Egypte veranderd.

Maar op dit punt van de geschiedenis, komt het hele land Egypte in bezit van de Farao (op het land van de priesters na).

----- ... -----

Jakob leefde nog zeventien jaar in Egypte. Dat is net zo lang als dat hij met Jozef in Kanaän geleefd heeft, voordat zijn broers hem naar Egypte verkochten.

Uiteindelijk is Jakob honderdzevenenveertig jaar oud geworden. En de zegen van de Heer was op het volk Israël zodat zij zich vermenigvuldigden en ook in bezit toenamen.

Als Jakob zijn einde voelt naderen roept hij zijn zoon Jozef bij zich.

Niet zijn oudste zoon Ruben, maar Jozef, en laat hem zweren dat Jakob bij zijn vaderen Abraham, en Izaäk begraven wordt. En Jozef zwoer dit.

Hoofdstuk 48

Jakob zegent de zonen van Jozef

Het eind van het Bijbelboek Genesis komt in zicht, en daarmee ook het eind van de geschiedenis van het ontstaan van de aarde, de eerste mensen op aarde, het ontstaan van het kwaad in de mensen, de scheiding die daardoor een feit werd tussen God Almachtig en de mensen, maar ook direct het begin van herstel dat God Almachtig heeft ingezet om de mensen weer tot Zich te trekken.

Dat begint met de aartsvaders als Abraham, Izaäk en Jakob en het ontstaan van het volk Israël. Het volk dat bestaat uit de stammen van de twaalf zonen van Jakob, waarvan Juda de stam is waaruit God Almachtig uiteindelijk in Jezus Christus naar deze wereld toekomt om de zonden van de mensen te vergeven. Om Zich te verzoenen met de mensen.

Want zoals eerder geschreven gaat het om **die** 'heilsgeschiedenis'.

De vele verhalen uit het boek Genesis kunnen heftig, ontroerend, onbegrijpelijk zijn. Het gedrag van de mensen wispelturig, bedrieglijk of wat dan ook. Door al die verhalen heen klinkt echter Gods roepstem tot jou en mij: 'Roep mij aan, en je zult verlost worden'. (Ps. 3:5, Jer. 33:3)

Eén van die verhalen zijn de gebeurtenissen omtrent de zoon van Jakob, Jozef.

Al hoewel er veel geestelijke lessen te trekken zijn uit het leven van Jozef; al hoewel er een overduidelijk vooruitblik is van wat er ongeveer vijftienhonderd jaar later staat te gebeuren in de komst van Jezus Christus, gaat het om God Almachtig, om de 'heilsgeschiedenis' die in één zin samen te vatten is:

God Almachtig wil Zich verzoenen met de mens.

----- ... -----

Nu de geschiedenis met Jozef, de zoon van Jakob tot een goed eind is gekomen en Jakob met zijn zonen en hun families herenigd is, nadert het tijdstip van overlijden van Jakob op honderdzevenenveertigjarige leeftijd. Alhoewel hij nog zeventien jaar in Egypte met zijn familie heeft samengewoond. Overigens net zo lang als dat Jozef jong was toen hij verkocht werd door zijn broers aan de Ismaëlieten. (Gen. 37:2)

Ps. 3: 5 Met mijn stem riep ik tot de Heere, en Hij verhoorde mij vanaf Zijn heilige berg

Jer. 33:3 Roep tot Mij, en Ik zal u antwoorden.....

Gen. 37:2 Dit zijn de afstammelingen van Jakob, Jozef, zeventien jaar oud....

Het enige wat nu nog ontbreekt om het verhaal compleet te maken is dat de hele familie in het beloofde land zou wonen. Maar dat is nu nog niet het geval. Zij wonen in Egypte, na de enorme hongersnood. Het volk Israël zal daar ruim vierhonderd jaar noodgedwongen moeten blijven (zoals God Almachtig al tegen Abram had gezegd in Gen. 15:13).

Maar dan zal het volk Israël uit Egypte wegtrekken waarbij God Zijn Almacht toont. Maar dat wordt allemaal beschreven in het Bijbelboek Exodus.

----- ... -----

Nu Jakob honderdzevenenveertig jaar oud is, op hoge leeftijd, is hij ziek. Maar hij is God Almachtig niet vergeten en ook niet de ontmoetingen die hij gehad heeft met God Almachtig.

Jakob herinnert hier ook nog aan het feit dat zij nu wel in Egypte zijn maar dat het land Kanaän het land is dat God Almachtig beloofd heeft. Daarom vroeg Jakob aan het eind van het vorige hoofdstuk ook aan Jozef om te zweren dat hij hem niet in Egypte zou begraven, maar in Kanaän. (Gen. 28:13)

Opmerkelijk is dat Jakob hier de zonen van Jozef, Manasse en Efraïm als zijn eigen zonen beschouwt, en dus tot stamvaders van het volk Israël gerekend moeten worden.

Deze beide zonen van Jozef moeten hier ongeveer twintig jaar oud zijn geweest. Manasse de eerstgeborene en Efraïm komen bij de oude vader Jakob. Maar zijn ogen zijn zo slecht dat hij dit niet kan zien. Als zij beiden voor zijn bed knielen om een zegen te ontvangen, kruist Jakob zijn armen en zegent niet eerst de eerstgeborene Manasse, maar hij begint met Efraïm, de tweede.

Dit doet natuurlijk denken aan de eerstgeboorte zegen die vader Jakob zelf heeft gekregen van zijn vader Izaäk. Al hoewel deze zegeningen (in onze opvattingen) door bedrog op hem zijn gekomen ten kosten van zijn broer Ezau.

Hier is dan geen sprake van bedrog maar feit blijft wel dat Jakob eerst de tweede geborene wil zegenen. Jozef probeert Jakob nog te corrigeren, maar het is echt Jakob's bedoeling om Efraïm als eerste te zegenen en daarna pas Manasse.

De beide jongens, Efraïm en Manasse zullen als Jakob's eigen kinderen straks een eigen grondgebied krijgen terwijl de andere zonen van Jozef (die hier overigens niet genoemd worden) zullen wonen op het grondgebied van Efraïm en Manasse.

Gen. 15:13 Toen zei God tegen Abram: Weet wel dat uw nakomelingen vreemdelingen zullen zijn in een land dat niet van hen is; zij zullen hen dienen en men zal hen vierhonderd jaar onderdrukken

Gen. 28:13 En zie, de Heere stond bovenaan die ladder en zei: Ik ben de Heere, de God van uw vader Abraham en de God van Izaäk; dit land waarop u ligt te slapen, zal Ik u en uw nageslacht geven

Waarom Jakob Efraïm en Manasse als zijn eigen zonen aanneemt ligt hem volgens mij in het feit dat Jozef zelf geen grondgebied krijgt toegewezen en Levi ook niet omdat Levi het priestergeslacht zal wezen zonder eigen grondbezitting (Deut. 10:8-9).

Maar natuurlijk zal ook het feit dat Jozef de oudste zoon is van zijn lievelingsvrouw Rachel een grote rol hebben gespeeld.

Dat Ruben, de oudste, deze eer niet ten deel valt zal te maken hebben dat hij met zijn stiefmoeder het bed is ingedoken (Gen. 35:22).

Dat de andere zonen van Jakob de eerstgeboorte zegen niet kregen zal wat Simeon en Levi betreft te maken kunnen hebben met het uitmoorden van de Sichemieten tegen de wil van Jakob in.

En dat geen van de zonen van Jakob überhaupt de eerstgeboorte zegen ontvingen had natuurlijk alles te maken met het feit dat zij Jozef hebben verkocht aan de Ismaëlieten.

En alhoewel God Almachtig dit alles ten goede heeft doen keren, zal dit toch nog een diepe wond bij Jakob zijn geweest. Die misschien wel helemaal geheeld is, maar waarvan het litteken nog steeds goed zichtbaar was.

Dit blijkt ook uit het feit dat Jakob hier Jozef zegent (met Efraïm en Manasse) voordat de andere zonen van Jakob aan de beurt komen om de zegeningen voor hen in ontvangst te nemen.

Deut. 10:8-9 In die tijd zonderde de HEERE de stam Levi af om de ark van het verbond van de HEERE te dragen, om voor het aangezicht van de HEERE te staan, om Hem te dienen en om in Zijn Naam te zegenen, tot op deze dag. Daarom heeft Levi geen aandeel of erfelijk bezit met zijn broeders; de HEERE Zelf is zijn erfelijk bezit, zoals de HEERE, uw God, tot hem gesproken heeft.

Gen. 35:22 En het gebeurde dat Israël in dat land woonde, dat Ruben ging en met Bilha sliep, de bijvrouw van zijn vader

Hoofdstuk 49

Jakob zegent zijn zonen

Nadat Jakob Jozef en zijn zonen Manasse en Efraïm apart gezegend heeft roept hij zijn overige zonen bij elkaar om ook over hen woorden uit spreken.

Wat geweldig als je een vader hebt die zaken met betrekking tot de toekomst weet. Want dat zegt Jakob hier: *'ik ga jullie vertellen wat er in later tijd komen gaat'*. En volgens mij gebruikt Jakob hier voor het eerst zijn door God Almachtig gegeven naam Israël.

Eerst komt Ruben, de oudste. Al hoewel Jakob destijds weinig heeft gezegd (tenminste er wordt niet over geschreven) over het feit dat hij met zijn stiefmoeder het bed gedeeld heeft (Gen. 35:22), is Jakob deze daad niet vergeten. Daarom wordt Ruben als oudste niet de belangrijkste opvolger van Jakob.

Dan komen Simeon en Levi aan de beurt. En ook hun geschiedenis in de verkrachtingszaak van Dina --- Jakob's enige dochter die met name wordt genoemd in de Bijbel) --- wordt door Jakob niet vergeten, dat zij de Sichemieten afgeslacht hebben (Gen. 34)

De eerste die positieve woorden over zich uitgesproken krijgt is Juda. En in de woorden die Jakob over hem uitspreekt wordt al direct verwezen naar de komst van Jezus Christus.

Jozef heeft dromen gehad dat zijn broers zich voor hem zouden neerbuigen (Gen. 37:5-9). En die dromen zijn ook uitgekomen. (Gen. 42:6, en Gen. 43:26, Gen. 44:14)

Maar hier wordt over Juda geprofeteerd dat zijn broers voor hem zouden buigen.

Uit de geschiedenis weet ik dat hier niet letterlijk de biologische broers van Juda mee worden bedoeld, maar Diegene die uit het geslacht van Juda is voortgekomen, Jezus Christus; Hem zullen de volken gehoorzamen. En voor Hem zullen de volken zich buigen. Ja, uiteindelijk zal zelfs **alle** knie zich buigen voor Jezus Christus en zal **elke** tong belijden dat Hij de Heer der Heerscharen en de Koning der Koningen is. (Fil. 2:10)

-----...-----

Gen. 35:22 En het gebeurde dat Israël in dat land woonde, dat Ruben ging en met Bilha sliep, de bijvrouw van zijn vader

Gen. 37:5-9 Ook had Jozef een droom, die hij aan zijn broers vertelde; daarom haatten zij hem nog meer. Hij zei tegen hen: Luister toch naar deze droom die ik gehad heb. Zie, wij waren midden op de akker schoven aan het binden; en zie, mijn schoof stond op en bleef ook overeind staan. En zie, jullie schoven kwamen om hem heen staan en bogen zich voor mijn schoof neer. Toen zeiden zijn broers tegen hem: Wil je dan soms over ons regeren? Wil je dan soms over ons heersen? Daarom haatten zij hem nog meer, vanwege zijn dromen en vanwege zijn woorden. Hij kreeg nog een andere droom, en vertelde ook die aan zijn broers. Hij zei: Zie, ik heb weer een droom gehad; en zie, de zon, de maan en elf sterren bogen zich voor mij neer.

Gen. 42:6 En Jozef - hij was de machthebber over dat land; hij verkocht koren aan de hele bevolking van het land. De broers van Jozef kwamen en bogen zich voor hem neer met het gezicht ter aarde.

Gen. 43:26 Toen Jozef thuisgekomen was, brachten zij het geschenk dat zij voor hem bij zich hadden, het huis binnen en zij bogen zich voor hem ter aarde.

Zebulon is de volgende die woorden krijgt van zijn vader Jakob, gevolgd door Issaschar, Dan, Gad, Aser en Naftali.

Gen. 44:14 En Juda kwam met zijn broers in het huis van Jozef, die daar nog aanwezig was, en zij wierpen zich voor hem op de grond.

Ik neem aan dat alle twaalf broers hier tezamen rondom het bed van Jakob staan.

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader

En weer laat Jakob zich uit in de meest lovende woorden over Jozef. In Gen. 37 trok Jakob Jozef openlijk voor en gaf hij hem openlijk een prachtig gewaad terwijl zijn broers niets kregen (Gen. 37). Maar ook hier laat Jakob zien wat hij voor Jozef voelt. Er wordt zelfs nog gememoreerd aan het feit dat zijn broers hem gehaat hebben.

Maar God Almachtig heeft Jozef opgericht en gemaakt tot herder en rots van Israël. God Almachtig heeft Jozef in het bijzonder gezegend en Jakob zegt hier zelfs dat de zegeningen die hijzelf van zijn vader Izaäk heeft gekregen; en de zegen die zijn vader van zijn vader Abraham heeft gekregen; dat die zegeningen niet op kunnen tegen de zegeningen die Jozef heeft gehad.

Jozef als oudste zoon van Rachel wordt gevolgd door de jongste zoon uit Rachel, Benjamin.

Zo worden alle zonen van Jakob gezegend waarna hij gereed is om te sterven.

Nog één maal herinnert Jakob zijn zonen aan zijn wens om niet begraven te worden in Egypte maar om begraven te worden bij zijn vader Izaäk en moeder Rebekka, grootvader Abraham en grootmoeder, Sara, maar ook zijn vrouw Lea.

Dit is voor het eerst dat we de naam Rebekka weer tegenkomen nadat zij Jakob ertoe had gebracht had om zijn vader Izaäk te bedriegen om zodoende de eerst geboortezegen te krijgen.(Gen. 27). En ook over het overlijden van Lea wordt niets gezegd, maar hier staat dat ook Lea begraven is bij Abraham, Sara, Izaäk en Rebekka.

Dit hoofdstuk wordt beëindigd met de woorden: *'Jakob wordt verenigd met zijn voorgeslacht'*.

Wordt dit letterlijk bedoeld? Dat hij begraven wordt bij zijn voorgeslacht of wordt hiermee bedoeld dat Jakob in het leven na dit leven voort zal leven bij zijn voorgeslacht?.

Hoofdstuk 50

De begrafenis van Jakob

Jakob is overleden. Na honderdzevenenveertig jaar geleefd te hebben, (Gen. 47:28). Zelf typeerde Jakob zijn leven als hard en zwaar (Gen. 47:9). En laten we wel zijn; het leven van Jakob was een bijzonder leven. Met veel dieptepunten, maar ook met hoogtepunten.

God Almachtig gaf Jakob de naam **Israël** (Gen. 32:28) en daarmee was de geboorte van het volk van God een feit.

De zonen van Jakob worden gezien als de stamvaders van het volk Israël. Niet omdat ze nu zo Godvrezend waren, of dat ze zo een recht leven geleid hebben. Nee, niets van dat alles. Wat dat aangaat waren de zonen van Jakob mensen zoals jij en ik.

Het feit dat zij als stamvaders van het volk Israël zijn geworden, is omdat God Almachtig dit zo bedacht heeft. Zijn heilsplan begon met Abraham, Izaäk en Jakob, en gaat verder in zijn volk Israël.

----- ... -----

Wat de persoon van Jakob betreft; na zijn overlijden werd hij gebalsemd en gemummificeerd door de Egyptenaren. Dat nam veertig dagen in beslag nam.

Opmerkelijk is dat niet alleen de familie van Jakob hem beweenden maar ook de Egyptenaren. Opmerkelijk omdat Egyptenaren het niet zo op hadden met Aziaten en dus ook niet met Hebreërs (zie Gen. 43:32). Maar Egyptenaren hadden het helemaal niet met schaapherders (Gen. 46:33-34). Jakob en zijn zonen waren toch allereerst schaapherders.

Maar de Egyptenaren waren Jozef natuurlijk onnoemelijke dank verschuldigd. Tenslotte was het Jozef die het land Egypte door de zeven magere jaren had geloodst. En de hongersnood die in die zeven magere jaren ontstond kon de Egyptenaren niet raken.

Uit respect voor Jozef wordt nu ook vader Jakob beweend door de Egyptenaren. En dat deden ze zeventig dagen lang.

----- ... -----

Gen. 47:28 Jakob leefde nog zeventien jaar in Egypte. Zodat de dagen van Jakob, de jaren van zijn leven honderd zevenenveertig jaar waren

Gen. 47:9 Jakob zei tegen de farao Het aantal van de jaren van mijn vreemdelingschap is honderd dertig jaar

Gen. 32:28 Toen zei Hij: Uw naam zal voortaan niet meer Jakob luiden, maar Israël

Gen. 43:32 Zij dienden op: voor hem apart, voor hen apart en voor de Egyptenaren die met hem aten apart. De Egyptenaren mogen namelijk niet samen met de Hebreëren de maaltijd gebruiken, omdat dat voor de Egyptenaren een gruwel is.

Gen. 46:33-34 Wanneer het zal gebeuren dat de farao u roept en vraagt : wat is uw beroep ? dan moet u zeggen: Uw dienaren zijn altijd veehouders geweest, van onze jeugd af aan tot nu toe, zowel wij als onze vaders. Dan zult u in de landstreek Gosen mogen wonen, want elke herder van kleinvee is voor de Egyptenaren een gruwel.

Na deze zeventig dagen van nationale rouw wordt de reis naar Kanaän aangevangen om Jakob aldaar te begraven bij zijn vader en moeder, zijn vrouw Lea en zijn opa en oma.

Ook hier weer de opmerkelijke tekst dat **alle** dienaren van farao en de oudsten van het land Egypte meegingen om Jakob te begraven.

Hoe groot die stoet is geweest wordt niet verteld, maar het moet een indrukwekkende mensenmenigte zijn geweest.

----- ... -----

Maar dan slaat de angst de broers van Jozef weer om het hart. Al hoewel Jozef in alle bewoordingen tegen zijn broers heeft verteld dat ze niet bang hoeven te (Gen. 45:5-8) zijn dat Jozef hen iets zal aandoen als vergelding voor het feit dat de broers Jozef hebben verkocht aan de Ismaëlieten, komt de angst toch weer naar boven drijven nu de samenhangende factor Jakob overleden is.

En weer buigen zij voor hem neer en bieden aan om slaven van Jozef te zijn. Maar weer bemoedigt en troost Jozef zijn broers. Hij laat het oordeel over aan God Almachtig, terwijl hij het onrecht wel gewoon benoemt.

Het is zeker niet zo dat alles onder de mantel der liefde bedekt wordt. De broers moeten weten wat zij gedaan hebben en dat zij schuldig staan tegenover God Almachtig.

----- ... -----

Dan komt ook het moment dat Jozef sterft.

Er worden geen mededelingen gedaan wanneer en waar de broers van Jozef gestorven zijn. Jozef was immers bijna de jongste van het stel. Zijn broers moeten toch ouder zijn geweest. Maar als ik dit zo lees waren zijn broers bij zijn sterven aanwezig, maar het kan natuurlijk ook het nageslacht van de broers geweest zijn.

Net als zijn vader Jakob wil Jozef niet in Egypte begraven worden. Hij laat zijn broers (en hun nageslacht) zweren dat wanneer het volk Israël teruggaat naar Kanaän dat zij de beenderen van Jozef mee zullen nemen om ook begraven te worden in het familiegraf.

Je kunt je natuurlijk afvragen waarom het volk Israël niet eerder is teruggegaan naar Kanaän. Want nu zijn de Egyptenaren hen nog goedgezind.

In het Bijbelboek Exodus lees ik dat dit snel zal omdraaien.

📖 Gen. 45:5-8 Maar nu, wees niet bedroefd en laat jullie ogen niet in toorn ontvlammen omdat jullie mij hiernaartoe hebben verkocht, want God heeft mij vóór jullie uit gezonden tot behoud van jullie leven. Deze twee jaren is er immers honger geweest in het midden van het land, en er komen nog vijf jaren waarin er geen ploegen of oogsten zal zijn. God heeft mij vóór jullie uit gezonden, om voor jullie een overblijfsel veilig te stellen op aarde, en jullie door een grote uitredding in leven te houden. Nu dan, niet jullie hebben mij hiernaartoe gestuurd maar God. Hij heeft mij aangesteld als een vader voor de farao, als heer over heel zijn huis en als heerser over heel het land Egypte

Waarschijnlijk is het bezit te groot geweest voor de Israëlieten om er afstand van te doen. Want, zij woonden wel in het welvarendste deel van Egypte, het land Goosen en zij hadden het goed, zeer goed. En zij zijn al die tijd onderhouden door Jozef. Ook bij Jozef zelf is ná zijn pensionering de drang om terug te gaan naar Kanaän schijnbaar niet zo groot.

----- ... -----

Hiermee is het Bijbelboek Genesis aan zijn eind gekomen. Het volgende Bijbelboek Exodus neemt het stokje over en daarin lees ik hoe het volk Israël door Gods hand uit Egypte wordt geleid.

Dat die tocht van Egypte naar het beloofde land veertig jaar gaat duren omdat het volk Israël zich elke keer weer **tegenover** God Almachtig opstelt. Maar na die veertig jaar gaan de deuren naar het beloofde land Kanaän open.

**Het werk van God Almachtig
is door de mens
niet te doorgronden.**

**Maar dit werk kenmerkt zich wel
door de onvoorwaardelijke liefde die God Almachtig
voor de mens heeft.**

Uiteindelijk komt alles goed.